

Bryssel 12.10.2016
COM(2016) 590 final

2016/0288 (COD)

NOTE

This language version reflects the corrections done to the original EN version transmitted under COM(2016) 590 final of 14.9.2016 and retransmitted (with corrections) under COM(2016) 590 final/2 of 12.10.2016

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä

(uudelleen laadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2016) 303 final/2}
{SWD(2016) 304 final}
{SWD(2016) 305 final}
{SWD(2016) 313 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Sähköisen viestinnän sääntelykehystä on viimeksi tarkistettu vuonna 2009, ja ala on sen jälkeen kehittynyt merkittävästi ja sen rooli verkkotalouden mahdollistajana on kasvanut. Markkinarakenteet ovat kehittyneet: monopolinen markkinavoima kutistuu jatkuvasti ja internetyhteydet ovat tulleet jäädäkseen talouselämään. Kuluttajat ja yritykset luottavat yhä enemmän data- ja internetyhteyspalveluihin puhelinten ja muiden perinteisten viestintäpalvelujen sijaan. Kehityksen myötä perinteisten televiestintäoperaattoreiden kilpailijoiksi on tullut aiemmin tuntemattomia markkinatoimijatyyppejä (esim. OTT-toimijoita (Over The Top), jotka tarjoavat internetissä paljon erilaisia sovelluksia ja palveluja, viestintäpalvelut mukaan lukien). Samaan aikaan myös laadukkaiden kiinteiden ja langattomien yhteyksien kysyntä on kasvanut verkkosisältöpalvelujen lukumäärän ja suosion lisääntyessä; tällaisia ovat esimerkiksi pilvipalvelut, esineiden internet ja laitteiden välinen viestintä (M2M). Myös sähköiset viestintäverkot ovat kehittyneet. Suurimpia muutoksia ovat seuraavat: i) meneillään oleva siirtymä puhtaaseen IP-ympäristöön, ii) uusien ja parannettujen verkkoinfrastruktuurien, joiden ansiosta valokuituverkkojen siirtokapasiteetti on käytännössä rajaton, tuomat mahdollisuudet, iii) kiinteiden ja matkaviestinverkkojen muotoutuminen saumattomaksi palvelutarjonnaksi loppukäyttäjille sijainnista ja käytetystä välineestä riippumatta, ja iv) verkonhallintaan sovellettavien innovatiivisten teknisten lähestymistapojen kehittäminen, jollaisia ovat erityisesti ohjelmisto-ohjatut eli SDN-verkot ja verkkotoimintojen virtualisointi (NFV). Nämä käyttöön liittyvät ja operatiiviset muutokset aiheuttavat nykyisille säännöille uusia haasteita, joiden merkitys lisääntyy keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja jotka on sen vuoksi sisällytettävä sähköisen viestinnän sääntelykehykseen.

Tämä tarkistus liittyy digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaan Euroopalle¹. Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa tunnustetaan digitaalisella tapahtuvien paradigmuutosten merkitys ja todetaan, että ihmisten ja yritysten olisi voitava saada saumattomasti saatavilleen ja käyttää verkko-toimintoja terveen kilpailun ehdoin. Lisäksi sen mukaan komissio aikoo tehdä vuonna 2016 ehdotuksia sääntelykehyksen muuttamiseksi perusteellisesti. Niissä keskitytään i) soveltamaan yhdenmukaista sisämarkkinalähestymistapaa taajuuksien hallintaan; ii) luomaan edellytykset todellisia sisämarkkinoita varten puuttamalla sääntelyn hajanaisuuteen, jolloin tehokkaat verkko-operaattorit ja palveluntarjoajat saavat mittakaavaetua ja kuluttajansuoja vahvistuu; iii) huolehtimaan markkinatoimijoiden tasapuolisista toimintaedellytyksistä ja sääntöjen johdonmukaisesta soveltamisesta; iv) tarjoamaan kannustimia investointiin nopeisiin laajakaistaverkkoihin (mukaan lukien yleispalveludirektiivin tarkistus); v) tehostamaan sääntelyn institutionaalista kehystä.

Tämän sitoumuksen mukaisesti ja noudattaen paremman säädöskäytännön vaatimuksia² komissio on suorittanut jälkiarvioinnin. Siinä arvioitiin unionin sääntelykehyksen tuloksellisuutta, tehokkuutta, merkityksellisyyttä, johdonmukaisuutta ja EU:n laajuista lisäarvoa ja nostettiin esiin osa-alueita, joilla sääntöjä voitaisiin yksinkertaistaa heikentämättä kehyksen tavoitteita.

¹ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle: Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle, Bryssel, 6.5.2015, COM(2015) 192.

² Sääntelykehyksen REFIT-arvioinnista ilmoitettiin komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa REFIT: Initial results of the mapping of the acquis (SWD(2013) 401 final), ja se sisältyi komission vuoden 2015 työohjelmaan (liite 3 (COM2014) 910 final, 16.12.2014).

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Koska sähköisissä viestintäverkoissa tarjottavat yhteyspalvelut muodostavat selkärangan digitaalisten tuotteiden ja palvelujen jakelulle, tällä ehdotuksella on paljon synergiaa muiden digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaan sisältyvien aloitteiden kanssa.

Ehdotuksella myös täydennetään voimassa olevaa alakohtaista sääntelyä. Ehdotus on täysin johdonmukainen direktiivin 2014/61/EU (laajakaistayhteyksien kustannusten vähentämisestä annettu direktiivi) kanssa, ja yhdistettyinä niissä on kattavat säännöt laajakaistainfrastruktuurien käyttöönoton helpottamiseksi. Tässä ehdotuksessa – samoin kuin hiljattain hyväksytyssä asetuksessa (EU) 2015/2020 säännöistä avoimen internetin varmistamiseksi ja verkkovierailujen lisämaksujen poistamiseksi – varmistetaan loppukäyttäjien korkeatasoinen suoja muilla alakohtaisilla sääntöillä vaativilla aloilla. Radiotaajuuksien hallintaa koskevat ehdotetut säännöt perustuvat alan nykyisiin välineisiin, joita ovat erityisesti radiotaajuuspäätös 676/2002/EY, radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevästä ryhmästä tehty päätös 2002/622/EY sekä päätös 243/2012/EU monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman (RSP) perustamisesta. Lisäksi se valmistelee maaperää sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin uudelleentarkastelulle, joka on osa digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Vaikka ehdotus koskee sääntelyyn liittyviä kysymyksiä, jotka johtuvat sähköisen viestinnän alan ominaisuuksista verkkotoimialana, ehdotuksen lähtökohtana on useiden eri alojen EU:n lainsäädäntö, jota se myös täydentää. Markkinoiden sääntelyn alalla ehdotuksen perustana ovat edelleen EU:n kilpailulainsäädännön periaatteet, kuten nykyinen sääntelykehys. Lisäksi siinä vahvistetaan toimenpiteitä (esim. verkkojen käyttöönoton kartoitus), joista saadaan hyödyllistä tietoa valtioneuvostotarkoituksiin, mikä parantaa näiden politiikkojen johdonmukaisuutta.

Loppukäyttäjän suojan osalta ehdotetuilla säännöillä täydennetään horisontaalista kuluttajansuojalainsäädäntöä: toisaalta siinä käsitellään alan erityisominaisuuksia ja toisaalta virtaviivaistetaan nykyisiä alakohtaisia sääntöjä aloilla, joilla kuluttajansuojalainsäädäntö on kehittynyt edellisen, vuonna 2009 tehdyn uudelleentarkastelun jälkeen. Tällä tavoin ehdotus ei ole päällekkäinen niiden alojen kanssa, joilla loppukuluttajien suojan asianmukainen taso voidaan varmistaa ainoastaan horisontaalisilla säännöillä.

Koheesiopolitiikka ja Euroopan rakenne- ja investointirahastot ovat tärkeä väline korjattaessa yhteyksien puutteita alueilla, joilla on markkinahäiriöitä, ja käytettävissä olevat varat olisi käytettävä parhaalla mahdollisella tavalla. Ehdotus edistää tätä tavoitetta, koska siinä vahvistetaan asianmukaiset edellytykset yksityisille investoinneille, jotta julkiset varat voidaan kohdentaa sinne, missä niitä eniten tarvitaan.

Ehdotuksessa säilytetään nykyinen täydentävyys sähköisen viestinnän ja audiovisuaalisten mediapalvelujen politiikan välillä: kehyksellä ei edelleenkään rajoiteta unionin tai kansallisella tasolla EU:n lainsäädännön mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi erityisesti sisällön sääntelyn ja audiovisuaalialan politiikan osalta. Signaalien siirtojärjestelmien ja sisällön sääntelyn erottaminen toisistaan ei estä ottamasta huomioon niiden välisiä yhteyksiä erityisesti tiedotusvälineiden moniarvoisuuden, kulttuurisen monimuotoisuuden ja kuluttajansuojan varmistamiseksi.

- **Johdonmukaisuus suhteessa kansainvälisen oikeuden mukaisiin velvoitteisiin**

Ehdotus on nykyisten kansainvälisen oikeuden mukaisten velvoitteiden mukainen, mukaan lukien GATS-sopimus, GATS-sopimuksen liite televiestinnästä ja GATS-viiteasiakirja.

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklaan, koska sillä pyritään sähköisen viestinnän sisämarkkinoihin ja niiden toiminnasta huolehtimiseen.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Koska ehdotuksessa tarkistetaan nykyistä kehystä, toissijaisuutta koskeva analyysi keskittyy seuraaviin: uusi kaikkialla läsnä olevia ja rajattomia yhteyksiä koskeva tavoite, kansallisten sääntelyviranomaisten toimivallan yhdenmukaistaminen, taajuuksiin liittyvien kysymysten yhdenmukaistaminen ja palvelua koskevat tarkistettut säännöt.

Kaikkialla läsnä olevat ja rajattomat yhteydet

Jos erittäin suuren kapasiteetin yhteydet eivät ole saatavilla kaikkialla, sisämarkkinat eivät voi hyödyntää merkittävää osaa inhimillisistä voimavaroistaan. Tämä heikentää alueellista yhteenkuuluvuutta sekä yritysten kykyä tuottaa ja tarjota tehokkaasti innovatiivisia ja kilpailukykyisiä palveluja. Verkkoyhteyksillä voi olla merkittävä sosioekonominen tehtävä, sillä ne estävät eristyneisyyttä ja väestökatoa ja yhdistävät EU:n syrjäalueet keskusalueisiin. Jäsenvaltioiden tilanteet liitettävyyden osalta ovat hyvin erilaisia. On erittäin suuria eroja, jotka eivät selity yksinomaan maastonmuodostuksen, väestön, bruttokansantuotteen tai ostovoiman perusteella, vaan johtuvat erilaisista parhaillaan tehtävistä ja aiemmin tehdyistä poliittisista päätöksistä. Jos kehityksessä ei olisi EU:n toimea yleistä ja rajatonta liitettävyyttä koskevaa erillistavoitetta varten, hajanainen tilanne jatkuisi ja vaikuttaisi kielteisesti sisämarkkinoihin ja kuluttajien etuihin.

Kansallisten sääntelyviranomaisten yhdenmukaistaminen

Institutionaalisessa rakenteessa on kansallisille sääntelyviranomaisille ja jäsenvaltioille paljon joustonvaraa, joten ne voivat räätälöidä sääntelyä kansallisten tai paikallisten olosuhteiden mukaan. Tässä järjestelmässä on kuitenkin huomattavia puutteita sellaisilla aloilla, joilla johdonmukaisuus on olennaisen tärkeä tai johdonmukaisuudesta olisi enemmän hyötyä Euroopan yhteisille eduille. Joillakin sääntelyn aloilla tarvitaan koordinoitumpaa tai yhdenmukaisempaa EU:n tason lähestymistapaa. Se voidaan saavuttaa muun muassa varmistamalla, että silloin kun kansalliset sääntelyviranomaiset osallistuvat Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) toimintaan, niiden tehtävät yhdenmukaistetaan, koska näitä tehtäviä pidetään institutionaalisen rakenteen pilareina. Kansallisten sääntelyviranomaisten tehtävien yhdenmukaistaminen ei saa johtaa niiden poliittisen riippumattomuuden vähenemiseen; sitä vastoin niiden suojaa ohjeiden vastaanottamista vastaan laajennetaan koskemaan kaikkia uusia toimivallan aloja.

Taajuuksiin liittyvien kysymysten yhdenmukaistaminen

Taajuudet ovat muiden resurssien (esim. numeroiden ja jossain määrin maa-alojen) tapaan jäsenvaltioille kuuluva rajallinen resurssi, jonka hallinnoinnissa ja jakamisessa on otettava huomioon kansalliset erityispiirteet ja tarpeet. Samaan aikaan markkinoille pääsyä varten tarvitaan yhdenmukaisempaa ja johdonmukaisempaa EU:n sääntelyä, jotta taajuuksien, numeroiden tai maa-alojen henkilökohtaisten käyttöä koskevien oikeuksien jakamiseen liittyvistä kohtuuttoman erilaisista olosuhteista johtuvat esteet voidaan poistaa. Tarvitaan EU:n tason johdonmukaiset säännöt, jotta i) tarjoajat voivat laajentaa palvelujaan toisiin jäsenvaltioihin; ii) voidaan luoda riittävän suuret markkinat, joista edistyneimmät jäsenvaltiot

voivat hyötyä; iii) EU:n kansalaiset ja yritykset pääsevät hyvissä ajoin käyttämään uusimpia langattomia kapasiteetteja ja palveluita ja hyötyä digitaalisesta ympäristöstä, innovatiivisista palveluista ja sovelluksista, ja jotta kohti ”liikkuvaa” taloutta jatkuvasti kehittyvän digitaalisen talouden hyötyjä voidaan kehittää kaupallisesti ja tukea. Tässä kehityksessä taajuuspolitiikalla on tärkeä rooli; iv) kehityksessä jälkeen jääneet maat voivat ottaa välimatkan kiinni ja osallistua digitaalisten sisämarkkinoiden strategiaan; samalla pidemmälle edistyneet jäsenvaltiot voivat myös entisestään lisätä kansalaisten välistä ja kaupallista vaihtoa rajojensa sisällä; ja v) kaikkia taajuuksien käyttäjiä voidaan kohdella johdonmukaisesti koko unionissa. Jotta EU voi olla edelläkävijä koko maailmassa uusien ja parannettujen palvelujen (esim. 5G) suhteen, laitteiden valmistajat ja viestintäpalvelujen tarjoajat tarvitsevat riittävän mittakaavan. Tämä ei tarkoita pelkästään teknistä yhdenmukaistamista, vaan sisämarkkinoita on ennen kaikkea kehitettävä pitkälti yhdenmukaisella tavalla, jotta palveluille ja laitteille olisi hyötyä vakaista ja yhdenmukaisista säännöistä.

Palvelut

Palvelujen osalta kilpailu, jota esiintyy sähköisten viestintäpalvelujen paikallisten tarjoajien, jotka liittyvät verkon käyttöoikeuden palveluihin, ja palveluja verkkojen yli tarjoavien toimijoiden välillä, vahvistaa entisestään EU:n oikeutta toimia tasavertaisten toimintamahdollisuuksien varmistamiseksi. EU:n tasolla tarvitaan toimia myös loppukäyttäjien suojaa koskevien sääntöjen hajanaisuuden vähentämiseksi, koska hajanaisuus kasvattaa rajatylittäviä palveluja tarjoavien toimijoiden hallinnollisia kustannuksia ja hidastaa innovatiivisten palvelujen kehitystä. Tämä puolestaan johtaa siihen, että kuluttajansuoja on eri puolilla unionia epäyhtenäinen ja epätydyttävällä tasolla.

• **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on SEU-sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi. Siinä muutetaan nykyistä kehystä kohdennetusti, jotta voidaan vastata markkinoiden ja teknologian haasteisiin ja erityisesti tarpeeseen käsitellä unionin tasolla erittäin suuren kapasiteetin verkkojen saatavuuteen ja laajaan käyttöönottoon liittyviä tarpeita täysipainoisesti toimivien digitaalisten sisämarkkinoiden saavuttamiseksi.

Käyttöoikeuksien sääntelyssä kansalliset sääntelyviranomaiset ovat edelleen toimivaltaisia varmistamaan, että markkinoiden toimintapuuhteet korjataan tarkoituksenmukaisin toimenpitein ja että sääntely auttaa pääsemään yhteisiin poliittisiin tavoitteisiin. Ehdotetut säännöt antavat sääntelyviranomaisille lisäkeinoja vastata sähköisen viestinnän tämänhetkiseen haasteeseen, mutta se, miten niitä käytetään, riippuu kansallisista olosuhteista, jotka arvioi kansallinen sääntelyviranomainen. Se, että sääntelyn valvontaa vahvistetaan kohdennetusti pääasiassa yhteistyöelimen roolia vahvistamalla on perusteltua, koska sisämarkkinoiden edistämisen kannalta olennaisen sääntelyn täytäntöönpano on todistettua epäjohdonmukaista.

Taajuudet kuuluvat komission ja jäsenvaltioiden jaettuun toimivaltaan. Ehdotetuilla säännöillä luodaan yleiskehys taajuuksien johdonmukaiselle hallinnolle koko EU:ssa. Samalla jäsenvaltioilla on tarvittava joustovara, jotta ne voivat panna säännöt täytäntöön ja soveltaa niitä kansallisten olosuhteiden mukaisesti. Koska taajuuksien hallinnoinnin vaikutukset ulottuvat merkittäväällä tavalla rajojen yli ja kohdistuvat laajemmin verkkoyhteyksiin sisämarkkinoilla, tietynasteinen koordinointi unionin tasolla on välttämätöntä.

Loppukäyttäjien suoja koskevat säännöt yhdenmukaistetaan täysin tietyin poikkeuksin (esim. sopimusten enimmäiskeston osalta), mutta yhdenmukaistaminen koskee ainoastaan ehdotuksen kattamia aloja.

Lisäksi direktiivin valitseminen oikeudelliseksi muodoksi antaa jäsenvaltioille tiettyä liikkumavaraa, kun ne saattavat direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään.

- **Toimintatavan valinta**

Eurooppalaista sähköisen viestinnän säännöstöä koskevassa ehdotuksessa laaditaan uudelleen³ neljä nykyistä direktiiviä (puitedirektiivi, valtuutusdirektiivi, käyttöoikeusdirektiivi ja yleispalveludirektiivi) yhdeksi direktiiviksi. Jokaisessa direktiivissä on toimenpiteitä, joita sovelletaan sähköisiin viestintäverkkoihin ja sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajiin. Tarkistuksen yhteydessä voidaan yksinkertaistaa nykyistä rakennetta sen johdonmukaisuuden ja käytettävyyden parantamiseksi säännösten toimivuutta koskevan tavoitteen mukaisesti. Sen ansiosta on myös mahdollista mukauttaa rakennetta markkinoiden uuteen todellisuuteen: viestintäpalvelujen tarjoamista ei välttämättä enää niputeta yhteen verkon tarjoamisen kanssa.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Ehdotuksen mukana seuraavassa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa, jossa arvioidaan voimassa olevien säännösten toimivuutta, todetaan, että sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä on yleisesti tarkasteltuna saavuttanut yleisen tavoitteensa luoda kilpailukykyinen ala, joka tuottaa merkittävää hyötyä loppukäyttäjille. Sen erityistavoitteet – kilpailun edistäminen, sisämarkkinoiden kehittäminen ja loppukäyttäjien edun ajaminen – ovat edelleen tarkoituksenmukaisia. On kuitenkin tarpeen tarkistaa sääntelykehystä, myös BEREK-asetusta, jotta voidaan vastata kasvavaan tarpeeseen lisätä digitaalisiin sisämarkkinoiden yhteen liittämistä ja yksinkertaistaa säännöksiä ottamalla huomioon markkinoiden ja teknologian kehitys.

Erityisten arviointiperusteiden mukaan tehdyt havainnot voidaan tiivistää seuraavasti:

Relevanssi - Yleisesti ottaen arviointi on osoittanut, että kehyksen erityistavoitteet – kilpailun edistäminen, sisämarkkinoiden toteutuminen ja kuluttajien etujen suojaaminen – ovat edelleen asianmukaiset, ja että sisämarkkinatavoitteen merkitys on kasvanut entisestään. Tehokas ja kestävä kilpailu edistää tehokkaita investointeja vauhdittaa sisämarkkinoiden kehittymistä. Loppujen lopuksi se palvelee loppukäyttäjien etuja, koska innovaatio lisääntyy ja valinnanvaran, hintojen ja laadun suhteen saadaan maksimaalinen hyöty.

Samaan aikaan internetyhteyksistä on tullut digitaalista yhteiskuntaa ja taloutta eteenpäin vievä voima, jota tukevat teknologiset muutokset ja kehittyvä kysyntä kuluttajien keskuudessa ja markkinoilla. Se on olennaisen tärkeä myös siksi, että komissio on tehnyt poliittisen sitoumuksen digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamiseksi. Sen vuoksi on tarpeen harkita nykyisten politiikan tavoitteiden ja sääntelyvälineiden mukauttamista, jotta infrastruktuurin käyttöönottoa ja vastaavien liittymäpalvelujen laajaa käyttöönottoa voidaan yhä enemmän tukea tulevat tarpeet huomioiden.

Useimmat sääntelyn alat ja erityisesti taajuuksien hallinnointi ovat yhtä – jolleivät enemminkin – relevantteja kuin vuonna 2009 ottaen huomioon, että taajuudet ovat olennainen

³

Ks. lisätietoa tästä tekniikasta: http://ec.europa.eu/dgs/legal_service/recasting_en.htm.

mutta niukka resurssi, jota tarvitaan nykyisen ja seuraavan sukupolven verkkojen ja kiinteiden langattomien verkkojen käyttöönottoa varten. Myös käyttöoikeutta koskeva sääntely on edelleen relevantti väline vielä jäljellä olevien verkkoonpääsyn esteiden poistamiseksi. Vaikka eräiden yleispalvelusääntöjen tiettyjen osatekijöiden relevanssi kyseenalaistuu markkinoiden kehityksen vuoksi, esimerkiksi turvaverkon, jolla varmistetaan että kaikki kansalaiset pääsevät osallistumaan täysin kehittyneeseen digitaaliyhteiskuntaan, käsitteen tärkeys vaan kasvaa digitaalisilla sisämarkkinoilla. Samalla tavoin loppukäyttäjän suojaa koskevaan tavoitteeseen liittyviä säännöksiä voi olla tarpeen mukauttaa teknologian, markkinoiden tai lainsäädännön muutosten vuoksi, loppukäyttäjien perussuojatarpeet, joihin näillä säännöksillä vastataan, ovat edelleen asianmukaisia ja niiden tavoitteet ovat edelleen keskeisiä.

Tuloksellisuus - Yleisesti tunnustetaan, että sääntelyjärjestelmällä on kaiken kaikkiaan pystytty luomaan kilpailukykyinen ala. Tämä on puolestaan luonut merkittäviä etuja loppukäyttäjille, kuten laajasti saatavilla oleva (perus)laajakaista, merkittävästi alentuneet hinnat ja kasvanut vaihtoehtovalikoima.

Erityisesti käyttöoikeuksia ja taajuuksia koskeva sääntely on markkinoille pääsyä koskevien säännösten tapaan saanut aikaan paljon kilpailua. Käyttöoikeutta koskeva sääntely on kuitenkin luonut kilpailua pikemminkin palvelutasolla kuin verkkotasolla. Vaikka investoinnit erittäin suuren kapasiteetin verkkoihin ovat lisääntyneet, niitä ei ole tehty kaikissa jäsenvaltioissa julkisissa poliittisissa asialistoissa suunnitellun mukaisesti, eivätkä ne välttämättä vastaa odotettuja tulevia tarpeita. Tärkeä havainto on, että vaikka langattomalle laajakaistalle on annettu käyttöön merkittävä määrä taajuuksia (mikä on merkittävä saavutus), taajuuksien hallinnoinnissa saavutettu edistyminen ei vastannut edellisessä tarkistuksessa odotuksia. Tuloksena on 4G-verkon käyttöönoton ja hyödyntämisen viivästyminen ja hajanaisuus.

Sisämarkkinatavoitteen saavuttamiseksi tehtyjen ponnistusten tulokset ovat varsin vaatimattomat. Johdonmukaiseen sääntelyyn on päästy vain rajallisesti, mikä vaikuttaa rajojen yli toimivien palveluntarjoajien toimintaan ja heikentää ennustettavuutta kaikille toimijoille ja näiden investoijille. Nykyisissä puitteissa markkinoiden ennakkosääntelystä vastuussa olevien kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltaa yhdenmukaistetaan hyvin vähän ja jäsenvaltioiden sallitaan teettää tehtäviä muilla viranomaisilla, jotka eivät täytä samoja riippumattomuusvaatimuksia. Tuloksena on tilkkutäkki, koska markkinoiden ennakkosääntelyn lisäksi ei ole mitään muuta tehtävää, jonka osalta kaikkien 28 kansallisen sääntelyviranomaisen, jotka ovat yhteistyöelimen jäseniä, olisivat toimivaltaisia.

Käytettävissä olevat yhteistyön ja johdonmukaisuuden varmistamiskeinot ovat saaneet aikaan sen, että parhaita sääntelyyn liittyviä ratkaisuja ei ole aina käytetty, mikä on vaikuttanut loppukäyttäjisiin. Käyttöoikeutta koskevan sääntelyn ennakoitavuus paranee, kun johdonmukaisuus tarkastetaan EU:n tasolla nykyisiä hallintorakenteita hyödyntäen. Tarkastusten vaikutus on kuitenkin hyvin rajoitettu säännösluonnosten suhteen. Loppukäyttäjille on aiheutunut kielteisiä vaikutuksia myös sen vuoksi, että taajuuksien hallinnointi ei ole johdonmukaista eikä taajuuksien jakamisen koordinoitua varten ole institutionaalista rakennetta. Esimerkki tällaisesta on 4G-verkon käyttöönoton viivästyminen suurimmassa osassa EU:ta.

Kehyksellä on saavutettu merkittävää edistymistä loppukäyttäjien suojan ja turvaverkon (yleispalvelu) varmistamisen osalta, mutta kuluttajien tyytyväisyys kasvaa varsin hitaasti. On myös selvää, että kaikki alakohtaiset loppukäyttäjien suojaa koskevat säännökset eivät edelleenkään sovellu tarkoitukseensa kun otetaan huomioon teknologinen, markkinoiden ja muun lainsäädännön kehitys.

Tehokkuus – Vaikka tarkkaa kustannusten laskentaa ei ollut mahdollista tehdä, arviointi on osoittanut, että sääntelyjärjestelmästä useimmille toimijoille, loppukäyttäjille ja koko yhteiskunnalle aiheutuvat hyödyt ovat paljon merkittävämpiä kuin sen täytäntöönpanosta aiheutuvat kustannukset. Vaikka tietty monitahoisuus saattaa olla joiltakin osin tarpeen hyvin kohdennettujen toimien varmistamiseksi (esim. asianmukainen käyttöoikeutta koskeva sääntely), useilla aloilla on havaittu voitavan keventää hallinnollista taakkaa vaarantamatta säännösten tehokkuutta, ja joissakin tapauksissa tehokkuus jopa lisääntyy. Esimerkkejä tästä ovat markkinoiden ennakkosääntelysyklit, yksinkertaistetut menettelyt ratkaisujen määrittämiseksi terminointimarkkinoilla ja eräiden kuluttajansuojasäännösten virtaviivaistaminen.

EU:n lisäarvo – Sääntelykehyksen ansiosta sisämarkkinoille on saatu kilpailua, joka ei tietyssä määrin olisi ollut mahdollista tai todennäköistä kansallisella tasolla. Koska sen avulla on edistetty ”luokan priimus” -malleja koko Euroopan unionissa, se on tuonut tämän alan kansalliset sääntelyviranomaiset samalle tasolle (joskin vaihtelevalla menestyksellä sääntelyalasta riippuen). EU:n toimi on myös vaikuttanut osaltaan siihen, että vaikka loppukäyttäjien suoja ei ole vielä yhtenäinen, se on nykyään entistä kattavampi.

Johdonmukaisuus – Sähköisen viestinnän sääntelykehyksen muodostavat eri välineet ovat tukeneet toisiaan päämäärien tavoittelussa. Tarkistusprosessissa on kuitenkin kiinnitettävä huomiota kahteen kysymykseen. Ensimmäinen niistä koskee johdonmukaisuutta seuraavien välillä: i) sääntely, jolla pyritään edistämään kilpailevien verkkojen käyttöönottoa ja ii) alaan liittyvät EU:n rahoitus- ja valtiontukisäännöt, ja toinen mahdollisia päällekkäisyyksiä eräissä alakohtaisissa säännöksissä ja kuluttajien etuja koskevassa horisontaalisessa lainsäädännössä.

• **Sidosryhmien kuuleminen**

Avoimessa julkisessa sidosryhmäkuulemisessa, joka avattiin 11. syyskuuta 2015 kahdentoista viikon ajaksi, kerättiin palautetta nykyisten sääntöjen arvioimiseksi ja kartoitettiin näkökantoja mahdollisiin muutoksiin, joita sääntelyjärjestelmään voitaisiin tehdä markkinoiden ja tekniikan kehityksen perusteella. Se kattoi yleisarvion nykyisestä sääntelykehyksestä sekä yksityiskohtaisen arvioinnin ja uudelleentarkastelun kehyksen yksittäisistä osista: i) käyttöoikeutta koskeva sääntely, ii) taajuuksien hallinnointi ja langattomat yhteydet, iii) sähköisten viestintäpalvelujen alakohtainen sääntely, iv) yleispalvelua koskevat säännöt ja v) institutionaalinen rakenne ja hallinto.

Sidosryhmiä kuultiin laajalti ja yksityiskohtaisesti, ja palautetta saatiin runsaasti kuluttajilta, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajilta, kansallisilta ja EU:n tason operaattoriyhdistyksiltä, kansalaisjärjestöiltä, televisioyhtiöiltä, teknologian tarjoajilta, internet- ja verkkopalvelujen tarjoajilta, internetyhteyksiin nojautuvilta yrityksiltä ja laajemmin digitalouden toimijoilta, kansallisilta viranomaisilta kaikilta tasoilta, kansallisilta sääntelyviranomaisilta sekä muilta asianomaisilta sidosryhmiltä. Palautetta saatiin myös sidosryhmiltä, joihin ehdotus vaikuttaa, sen täytäntöönpanosta vastaavilta sidosryhmiltä sekä sidosryhmiltä, jotka ilmaisivat siihen intressinsä. Vastauksia saatiin kaikista jäsenvaltioista ja unionin ulkopuolelta yhteensä 244. Tämän lisäksi järjestettiin julkinen kuulemistilaisuus sidosryhmäkuulemisprosessin puolivälissä 11. marraskuuta 2015.

Julkisen sidosryhmäkuulemisen lisäksi BEREC itse osallistui arviointiin ja uudelleentarkasteluun ja julkaisi lausuntonsa joulukuussa 2015⁴. Myös radiotaajuuspolitiikkaa

⁴ http://bereg.europa.eu/eng/document_register/subject_matter/bereg/opinions/5577-bereg-opinion-on-the-review-of-the-eu-electronic-communications-regulatory-framework

käsittelevä ryhmä antoi lausunnon digitaalisten sisämarkkinoiden strategiasta ja kehityksen tarkistuksesta⁵.

Kuulemismenettelyssä kävivät ilmi seuraavat trendit:

- Internet-yhteyksiä pidetään yleisesti digitaalista yhteiskuntaa ja taloutta eteenpäin vievänä voimana, jota tukevat teknologiset muutokset ja kehittyvä kysyntä kuluttajien keskuudessa ja markkinoilla.
- Hyvät internetyhteydet katsotaan edellytykseksi digitaalisille sisämarkkinoille. Monet vastaajista painottivat tarvetta poliittisiin toimenpiteisiin ja mahdollisiin muutoksiin nykyisissä toimintaperiaatteissa ja sääntelyvälineissä, jotta voidaan tukea infrastruktuurin käyttöönottoa tulevien tarpeiden mukaan
- Osa vastaajista totesi, ettei nykyinen sääntelyjärjestelmä edistä riittävästi sisämarkkinoiden toteutumista. Yleisesti oltiin sitä mieltä, että sääntelyjärjestelmää on mukautettava nykyiseen markkinadynamiikkaan. Monet vastaajat katsoivat kuitenkin, että telemarkkinoiden vapauttaminen on tuonut parannuksia, erityisesti hyötyjä loppukäyttäjille ja kilpailua useimmille kansallisille markkinoille.
- Taajuuksiin liittyen vastaajat totesivat langattomien yhteyksien ja langattoman laajakaistan tärkeyden. Yleisesti ottaen teollisuus kannattaa koordinoitumpaa lähestymistapaa, haluaa lisätä investointivarmuutta ja mahdollisuuksia kehittää uutta langatonta ja matkaviestintää, mukaan lukien 5G, unionin laajuudelta. Vastaajien mielestä taajuuksien käyttöoikeuksien ja käytön osalta on entistä tärkeämpää soveltaa joustavuutta.
- Jäsenvaltioiden viranomaiset yleensä korostavat saavutuksia teknisen yhdenmukaistamisen alalla ja sitä, että lisäkoordinaatio on toteutettava alhaalta ylöspäin ja vapaaehtoiselta pohjalta. Jotkin niistä haluavat parempaa tasapainoa yhdenmukaistamisen ja joustavuuden välille. Yleinen mielipide on, että taajuuksien käyttöoikeuksien ja käytön olisi oltava tulevaisuudessa joustavampaa.
- Useiden jäsenvaltioiden viranomaisten mielestä televiestintäsäännöt on saatettava ajan tasalle. Perusteluja on monenlaisia, aina tarpeesta edistää investointeja seuraavan sukupolven infrastruktuuriin tarpeeseen vastata teknologian ja markkinoiden haasteisiin. Toivotaan myös joustavampia ja yksinkertaisempia sääntöjä.
- Perinteiset televiestintäyritykset katsovat, että lyhyen aikavälin taloudellinen hyöty on pantu pitkän aikavälin investointien ja innovoinnin edelle, mutta vaihtoehtoiset toimijoiden, yhteistyöelimen ja kuluttajajärjestöjen mukaan kehityksellä on suuressa määrin saavutettu sen nykyiset tavoitteet.
- Televiestinnän käyttäjät kannattavat yleisesti nykyistä käyttöoikeuksia koskevaa sääntelyä, joskin jotkin niistä katsovat, että palvelua koskevalle kilpailulle olisi annettava enemmän painoarvoa kuin infrastruktuurille ja että infrastruktuurin jakamista olisi edistettävä.
- Valtaosa vastaajista katsoo, että tarkistuksen yhteydessä olisi hyödynnettävä mahdollisuutta tarkastella uudelleen koko yleispalvelujärjestelmää. Jäsenvaltioiden viranomaisten mukaan yleispalvelu olisi säilytettävä ja jäsenvaltioiden tasolla olisi oltava joustonvaraa laajakaistan

⁵

http://rspg-spectrum.eu/wp-content/uploads/2013/05/RSPG16-001-DSM_opinion.pdf

rahoituksen ja soveltamisen osalta. Yhteistyöelin kannattaa nykyisten yleispalveluvelvoitteiden välineiden säilyttämistä.

- Useiden jäsenvaltioiden viranomaisten, sääntelykomitea ja kuluttajajärjestöt katsovat, että korkeanluokkaiseen vähimmäistason yhdenmukaistamiseen perustuvaa alakohtaista loppukäyttäjän suojaa tarvitaan edelleen. Televiestintäala puolestaan tukeutuisi enemmän horisontaaliseen lainsäätöön ja täysimittaiseen yhdenmukaistamiseen etenkin palvelujen osalta. Televiestintäala ja jossain määrin myös viranomaiset katsovat, että samanlaisiin palveluihin olisi sovellettava samoja sääntöjä. Toisten viranomaisten mukaan taas ns. OTT-toimijat, ohjelmistojen ja laitteiden myyjät, kaapelioperaattorit ja jotkin televisioyhtiöt katsovat, että sähköisten viestintäpalvelujen nykyinen käsite on osoittanut toimivaksi.

- Vaikka kansallisten sääntelyviranomaisten ja taajuuksien hallinnasta vastaavien viranomaisten rooli tunnustetaan laajalti, lukuisat vastaajat korostivat, että unionin tason institutionaalista rakennetta olisi tarkistettava, jotta voidaan parantaa oikeusvarmuutta ja vastuuvollisuutta.

Osana arviointimenettelyä komissio teetti myös useita selvityksiä. Selvitysten perusteella järjestettiin julkisia seminaareja, joissa sidosryhmillä oli tilaisuus kommentoida meneillään olevaa arviointityötä ja antaa siitä palautetta.

6. huhtikuuta 2016 järjestetyssä julkisessa seminaarissa validoitiin välivaiheen tuloksia SMART 2015/002 -tutkimuksesta, jossa WIK, IDATE ja Deloitte tarkastelivat sääntelyjärjestelmiä, etenkin käyttöoikeuksissa, verkkoinvestointimalleille Euroopassa, ja

2. toukokuuta 2016 järjestetyssä julkisessa seminaarissa validoitiin välivaiheen tuloksia SMART 2015/0003 -tutkimuksesta, jossa WIK, CRIDS ja Cullen tarkastelivat sääntelyjärjestelmän tarkistukseen liittyviä sisältökysymyksiä markkinoille pääsyssä, niukkojen resurssien hallinnassa ja yleisissä kuluttaja-asioissa.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Komissio on nojautunut seuraaviin ulkopuoliseen asiantuntija-apuun:

Poliittiset suositukset **muilta EU:n toimielimiltä**, erityisesti Euroopan parlamentilta⁶ ja Eurooppa-neuvostolta⁷.

Kolme uudelleentarkasteluun liittyviä tutkimusta:

Valmistelutuki vaikutusten arvioinnille sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän tarkistuksesta (SMART 2015/0005).

Sääntelyjärjestelmät, etenkin käyttöoikeuksissa, verkkoinvestointimalleille Euroopassa (SMART 2015/0002).

Sääntelyjärjestelmän tarkistukseen liittyvät sisältökysymykset markkinoille pääsyssä, niukkojen resurssien hallinnassa ja yleisissä kuluttaja-asioissa (SMART 2015/0003).

⁶ Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2016 digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketista ([2015/2147\(INI\)](#)).

⁷ Eurooppa-neuvoston päätelmät 28. kesäkuuta 2016 (EUCO 26/16).

- Lisäksi uudelleentarkasteluun saatiin aineksia eräistä muista tutkimuksista, jotka mainitaan vaikutusten arvioinnin jaksossa 6.1.4.

Korkean tason asiantuntijaryhmä – osana tutkimusta SMART 2015/0005⁸.

- **Vaikutusten arviointi**

Tiivistelmä vaikutusten arvioinnista ja sääntelyntarkastelulautakunnan puoltava lausunto ovat saatavissa komission verkkosivustolta: http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

Tarkasteltiin vaikutustenarvioinnissa esitettyjä eri vaihtoehtoja, joista valittiin seuraavat:

Käyttöoikeutta koskeva sääntely

Kansalliset sääntelyviranomaiset ja sääntelyn kohdistaminen korkealaatuisiin verkkoyhteyksiin

Tässä vaihtoehdossa säilytetään kehyksen avainperiaatteet mutta niihin tehdään muutoksia. Muutoksia tarvitaan kannustimien tarjoamiseksi vakiintuneille toimijoille ja kilpailijoille, jotta ne tekisivät taloudellisesti elinkelpoisia investointeja tai yhteisinvestointeja tuleviin verkkoihin, joiden avulla periaatteessa saadaan erittäin suurten kapasiteetin yhteys kaikille Euroopan kansalaisille ja yrityksille.

Taajuudet

Sitovat ja velvoittavat säännöt, joilla parannetaan taajuuksien hallinnoinnin koordinaatiota EU:ssa ja keskitytään taajuuksia koskevien sääntöjen mukauttamiseen tuleviin 5G:tä koskeviin haasteisiin

Tässä vaihtoehdossa kehystä mukautetaan kaikkialla läsnä oleviin yhteyksiin ja 5G:n käyttöönottoon liittyvään kehitykseen ja varmistetaan suurempi johdonmukaisuus jäsenvaltioiden toimenpiteiden välillä, erityisesti kilpailuun perustuvien markkinaehtojen ja talouden sääntelyn osalta. Tähän pyritään tekemällä suurempia muutoksia kehykseen, oikeudellisesti sitoviin välineisiin ja vertaisarviointimekanismiin, jotta yhteistyöelin, komissio ja kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tarkistaa yksittäisten jäsenvaltioiden suunnittelemien kansallisten jakomenettelyjen osatekijöitä, joilla on suurempi vaikutus markkinoiden ja yritysten kehitykseen. Lisäksi tässä vaihtoehdossa korostetaan enemmän tiiviiden 5G-verkkojen investointiympäristöä.

Yleispalvelu

Mukautukset trendien mukaan, keskiössä ääniviestintä ja laajakaistan kohtuuhintaisuus

Tässä vaihtoehdossa otetaan EU:n yleispalveluvelvoitteen keskiöön kohtuuhintaisuus, mukaan lukien kohtuuhintaisen ääniviestinnän ja peruslaajakaistan tarjonta EU:ssa sekä kuluttajien oikeus tehdä sopimuksia erikoishinnoista hyötyen. EU:n tasolla laajakaista määritellään viittaamalla tarkoituksenmukaisiin internetyhteyksiin, jotka puolestaan määritellään verkkopalvelujen vähimmäisluettelon perusteella. Tällaisilla vähimmäispalveluilla, jotka jäsenvaltiot määrittelevät tarkemmin kansallisella tasolla,

⁸ Asiantuntijaprofiilit ja keskusteluraportti esitetään vaikutusten arvioinnin liitteessä 13.

mahdollistetaan loppukäyttäjien osallistuminen kansalaisyhteiskuntaan. Kohtuuhintaisuus varmistetaan lähinnä suoran tuen avulla palveluille, jotka suoritetaan kiinteässä sijaintipaikassa, mutta jäsenvaltiot voivat sisällyttää matkaviestinpalveluja koskevia kohtuuhintaisuustoimenpiteitä, joita sovelletaan haavoittuvimmassa asemassa oleviin loppukäyttäjiiin silloin kun tällaisen kohtuuhintaisuuden on osoitettu puuttuvan. Palvelujen saatavuutta edistetään pääasiassa muilla politiikan välineillä (kannustimet yksityisiin investointeihin, valtiontuki, taajuuksiin liittyvät kattavuusvaatimukset jne.), ja se voidaan vain poikkeuksellisesti ja asianmukaisesti perusteltuna sisällyttää kansalliselle tasolle. Ottaen huomioon laajempi yleisestä laajakaistasta hyötyjien joukko (televiestintäalan ulkopuolella) tämän vaihtoehdon perustana on rahoitus yleisestä talousarviosta, joka on tasapuolisempi ja vähemmän vääristävä tapa rahoittaa yleispalvelun tarjonta.

Palvelut

Internetyhteyspalveluja ja sähköisiä viestintäpalveluja koskevat sääntelyvelvoitteet liitetty lähinnä numerovarojen käyttöön

Tämä vaihtoehto perustuu muihin vaihtoehtoihin. Siinä ehdotetaan, että internetyhteyspalveluja koskevan sääntelyn lisäksi henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin sovelletaan tiettyjä alakohtaisia sääntöjä siitä riippumatta, tarjotaanko tällaisia palveluja perinteisesti (puhelintoiminta vai tekstiviestit) vai internetyhteyspalvelujen kautta. Tässä vaihtoehdossa määritellään alat, joilla edelleen tarvitaan alakohtaista suojaa alan ominaisuuspiirteiden vuoksi, ja ehdotetaan asianomaisia sääntöjä sovellettavaksi kaikkiin toiminnallisesti vastaavien palvelujen tarjoajiin. Monissa tapauksissa näitä ovat internetyhteyspalvelut ja numeroita käyttävät henkilöiden väliset viestintäpalvelut ("käytöllä" tarkoitetaan numeroiden tarjoamista palvelun omille tilaajille tai sellaisen palvelun tarjoamista, jonka avulla viestintä muiden tarjoajien tilaajien kanssa on mahdollinen tällaisten numeroiden kautta). Turvallisuuden ja yhteentoimivuuden määäämisvällan kaltaisilla avainaloilla asianomaisia sääntöjä olisi sovellettava kaikkiin henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin. Loppukäyttäjiä koskevia sääntöjä olisi yhdenmukaistettava niin paljon kuin mahdollista sen sijaan, että jatkettaisiin nykyistä lähestymistapaa, jossa yhdenmukaistaminen tehdään vähimmäistasolla. Näin kevennetään noudattamiseen liittyvää taakkaa ja vältetään markkinaolosuhteiden vääristyminen jäsenvaltioissa. Sääntelytaakan keventämiseksi ehdotetaan tarpeettomien tai yleisen kuluttajansuojalainsäädännön asianmukaisesti kattamien sääntelyvelvoitteiden poistamista. Kansallisilta sääntelyviranomaisilta esimerkiksi lakkautetaan valta säännellä suoraan vähittäismyyntihintoja.

Suurin osa henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin sovellettavista sääntelyvelvoitteista liitettäisiin julkisten numerovarojen käyttöön. Tämä vahvistaa lähestymistapaa, jota sääntelyviranomaiset⁹ ovat tuoneet esille ainakin kehyksen edellisestä tarkistuksesta lähtien mutta jota palvelujen tarjoajat vastustavat yleisesti ja jota ei ole käytännössä sovellettu laajasti. Häätäpalvelujen käyttömahdollisuudet määritellään uudelleen käyttäen numeroihin perustuvia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja mutta ottaen huomioon, että tietyt verkkopalvelut eivät voi taata palvelun laatua tällaisten puhelujen osalta. Säännöt, joita sovellettaisiin numeroihin perustuviin henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin, koskevat muun muassa sopimuksen kestoa, läpinäkyvyyttä, palvelun laatua koskevia tietoja, numeron siirtomahdollisuutta vastaanottavan tarjoajan johdolla, kulutuksenseurantavälineitä, välineitä

⁹ ERG:n yhteinen kanta VoIP-palveluihin, joulukuu 2007.

hintojen ja palvelun laadun vertailemiseksi sekä vaihtoa koskevia sääntöjä pakettien osalta ”jumiutumisvaikutusten” estämiseksi.

Lisäksi joillakin turvallisuuden kaltaisilla yleisen edun aloilla sääntelyvelvoitteita on sovellettava kaikkiin henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin eli myös internetyhteyspalveluissa tarjottaviin palveluihin, joissa ei käytetä numerovaroja.

Siirtovelvollisuudet ja sähköiset ohjelmaoppaat

Säilytetään jäsenvaltioiden mahdollisuus määrätä siirtoa ja sähköisiä ohjelmaoppaita koskevat velvoitteet

Tässä vaihtoehdossa säilytetään nykyiset siirtovelvollisuudet ja sähköisiä ohjelmaoppaita koskevat säännöt. Siinä kuitenkin täsmennetään, että siirtovelvollisuuksiin voi sisältyä datan täydentävyys radio- ja televisiokanaville, jotka tukevat hybriditelevisiopalveluja ja sähköisiä ohjelmaoppaita.

Numerointi

EU:n numerointia koskevien säännösten mukauttaminen markkinoiden kilpailukysymysten huomioon ottamiseksi

Tässä vaihtoehdossa kehystä mukautetaan niin, että jäsenvaltiot voivat jakaa numeroita muillekin yrityksille kuin sähköisten viestintäpalvelujen tai -verkkojen tarjoajille. Siinä sallitaan eräiden numerovarojen käyttö EU:ssa oman alueen rajat ylittävällä tavalla, edellyttäen että kaikissa jäsenvaltioissa, joissa numeroita käytetään, sovelletaan asianmukaisia toimia loppukäyttäjien suojaamiseksi.

Hallinnointi

Yhteistyöelimen / radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän neuvoa-antava rooli, yhteistyöelimen tietyt normatiiviset valtuudet, parempi markkina-analyysiprosessi ja taajuuksien jakaminen

Tämä vaihtoehto koskee ennen kaikkea kansallisten sääntelyviranomaisten yhdenmukaisia vähimmäisvaltuuksia, kansallisten sääntelyviranomaisten ja yhteistyöelimen tehtävien yhdensovittamista sekä yhteistyöelimen hallintorakenteen mukauttamista hajautettuja virastoja koskevan yhteisen lähestymistavan mukaiseksi.

Lisäksi yhteistyöelimelle annetaan lisätehtäviä, kuten valtuudet tehdä sitovia päätöksiä rajatylittävien markkinoiden määrittelystä ja sopimustiivistelmän mallista sekä lähes sitovat valtuudet sisämarkkinamenettelyissä liittyen kansallisiin toimenpide-ehdotuksiin markkinoiden sääntelyssä (ns. varmistusmekanismi, ks. jäljempänä) ja terminointimaksun yhtenäisen enimmäismäärän määrittämisessä EU:ssa. Yhteistyöelin myös antaisi suuntaviivoja maantieteellisistä kartoituksista, yhteisistä lähestymistavoista valtioiden rajat ylittävään kysyntään vastaamiseksi, viitetarjouksien vähimmäisvaatimuksista, yhteisistä perusteista numerovarojen hallinnoimiseksi, palvelun laatua koskevista parametreista, sovellettavista mittausmenetelmistä sekä teknisistä yksityiskohdista kustannusmallille, jota kansalliset sääntelyviranomaiset soveltavat määrittäessään symmetristen terminointimaksujen enimmäismääriä. Yhteistyöelimelle annetaan myös valtuudet pyytää tietoja suoraan operaattoreilta.

Yhteistyöelimen tehtävänä olisi myös perustaa rekisteri numeroiden ekstraterritoriaalisesta käytöstä ja rajatylittävistä järjestelyistä sekä EU:n rekisteri sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen tarjoajista. Lisäksi yhteistyöelintä pyydetään avustamaan komissiota ja kansallisia

sääntelyviranomaisia standardoinnin alalla auttamalla niitä tunnistamaan yhteenliitettävyyden puutteet sekä loppukäyttäjien väliseen päästä päähän -liitettävyyteen tai hätäpalvelujen tosiasialliseen saantiin kohdistuvia uhkia.

Jos yhteistyöelin ja komissio sopivat kannastaan kansallisen sääntelyviranomaisen ehdotuksiin korjaaviksi toimiksi, komissio voi varmistustoimenpiteenä vaatia kansallista sääntelyviranomaista muuttamaan toimenpide-ehdotusta tai peruuttamaan sen sekä tarvittaessa tekemään uuden ilmoituksen markkina-analyyysistä. Yhteistyöelimelle annetaan myös normatiivisia lisätehtäviä ja ylimääräisiä neuvontatehtäviä.

Kansalliset sääntelyviranomaiset saavat lisää päätöksentekovaltuuksia, jotka liittyvät ainoastaan sääntelyllisiä ja markkinoita muokkaavia näkökohtia taajuuksien käyttöoikeuksien jakamisessa sähköisille viestintäverkoille ja -palveluille. Lisäksi yhteistyöelimessä otetaan käyttöön vertaisarviointijärjestelmä uutena koordinoitimekanismina. Sen nojalla kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava näiden taajuuksien jakamiseen liittyvien näkökohtien osalta laatimansa toimenpideluonnokset tarkasteltaviksi yhteistyöelimelle, joka antaa niistä esitöiden lausunnon.

Lisäksi komissiolle annetaan lisää yleisiä normatiivisia valtuuksia, jotka liittyvät eräiden taajuuksien jakamista koskevien näkökohtien määrittelykriteereihin. Sen on otettava mahdollisimman tarkasti huomioon radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän neuvot. Toimet, joilla annetaan ohjeistusta yksittäisille kansallisille sääntelyviranomaisille, hyväksytään komitologiamenettelyä noudattaen, ja yhteistyöelimessä sovelletaan vertaisarviointimekanismia. Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä ryhmä jatkaa neuvonta-antavana elimenä ja antaa komissiolle lausuntoja ennen kuin täytäntöönpanotoimenpiteet hyväksytään komitologiamenettelyä noudattaen.

• **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Etusijalle asetetussa pakettivaihtoehdossa esitetyt toimenpiteet vastaavat REFIT-periaatteita, koska niiden tavoitteena on yksinkertaistaa ja vähentää hallinnollista taakkaa uudelleentarkastetussa tehdyn REFIT-mahdollisuuksien arvioinnin tulosten mukaisesti. Lukuisten käyttöoikeuksia, taajuuksia, yleispalvelua, palveluja ja loppukäyttäjiä, numeroita sekä hallinnointipolitiikkaa koskevien muutosehdotusten tavoitteet ovat seuraavat: säännöt ovat selkeämmät, osapuolet kykenevät vaivattomasti ymmärtämään oikeutensa ja velvollisuutensa; vältetään ylisääntelyä ja hallinnollisia rasitteita.

Ehdotettuja muutoksia ovat erityisesti seuraavat: käyttöoikeutta koskevan sääntelyn virtaviivaistaminen ja maantieteellinen kohdennus; yleisvaltuutuksen käyttö (jos mahdollista) yksittäisten taajuuslupien sijasta; taajuuksia koskevien jälkimarkkinoiden edistäminen; tarpeettomien yleispalveluvelvoitteiden poistaminen (esim. vaatimus varmistaa puhelinkioskien ja paperisten puhelinluettelojen tarjonta); yleispalvelun saatavuutta koskevien velvoitteiden soveltamisalan kaventaminen ja alojen välisen jakojärjestelmän lakkauttaminen; sääntelykehiksen soveltamisalan selkeyttäminen ja tarpeettomien kuluttajansuojavelvoitteiden poistaminen silloin kun ne jo sisältyvät horisontaaliseen lainsäädäntöön tai markkinat täyttävät ne jo; numerointia koskevien sääntöjen ja hallinnoinnin yhdenmukaistaminen ja selkeyttäminen laitteiden välisessä viestinnässä (M2M); kansallisten sääntelyviranomaisten valtuuksien yhteensovittaminen yhteistyöelimen valtuuksien kanssa.

Etusijalle asetetuissa vaihtoehdoissa olevilla yksinkertaistamistoimenpiteillä on myös sisämarkkinoihin liittyvä johdonmukaisuusluttavuus, koska niillä parannetaan käyttöoikeuksia koskevien toimenpiteiden ja taajuuksien jakoprosessien johdonmukaisuutta. Nykyisellään näistä aiheutuu vaikeuksia toimijoille, jotka haluavat käyttää taajuuksia eri jäsenvaltioissa, ja ne voivat myös (erilaisten aikataulujen vuoksi) aiheuttaa häiriöitä raja-

alueilla. Myös standardisoitujen tukkutason ratkaisujen käyttöönotto erimerkiksi yritysten käyttöoikeuksien osalta helpottaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimivien yritysten toimintaa, ja taajuuksia koskevien lupien voimassaolon pidentäminen edistää yleiseurooppalaisten jälkimarkkinoiden syntyä ja investointiystävällisemmän ympäristön kehittymistä tällaisten lupien haltijoille.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksessa otetaan kaikilta osin huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut perusoikeudet ja periaatteet. Ehdotettavilla toimenpiteillä pyritään parantamaan liitettävyyttä huolehtien samalla loppukäyttäjien suojelusta nykyaikaistetuin säännöin. Tämä puolestaan takaa syrjimättömän pääsyn kaikkeen sisältöön ja palveluihin, myös julkisiin palveluihin. Se auttaa myös edistämään sananvapautta ja elinkeinovapautta sekä antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden noudattaa perusoikeuskirjaa paljon pienemmin kustannuksin tulevaisuudessa.

4. **TALOUSARVIOVAIKUTUKSET**

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia EU:n talousarvioon.

5. **LISÄTIEDOT**

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Komissio huolehtii edelleen täytäntöönpanon valvonnasta seuraavien perusteella:

- **Euroopan digitaalinen tilanneselvitys**

Euroopan digitaalinen tilanneselvitys tarjoaa kattavaa tietoa ja analyysia markkinoiden, sääntelyn ja kuluttajanäkökohtien kehityksestä digitaalisessa taloudessa 28 jäsenvaltiossa, ja se sisältää muun muassa

digitaalisen tulostaulun¹⁰, joka mittaa Euroopan digitaalisen talouden edistymistä. Siihen syötetään kansallisilta sääntelyviranomaisilta, Eurostatilta ja eräistä muista asianmukaisista lähteistä saatuja tietoja, ja se sisältää tietoa EU:n jäsenvaltioiden digitaalitalouden ja -yhteiskunnan indeksin kaikkien osatekijöiden yleistilanteesta¹¹. Selvitykseen sisältyvien indikaattoreiden avulla voidaan vertailla edistymistä eri Euroopan maissa ja ajan mittaan.

televiestintäalan raportit Euroopan sähköisen viestinnän sääntelystä ja markkinoista, jotka tarjoavat kattavaa tietoa ja analyysia alan markkinoiden, sääntelyn ja kuluttajanäkökohtien kehityksestä.

- **Eurobarometrin vuotuinen kotitaloustutkimus**

Eurobarometrin viimeisimmästä tutkimuksesta saa tietoa siitä, miten sähköisen viestinnän markkinat toimivat loppukäyttäjien näkökulmasta, ja siitä, miten kuluttajat suhtautuvat palvelualustojen käyttöönottoon ja palvelujen käyttöön, kuten myös muista kuluttajien suojaan liittyvistä kysymyksistä.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksessa tehdään nykyiseen kehykseen seuraavat sisältömuutokset:

¹⁰ Selvitykset löytyvät osoitteesta <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/digital-scoreboard>

¹¹ Kaikki tiedot saatavilla täällä: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/download-scoreboard-reports>

Muutokset politiikan tavoitteisiin:

3 artiklassa virtaviivaistetaan nykyisten tavoitteiden esittämistä ja täydennetään niitä uudella tavoitteella, joka koskee erittäin suuren kapasiteetin yhteyksien kattavaa saatavuutta ja käyttöönottoa koko EU:ssa. Nykyiset kilpailun edistämiseen, sisämarkkinoihin ja loppukäyttäjien etuihin liittyvät tavoitteet säilyvät.

Muutokset käyttöoikeutta koskevaan sääntelyyn:

Käyttöoikeutta koskevaan sääntelyyn tehtävillä muutoksilla pyritään vahvistamaan ja parantamaan nykyistä huomattavaan markkinavoimaan perustuvaa käyttöoikeusjärjestelmää, jotta infrastruktuurikilpailu ja verkkojen käyttöönotto lisääntyisi kaikkien toimijoiden keskuudessa. Tavoitteena on myös tukea erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoa koko unionin alueella.

Ensimmäisessä ja toisessa luokassa (huomattavaan markkinavoimaan perustuvan järjestelmän vahvistaminen ja infrastruktuurikilpailu ja verkkojen käyttöönotto kaikkien toimijoiden keskuudessa) merkityksellisiä ovat seuraavat säännökset ja muutokset:

61 ja 65 artiklassa muutetaan markkina-analyysimenettelyjä, kootaan yhteen parhaat käytännöt ja pyritään käyttöoikeutta koskevaan sääntelyyn, joka on kohdennetumpaa ja oikeusvarmuudeltaan parempaa. Lisäksi maantieteellisiä painopisteitä rajataan tarkemmin, jotta käyttöoikeusvelvollisuuksia määrätään vain silloin kun ja sinne missä se on tarpeen vähittäismarkkinoiden puutteiden korjaamiseksi ja loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksien varmistamiseksi. Säännöissä myös vahvistetaan viranomaisten velvollisuus ottaa markkina-analyyseissään huomioon kaupalliset käyttöoikeussopimukset sekä muut jo määrätyt sääntelyvelvoitteet, kuten symmetriavelvoitteet. Lisäksi artiklassa pidennetään nykyistä markkinakatsauksille asetettua kolmen vuoden enimmäisaikaa viiteen vuoteen. Näin toimijat voivat tehdä suunnitelmia pidemmällä aikavälillä, ja kansalliset sääntelyviranomaiset saavat enemmän joustavuutta markkinakatsausten ajoitusten suhteen. **66 artiklassa** nämä tavoitteet ilmaistaan ajantasaistamalla ja muuttamalla vastaavia sääntöjä, jotka liittyvät sääntelyvelvoitteiden määräämiseen ja tarkistamiseen esimerkiksi silloin kun markkinaolosuhteet muuttuvat.

70 artiklassa kannustetaan infrastruktuurikilpailuun antamalla pääsy huomattavan markkinavoiman yritysten rakennustekniseen infrastruktuuriin (esim. kaapelikanavat ja mastot).

Infrastruktuurikilpailun edistäminen on tavoitteena myös **59 artiklassa**, jossa selvennetään edellytyksiä velvoitteiden määräämiselle kaikille toimijoille (symmetriset velvoitteet), jotta voidaan varmistaa sellaisen verkko-omaisuuden käyttöoikeus, joka ei ole toisinnettavissa (esim. rakennusten sisäiset johdot ja kaapelit). Investointikannustimien suojelemiseksi tällainen käyttöoikeus rajataan loppukäyttäjistä seuraavaan ensimmäiseen keskittimeen, mutta tietyissä olosuhteissa sitä voidaan laajentaa vaihtoehtoisten verkkojen käyttöönoton helpottamiseksi vaikeimmilla ja harvaan asutuilla alueilla.

63 ja 64 artiklassa annetaan yhteistyöelimelle valtuudet määritellä valtioiden rajat ylittävät markkinat ja valtioiden rajat ylittävä kysyntä myös silloin kun markkinat ovat kansalliset tai alueelliset. Yhteistyöelin voi antaa suuntaviivat, joiden nojalla kansalliset sääntelyviranomaiset noudattavat yhteistä lähestymistapoja määrätessään toimenpiteitä, joilla voidaan edistää tällaisten valtioiden rajat ylittävän kysyntään vastaamista. 64 artiklassa myös annetaan komissiolle valtuudet vahvistaa yhteistyöelimen tuella yhdenmukaistetut sellaisten tukkukaupan käyttöoikeustuotteiden tekniset eritelvät, joilla voidaan vastata valtioiden rajat

ylittävän viestinnän kysyntään erityisesti yrityskäyttäjien taholta silloin kun tällaisten yhdenmukaistettujen tuotteiden puuttuminen hidastaa sisämarkkinoiden toimintaa.

73 artiklassa otetaan käyttöön EU:n tason prosessi, jossa määritellään sitova menetelmä ääniviestinnän terminointimaksujen vahvistamiseksi; kyseessä ovat vakaat markkinat, joita säännellään samalla tavoin useimmissa jäsenvaltioissa. Lisäksi siinä luodaan mekanismi enimmäisterminointimaksujen vahvistamiseksi EU:n tasolla. Pyrkimyksenä on keventää kansallisten sääntelyviranomaisten hallinnollista taakkaa ja antaa niiden keskittää ponnistuksensa monimutkaisempien laajakaistamarkkinoiden analysointiin.

Lisäksi erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönoton tukemiseksi koko unionin alueella ehdotetaan seuraavia muutoksia:

22 artiklassa vaaditaan kansallisia sääntelyviranomaisia kartoittamaan kansallisella alueellaan laajakaistaverkkojen ja investointisuunnitelmien tila, jotta ne voivat paremmin ottaa maantieteelliset erityispiirteet huomioon markkina-analyysissä. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myös kartoitettava ns. digitaaliset katvealueet, joilla yksikään operaattori tai viranomainen ei ole ottanut käyttöön eikä suunnittele ottavansa käyttöön erittäin suuren kapasiteetin verkkoa tai ei ole tehnyt eikä suunnittele tekevänsä merkittäviä parannuksia tai laajennuksia, joilla nykyisen verkon suorituskyky nostetaan vähintään 100 Mbps:n latausnopeuteen. Ne voivat julkaista nimetyt digitaaliset katvealueet ja järjestää niitä koskevan kiinnostuksenilmaisupyynnön erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönoton edistämiseksi näillä hankalilla alueilla.

72 artiklassa täsmennetään olosuhteet, joissa huomattavan markkinavoiman toimijoille voidaan myöntää hinnoittelua koskevaa joustovaraa kilpailua vaarantamatta. Hinnoittelua koskeva joustavuus voi olla hyödyksi uusiin verkkoihin investoijille, edellyttäen että se ei hankaloita kilpailua loppupäässä.

74 artiklassa ja liitteessä IV vahvistetaan säännökset, joilla helpotetaan kaupallisia yhteisinvestointeja uusiin infrastruktuureihin ja vahvistetaan tarvittavat sääntelyyn liittyvät seuraamukset. Kun huomattavan markkinavoiman verkko-omistaja ja käyttöoikeuden hakija jakavat uusia verkkoelementtejä, myös riskien jakautuminen on suurempaa perinteisiin käyttöoikeustuotteisiin verrattuna. Tämä voi myös luoda vankemman perustan kestäväälle kilpailulle, jos yhteisinvestoinnin suunnittelussa noudatetaan asianmukaisia edellytyksiä. Säänneltyjä käyttöoikeuksia pitäisi näin ollen pystyä mukauttamaan, jolloin kaikki yhteisinvestoijat pääsevät hyötymään hankkeeseen heti alkuvaiheessa osallistumisesta johtuvista eduista, jotka liittyvät muihin yrityksiin. Voi silti olla asianmukaista, että säänneltyjä käyttöoikeustuotteita on jatkuvasti saatavilla ei-osallistuville yrityksille, siihen kapasiteettiin asti, joka oli käytettävissä ennen investointia.

77 artiklassa esitetään ainoastaan tukkumarkkinoilla toimiville verkoille, joilla on huomattava markkinavoima, tarkoitettu yksinkertaistettu sääntelymalli, jossa on vain oikeudenmukaiset, kohtuulliset ja syrjimättömät käyttöoikeutta koskevat säännöt ja jossa voidaan tarvittaessa soveltaa riitojenratkaisua. Säännöksissä on tarkat edellytykset sille, milloin verkon voidaan katsoa toimivan ”ainoastaan tukkumarkkinoilla”. Ne voivat olla erityisen asianmukaiset paikallisille erittäin suuren kapasiteetin verkoille, joilla saatetaan kaikesta huolimatta katsoa tulevaisuudessa olevan merkittävä markkinavoima. **76 artiklassa** selvennetään vapaaehtoista eriyttämistä koskevaa prosessia ja taataan oikeusvarmuus eriyttämisprosessissa olevan operaattorin antamin sitoumuksin.

78 artiklassa selvennetään kansallisten sääntelyviranomaisten roolia huomattavan markkinavoiman toimijoiden siirtyessä aiemmista verkoista uusiin (eli siirtyessä pois aiemmista kupariverkoista). Näin edistetään osaltaan uusiin verkkoihin siirtymistä.

Taajuuksien hallinnointia koskevat muutokset:

45 artiklassa täsmennetään yleistavoitteita ja periaatteita, joiden nojalla jäsenvaltiot hallinnoivat taajuuksia kansallisella tasolla. Ne koskevat valtuutusmenettelyn johdonmukaisuutta ja oikeasuhteisuutta, asianmukaisen kattavuuden varmistamisen tärkeyttä, taajuuksien saataville asettamisen aikatauluun liittyviä näkökohtia sekä rajatylittävän tai haitallisen häiriön estämistä. Siinä myös vahvistetaan ”käytä tai menetä” -periaate ja edistetään taajuuksien jaettua käyttöä, kauppaa ja vuokrausta. Tässä artiklassa esitetään myös mekanismi, jolla sallitaan yhdenmukaistetun taajuuden väliaikainen vaihtoehtoinen käyttö selkeästi määritellyin edellytyksin.

46 artiklassa asetetaan yksittäisten lupien sijasta etusijalle yleisvaltuutus, kuten myös taajuuksien jaettu käyttö unionin lainsäädännön mukaisesti. Näin pyritään varmistamaan, että kansalliset sääntelyviranomaiset kehittävät valtuutusmalleja, jotka parhaiten soveltuvat 5G-verkon kehittämiseen. Siinä myös valtuutetaan komissio toteuttamaan sitovia toimenpiteitä johdonmukaisuuden varmistamiseksi eri valtuutusjärjestelmissä.

47 artiklassa määritellään ehdot, jotka liitetään radiotaajuuksien käyttöä koskeviin yleisvaltuutuksiin ja käyttöoikeuksiin liitetyt ehdot sekä säädetään komission täytäntöönpanotoimenpiteistä, joilla pyritään johdonmukaisuuteen eräiden kriteerien osalta; näitä ovat muun muassa kriteerit kattavuusvelvoitteiden, joiden merkitystä vahvistetaan taajuuksien tehokkuuden vuoksi, määrittämiseksi ja mittaamiseksi. Siinä korostetaan infrastruktuurin jakamisen kaltaisia velvollisuuksia loppukäyttäjien liitettävyyden parantamiseksi erityisesti harvaan asutuilla alueilla.

48-54 artikla koskevat taajuuksiin liittyvien valtuutusten avainseikkoja johdonmukaisuuden parantamiseksi jäsenvaltioiden käytänteissä. Näitä ovat muun muassa i) luvan vähimmäisvoimassaoloaika (25 vuotta); ii) selkeä ja yksinkertainen menettely taajuuksien kauppaa ja vuokrausta varten; iii) puolueettomat perusteet kilpailun edistämistoimenpiteiden johdonmukaiselle soveltamiselle kilpailulainsäädännön periaatteiden perusteella, esimerkiksi taajuuskatot, taajuuksien varaaminen uusille toimijoille ja tukkutason käyttöoikeusvelvoitteet; iv) menettelyt johdonmukaisuuden ja ennakoitavuuden parantamiseksi yksittäisten taajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämisen ja uusimisen yhteydessä; v) selkeämmät edellytykset nykyisten oikeuksien rajoittamiseksi tai peruuttamiseksi, mukaan lukien ”käytä tai menetä” -periaate ja kansallisten virnaomaisten valvontatehtävien vahvistaminen. Näissä artikloissa säädetään myös komission valtuuksista toteuttaa toimenpiteitä yhteisen määräjän vahvistamiseksi yhdenmukaistettujen taajuuksien käytön sallimiselle kaikissa jäsenvaltioissa ja valintamenettelyjen tärkeimpien osatekijöiden koordinoimiselle ja niiden laadintaperusteiden vahvistamiselle.

55 ja 56 artiklassa yksinkertaistetaan langattomien verkkojen käyttöoikeuksia koskevia edellytyksiä, jotta voidaan vastata yhteyksien voimakkaasti lisääntyvään kysyntään, sekä edellytyksiä, jotka liittyvät matalatehoisten langattomien laajakaistayhteyksien (mikrosolut) käyttöönottoon ja tarjoamiseen tiiviin verkon käyttöönotosta aiheutuvien kustannusten alentamiseksi.

28 artiklassa vahvistetaan jäsenvaltioiden koordinoituvuutta rajoittavista häiriöistä aiheutuvien ongelmien ratkaisemiseksi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän avustuksella. Siinä myös vahvistetaan komission täytäntöönpanovaltuudet toteuttaa sitovia toimenpiteitä rajoittavien riitojen ratkaisemiseksi ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän neuvot.

Ehdotuksessa annetaan kansallisille sääntelyviranomaisille valtuudet, jotka liittyvät markkinoiden ja taloudellisten seikkojen sääntelyä koskeviin näkökohtiin jaettaessa taajuuksia

sähköisille viestintäpalveluille. Kansallisille sääntelyviranomaisille myös annetaan valtuudet päättää poikkeuksellisten, verkon/taajuuden jakamista ja kansallista verkkovierailua koskevien toimenpiteiden määrittämisestä sellaisten alueiden kattamiseksi, joilla ei ole internetyhteyttä. Kansallisten sääntelyviranomaisten on perustettava tämän alan toimensa perusteelliseen markkinoiden talous- ja kilpailutilannetta koskevaan analyysiin. Kun kyseessä ovat sellaiset jakoedellytykset, joilla on vaikutusta talouteen, markkinoihin ja kilpailuun eli siis markkinoiden toimintaan, **35 artiklassa** perustetaan yhteistyöelimelle vertaisarviointimekanismi, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen soveltaminen koko unionissa. Mekanismin avulla voidaan tarkastella kansallisissa taajuuksien jakamisedotuksissa olevia markkinoiden ja taloudellisten seikkojen sääntelyä koskevia näkökohtia ja antaa ei-sitovia lausuntoja.

37 artiklassa otetaan jäsenvaltioille käyttöön puitteet vapaaehtoisen yleiseurooppalaisten tai monen maan jakomenettelyjen helpottamiseksi.

Muutokset yleispalvelujärjestelmään:

Ehdotuksella pyritään modernisoimaan yleispalvelujärjestelmää. Sen soveltamisalasta poistetaan vapaaehtoisuuteen perustuva vaatimus sisällyttää EU:n tasolle aiemmat palvelut (puhelinkioskit, kattavat puhelinluettelot ja numerotiedustelupalvelut) ja keskitytään yleispalveluna tarjottavaan peruslaajakaistaan, joka määritellään viittaamalla dynaamiseen perusluetteloon verkkopalveluista, joita voidaan käyttää laajakaistayhteydellä. Jäsenvaltioiden toimien olisi koskettava saatavilla olevien yhteyksien kohtuuhintaisuutta eikä verkkojen käyttöönottoa, jota varten on parempia välineitä.

Yleispalvelujen kohtuuhintaisuus on varmistettava vähintään kiinteässä sijaintipaikassa, mutta jäsenvaltiot voivat myös laajentaa kohtuuhintaisuustoimenpiteiden soveltamisalaa matkaviestinpalveluihin kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleville käyttäjille.

79 artiklassa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta varmistaa kaikille loppukäyttäjille tarkoituksenmukaisen laajakaistayhteyden ja ääniviestintäpalvelujen kohtuuhintainen käyttöoikeus ainakin kiinteässä sijaintipaikassa. Kohtuuhintaisuuden varmistamiseksi **80 artiklassa** annetaan jäsenvaltioille valtuudet vaatia yrityksiä tarjoamaan erityisiä hintavaihtoehtoja pienituloisille loppukäyttäjille tai loppukäyttäjille, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, ja/tai tarjoamaan tällaisille loppukäyttäjille suoraa tukea. Siinä myös vahvistetaan kuluttajien oikeus tehdä sopimuksia erikoishinnoista hyötyen.

Koska jäsenvaltioiden toimien olisi koskettava saatavilla olevien yhteyksien kohtuuhintaisuutta eikä verkkojen käyttöönottoa, **81 artiklassa** sallitaan jäsenvaltioiden sisällyttää soveltamisalaan yhteyden tarjoaminen kiinteässä sijaintipaikassa (saatavuus), jos tällaista yhteyttä ei voida varmistaa tavallisissa kaupallisissa olosuhteissa tai mahdollisesti muilla julkisen politiikan välineillä.

82 artiklassa tunnustetaan, että erilaisten kansallisten olosuhteiden vuoksi tarvitaan joustavuutta, ja siinä jäsenvaltioiden sallitaan jatkaa nykyisellään EU:n yleispalveluvelvoitteiden soveltamisalaan kuuluvien kansallisen tason palvelujen (puhelinkioskit, puhelinluettelot ja numerotiedustelupalvelut) turvaamista, jos tarve on selvästi osoitettu ja edellyttäen, että ne mukauttavat myös rahoitusjärjestelmää.

85 artiklassa säädetään, että yleispalvelu on rahoitettava yleisestä talousarviosta eikä enää alakohtaisella rahoituksella.

Muutokset palveluja ja loppukäyttäjän suojelua koskeviin sääntöihin:

Ottaen huomioon viime vuosina markkinoissa ja sääntelyssä tapahtuneet muutokset sekä se, että alakohtaisia sääntöjä tarvitaan edelleen, **2 artiklan 4 kohdassa** määritellään uudelleen

ilmaisu ”sähköinen viestintäpalvelu”. Se sisältää kolme palvelukategoriaa: i) internetyhteyspalvelu, ii) henkilöiden välinen viestintäpalvelu, jossa on kaksi alakategoriaa: numeroihin perustuva ja numeroista riippumaton, ja iii) palvelut, jotka koostuvat kokonaan tai osittain signaalien siirrosta, kuten M2M-viestinnässä ja radio- ja televisiotoiminnassa käytettävät lähetykset. Monia loppukäyttäjää koskevista säännöksistä sovelletaan ainoastaan internetyhteyspalveluihin ja numeroihin perustuviin henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin.

Numeroista riippumattomiin henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin sovelletaan velvoitteita ainoastaan silloin kun yleinen etu vaatii tiettyjen sääntelyvelvoitteiden soveltamista kaikenlaisiin henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin riippumatta siitä, käyttävätkö ne numeroita vai eivät. Tämä koskee erityisesti turvallisuussäännöksiä (**40 artikla**). Silloin kun päästä päähän -liitettävyydelle tai tehokkaalle pääsulle hätäpalveluihin aiheutuu tosiasiallinen uhka, komissio voi myös toteuttaa tarpeen tunnistettuaan toimenpiteitä yhteentoimivuuden varmistamiseksi esimerkiksi aloittamalla standardointiprosessin. Kansallinen sääntelyviranomainen voi tarvittaessa määrätä tällaisia standardeja (**59 artikla**).

Ehdotuksella kevennetään sääntelytaakkaa poistamalla tarpeettomia tai yleisen kuluttajanlainsäädännön asianmukaisesti kattamia sääntelyvelvoitteita. Kansallisilta sääntelyviranomaisilta esimerkiksi lakkautetaan valta säännellä suoraan huomattavan markkinavoiman operaattorien vähittäismyyntihintoja (yleispalveludirektiivin 17 artiklan kumoaminen). Myös muita sopimuksia, läpinäkyvyyttä, vammaisten käyttäjien käyttöoikeuksien vastaavuutta, numerotiedustelupalveluja ja kuluttajille tarkoitettujen digitaalitelevisiolaitteiden yhteentoimivuutta koskevia säännöksiä on virtaviivaistettu ja osittain poistettu, koska ne ovat päällekkäisiä horisontaalisten sääntöjen kanssa. Muitakin päällekkäisyyksiä on poistettu (95–98 artikla, 103–105 artikla).

Joitakin uusia säännöksiä on lisätty, jotta voidaan vastata uusiin haasteisiin. Näitä ovat säännökset, jotka koskevat mm. sopimusten luettavuuden parantamista sellaisen tiivistelmän avulla, jossa esitetään lyhyesti olennaiset sopimustiedot, uusia kulutuksenseurantavälineitä, joiden avulla loppukäyttäjät saavat tietoa viestinnän senhetkisestä käytöstä, välineitä hintojen ja laadun vertailemiseksi, vaihtoa koskevat säännöt, jotta sopimukseen ei tarvitse jumiutua pakettitarjonnan lisääntyessä nopeasti (tärkeimpiä alakohtaisia säännöksiä, kuten sopimuksen enimmäiskesto ja sopimuksen irtisanomisoikeutta, sovellettaisiin koko pakettiin), sekä kielto syrjiä loppukäyttäjää kansallisuuden tai asuinmaan perusteella (92, 95, 96, 98 ja 100 artikla).

Sopimusjakson enimmäispituus on yleensä kaksi vuotta, mutta loppukäyttäjien kanssa voidaan tehdä pidempiä erillissopimuksia. Näin helpotetaan fyysisen yhteyden käyttöönottoon liittyvien rahoitusosuuksien korvaamista ja tuetaan verkkojen käyttöönottoa maksuerissä suoritettavien korvausten avulla (kysynnän yhdistämisjärjestelmä) (98 artikla).

Muutokset numerointia koskeviin sääntöihin:

M2M-markkinoilla esiintyvien kilpailukysymysten (erityisesti tiettyyn operaattoriin jumiutuminen) ratkaisemiseksi ehdotuksessa sallitaan kansallisten sääntelyviranomaisten jakaa numeroita muillekin yrityksille kuin sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoaville yrityksille. Niillä ei kuitenkaan ole velvollisuutta tehdä sitä (88 artikla). Samassa artikkelissa edellytetään, että kansalliset sääntelyviranomaiset määrittelevät tietyt numerovarot käytettäväksi kansallisina numeroina EU:ssa oman alueen rajat ylittävällä tavalla. Näin vastataan lisääntyvään kysyntään, joka koskee numerovarojen käyttöä oman alueen rajat ylittävällä tavalla erityisesti M2M-sovelluksia varten.

Säännöissä, jotka koskevat yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisia puhelinnumeroita, tärkein painopiste on edelleen kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron täytäntöönpano (**90 artikla**), kun taas 116-alkuisia numeroita koskevat yleispuitteet perustuvat jatkossakin komission päätökseen 2007/116/EY. Koska eurooppalaiselle numeroavaruudelle (ETNS) ei ole ollut viime vuosina kysyntää, vastaava säännös on poistettu (yleispalveludirektiivin 27 artikla).

Hätäviestintää koskevien säännösten muutokset:

Oikeudellista selkeyttä parannetaan siltä osin kuin kyse on kaikkien numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen tarjoajien mahdollisuudesta käyttää hätäpalveluja. Nykyinen komission valtuutus määrätä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä korvataan valtuudella antaa delegoituja säädöksiä tehokkaan pääsyn varmistamiseksi eurooppalaiseen hätänumeroon 112. Säädökset voivat koskea soittajan sijaintia, puhelin reitittämistä hätäkeskukseen vammaisten käyttäjien johdonmukaisia käyttömahdollisuuksia koko EU:ssa. Tällaisella lähestymistavalla varmistetaan rajatylittävä käyttöönotto ja hätäviestintään liittyvien teknisten ratkaisujen toimivuus (**102 artikla**).

Muutokset hallinnointiin:

5, 6 ja 8 artiklassa vahvistetaan riippumattomien kansallisten sääntelyviranomaisten roolia säätämällä näiden vähimmäisvaltuuksista koko EU:ssa. Siinä myös parannetaan niiden riippumattomuutta säätämällä nimeämis- ja raportointivelvoitteista.

12 artiklassa säädetään muutamista muutoksista yleisvaltuutusmenettelyyn. Tarjoajien olisi tehtävä ilmoituksia yhteistyöelimelle, joka yhteyspisteenä lähettää ilmoitukset eteenpäin asianomaisille kansallisille sääntelyviranomaisille. Yhteistyöelimen olisi vahvistettava rekisteri EU:n tasolla.

27 artiklassa säädetään yritysten välisten rajatylittävien riitojen ratkaisumenettelystä sekä vahvistetaan yhteistyöelimen roolia asettamalla kansallisille sääntelyviranomaisille velvollisuus kuulla yhteistyöelintä.

33 artiklassa säädetään varmistusjärjestelmästä, jos yhteistyöelin ja komissio sopivat kannastaan kansallisen sääntelyviranomaisen ehdotuksiin korjaaviksi toimiksi, jotka on annettu tiedoksi komissiolle ja yhteistyöelimelle 32 artiklan nojalla. Tällaisissa tapauksissa komissio voi vaatia sääntelyviranomaista muuttamaan toimenpide-ehdotusta tai peruuttamaan sen sekä tarvittaessa tekemään uuden ilmoituksen markkina-analyysistä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

~~sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja~~
~~yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi)~~ ☒ eurooppalaisesta sähköisen viestinnän
säännöstöstä ☒

(uudelleen laadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon ~~Euroopan yhteisön perustamissopimuksen~~ ☒ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ☒ ja erityisesti sen ~~95~~ ☒ 114 ☒ artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹²,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/19/EY¹⁴, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/20/EY¹⁵, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/21/EY¹⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/22/EY¹⁷ on

¹² EUVL C , , s. .

¹³ EUVL C , , s. .

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7)

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33)

muutettu huomattavilta osin. Koska aiotaan tehdä uusia muutoksia, kyseiset direktiivit olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 1
kappale (mukautettu)

~~Nykyinen telealan sääntelyjärjestelmä on luonut toimivat edellytykset tehokkaalle telealan kilpailulle siirryttäessä monopoliympäristöstä täyden kilpailun ympäristöön.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 2
kappale (mukautettu)

~~Komissio antoi 10 päivänä marraskuuta 1999 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle tiedonannon ”Kohti sähköisen viestinnän perusrakenteiden ja niihin liittyvien palvelujen uutta järjestelmää – Vuoden 1999 viestintäalan uudelleentarkastelu”. Tiedonannossa komissio tarkasteli telealan olemassa olevaa sääntelyjärjestelmää noudattaen telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/387/ETY¹⁶ 8 artiklaan perustuvaa velvollisuuttaan. Siinä esitettiin julkista kuulemista varten myös joukko ehdotuksia uudeksi sähköisen viestinnän perusrakenteiden ja niihin liittyvien palvelujen sääntelyjärjestelmäksi.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 3
kappale (mukautettu)

~~Komissio antoi 26 päivänä huhtikuuta 2000 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle tiedonannon ”Vuoden 1999 viestintäalan uudelleentarkasteluun liittyneen julkisen kuulemisen tulokset ja uutta sääntelyjärjestelmää koskevat suuntaviivat”. Tiedonannossa esitettiin yhteenveto julkisesta kuulemisesta ja määriteltiin joukko keskeisiä suuntaviivoja sähköisen viestinnän perusrakenteiden ja niihin liittyvien palvelujen uuden järjestelmän valmistelua varten.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 4
kappale (mukautettu)

~~Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti niitä mahdollisuuksia, joita siirtyminen digitaaliseen tietotalouteen merkitsee kasvulle, kilpailulle ja työpaikkojen luomiselle. Se korosti erityisesti, miten tärkeää on, että eurooppalaisilla yrityksillä ja kansalaisilla on mahdollisuus käyttää kohtuuhintaista ja ensiluokkaista viestintäinfrastruktuuria sekä monipuolisia palveluja.~~

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108 24.4.2002, s. 51).

¹⁹ ~~EYVL L 192, 24.7.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/51/EY (EYVL L 295, 29.10.1997, s. 23).~~

¹⁸ ~~EYVL L 192, 24.7.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/51/EY (EYVL L 295, 29.10.1997, p. 23).~~

- (2) Komissio tarkastelee säännöllisesti ~~nykyisen sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen sääntelyjärjestelmän muodostavan~~ viiden direktiivin, jotka ovat ☒ osa ☒ nykyistä sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmää ~~sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston (direktiivi 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi))¹⁹, sähköisiä viestintäverkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi)²⁰, sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi)²¹, direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi)²² sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY²³ (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi), jäljempänä yhdessä ”puitedirektiivi ja erityisdirektiivit”, toimivuutta erityisesti ratkaistakseen, onko niitä tarpeen muuttaa tekniikan alan ja markkinoiden kehityksen valossa~~ ⇒ ²⁴ ⇐.

- (3) Komissio on esittänyt digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa, että televiestintäalan sääntelykehyksen uudistuksessa keskitytään toimenpiteisiin, joilla tarjotaan kannustimia investointiin nopeisiin laajakaistaverkkoihin, sovelletaan yhdenmukaisempaa sisämarkkinalähestymistapaa taajuuksien hallinnointiin, luodaan edellytykset todellisia sisämarkkinoita varten puuttumalla sääntelyn hajanaisuuteen, huolehditaan markkinatoimijoiden tasapuolisista toimintaedellytyksistä ja sääntöjen johdonmukaisesta soveltamisesta sekä tehostetaan sääntelyn institutionaalista kehystä.
- (4) Tämä direktiivi on osa sääntelyn toimivuutta koskevaa toimintaa, jonka soveltamisalaan kuuluu neljä direktiiviä (puitedirektiivi, valtuutusdirektiivi,

¹⁹ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

²⁰ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

²¹ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

²² EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

²⁴ Unionin sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä sisältää myös verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella 13 päivänä kesäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) No 531/2012 (EUVL L 172, 30.6.2012, s. 10), avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY sekä verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta 25 päivänä marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2015/2120 (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1) ja toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/61/EU (EUVL L 155, 23.5.2014, s. 1) sekä tietyt lainsäädäntövallan käyttäjän ja komission päätökset.

käyttöoikeusdirektiivi ja yleispalveludirektiivi) ja yksi asetus (yhteistyöelinasetus²⁵). Jokaisessa näistä direktiiveistä on toimenpiteitä, joita sovelletaan sekä sähköisen viestinnän verkkojen että palvelujen tarjoajiin johdonmukaisesti alalla tähän saakka sovelletun sääntelyn kanssa, jossa yrityksiä pidetään "vertikaalisesti integroituneina" eli sekä verkkojen että palvelujen tarjoajina. Tarkistuksessa on mahdollisuus laatia neljä direktiiviä uudelleen nykyisen rakenteen yksinkertaistamiseksi, jotta sen johdonmukaisuus ja käytettävyys paranisivat Refit-tavoitteen mukaisesti. Samalla voidaan myös mukauttaa rakennetta uuteen markkinatodellisuuteen, jossa viestintäpalvelujen tarjoaminen ei välttämättä enää ole sidoksissa viestintäverkon tarjoamiseen. Kuten säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28 päivänä marraskuuta 2001 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa määrätään, uudelleenlaatumisessa hyväksytään uusi säädös, jonka tekstiin sisällytetään sekä sillä aikaisempaan säädökseen tehtävät sisältömuutokset että aikaisemman säädöksen muuttumattomana pysyvät säännökset. Uudelleenlaadintaa koskevassa ehdotuksessa tehdään sisältömuutoksia aiempaan säädökseen ja kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset näiden sisältömuutosten kanssa.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 3 kappale (mukautettu)

- (5) ~~Tämän direktiivin tavoitteena on luoda~~ Tällä direktiivillä ☒ olisi luotava ☒ oikeudelliset puitteet sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisen vapauden varmistamiseksi, siten, että niitä rajoittavat yksinomaan ne ehdot, joista tässä direktiivissä säädetään, jollei mahdollisista perustamissopimuksen ~~46~~ ☒ 52 ☒ artiklan 1 kohdan mukaisista rajoituksista, erityisesti yleisen järjestyksen tai turvallisuuden taikka kansanterveyden perusteella toteutettavista toimenpiteistä, muuta johdu.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 7 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (6) Tämän direktiivin ja ~~erityisdirektiivien~~ säännöksillä ei rajoiteta kunkin jäsenvaltion mahdollisuutta toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä ⇒ , jotka ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 87 ja 45 artiklassa mukaisesti perusteltuja, ⇐ keskeisten turvallisuusasetujensa suojelun varmistamiseksi, yleisen järjestyksen ⇒ , julkisen moraalin ⇐ ja turvallisuuden takaamiseksi ja rikosten tutkinnan, paljastamisen ja niistä syytteen esittämisen mahdollistamiseksi, mukaan lukien se, että kansalliset sääntelyviranomaiset vahvistavat sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajiin sovellettavat erityiset ja oikeasuhteiset velvollisuudet.

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1211/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta (EUVL L. 337, 18.12.2009, s.1).

- (7) Televiestinnän, tiedotusvälineiden ja tietotekniikan lähentymisen vuoksi kaikkien ~~siirtoverkkojen~~ ⇒ sähköisten viestintäverkkojen ⇐ ja -palvelujen tulisi kuulua ☒ mahdollisimman pitkälti ☒ samaan sääntelyjärjestelmään ☒, yhdellä direktiivillä vahvistettuun eurooppalaiseen sähköisen viestinnän säännöstöön, lukuun ottamatta seikkoja, joita voidaan käsitellä paremmin asetuksilla vahvistettavilla sellaisenaan sovellettavilla säännöillä. ☒ ~~Tämä sääntelyjärjestelmä koostuu tästä direktiivistä ja seuraavista neljästä erityisdirektiivistä: sähköisiä viestintäverkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY²⁶, (valtuutusdirektiivi), sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY²⁷ (käyttöoikeusdirektiivi), yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY²⁸ (yleispalveludirektiivi) sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/66/EY²⁹ (tietosuojadirektiivi), jäljempänä ”erityisdirektiivit”. On välttämätöntä, että ~~siirron~~ ⇒ sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen ⇐ sääntely erotetaan sisällön sääntelystä. Tästä syystä tämä järjestelmä ☒ säännöstö ☒ ei koske sähköisissä viestintäverkoissa sähköisten viestintäpalvelujen avulla tarjottujen palvelujen sisältöä, kuten ohjelmasisältöä, rahoituspalveluja ja tiettyjä tietoyhteiskunnan palveluja, ja näin ollen sillä ei rajoiteta tällaisia palveluja koskevia, yhteisön ☒ unionin ☒ tai jäsenvaltioiden tasolla yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden varmistamiseksi. Televisiolähetysten sisältöön sovelletaan ~~televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/552/ETY³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2010/13/EU³¹. ⇒ Audiovisuaalialan politiikan ja sisällön sääntelyllä pyritään sellaisiin yleisen edun mukaisiin tavoitteisiin kuin sananvapaus, tiedotusvälineiden moniarvoisuus, puolueettomuus, kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus, sosiaalinen osallisuus, kuluttajansuoja ja alaikäisten suojelu. ⇐ Siirtojärjestelmien ⇒ Sähköisen viestinnän ⇐ ja sisällön sääntelyn erottaminen toisistaan ei merkitse sitä, ettei niiden välisiä yhteyksiä olisi otettava huomioon~~~~

²⁶ Ks. tämän EUVL:n sivu 21.

²⁷ Ks. tämän EUVL:n sivu 7.

²⁸ Ks. tämän EUVL:n sivu 51.

²⁹ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

³⁰ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY (EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60).

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

erityisesti tiedotusvälineiden moniarvoisuuden, kulttuurisen monimuotoisuuden ja kuluttajansuojan varmistamiseksi.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 8
kappale
⇒ uusi

- (8) Tämä direktiivi ei ~~koske laitteita, jotka kuuluvat radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY³² soveltamisalaan~~ ⇒ vaikuta direktiivissä 2014/53/EU tarkoitettuihin radiopäätelaitteisiin ⇐, mutta kylläkin koskee digitaalitelevisioon liittyviä kuluttajille tarkoitettuja laitteita.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 11
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (9) Jotta kansalliset sääntelyviranomaiset pystyisivät saavuttamaan ~~puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä~~ ☒ tässä direktiivissä ☒ asetetut tavoitteet erityisesti päästä pään -yhteentoimivuuden osalta, ~~puitedirektiivin soveltamisalan olisi katettava olisi ulotettava kattamaan~~ radio- ja telepäätelaitteisiin, sellaisina kuin ne on määritelty ~~radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY³³~~, ☒ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/53/EU³⁴, ☒ sekä digitaalitelevisiotoiminnassa käytettäviin kuluttajalaitteisiin liittyvät tietyt näkökohdat saatavuuden helpottamiseksi vammaisten käyttäjien kannalta. ⇒ On tärkeää, että sääntelyviranomaiset rohkaisevat verkko-operaattoreita ja laitteiden valmistajia toimimaan yhteistyössä, jotta helpotetaan vammaisten mahdollisuuksia käyttää sähköisiä viestintäpalveluja. Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös radiotaajuuksien yksinoikeudettomaan käyttöön silloin kun kyseessä on radiopäätelaitteiden henkilökohtainen käyttö, joka ei liity taloudelliseen toimintaan, jotta voitaisiin varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa niiden lupajärjestelmään. ⇐

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 6
kappale (mukautettu)

~~Audiovisuaalialan politiikka ja sisällön sääntely toteutetaan sellaisten yleisen edun mukaisten tavoitteiden perusteella kuin sananvapaus, tiedotusvälineiden moniarvoisuus, puolueettomuus, kulttuurinen ja kielellinen monimuotoisuus, sosiaalinen osallisuus, kuluttajansuoja ja alaikäisten suojelu. Komission tiedonannossa ”Periaatteita ja suuntaviivoja yhteisön audiovisuaalipolitiikalle digitaaliaikaa varten” ja 6 päivänä kesäkuuta 2000 annetuissa~~

³² ~~EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.~~

³³ ~~EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.~~

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/53/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, radiolaitteiden asettamista saataville markkinoilla koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 1999/5/EY kumoamisesta (EUVL L 153, 22.5.2014, s. 62).

~~neuvoston päätelmissä, joissa neuvosto ilmaisee tyytyväisyytensä kyseiseen tiedonantoon, määrittellen yhteisön toiminnan painopisteet yhteisön audiovisuaalialan politiikan täytäntöönpanemiseksi.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 50 kappale (mukautettu)

~~Tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltioita toteuttamasta perustamissopimuksen 30 ja 46 artiklan mukaisesti erityisesti yleisen järjestyksen tai turvallisuuden ja julkisen moraalien kannalta perusteltuja toimenpiteitä.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 9 kappale (mukautettu)

~~Tietoyhteiskunnan palvelut kuuluvat tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä)³⁵.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(10) ~~Teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY³⁶ 1 artiklassa oleva tietoyhteiskunnan palvelun määritelmä kattaa suuren joukon verkossa tapahtuvia taloudellisia toimintoja. Useimmat näistä toiminnoista eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, koska ne eivät muodostu kokonaan tai pääosin signaalien siirtämisestä sähköisissä viestintäverkoissa.~~ ⇒ Tietyt tämän direktiivin mukaiset sähköiset viestintäpalvelut voivat myös olla teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 9 päivänä syyskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 1 artiklassa säädetyn tietoyhteiskunnan palvelujen määritelmän mukaisia. Tietoyhteiskunnan palveluja koskevia säännöksiä sovelletaan myös kyseisiin sähköisiin viestintäpalveluihin siltä osin kuin tässä direktiivissä tai muissa unionin säädöksissä ei ole niitä tarkempia sähköisiin viestintäpalveluihin sovellettavia säännöksiä. ⇐ Tämä direktiivi kattaa ☒ kuitenkin sähköiset viestintäpalvelut kuten ☒ puheensiirtopalvelun ⇒, sanomanvälityspalvelut ⇐ ja sähköpostin siirtopalvelun. Sama yritys, esimerkiksi Internet-palveluntarjoaja, voi tarjota sekä sähköisen viestintäpalvelun, kuten Internet-yhteyden, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia palveluja, kuten Internet-sisältöjen ⇒ ja viestintään liittymättömien sisältöjen ⇐ toimittamisen.

³⁵ ~~EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1,~~

³⁶ ~~EYVL L 204, 21.07.1998, s. 37, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 99/48/EY (EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18).~~

- (11) Sama yritys, esimerkiksi kaapelioperaattori, voi tarjota sekä sähköistä viestintäpalvelua, kuten televisiosignaalien siirtämistä, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia palveluja, kuten ääni- tai televisiolähetys sisältöjen kaupallista tarjontaa, ja siksi kyseiselle yritykselle voidaan muiden kuin tämän direktiivin säännösten nojalla asettaa lisävelvollisuuksia, jotka liittyvät sen toimintaan sisällön tarjoajana tai jakajana, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin liitteessä I olevan ehtoja koskevan luettelon soveltamista.

- (12) Sääntelykehiksen olisi katettava radiotaajuuksien käyttö kaikissa sähköisissä viestintäverkoissa, mukaan lukien yleistä radiotaajuuksien henkilökohtainen käyttö sellaisten uuden tyyppisten verkkojen toimesta, jotka koostuvat yksinomaan sellaisten mobiilien radiopäätelaitteiden autonomisista järjestelmistä, jotka liittyvät langattomien yhteyksien kautta ilman keskitettyä hallintoa tai keskitettyä verkko-operaattoria eikä välttämättä minkään tietyn taloudellisen toiminnan yhteydessä. Tällaisia verkostoja syntyy viidennen sukupolven matkaviestinympäristön kehittämisen yhteydessä erityisesti rakennusten ulkopuolelle ja kaduille liikennettä, energiaa, tutkimusta ja kehittämistä, sähköisiä terveystalveta, väestönsuojelua, katastrofiapua, esineiden internetiä, laitteiden välistä viestintää ja verkkoon liitettyjä autoja varten. Sen vuoksi silloin kun jäsenvaltiot soveltavat radiotaajuuksien tehokkaaseen käyttöön ja haitallisten häiriöiden välttämiseen direktiivin 2014/53/EU 7 artiklan perusteella kansallisia lisävaatimuksia, jotka koskevat radiolaitteiden käyttöön ottamista ja/tai käyttöä, olisi otettava huomioon sisämarkkinaperiaatteet.
- (13) Sähköisten viestintäverkkojen kapasiteettia koskevat vaatimukset lisääntyvät jatkuvasti. Kun aiemmin keskityttiin lähinnä kasvattamaan yleisesti ja kunkin yksittäisen käyttäjän saatavilla olevaa kaistanleveyttä, nykyään yhä tärkeämpiä ovat muut muuttujat, kuten vasteaika, saatavuus ja luotettavuus. Nykyään tähän kysyntään vastataan tuomalla valokuitu yhä lähemmäs käyttäjää, ja tulevat "erittäin suuren kapasiteetin verkot" edellyttävät suorituskyykyä, joka vastaa sitä, jonka vähintään paikassa, jonne palvelu suoritetaan, olevaan jakelupisteeseen asti ulottuva valokuituelementteihin perustuva verkko voi tarjota. Tämä vastaa kiinteissä yhteyksissä sellaista verkon suorituskyykyä, joka voidaan saavuttaa valokuituasennuksella monen asunnon kiinteistöön, jota pidetään paikkana, jonne palvelu suoritetaan, ja matkaviestiyhteyksissä verkon suorituskyykyä, joka voidaan saavuttaa valokuituasennuksella tukiasemaan, jota pidetään paikkana, jonne palvelu suoritetaan. Loppukäyttäjien erilaisia kokemuksia, jotka johtuvat siihen välineeseen erottamattomasti liittyvistä eri ominaisuuksista, jolla verkko lopulta yhdistyy verkon liityntäpisteeseen, ei pitäisi ottaa huomioon määriteltäessä, voidaanko langattoman verkon katsoa tarjoavan vastaavan verkon suorituskyykyyn. Teknologiarippumattomuuden periaatteen mukaisesti muita teknologioita ja siirtovälineitä ei saa sulkea pois, jos ne vertautuvat kapasiteetiltaan tähän perusskenaarioon. Tällaisten "erittäin suuren kapasiteetin verkkojen" käyttöönotto lisää verkkojen kapasiteettia entisestään ja raivaa tietä tuleville matkaviestinverkkosukupolville, jotka perustuvat parannettuihin radorajapintoihin ja tiheämpään verkkoarkkitehtuuriin.

- (14) Määritelmiä on tarkistettava, jotta ne vastaisivat teknologiariippumattomuuden periaatetta ja pysyisivät teknologian kehityksen tasalla. ⇒ Verkoissa on teknologian ja markkinoiden kehityksen myötä ryhdytty käyttämään Internet-yhteyshyönteäteknologiaa, joten loppukäyttäjillä on mahdollisuus tehdä valintansa kilpailevien puhelupalveluntarjoajien välillä. Sen vuoksi ilmaisu "yleisesti saatavilla oleva puhelinpalvelu", jota käytetään yksinomaan direktiivissä 2002/22/EY ja jonka yleisesti ajatellaan viittaavaan perinteisiin analogisiin puhelinpalveluihin, olisi korvattava tuoreemmalla ja teknologisesti neutraalilla ilmaisulla "ääniviestintä". ⇐
- ~~Erityisesti palvelun tarjoamisen ehdot olisi erotettava tekijöistä, joilla varsinaisesti määritellään yleisesti saatavilla oleva puhelinpalvelu~~ ☒ ~~ääniviestintäpalvelu~~ ☒, toisin sanoen yleisesti saatavilla oleva sähköinen viestintäpalvelu, jonka avulla voidaan ottaa ja vastaanottaa joko suoraan tai välillisesti kotimaanpuheluja tai kotimaan- ja ulkomaanpuheluja kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla riippumatta siitä, perustuuko kyseinen palvelu piirikytkentäiseen vai pakettivälitteiseen tekniikkaan. Tällaiselle palvelulle on luonteenomaista, että se on kaksisuuntaista eli kumpikin osapuoli voi osallistua viestintään. Palvelu, joka ei täytä kaikkia näitä ehtoja, esimerkiksi asiakaspalvelusivustolla oleva "linkki" (click-through), ei ole ☒ tällainen ☒ ~~yleisesti saatavilla oleva puhelinpalvelu~~. ~~Yleisesti saatavilla oleviin puhelinpalveluihin~~ ☒ Ääniviestintään ☒ sisältyvät myös erityisesti vammaisille käyttäjille tarkoitettut viestintävälineet, joissa hyödynnetään tekstipuhelinpalveluja tai eri viestintämuotojen täydellistä interaktiivisuutta ("total conversation").

- (15) Viestintätarkoitukseen käytettävät palvelut ja niiden toimittaminen ovat kehittyneet huomattavasti. Loppukäyttäjät käyttävät yhä enemmän perinteisten puhelinpalvelujen, tekstiviestien ja sähköpostin siirtopalvelujen sijasta toiminnallisesti vastaavia verkkopalveluja, kuten IP-puhepalvelu, sanomavälityspalvelu ja verkkopohjaiset sähköpostipalvelut. Sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjät ovat tehokkaasti ja tasapuolisesti suojatut toiminnallisesti toisiaan vastaavia palveluja käyttäessään, tulevaisuuteen suuntautuvan sähköisten viestintäpalvelujen määritelmän ei pitäisi perustua ainoastaan teknisiin muuttujiin vaan toiminnalliseen lähestymistapaan. Tarvittavan sääntelyn soveltamisalan olisi oltava asianmukainen sääntelyn yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Vaikka "signaalien siirtäminen" on jatkossakin tärkeä muuttuja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien palvelujen määrittelemiseksi, määritelmän olisi katettava myös muut viestinnän mahdollistavat palvelut. Loppukäyttäjän kannalta ei ole olennaista, siirtääkö tarjoaja signaalit itse vai tapahtuuko viestintä internetyhteyshyönteäpalvelun kautta. Sähköisten viestintäpalvelujen muutetun määritelmän olisi sen vuoksi sisällettävä kolme palvelutyyppiä, jotka voivat olla osittain päällekkäisiä, toisin sanoen asetuksen (EU) 2015/2120 2 artiklan 2 kohdan mukaiset internetyhteyshyönteäpalvelut, tässä direktiivissä määritelty henkilöiden väliset viestintäpalvelut sekä kokonaan tai pääasiallisesti signaalien siirtämisestä koostuvat palvelut. Sähköisen viestintäpalvelun määritelmän pitäisi poistaa aiemman määritelmän täytäntöönpanon yhteydessä havaitut ristiriitaisuudet ja sallia tiettyjen sääntelykehykseen sisältyvien oikeuksien ja velvollisuuksien kohdennettu

säännöskohtainen soveltaminen eri palvelutyyppeihin. Sähköisten viestintäpalvelujen joko korvausta vastaan tai muutoin suorittaman henkilötietojen käsittelyn on oltava direktiivin 95/46/EY mukaista, joka korvataan 25 päivänä toukokuuta 2018 asetuksella (EU) 2016/679³⁷ (yleinen tietosuoja-asetus).

- (16) Jotta palvelu kuuluisi sähköisen viestintäpalvelun määritelmän soveltamisalaan, se on tavallisesti tarjottava korvausta vastaan. Digitaalisessa taloudessa markkinatoimijat yhä enemmän katsovat käyttäjiä koskevilla tiedoilla olevan rahallista arvoa. Sähköisten viestintäpalvelujen toimittamisen vastineena käytetään usein muuta kuin rahaa, esimerkiksi henkilötietojen tai muiden tietojen käyttöoikeutta. Sen vuoksi korvauksen käsitteen olisi sisällettävä tilanteet, joissa palvelun tarjoaja pyytää ja loppukäyttäjä aktiivisesti antaa tarjoajalle suoraan tai epäsuorasti henkilötietoja, kuten nimen tai sähköpostiosoitteen, tai muita tietoja. Tämän olisi käsitettävä myös tilanteet, joissa tarjoaja kerää tietoa ilman että loppukäyttäjä antaa sitä aktiivisesti, esimerkiksi henkilötietoja – IP-osoite mukaan lukien – tai muita automaattisesti generoituja tietoja, kuten evästeiden keräämät ja siirtämät tiedot. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön³⁸, joka koskee SEUT-sopimuksen 57 artiklaa, mukaan kyse on perussopimuksen mukaisesta korvauksesta myös silloin kun maksun palvelun tuottajalle suorittaa kolmas osapuoli eikä palvelun vastaanottaja. Korvauksen käsitteen olisi sen vuoksi sisällettävä myös tilanteet, joissa loppukäyttäjä joutuu seuraamaan mainoksia vain saadakseen pääsyn palveluun tai joissa palvelun tarjoaja muuttaa keräämiään henkilötietoja rahaksi.
- (17) Henkilöiden väliset viestintäpalvelut ovat palveluja, jotka mahdollistavat henkilöiden välisen interaktiivisen tietojenvaihdon, ja niihin kuuluvat muun muassa kahden henkilön väliset perinteiset puhelut ja kaiken tyyppiset sähköpostit, sanomanvälityspalvelut tai ryhmäverkkokajuttelut. Henkilöiden väliset viestintäpalvelut kattavat viestinnän luonnollisten henkilöiden välillä siten, että henkilöitä on rajallinen eli ei potentiaalisesti rajaton määrä ja että viestin lähettäjä määrittelee tämän lukumäärän. Oikeushenkilöiden välisen viestinnän pitäisi kuulua määritelmän soveltamisalaan silloin kun luonnolliset henkilöt toimivat kyseisten oikeushenkilöiden puolesta tai liittyvät ainakin toisen viestinnän osapuolista. Interaktiivinen viestintä tarkoittaa, että tiedon vastaanottaja pystyy palvelussa vastaamaan. Palveluja, jotka eivät ole näiden vaatimusten mukaisia, kuten lineaarinen lähetystoiminta, tilausvideopalvelu, verkkosivut, sosiaaliset verkostot, blogit tai koneiden välinen tietojenvaihto, ei pidetä henkilöiden välisenä viestintäpalveluina. Palvelua ei pitäisi poikkeuksellisissa olosuhteissa pitää henkilöiden välisenä viestintäpalveluna, jos henkilöiden välisen interaktiivisen viestinnän toiminto on pelkästään toiseen palveluun olennaisesti liittyvä liitännäistoiminto, jota ei puolueettomien teknisten syiden vuoksi voida käyttää ilman pääpalvelua ja jonka integrointi ei ole keino kiertää sähköisiä viestintäpalveluja koskevien sääntöjen soveltamista. Tällainen poikkeus voisi periaatteessa olla esimerkiksi verkkopelin viestintäkanava, joka on riippuvainen palvelun viestintätoiminnon ominaisuuksista.
- (18) Kansallisesta tai kansainvälisestä numerointisuunnitelmasta tulevia numeroita käyttävät henkilöiden väliset viestintäpalvelut yhdistyvät yleiseen (piiri- tai paketti)

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁸ Asia C-352/85 Bond van Adverteerders ym. vastaan Alankomaiden valtio, EU:C:1988:196.

kytkentäiseen puhelinverkkoon. Tällaisiin henkilöiden välisiin numeroihin perustuviin viestintäpalveluihin kuuluvat sekä palvelut, joihin loppukäyttäjien numerot osoitetaan päästä päähän -liitettävyyden varmistamiseksi, että palvelut, joiden avulla loppukäyttäjät saavat yhteyden henkilöihin, joille tällaiset numerot on osoitettu. Numeron käytön pelkästään tunnisteena ei pitäisi katsoa vastaavan numeron käyttöä yleiseen kytkentäiseen puhelinverkkoon yhdistymiseksi, minkä vuoksi ei itsessään tulisi pitää riittävänä perusteena palvelun määrittelemiseksi henkilöiden väliseksi numeroihin perustuvaksi viestintäpalveluksi. Henkilöiden välisiin numeroista riippumattomiin viestintäpalveluihin olisi sovellettava velvoitteita vain, jos yleinen etu vaatii tiettyjen sääntelystä johtuvien velvoitteiden soveltamista kaiken tyyppisiin henkilöiden välisiin viestintäpalveluihin riippumatta siitä, käyttävätkö ne palvelujensa tarjoamiseksi numeroita vai eivät. On perusteltua kohdella numeroihin perustuvia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja eri tavalla, koska ne osallistuvat julkisesti varmistettuun yhteentoimivaan ekosysteemiin ja näin myös hyötyvät siitä.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 6
kappale
⇒ uusi

- (19) Verkon liityntäpiste muodostaa sääntelytarkoituksia varten tarvittavan rajan sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan säännösten ja televiestinnän päätelaitteita koskevan säännösten. Verkon liityntäpisteiden sijaintikohtien määrittely on kansallisen sääntelyviranomaisen tehtävä, ja se toteutetaan tarvittaessa asianomaisten yritysten ehdotuksen pohjalta. ⇒ Kansallisten sääntelyviranomaisten käytännön perusteella ja ottaen huomioon kiinteiden ja langattomien yhteyksien kirjo Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen olisi tiiviissä yhteistyössä komission kanssa annettava suuntaviivat siitä, miten verkon liityntäpiste määritellään tämän direktiivin mukaisesti erilaisissa konkreettisissa olosuhteissa. ⇐

↓ uusi

- (20) Tekniikan kehityksen ansiosta loppukäyttäjät voivat käyttää hätäpalveluja paitsi puhelujen myös muiden henkilöiden välisten viestintäpalvelujen kautta. Hätäviestinnän käsitteen olisi sen vuoksi katettava kaikki henkilöiden väliset viestintäpalvelut, joilla tällaisia hätäpalveluja on mahdollista käyttää. Sen perustana ovat unionin lainsäädäntöön jo kirjatut hätäjärjestelmän elementit eli hätäkeskus ja sopivin hätäkeskus³⁹ sekä hätäpalvelut⁴⁰.

³⁹ Molemmat määritelty hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2015 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/758 (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 77) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/40/EU täydentämisestä yhteentoimivan EU:n laajuisen eCall-hätäpuhelinjärjestelmän yhtenäisen tarjonnan osalta 26 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 305/2013 (EUVL L 91, 3.4.2013, s. 1).

⁴⁰ Kuten määritelty asetuksessa (EU) 2015/758.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 16
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (21) Kansallisilla sääntelyviranomaisilla ⇒ ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla ⇐ olisi oltava ☒ työssään ☒ yhdenmukaiset tavoitteet ja periaatteet ja niiden olisi tarvittaessa sovittava toimensa yhteen muiden jäsenvaltioiden sääntelyviranomaisten ⇒ ja yhteistyöelimen ⇐ kanssa hoitaessaan tässä sääntelyjärjestelmässä säädettyjä tehtäviään.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 17
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (22) Tämän direktiivin ja ~~erityisdirektiivien~~ nojalla perustettujen kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ toimivaltaisten viranomaisen ⇐ toiminnalla edistetään laajempaa toimintapolitiikkaa kulttuurin, työllisyyden, ympäristön, sosiaalisen yhteenkuuluvuuden sekä kaupunki- ja aluesuunnittelun alalla.

↓ uusi

- (23) Digitaalisia sisämarkkinoita koskevan strategian poliittisten tavoitteiden ilmaisemiseksi sääntelyn tasolla sääntelykehyksessä olisi nykyisten kolmen pääavoitteen lisäksi (kilpailun edistäminen, sisämarkkinoiden kehittäminen ja loppukäyttäjien etujen suojeleminen) oltava liitettävyyteen liittyvä tavoite, joka ilmaistaan tuotoksina: sekä kiinteiden että liikkuvien erittäin suuren kapasiteetin yhteyksien laaja saatavuus ja käyttöönotto kaikkien unionin kansalaisten ja yritysten keskuudessa kohtuullisten hintojen ja vaihtoehtojen perusteella, jotka ovat mahdollisia kun kilpailu on tehokasta ja oikeudenmukaista, investoinnit tehokkaita ja innovaatio avointa, taajuuksia käytetään tehokkaasti, sisämarkkinoilla on yhteiset säännöt ja ennustettavissa olevat sääntelytavat ja kansalaisten etujen turvaamiseksi on tarvittavat alakohtaiset säännöt. Jäsenvaltioiden, kansallisten sääntelyviranomaisten, muiden toimivaltaisten viranomaisten ja sidosryhmien kannalta liitettävyydestä edellyttää toisaalta pyrkimystä taloudellisesti kestäviin suurimman kapasiteetin verkkoihin ja palveluihin tietyllä alueella ja toisaalta pyrkimystä maantieteelliseen yhteenkuuluvuuteen lähentämällä eri alueilla saatavilla olevat kapasiteetit.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 18
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (24) ☒ Periaate, jonka mukaan jäsenvaltioiden ☒ ⇒ on sovellettava EU:n lainsäädäntöä niin, että vältetään sitoutumista yksittäisiin tekniikoihin ⇐ ~~Jäsenvaltioille asetettu vaatimus varmistaa, että kansalliset sääntelyviranomaiset pyrkivät kaikin tavoin välttämään sääntelyn sitomista yksittäisiin tekniikoihin, mikä merkitsee, etteivät~~ ☒ kansallinen sääntelyviranomaisen ☒ ⇒ tai muu toimivaltainen ⇐ ☒ viranomaisen ☒ ne saa edellyttää tai suosia tietyn tyyppisen tekniikan käyttöä, ei sulje pois oikeasuhteisia toimenpiteitä tiettyjen yksittäisten palvelujen, kuten spektrin käyttöä tehostavan digitaalitelevision, edistämiseksi perustelluissa tapauksissa

⇒ sääntelykehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi ⇐. ⇒ Se ei myöskään estä ottamasta huomioon, että joillakin siirtovälineillä on fyysisiä ominaisuuksia ja arkkitehtuuriin liittyviä piirteitä, jotka voivat olla parempia palvelun laadun, kapasiteetin, ylläpitokustannusten, energiatehokkuuden, hallinnoinnin joustavuuden, luotettavuuden, häiriönsietokyvyn ja skaalattavuuden sekä viime kädessä suorituskäyvyn suhteen, mikä voidaan huomioida eri sääntelytavoitteiden saavuttamiseksi toteutetuissa toiminnoissa. ⇐

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 53 kappale

- (25) Tehokkaita investointeja ja kilpailua olisi edistettävä rinnakkain talouskasvun, innovoinnin ja kuluttajan valinnanvaran lisäämiseksi.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 54 kappale

- (26) Kilpailua voidaan edistää parhaiten varmistamalla, että investoinnit uuteen ja olemassa olevaan infrastruktuuriin ovat taloudellisesti tehokkaalla tasolla ja että niitä täydennetään tarvittaessa sääntelyllä todellisen kilpailun saavuttamiseksi vähittäispalveluissa. Infrastruktuuriin perustuvan kilpailun tehokas taso saavutetaan sellaisella infrastruktuurien päällekkäisyyden asteella, jolla investoijien voidaan markkinaosuuskehitykseen kohdistuvien asiallisten odotusten perusteella kohtuudella odottaa saavan kohtuullisen tuoton.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 8 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (27) ~~Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi on~~ On tarpeen antaa asianmukaisia kannustimia investoinneille uusiin ~~erittäin suuren nopeisiin~~ ⇒ kapasiteetin ⇐ verkkoihin, jotka edistävät innovointia sisältäen rikkaissa internetpalveluissa ja vahvistavat Euroopan unionin kansainvälistä kilpailukykyä. Nämä verkot tarjoavat suunnattomia mahdollisuuksia hyödyttää kuluttajia ja liiketoimintaa kaikkialla Euroopan unionissa. Näin ollen on hyvin tärkeää edistää kestäviä investointeja kyseisten uusien verkkojen kehitykseen siten, että samalla turvataan kilpailu ja tuetaan kuluttajan valintoja sääntelyn ennustettavuuden ja yhdenmukaisuuden avulla.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 5 kappale (mukautettu)

- (28) Tavoitteena on vähitellen vähentää alakohtaista ennakkosääntelyä sitä mukaa kun kilpailu markkinoilla kehittyy siten, että lopulta sähköistä viestintää säännellään ainoastaan kilpailulainsäädäntönä. Koska sähköisen viestinnän markkinat ovat viime vuosina osoittaneet voimakasta kilpailudynamiikkaa, on ensisijaisen tärkeää, että ennakkosääntelyvelvoitteita määrätään ainoastaan siinä tapauksessa, että ~~asianomaisilla vähittäismarkkinoilla todellista ja kestävä kilpailua ei ole.~~

↓ uusi

- (29) Sähköisen viestinnän merkitys kasvaa entisestään yhä useammilla aloilla. Esineiden internet on esimerkki siitä, miten sähköiseen viestintään liittyvä radiosignaalien siirto kehittää ja muovaa yhteiskunnan ja liiketoiminnan realiteetteja. Jotta tällaisesta kehityksestä saataisiin mahdollisimman suuri hyöty, on olennaisen tärkeää ottaa käyttöön ja hyödyntää taajuuksien hallinnoinnissa uusia langattomia viestintäteknologioita ja sovelluksia. Koska myös muiden taajuuksiin perustuvien teknologioiden ja sovellusten kysyntä kasvaa ja koska kasvua voidaan edistää integroimalla tai yhdistämällä ne sähköiseen viestintään, taajuuksien hallinnassa olisi tapauksen mukaan sovellettava monialaista lähestymistapaa taajuuksien käytön tehokkuuden parantamiseksi.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 28 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (30) ~~Vaikka taajuuksien hallinnointi kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, strateginen suunnittelu, yhteisen unionin tason koordinointi ja tarvittaessa yhdenmukaistaminen voivat auttaa varmistamaan, että taajuuksien käyttäjät saavat sisämarkkinoista täyden hyödyn ja että EU:n unionin etuja voidaan puolustaa tehokkaasti maailmanlaajuisesti. Tätä varten olisi voidaan tarvittaessa perustettava hyväksyä säädöksiin monivuotisia radiotaajuuspolitiikkaa koskevia ohjelmia, joista ensimmäinen määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä 243/2012/EU⁴¹, ja joissa vahvistetaan poliittiset suuntaviivat ja tavoitteet radiotaajuuksien käyttöä yhteisössä unionissa koskevaa strategista suunnittelua ja yhdenmukaistamista varten. Poliittisissa suuntaviivoissa ja tavoitteissa voidaan viitata sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan kannalta tarpeelliseen radiotaajuuksien saatavuuteen ja tehokkaaseen käyttöön tämän direktiivin mukaisesti sekä aiheellisissa tapauksissa radiotaajuuksien käyttöä koskevien yleisvaltuutusten tai yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjen yhdenmukaistamiseen, jos se on tarpeen sisämarkkinoiden esteiden poistamiseksi.~~

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 32 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (31) ~~Taajuuksien nykyinen hallinnointi ja jakelujärjestelmä perustuu yleensä hallinnollisiin päätöksiin, jotka ovat liian joustamattomia teknologian ja talouden kehityksen suhteen ja erityisesti langattoman teknologian nopean kehityksen ja kaistanleveyksien kiihtyvän kysynnän suhteen. Kansalliset rajat menettävät jatkuvasti merkitystään radiotaajuuksien optimaalisen käytön kannalta. Kansallisten toimintamallien tarpeeton pirstaloituminen radiotaajuuksien hallinnoinnin osalta, mukaan lukien radiotaajuuksien perusteettomasti erilaiset käyttöoikeutta ja käyttöä koskevat ehdot operaattorityypin mukaan, voi aiheuttaa taajuuksien käyttäjille lisäkustannuksia ja markkinamahdollisuuksien menetyksiä, ja~~

⁴¹ EUVL L 81, 21.3.2012, s. 7.

☒ Se voi ☒ jarruttaa innovointia ⇒ , rajoittaa investointeja, kaventaa valmistajien ja operaattoreiden mittakaavaetuja sekä luoda jännitteitä oikeuksienhaltijoiden välille ja eroja taajuuksien käyttöön liittyvissä kustannuksissa. Tämä pirstaloituminen voi johtaa lopulta ☒ ja aiheuttaa haittaa sisämarkkinoille, sisämarkkinoiden ⇒ toiminnan vääristymiseen ☒ ☒ ja olla vahingoksi ☒ kuluttajille ja koko taloudelle. Lisäksi taajuuksien käyttöoikeutta ja käyttöä koskevat ehdot saattavat vaihdella operaattorityypistä riippuen, ja kun nämä operaattorit tarjoavat entistä enemmän päällekkäisiä sähköisiä palveluja, tuloksena on jännitteitä oikeudenhaltijoiden välillä, eroja taajuuksien käyttöön liittyvissä kustannuksissa ja mahdollisia häiriöitä sisämarkkinoiden toiminnassa.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 33 kappale (mukautettu)

~~Kansallisilla rajoilla on entistä vähemmän merkitystä määriteltäessä optimaalista taajuuksien. Taajuusoikeuksien myöntämisen hajanainen hallinnointi jarruttaa investointeja ja innovaatioita eikä anna operaattoreille ja laitevalmistajille mahdollisuutta mittakaavaetuihin, mikä hidastaa taajuuksia käyttävien sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä.~~

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 30 kappale (mukautettu)

- (32) Tämän direktiivin taajuuksien hallinnointia koskevien säännösten olisi oltava sopusoinnussa radiotaajuuksien hallinnoinnin alalla toimivien kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden, kuten Kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) ja Euroopan posti- ja telehallintojen konferenssin (CEPT), tekemän työn kanssa, jotta varmistetaan taajuuksien käytön tehokas hallinnointi ja yhdenmukaistaminen koko yhteisön ☒ unionin ☒ alueella sekä jäsenvaltioiden ja ITU:n muiden jäsenten kesken.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 11 kappale
⇒ uusi

- (33) Sääntelytehtävien ja toiminnallisten tehtävien erottamisen periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi taattava kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten ☒ riippumattomuus niiden päätösten puolueettomuuden varmistamiseksi. Tämä riippumattomuuden vaatimus ei rajoita jäsenvaltioiden institutionaalista itsemääräämisoikeutta, niiden perustuslaillisia velvollisuuksia eikä puuttumattomuuden periaatetta suhteessa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin, siten kuin perustamissopimuksen 295 artiklassa määrätään. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla ⇒ ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla ☒ olisi niille määrättyjen tehtävien hoitamiseksi oltava käytössään tarpeelliset voimavarat henkilöstön, asiantuntemuksen ja rahoituksen osalta.

↓ uusi

- (34) On tarpeen säätää sellaisten tehtävien luettelosta, jotka jäsenvaltiot voivat antaa ainoastaan sellaisille elimille, jotka ne nimeävät kansallisiksi sääntelyviranomaisiksi,

joiden poliittinen riippumattomuus ja sääntelyllinen kelpoisuus on varmistettu; nämä tehtävät eroavat muista sääntelytehtävistä, jotka voidaan antaa joko kansallisille sääntelyviranomaisille tai muille toimivaltaisille viranomaisille. Kun tässä direktiivissä säädetään, että jäsenvaltion olisi annettava tehtävä toimivaltaiselle viranomaiselle tai valtuutettava toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltio voi antaa tehtävän joko kansalliselle sääntelyviranomaiselle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 13 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (35) Kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuutta ~~olisi lujitettava~~ ☒ lujitettiin vuoden 2009 tarkistuksessa ☒ sääntelyjärjestelmän tehokkaamman soveltamisen varmistamiseksi, viranomaisten määräysvallan lisäämiseksi ja viranomaisten tekemien päätösten ennakoitavuuden parantamiseksi. Tätä varten kansallisessa lainsäädännössä olisi nimenomaisesti varmistettava, että ~~markkinoiden ennakkosääntelystä tai yritysten välisten riitojen ratkaisemisesta vastaava~~ kansallinen sääntelyviranomainen on tehtäviään suorittaessaan suojattu ulkopuoliselta väliintulolta tai poliittiselta painostukselta, joka voisi vaarantaa sen käsiteltäväksi tulevien asioiden riippumattoman arvioinnin. Tällainen ulkopuolinen vaikuttaminen tekee kansallisesta lainsäädäntöelimestä soveltumattoman toimimaan kansallisena sääntelyviranomaisena sääntelyjärjestelmän mukaisesti. Tätä varten olisi ~~säädettyä~~ etukäteen säännöistä, jotka koskevat kansallisen sääntelyviranomaisen johtajan erottamisen perusteita, jotta kyseisen elimen puolueettomuudesta ja sen taipumattomuudesta ulkoisten tekijöiden edessä ei jäisi järkevää epäilyä. ⇒ Mielivaltaisten erottamisten estämiseksi erotetulla jäsenellä olisi oltava oikeus pyytää toimivaltaista tuomioistuinta tarkistamaan, onko erottamiselle tässä direktiivissä säädettyä pätevää perustetta. Erottamisen pitäisi liittyä ainoastaan johtajan tai jäsenen henkilökohtaiseen tai ammatilliseen pätevyyyteen. ⇐ Olisi tärkeää, että ~~markkinoiden ennakkosääntelystä vastaavilla~~ kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oma budjetti erityisesti sen vuoksi, että ne pystyisivät palkkaamaan riittävästi pätevää henkilöstöä. Tämä budjetti olisi julkaistava vuosittain avoimuuden varmistamiseksi. ⇒ Niillä olisi budjettinsa rajoissa oltava itsenäisyys henkilöresurssien ja taloudellisten resurssien hallinnoinnissa. Puolueettomuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden, joilla on omistususuusia tai päätäntävaltaa sellaisissa yrityksissä, jotka suorittavat kansallisen sääntelyviranomaisen tai muiden toimivaltaisten viranomaisten budjettiin hallinnollisia maksuja, olisi varmistettava, että omistajuuteen tai päätäntävaltaan liittyvä toiminta ja budjetin valvontaan liittyvä toiminta erotetaan rakenteellisesti tehokkaasti toisistaan. ⇐

↓ uusi

- (36) Kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuutta on tarpeen vahvistaa entisestään sen varmistamiseksi, että kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja ja jäsenet ovat taipumattomia ulkoisten tekijöiden edessä, ja säätää vähimmäispätevyysvaatimuksista ja toimikauden vähimmäiskestosta. Lisäksi se, että toimikausi voidaan uusida vain kerran ja että kollegiaalisen elimen jäsenille ja johdolle on otettava käyttöön asianmukainen kiertojärjestelmä, vähentää "sääntelyvallankaappauksen" riskiä, varmistaa jatkuvuuden ja lisää itsenäisyyttä.
- (37) Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on vastuu- ja selontekovelvollisuus tehtäviensä hoidon suhteen. Tätä varten niiden olisi raportoitava vuosittain eikä yksittäisten

raportointipyyntöjen perusteella, koska jos tällaisia pyyntöjä esitettäisiin suhteettoman paljon, viranomaisten itsenäisyys voisi kärsiä ja tehtävien hoito estyä. Viimeaikaisen oikeuskäytännön⁴² mukaan laaja tai ehdoton raportointivelvollisuus voi epäsuorasti vaikuttaa viranomaisen itsenäisyyteen.

- (38) Jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle tiedoksi kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset. Kun kyseessä ovat toimivaltaiset viranomaiset, joilla on valtuudet myöntää asennusoikeuksia, ilmoitusvelvollisuus voidaan täyttää viittaamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/61/EU⁴³ 7 artiklan 1 kohdan nojalla perustettuun yhtenäiseen tiedotuspisteeseen.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 4 kappale

~~Tämä direktiivi koskee kaikkien sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen valtuutuksia siitä riippumatta, tarjotaanko niitä yleisölle vai ei. Tämä on tärkeää sen varmistamiseksi, että sekä palvelujen että verkkojen tarjoajat hyötyvät puolueettomista, avoimista, syrjimättömistä ja oikeasuhteisista oikeuksista, ehdoista ja menettelyistä.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 5 kappale

~~Tätä direktiiviä sovelletaan radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseen ainoastaan, jos tällaiseen käyttöön liittyy sähköisen viestintäverkon tai palvelun tarjoaminen, yleensä korvausta vastaan. Radiopäätelaitteiden henkilökohtainen käyttö, joka perustuu tiettyjen radiotaajuuksien yleiseen käyttöön eikä liity taloudelliseen toimintaan, kuten radioamatöörien harjoittama LA-puhelinten käyttö, ei ole sähköisen viestintäverkon tai palvelun tarjoamista, joten se ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Tällaisesta käytöstä säädetään radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY⁴⁴~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 6 kappale (mukautettu)

~~Säännökset ehdollisen käyttöoikeuden (ehdollisen pääsyn) järjestelmien vapaasta liikkuvuudesta ja tällaisiin järjestelmiin perustuvien suojattujen palvelujen tarjoamisen vapaudesta on annettu ehdolliseen pääsyyn perustuvien tai ehdollisen pääsyn sisältävien palvelujen oikeussuojasta 20 päivänä marraskuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/84/EY⁴⁵. Näin ollen tällaisten järjestelmien tai palvelujen valtuutuksia ei ole tarpeen säännellä tässä direktiivissä.~~

⁴² Asia C-614/10 Euroopan komissio vastaan Itävallan tasavalta, EU:C:2012:631.

⁴³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/61/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi, EUVL L 155, 23.5.2014.

⁴⁴ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10

⁴⁵ EYVL L 320, 28.11.1998, s. 54

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 7
kappale (mukautettu)

- (39) Käyttöön olisi otettava mahdollisimman yksinkertainen valtuutusjärjestelmä sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjontaa varten, jotta voidaan edistää uusien ~~sähköisten~~ viestintäpalvelujen sekä yleiseurooppalaisten viestintäverkkojen ja -palvelujen kehittymistä sekä antaa palvelujen tarjoajille ja kuluttajille mahdollisuus hyötyä yhtenäismarkkinoiden tuomista mittakaavaeduista.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 8
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (40) ~~Näihin tavoitteisiin päästään~~ ⇒ Sisämarkkinoista palvelujen tarjoajille ja loppukäyttäjille koituvat hyödyt saadaan ⇐ parhaiten ⇒ sähköisiä viestintäverkkoja ja sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja, jotka ovat muita kuin henkilöiden väliset numeroista riippumattomat viestintäpalvelut, ⇐ ~~kaikkia sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja~~ koskevalla yleisvaltuutuksella, ilman kansallisen sääntelyviranomaisen nimenomaista päätöstä tai hallinnollista toimenpidettä, ja rajoittamalla mahdolliset menettelyjä koskevat vaatimukset ainoastaan ⇒ vahvistusilmoitukseen ⇐ ~~ilmoitukseen~~. Jos jäsenvaltiot vaativat sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajilta ilmoituksen niiden aloittaessa toimintansa, ⇒ kyseinen ilmoitus olisi toimitettava ainoana yhteyspisteenä toimivalle yhteistyöelimelle. Tällaisesta ilmoituksesta ei pitäisi aiheutua tarjoajille hallinnollisia kustannuksia, ja se voitaisiin asettaa saataville kansallisten sääntelyviranomaisten verkkosivulla. Yhteistyöelimen olisi toimitettava ilmoitukset hyvissä ajoin kansallisille sääntelyviranomaisille kaikissa jäsenvaltioissa, joissa sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajat aikovat tarjota sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia millä tahansa oikeudellisesti tunnustetulla postitse tai sähköisesti saatavalla kuittauksella ilmoituksen vastaanottamisesta annettavan näytön siitä, että ilmoitus on tehty yhteistyöelimelle. Kuittaus ei missään tapauksessa saisi olla kansallisen sääntelyviranomaisen tai muun toimivaltaisen viranomaisen hallinnollinen toimenpide ⇐ ~~ne voivat myös vaatia millä tahansa oikeudellisesti tunnustetulla postitse tai sähköisesti saatavalla kuittauksella ilmoituksen vastaanottamisesta annettavan näytön siitä, että ilmoitus on tehty. Kuittaus ei missään tapauksessa saisi olla sen kansallisen sääntelyviranomaisen hallinnollinen toimenpide, jolle ilmoitus on tehtävä, eikä kuittaus saa edellyttää tällaista hallinnollista toimenpidettä.~~

↓ uusi

- (41) Yhteistyöelimelle tehtävä ilmoitus merkitsee vain sitä, että tarjoaja ilmoittaa aikomuksestaan aloittaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjonta. Tarjoajaa voi ainoastaan vaatia liittämään ilmoitukseensa tämän direktiivin 12 artiklassa säädetty tiedot. Jäsenvaltiot eivät saisi asettaa ylimääräisiä tai erillisiä ilmoitusvaatimuksia.
- (42) Päin vastoin kuin muut tässä direktiivissä määriteltyt sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen luokat, henkilöiden väliset numeroista riippumattomat viestintäpalvelut eivät hyödynnä julkisia numerovaroja eivätkä osallistu julkisesti varmistettuun

yhteentoimivaan ekosysteemiin. Sen vuoksi tämän tyyppisiin palveluihin ei pitäisi soveltaa yleisvaltuutusjärjestelmää.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 21 kappale (mukautettu)

⇒ uusi

- (43) Myöntäessään radiotaajuuksia tai numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia tai oikeuksia asentaa järjestelmiä ~~asianomaiset~~ ☒ toimivaltaisten ☒ ~~viranomaiset voivat ilmoittaa~~ ☒ viranomaisten olisi ilmoitettava ☒ ~~yleisvaltuutuksen~~ asianomaisista ehdoista yrityksille, joille ne tällaisia oikeuksia myöntävät.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 18 kappale (mukautettu)

⇒ uusi

- (44) ~~Yleisvaltuutuksen~~ ☒ Yleisvaltuutusten ☒ olisi sisällettävä ainoastaan erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevia ehtoja. Siihen ei olisi liitettävä muun voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti jo sovellettavia ehtoja, jotka eivät koske erityisesti ~~sähköisen~~ viestinnän alaa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat ~~kuitenkin~~ ⇒ esimerkiksi ☐ tiedottaa verkko-operaattoreille ⇒ sovellettavista ympäristöön sekä kaupunki- ja aluesuunnitteluun liittyvistä vaatimuksista ☐ ~~ja palveluiden tarjoajille muusta niiden toimintaan vaikuttavasta lainsäädännöstä esimerkiksi viittaamalla niihin Internet-sivustoillaan.~~

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 73 kappale

- (45) Valtuutuksiin liitettäviin ehtoihin pitäisi sisältyä erityisehtoja, jotka koskevat vammaisten käyttäjien verkkoonpääsyä sekä viranomaisten ja hätäpalvelujen tarvetta tiedottaa toisilleen ja yleisölle ennen suuronnettomuuksia, niiden aikana ja jälkeen. ~~Lisäksi, teknisten innovaatioiden merkitys huomioon ottaen, jäsenvaltioiden pitäisi voida antaa taajuuksien käyttövaltuutuksia koetarkoituksiin erityisin rajoituksin ja ehdoin, jotka on tiukasti perusteltu tällaisten oikeuksien kokeellisella luonteella.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 9 kappale (mukautettu)

- (46) Yritysten yleisvaltuutukseen perustuvat oikeudet ja velvollisuudet on sisällytettävä selkeästi tällaisiin valtuutuksiin, jotta voidaan varmistaa tasavertaiset toimintamahdollisuudet koko ~~yhteisössä~~ ☒ unionissa ☒ ja jotta rajat ylittävät neuvotteluja yleisten viestintäverkkojen yhteenliittämisestä voidaan helpottaa.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)

- (47) Yleisvaltuutus oikeuttaa sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja yleisölle tarjoavat yritykset neuvottelemaan yhteenliittämisestä ☒ tämän direktiivin ☒ ~~sähköisistä viestintäverkoista ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja~~

~~yhteenliittamisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi)⁴⁶ ehtojen mukaisesti. Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja muille kuin yleisölle tarjoavat yritykset voivat neuvotella yhteenliittamisestä kaupallisin ehdoin.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 11 kappale (mukautettu)

~~Erityisten oikeuksien myöntäminen radiotaajuuksien ja kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvien numeroiden, myös lyhyiden numerotunnusten, käyttöä varten saattaa edelleen olla tarpeen. Numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia voidaan myöntää myös eurooppalaisesta numerointisuunnitelmasta, johon kuuluu esimerkiksi virtuaalinen 3883-maatunnus, joka on varattu Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökonferenssin (European Conference of Post and Telecommunications, CEPT) jäsenmaille. Näitä käyttöä koskevia oikeuksia olisi voitava rajoittaa ainoastaan silloin, kun se on ehdottoman välttämätöntä radiotaajuuksien niukkuuden vuoksi tai niiden tehokkaan käytön varmistamiseksi.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 16 kappale

- (48) Jos sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja ei tarjota yleisölle, on asianmukaista asettaa vähemmän ehtoja sekä ehtoja, jotka ovat lievempiä kuin ne, jotka ovat perusteltuja silloin kun sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjotaan yleisölle.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 17 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (49) ~~Yhteisön~~ ☒ Unionin ☒ oikeuden mukaiset erityisvelvollisuudet, joita ~~sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)⁴⁷~~ ☒ tämän direktiivin ☒ mukaisesti voidaan asettaa sähköisten viestintäverkkojen ja ~~palvelujen~~ ⇒ sähköisten viestintäpalvelujen, jotka ovat muita kuin henkilöiden väliset numeroista riippumattomat viestintäpalvelut, ⇐ tarjoajille, olisi asetettava erillään yleisvaltuutuksen mukaisista yleisistä oikeuksista ja velvollisuuksista.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 25 kappale
⇒ uusi

- (50) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajat saattavat tarvita vahvistuksen yleisvaltuutuksen mukaisista oikeuksistaan, jotka liittyvät yhteenliittämiseen ja asennusoikeuksiin, varsinkin helpottamaan neuvotteluja alue- tai paikallisviranomaisten tai muissa jäsenvaltioissa toimivien palvelujen tarjoajien kanssa. ~~Kansallisen sääntelyviranomaisen~~ ⇒ Yhteistyöelimen, joka vastaanottaa

⁴⁶ ~~Ks. tämän virallisen lehden s. 7.~~

⁴⁷ ~~Ks. tämän virallisen lehden s. 33.~~

ilmoituksen julkisten tai yksityisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoamisesta, ⇨ olisi toimitettava tätä tarkoitusta varten yrityksille lausunto joko pyynnöstä tai vaihtoehtoisesti ilman eri pyyntöä vastauksena yleisvaltuutuksen mukaiseen ilmoitukseen. Tällaisen lausunnon ei sellaisenaan olisi merkittävä oikeuksien saamista eivätkä mitkään yleisvaltuutuksen mukaiset oikeudet tai käyttöä koskevat oikeudet tai tällaisten oikeuksien käyttö saisi edellyttää lausuntoa.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 30
kappale
⇒ uusi

- (51) Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajille voidaan asettaa hallinnollisia maksuja, joilla rahoitetaan kansallisen sääntelyviranomaisen ⇨ tai muun toimivaltaisen viranomaisen ⇨ toiminta, joka liittyy valtuutusjärjestelmän hallinnointiin ja käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen. Tällaiset hallinnolliset maksut saisivat kattaa ainoastaan tästä toiminnasta aiheutuvat todelliset hallinnolliset kustannukset. Tämän vuoksi kansallisten sääntelyviranomaisten ⇨ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten ⇨ varainkeruun ja -käytön avoimuutta olisi lisättävä tekemällä vuotuinen selvitys kerättyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä ja aiheutuneista hallinnollisista kustannuksista. Näin yritykset voivat varmistua siitä, että hallinnolliset kustannukset ja perityt hallinnolliset maksut ovat tasapainossa.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 31
kappale
⇒ uusi

- (52) Hallinnollisten maksujen järjestelmät eivät saisi vääristää kilpailua eivätkä luoda markkinoille pääsyn esteitä. Yleisvaltuutusjärjestelmässä ei ole enää mahdollista osoittaa yksittäisiä yrityksiä koskevia hallinnollisia kuluja eikä siten maksuja, paitsi myönnettäessä oikeuksia käyttää numeroita ja radiotaajuuksia sekä asentaa järjestelmiä. Sovellettavien hallinnollisten maksujen olisi oltava yleisvaltuutusjärjestelmän yleisten periaatteiden mukaisia. Esimerkki vaihtoehtoisesta maksujen määräytymisperusteesta, joka on oikeudenmukainen, yksinkertainen ja avoin, voisi olla liikevaihtoon liittyvä jakautumisperuste. Hallinnollisten maksujen ollessa hyvin alhaiset kysymykseen voivat tulla myös kiinteät maksut tai maksut, joissa kiinteämääräinen perusmaksu yhdistyy liikevaihtosidonnaiseen tekijään. ⇨ Siltä osin kuin yleisvaltuutusjärjestelmää sovelletaan myös yrityksiin, joilla on hyvin vähäiset markkinaosuudet, kuten yhteisölliset verkkopalvelujen tarjoajat, tai palveluntarjoajiin, joiden liiketoimintamalli tuottaa vähän tuloja vaikka markkinaosuus olisi määrällisesti merkittävä, jäsenvaltioiden olisi harkittava mahdollisuutta vahvistaa hallinnollisten maksujen määrittämiselle asianmukainen vähimmäiskynnys. ⇨

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 33
kappale
⇒ uusi

- (53) Jäsenvaltiot saattavat joutua muuttamaan yleisvaltuutuksiin ja käyttöoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja silloin, kun se on objektiivisesti perusteltavissa. Tällaisista muutoksista olisi ilmoitettava asianmukaisesti ja hyvissä ajoin kaikille asianomaisille osapuolille, jotta niillä olisi

riittävät mahdollisuudet esittää näkemyksensä tällaisista muutoksista. ⇨ Ottaen huomioon tarve taata oikeusvarmuus ja parantaa sääntelyn ennustettavuutta nykyisten radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien tai järjestelmien asennusoikeuksien rajoituksiin tai peruutuksiin olisi sovellettava ennustettavissa olevia ja avoimia menettelyjä; sen vuoksi silloin kun käyttöä koskevat oikeudet on jaettu kilpailuun perustuvalla tai vertailevalla menettelyllä, voitaisiin edellyttää tiukempia vaatimuksia tai ilmoitusmekanismeja. Olisi vältettävä tarpeettomia menettelyjä, jos nykyisiin järjestelmien asennusoikeuksiin tai taajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin tehdään vähäisiä muutoksia, jotka eivät vaikuta kolmansien osapuolten etuihin. Kun taajuuksien käytössä tapahtuu muutoksia teknologian ja palvelun neutraalisuusperiaatteen vuoksi, sitä ei tulisi pitää riittävänä perusteena oikeuksien peruuttamiselle, koska se ei sisällä uuden oikeuden jakamista. ⇐

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 34 kappale

~~Pyrkimys avoimuuteen edellyttää, että palvelujen tarjoajilla, kuluttajilla ja muilla asianomaisilla osapuolilla on helposti saatavillaan kaikki tiedot oikeuksista, ehdoista, menettelyistä, hallinnollisista ja muista maksuista ja päätöksistä, jotka koskevat sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa, radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksia, järjestelmien asennusoikeuksia, kansallisia taajuussuunnitelmia ja kansallisia numerointisuunnitelmia. On tärkeää, että kansalliset sääntelyviranomaiset tarjoavat tällaisia tietoja ja pitävät ne ajan tasalla. Jos näitä oikeuksia hallinnoivat muut hallinnon tasot, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pyrittävä luomaan käyttäjäystävällinen väline näitä oikeuksia koskeviin tietoihin tutustumiseksi.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 35 kappale

~~Komission olisi seurattava, että yhtenäismarkkinat toimivat moitteettomasti tämän direktiivin mukaisten kansallisten valtuutusjärjestelmien pohjalta.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 36 kappale

~~Jotta sähköisen viestinnän alan uuden sääntelyjärjestelmän kaikkia osia voitaisiin alkaa soveltaa samasta ajankohdasta lähtien, on tärkeää, että tämän direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja olemassa olevien valtuutusten mukauttaminen uusiin sääntöihin tapahtuvat samanaikaisesti. Tietyissä tapauksissa, joissa tämän direktiivin voimaantulopäivänä voimassa olevien valtuutusten korvaaminen tämän direktiivin mukaisella yleisvaltuutuksella ja yksittäisillä käyttöoikeuksilla johtaisi nykyisen valtuutusjärjestelmän alaisuudessa toimivien palvelujen tarjoajien velvollisuuksien lisääntymiseen tai tarjoajien oikeuksien vähentymiseen, jäsenvaltiot voivat kuitenkin saada tämän direktiivin soveltamispäivästä alkaen 9 kuukauden lisäajan tällaisten valtuutusten mukauttamiseen, paitsi jos tällä olisi kielteisiä vaikutuksia muiden yritysten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 37
kappale

~~Joiissain tapauksissa sähköisten viestintäverkkojen käyttöoikeutta koskevan valtuutusehdon poistaminen saattaa aiheuttaa vakavia vaikeuksia yhdelle tai useammalle yritykselle, jotka ovat hyötynet kyseisestä ehdosta. Näissä tapauksissa komissio saattaa jäsenvaltion pyynnöstä antaa luvan muihin siirtymäjärjestelyihin.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 38
kappale

~~Koska ehdotetun toiminnan tavoitteita, jotka ovat sähköistä viestintää koskevien sääntöjen sekä verkkojen ja palveluja koskevien valtuutusten ehtojen yhtenäistäminen ja yksinkertaistaminen, ei voida saavuttaa riittävällä tasolla jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.~~

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 70
kappale

- (54) Oikeuksien ja velvoitteiden muutoksia pidetään vähäisinä, kun ne ovat pääasiassa hallinnollisia, eivät vaikuta yleisvaltuutusten ja yksittäisten käyttöoikeuksien keskeiseen sisältöön eivätkä siten voi antaa muille yrityksille vastaavaa etua.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 13
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (55) Voidakseen hoitaa tehtäviään tehokkaasti kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten ⇐ on kerättävä tietoja yrityksiltä. ☒ Voi myös olla tarpeen kerätä ☒ Tällaisia tietoja saattaa olla tarpeen kerätä myös komission ⇒ tai yhteistyöelimen ⇐ puolesta, jotta se voi ☒ ne voivat ☒ täyttää yhteisön ☒ unionin ☒ lainsäädännön mukaiset velvollisuutensa. Tietojensaantipyyntöjen olisi oltava oikeasuhteisia, eivätkä ne saisi aiheuttaa kohtuutonta taakkaa yrityksille. Kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten ⇐ keräämien tietojen olisi oltava yleisesti saatavilla, paitsi siltä osin kuin ne ovat luottamuksellisia tietojen julkista saatavuutta koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti ja jollei liikesalaisuuksia koskevasta yhteisön ☒ unionin ☒ ja kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 16
kappale
⇒ uusi

- (56) Sen varmistamiseksi, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat hoitaa sääntelytehtävänsä tehokkaasti, niiden keräämiin tietoihin pitäisi sisältyä

kirjanpitolietoa vähittäismarkkinoista, jotka liittyvät sellaisiin tukkumarkkinoihin, joilla jollakin operaattorilla on huomattava markkinavoima ja joita kansallinen sääntelyviranomainen siten sääntelee. Näihin tietoihin tulisi sisältyä myös sellaista tietoa, jonka avulla kansallinen sääntelyviranomainen voi arvioida ⇒ käyttöä koskeviin oikeuksiin liitettyjen ehtojen noudattamista sekä ⇐ verkkotopologian suunniteltujen uudistusten tai muutosten mahdollisia vaikutuksia kilpailun kehittymiseen tai muiden osapuolten saataville asetettaviin tukutuotteisiin. ⇒ Tiedot, jotka liittyvät radiotaajuuksien käyttöä koskevien kattavuusvelvoitteiden noudattamiseen, ovat olennaiset tärkeitä kansallisten sääntelyviranomaisten tekemien verkkojen käyttöönottoa koskevien maantieteellisten kartoitusten perinpohjaisuuden varmistamiseksi. Niiden olisi voitava tätä varten edellyttää, että tiedot esitetään paikallisella tasolla eriteltyinä sellaisella tarkkuudella, että niitä voidaan hyödyntää verkostoja koskevassa maantieteellisessä kartoituksessa. ⇐

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 28 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (57) ⇒ Verkkojen ja ⇐ ☒ palvelujen tarjoajille sekä ☒ ⇒ toimivaltaisille ⇐ ☒ viranomaisille ☒ kuuluvien Raportointi- ja tiedonantovelvollisuuksien asettaminen palvelujen tarjoajille saattaa aiheuttaa kohtuuttomasti työtä sekä kyseiselle yritykselle että ⇒ keventämiseksi ⇐ kansalliselle sääntelyviranomaiselle. Tämän vuoksi tällaisten velvollisuuksien olisi oltava oikeasuhteisia, objektiivisesti perusteltavissa ja rajoittua ehdottoman välttämättömään. ⇒ Olisi erityisesti vältettävä sitä, että toimivaltaiset viranomaiset ja yhteistyöelin pyytävät tietoja moneen otteeseen, kuten myös sitä että ⇐ Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien kaikkien ehtojen täyttymisestä ei ole tarpeen vaatia ☒ vaaditaan ☒ selvitystä säännöllisesti ja järjestelmällisesti. Yrityksillä on oikeus tietää, ⇒ Yritysten olisi tiedettävä, ⇐ mihin tarkoituksiin niiltä edellytettävää ☒ pyydettäviä ☒ tietoja käytetään ☒ aiotaan käyttää ☒. Tietojen toimittaminen ei saisi olla markkinoille pääsyn edellytys. Tilastollisia tarkoituksia varten sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajilta voidaan vaatia ilmoitus, jos ne lopettavat toimintansa.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 29 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (58) ~~Tällä direktiivillä ei saisi olla vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin toimittaa tietoja, jotka ovat tarpeen yhteisön ☒ unionin ☒ etujen valvomiseksi kansainvälisten sopimusten ☒ nojalla ☒ yhteydessä. Tämän direktiivin ei pitäisi liioin vaikuttaa ☒ tai ☒ sellaisen lainsäädännön, kuten kilpailulainsäädännön, mukaisiin raportointivelvollisuuksiin, joka ei koske erityisesti sähköisen viestinnän alaa, ☒ ei pitäisi kohdistua vaikutuksia ☒.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 14 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (59) Tietoja, joiden kansalliset sääntelyviranomaiset ⇒ toimivaltaiset viranomaiset ⇐ katsovat liikesalaisuuksia ⇒ ja henkilötietojen suojaa ⇐ koskevien kansallisten ja

yhteisön ☒ unionin ☒ sääntöjen mukaisesti olevan luottamuksellisia, voidaan vaihtaa aineastaan komission ja muiden kansallisten sääntelyviranomaisten ⇨ ja yhteistyöelimen ⇨ kanssa ja vain silloin kun se on ehdottoman välttämätöntä tämän direktiivin tai erityisdirektiivien säännösten soveltamiseksi. Vaihdettavat tiedot olisi rajattava tiedonvaihdon tarkoituksen kannalta merkityksellisiin ja oikeasuhteisiin tietoihin.

⇩ uusi

- (60) Koska sähköisten laajakaistaverkkojen kirjo kasvaa jatkuvasti teknologian, topologian, käytettyjen välineiden ja omistajuuden suhteen, sääntelyn perustana on oltava yksityiskohtaiset tiedot ja ennusteet verkkojen käyttötosta, jotta se voisi olla tehokasta ja kohdistua niille alueille, joilla sitä tarvitaan. Tällaisiin tietoihin olisi kuuluttava suunnitelmat, jotka koskevat sekä erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoa että merkittäviä parannuksia tai laajennuksia nykyisiin kupariverkkoihin tai muihin verkkoihin, jotka eivät välttämättä ole kaikilta osin suorituskvyyltään erittäin suuren kapasiteetin verkkoja vastaavia, kuten kuidun vetäminen jakomoon yhdistettynä vektoroinnin kaltaisiin aktiivisiin teknologioihin. Tietojen, jotka kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kerättävä, yksityiskohtaisuus ja alueellinen tarkkuus olisi määriteltävä tietyn sääntelytavoitteen mukaan, ja niiden olisi oltava asianmukaiset tarkoitettujen sääntelytavoitteen kannalta. Sen vuoksi kansalliset tilanteet huomioon ottaen alueellisten yksiköiden koot vaihtelevat jäsenvaltioittain sääntelytarpeiden ja paikallisten tietojen saatavuuden mukaan. Maantieteellisiä yksikköjä koskevan NUTS-nimikkeistön taso 3 ei useimmissa tapauksissa todennäköisesti ole riittävän pieni yksikkö. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tällaisia tehtäviä suorittaessaan otettava huomioon yhteistyöelimen parhaita käytäntöjä koskevat suuntaviivat, ja suuntaviivat perustuvat kokemuksiin, jotka kansalliset sääntelyviranomaiset ovat saaneet verkkojen käyttöönottoa koskevia maantieteellisiä kartoituksia laatiessaan. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi annettava loppukäyttäjien saataville välineitä palvelun laadun tarkastelemiseksi, jotta näiden tietämys saatavilla olevista liityntäpalveluista paranisi.
- (61) Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi tarkasti määriteltyjen digitaalisten katvealueiden osalta oltava mahdollisuus järjestää kiinnostuksenilmaisupyynnöitä kartoittaakseen sellaiset yritykset, jotka haluavat investoida erittäin suuren kapasiteetin verkkoihin. Jotta investointiedellytykset olisivat ennustettavissa, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava jakaa sellaisten yritysten kanssa, jotka ovat ilmaisseet kiinnostuksensa ottaa käyttöön erittäin nopeita verkkoja, tietoa siitä, tehdäänkö tai aiotaanko asianomaisella alueella tehdä verkkojen parannuksia, mukaan lukien verkot, joiden latausnopeus on alle 100 Mbps.

⇩ 2002/21/EY johdanto-osan 15 kappale (mukautettu)
⇨ uusi

- (62) On tärkeää, että kansalliset sääntelyviranomaiset ⇨ ja muut toimivaltaiset viranomaiset ⇨ kuulevat ehdotettavien päätösten osalta kaikkia asianomaisia osapuolia, ⇨ antavat näille riittävästi aikaa huomautusten esittämiseen ottaen huomioon asian monitahoisuus ⇨ ja ottavat näiden näkemykset huomioon ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Jotta kansallisilla päätöksillä ei olisi haittavaikutuksia yhtenäismarkkinoiden tai perustamissopimuksen muiden tavoitteiden kannalta,

kansallisten sääntelyviranomaisten olisi ilmoitettava tietyistä päätösehdotuksista myös komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille, jotta niillä olisi mahdollisuus antaa lausuntonsa. Kansallisten sääntelyviranomaisten on syytä kuulla asianomaisia osapuolia kaikista toimenpide-ehdotuksista, jotka vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tapaukset, joihin sovelletaan ~~6~~ 24 ja ~~7~~ 34 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä, määritellään tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 49 kappale (mukautettu)

- (63) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukainen kuulemismekanismi, jotta ~~kuluttajien kuulemiseen nykyisin liittyvät puutteet voitaisiin poistaa~~ ja kansalaisten edut voitaisiin ottaa asianmukaisesti huomioon. Tällainen mekanismi voisi olla muodoltaan elin, joka tekisi kansallisesta sääntelyviranomaisesta ja palvelujen tarjoajista riippumattomia selvityksiä kuluttajiin liittyvistä kysymyksistä, kuten kuluttajakäyttäytymisestä ja palveluntarjoajan vaihtamiseen liittyvistä menettelyistä, ja joka toimisi avoimesti ja antaisi oman panoksensa nykyiseen sidosryhmien kuulemismenettelyyn. Lisäksi voitaisiin kehittää mekanismi asianmukaisen yhteistyön tekemiseksi asioissa, jotka liittyvät laillisen sisällön tukemiseen. Tällaisen mekanismin yhteydessä hyväksytyissä yhteistyömenettelyissä ei kuitenkaan pitäisi sallia internetin käytön järjestelmällistä valvontaa.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 32 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (64) Jos samassa jäsenvaltiossa toimivien yritysten välille syntyy tämän direktiivin ~~tai erityisdirektiivien~~ kattamilla aloilla riitaa, joka koskee esimerkiksi käyttöoikeus- ja yhteenliittämisvelvollisuuksia tai ~~ilaa~~ ~~ilajaluettelojen~~ ⇒ loppukäyttäjälueiden ⇐ siirtämistapoja, riidan sen osapuolen, joka on käynyt neuvotteluja vilpittömässä mielessä, mutta ei ole päässyt tulokseen, olisi voitava pyytää kansallista sääntelyviranomaista ratkaisemaan riita. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava määrätä osapuolet noudattamaan tiettyä ratkaisua. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja yksittäisessä jäsenvaltiossa tarjoavien yritysten välisiä riita-asioita ratkaistessaan pyrittävä varmistamaan tämän direktiivin ~~tai erityisdirektiivien~~ mukaisten velvollisuuksien noudattaminen.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 33 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (65) Kansallisessa tai yhteisön ~~unionin~~ 24 unionin 24 lainsäädännössä annettujen riitojenratkaisukeinojen lisäksi tarvitaan jomman kumman osapuolen pyynnöstä vireille pantava yksinkertainen menettely sellaisten rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseksi, jotka ovat yksittäisen kansallisen sääntelyviranomaisen toimivallan ~~ulkopuolella~~ ⇒ jotka syntyvät sellaisten yritysten välille, jotka tarjoavat sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja eri jäsenvaltioissa tai joilla on valtuutus tarjota niitä ⇐.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 50
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (66) Yksi yhteistyöelimelle annettavista tärkeistä tehtävistä on rajat ylittäviä riitoja koskevien lausuntojen antaminen tarpeen vaatiessa. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi sen vuoksi ☒ tällaisissa tapauksissa ☒ ottaa yhteistyöelimen lausunnot ⇒ täysimääräisesti ⇐ huomioon ⇒ toimenpiteissään, joilla määrätään yritykselle velvollisuus tai ratkaistaan riita muulla tavoin ⇐.

↓ uusi

- (67) Jos jäsenvaltioiden väliltä puuttuu koordinaatio niiden järjestäessä taajuuksien käyttöä omilla alueillaan, voi syntyä laajoja häiriöitä, jotka haittaavat vakavasti digitaalisten sisämarkkinoiden kehitystä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet rajatylittävien haitallisten häiriöiden estämiseksi ja tehtävä keskenään sitä varten yhteistyötä. Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevälle ryhmälle olisi yhden tai useamman jäsenvaltion tai komission pyynnöstä annettava tehtäväksi tukea tarvittavaa rajatylittävää koordinointia. Joissakin tapauksissa voidaan radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän ehdottaman ratkaisun perusteella vaatia täytäntöönpanotoimenpiteitä rajatylittävien häiriöiden korjaamiseksi tai panna täytäntöön yhden tai kahden jäsenvaltion kahdenvälisissä neuvotteluissa aikaansaama koordinoitu ratkaisu.

- (68) Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä ryhmä on komission korkean tason neuvoa-antava ryhmä, joka perustettiin päätöksellä 2002/622/EY⁴⁸. Ryhmän tarkoituksena on edistää sisämarkkinoiden kehittymistä ja tukea unionin tason radiotaajuuspolitiikan kehittämistä ottaen huomioon teknisten tekijöiden ohella myös taloudelliset, poliittiset, kulttuuriset, strategiset, terveyteen liittyvät ja sosiaaliset seikat sekä radiotaajuuksien käyttäjien monet mahdollisesti keskenään ristiriitaiset tarpeet siten, että varmistetaan tasapuolisuus, syrjimättömyys ja oikeasuhteisuus. Siinä olisi oltava sellaisten elinten johtajia, joilla on yleinen poliittinen vastuu strategisesta taajuuspolitiikasta. Sen tehtävänä on antaa komissiolle taajuuspolitiikkaa koskevien strategisten tavoitteiden, prioriteettien ja etenemissuunnitelmien laadintaa koskevia tietoja. Tämän pitäisi lisätä entisestään taajuuspolitiikan näkyvyyttä EU:n eri politiikkojen aloilla ja auttaa varmistamaan alojen välistä yhtenäisyyttä kansallisella ja unionin tasolla. Sen olisi myös annettava neuvoja Euroopan parlamentille ja neuvostolle näiden pyynnöstä. Lisäksi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän olisi oltava foorumi, jossa koordinoidaan toimia, jotka jäsenvaltiot panevat täytäntöön tästä direktiivistä johtuvien radiotaajuuksiin liittyvien velvoitteiden täyttämiseksi. Sen olisi myös toimittava keskeisessä roolissa sisämarkkinoiden kannalta olennaisilla aloilla, joita ovat esimerkiksi rajatylittävä koordinointi tai standardisointi. Voidaan myös luoda teknisiä tai asiantuntijaryhmiä avustamaan täysistunnoissa, joissa jäsenvaltioiden ja komission johtotason edustajat hahmottelevat strategista politiikkaa.

⁴⁸ Komission päätös 2002/622/EY, tehty 26 päivänä heinäkuuta 2002, radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta (EUVL L 198 , 27.7.2002, s. 49).

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 47
(mukautettu)
⇒ uusi

- (69) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kilpailuympäristö huomioiden otettava huomioon asiaan liittyvien tahojen, käyttäjät ja kuluttajat mukaan luettuina, näkemykset, kun ne käsittelevät loppukäyttäjien oikeuksiin liittyviä kysymyksiä. ⇒ Tuomioistuimen ulkopuoliset riitojenratkaisumenettelyt voivat olla nopea ja kustannustehokas tapa, jolla loppukäyttäjät, erityisesti kuluttajat ja mikro- ja pienyritykset, voivat puolustaa oikeuksiaan. ⇒ ~~Toimivien menettelyjen olisi oltava käytettävissä kuluttajien ja~~ ⇒ Toimivat, syrjimättömät ja kohtuuhintaiset menettelyt ⇒ yleisesti saatavilla olevien ☒ sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien kanssa esiintyvien kuluttajariitojen ratkaisua varten ☒ ~~viestintäpalveluja tarjoavien yritysten välisen riitojen käsittelyä varten~~ ⇒ on jo varmistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/11/EU⁴⁹ siltä osin kuin on kyse asianomaisista sopimusriidoista ja kuluttajan asuinpaikka on unionissa ja yritys on sijoittautunut unioniin ⇒. ⇒ Koska monilla jäsenvaltioilla on riitojenratkaisumenettelyjä myös muille loppukäyttäjille, jotka ovat muita kuin kuluttajia ja joihin ei sovelleta direktiiviä 2013/11/EU, on järkevää säilyttää alakohtaiset riitojenratkaisumenettelyt sekä kuluttajia varten että, silloin kun jäsenvaltiot laajentavat niiden soveltamisalaa, muita loppukäyttäjää, erityisesti mikro- ja pienyrityksiä varten. ⇒ ~~Jäsenvaltioiden olisi otettava kaikilta osin huomioon tuomioistuimen ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annettu komission suositus 98/257/EY⁵⁰.~~ ⇒ Ottaen huomioon kansallisten sääntelyviranomaisten laaja alakohtainen kokemus jäsenvaltioiden olisi sallittava kansallisen sääntelyviranomaisen toimia riitojenratkaisuelimenä kyseisessä viranomaisessa olevan erillisen elimen kautta, jolle ei pitäisi antaa mitään ohjeita. Tämän direktiivin mukaisesti riitojenratkaisumenettelyihin, joihin liittyy kuluttajia, olisi sovellettava direktiivin 2013/11/EU II luvussa säädettyjä edellytyksiä. ⇒

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 72
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (70) ~~Kansallisten sääntelyviranomaisten~~ ⇒ Toimivaltaisten viranomaisten ⇒ olisi voitava ~~toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuden ehtojen noudattamisen valvomiseksi ja varmistamiseksi, valvoa yleisvaltuutuksen ja käyttöä koskevien oikeuksien ehtojen noudattamista ja varmistaa niiden noudattaminen~~ ⇒ sekä erityisesti varmistaa taajuuksien tehokas käyttö ja palveluvelvoitteiden kattavuuden ja laadun noudattaminen soveltamalla ⇒ ~~mukaan luettuna valtuudet määrätä tehokkaita taloudellisia ja/tai hallinnollisia seuraamuksia~~ ⇒ käyttöä koskevien oikeuksien kielto ja peruuttaminen mukaan lukien ⇒, jos ehtoja rikotaan. ⇒ Yritysten olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille mahdollisimman tarkat ja täydelliset

⁴⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/11/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, kuluttajariitojen vaihtoehtoisesta riidanratkaisusta sekä asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ja direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta (vaihtoehtoista kuluttajariitojen ratkaisua koskeva direktiivi) (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 63).

⁵⁰ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.

tiedot, jotta nämä voivat suorittaa valvontatehtävänsä. Jotta markkinoillepääsulle ei luotaisi esteitä erityisesti kilpailunvastaisen hamstrauksen kautta, jäsenvaltioiden taajuusoikeuksiin liittämien edellytysten valvontaa olisi parannettava, ja sääntelyviranomaista lukuun ottamatta kaikkien toimivaltaisten viranomaisten olisi osallistuttava siihen. Valvontaan olisi oikeuksien pitkän keston vastapainoksi sisällyttävä ”käytä tai menetä” -periaate. Tätä varten taajuuksien myyntiä ja vuokrausta olisi pidettävä keinoina, joilla varmistetaan, että oikeuksien alkuperäisen haltija käyttää oikeuksia tehokkaasti. Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus silloin kun taajuuksien käyttämättä jättämisestä mahdollisesti johtuu seuraamuksia, olisi vahvistettava etukäteen käyttökynnykset muun muassa ajan sekä taajuuden määrän tai luonteen osalta. ⇐

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 15
kappale (mukautettu)

- (71) ~~Yleisvaltuutukseen~~ ☒ Yleisvaltuutuksiin ☒ ja ~~erityisiin~~ ☒ yksittäisiin ☒ käyttöoikeuksiin olisi liitettävä ainoastaan sellaisia ehtoja, jotka ovat ehdottoman välttämättömiä ~~yhteisön oikeuden~~ ja kansallisen lainsäädännön ~~yhteisön~~ ☒ ja unionin ☒ oikeuden mukaisesti mukaisesti vaatimusten ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 12
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (72) Kaikilla osapuolilla, joita ~~kansallisen sääntelyviranomaisen~~ ⇒ toimivaltaisen viranomaisen ⇐ päätös koskee, olisi oltava oikeus hakea siihen muutosta elimeltä, joka on asian osapuolista riippumaton ⇒ sekä riippumaton ulkopuolisesta väliintulosta tai poliittisesta painostuksesta, joka voisi vaarantaa sen käsiteltäväksi tulevien asioiden riippumattoman arvioinnin ⇐. Tämä elin voi olla tuomioistuin. Lisäksi jokaisella yrityksellä, joka katsoo, että sen asennusoikeuksia koskevia hakemuksia ei ole käsitelty tässä direktiivissä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, olisi oltava oikeus hakea muutosta sellaisten päätösten osalta. Tällä muutoksenhakumenettelyllä ei ~~vaikuteta~~ ☒ ei saa vaikuttaa ☒ kansallisten tuomioistuinjärjestelmien toimivallan jakoon eikä ~~rajoiteta~~ ☒ rajoittaa ☒ kansallisen oikeuden mukaisia oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden oikeuksia. ⇒ Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava tällaisten päätösten tehokas tuomioistuinvalvonta. ⇐

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 14
kappale
⇒ uusi

- (73) Oikeusvarmuuden takaamiseksi yrityksille muutoksenhakuelinten on hoidettava tehtävänsä tehokkaasti; etenkin muutoksenhakumenettelyjen ei tulisi kestää tarpeettoman kauan. Väliaikaistoimenpiteitä, joilla lykätään ~~kansallisen sääntelyviranomaisen~~ ⇒ toimivaltaisen viranomaisen ⇐ päätöksen vaikutuksia, olisi määrättävä vain kiireellisissä tapauksissa sen estämiseksi, että toimenpiteitä pyytävälle osapuolelle aiheutuu vakavaa ja peruuttamatonta haittaa, ja jos intressien tasapaino sitä edellyttää.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 15 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (74) Tavoissa, joilla muutoksenhakuelimet soveltavat väliaikaistoimenpiteitä kansallisten sääntelyviranomaisten päätösten soveltamisen keskeyttämiseksi, on ilmennyt huomattavia eroja. Jotta lähestymistavan yhdenmukaisuutta voitaisiin parantaa, olisi sovellettava yhteistä normia yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuskäytännön mukaisesti. Muutoksenhakuelinten olisi myös voitava pyytää yhteistyöelimen julkaisemaa saatavissa olevaa tietoa. Kun otetaan huomioon muutoksenhaun merkitys sääntelyjärjestelmän kokonaistoiminnan kannalta, olisi luotava mekanismi, jolla kerätään tietoa muutoksenhausta ja kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ toimivaltaisten viranomaisten ⇐ tekemistä keskeytyspäätöksistä kaikissa jäsenvaltioissa ja jolla näistä tiedoista raportoidaan komissiolle ⇒ ja yhteistyöelimelle ⇐. ⇒ Kyseisellä mekanismilla olisi varmistettava, että komisio tai yhteistyöelin voi saada jäsenvaltioilta päätösten ja tuomioiden tekstit tietokannan kehittämistä varten. ⇐

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 15 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (75) Komissiolla olisi oltava mahdollisuus viestintäkomiteaa kuultuaan ⇒ yhteistyöelimen lausunnon mahdollisimman tarkkaan huomioon otettuaan ⇐ vaatia kansallista sääntelyviranomaista perumaan toimenpide-ehdotuksen silloin, kun se koskee merkityksellisten markkinoiden määrittelemistä tai päättämistä siitä, onko yrityksillä huomattava markkinavoima, ja kun tällaiset päätökset loisivat esteen yhtenäismarkkinoiden toiminnalle tai eivät olisi yhteensopivia yhteisön ☒ unionin ☒ lainsäädännön ja erityisesti niiden poliittisten tavoitteiden kanssa, joihin kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pyrittävä. Tämä menettely ei rajoita ilmoitusmenettelyä, josta säädetään direktiivissä 98/34/EY 2015/1535/EU eikä perustamissopimuksen mukaisia komission oikeuksia ryhtyä toimenpiteisiin tapauksissa, joissa yhteisön ☒ unionin ☒ lainsäädäntöä rikotaan.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 17 kappale (mukautettu)

- (76) ~~Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6~~ ☒ Tämän direktiivin 24 ☒ artiklassa säädetty kansallinen kuuleminen olisi suoritettava ennen kyseisen ☒ tämän ☒ direktiivin 7 ☒ 34 ☒ ja 7a ☒ 35 ☒ artiklassa säädettyä yhteisön ☒ unionin ☒ kuulemista, jotta yhteisön kuulemisessa voitaisiin huomioida asiaan liittyvien tahojen näkemykset. Lisäksi toista yhteisön ☒ unionin ☒ kuulemista ei tarvittaisi, jos kansallisen kuulemisen tulokset saavat aikaan toimenpide-ehdotuksen muuttamisen.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 20 kappale (mukautettu)

- (77) On tärkeää, että sääntelyjärjestelmän täytäntöönpano on nopeaa. Kun komissio on tehnyt päätöksen, jolla kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan perumaan

suunniteltu toimenpide, kansallisen sääntelyviranomaisen on toimitettava komissiolle muutettu toimenpide-ehdotus. Komissiolle ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7~~ ☒ 34 ☒ artiklan mukaisesti toimitettavalle ilmoitukselle muutetusta toimenpide-ehdotuksesta olisi säädettävä määräaika, jotta markkinatoimijat tietäisivät markkinoiden tarkastelun keston ja jotta oikeusvarmuutta voitaisiin lisätä.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 19 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (78) ~~Yhteisön~~ ☒ Unionin ☒ mekanismi, jonka avulla komissio voi vaatia kansallisia sääntelyviranomaisia perumaan markkinoiden määrittelyä ja huomattavan markkinavoiman omaavien operaattoreiden määrittämistä varten suunniteltuja toimia, on yhdenmukaistanut huomattavasti lähestymistapaa niiden olosuhteiden määrittämiseen, joissa voidaan soveltaa ennakkosääntelyä, ja niiden, joissa operaattorit ovat tällaisen sääntelyn kohteena. ~~Komission suorittama markkinoiden valvonta ja erityisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7~~ ☒ ja 7a ☒ artiklan ~~menettelyistä~~ ☒ menettelyistä ☒ saadut kokemukset ovat osoittaneet, että epä johdonmukaisuudet kansallisten sääntelyviranomaisten tavoissa soveltaa korjaavia toimia, ~~jopa samankaltaisissa markkinaolosuhteissa, voisivat heikentää~~ ☒ heikentävät ☒ sähköisen viestinnän sisämarkkinoita. Sen vuoksi komission ☒ ja yhteistyöelimen ☒ voi osallistua ☒ olisi osallistuttava ☒ omilla vastualueillaan ☒ sen varmistamiseen, että korjaavia toimia sovelletaan entistä yhtenäisemmin, ~~antamalla kansallisten sääntelyviranomaisten hyväksymiä toimenpide-ehdotuksia~~ ☒ hyväksymiin toimenpide-ehdotuksiin ☒ koskevia suosituksia. ☒ Lisäksi komission olisi voitava vaatia kansallista sääntelyviranomaista perumaan toimenpiteiden luonnos, jos yhteistyöelin on yhtä mieltä komission kanssa. ☒ Kansallisten sääntelyviranomaisten markkina-analyysiä koskevan asiantuntemuksen hyödyntämiseksi komission olisi kuultava yhteistyöelintä ennen päätöksen tekemistä ja/tai suosituksen antamista.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 21 kappale (mukautettu)

- (79) Ottaen huomioon ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ kuulemismekanismin lyhyet määräajat komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä suosituksia ja/tai suuntaviivoja niiden menettelyjen yksinkertaistamiseksi, joilla vaihdetaan tietoja komission ja kansallisten sääntelyviranomaisten välillä esimerkiksi tapauksissa, jotka koskevat vakaita markkinoita tai vähäisiä muutoksia aiemmin ilmoitettuihin ehdotuksiin. Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta ottaa käyttöön ilmoitusta koskeva vapautus menettelyjen yksinkertaistamiseksi tietyissä tapauksissa.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 37 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (80) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toimittava keskenään ☒ sekä yhteistyöelimen ☒ ja komission kanssa yhteistyössä avoimesti, jotta varmistetaan tämän direktiivin ja ~~erityisdirektiivien~~ säännösten yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa. ~~Tämä yhteistyö voi tapahtua muun muassa viestintäkomiteassa ja eurooppalaisista~~

~~sääntelyelimistä koostuvassa työryhmässä. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä, mitkä elimet ovat tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä tarkoitettuja kansallisia sääntelyviranomaisia.~~

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 18

- (81) Kansallisten sääntelyviranomaisten harkintavalta on tarpeen sovittaa yhteen yhdenmukaisten sääntelykäytäntöjen kehittämisen ja sääntelyjärjestelmän yhdenmukaisen soveltamisen kanssa, jotta sisämarkkinoiden kehittämistä ja toteuttamista voitaisiin edistää tehokkaasti. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi sen vuoksi tuettava komission ja yhteistyöelimen sisämarkkinatoimia.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 38 kappale

- (82) Toimenpiteet, jotka voivat vahingoittaa jäsenvaltioiden välistä kauppaa, ovat toimenpiteitä, joilla saattaa olla suoraa tai epäsuoraa, tosiasiallista tai mahdollista vaikutusta jäsenvaltioiden välisen kaupan muotoihin niin, että ne saattavat muodostaa esteitä yhtenäismarkkinoille. Ne käsittävät myös toimenpiteet, joilla on merkittävä vaikutus muiden jäsenvaltioiden palveluntarjoajiin tai -käyttäjiin, ja joihin kuuluvat muun muassa toimenpiteet, jotka vaikuttavat kuluttajahintoihin muissa jäsenvaltioissa, toimenpiteet, jotka vaikuttavat toiseen jäsenvaltioon sijoittuneen yrityksen kykyyn tarjota sähköisiä viestintäpalveluja, ja erityisesti toimenpiteet, jotka vaikuttavat mahdollisuuteen tarjota valtioiden rajat ylittäviä palveluja, sekä toimenpiteet, jotka vaikuttavat markkinoiden rakenteeseen ja markkinoille pääsyyn heijastuen siten muiden jäsenvaltioiden yrityksiin.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 6 kappale (mukautettu)

- (83) Tarkastellessaan ☒ tämän direktiivin ☒ ~~puitedirektiivin ja erityisdirektiivien~~ toimivuutta komission olisi markkinoiden kehityksen perusteella sekä kilpailutilanne ja kuluttajansuoja huomioon ottaen arvioitava, tarvitaanko ~~direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8-13 a artiklan ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan~~ säännöksiä alakohtaisesta ennakkosääntelystä edelleen, vai olisiko näitä säännöksiä muutettava tai olisiko ne kumottava.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 40

~~Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käyttäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁵¹ mukaisesti.~~

↓ uusi

- (84) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi yleisen taloudellisen kokemuksensa, markkinatuntemuksensa sekä arviointiensä puolueettomien ja teknisten

⁵¹ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 22.

ominaisuuksien perusteella määriteltävä valintamenettelyjen yksityiskohdat ja taajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin liitettävät ehdot, jotka eniten vaikuttavat markkinaolosuhteisiin ja kilpailutilanteeseen, mukaan lukien pääsyä ja laajentumista koskevat edellytykset, jotta varmistetaan johdonmukaisuus kyseisten viranomaisten muiden markkinoiden sääntelyyn liittyvien tehtävien kanssa. Tämä käsittää esimerkiksi taajuuden taloudellisen arvioinnin muuttajat tämän direktiivin mukaisesti, sääntelyyn ja markkinoiden muokkaamiseen liittyvien toimenpiteiden yksilöimisen, kuten taajuuskattojen käyttö, taajuuksien varaaminen tai tukkutasen käyttöoikeuksia koskevien velvoitteiden määrittäminen, tai keinot määrittellä käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvät kattavuusedellytykset. Tällaisten elementtien yhdenmukaisempaa käyttöä ja määrittelyä voitaisiin edistää koordinointimekanismilla, jossa yhteistyöelin, komissio ja muiden jäsenvaltioiden kansalliset sääntelyviranomaiset tarkastelevat toimenpideluonnoksia samanaikaisesti kansallisen julkisen kuulemisen kanssa ennen kuin jokin jäsenvaltio myöntää käyttöä koskevia oikeuksia. Kansallisen sääntelyviranomaisen määrittelemä toimenpide voi olla ainoastaan sellaisen laajemman kansallisen toimenpiteen alatoimenpide, joka voi laajemmin koostua radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien jakamisesta, myymisestä ja vuokraamisesta, kestosta, uusimisesta tai muuttamisesta taikka valintamenettelystä tai käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvistä edellytyksistä. Sen vuoksi kansalliset sääntelyviranomaiset voivat antaa toimenpideluonnoksesta ilmoittaessaan tietoa muista kansallisista toimenpideluonnoksista, jotka liittyvät asianomaiseen valintamenettelyyn radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien rajoittamiseksi ja jotka eivät kuulu vertaisarviointimekanismin piiriin.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 24 kappale

- (85) Jos radiotaajuuksien yhdenmukaisesta jakamisesta tietyille yrityksille on sovittu Euroopan tasolla, jäsenvaltioiden olisi tarkasti noudatettava tällaisia sopimuksia myöntäessään radiotaajuuksien käyttöoikeuksia kansallisesta taajuussuunnitelmasta.

↓ uusi

- (86) Jäsenvaltioita olisi kannustettava harkitsemaan yhteistä valtuutusta myöntäessään käyttöä koskevia oikeuksia silloin kun odotettu käyttö kattaa rajatylittävät tilanteet.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 58

- (87) Komission ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 1940~~ artiklan 1 kohdan nojalla tekemissä päätöksissä olisi rajoitettava sääntelyn periaatteisiin, lähestymistapoihin ja menetelmiin. Selvyyden vuoksi niiden ei pitäisi sisältää yksityiskohtaisia määräyksiä asioista, joiden on yleensä kuvastettava kansallisia olosuhteita, eikä niissä pitäisi kieltää vaihtoehtoisia lähestymistapoja, joiden voidaan kohtuudella odottaa olevan vaikutukseltaan vastaavia. Tällaisten päätösten olisi oltava oikeasuhteisia, eikä niiden pitäisi vaikuttaa kansallisten sääntelyviranomaisten tekemiin päätöksiin, jotka eivät muodosta estettä sisämarkkinoille.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 29 kappale (mukautettu)

- (88) ~~Yhteisö~~ ☒ Unioni ☒ ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet standardeihin sekä televerkkojen ja -palvelujen sääntelyyn liittyviä sitoumuksia Maailman kauppajärjestössä (WTO).

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 30 kappale (mukautettu)

- (89) Standardoinnin olisi jatkossakin oltava pääasiassa markkinalähtöistä. Tietyissä tapauksissa saattaa kuitenkin olla tarpeen edellyttää, että ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ tasolla noudatetaan tiettyjä standardeja yhteentoimivuuden varmistamiseksi yhtenäismarkkinoilla. Kansallisella tasolla jäsenvaltioihin sovelletaan direktiivin ~~98/34/EY~~ 2015/1535/EU säännöksiä. ~~Televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/47/EY⁵² ei ole säädetty tietyn digitaalitelevisiolähetyksen siirtojärjestelmän käytöstä tai näitä lähetyksiä koskevista palveluvaatimuksista. Eurooppalaiset yritykset ovat kehittäneet digitaalisia televisio-lähetyksiä käsittelevässä DVB-työryhmässä (Digital Video Broadcasting Group) joukon televisiolähetyksen siirtojärjestelmiä, jotka Euroopan telealan standardointilaitos (European Telecommunications Standards Institute, ETSI) on standardoinut ja joista on tullut kansainvälisen teleliiton (International Telecommunications Union, ITU) suosituksia. Ennen kuin kyseisten standardien pakollisesta soveltamisesta tehdään päätös, olisi järjestettävä perusteellinen julkinen kuuleminen. Tämän direktiivin mukaisilla standardointimenettelyillä ei rajoiteta ~~direktiivin 1999/5/EY, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 19 helmikuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/23/ETY⁵³ eikä sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/336/ETY⁵⁴~~ radiopääteläitedirektiivin 2014/53/EU, matalajännitedirektiivin 2014/35/EU ja sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan direktiivin 2014/30/EU säännösten soveltamista.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 31 kappale

~~Interaktiivisten digitaalitelevisiopalveluiden ja parannettujen digitaalisten televisiolaitteiden yhteentoimivuutta kuluttajan tasolla olisi tuettava, jotta voidaan varmistaa vapaa tiedonkulkua, tiedotusvälineiden moniarvoisuus ja kulttuurillinen monimuotoisuus. Kuluttajien olisi voitava lähetystavasta riippumatta vastaanottaa kaikkia interaktiivisia digitaalitelevisiopalveluita, ottaen huomioon teknologisen puolueettomuuden, tulevan teknisen kehityksen, tarpeen edistää digitaalisten televisio- ja radiopalvelujen liikkeelle lähtöä ja markkinoilla vallitsevan digitaalisten televisio- ja radiopalvelujen kilpailutilanteen. Interaktiivisten digitaalitelevisiojärjestelmien tarjoajien olisi pyrittävä toteuttamaan avoin sovellusrajapinta~~

52 EYVL L 281, 23.11.1995, s. 51.

53 EYVL L 77, 26.3.1973, s. 29.

54 EYVL L 139, 23.5.1989, s. 19.

(Application Program Interface, API), joka on eurooppalaisen standardointijärjestön hyväksymien standardien tai vaatimusten mukainen. Siirtymistä olemassa olevista sovellusrajapinnoista uuteen avoimeen sovellusrajapintaan olisi tuettava, ja se olisi järjestettävä esimerkiksi markkinoiden kaikkien asianomaisten osapuolten välisten yhteisymmärryspöytäkirjojen avulla. Avoin sovellusrajapinta lisää yhteentoimivuutta, eli interaktiivisen sisällön siirrettävyyttä siirtomekanismien välillä ja tämän sisällön täyttä toimivuutta parametruissa digitaalisissa televisiolaitteissa. Olisi kuitenkin otettava huomioon tarve olla estämättä vastaanottolaitteiston toimintaa ja suojella sitä ilkeiltä hyökkäyksiltä, kuten viruksilta.

↓ uusi

- (90) Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tai molempien tarjoajilta olisi vaadittava toimenpiteitä niiden verkkojen ja palvelujen turvallisuuden varmistamiseksi. Kyseisillä toimenpiteillä olisi voitava varmistaa verkkojen ja palvelujen riskiin suhteutettu turvallisuustaso, ottaen huomioon uusin tekniikka. Turvallisuustoimenpiteissä olisi otettava huomioon vähintään kaikki seuraavien seikkojen asiaankuuluvat näkökohdat: verkkojen ja laitteiden turvallisuuden osalta: fyysinen turvallisuus ja ympäristön turvallisuus, toimitusvarmuus, verkkoihin pääsyn valvonta sekä verkkojen eheys; poikkeamien käsittelyn osalta: poikkeamien käsittelymenettelyt, poikkeamien havaitsemisvalmius, poikkeamista raportointi ja tiedottaminen; liiketoiminnan jatkuvuuden hallinnan osalta: palvelun jatkuvuutta koskeva strategia ja varautumissuunnitelmat; seurannan, tarkastusten ja testausten osalta: seuranta- ja lokinpitomenettelyt, varautumissuunnitelmien läpiviennit, verkkojen ja palvelujen testaus, turvallisuusarvioinnit ja vaatimustenmukaisuuden seuranta; sekä kansainvälisten standardien noudattaminen.
- (91) Koska henkilöiden välisten numeroista riippumattomien viestintäpalvelujen merkitys kasvaa jatkuvasti, on tarpeen varmistaa, että myös niihin sovelletaan asianmukaisia turvallisuusvaatimuksia niiden erityisen luonteen ja taloudellisen merkityksen mukaisesti. Tällaisten palvelujen tarjoajien olisi sen vuoksi varmistettava turvallisuuden taso, joka on oikeassa suhteessa niiden tarjoamien sähköisten viestintäpalvelujen turvallisuuteen kohdistuvan riskin suuruuteen. Koska henkilöiden välisten numeroista riippumattomien viestintäpalvelujen tarjoajat eivät tosiasiallisesti valvo signaalien siirtoa verkoissa, tällaisten palvelujen riskitasoa voidaan joiltakin osin pitää perinteisiä sähköisiä viestintäpalveluja alhaisempana. Sen vuoksi henkilöiden välisten numeroista riippumattomien viestintäpalvelujen turvallisuusvaatimusten olisi oltava kevyemmät silloin kun se on asiaankuuluvien turvallisuusriskien arvioinnin nojalla perusteltua. Tältä osin tarjoajien olisi voitava päättää toimenpiteistä, joiden ne katsovat olevan asianmukaisia palvelujensa turvallisuuteen kohdistuvien riskien hallitsemiseksi. Samaa lähestymistapaa olisi sovellettava soveltuvin osin henkilöiden välisiin numeroita käyttäviin viestintäpalveluihin, jotka eivät tosiasiallisesti valvo signaalien siirtoa.
- (92) Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että yleisten viestintäverkkojen eheys ja turvallisuus säilyy. Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) olisi myötävaikutettava sähköisen viestinnän tietoturvan parantumiseen muun muassa tarjoamalla asiantuntemustaan ja neuvontaa sekä edistämällä tiedonvaihtoa hyvistä käytännöistä. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat keinot suorittaa tehtävänsä, mukaan lukien toimivalta saada riittävät tiedot arvioidakseen verkkojen ja palvelujen turvallisuuden tason. Niillä olisi myös oltava toimivalta vaatia

seikkaperäiset ja luotettavat tiedot turvallisuuden vaarantumistilanteista, joilla on ollut huomattavia vaikutuksia verkkojen tai palvelujen toimintaan. Niiden olisi tarvittaessa saatava apua direktiivin 2016/1148/EU⁵⁵ 9 artiklan nojalla perustetuilta CSIRT-toimijoilta (Computer Security Incident Response Team). CSIRT-toimijoita voidaan erityisesti pyytää antamaan toimivaltaisille viranomaisille tietoa riskeistä ja vaarantumistilanteista, jotka vaikuttavat yleisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin, sekä suosittelemaan, miten niitä olisi käsiteltävä.

- (93) Silloin kun sähköisen viestinnän tarjonta perustuu julkisiin resursseihin, joihin sovelletaan erityisvaltuutusta, jäsenvaltiot voivat antaa sen myöntämisen osalta toimivaltaiselle viranomaiselle oikeuden määrätä maksuja kyseisten resurssien optimaalisen käytön varmistamiseksi tässä direktiivissä säädettyjä menettelyjä noudattaen. Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi periä verkkojen ja sähköisen viestinnän tarjonnan yhteydessä muita maksuja kuin tässä direktiivissä säädetty. Tätä varten jäsenvaltioilla olisi oltava johdonmukainen lähestymistapa kyseisten maksujen vahvistamiseen, jotta sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoaville yrityksille ei aiheutuisi perusteetonta taloudellista taakkaa, joka liittyy yleisvaltuutusmenettelyyn tai käyttöä koskeviin oikeuksiin.

↓ 2002/20/EC johdanto-osan 32 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (94) ⇒ Resurssien mahdollisimman tehokkaan käytön turvaamiseksi maksuissa olisi otettava huomioon kyseessä olevien markkinoiden taloudellinen ja tekninen tilanne sekä mahdolliset muut niiden arvoon merkittävästi vaikuttavat tekijät. Lisäksi maksut olisi määritettävä siten, että ne mahdollistavat innovaatiot verkkojen ja palvelujen tarjonnassa sekä kilpailun markkinoilla. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että käyttöä koskevista oikeuksista perittävät maksut määritetään siten, että voidaan varmistaa aiheelliset suojatoimet sen varalta, että tuloksena olisi maksujen vääristyminen tulojen maksimointipyrkimysten, kilpailusääntöjen vastaisten tarjousten tai muun vastaavan toiminnan vuoksi. ⇐. ~~Hallinnollisten maksujen lisäksi radiotaajuuksien ja numeroiden käytöstä voidaan periä käyttömaksuja niiden mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi. Tällaiset käyttömaksut eivät saisi hidastaa innovatiivisten palvelujen ja kilpailun kehittymistä markkinoilla.~~ Tällä direktiivillä ei säännellä niitä tarkoituksia, joihin käyttöoikeuksista ☒ käyttöä koskevista oikeuksista ☒ ⇒ ja järjestelmien asennusoikeuksista ⇐ saatavia maksuja käytetään. Näitä maksuja voidaan käyttää esimerkiksi kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ ja toimivaltaisten viranomaisten ⇐ sellaisen toiminnan rahoittamiseen, jota ei voida kattaa hallinnollisin maksuin. Jos käytetään kilpailuun perustuvaa tai vertailevaa valintamenettelyä ja jos radiotaajuuksien käyttöoikeusmaksut muodostuvat kokonaan tai osittain kertamaksusta, maksujärjestelyssä olisi varmistettava, etteivät tällaiset maksut käytännössä johda siihen, että valinta tapahtuu perusteilla, jotka eivät liity radiotaajuuksien mahdollisimman tehokasta käyttöä koskevaan tavoitteeseen. Komissio voi julkistaa säännöllisesti vertailututkimuksia ⇒ ja tarvittaessa muita ohjeita ⇐ , jotka koskevat

⁵⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2016/1148, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa (EUVL L 194, 19.7.2016).

parhaita käytäntöjä radiotaajuuksien ja numeroiden jakamisessa tai asennusoikeuksien myöntämisessä.

↓ uusi

(95) Koska radiotaajuuksien käyttöä koskevista oikeuksista perittävien maksujen tavoitteena on varmistaa taajuuksien mahdollisimman tehokas käyttö, ne voivat vaikuttaa tällaisten oikeuksien hakemista ja radiotaajuuksien käyttöönottoa koskeviin päätöksiin. Kun jäsenvaltiot vahvistavat rajahintoja mahdollisimman tehokkaan käytön turvaamiseen tarvittavan vähimmäisarvon määrittämiseksi, niiden olisi tämän vuoksi varmistettava, että tällaiset hinnat vastaavat käytettävästä valintamenettelystä riippumatta myös lisäkustannuksia, joita aiheutuu toimintapoliittisten tavoitteiden edistämiseen liittyvien valtuutusehtojen täyttämisestä, joka ei olisi kohtuudella mahdollista tavanomaisten kaupallisten vaatimusten mukaisesti. Tällaisia ovat esimerkiksi alueellisen kattavuuden ehdot. Tässä yhteydessä olisi otettava huomioon myös kyseisten markkinoiden kilpailutilanne.

(96) Radiotaajuuksien optimaalinen käyttö edellyttää asianmukaisten verkkojen ja niiden liitännäistoimintojen saatavuutta. Siksi radiotaajuuksien käyttöä ja järjestelmien asentamista koskevista oikeuksista perittävissä maksuissa olisi otettava huomioon tarve helpottaa infrastruktuurin jatkuvaa kehittämistä resurssien käytön tehostamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi säädettävä radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvien maksujärjestelyjen linkittämisestä resurssien tosiasialliseen saatavuuteen tavalla, joka helpottaa kehittämiseen tarvittavia investointeja. Nämä järjestelyt olisi täsmennettävä puolueettomasti, avoimesti, oikeasuhteisesti ja syrjimättömästi ennen radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämismenettelyjen aloittamista.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 22 kappale

(97) Olisi varmistettava, että on olemassa nopeita, syrjimättömiä ja avoimia menettelyjä järjestelmien asennusoikeuksien myöntämiseksi, jotta oikeudenmukaisen ja tehokkaan kilpailun edellytykset voivat täyttyä. Tällä direktiivillä ei rajoiteta omaisuuden pakkolunastusta tai käyttöä koskevia kansallisia säännöksiä, omistusoikeuden normaalia käyttöä ja hyödyntämistä, julkisten tietojen normaalia käyttöä eikä puuttumattomuuden periaatetta omistusoikeusjärjestelmiä koskevien jäsenvaltioiden sääntöjen osalta.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 42 kappale

(98) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoaville yrityksille myönnettävät luvat käyttää julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevaa omaisuutta ovat keskeisiä tekijöitä sähköisten viestintäverkkojen tai uusien verkkoelementtien perustamiselle. Asennusoikeuksien myöntämiseen liittyvien menettelyjen tarpeeton monimutkaisuus ja hitaus voivat siten muodostaa huomattavia esteitä kilpailun kehittymiselle. Tämän johdosta pitäisi yksinkertaistaa tapaa, jolla valtuutetut yritykset hankkivat asennusoikeuksia. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi kyetä koordinoimaan asennusoikeuksia ja saattamaan merkityksellistä tietoa saataville verkkosivuilleen.

- (99) On tarpeen lujittaa jäsenvaltioiden valtuuksia suhteessa asennusoikeuksien haltijoihin, jotta varmistetaan uuden verkon käyttöönotto tai kehittäminen oikeudenmukaisella, tehokkaalla ja ympäristön kannalta vastuullisella tavalla ja riippumatta siitä, onko huomattavan markkinavoiman omaavalla operaattorilla velvoite myöntää oman sähköisen viestintäverkkonsa käyttöoikeutta. Järjestelmien yhteiskäytön parantaminen voi ~~merkittävästi parantaa kilpailua ja alentaa yleisiä taloudellisia ja ympäristökustannuksia, joita yrityksille koituu sähköisen viestintäinfrastruktuurin, erityisesti uusien käyttöverkkojen, käyttöönotosta~~ ⇒ sekä edistää kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden suojelun tai kaupunkisuunnitteluun ja maankäytön suunnittelun tavoitteiden toteuttamista ⇐. ~~Kansallisilla sääntelyviranomaisilla~~ ⇒ Toimivaltaisilla ⇐ viranomaisilla olisi oltava toimivalta vaatia, että ☒ yritykset, jotka ovat hyötynet oikeuksista asentaa järjestelmiä ☒ julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen, ~~asennettavien järjestelmien oikeudenhaltijat~~ myöntävät järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuuden (fyysinen rinnakkain sijoittaminen mukaan luettuna) ⇒ erityisillä alueilla, joilla yhteiskäyttö tällaisten yleistä etua koskevien syiden vuoksi on tarpeen, ⇐ ~~infrastruktuuri-investointien ja innovaatioiden edistämiseksi~~ sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille olisi annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. ⇒ Tämä voi tulla kyseeseen esimerkiksi, jos pohjamaa on erittäin kuormittunut tai on ylitettävä luonnollinen este. ⇐ ~~Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista, ja niillä olisi varmistettava riskinoton asianmukainen paljittseminen asianomaisten yritysten kesken. Kansallisten sääntelyviranomaisten~~ ⇒ Toimivaltaisten viranomaisten ⇐ pitäisi erityisesti pystyä määräämään sellaisten verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen kuten kaapelikanavien, tyhjiä putkien, mastojen, kaapelikaivojen, jakomien, antennien, tornien ja muiden tukirakennelmien, rakennusten tai rakennusten sisäntulojen yhteiskäytöstä sekä yhdyskuntarakentamisen paremmasta koordinoinnista ⇒ ympäristöön tai muuhun yleistä etua koskevaan alaan liittyvistä syistä . Sen sijaan kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi laatia säännöt järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamisesta sen varmistamiseksi, että kyseiset yritykset saavat niille aiheutuvasta riskistä asianmukaisen korvauksen ⇐ . ☒ Direktiivissä 2014/61/EU säädetyt velvollisuudet huomioon ottaen ☒ Toimivaltaisten viranomaisten, erityisesti paikallisviranomaisten, olisi myös vahvistettava yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa julkisia töitä sekä muita asianmukaisia julkisia järjestelmiä tai omaisuutta koskevat asianmukaiset koordinoitimenettelyt, joihin voi kuulua menettelyjä sen varmistamiseksi, että asianomaiset osapuolet saavat tietoja asianmukaisista julkisista järjestelmistä tai omaisuudesta ja käynnissä olevista tai suunnitelluista julkisista töistä, että heille ilmoitetaan hyvissä ajoin kyseisistä töistä ja että yhteiskäyttöä helpotetaan mahdollisimman suuressa määrin.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 23
kappale
⇒ uusi

Järjestelmien yhteiskäyttö voi olla hyvä ratkaisu kaupunkisuunnittelun, kansanterveyden tai ympäristönsuojelun kannalta, ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi rohkaistava sitä vapaaehtoisten sopimusten pohjalta. Jos yrityksillä ei ole käytettävissä toteutettavissa olevia vaihtoehtoja, järjestelmien tai omaisuuden pakollinen yhteiskäyttö saattaa olla asianmukainen ratkaisu. Se kattaa muun muassa: Siihen sisältyy muun muassa fyysinen rinnakkain sijoittaminen ja kaapelikanavien, rakennusten, mastojen, antennien tai antennijärjestelmien yhteiskäyttö. Järjestelmien tai omaisuuden pakollista yhteiskäyttöä tulisi vaatia yrityksiltä vain perusteellisen julkisen kuulemisen jälkeen.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 24
kappale
⇒ uusi

- (100) Silloin kun matkapuhelinoperaattorien edellytetään ympäristösyistä käyttävän yhteisiä torneja tai mastoja, tällainen pakollinen yhteiskäyttö voi johtaa kullekin operaattorille myönnettyjen enimmäissiirtotehojen pienentämiseen kansanterveyteen liittyvistä syistä, ja tämä voi vuorostaan pakottaa operaattorit asentamaan lisää siirtoasemia maanlaajuisen kattavuuden varmistamiseksi. ⇒ Toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä sovittamaan yhteen asiaan liittyvät ympäristö- ja kansanterveyskysymykset, ottaen asianmukaisesti huomioon neuvoston suosituksessa N:o 1999/519/EY esitetty varovainen lähestymistapa. ⇐

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 29
kappale

Tällä direktiivillä ei saisi olla vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuksiin toimittaa tietoja, jotka ovat tarpeen yhteisön etujen valvomiseksi kansainvälisten sopimusten yhteydessä. Tämän direktiivin ei pitäisi liioin vaikuttaa sellaisen lainsäädännön, kuten kilpailulainsäädännön, mukaisiin raportointivelvollisuuksiin, joka ei koske erityisesti sähköisen viestinnän alaa.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 19
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (101) Radiotaajuudet ⇐ ovat rajallinen julkinen voimavara, jolla on huomattavaa julkista arvoa ja markkina-arvoa. ⇐ ☒ Ne ovat ☒ olennainen tekijä radioviestintään perustuvissa sähköisissä viestintäpalveluissa ☒ viestintäverkoissa ja -palveluissa ☒ , ja silloin kun taajuudet liittyvät tällaisiin ☒ verkkoihin ja ☒ palveluihin, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varattava taajuudet ja jaettava ne ⇐ tehokkaasti ⇐ käyttäjille toimiaan säatelevien yhdenmukaistettujen tavoitteiden ja periaatteiden sekä puolueettomien, selkeiden ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti ottaen huomioon taajuuksien käyttöön liittyvät demokraattiset, sosiaaliset, kielelliset ja kulttuuriset etunäkökohdat. On tärkeää, että radiotaajuuksien varaamista ja jakamista hallinnoidaan mahdollisimman tehokkaasti. Radiotaajuuksien siirtäminen voi olla

~~toimiva tapa tehostaa niiden käyttöä, kunhan on toteutettu riittävät varotoimenpiteet yleisen edun turvaamiseksi ja varsinkin tällaisen siirtämisen avoimuuden ja viranomaisvalvonnan varmistamiseksi.~~ Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös)⁵⁶ luodaan puitteet radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamiselle, ja tämän direktiivin mukaisesti toteutettavissa toiminnoissa olisi pyrittävä helpottamaan mainitun päätöksen nojalla toteutettavia toimia.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 25 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (102) ~~Yhteisön~~ ☒ Unionin ☒ radiotaajuuspolitiikka ei saisi rajoittaa ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ tasolla tai kansallisella tasolla ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn sekä audiovisuaali- ja viestintäalan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin, eikä jäsenvaltioiden oikeutta järjestää ja käyttää radiotaajuuksiaan yleisen järjestyksen, yleisen turvallisuuden ja puolustuksen tarkoituksiin. ⇒ Koska taajuuksien käyttö puolustusvoimien ja muun kansallisen turvallisuuden tarkoituksiin vaikuttaa taajuuksien saatavuuteen sisämarkkinoilla, radiotaajuuspolitiikassa olisi otettava huomioon kaikki unionin politiikan alat ja näkökohdat ja niiden tarpeet tasapainoisesti ja jäsenvaltioiden oikeuksia kunnioittaen. ⇐

↓ uusi

- (103) Yhteyksien kaikenkattavan saatavuuden varmistaminen kussakin jäsenvaltiossa on välttämätöntä talouden ja yhteiskunnan kehittymiselle, julkiseen elämään osallistumiselle ja sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ylläpitämiselle. Liitettävyyden tullessa erottamattomaksi osaksi eurooppalaista yhteiskuntaa ja hyvinvointia EU:n laajuinen kattavuus olisi toteutettava siten, että jäsenvaltiot asettavat aiheellisia kattavuusvaatimuksia, jotka olisi mukautettava kulloinkin kyseeseen tulevaan alueeseen ja joista aiheutuvat rasitteet olisi kohtuullistettava siten, että ne eivät estä palveluntarjoajia ottamasta ratkaisuja käyttöön. Koko alueen kattaminen ja yhteydet kautta kaikkien jäsenvaltioiden olisi maksimoitava ja varmistettava mahdollisimman luotettaviksi siten, että voidaan edistää palveluja ja sovelluksia, kuten verkkoyhteyksin varustetut autot ja sähköiset terveyspalvelut, sekä rajojen sisällä että niiden yli. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten suorittama kattavuusvelvoitteiden soveltaminen olisi koordinoitava unionin tasolla, jotta voidaan parantaa sääntelyvarmuutta sekä turvata oikeasuhteinen ja tasapuolinen yhteyksien saavutettavuus kaikille kansalaisille. Kansalliset erityispiirteet huomioon ottaen tällainen koordinointi olisi rajoitettava koskemaan yleisiä perusteita, kuten väestötiheyttä tai topografisia ja topologisia tekijöitä, joita käytetään kattavuusvelvoitteiden määrittämiseen ja mittaamiseen.

- (104) Tarvetta varmistaa, että kansalaiset eivät altistu sähkömagneettisille kentille siinä määrin, että siitä olisi haittaa kansanterveydelle, olisi käsiteltävä yhdenmukaisesti

⁵⁶ Päätös N:o 676/2002/EC tehty 7 päivänä maaliskuuta 2002, Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä (radiotaajuuspäätös) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1)..

kaikkialla unionissa ja ottaen erityisesti huomioon neuvoston suosituksessa N:o 1999/519/EY⁵⁷ esitetyn varovaisen lähestymistavan, jotta voidaan varmistaa käyttöönottoedellytysten yhdenmukaisuus.

- (105) Taajuuksien yhdenmukaistaminen ja koordinointi sekä laitteita koskeva sääntely, jota tuetaan standardoinnilla, ovat toisiaan täydentäviä ja niitä on koordinoitava läheisesti, jotta niiden yhteiset tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaasti radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän tuella. Euroopan telehallintojen neuvottelukunnan radiotaajuuspäätöksen mukaisten toimeksiantojen sekä standardointielimille, kuten Euroopan telealan standardointilaitokselle, tehtyjen – myös radiovastaanotinten parametrejä koskevien – standardisointipyyntöjen sisällön ja ajoituksen koordinoinnin pitäisi helpottaa tulevaisuuden järjestelmien käyttöönottoa, tukea taajuuksien yhteiskäyttömahdollisuuksia ja varmistaa taajuuksien tehokas hallinnointi.
- (106) Yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien kysyntä ei ole samanlainen unionin kaikissa osissa. Jos yhdenmukaistetulle taajuuskaistalle ei ole alueellista tai kansallista kysyntää, jäsenvaltiot voisivat poikkeuksellisesti sallia taajuuskaistan vaihtoehtoisen käytön, jos kysynnän puuttuminen on jatkuvaa ja edellyttäen, että vaihtoehtoinen käyttö ei rajoita muiden jäsenvaltioiden kyseisen taajuuskaistan yhdenmukaistettua käyttämistä ja että se päättyy heti, kun yhdenmukaistetulle käytölle ilmenee kysyntää.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 34 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (107) Taajuuksien hallinnoinnin ja taajuuksien käyttömahdollisuuksien ~~joustavuutta olisi parannettava~~ ☒ joustavuus on saavutettu ☒ teknologiasta ja palvelusta riippumattomien valtuutusten kautta, ~~jotta~~ ☒ ja niiden ansiosta ☒ taajuuksien käyttäjät voisivat valita parhaat teknologiat ja palvelut käytettäväksi kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa ☒ unionin ☒ yhteisön oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla taajuusalueilla, jäljempänä ”teknologia- ja palveluriippumattomuuden periaatteet”. Teknologioihin ja palveluihin olisi sovellettava hallintopäätöksiin perustuvaa lähestymistapaa ☒ vain ☒, kun kyseessä on yleinen etu, ja tällainen lähestymistapa olisi perusteltava selkeästi ja sitä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 35 kappale (mukautettu)

- (108) Teknologiarippumattomuuden periaatteen rajoitusten olisi oltava asianmukaisia ja ne olisi perusteltava tarpeella välttää haitallisia häiriöitä esimerkiksi määräämällä läheterajoituksia ja tehotasoja, varmistaa kansanterveyden suojele rajoittamalla yleisön altistumista sähkömagneettisille kentille, varmistaa palvelujen moitteeton toiminta palvelun asianmukaisella teknisellä tasolla, varmistaa taajuuksien asianmukainen yhteiskäyttö erityisesti silloin, kun käyttöön tarvitaan pelkkä yleisvaltuutus, turvattava taajuuksien tehokas käyttö tai saavuttaa yleisen edun mukainen tavoite ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ lainsäädännön mukaisesti.

⁵⁷ Neuvoston suositus 1999/519/EY annettu 12 päivänä heinäkuuta 1999, väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz–300 GHz) altistumisen rajoittamisesta (EYVL L 199, 30.7.1999, s. 59–70).

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 36
ja 37 kappale (mukautettu)

- (109) Taajuuksien käyttäjien olisi voitava vapaasti valita palvelut, joita ne haluavat tarjota ☒ taajuuksilla ☒ , noudattaen siirtymäkauden määräyksiä, joilla ratkaistaan aikaisemmin hankittuihin oikeuksiin liittyvät kysymykset. Toisaalta olisi sallittava toimenpiteitä, jotka edellyttävät erityisen palvelun tarjoamista selkeästi määriteltujen yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, kuten elämän turvallisuuden takaamiseksi, sosiaalisen, alueellisen ja maantieteellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi tai taajuuksien tehottoman käytön torjumiseksi, ja ne pitäisi sallia silloin kun se on tarpeen ja oikeasuhteista. Näihin tavoitteisiin pitäisi sisältyä kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistäminen yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti jäsenvaltioiden määrittelemällä tavalla. Lukuun ottamatta tilanteita, joissa on taattava elämän turvallisuus ☒ ihmishengen turvaaminen ☒ tai poikkeuksellisesti saavutettava jäsenvaltioiden yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti määrittelemiä muita yleisen edun mukaisia tavoitteita, poikkeukset eivät saisi johtaa tietyille palveluille varattuun yksinomaiseen käyttöön vaan näille palveluille pitäisi pikemminkin myöntää etuoikeus siten, että muutkin palvelut tai teknologiat voivat mahdollisuuksien mukaan toimia samalla taajuusalueella. Jäsenvaltioilla on toimivalta määritellä kaikkien sellaisten poikkeusten soveltamisala ja luonne, jotka liittyvät kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistämiseen.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 38
kappale

- (110) Koska taajuuksien varaaminen tiettyjä teknologioita tai palveluja varten on poikkeus teknologia- ja palveluriippumattomuuden periaatteista ja vähentää vapautta valita tarjottava palvelu tai käytettävä teknologia, tällaisia taajuuksien varauksia koskevien ehdotusten osalta olisi noudatettava avoimuutta ja niistä pitäisi järjestää julkinen kuuleminen.

↓ uusi

- (111) Jos jäsenvaltio poikkeustapauksessa päättää yleisen järjestyksen, yleisen turvallisuuden tai kansanterveyden vuoksi rajoittaa vapautta tarjota sähköisiä viestintäpalveluja ja -verkkoja, sen on ilmoitettava syyt tällaiselle rajoittamiselle.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 31
kappale
⇒ uusi

- (112) Radiotaajuuksia olisi hallinnoitava siten, että vältetään haitalliset häiriöt. Haitallisten häiriöiden peruskäsite olisikin määriteltävä asianmukaisella tavalla sen varmistamiseksi, että sääntelytoimet rajoittuvat vain siihen, mikä on tarpeen tällaisten häiriöiden poistamiseksi, ⇒ ottaen huomioon myös sen, että verkon ja loppukäyttäjien laitteissa on tarpeen käyttää häiriönsietokykyistä vastaanotinteknologiaa. Liikenteeseen liittyy vahvasti rajat ylittävä piirre, ja sen digitalisointi aiheuttaa haasteita. Kulkuvälineistä (metro, linja- ja henkilöautot, kuorma-autot, junat jne.) on

tulossa entistä itsenäisempiä ja verkkoyhteyksiä hyödyntäviä, ja niiden liikkuminen kansallisten rajojen yli on helpottunut EU:n sisämarkkinoilla. Luotettavalla viestinnällä ja haitallisten häiriöiden välttämällä on ratkaiseva merkittä kulkuneuvojen ja niissä olevien viestintäjärjestelmien turvalliselle ja hyvälle toiminnalle. ⇐

↓ uusi

- (113) Koska taajuuksien kysyntä kasvaa ja uudet sovellukset ja teknologiat edellyttävät joustavampaa taajuuksien käyttöoikeutta ja käyttöä, jäsenvaltioiden olisi edistettävä taajuuksien yhteiskäyttöä määrittelemällä soveltuvimmat valtuutusjärjestelyt kullekin hahmotelmalle sekä niille asianmukaiset ja läpinäkyvät säännöt ja ehdot. Taajuuksien yhteiskäyttö auttaa paremmin varmistamaan niiden tehokkaan ja toimivan käytön siten, että useat toisistaan riippumattomat käyttäjät tai laitteet voivat saada käyttöoikeuden samaan taajuuskaistaan erilaisilla oikeudellisilla järjestelyillä taajuuksien lisäresurssien käyttöön saamiseksi, käytön tehostamiseksi ja uusien käyttäjien taajuuksien käyttöoikeuksien saamisen helpottamiseksi. Yhteiskäyttö voi perustua yleisvaltuutuksiin tai lupavapaaseen käyttöön, jolloin useat käyttäjät voivat tietäen yhteiskäyttöedellytyksin saada käyttöoikeuden samoihin taajuuksiin ja käyttää niitä eri maantieteellisillä alueilla tai eri aikoina. Se voi myös perustua yksittäisiin käyttöä koskeviin oikeuksiin esimerkiksi luvanvaraisen yhteiskäytön järjestelyillä, joiden mukaan kaikki käyttäjät (sekä nykyiset että uudet) sopivat yhteiskäytön ehdoista ja edellytyksistä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa siten, että voidaan taata radiolähetysten vähimmäislaatu. Kun jäsenvaltiot sallivat yhteiskäytön erilaisilla valtuutusjärjestelyillä, niiden ei pitäisi asettaa tällaiselle käytölle merkittävästi toisistaan poikkeavia kestoajkoja eri valtuutusjärjestelmissä.
- (114) Ennakoitavuuden turvaamiseksi sekä oikeusvarmuuden ja investointivakauden säilyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi vahvistettava ennalta aiheelliset perusteet, joilla määritetään oikeudenhaltijoiden tehokkaan taajuuksien käytön tavoitteiden noudattaminen pantaessa täytäntöön yksittäisiin käyttöä koskeviin oikeuksiin ja yleisvaltuutuksiin liitettyjä edellytyksiä. Osapuolien, joita asia koskee, olisi voitava osallistua tällaisten edellytysten määrittämiseen, ja niille olisi tiedotettava avoimesti, miten niille asetettujen velvollisuuksien noudattamista arvioidaan.
- (115) Teknologisten innovaatioiden merkitys huomioon ottaen jäsenvaltioiden pitäisi voida antaa taajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia koetarkoituksiin erityisin rajoituksin ja ehdoin, jotka on tiukasti perusteltu tällaisten oikeuksien kokeellisella luonteella.
- (116) Verkkoinfrastruktuurin ja joissakin tapauksissa taajuuksien yhteiskäyttö voi mahdollistaa radiotaajuuksien tehokkaamman ja toimivamman käytön ja turvata verkkojen nopean kehittämisen etenkin harvaan asutuilla alueilla. Kun toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin liitettäviä ehtoja, niiden olisi myös harkittava sellaisten yritysten välisiä yhteiskäytön tai koordinoinnin muotojen valtuuttamista, joiden tarkoituksena on turvata taajuuksien tehokas ja toimiva käyttö tai kattavuusvelvollisuuksien noudattaminen kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti.
- (117) Markkinaedellytykset sekä markkinatoimijoiden merkitys ja lukumäärä voivat olla erilaisia eri jäsenvaltioissa. Vaikka tarve ja mahdollisuus liittää radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin ehtoja voivat riippua kansallisista erityispiirteistä, jotka olisi otettava asianmukaisesti huomioon, yksityiskohtaiset säännöt velvollisuuksien soveltamisesta olisi sovittava yhteen EU:n tasolla komission

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 12
ja 13 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (118) ⇒ Käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä koskevat palvelu- ja teknologianeutraaliuden vaatimukset yhdessä oikeuksien siirtämistä yritysten välillä koskevan mahdollisuuden kanssa tukee vapautta ja keinoja toimittaa sähköisiä viestintäpalveluja yleisölle ja näin ollen myös helpottaa yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamista. ⇨ Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta siihen, jaetaanko radiotaajuudet suoraan sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille vai yksiköille, jotka käyttävät näitä verkkoja tai palveluja. Tällaisia yksiköjä voivat olla radio- tai televisio-ohjelmien sisällöntuottajat. ~~Rajoittamatta niitä erityisperusteita tai menettelyjä, joita jäsenvaltiot ovat omaksuneet radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti, radiotaajuuksien jakamismenettelyn olisi kaikissa tapauksissa oltava puolueetonta, avointa, syrjimätöntä ja oikeasuhteista. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti perustamissopimuksen 49 artiklassa taattuja oikeuksia koskevien kansallisten rajoitusten on oltava objektiivisesti perusteltavissa ja oikeasuhteisia eikä niissä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen jäsenvaltioiden määrittelemien, yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti.~~ Vastuun radiotaajuuden käyttöä koskevaan oikeuteen liittyvien ehtojen ja yleisvaltuutukseen liittyvien asiaankuuluvien ehtojen noudattamisesta olisi aina oltava yrityksellä, jolle radiotaajuuden käyttöä koskeva oikeus on myönnetty. ⇨ Lähetystoiminnan harjoittajille asetetut tietyt velvollisuudet audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamiseksi voivat vaatia erityisten perusteiden ja menettelyjen käyttöä taajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia myönnettäessä jäsenvaltioiden unionin lainsäädännön mukaisesti asettaman yleistä etua koskevan erityistavoitteen saavuttamiseksi. ⇨ ☒ Tällaisen oikeuden myöntämismenettelyn olisi kuitenkin kaikissa tapauksissa oltava puolueetonta, avointa, syrjimätöntä ja oikeasuhteista. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti perussopimuksen 56 artiklassa taattuja oikeuksia koskevien kansallisten rajoitusten on oltava objektiivisesti perusteltavissa ja oikeasuhteisia eikä niissä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen tavoitteen saavuttamiseksi. ☒ ⇨ Lisäksi taajuuksia ei pitäisi myöntää ilman avointa menettelyä muusta syystä kuin sen yleistä etua koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, jota varten ne on myönnetty. Tällaisessa tapauksessa osapuolille, joita asia koskee, olisi annettava mahdollisuus kommentoida asiaa kohtuullisen ajan kuluessa. ⇨ ~~Jäsenvaltioiden~~ ~~voivat~~ ☒ olisi ☒ osana radiotaajuuden käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen liittyvää hakumenettelyä tarkistettava, pystyykö hakija noudattamaan näihin oikeuksiin liittyviä ☒ liitettäviä ☒ ehtoja. ⇨ Nämä ehdot olisi otettava huomioon kelpoisuusvaatimuksissa, jotka asetetaan puolueettomin, avoimin, oikeasuhteisin ja syrjimättömin perustein ennen tarjouskilpailuun perustuvan valintamenettelyn aloittamista. ⇨ ~~Tätä varten~~ ☒ Näiden vaatimusten soveltamiseksi ☒ hakijaa voidaan pyytää toimittamaan tarvittavat tiedot todistaakseen pystyvänsä noudattamaan näitä ehtoja. Jos tällaisia tietoja ei toimiteta, radiotaajuuden käyttöä koskevia oikeuksia koskeva hakemus voidaan hylätä.

- (119) Jäsenvaltioiden olisi ennen oikeuden myöntämistä vaadittava ainoastaan niiden seikkojen tarkistamista, jotka hakija voi tavanomaista huolellisuutta noudattaen kohtuudella osoittaa, ottaen asianmukaisesti huomioon radiotaajuuksien, jotka ovat rajallinen julkinen voimavara, merkittävä yleinen ja markkina-arvo. Tämä ei rajoita mahdollisuutta tarkistaa myöhemmin kelpoisuusvaatimusten täyttyminen esimerkiksi välitavoitteiden avulla, jos vaatimuksia ei ole alussa pystytty kohtuudella täyttämään. Radiotaajuuksien tehokkaan ja toimivan käytön turvaamiseksi jäsenvaltioiden ei pitäisi myöntää oikeuksia, jos niiden tekemässä tarkastelussa käy ilmi, että hakija ei kykene noudattamaan ehtoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisuutta helpottaa kokeellista käyttöä, joka on ajallisesti rajoitettu. Taajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien käyttöä koskevien valtuutuksien riittävän pitkän keston pitäisi lisätä verkon nopeampaa käyttöönottoa edistävien investointien ennakoitavuutta ja parempia palveluja sekä vakautta taajuuksien kaupan ja vuokrauksen tukemiseksi. Ellei taajuuksien käyttöön ole valtuutettu määräämättömäksi ajaksi, kestossa olisi otettava huomioon tavoitteet ja sen olisi oltava riittävän pitkä kattamaan tehdyt investoinnit. Vaikka pitkä kesto voi turvata investointien ennakoitavuuden, radiotaajuuksien tehokkaan ja toimivan käytön turvaamiseksi tarvitaan myös sellaisia toimenpiteitä kuten toimivaltaisen viranomaiset valtuudet muuttaa käyttöä koskevaa oikeutta tai peruuttaa se, jos oikeuksiin liitettyjä ehtoja ei ole noudatettu. Niillä voidaan ehkäistä radiotaajuuksien epäasianmukaista kasautumista ja tukea parempaa joustoa taajuusresurssien jakamisessa. Vuotuisten maksujen käytön lisääminen on myös keino varmistaa oikeudenhaltijan suorittama radiotaajuuden käytön jatkuva arviointi.
- (120) Kun toimivaltaiset viranomaiset päättävät, uusitaanko jo myönnettyjä radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia, niiden olisi otettava huomioon, missä määrin uusiminen edistäisi sääntelykehyksen tavoitteiden ja muiden kansallisen tai unionin lainsäädännön tavoitteiden saavuttamista. Tällaisen päätöksen tekemisessä olisi sovellettava avointa, syrjimätöntä ja läpinäkyvää menettelyä, ja sen olisi perustuttava tarkasteluun siitä, miten kyseisiin oikeuksiin liitetty ehdot on täytetty. Jäsenvaltioiden olisi käyttöä koskevien oikeuksien uusimistarvetta arvioidessaan tarkasteltava jo annettujen oikeuksien jatkamisen vaikutuksia kilpailuun, suhteessa mahdolliseen käytön tehostamiseen taikka uusien innovatiivisten käyttötapojen löytämiseen siinä tapauksessa, että laajuuskaista avattaisiin uusille käyttäjille. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tältä osin päättää myös sallia vain rajoitetun pidennyksen vakiintuneen käytön vakavan keskeytymisen estämiseksi. Sen lisäksi, että päätösten siitä, jatketaanko ennen tämän direktiivin soveltamisen alkamista annettuja oikeuksia, on noudatettava jo sovellettavia sääntöjä, jäsenvaltioiden olisi myös varmistettava, että ne eivät vaaranna tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamista.
- (121) Olemassa olevia oikeuksia uusiessaan jäsenvaltioiden olisi oikeuksien uusimistarpeen arvioinnin yhteydessä tarkasteltava niihin liittyviä maksuja varmistaakseen, että niillä edistetään edelleenkin parasta mahdollista käyttöä, ottaen huomioon muun muassa se, missä vaiheessa markkinoiden ja teknologian kehitys on. Oikeusvarmuuden vuoksi olemassa oleviin maksuihin tehtävien tarkistusten on syytä perustua samoihin periaatteisiin, joita sovelletaan uusien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen.
- (122) Radiotaajuuksien tehokas hallinnointi voidaan varmistaa helpottamalla jo osoitettujen taajuuksien jatkuvaa tehokasta käyttöä. Jotta voidaan turvata oikeusvarmuus oikeudenhaltijoille, käyttöä koskevien oikeuksien uusimismahdollisuutta olisi

tarkasteltava asianmukaisella aikavälillä ennen kyseisten oikeuksien voimassaolon päättymistä. Resurssihallinnan jatkuvuuden turvaamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tarkastella tällaisia kysymyksiä niin omasta aloitteestaan kuin sen tahon pyynnöstä, jolle oikeudet on osoitettu. Käyttöä koskevan oikeuden uusimista ei voida tehdä vastoin kyseisen tahon tahtoa.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 39
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(123) ⇒ Taajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirtäminen voi olla toimiva keino tehostaa niiden käyttöä. ⇐ Joustavuuden ja tehokkuuden nimissä ⇒ ja jotta mahdollistetaan taajuuksien arvon määräytyminen markkinoiden mukaan, jäsenvaltioiden olisi oletusarvoisesti annettava ⇐ kansalliset sääntelyviranomaiset voivat antaa taajuuksien käyttäjien myös vapaasti siirtää tai vuokrata käyttöä koskevia oikeuksiaan kolmansille osapuolille ⇒ yksinkertaisella menettelyllä sekä noudattaen kilpailusääntöjä ja ehtoja, joita tällaisiin oikeuksiin on liitetty, vastuullisten kansallisten sääntelyviranomaisten valvonnassa ⇐ . Tämä mahdollistaisi taajuuksien arvon määräytymisen markkinoiden mukaan. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet varmistaa taajuuksien tehokas käyttö, joten niiden ⇒ Tällaisen siirtämisen tai vuokraamisen helpottamiseksi ja sillä edellytyksellä, että noudatetaan radiotaajuuspäätöksen mukaisesti hyväksytyjä yhdenmukaistamistoimenpiteitä, jäsenvaltioiden ⇐ pitäisi ☒ myös ☒ toimia sen varmistamiseksi, että kaupankäynti ei johda kilpailun vääristymiseen siten, että taajuuksia jää käyttämättä ⇒ ottaa käsiteltäväksi pyyntöjä, jotka koskevat taajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien jakamista osiin tai erottelemista ja käytön ehtojen uudelleentarkastelua ⇐ .

↓ uusi

(124) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi päätettävä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on edistää kilpailua radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämisen tai uusimisen yhteydessä, koska niillä on tarvittava taloudellinen ja tekninen ja markkinoiden tuntemus. Taajuuksien osoittamisen ehdot voivat vaikuttaa kilpailutilanteeseen sähköisen viestinnän markkinoilla sekä markkinoillepääsyn edellytyksiin. Taajuuksien rajoitettu käyttöoikeus erityisesti silloin kun niitä on niukasti saatavilla voi estää tai haitata investointeja, verkon käyttöön saamista, uusien palvelujen tai sovellusten tarjoamista, innovaatioita ja kilpailua. Uudet käyttöä koskevat oikeudet, myös siirrolla tai vuokrauksella saadut, ja taajuuksien käyttöä koskevien uusien joustavien perusteiden käyttöönotto voivat myös vaikuttaa kilpailuun. Eräillä edellytyksillä, jotka on tarkoitettu kilpailun edistämiseen, voi epäsovivasti sovellettuina olla muita vaikutuksia: esimerkiksi taajuuksien ylärajat ja varaukset voivat luoda keinotekoista niukkuutta, tukkutasen käyttöoikeusvelvollisuudet voivat aiheuttomasti rajoittaa liiketoimintamalleja markkinavoiman puuttuessa ja siirtojen rajoittaminen voi haitata jälkimarkkinoiden kehittymistä. Sen vuoksi tällaisten ehtojen asettaminen edellyttää yhdenmukaista ja puolueetonta kilpailutestausta, jota olisi sovellettava johdonmukaisesti. Tällaisten toimenpiteiden käytön olisi sen vuoksi perustuttava kansallisten sääntelyviranomaisten suorittamaan perusteelliseen ja puolueettomaan arviointiin markkinoista ja niiden kilpailuedellytyksistä.

(125) Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausuntojen perusteella yhteinen määräaika, joka mahdollistaa radiotaajuuspäätöksen mukaisesti yhdenmukaistetun kaistan käytön, voi olla tarpeen, jotta voidaan välttää häiriöt raja-alueilla ja hyötyä laitemarkkinoihin ja erittäin suuren kapasiteetin sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen käyttöönottoon liittyvien teknisten yhdenmukaistamistoimenpiteiden kaikista eduista. Tämän kehyksen tavoitteiden toteutumisen edistämiseksi ja koordinoinnin helpottamiseksi tällaiset yhteiset määräajat olisi vahvistettava komission täytäntöönpanopäätöksillä.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 21 ja 22 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(126) Jos radiotaajuuskaistan kysyntä ~~tietyllä taajuusalueella~~ ylittää saatavilla olevien taajuuksien määrän ⇒ ja jäsenvaltio päättää sen vuoksi, että radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia on rajoitettava ⇐, tällaisten ~~taajuuksien~~ ☒ oikeuksien myöntämisessä ☒ ~~jakamisessa~~ käyttäjille olisi ~~noudatettava~~ ☒ sovellettava ☒ tarkoituksenmukaisia ja avoimia menettelyjä, jotta voidaan välttää syrjintä ja varmistaa ~~näiden~~ niukkojen voimavarojen mahdollisimman tehokas käyttö. ⇒ Tällaisen rajoituksen olisi oltava perusteltu ja oikeasuhteinen ja sen olisi perustuttava markkinaedellytysten huolelliseen arviointiin, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon yleiset edut käyttäjille sekä kansallisten markkinoiden ja sisämarkkinoiden tavoitteet. Mahdollisen rajoittamismenettelyn tavoitteet olisi määriteltävä ennakolta selvästi. Soveltuvinta valintamenettelyä harkitessaan ja unionin tasolla toteutettuja koordinoitaitoimenpiteitä noudattaen jäsenvaltioiden olisi hyvissä ajoin ja avoimesti kuultava kaikkia osapuolia, joita asia koskee, menettelyn perusteista, tavoitteista ja edellytyksistä. ⇐ Jäsenvaltiot voivat käyttää muun muassa tarjouskilpailuun perustuvia tai vertailevia valintamenettelyjä radiotaajuuksien ~~sekä~~ ☒ tai ☒ taloudellisesti poikkeuksellisen arvokkaiden numeroiden jakamiseksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kyseisiä järjestelmiä hallinnoidessaan otettava huomioon ~~8 artiklan säännökset~~ ⇒ tämän direktiivin tavoitteet ⇐. ⇒ Jos jäsenvaltio katsoo, että taajuuskaistalle voidaan antaa lisää oikeuksia, sen olisi aloitettava tätä koskeva prosessi. ⇐

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 23 kappale

~~Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarjouskilpailuun perustuvia tai vertailevia valintamenettelyjä koskevia perusteita vahvistaessaan varmistettava, että direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteet täyttyvät. Näin ollen ei olisi tämän direktiivin säännösten vastaista, jos puolueettomien, syrjimättömien ja oikeasuhteisten valintaperusteiden soveltaminen kilpailun kehittämisen edistämiseksi sulkisi tietyt yritykset määrättyä radiotaajuutta koskevan, tarjouskilpailuun perustuvan tai vertailevan valintamenettelyn ulkopuolelle. Jäsenvaltio voi katsoa, että taajuuskaistalle voi antaa lisää oikeuksia. Tällaisessa tapauksessa sen olisi aloitettava prosessi tällaisten oikeuksien antamiseksi.~~

(127) Radiotaajuuksien kysyntä samoin kuin loppukäyttäjien langattoman laajakaistakapasiteetin kysyntä ovat kasvaneet massiivisesti, ja se edellyttää ratkaisuja, jotka mahdollistavat vaihtoehtoiset, täydentävät ja taajuuksia tehokkaammin käyttävät järjestelmät, mukaan lukien langattoman yhteyden mahdollistavat matalatehoiset ja lyhyellä kantamalla toimivat järjestelmät kuten langattomat lähiverkot (RLAN) ja matalatehoisten piensoluliityntäpisteiden verkot. Tällaiset täydentävät langattomat liityntäjärjestelmät, erityisesti yleisesti saatavilla olevat langattomien lähiverkkojen liityntäpisteet, parantavat loppukäyttäjien internetyhteyksiä ja matkaviestinoperaattorien mahdollisuuksia purkaa mobiililiikennekuormaa verkoistaan. Langattomien lähiverkkojen liityntäpisteet käyttävät yhdenmukaistettuja radiotaajuuksia ilman yksittäistä valtuutusta tai käyttöä koskevaa oikeutta. Suurinta osaa RLAN-liityntäpisteistä ovat tähän mennessä hyödyntäneet yksityiset käyttäjät kiinteiden laajakaistaliittymiensä paikallisena langattomana jatkeena. Loppukäyttäjiä ei pitäisi estää jakamasta oman internetliittymänsä kapasiteetin rajoissa RLAN-liityntäpisteensä käyttöoikeutta muiden kanssa, jotta voidaan lisätä saatavilla olevien liityntäpisteiden määrää erityisesti tiheään asutuilla alueilla, maksimoida langaton tiedonsiirtokapasiteetti taajuuksien jälleenkäytön ansiosta ja muodostaa kustannustehokas täydentävä langaton laajakaistaverkkoinfrastruktuuri, joka olisi muiden loppukäyttäjien käytettävissä. Sen vuoksi RLAN-liityntäpisteiden käyttöönottoa ja yhteenkytkemistä koskevat tarpeettomat rajoitukset olisi niin ikään poistettava. Viranomaisten tai julkisen palvelun tarjoajien, jotka käyttävät RLAN-liityntäpisteitä tiloissaan henkilöstönsä, vierailijoiden tai asiakkaiden tarpeisiin, esimerkiksi helpottaakseen sähköisen hallinnon palvelujen käyttöä tai tiedon saamista julkisesta liikenteestä tai tieliikenteen tilanteesta, voisivat myös tarjota tällaisiin liityntäpisteisiin käyttöoikeuden yleisesti kansalaisille oheispalveluna palveluihin, joita ne tarjoavat yleisölle tiloissaan, jos se on sallittua kilpailua ja julkisia hankintoja koskevien sääntöjen mukaisesti. Lisäksi palveluntarjoajalta, joka tarjoaa tällaista paikallista käyttöoikeutta sähköisen viestinnän verkkoihin yksityistiloissa tai yksityistilojen lähellä tai rajoitetulla julkisella alueella muussa kuin kaupallisessa tarkoituksena tai sellaisen toisen toiminnan oheispalveluna, joka ei edellytä tällaista käyttöoikeutta (kuten langattoman lähiverkon hotspot-liityntäpisteiden antaminen muun kaupallisen toiminnan asiakkaille tai yleisölle kyseisellä alueella), voidaan edellyttää radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien yleisvaltuutuksien noudattamista, mutta niihin ei pitäisi soveltaa ehtoja tai vaatimuksia, joita on liitetty yleisvaltuutuksiin, joita sovelletaan yleisesti saatavilla olevien viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajiin taikka loppukäyttäjiä tai yhteenliitettävyyttä koskeviin velvollisuuksiin. Tällaiseen palveluntarjoajaan olisi kuitenkin edelleen sovellettava sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin 2000/31/EY⁵⁸ 12 artiklan vastuusääntöjä. Tulevaisuudessa RLAN-liityntäpisteiden radiotaajuuksien käyttöä täydentävät uudet teknologiat, kuten LiFi, joka mahdollistaa näkyvään valoon perustuvat optiset liityntäpisteet ja johtaa hybridilähiverkkoihin, joissa on mahdollista myös optinen langaton viestintä.

⁵⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä") (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

(128) Koska matalatehoiset pienalueen langattomat liittytapistteet ovat erittain pieniä ja huomaamattomia kotitalouksien langattomien liittytapistteiden reitittimien kaltaisia laitteita ja ottaen huomioon niiden myönteinen vaikutus taajuuksien käyttöön ja langattoman viestinnän kehittämiseen, niiden tekniset ominaisuudet – kuten antoteho – olisi määriteltävä unionin tasolla suhteessa paikalliseen käyttöönottoon, ja niiden käyttöön pitäisi soveltaa ainoastaan yleisvaltuutuksia – lukuun ottamatta RLAN-liittytapistteitä, joihin ei pitäisi soveltaa mitään valtuutusvaatimusta, joka ei ole välttämätön radiotaajuuksien käytön kannalta – ja kaikki muut erillisten kaavoitus- tai muiden lupien mukaiset rajoitukset olisi minimoitava mahdollisuuksien mukaan.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)

(129) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi)⁵⁹ säädetään sääntelyjärjestelmän tavoitteet, jotka koskevat yhteisön sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja, mukaan lukien kiinteät televerkot ja matkaviestinverkot, kaapelitelevisioverkot, maanpäälliset radio- ja televisioverkot, satelliittiverkot ja Internet-verkot riippumatta siitä, käytetäänkö niitä puheen, telekopioiden, tiedon tai kuvien siirtoon. Tällaisille verkoille on voitu saada valtuutus jäsenvaltioilta sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi)⁶⁰ tai aikaisempien sääntelytoimenpiteiden mukaisesti. Tämän direktiivin ☒ käyttöoikeutta ja yhteenliitettävyyttä koskevia ☒ säännöksiä sovelletaan niihin verkkoihin, joita käytetään yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan. ~~Tämä direktiivi kattaa palveluntarjoajien väliset käyttöoikeus- ja yhteenliittämisjärjestelyt.~~ Tässä direktiivissä ei aseteta muita kuin yleisiä verkkoja koskevia ☒ käyttöoikeus- tai yhteenliittämis- ☒ velvollisuuksia, paitsi jos niillä on yleisten verkkojen käyttöoikeus, jolloin niitä saattavat koskea jäsenvaltioiden asettamat ehdot.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 2 kappale

~~Sisältöpalvelut kuten radio- tai televisiolähetys sisältökokonaisuuden kaupallinen tarjoaminen eivät kuulu sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen yhteisen sääntelyjärjestelmän soveltamisalaan.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 3 kappale (mukautettu)

(130) Käsitteellä ”käyttöoikeus” on useita merkityksiä, joten sen käyttö tässä direktiivissä on tarpeen määritellä tarkasti riippumatta siitä, kuinka sitä on mahdollisesti käytetty yhteisön ☒ unionin ☒ muissa säännöksissä. Operaattori voi omistaa perusverkon tai järjestelmät tai vuokrata ne osittain tai kokonaisuudessaan.

59 ~~Ks. tämän virallisen lehden s. 33.~~

60 ~~Ks. tämän virallisen lehden s. 24.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 5
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (131) Avoimilla ja kilpailluilla markkinoilla ei saisi olla rajoituksia, jotka estävät yrityksiä neuvottelemasta keskenään käyttöoikeus- ja yhteenliittämisjärjestelyistä ja erityisesti rajat ylittävistä sopimuksista, edellyttäen että perustamissopimuksen kilpailusääntöjä noudatetaan. Jotta voidaan saavuttaa tehokkaammat, todella Euroopan laajuiset markkinat, joilla on tosiasiallista kilpailua, enemmän valinnanvaraa ja kilpailukykyisiä palveluja ~~kuluttajille~~ ⇒ loppukäyttäjille ⇐, ~~olisi~~ yritysten, ~~joille esitetään~~ ⇐ jotka saavat ⇐ käyttöoikeutta tai yhteenliittämistä koskevia pyyntöjä ⇒ muilta yrityksiltä, joihin sovelletaan yleisvaltuutusta, sähköisen viestinnän verkkojen tai palvelujen tarjoamiseksi yleisölle ⇐, olisi periaatteessa tehtävä tällaiset sopimukset kaupallisin perustein ja käytävä neuvottelut vilpittömässä mielessä.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 6
kappale
⇒ uusi

- (132) Markkinoilla, joilla on jatkuvasti suuria eroja yritysten välisten neuvotteluasemien vahvuudessa ja joilla jotkut yritykset ovat palvelujensa tarjonnassa riippuvaisia muiden tarjoamista perusrakenteista, on tarpeen luoda puitteet markkinoiden tehokkaan toimivuuden varmistamiseksi. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi kaupallisten neuvottelujen epäonnistuessa oltava valtuudet varmistaa riittävät verkkojen käyttöoikeudet ja yhteenliittäminen sekä palvelujen yhteentoimivuus loppukäyttäjien etujen turvaamiseksi. Ne voivat erityisesti varmistaa päästä päähän -liitettävyyden asettamalla oikeasuhteisia velvollisuuksia ⇒ yleisvaltuutuksen alaisille ⇐ yrityksille, jotka määräävät yhteyksistä loppukäyttäjiin. Tällaiseen määräysvaltaan voi liittyä fyysisen (kiinteän tai matkaviestintäverkon) loppukäyttäjyhteyden omistajuus tai hallinta ja/tai valta vaihtaa tai poistaa käytöstä kansallinen numero tai numerot, joita tarvitaan yhteyden muodostamiseksi loppukäyttäjän liityntäpisteeseen. Tilanne olisi tämä esimerkiksi, jos verkko-operaattorit rajoittaisivat kohtuuttomasti loppukäyttäjien valinnanvaraa Internet-portaalien ja -palvelujen käytössä.

↓ uusi

- (133) Syrjimättömyyden periaate huomioon ottaen kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että kaikilla operaattoreilla riippumatta koosta ja liiketoimintamallista ja siitä, ovatko ne verikaalisesti integroituneita vai erillisiä, on mahdollisuudet yhteenliittämiseen kohtuullisia ehdoin ja edellytyksin päästä päähän -liitettävyyden ja maailmanlaajuisen internetin käyttöyhteyden tarjoamiseksi.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 7
kappale

- (134) Kansalliset oikeudelliset tai hallinnolliset toimenpiteet, joilla käyttöoikeutta tai yhteenliittämistä koskevat ehdot kytketään yhteenliittämistä hakevan osapuolen toimintaan ja erityisesti sen osuuteen verkkorakenteisiin tehdyissä investoinneissa,

eikä tarjottaviin yhteenliittämistä tai käyttöoikeutta koskeviin palveluihin, voivat aiheuttaa markkinoiden vääristymistä ja olla siten ristiriidassa kilpailusääntöjen kanssa.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 8
kappale
⇒ uusi

~~(135) Verkko-operaattoreilla, jotka hallitsevat yhteyttä omiin asiakkaisiinsa, tekevät sen julkistetusta numero- tai osoitealueesta peräisin olevilla yksilöivillä numero- tai osoitetunnisteilla. Muiden verkko-operaattoreiden on kyettävä välittämään liikennettä näille asiakkaille, joten niiden on kyettävä liittämään verkkonsa yhteen suoraan tai välillisesti. Siksi nykyiset oikeudet ja velvollisuudet on ⇒ aiheellista säätää oikeuksista ja velvollisuuksista ⇐ neuvotella yhteenliittämisestä olisi säilytettävä. On myös tarkoituksenmukaista säilyttää aiemmin direktiivissä 95/47/EY säädetyt velvollisuudet, joiden mukaan täysin digitaalisten sähköisten viestintäverkkojen, jotka ovat yleisesti käytettävissä televisiopalvelujen levitykseen, on sovellettava laajakuvatelevisiopalvelujen ja ohjelmien levitykseen, jotta käyttäjät saavat tällaiset ohjelmat siinä muodossa kuin ne on lähetetty.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 9
kappale

(136) Yhteentoimivuus hyödyttää loppukäyttäjiä ja on tämän sääntelykehyksen tärkeä tavoite. Yhteentoimivuuden tukeminen on eräs kansallisille sääntelyviranomaisille tässä kehyksessä asetetuista tavoitteista, jossa säädetään myös siitä, että komissio julkaisee sähköisen viestinnän yhdenmukaistamisen perustaksi luettelon standardeista ja/tai eritelmistä, jotka koskevat palvelujen tarjoamista, teknisiä rajapintoja ja/tai verkkotoimintoja. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava julkaistujen standardien ja/tai eritelmien käyttöä ainoastaan siinä määrin kuin se on välttämätöntä palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja käyttäjien valinnanvapauden parantamiseksi.

↓ uusi

(137) Nykyisin sekä päästä päähän -liitettävyyttä että hätäpalvelujen käyttömahdollisuus edellyttävät loppukäyttäjiltä numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen käyttöä. Kun teknologian kehittymisen myötä numeroista riippumattomien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen käyttö tulevaisuudessa lisääntyy, siitä voi seurata puutteita viestintäpalvelujen yhteentoimivuudessa. Tämä voi puolestaan johtaa merkittäviin markkinoille pääsyn ja uusien innovaatioiden esteisiin ja aiheuttaa merkittävää uhkaa sekä tehokkaalle päästä päähän -liitettävyydelle loppukäyttäjien välillä että hätäpalvelujen tosiasialliselle käyttömahdollisuudelle.

(138) Jos tällaisia yhteentoimivuuskysymyksiä nousee esiin, komissio voi pyytää yhteistyöelimeltä raporttia, joka tarjoaisi tosiseikkoihin perustuvan arvion markkinatilanteesta unionissa ja jäsenvaltioissa. Yhteistyöelimen raportin ja muun saatavilla olevan aineiston perusteella ja ottaen huomioon vaikutukset sisämarkkinoihin komission olisi päätettävä, onko kansallisten sääntelyviranomaisten tarpeen puuttua asiaan sääntelytoimilla. Jos komissio katsoo, että kansallisten sääntelyviranomaisten olisi harkittava tällaisia sääntelytoimia, se voi hyväksyä

täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa täsmennetään kansallisten sääntelyviranomaisten mahdollisesti toteuttamien sääntelytoimien luonne ja soveltamisala. Niihin voi erityisesti sisältyä myös toimenpiteitä, joilla määrätään standardien tai eritelmien käyttö pakolliseksi kaikille tai joillekin palveluntarjoajille. 'Eurooppalaiset standardit' ja 'kansainväliset standardit' määritellään asetuksen (EU) N:o 1025/2012⁶¹ 2 artiklassa. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi arvioitava kansallisten erityisolosuhteiden valossa, onko tarpeen ja perusteltavissa toteuttaa toimia päästä päähän –liitettävyyden tai hätäpalvelujen käyttömahdollisuuden turvaamiseksi, ja jos näin on, asetettava oikeasuhteisia velvollisuuksia komission täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti.

- (139) Jos käytettävissä ei ole toteutettavissa olevia vaihtoehtoja ei-toisinnettavalle omaisuudelle ensimmäiseen jakelupisteeseen asti, kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava valtuudet asettaa käyttöoikeusvelvollisuuksia kaikille operaattoreille niiden markkinavoimasta riippumatta. Tällaisessa tilanteessa kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon kaikki tekniset ja taloudelliset esteet verkkojen toisintamiselle tulevaisuudessa. Pelkästään sitä, että enemmän kuin yksi infrastruktuuri on jo olemassa, ei pitäisi ilman muuta pitää osoituksena sen omaisuuden toisinnettavuudesta. Ensimmäinen jakelupiste olisi määriteltävä objektiivisin perustein.
- (140) Voisi olla perusteltavissa ulottaa käyttöoikeusvelvollisuudet koskemaan johtoja ja kaapeleita yli ensimmäisen keskittimen harvaan asutuilla alueilla siten, että velvollisuudet koskevat ainoastaan mahdollisimman lähellä loppukäyttäjiä olevia pisteitä, jos voidaan osoittaa, että toisintaminen olisi mahdotonta myös ensimmäisen keskittimen jälkeen.
- (141) Tällaisissa tapauksissa voi olla suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi aiheellista, että kansalliset sääntelyviranomaiset jättävät tietyt omistaja- tai yritysryhmät tai molemmat ensimmäisen jakelupisteen yli ulottuvan velvollisuuden ulkopuolelle sillä perusteella, että käyttöoikeusvelvollisuus, joka ei perustu huomattavaan markkinavoimaan, voisi vaarantaa niiden liiketoimintamallin äskettäin käyttöön otettujen verkkoelementtien osalta. Rakenteellisesti eriytettyihin yrityksiin ei pitäisi soveltaa tällaisia käyttöoikeusvelvollisuuksia, jos ne tarjoavat kaupalliselta pohjalta tosiasiallisen vaihtoehtoisen käyttöoikeuden erittäin suuren kapasiteetin verkkoon.
- (142) Langattomien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseen käytettävän passiivisen tai aktiivisen infrastruktuurin yhteiskäyttö tai tällaisen infrastruktuurin yhteinen käyttöönotto kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti voi olla erityisen hyödyllistä erittäin suuren kapasiteetin yhteyksien maksimoimiseksi kaikkialla unionissa ja varsinkin harvaan asutuilla alueilla, joilla toisintaminen ei ole käytännössä mahdollista ja loppukäyttäjät ovat vaarassa jäädä ilman yhteyksiä. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi poikkeuksellisesti voitava velvoittaa tällaiseen yhteiskäyttöön tai yhteiseen käyttöönottoon taikka paikalliseen verkkovierailupalvelujen käyttöoikeuteen unionin lainsäädännön mukaisesti, jos ne osoittavat tällaisesta yhteiskäytöstä tai käyttöoikeudesta olevan etua toisintamisen

⁶¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/ETY, 94/25/ETY, 95/16/ETY, 97/23/ETY, 98/34/ETY, 2004/22/ETY, 2007/23/ETY, 2009/23/ETY ja 2009/105/ETY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/ETY kumoamisesta [EUVL L 364, 14.11.2012, s.12].

hyvin merkittävien esteiden poistamisessa tai muiden loppukäyttäjän valinnanmahdollisuuksia tai palvelun laatua tai molempia taikka alueellista kattavuutta koskevien vakavien rajoitusten käsittelyssä ja ottaen huomioon monet osatekijät, myös etenkin tarve säilyttää kannustimet infrastruktuurin käyttöön saamiseen.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 65 kappale (mukautettu)

- (143) Vaikka joissakin olosuhteissa on tarkoituksenmukaista, että kansallinen sääntelyviranomainen asettaa velvoitteita operaattoreille, joilla ei ole huomattavaa markkinavoimaa, saavuttaakseen sellaisia tavoitteita kuin päästä pään -liitettävyys tai palvelujen yhteentoimivuus, on kuitenkin tarpeen varmistaa, että tällaisten velvoitteiden asettamisessa noudatetaan ~~EU:n~~ sääntelyjärjestelmää ja erityisesti sen ilmoitusmenettelyjä.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (144) Kilpailusäännöt eivät ehkä yksin riitä varmistamaan kulttuurista monimuotoisuutta ja tiedotusvälineiden moniarvoisuutta digitaalitelevisioalalla. ~~Direktiivillä 95/47/EY luotiin syntyvaiheessa olleelle digitaalitelevisioalalle alustava sääntelyjärjestelmä, joka olisi säilytettävä, mukaan lukien erityisesti velvollisuus tarjota ehdollinen käyttöoikeus (ehdollinen pääsy) oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin, sen varmistamiseksi, että olisi saatavilla laaja valikoima ohjelmia ja palveluja. Teknisen ja markkinoiden kehityksen takia ~~näitä~~ velvollisuuksia ⇒ tarjota ehdollinen käyttöoikeus oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin ⇐ on tarkasteltava säännöllisin väliajoin uudelleen joko jäsenvaltioissa kansallisten markkinoiden osalta tai komissiossa yhteisen ☒ unionin ☒ osalta erityisesti sen toteamiseksi, onko perusteltua laajentaa velvollisuuksia koskemaan ~~uusia yhdyskäytäviä, kuten~~ sähköisiä ohjelmaoppaita (Electronic Programme Guides, EPG) ja sovellusrajapintoja (Application Programme Interfaces, API), siinä määrin kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjillä on oikeus käyttää tiettyjä digitaalisia lähetysohjelma- ja palveluja. Jäsenvaltiot voivat tarpeelliseksi katsomillaan laeilla, asetuksilla tai hallinnollisilla määräyksillä määritellä ne digitaaliset lähetysohjelmat, joiden osalta loppukäyttäjien käyttöoikeus on varmistettava.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 11 kappale

- (145) Jäsenvaltiot voivat myös sallia kansallisen sääntelyviranomaisensa tarkastella uudelleen digitaalisten lähetysohjelma- ja palvelujen ehdollisia käyttöoikeuksia koskevia velvollisuuksia arvioidakseen markkina-analyysin avulla, onko ehtoja poistettava tai muutettava niiden operaattorien osalta, joilla ei ole huomattavaa markkinavoimaa merkityksellisillä markkinoilla. Tällaiset poistot tai muutokset eivät saisi haitata loppukäyttäjien oikeutta käyttää näitä palveluja eikä mahdollisuuksia todelliseen kilpailuun.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 12
kappale (mukautettu)

~~Nykyisten sopimusten jatkuvuuden varmistamiseksi ja oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi on tarpeen varmistaa, että televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/33/EY⁶², 4, 6, 7, 8, 11, 12 ja 14 artiklassa vahvistetut käyttöoikeutta ja yhteenliittämistä koskevat velvollisuudet, avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY⁶³ 16 artiklassa säädettyt erityistä verkon käyttöoikeutta koskevat velvollisuudet sekä avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/44/EY⁶⁴ säädetty kiinteän siirtokapasiteetin vuokraamista koskevat velvollisuudet siirretään ensin uuteen sääntelyjärjestelmään, mutta että niitä tarkastellaan välittömästi uudelleen vallitsevat markkinaolot huomioon ottaen. Tällaisen uudelleentarkastelun olisi koskettava myös niitä organisaatioita, jotka kuuluvat tilaajayhteyksien eriytetystä tarjonnasta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2887/2000⁶⁵ soveltamisalaan.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 13
kappale (mukautettu)

~~Uudelleentarkastelu olisi tehtävä kilpailuoikeuden menetelmiin perustuvaa taloudellista markkina-analyysiä käyttäen. Tavoitteena on vähitellen vähentää alakohtaisia ennakkosääntöjä kilpailun kehittyessä markkinoilla. Menettelyssä otetaan kuitenkin huomioon myös markkinoiden siirtymäongelmat, kuten kansainväliseen verkkovierailuun liittyvät, sekä se mahdollisuus, että tekniikan kehittyminen tuottaa uusia pullonkauloja, jotka saattavat edellyttää ennakkosääntelyä esimerkiksi laajakaistaverkkojen alalla. Kilpailu saattaa hyvinkin kehittyä eri tahdissa eri markkina-aloilla ja eri jäsenvaltioissa, ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava lieventää sääntelyvelvollisuuksia niillä markkinoilla, joilla kilpailu tuottaa toivottuja tuloksia. Jotta samanlaisissa olosuhteissa toimivia markkinoiden toimijoita kohdeltaisiin samalla tavalla eri jäsenvaltioissa, komission olisi kyettävä varmistamaan tämän direktiivin säännösten yhdenmukainen soveltaminen. Kansallisten sääntelyviranomaisten ja kilpailulainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten olisi tarvittaessa sovittava yhteen toimensa sen varmistamiseksi, että sovelletaan asianmukaisimpia toimintatapoja. Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet televerkkojen yhteenliittämistä koskevia sitoumuksia televiestinnän peruspalveluja koskevan Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimuksen yhteydessä, ja näitä sitoumuksia on noudatettava.~~

⁶² ~~EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/61/EY (EYVL L 268, 3.10.1998, s. 37).~~

⁶³ ~~EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24.~~

⁶⁴ ~~EYVL L 165, 19.6.1992, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 98/80/EY (EYVL L 14, 20.1.1998, s. 27).~~

⁶⁵ ~~EYVL L 366, 30.12.2000, s. 4.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 14 kappale (mukautettu)

~~Direktiivissä 97/33/EY on säädetty joukosta velvollisuuksia, joita asetetaan huomattavan markkinavoiman omaaville yrityksille ja jotka koskevat avoimuutta, syrjimättömyyttä, erillistä kirjanpitoa, käyttöoikeutta ja hintavalvontaa, myös kustannuslähtöisyyttä. Tämä mahdollisten velvollisuuksien valikoima olisi säilytettävä, mutta ylisääntelyn välttämiseksi ne olisi lisäksi määriteltävä joukoksi enimmäisvelvollisuuksia, joita yrityksiin voidaan soveltaa. Kansainvälisten sitoumusten tai yhteisön oikeuden noudattamiseksi voi poikkeustapauksissa olla tarpeen asettaa kaikille yrityksille käyttöoikeuksia tai yhteenliittämistä koskevia velvollisuuksia, kuten tällä hetkellä tehdään digitaali-televisiopalveluja koskevien ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmien osalta.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 25 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(146) Joissain olosuhteissa on asetettava ennalta velvollisuuksia kilpailun kehittymisen varmistamiseksi markkinoilla ⇒ sellaisin edellytyksin, jotka edistävät erittäin suuren kapasiteetin yhteenliitettävyyden käyttöönottoa ja yleistymistä ja loppukäyttäjille koituvien hyötyjen maksimointia ⇐ . ~~Televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/33/EY⁶⁶ ☒ Tässä direktiivissä ☒ oleva huomattavan markkinavoiman määritelmä on osoittautunut ennalta asetettavien velvollisuuksien kynnyksenä tehokkaaksi markkinoiden avaamisen alkuvaiheessa, mutta sitä on nyt muutettava monimutkaisempien ja dynaamisempien markkinoiden tarpeisiin. Tästä syystä tässä direktiivissä käytettävä määritelmä vastaa nyt Euroopan yhteisöjen ☒ unionin ☒ tuomioistuimen ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännössä määriteltä määrävän aseman käsitettä.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 26 kappale

(147) Kahden tai useamman yrityksen voidaan katsoa olevan yhteisesti merkittävässä asemassa, jos niiden välillä on rakenteellisia tai muita yhteyksiä, mutta myös siinä tapauksessa, että asiaankuuluvien markkinoiden rakenne johtaa yhteensovitettuihin vaikutuksiin eli edistää samansuuntaista tai yhdenmukaista kilpailun vastaista käyttäytymistä markkinoilla.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 27 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(148) On erittäin tärkeää, että velvollisuuksia asetetaan ennalta vain silloin, kun kilpailu ei toimi, toisin sanoen markkinoilla ⇒ tukkumarkkinoilla ⇐ , joilla yhdellä tai

⁶⁶ ~~EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/61/EY (EYVL L 268, 3.10.1998, s. 37).~~

useammalla yrityksellä on huomattava markkinavoima ⇒ , jotta voidaan varmistaa kestävä kilpailu niihin liittyvillä vähittäismarkkinoilla ja jollei ⇐ eikä ongelmaa voida ratkaista jäsenvaltioiden ja yhteisön ☒ unionin ☒ kilpailuoikeuden keinoin. Tästä syystä on välttämätöntä, että Komissio laatii ☒ on laatinut ☒ kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti yhteisön ☒ unionin ☒ tason suuntaviivat, joita kansalliset sääntelyviranomaiset soveltavat arvioidessaan kilpailun toimivuutta tietyillä markkinoilla ja yritysten markkina-aseman merkittävyyttä. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi arvioitava, onko tietyillä tuote- tai palvelumarkkinoilla tosiasiallista kilpailua tietyllä maantieteellisellä alueella, joka voi muodostua kyseessä olevan jäsenvaltion koko alueesta tai sen osasta tai yhdessä tarkasteltavien jäsenvaltioiden alueiden rinnakkaisista osista. Todellisesta kilpailusta tehtävään arvioon olisi sisällyttävä analyysi siitä, onko markkinoilla tulevaisuudessa kilpailua ja siten siitä, onko todellisen kilpailun puute jatkuvaa. Näissä suuntaviivoissa käsitellään ☒ olisi käsiteltävä ☒ myös syntyneissä olevia uusia markkinoita, joilla tosiasiallisella markkinajohtajalla tulee todennäköisesti olemaan huomattava markkinaosuus, mutta joilla tälle yritykselle ei pitäisi asettaa tarpeettomia velvollisuuksia. Komission olisi tarkasteltava suuntaviivoja säännöllisin väliajoin uudelleen ⇒ , erityisesti voimassa olevan lainsäädännön uudelleentarkastelun yhteydessä, ottaen huomioon oikeuskäytännön kehittymisen, taloustieteellisen ajattelun ja todelliset kokemukset markkinoilta, jotta se voi varmistaa ⇐ varmistaakseen niiden asianmukaisuuden nopeasti kehittyvillä markkinoilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä silloin, kun merkityksellisten markkinoiden todetaan ylittävän valtioiden rajat.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 28 kappale (mukautettu)

- (149) Määritellään, onko jollain yrityksellä huomattava markkinavoima tietyillä markkinoilla, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toimittava yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti ja otettava huolella huomioon komission antamat suuntaviivat ☒ markkina-analyysistä ja huomattavan markkinavoiman arvioinnista ☒ .

↓ uusi

- (150) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi määriteltävä merkitykselliset maantieteelliset markkinat alueellaan, ottaen mahdollisimman tarkkaan huomioon tämän direktiivin mukaisesti annetun komission suosituksen merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sekä kansalliset ja paikalliset olosuhteet. Sen vuoksi kansallisten sääntelyviranomaisten olisi vähintään analysoitava suositukseen sisältyvät markkinat, mukaan lukien siinä luetellut markkinat, joita ei enää säännellä kyseisessä kansallisessa tai paikallisessa toimintaympäristössä. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi myös analysoitava markkinoita, jotka eivät sisälly suositukseen, mutta joita säännellään niiden lainkäyttöalueella aikaisempien markkina-analyysien perusteella, taikka muita markkinoita, jos niillä on riittävät perusteet katsoa tässä direktiivissä säädetyn kolmen kriteerin testin kriteerien täyttyvän.

- (151) Perinteiset markkinat voidaan määritellä, jos se on perusteltavissa maantieteellisten markkinoiden määrittelyllä, ottaen huomioon kaikki tarjonta- ja kysyntäpuolen tekijät kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti. Yhteistyöelin on soveltuvien taho tällaisen analyysin tekemiseen, koska sillä on käytettävissään kansallisten

sääntelyviranomaisten laaja kollektiivinen kokemus markkinoiden määrittelystä kansallisella tasolla. Jos määritellään valtioiden rajat ylittävät markkinat, ja se edellyttää sääntelytoimia, asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä asianmukaisten sääntelytoimien määrittelemiseksi, myös komissiolle ilmoitettaessa. Ne voivat myös tehdä samanlaista yhteistyötä, vaikka valtioiden rajat ylittäviä markkinoita ei ole määritelty, kunhan markkinaedellytykset niiden alueella ovat riittävän yhdenmukaiset, jotta koordinoidusta lähestymistavasta sääntelyyn voi olla hyötyä, esimerkiksi samanlaisten kustannusten, markkinoiden rakenteen tai operaattorien osalta taikka valtioiden rajat ylittävän tai vastaavan loppukäyttäjien kysynnän tapauksessa.

- (152) Joissakin olosuhteissa maantieteelliset markkinat määritellään kansallisiksi tai alueellisiksi esimerkiksi verkon käyttöönoton laajuuden kansallisen tai paikallisen luonteen vuoksi, mikä määrittää yritysten mahdollisen markkinavoiman rajat suhteessa tukkutoimituksiin, mutta yhden tai useamman loppukäyttäjärhmän taholta esiintyy silti myös merkittävää valtioiden rajat ylittävää kysyntää. Tämä voi tulla kyseeseen erityisesti sellaisten yritysloppukäyttäjien tapauksessa, joilla on toimintoja useissa paikoissa eri jäsenvaltioissa. Jos tällaiseen ylikansalliseen kysyntään ei pystytä vastaamaan esimerkiksi toimintojen hajautuessa kansallisten rajojen läheisyydessä tai paikallisesti, seurauksena voi olla sisämarkkinoiden este. Sen vuoksi yhteistyöelin olisi valtuutettava antamaan kansallisille sääntelyviranomaisille suuntaviivoja sääntelyn yhteisistä lähestymistavoista sen varmistamiseksi, että valtioiden rajat ylittävään kysyntään voidaan vastata siten, että mahdollistetaan tehokkuus ja mittakaavaedut tarjontapuolen hajanaisuudesta huolimatta. Yhteistyöelimen suuntaviivoilla olisi ohjattava kansallisten sääntelyelinten valintoja sisämarkkinoiden tavoitteen saavuttamiseksi asetettaessa sääntelyyn perustuvia velvollisuuksia huomattavan markkinavoiman toimijoille kansallisella tasolla.
- (153) Jos kansalliset sääntelyviranomaiset eivät ole noudattaneet yhteistyöelimen suositamaa yhteistä lähestymistapaa määritelyyn valtioiden rajat ylittävään kysyntään vastaamiseksi, minkä vuoksi tällaiseen loppukäyttäjien kysyntään ei ole vastattu tehokkaasti ja sisämarkkinoille syntyy esteitä, jotka olisi voitu välttää, voi olla tarpeen yhdenmukaistaa sellaisten tukkumarkkinoiden käyttöoikeustuotteiden teknisiä eritelmiä, joilla olisi mahdollista vastata tiettyyn ylikansalliseen kysyntään, yhteistyöelimen suuntaviivat huomioon ottaen.
- (154) Mahdollisten ennakkosääntelytoimien lopullisena tavoitteena on tuottaa loppukäyttäjille etuja hinnan, laadun ja valinnanvaran suhteen tehostamalla vähittäismarkkinoiden kilpailua kestävältä pohjalta. On todennäköistä, että kansalliset sääntelyviranomaiset pystyvät vähitellen toteamaan, että monet vähittäismarkkinat toimivat kilpailumarkkinoiden tavoin jopa ilman tukkusääntelyä, erityisesti kun otetaan huomioon odotetut parannukset innovoinnin ja kilpailun alalla.
- (155) Kansallisille sääntelyviranomaisille ennakkosääntelyn alaisiksi tulevien tukkumarkkinoiden määrittelyn lähtökohtana on vastaavien vähittäismarkkinoiden analysointi. Toimivan kilpailun analysointi vähittäis- ja tukkumyyntitasolla toteutetaan ennakoivasti tietyllä aikavälillä, ja sitä ohjaa kilpailulainsäädäntö, mukaan lukien tarvittaessa tuomioistuimen asiaa koskeva oikeuskäytäntö. Jos todetaan, että vähittäismarkkinoilla olisi toimiva kilpailu ilman vastaavien merkityksellisten tukkumarkkinoiden ennakkosääntelyä, kansallisen sääntelyviranomaisen olisi tältä pohjalta pääteltävä, että sääntelyä ei enää tarvita kyseisellä tukkutasolla.

(156) Siirryttäessä vähitellen kohti sääntelyn purkamista markkinoilla tulee operaattorien välisistä kaupallisista sopimuksista yleisempiä, ja jos ne ovat kestäviä ja parantavat kilpailudynamiikkaa, voidaan osaltaan niidenkin vuoksi tulla siihen tulokseen, että tietyillä tukkumarkkinoilla ei tarvita ennakkosääntelyä. Vastaavasti samanlaista logiikkaa sovellettaisiin myös toisin päin eli kaupallisten sopimusten ennakoimattomaan irtisanomiseen sääntelystä vapautetuilla markkinoilla. Tällaisia sopimuksia analysoitaessa olisi otettava huomioon, että sääntelyn mahdollisuus voi kannustaa verkon omistajia kaupallisiin neuvotteluihin. Päädetessä, onko ennakkosääntely tarpeen tietyillä markkinoilla, on tarpeen voida kunnolla tarkastella sääntelyn vaikutuksia niihin liittyvillä markkinoilla. Sen vuoksi kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että markkinoita analysoidaan yhdenmukaisesti ja, mikäli mahdollista, samaan tai mahdollisimman samaan aikaan.

(157) Kun kansalliset sääntelyviranomaiset arvioivat tukkutason sääntelyä ongelmien ratkaisemiseksi vähittäiskaupan tasolla, niiden olisi otettava huomioon, että monet tukkumarkkinat voivat tarjota tuotantoketjun alkupään tukkupanoksia yksille vähittäismarkkinoille ja toisaalta joillakin yksillä tukkumarkkinoilla voidaan tarjota tuotantoketjun alkupään tukkupanoksia useille vähittäismarkkinoille. Lisäksi kilpailudynamiikkaan tietyillä markkinoilla voivat vaikuttaa niihin suoraan liittyvät markkinat, jotka eivät kuitenkaan ole vertikaalisessa suhteessa, kuten esimerkiksi eräiden kiinteiden verkkojen ja matkaviestinnän markkinoiden välisessä tapauksessa. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tehtävä tällainen arvio kaikista yksittäisistä tukkumarkkinoista, joille sääntelyä harkitaan. Olisi aloitettava rakennusteknisen infrastruktuurin käyttöoikeuksiin liittyvistä korjaavista toimista, koska ne johtavat yleensä kestävämpään kilpailuun myös infrastruktuurin alalla. Sen jälkeen olisi analysoitava tukkumarkkinoita, joille ennakkosääntelyn voidaan harkita soveltuvan ottaen huomioon niiden soveltuvuus vähittäiskaupan tasolla todettujen kilpailuongelmien käsittelyyn. Tietyn korjaavan toimen valinnasta päätettäessä kansallisten sääntelyviranomaisten olisi arvioitava sen teknistä toteutettavuutta ja tehtävä kustannus-hyötyanalyysi ottaen huomioon sen soveltuvuus vähittäiskaupan tasolla todettujen kilpailuongelmien käsittelyyn. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarkasteltava, mitä seurauksia voi olla jostakin sellaisesta korjaavasta toimesta, joka on toteutettavissa vain joissakin tietyissä verkkotopologioissa ja voisi siten haitata loppukäyttäjien intresseissä olevaa erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoa. Arvioinnin kussakin vaiheessa ja ennen kuin kansallinen sääntelyviranomaisen päättää, olisiko otettava käyttöön muita korjaavia toimia suhteessa huomattavan markkinavoiman operaattoriin, sen olisi pyrittävä määrittämään, vallitseeko kyseisillä vähittäismarkkinoilla todellinen kilpailu asiaan liittyvien kaupallisten järjestelyjen tai muiden tukkumarkkinaolosuhteiden perusteella, mukaan lukien muunlainen jo voimassa oleva sääntely, kuten esimerkiksi ei-toisinnettavaan omaisuuteen kohdistuvat yleisen käyttöoikeuden velvollisuudet tai direktiivin 2014/61/EU mukaisesti asetetut velvollisuudet, tai sellaisen sääntelyn perusteella, jonka kansallinen sääntelyviranomaisen on jo katsonut aiheelliseksi suhteessa operaattoriin, jolla on huomattava markkinavoima. Vaikka tällaisista eroista ei seuraisi erillisten maantieteellisen markkinoiden määrittäminen, ne voivat olla peruste eriyttämiselle aiheellisissa korjaavissa toimissa eri tasoisten kilpailupaineiden vuoksi.

(158) Tukkutason ennakkosääntelyä, joka on periaatteessa lievempää kuin vähittäiskaupan sääntely, pidetään riittävänä torjumaan mahdolliset kilpailuongelmat niihin liittyvillä tuotantoketjun loppupään vähittäismarkkinoilla. Osoituksena kilpailun toimivuuden edistysaskelista sähköisen viestinnän sääntelykehyksen vahvistamisen jälkeen on

vähittäismarkkinoiden asteittainen sääntelyn purkaminen kaikkialla unionissa. Lisäksi ennakolta asetettaviin, huomattavan markkinavoiman yrityksiin kohdistuviin korjaaviin toimiin liittyviä sääntöjä olisi yksinkertaistettava ja niistä olisi tehtävä mahdollisuuksien mukaan paremmin ennakoitavissa olevia. Se vuoksi olisi kumottava valtuudet asettaa huomattavan markkinavoiman perusteella ennakkosääntelyä vähittäismarkkinoilla.

- (159) Kun kansallinen sääntelyviranomaisen kumoaa tukkumarkkinoiden sääntelynä, sen olisi määriteltävä asianmukainen irtisanomisaika varmistaakseen kestävän siirtymän sääntelystä puretuille markkinoille. Tällaista irtisanomisaikaa määriteltessään kansallisen sääntelyviranomaisen olisi otettava huomioon käyttöoikeuden tarjoajien ja hakijoiden väliset sopimukset, joita on tehty sääntelyvelvollisuuksien perusteella. Tällaiset sopimukset voivat erityisesti tarjota käyttöoikeuden hakijoille sopimusperusteisen oikeussuojan tietyksi ajaksi. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi myös otettava huomioon markkinatoimijoiden tosiasialliset mahdollisuudet tarttua mahdollisiin kaupallista tukkutasen käyttöoikeutta tai yhteisinvestointeja koskeviin tarjouksiin, joita markkinoilla voi esiintyä, sekä tarve välttää mahdollinen pitkään jatkuva sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö. Kansallisen sääntelyviranomaisen vahvistamissa siirtymäjärjestelyissä olisi otettava huomioon aikaisempien sopimusten valvonnan laajuus ja ajoitus irtisanomisajan alettua.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 48 kappale

- (160) Jotta markkinatoimijoille voitaisiin tarjota varmuus sääntelyolojen suhteen, markkinakatsauksille on tarpeen asettaa määräaika. On tärkeää suorittaa markkina-analyysi säännöllisesti ja kohtuullisen ja asianmukaisen aikataulun puitteissa. ~~Aikataulussa olisi otettava huomioon, ovatko kyseiset markkinat olleet aiemmin markkina-analyysin kohteena ja onko niistä tehty asianmukainen ilmoitus.~~ Jos kansallinen sääntelyviranomaisen ei onnistu analysoimaan kyseisiä markkinoita määräajassa, sisämarkkinat voivat vaarantua eivätkä tavanomaiset velvoitteiden noudattamatta jättämisestä koskevat menettelyt välttämättä tuota toivottua vaikutusta ajoissa. Vaihtoehtoisesti asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen olisi voitava pyytää yhteistyöelimeltä apua markkina-analyysin päätökseen saattamisessa. Tätä apua voitaisiin antaa esimerkiksi muodostamalla erityinen työryhmä muiden kansallisten valvontaviranomaisten edustajista.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 49 kappale (mukautettu)

- (161) Sähköisen viestinnän alan korkean teknologisen innovaatioasteen ja erittäin dynaamisten markkinoiden vuoksi sääntelyä on voitava mukauttaa nopeasti yhteisön ☒ unionin ☒ tasolla koordinoitulla ja yhdenmukaistetulla tavalla, sillä kokemus on osoittanut, että kansallisten sääntelyviranomaisten toisistaan poikkeava tapa panna sääntelyjärjestelmä täytäntöön voi luoda esteen sisämarkkinoiden kehittämiseksi.

↓ uusi

- (162) Sääntelytoimenpiteiden vakauden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi markkina-analyysien välinen enimmäisaika olisi kuitenkin pidennettävä kolmesta viiteen vuoteen sillä edellytyksellä, että markkinoiden muutokset sillä välin eivät vaadi uutta

analyysia. Määritettäessä sitä, onko kansallinen sääntelyviranomainen noudattanut velvollisuuttaan analysoida markkinat ja ilmoittanut vastaavasta toimenpideehdotuksesta vähintään joka viides vuosi, uuden viisivuotisen markkinasyklin aloittajana pidetään ainoastaan ilmoitusta, johon sisältyy uusi arvio markkinoiden määrittelystä ja huomattavasta markkinavoimasta. Pelkkää ilmoitusta uusista tai muutetuista korjaavista toimista, joita on toteutettu aikaisemman tarkistamattoman markkina-analyysin perusteella, ei katsota velvollisuuden täyttämiseksi.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 15
kappale
⇒ uusi

- (163) Tietyn velvollisuuden asettaminen huomattavan markkinavoiman omaavalle yritykselle ei edellytä ylimääräistä markkina-analyysiä, vaan perustelun, jolla osoitetaan, että velvollisuus on asianmukainen ja oikeassa suhteessa todetun ongelman luonteeseen ⇒ kyseisillä markkinoilla ja niihin liittyvillä vähittäismarkkinoilla ⇐ .

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 56
kappale
⇒ uusi

- (164) Arvioidessaan asetettavien velvoitteiden ja ehtojen oikeasuhteisuutta kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden eri alueilla vallitsevat vaihtelevat kilpailuolosuhteet ⇒ ja erityisesti tämän direktiivin mukaisesti tehdyn maantieteellisen kartoituksen tulokset ⇐ .

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 57
kappale (mukautettu)

- (165) ~~Määritessään~~ ☒ Harkitessaan, olisiko asetettava ☒ korjaavia toimia hintojen valvomiseksi ☒ ja jos niin missä muodossa, ☒ kansallisten sääntelyviranomaisten olisi pyrittävä mahdollistamaan investoijille kohtuullinen tuotto tietystä uudesta investointihankkeesta. Riskejä voi liittyä erityisesti investointihankkeisiin, jotka koskevat sellaisia tuotteita tukevia uusia liityntäverkkoja, joiden kysyntä on investointihetkellä epävarmaa.

↓ uusi

- (166) Operaattoreille, joilla on katsottu olevan huomattava markkinavoima, asetettujen velvollisuuksien uudelleentarkastelun, joka toteutetaan markkina-analyysin aikavälillä, pitäisi mahdollistaa se, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat ottaa huomioon uusien kehityssuuntien – esimerkiksi käyttöoikeus- ja yhteisinvestointisopimusten kaltaiset uudet vapaaehtoiset sopimukset operaattoreiden välillä – vaikutuksen kilpailuedellytyksiin, mikä tarjoaa joustavuutta, joka on erityisen tarpeen pitkäkestoisemmissa sääntelyprosesseissa. Samanlaista logiikkaa olisi sovellettava kaupallisten sopimusten ennakoimattomaan irtisanomiseen. Jos se tapahtuu sääntelystä vapautetuilla markkinoilla, uusi markkina-analyysi voi olla tarpeen.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 16
kappale (mukautettu)

- (167) Käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä koskevien ehtojen, myös hintojen, selkeys edistää neuvottelujen nopeuttamista sekä riitojen välttämistä ja vakuuttaa omalta osaltaan yritykset siitä, että palveluja ei tarjota syrjivin ehdoin. Teknisten rajapintojen avoimuus ja selkeys voi olla erityisen tärkeää yhteentoimivuuden varmistamiseksi. Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa velvollisuuksia julkistaa tietoja, se voi myös määritellä tavan, jolla tiedot on julkistettava, ~~esimerkiksi julkaisumuodon (paperi- ja/tai sähköinen versio)~~ tai sen, ovatko tiedot maksuttomia, ottamalla huomioon kyseessä olevien tietojen luonteen ja tarkoituksen.
-

↓ uusi

- (168) Vuoden 2002 jälkeen kehittyneiden erilaisten verkkotopologioiden, käyttöoikeustuotteiden ja markkinaolosuhteiden vuoksi direktiivin 2002/19/EY liitteessä II olevat tilaajayhteyksien eriyttämistä koskevat tavoitteet sekä digitaalitelevisio- ja radiopalvelujen tarjoajien käyttöoikeustuotteita koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin ja joustavammin siten, että yhteistyöelin laatii suuntaviivat viitetarjouksen vähimmäisperusteista ja päivittää niitä säännöllisesti. Direktiivin 2002/19/EY liite II olisi sen vuoksi poistettava.
-

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 17
kappale

- (169) Syrjimättömyysperiaate varmistaa sen, että yritykset, joilla on huomattava markkinavoima, eivät vääristä kilpailua varsinkaan sellaisissa tapauksissa, joissa ne ovat tarjontaketjun monessa osassa toimivia yrityksiä, jotka tarjoavat palveluja sellaisille yrityksille, joiden kanssa ne kilpailevat loppukäyttäjää lähellä olevilla markkinoilla.
-

↓ uusi

- (170) Muun kuin hintoihin liittyvän syrjinnän ehkäisemiseksi ja siihen puuttumiseksi tuotantopanosten vastaavuus EoI (Equivalence of Inputs) on periaatteessa varmin tapa suojautua tehokkaasti syrjinnältä. Toisaalta säänneltyjen tukkutason tuotantopanosten tarjoaminen EoI-pohjalta johtaa todennäköisesti korkeampiin velvollisuuden noudattamisen kustannuksiin kuin muissa syrjimättömyysvelvollisuuden muodoissa. Näitä korkeampia noudattamiskustannuksia olisi arvioitava suhteessa hyötyihin, joita saadaan kovemmasta kilpailusta tarjontaketjun loppupäässä ja syrjimättömyystakuiden merkityksestä tilanteissa, joissa operaattoriin, jolla on huomattava markkinavoima, ei kohdistu suoraa hintavalvontaa. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi erityisesti huomioitava, että tukkutason tuotantopanosten tarjoaminen uusissa järjestelmissä EoI-pohjalta auttaa todennäköisemmin saavuttamaan riittävät nettohyödyt ja olisi siten oikeasuhteista, koska velvoitteen noudattamiseen liittyvät lisäkustannukset, jotka aiheutuvat sen varmistamisesta, että hiljattain rakennetut järjestelmät ovat EoI-periaatteen mukaisia, olisivat suhteellisesti alhaisemmat. Toisaalta kansallisten sääntelyviranomaisten olisi myös otettava huomioon, että tarvittavat lisäpäivitykset voivat haitata uusien järjestelmien käyttöönottoa siinä tapauksessa, että edelliseen

kohdistuu rajoittavampia sääntelyvelvollisuuksia. Jäsenvaltioissa, joissa on suuri määrä pienen mittakaavan huomattavan markkinavoiman operaattoreita, saattaa olla kohtuutonta vaatia, että jokainen näistä operaattoreista soveltaa EoI-periaatetta.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 18 kappale

- (171) Erillisen kirjanpidon ansiosta sisäiset siirtohinnat saadaan tietoon ja kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tarvittaessa tarkistaa syrjimättömyysvelvollisuuksien noudattamisen. Tähän liittyen komissio on julkaissut ~~yhteenliittämisestä vapautetuilla telemarkkinoilla (Osa 2: Erillinen kirjanpito ja kustannuslaskenta) 8 päivänä huhtikuuta 1998 annetun~~ 19 päivänä syyskuuta 2005 annetun suosituksen 2005/698/EY kirjanpidon eriyttämisen ja kustannuslaskentajärjestelmistä ~~98/322/EY~~⁶⁷.

↓ uusi

- (172) Rakennustekninen omaisuus, johon voidaan asentaa sähköisiä viestintäverkkoja, on ratkaisevassa asemassa uusien erittäin suuren kapasiteetin verkkojen yleistymisen kannalta, koska sen uudelleen rakentaminen on kallista, ja jo olemassa olevan omaisuuden uudelleenkäytöstä on saatavissa huomattavia säästöjä. Sen vuoksi direktiivissä 2014/61/EU säädettyjen fyysistä infrastruktuuria koskevien sääntöjen lisäksi tarvitaan erityinen korjaustoimi sellaisia tilanteita varten, joissa rakennusteknisen omaisuuden omistaa operaattori, jolla on huomattava markkinavoima. Jos rakennustekninen omaisuus on olemassa ja sitä voidaan käyttää uudelleen, sen tosiasiallisen käyttöoikeuden saamisella on hyvin positiivinen vaikutus kilpailevan infrastruktuurin käyttöön saamiseen, ja sen vuoksi on tarpeen varmistaa, että tällaisen omaisuuden käyttöoikeutta voidaan käyttää tuotantoketjun loppupään markkinoiden kilpailu- ja käyttöönottodynamiikkaa parantavana itsenäisenä korjaavana toimenä, jota on syytä harkita ennen kuin arvioidaan tarvetta ottaa käyttöön mahdollisia muita korjaustoimia, eikä ainoastaan liitännäisenä korjaavana toimenä muille tukkutason tuotteille tai palveluille tai korjaavana toimenä, joka koskisi ainoastaan yrityksiä, jotka hyödyntävät tällaisia muita tukkutason tuotteita tai palveluita. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi määritettävä, mikä on uudelleen käytettävissä olevan aikaisemman rakennusteknisen omaisuuden arvo, käyttäen sääntelypoliittista kirjanpitoarvoa, josta on vähennetty laskenta-ajankohtaan mennessä kertyneet poistot ja joka on korjattu asianmukaisella hintaindeksillä, kuten vähittäishintaindeksillä, ja ottamatta huomioon omaisuutta, jonka kirjanpitoarvo on kokonaan poistettu vähintään 40 vuoden aikana mutta joka on edelleen käytössä.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 55 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (173) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi uusien tai parannettujen infrastruktuurien käyttöoikeuteen liittyviä velvoitteita asettaessaan varmistettava, että käyttöoikeuden ehdot heijastavat investointipäätöksen taustalla olevia olosuhteita, ottaen huomioon muun muassa rakennuskustannukset, uusien tuotteiden ja palvelujen odotettu

⁶⁷

EYVL L 141, 13.5.1998, s. 6.

käyttöönottovauhti ja odotettu vähittäishintojen taso. Jotta investoijille voidaan tarjota suunnitteluvarmuutta, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava tarvittaessa asettaa käyttöoikeudelle ehdot, joita voidaan soveltaa asianmukaisten tarkastelukausiin ajan. ⇒ Jos hintavalvonta katsotaan aiheelliseksi, ⇐ Näihin ehtoihin voivat kuulua hinnoittelujärjestelyt, jotka riippuvat määrästä tai sopimuksen pituudesta, edellyttäen, että kyseiset järjestelyt ovat yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisia ja syrjimättömiä. Kaikissa käyttöoikeuden ehdoissa on otettava huomioon tarve turvata todellinen kilpailu palvelujen tarjoamisessa kuluttajille ja elinkeinonharjoittajille.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 19 kappale

- (174) Velvollisuutta antaa käyttöoikeus verkkorakenteisiin voidaan perustella kilpailun tehostamiskeinona, mutta kansallisten sääntelyviranomaisten on tasapainotettava perusrakenteiden omistajan oikeudet hyödyntää niitä omaksi edukseen ja muiden palvelujen tarjoajien oikeudet käyttää järjestelmiä, jotka ovat olennaisia kilpailevien palvelujen tarjonnassa.

↓ uusi

- (175) Maantieteellisillä alueilla, joilla voi olla odotettavissa kaksi liityntäverkkoa, loppukäyttäjille on infrastruktuuriin perustuvan kilpailun vuoksi luvassa parannuksia verkon laatuun todennäköisemmin kuin alueilla, joilla on vain yksi verkko. Kilpailun riittävä vaikutus muihin tekijöihin, kuten hintaan ja valinnanvaraan, riippuu todennäköisesti kansallisista ja paikallisista kilpailuolosuhteista.

Jos vähintään yksi verkko-operaattoreista tarjoaa tukkutason käyttöoikeutta mille tahansa asiasta kiinnostuneelle yritykselle kohtuullisin kaupallisin ehdoin, jotka mahdollistavat kestävän kilpailun vähittäismarkkinoilla, kansallisten sääntelyviranomaisten ei todennäköisesti tarvitse asettaa tai pitää voimassa huomattavaan markkinavoimaan perustuvia käyttöoikeusvelvollisuuksia, kunhan rakennusteknisen infrastruktuurin käyttöoikeus on olemassa, vaan yleisten kilpailusääntöjen soveltaminen riittää. Tämä koskee etenkin tilanteita, joissa molemmat verkko-operaattorit tarjoavat kohtuullisen kaupallisen tukkutason käyttöoikeuden. Kummassakin tapauksessa voi kansallisten sääntelyviranomaisten olla aiheellisempaa turvautua jälkikäteen toteutettavaan seurantaan. Jos on ennakoitavissa, että samoilla vähittäis- ja tukkumarkkinoilla on tai on odotettavissa kolme kestävällä tavalla keskenään kilpailevaa liityntäverkko-operaattoria (esimerkiksi matkaviestintäverkkojen tapauksessa tai joillakin maantieteellisillä alueilla kiinteiden verkkojen tapauksessa, erityisesti jos on olemassa tosiasiallinen käyttöoikeus rakennustekniseen infrastruktuuriin ja/tai yhteisinvestointeja saatavilla siten, että kolmella tai useammalla operaattorilla on tosiasiallinen määräämisvalta tarvittavaan liityntäverkon omaisuuteen vähittäismarkkinoiden kysyntään vastaamiseksi), on vähemmän todennäköistä, että kansalliset sääntelyviranomaiset määrittelevät jollakin operaattorilla olevan huomattava markkinavoima, elleivät ne totea määräävää asemaa, tai jos kullakin kyseisistä yrityksistä on huomattava markkinavoima erillisillä tukkumarkkinoilla, kuten laskevan puheliikenteen markkinoilla. Tällaisilla markkinoilla, joille on ominaista kestävä ja tosiasiallinen infrastruktuuriin perustuva kilpailu, yleisten kilpailusääntöjen soveltamisen pitäisi riittää.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 19 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (176) ~~Velvollisuutta antaa käyttöoikeus verkkorakenteisiin voidaan perustella kilpailun tehostamiskeinona, mutta kansallisten sääntelyviranomaisten on tasapainotettava perusrakenteiden omistajan oikeudet hyödyntää niitä omaksi edukseen ja muiden palvelujen tarjoajien oikeudet käyttää järjestelmiä, jotka ovat olennaisia kilpailevien palvelujen tarjonnassa.~~ Jos operaattorit veloitetaan ottamaan huomioon verkkoelementteihin ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeutta ja käyttöä koskevat kohtuulliset pyynnöt, tällaiset pyynnöt olisi voitava hylätä ainoastaan objektiivisten perusteiden kuten teknisen toteutettavuuden tai verkon turvallisuuden säilyttämisen tarpeen nojalla. Jos käyttöoikeus evätään, vahinkoa kärsinyt osapuoli voi panna vireille ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 20 27 tai 24 28 artiklassa tarkoitetun riitojenratkaisumenettelyn. Käyttöoikeusvelvollisuuksien alaista operaattoria ei voida vaatia tarjoamaan sellaisia käyttöoikeustyyppisiä, joiden tarjoaminen ei ole sen määräysvallassa. Kansallisten sääntelyviranomaisten määräys käyttöoikeuden pakollisesta myöntämisestä, mikä lisää kilpailua lyhyellä aikavälillä, ei saisi vähentää kilpailijoiden halukkuutta investoida vaihtoehtoihin järjestelmiin, mikä varmistaa ~~voimakkaamman~~ ⇒ kestävämmän ⇐ kilpailun ☒ ja/tai paremman suoritus- ja paremman hyödyn loppukäyttäjälle ☒ pitkällä aikavälillä. ~~Komissio on julkaissut näitä kysymyksiä käsittelevän tiedonannon kilpailusääntöjen soveltamisesta telealan liittymäsopeuksiin~~ ⁶⁸ Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa palvelun tarjoajalle ja/tai käyttöoikeusvelvollisuudesta hyötyville teknisiä ja toiminnallisia

ehtoja yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti. Erityisesti teknisiä standardeja koskevien määräysten olisi oltava ~~teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston~~ direktiivin 1535/2015/EU ~~98/34/EY~~⁶⁹ mukaisia.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 20 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (177) Hintavalvonta voi olla tarpeen, jos markkina-analyysi paljastaa kilpailun olevan määrättyillä markkinoilla riittämätöntä. ~~Sääntely voi olla suhteellisen lievää, kuten velvollisuus, jonka mukaan operaattorin valintaan liittyvien hintojen on oltava kohtuullisia direktiivissä 97/33/EY säädetyllä tavalla, tai paljon tiukempaa, kuten velvollisuus, jonka mukaan hintojen on oltava kustannuslähtöisiä ja täysin perusteltavissa, jos kilpailu ei ole riittävää ylihinnoittelun estämiseksi.~~ Erityisesti operaattoreiden, joilla on huomattava markkinavoima, olisi vältettävä hintapainostusta, jossa niiden vähittäishintojen ja samanlaisia vähittäispalveluja tarjoavilta kilpailijoilta veloittavien ~~yhteenliittämishintojen~~ ☒ yhteenliittämisen ja/tai käyttöoikeuksien hintojen ☒ ero ei ole riittävä varmistamaan kestävää kilpailua. Kun kansallinen sääntelyviranomainen selvittää kustannuksia, jotka ovat aiheutuneet tässä direktiivissä säädetyin palvelutoiminnan perustamisesta, on aiheellista sallia kohtuullinen tuotto sijoitetulle pääomalle asianmukaiset työvoima- ja rakennuskustannukset mukaan lukien, jolloin pääoma mukautetaan tarvittaessa varoista ja toiminnan tehokkuudesta tehdyn ajantasaisen arvion mukaisesti. Kustannusvastaavuuden arviointimenetelmän olisi oltava asianmukainen olosuhteisiin nähden, ja siinä on otettava huomioon tarve edistää tehokkuutta, ja kestävää kilpailua ja ⇒ erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoa ⇐ sekä ☒ siten ☒ maksimoida ~~kuluttajien~~ ☒ loppukäyttäjien ☒ edut, ⇒ ja siinä olisi otettava huomioon tukkuhintojen vakauden ja ennakoitavuuden tarve kaikkien niiden operaattorien kannalta, jotka haluavat ottaa käyttöön uusia parannettuja verkkoja, komission ohjeiden⁷⁰ mukaisesti ⇐.

↓ uusi

- (178) Seuraavan sukupolven laajakaistapalvelujen kysynnän toteutumisasteen epävarmuuden vuoksi on tärkeää sallia uusiin tai parannettuihin verkkoihin investoiville operaattoreille tietty joustavuus hinnoittelussa, jotta voidaan edistää tehokasta investointia ja innovointia. Jotta hinnat eivät kohoaisi kohtuuttomiksi markkinoilla, joilla on huomattavan markkinavoiman operaattoreita, hinnoittelun joustoon olisi liitettävä ylimääräisiä turvatoimia kilpailun ja loppukäyttäjien etujen turvaamiseksi. Tällaisia voivat olla esimerkiksi tiukat syrjimättömyysvelvollisuudet, toimenpiteet tuotantoketjun loppupään tuotteiden teknisen ja taloudellisen toisinnettavuuden varmistamiseksi sekä osoitettavissa oleva vähittäishintaan kohdistuva rajoitus, joka johtuu infrastruktuurikilpailusta tai muiden säänneltyjen käyttöoikeustuotteiden aiheuttamasta hinta-ankkurista taikka molemmista. Nämä

⁶⁹ ~~EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1–15~~

⁷⁰ Komission suositus 2013/466/EU, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, kilpailua edistävästä ja laajakaistan investointiympäristöä parantavista johdonmukaisista syrjimättömyysvelvoitteista ja kustannuslaskentamenetelmistä (EUVL L 251, 21.9.2013, s. 13).

kilpailun turvatoimet eivät estä kansallisia sääntelyviranomaisia yksilöimästä muita olosuhteita, joissa voisi olla aiheellista olla asettamatta säänneltyjä käyttöoikeushintoja tietyille tukkutasen tuotantopanoksille, jos esimerkiksi loppukäyttäjien kysynnän korkean hintajoukon vuoksi huomattavan markkinavoiman operaattorin ei kannata veloittaa selvästi kilpailutason ylittäviä hintoja.

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 21 kappale

- (179) Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa velvollisuuksia, jotka koskevat kustannuslaskentajärjestelmän käyttöä hintavalvonnan tueksi, se voi itse toteuttaa vuosittaisen arvioinnin varmistaakseen kyseisen kustannuslaskentajärjestelmän noudattamisen, jos sillä on siihen tarvittava pätevä henkilöstö, tai se voi pyytää jotain muuta pätevää, kyseessä olevasta operaattorista riippumattomaa toimijaa toteuttamaan arvioinnin.

↴ uusi

- (180) Unionin veloitusjärjestelmä laskevan puheliikenteen markkinoilla perustuu CPNP-malliin (Calling Party Network Pays, ”soittajan verkko maksaa”). Kysynnän ja tarjonnan korvattavuuden analyysi osoittaa, että nykyisin tai lähitulevaisuudessa ei vielä ole tukkutasolla korvikkeita, jotka rajoittaisivat terminointimaksujen asettamista tietyssä verkossa. Kun otetaan huomioon kohdeverkkomarkkinoiden luonne kaksisuuntaisena yhteenliittämistilanteena, mahdollisen kilpailuongelman muodostavat myös operaattorien väliset ristikkäissubventiot. Nämä potentiaaliset kilpailuongelmat ovat yhteisiä kiinteän verkon ja matkaviestintäverkon laskevan puheliikenteen markkinoille. Näistä syistä, ja kun otetaan huomioon kohdeverkon operaattorin mahdollisuus ja halukkuus nostaa hintoja huomattavasti yli kustannustason, voidaan kustannussuuntautuneisuusvaatimusta pitää toimivimpana keinona puuttua ongelmaan keskipitkällä aikavälillä.
- (181) Tukkutasen laskevan puheliikenteen kilpailuongelmien koko unionin tason johdonmukaisesta käsittelystä aiheutuvan sääntelyrasitteen keventämiseksi tässä direktiivissä olisi säädettävä yhteisestä lähestymistavasta perustana hintavalvontavaroitusten asettamiselle, ja sitä olisi täydennettävä sitovalla yhteisellä metodologialla, jonka määrittää komissio, sekä teknisillä ohjeilla, jotka yhteistyöelimen olisi laadittava.
- (182) Jotta voidaan yksinkertaistaa tukkutasen laskevan liikenteen terminointimaksujen asettamisen yksinkertaistamiseksi ja helpottaa niiden määrittämistä tarvittaessa kiinteiden verkkojen ja matkaviestinverkkojen markkinoilla unionissa, ne olisi vahvistettava delegoidulla säädöksellä. Tässä direktiivissä olisi säädettävä yksityiskohtaisista perusteista ja parametreista, joiden perusteella puheliikenteen terminointimaksujen arvot määritetään. Näitä perusteita ja parametreja soveltaessaan komission olisi otettava huomioon muun muassa, että olisi katettava ainoastaan laskevan puheliikenteen tukkupalvelujen tarjonnan lisäkustannukset; että taajuusmaksut määräytyvät tilaajan eivätkä liikenteen mukaan ja näin ollen niitä ei pitäisi ottaa huomioon ja että lisätaajuuksia varataan pääasiassa datalle, joten niillä ei ole merkitystä laskevan puheliikenteen lisäkustannusten kannalta; että on tunnustettava, että vaikka matkaviestintäverkoissa pienin tehokas mittakaava on arviolta vähintään 20 prosenttia markkinaosuudesta, kiinteissä verkoissa pienemmät operaattorit voivat

koostaan riippumatta saavuttaa saman tehokkuuden ja tuottaa samoilla yksikkökustannuksilla kuin tehokas operaattori. Tarkkaa enimmäismäärää määrittäessään komission olisi sovellettava asianmukaista painotusta, jossa otetaan huomioon loppukäyttäjien kokonaismäärä kussakin jäsenvaltiossa, jos tämä on tarpeen jäljelle jäävien kustannuserojen huomioon ottamiseksi. Kun komissio vahvistaa kyseisen määrän, olisi otettava huomioon yhteistyöelimen ja kansallisten sääntelyelinten arvokas kokemus sopivien kustannusmallien laatimisessa.

(183) Tässä direktiivissä asetetaan tukkutason laskevan puheliikenteen terminointimaksujen enimmäismäärät kiinteissä verkoissa ja matkaviestinverkoissa. Alkuperäisessä delegoidussa säädöksessä vahvistetaan sitten enimmäismäärän alittava täsmällinen määrä, jota kansallisten sääntelyviranomaisten on sovellettava. Alkuperäistä määrää ajantasaistetaan myöhemmin. Kansallisten sääntelyviranomaisten tähän asti soveltaman alhaalta ylöspäin suuntautuvan Pure LRIC (Pure Long Run Incremental Cost) –mallin perusteella ja soveltaen edellä esitettyjä perusteita puheliikenteen terminointimaksut vaihtelevat nykyisin 0,4045 sentistä minuutilta 1,226 senttiin minuutilta matkaviestintäverkoissa ja 0,0430 sentistä minuutilta 0,1400 senttiin minuutilta kiinteissä verkoissa yhteenliittämisen paikallisimmassa kerroksessa (laskettuna ruuhka-aikojen ja hiljaisien aikojen maksujen painotettuna keskiarvona). Maksujen erot johtuvat erilaisista paikallisista edellytyksistä ja nykyisistä hintarakenteista sekä mallilaskelmien erilaisista ajoituksista eri jäsenvaltioissa. Lisäksi kiinteissä verkoissa kustannustehokkaiden terminointimaksujen taso riippuu myös siitä, missä verkon kerroksessa laskevan liikenteen palvelua tarjotaan.

(184) Erittäin suuren kapasiteetin laajakaistapalvelujen kysynnän toteutumisasteen nykyisen epävarmuuden samoin kuin yleisten mittakaavaetujen vuoksi yhteisinvestointisopimukset tarjoavat merkittäviä kustannusten ja riskien tasaamiseen liittyviä etuja, jotka auttavat pienempiä operaattoreita investoimaan taloudellisesti järkevin ehdoin, mikä edistää kestävästä pitkäaikaista kilpailua, myös alueilla, joilla infrastruktuuriin perustuva kilpailu ei välttämättä olisi tehokasta. Jos operaattori, jolla on huomattava markkinavoima, tekee avoimen pyynnön, joka koskee yhteisinvestointeja oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin uusiin verkkoelementteihin, jotka edistävät merkittävästi erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoa, kansallisen sääntelyviranomaisen ei yleensä pitäisi asettaa tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia uusille verkkoelementeille, ellei myöhempien markkina-analyysien uudelleentarkastelusta muuta johdu. Edellyttäen, että otetaan asianmukaisesti huomioon yhteisinvestoinnin ennakoitavat kilpailua edistävät vaikutukset tukku- ja vähittäiskaupan tasolla, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat silti pitää – nykyinen markkinarakenne ja säänneltyjen tukkutason käyttöoikeusedellytysten mukainen dynamiikka huomioon ottaen ja edellyttäen, ettei siitä ole jo tehty kaupallista tarjousta – aiheellisenä turvata niiden käyttöoikeuksien hakijoiden oikeudet, jotka eivät osallistu tiettyyn yhteisinvestointiin ylläpitämällä olemassa olevia käyttöoikeustuotteita tai, jos aikaisemmat verkkoelementit puretaan, määräämällä käyttöoikeustuotteista, joilla on vastaavat toiminnot kuin aikaisemmassa infrastruktuurissa saatavilla olleilla tuotteilla.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 61 kappale

(185) Toimintojen eriyttäminen tarkoittaa, että vertikaalisesti integroituneen operaattorin on perustettava operatiivisesti erillisiä liiketoimintayksiköitä, ja sen tarkoituksena on

varmistaa täysin samanarvoisten käyttöoikeustuotteiden tarjonta kaikille ketjun loppupään operaattoreille, mukaan luettuna operaattorin omat vertikaalisesti integroituneet alaosastot. Toimintojen eriyttäminen mahdollistaa kilpailun lisäämisen useilla merkityksellisillä markkinoilla vähentämällä huomattavasti houkutusta syrjintään ja helpottamalla syrjimättömyysvelvoitteiden noudattamisen varmentamista ja valvontaa. Poikkeuksellisissa tapauksissa toimintojen eriyttäminen on perusteltavissa korjaavana toimenä, kun on toistuvasti epäonnistuttu todellisen syrjimättömyyden saavuttamisessa useilla kyseisistä markkinoista ja kun on hyvin vähän tai ei lainkaan merkkejä infrastruktuurien välisen kilpailun syntymisestä kohtuullisessa aikataulussa sen jälkeen kun on turvauduttu yhteen tai useampaan aiemmin tarkoituksenmukaisena pidettyyn korjaavaan toimeen. On kuitenkin tärkeää varmistaa, että sen määrittäminen säilyttää kyseisen yrityksen kannustimet investoida verkkoonsa ja että siitä ei aiheudu mitään kielteisiä vaikutuksia kuluttajien hyvinvoinnille. Sen määrittäminen edellyttää liityntäverkkoon liittyvien eri merkityksellisten markkinoiden koordinoitua analyysiä ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 6746 artiklassa säädetyn markkina-analyysimenettelyn mukaisesti. Markkina-analyysiä tehdessään ja tämän korjaavan toimen yksityiskohtia suunnitellessaan kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tuotteisiin, joita erilliset liiketoimintayksiköt tulisivat hoitamaan, ottaen huomioon verkon rakentamisen laajuus ja teknologian kehityksen taso, jotka voivat vaikuttaa kiinteiden ja langattomien palvelujen korvaavuuteen. Sisämarkkinoiden kilpailuhäiriöiden välttämiseksi komission olisi hyväksyttävä etukäteen toimintojen eriyttämistä koskevat ehdotukset.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 62 kappale

- (186) Toimintojen eriyttämisen toteuttaminen ei saisi estää erillisten liiketoimintayksiköiden välisiä asianmukaisia koordinoitimekanismeja sen varmistamiseksi, että emoyhtiön taloudelliset ja johtamiseen liittyvät valvontaoikeudet suojataan.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 64 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (187) Jos vertikaalisesti integroitunut operaattori päättää siirtää koko paikallisverkko-omaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, tai perustamalla erillisen liiketoimintayksikön käyttöoikeustuotteille, kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi arvioida aiotun toimen ⇒, kyseisen yrityksen mahdollisesti tarjoamat käyttöoikeussitoumukset mukaan lukien, ⇐ vaikutuksia kaikkiin vertikaalisesti integroituneelle operaattorille asetettuihin voimassa oleviin sääntelyvelvoitteisiin sen varmistamiseksi, että uudet järjestelyt ovat ☒ tämän ☒ direktiivin ~~2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi)~~ ja ~~direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi)~~ mukaisia. Kansallisen sääntelyviranomaisen pitäisi suorittaa uusi analyysi markkinoista, joilla eriytetty yksikkö toimii, ja asettaa, säilyttää, muuttaa tai poistaa velvoitteita vastaavasti. Tätä varten kansallisen sääntelyviranomaisen pitäisi voida pyytää yritykseltä tietoja.

- (188) Sitovat sitoumukset voivat lisätä sellaisen vertikaalisesti integroituneen yrityksen suorittaman vapaaehtoisin eriyttämisen ennakoitavuutta ja avoimuutta, jolla on todettu olevan huomattava markkinavoima yhdellä tai useammalla merkityksellisistä markkinoista, esittämällä suunnitellun eriyttämisen toteuttaminen esimerkiksi etenemissuunnitelmalla, johon sisältyy selkeät välitavoitteet ja ennakoituvat seuraukset, jos joitakin välitavoitteita ei saavuteta. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarkasteltava tehtyjä sitoumuksia kestävyysennakoivasta näkökulmasta, erityisesti valittaessa ajanjaksoa, jolle niistä tehdään sitovia, sekä otettava huomioon sidosryhmien julkisessa kuulemisessa markkinaolosuhteiden vakaudelle ja ennakoitavuudelle antama arvo.
- (189) Sitoumuksiin voi sisältyä valvonnasta vastaavan toimitsijan nimittäminen ja sitoumuksia antavan operaattorin velvollisuus raportoida säännöllisesti täytäntöönpanosta. Kansallisen sääntelyviranomaisen olisi hyväksyttävä sekä toimitsija että tälle osoitettava tehtävänanto.
- (190) Verkon omistajista, jotka eivät harjoita toimintaa vähittäismarkkinoilla ja joiden liiketoimintamalli rajoittuu sen vuoksi tukkutasen palvelujen tarjoamiseen toisille, voi olla hyötyä sellaisten menestyksekkäiden tukkumarkkinoiden luomisessa, joilla on positiivinen vaikutus ketjun loppupään kilpailuun vähittäismarkkinoilla. Lisäksi niiden liiketoimintamalli voi houkutella sijoittajia investoimaan vakaampaan infrastruktuuriin, joka voi mahdollistaa pitemmällä aikavälillä erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönoton. Ainoastaan tukkumarkkinoilla toimiva operaattori ei kuitenkaan välttämättä tarkoita tosiasiallisesti kilpailullisempia vähittäismarkkinoita, ja ainoastaan tukkumarkkinoilla toimivilla operaattoreilla voidaan todeta olevan huomattava markkinavoima tietyillä tuotemarkkinoilla ja maantieteellisillä markkinoilla. Ainoastaan tukkutoimintaan keskittyvää liiketoimintamallia noudattavien operaattorien toiminnasta aiheutuva kilpailuriski voi olla pienempi kuin vertikaalisesti integroituneiden operaattorien tapauksessa, edellyttäen, että ainoastaan tukkutoiminnan harjoittamisen malli on aito, eikä ole olemassa kannustimia syrjintään tuotantoketjun loppupään palveluntarjoajien välillä. Sääntelytoimien olisi sen vuoksi oltava samassa suhteessa lievempiä. Toisaalta kansallisten sääntelyelinten on voitava toteuttaa toimia, jos ilmenee loppukäyttäjille haitallisia kilpailuongelmia.
- (191) Jotta siirtyminen aikaisemmista kupariverkoista seuraavan sukupolven verkkoihin loppukäyttäjien edun mukaisesti olisi helpompaa, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava seurata verkko-operaattoreiden omia aloitteita tässä asiassa ja laatia tarvittaessa asianmukainen siirtymisprosessi, esimerkiksi ennakkoilmoituksen, avoimuuden ja hyväksyttävissä olevien vertailukelpoisten käyttöoikeustuotteiden avulla, kun verkon omistajan aikomus ja valmius siirtyä pois kupariverkosta on osoitettu. Siirtymisen perusteettoman viivästymisen välttämiseksi kansalliset sääntelyviranomaiset olisi valtuutettava peruuttamaan kupariverkon käyttöoikeusvelvollisuudet, kun asianmukainen siirtymisprosessi on vahvistettu.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 1
kappale (mukautettu)

~~(192) Telealan vapauttamiseen sekä yhä lisääntyvään kilpailuun ja viestintäpalvelujen valinnanvapauteen liittyy samanaikaisesti sellaisen yhdenmukaisen sääntelyjärjestelmän luominen, jonka avulla turvataan yleispalvelun tarjoaminen. Yleispalvelun käsitteen olisi kehityttävä rinnan tekniikan ja markkinoiden kehittymisen sekä käyttäjien taholta tulevan kysynnän muutosten kanssa. Vuonna 1998 toteutettua yhteisön telemarkkinoiden täydellistä vapauttamista varten luodussa sääntelyjärjestelmässä määriteltiin yleispalveluvelvollisuuksien vähimmäislaajuus sekä vahvistettiin yleispalvelun kustannuksia ja rahoittamista koskevat säännöt.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 2
kappale (mukautettu)

~~(193) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 153 ☒ unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 169 ☒ artiklan mukaisesti yhteisön ☒ unionin ☒ on edistettävä kuluttajansuojaa.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 3
kappale (mukautettu)

~~Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet televerkkojen ja palvelujen sääntelyjärjestelmää koskevia sitoumuksia televiestinnän peruspalveluja koskevan Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimuksen yhteydessä. Jokaisella WTO:n jäsenmaalla on oikeus määrittellä yleispalveluvelvollisuus, jonka se haluaa taata. Tällaisia velvollisuuksia ei sinänsä katsota kilpailun vastaisiksi, jos niitä hallinnoidaan avoimesti, ketään syrjimättä ja kilpailun kannalta puolueettomalla tavalla eivätkä ne aiheuta suurempaa rasitetta kuin mitä jäsenmaan määrittelemä yleispalvelu edellyttää.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 51
kappale (mukautettu)

~~Suunnitellun toiminnan tavoitteita, jotka ovat kaikille eurooppalaisille käyttäjille tarjottavan teleyleispalvelun yleisen tason määrittäminen, niiden edellytysten yhdenmukaistaminen, jotka koskevat yleisten puhelinverkkojen ja niihin liittyvien, yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen käyttömahdollisuutta ja käyttöä tietyssä sijaintipaikassa, sekä sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen sekä niiden liitännäistoimintojen yhdenmukaistetun sääntelyjärjestelmän luominen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toimien laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 5 kappale

~~Kilpailuilla markkinoilla olisi tiettyjä velvollisuuksia sovellettava kaikkien yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tietyssä sijaintipaikassa tarjoaviin organisaatioihin ja muita velvollisuuksia olisi sovellettava ainoastaan organisaatioihin, joilla on huomattava markkinavoima tai jotka on nimetty yleispalvelua tarjoaviksi operaattoreiksi.~~

↓ uusi

(194) Yleispalvelu on turvaverkko, jolla varmistetaan tiettyjen vähimmäispalvelujen saatavuus kaikille loppukäyttäjille kohtuulliseen hintaan, jos tällaisen käyttöoikeuden puuttumisesta seuraava sosiaalisen syrjäytymisen riski estäisi kansalaisilta täysimittaisen sosiaalisen ja taloudellisen osallistumisen yhteiskuntaelämään.

(195) Perustason laajakaistainternetyhteys on käytännössä yleisesti saatavilla kaikkialla unionissa, ja sitä käytetään hyvin laajasti eri tarkoituksiin. Yleinen käyttöaste on kuitenkin vähäisempi kuin saatavuus, sillä jotkut eivät yhteyttä käytä syistä, jotka liittyvät tietoisuuteen saatavuudesta, kustannuksiin, taitoihin tai henkilökohtaiseen valintaan. Kohtuuhintaisesta tarkoituksenmukaisesta internetyhteydestä on tullut ratkaisevan tärkeä yhteiskunnalle ja koko taloudelle. Se muodostaa perustan osallistumiselle digitaalitalouteen ja yhteiskuntaan välttämättömien verkkopalvelujen välityksellä.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 8 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

~~(196) Yleispalvelua koskeva perusvaatimus on ☒ varmistaa, että kaikilla loppukäyttäjillä on saatavillaan kohtuuhintaiset tarkoituksenmukaiset internetyhteydet ja ääniviestintäpalvelut vähintään ☒ tarjota käyttäjille pyynnöstä liittymä yleiseen puhelinverkkoon tietyssä sijaintipaikassa kohtuuhintaan. ☐ Jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus varmistaa myös sellaisten palvelujen kohtuuhintaisuus, joita ei tarjota tietyssä sijaintipaikassa vaan liikkuville kansalaisille, jos ne pitävät tätä tarpeellisenä täysimittaisen sosiaalisen ja taloudellisen yhteiskuntaelämään osallistumisen kannalta. ☐ Vaatimus rajoittuu ainoastaan yhteen kapeakaistaiseen verkkoliittymään, jonka tarjoamisen jäsenvaltiot voivat rajoittaa loppukäyttäjän pääasialliseen asuinpaikkaan, eikä se koske digitaalista monipalveluverkkoa (ISDN), joka mahdollistaa kaksi tai useampia liittymiä ja jossa kaikkia liittymiä voi käyttää samanaikaisesti. Kyseisen liittymän teknisessä tarjoamisessa ei pitäisi olla mitään rajoituksia, vaan sen pitäisi olla mahdollista johtimien tai langattoman tekniikan avulla; mitään rajoituksia ei pitäisi myöskään olla sen suhteen, mitkä operaattorit ☐ operaattoriryhmät ☐ tarjoavat yleispalveluvelvollisuuksiin sisältyviä palveluja kokonaan tai osittain. Yleisen puhelinverkon tietyssä sijaintipaikassa olevien liittymien pitäisi pystyä siirtämään puhetta ja tietoa nopeuksilla, jotka riittävät esimerkiksi Internetin kautta tarjottavien online-palvelujen käyttöön. Yksittäisen käyttäjän Internet-yhteyden nopeus riippuu monista tekijöistä, muun muassa yhteydentarjoajan Internet-kytkettävyydestä sekä sovelluksesta, jossa yhteyttä käytetään. Yleisen puhelinverkon yksittäisen kapeakaistaisen liittymän siirtonopeus riippuu tilaajan päätelaitteen ominaisuuksista ja liittymästä. Näin ollen ei ole~~

aiheellista määrittää yhteisön tasolla tiettyä siirtonopeutta. Nykyisin saatavilla olevat äänikaistamodeemit siirtävät tietoa tyypillisesti 56 kbit/s:n nopeudella ja mukauttavat siirtonopeutta automaattisesti linjan vaihtelevan laadun perusteella, jolloin lopullinen siirtonopeus voi olla alhaisempi kuin 56 kbit/s. Joustavuutta tarvitaan toisaalta siitä syystä, että sen avulla jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että yhteydet pystyvät pitämään yllä tätä nopeutta, ja toisaalta siitä syystä, että sen avulla jäsenvaltiot voivat tarvittaessa sallia ylärajaksi asetetun nopeuden 56 kbit/s alittavia nopeuksia, jotta voidaan käyttää hyväksi langattoman tekniikan valmiuksia (esimerkiksi matkapuhelinverkkoja) yleispalvelun tarjoamiseksi suuremmalle osalle väestöstä. Tämä voi olla erityisen tärkeää joissakin ehdokasvaltioissa, joissa suhteellisen pienellä osalla kotitalouksista on perinteinen puhelinliittymä. Niissä erityistapauksissa, joissa yleisen puhelinverkon kiinteä liittymä ei selvästikään ole riittävän tehokas tyydyttävää Internet-yhteyttä varten, jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia liittymän parantamista tasolle, jolla tilaajien enemmistön liittymät ovat, jotta liittymä tukisi tyydyttävästi Internet-yhteyttä varten riittäviä siirtonopeuksia. Jos tällaisten erityistoimenpiteiden nettokustannukset kyseisten kuluttajien osalta aiheuttavat rasitteen, kustannusten nettovaikutukset voidaan sisällyttää yleispalveluvelvollisuuksien nettokustannuslaskelmiin.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 5
kappale
⇒ uusi

(197) Yleiseen viestintäverkkoon kiinteässä sijaintipaikassa olevilla tietoyhteyksillä olisi voitava tukea tiedonsiirtoa nopeudella, joka sopii online-palvelujen, kuten internetin kautta tarjottujen palvelujen, saamiseen. Yksittäisen käyttäjän yhteyden nopeus riippuu monista tekijöistä, muun muassa yhteydentarjoajan tai -tarjoajien internetkytkettävyydestä sekä sovelluksesta, jossa yhteyttä käytetään. Yleisen viestintäverkon yksittäisen liittymän siirtonopeus riippuu tilaajan päätelaitteen ominaisuuksista ja liittymästä. Näin ollen ei ole aiheellista määrittää yhteisön tasolla tiettyä siirtonopeutta. ⇒ Kohtuuhintaisen tarkoituksenmukaisen internetyhteyden olisi oltava riittävä käyttöoikeuden saamiseksi ja peruspalvelujen tietyn sellaisen vähimmäismäärän käyttämiseksi, joka vastaa useimpien loppukäyttäjien käyttämiä palveluja. Jäsenvaltioiden olisi täsmennettävä tätä vähimmäispalvelujen luetteloa siten, että se mahdollistaa riittävän sosiaalisen osallisuuden ja osallistumisen digitaaliseen yhteiskuntaan ja talouteen niiden alueella. ⇐ Joustavuus on tarpeen, jotta jäsenvaltiot voivat tarvittaessa toteuttaa toimia varmistaakseen, että tietoyhteydellä kyetään tukemaan siirtonopeuksia, jotka riittävät jäsenvaltioiden määrittelemään toimivaan internetyhteyteen, samalla kun otetaan huomioon kansallisten markkinoiden erityispiirteet, kuten tilaajien enemmistön kyseisessä jäsenvaltiossa valitsema laajakaista tai tekninen toteutettavuus, edellyttäen, että kyseisillä toimilla pyritään minimoimaan markkinoiden vääristymistä. Jos kyseisten toimien seurauksena nimettyyn yritykseen kohdistuu epäoikeudenmukainen rasitus, kun kustannukset ja tulot sekä kyseisten palvelujen tarjoamisesta koituvat aineettomat edut otetaan asianmukaisesti huomioon, tämä voidaan sisällyttää kaikkiin yleispalveluvelvoitteita koskeviin nettokustannuslaskelmiin. Perusverkon infrastruktuurille voidaan myös järjestää vaihtoehtoinen rahoitus, johon kuuluu yhteisön rahoitusta tai yhteisön lainsäädännön mukaisia kansallisia toimia.

↓ uusi

- (198) Loppukäyttäjien ei pitäisi olla pakko käyttää palveluja, joita he eivät halua käyttää, ja näin ollen palvelun käyttöön oikeutettujen loppukäyttäjien pitäisi olla mahdollista pyynnöstä rajoittaa kohtuuhintainen yleispalvelu ainoastaan ääniviestintäpalveluun.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 17 kappale

- (199) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava seurata yleispalveluvollisuuksien soveltamisalaan kuuluvien palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei ole vielä nimennyt mitään yritystä yleispalvelun tarjoajaksi. Tällaisessa tapauksessa, ja seuranta olisi toteutettava siten, että siitä ei aiheudu liiallista hallinnollista taakkaa kansallisille sääntelyviranomaisille eikä kyseisenlaisia palveluja tarjoaville yrityksille.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (200) Kohtuuhinnalla tarkoitetaan jäsenvaltioiden kansallisella tasolla omien erityisolojensa perusteella määrittelemää hintaa, ja tähän voi kuulua paikasta riippumattomien yhteisten hintojen asettaminen tai erityisten hintavaihtoehtojen määrittäminen ☒ erityisiä hintavaihtoehtoja ☒ ⇒ tai -paketteja ⇐ pienituloisia käyttäjiä ☒ tai sellaisia käyttäjiä ☒ varten ☒, joilla on erityisiä sosiaalisia tarpeita, mukaan lukien iäkkäät, vammaiset ja loppukäyttäjät maaseudulla tai maantieteellisesti eristyneillä alueilla. Tällaisia tarjouksia olisi tehtävä tietyillä perusominaisuuksilla, jotta voidaan välttää markkinoiden toiminnan vääristyminen. ☒ Yksittäisten kuluttajien ⇒ loppukäyttäjien ⇐ kannalta kohtuuhintaisuus liittyy ⇒ kohtuuhintaisuuden olisi perustuttava ⇐ heidän ⇒ oikeuteensa sopimukseen yrityksen kanssa, numeron saatavuuteen, palvelujen jatkuvaan käytettävyyteen ja heidän ⇐ mahdollisuuksiinsa seurata ja tarkkailla puhelinkulujaan.

↓ uusi

- (201) Loppukäyttäjiltä ei pitäisi enää olla mahdollista evätä käyttöoikeutta vähimmäismäärään yhteyspalveluja. Oikeuden tehdä sopimus yrityksen kanssa pitäisi merkitä, että mahdollisesti evätyiksi tulevilla loppukäyttäjillä, erityisesti pienituloisilla tai käyttäjillä, joilla on erityisiä sosiaalisia tarpeita, olisi oltava mahdollisuus tehdä sopimus kohtuuhintaisesta tarkoituksenmukaisesta internetyhteydestä ja ääniviestintäpalvelusta vähintään tietyissä sijaintipaikoissa minkä tahansa yrityksen kanssa, joka tarjoaa tällaisia palveluja kyseisessä paikassa. Taloudellisten riskien kuten laskujen maksamatta jättämisen minimoimiseksi yrityksillä olisi oltava vapaus tarjota sopimus ennakkomaksuehdoilla, jotka perustuvat kohtuuhintaisiin yksittäisiin ennalta maksettuihin yksikköihin.
- (202) Sen varmistamiseksi, että kansalaiset ovat puheliikennepalvelujen tavoitettavissa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava puhelinnumeron saatavuus kohtuullisen ajan ja myös aikoina, jolloin puheliikennepalvelua ei käytetä. Yritysten olisi voitava ottaa

käyttöön mekanismeja, joilla voidaan tarkistaa, haluaako loppukäyttäjä edelleen pitää numeron.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 4
kappale (mukautettu)

- (203) ~~Yleispalvelun takaaminen (eli määriteltyjen vähimmäispalvelujen tarjoaminen kaikille loppukäyttäjille kohtuuhintaan) voi edellyttää, että joitakin palveluja tarjotaan joillekin loppukäyttäjille hintaan, joka eroaa normaaleista markkinaehtoisista hinnoista. Korvausten maksaminen yrityksille, jotka on nimetty tarjoamaan kyseisiä palveluja tällaisissa olosuhteissa ☒ tarjoaville yrityksille ☒ ei välttämättä johda kilpailun vääristymiseen, edellyttäen että nimetyille ☒ tällaisille ☒ yrityksille korvataan erityisesti tämän palvelun antamiseen liittyvät nettokustannukset ja että nämä kustannukset katetaan kilpailun kannalta puolueettomalla tavalla.~~

↓ uusi

- (204) Jotta kansalliset sääntelyviranomaiset voisivat arvioida, tarvitaanko kohtuuhintaisuuden osalta toimenpiteitä, niiden olisi voitava seurata loppukäyttäjille, jotka ovat pienituloisia tai joilla on erityisiä sosiaalisia tarpeita, tarjottujen hintavaihtoehtojen tai –pakettien kehitystä ja yksityiskohtia.
- (205) Jos toimenpiteet yritysten tarjoamien perushintavaihtoehtojen tai –pakettien lisäksi eivät riitä turvaamaan kohtuuhintaisuutta loppukäyttäjille, joilla on pienet tulot tai erityistarpeita, suora tuki kuten esimerkiksi arvosetelit tällaisille loppukäyttäjille voi olla asianmukainen vaihtoehto ottaen huomioon tarve minimoida markkinoiden vääristyminen.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 9
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (206) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia sellaisten ☒ kohtuuhintaisten ☒ ~~laajalti käytettävien~~ tuotteiden ja palvelujen markkinoiden luomisen tukemiseksi, joihin sisältyy vammaisille loppukäyttäjille tarkoitettuja toimintoja ☒, mukaan lukien laitteet, joissa käytetään apuvälineteknologiaa ☒. ~~Tähän pääsemiseksi ☒ Tämä ☒ voidaan ☒ saavuttaa ☒ esimerkiksi ottaa eurooppalaisten standardien ☒ avulla tai ottamalla ☒ perusteella käyttöön sähköisten palvelujen saatavuutta (eAccessibility) koskevat ☒ tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin xxx/YYYY/EU⁷¹ ☒ vaatimukset julkisissa hankintamenettelyissä ja palvelujen hankintaan liittyvissä tarjouskilpailuissa sekä panemalla täytäntöön vammaisten loppukäyttäjien oikeuksia suojeleva lainsäädäntö.~~ ⇒ Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä aiheelliset toimenpiteet kansallisten olosuhteiden mukaan, mikä antaa jäsenvaltioille joustoa toteuttaa erityistoimenpiteitä esimerkiksi, jos markkinoilla ei ole tavanomaisilla taloudellisilla edellytyksillä saatavilla kohtuuhintaisia tuotteita ja palveluja, joihin sisältyy vammaisille loppukäyttäjille tarkoitettuja toimintoja. ⇐

⁷¹ EUVL C [...], [...], s. [...]

- (207) Tiedon siirtämiseen sellaisin siirtonopeuksin, jotka riittävät mahdollistamaan tarkoituksenmukaisen internetyhteyden, on lähes yleismaailmallisesti saatavilla kiinteitä yhteyksiä, ja suurin osa kansalaisista eri puolilla unionia käyttää niitä. Vakiomuotoisen kiinteän laajakaistan kattavuus ja saatavuus unionissa oli 97 prosenttia kotitalouksista vuonna 2015 ja käyttöönottoaste keskimäärin 72 prosenttia, ja langattomaan teknologiaan perustuvien palvelujen saatavuus on vieläkin laajempi. Jäsenvaltioiden välillä on kuitenkin eroja suhteessa kiinteän laajakaista saatavuuteen ja kohtuuhintaisuuteen kaupunki- ja maaseutualueilla.
- (208) Markkinoilla on keskeinen asema laajakaistainternetyhteyden saatavuuden varmistamisessa kapasiteetin kasvaessa jatkuvasti. Alueilla, joilla ratkaisua ei voida löytää markkinoilta, kehittyy tarkoituksenmukaisen internetyhteyden saatavuuden tukemiseksi muita toimintapoliittisia välineitä, jotka ovat periaatteessa kustannustehokkaampia ja vähemmän markkinoita vääristäviä kuin yleispalveluvelvollisuudet. Tällaisia ovat esimerkiksi rahoitusvälineet, joita on saatavilla vaikkapa Euroopan strategisten investointien rahaston tai Verkkojen Eurooppa –välineen kautta, julkinen rahoitus Euroopan rakenne- ja investointirahastoista, kattavuusvaatimusten liittäminen radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin laajakaistaverkkojen käyttöönoton tukemiseksi harvaan asutuilla alueilla sekä julkiset investoinnit unionin valtiontukisääntöjen mukaisesti.

- (209) ~~Yleispalvelua koskeva perusvaatimus on tarjota käyttäjille pyynnöstä liittymä yleiseen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa ja kohtuuhintaan.~~ ⇒ Jos asianmukaisesti tehdyn arvioinnin jälkeen, jossa on otettu huomioon kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tekemän verkkojen käyttöönoton maantieteellisen kartoituksen tulokset, osoitetaan, että markkinoiden toiminnalla tai julkisilla toimilla ei todennäköisesti voida tuottaa loppukäyttäjille tietyillä alueilla yhteyksiä, joilla voitaisiin saavuttaa jäsenvaltioiden 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrittelemä tarkoituksenmukainen internetyhteydaspalvelu ja ääniviestintäpalvelut tietyssä sijaintipaikassa, jäsenvaltion olisi voitava poikkeuksellisesti nimetä eri yrityksiä tai yritysryhmiä tarjoamaan näitä palveluja kansallisen alueensa niissä eri osissa, joita asia koskee. ⇐ ~~Vaatimuksena on paikallisten, kansallisten ja kansainvälisten puhelinyhteyksien, faksiyhteyksien ja datapalvelujen järjestäminen, jonka jäsenvaltiot voivat rajoittaa~~ ⇒ tarkoituksenmukaisen internetyhteydaspalvelun saatavuutta tukevat yleispalveluvelvollisuudet ⇐ loppukäyttäjän pääasialliseen sijainti- tai asuinpaikkaan. ~~Kyseisen liittymän~~ ☒ Teknisiä keinoja, joilla ☒ ⇒ tarjotaan tarkoituksenmukaista internetyhteyttä ja ääniviestintäpalveluja tietyssä sijaintipaikassa ⇐ ~~teknisessä tarjoamisessa ei pitäisi~~ ☒ rajoittaa ☒ ~~olla mitään rajoituksia~~, vaan sen pitäisi olla mahdollista johtimien tai langattoman tekniikan avulla; mitään rajoituksia ei pitäisi myöskään olla sen suhteen, mitkä operaattorit tarjoavat yleispalveluvelvollisuuksiin sisältyviä palveluja kokonaan tai osittain.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 16 kappale

- (210) Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden on objektiivisin perustein päätettävä, mitkä yritykset nimetään yleispalvelun tarjoajiksi, ottaen tarvittaessa huomioon yritysten kyvyn ja halukkuuden hyväksyä kaikkien tai joidenkin yleispalveluvelvollisuuksiin kuuluvien palvelujen tarjoaminen. Tämä ei sulje pois sitä, että jäsenvaltiot voivat nimeämisprosessin kuluessa ottaa mukaan tehokkuussyllä perusteltuja erityisehtoja mukaan lukien muun muassa maantieteellisten alueiden tai osatekijöiden ryhmittely tai nimeämisen vähimmäiskeston määrittäminen.

↓ uusi

- (211) Olisi arvioitava kustannukset, joita aiheutuu sellaisten yhteyksien saatavuuden varmistamisesta 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn tarkoituksenmukaisen internetyhteydshallituksen tuottamiseen ja ääniviestintäpalvelun tuottamiseen tietyssä sijaintipaikassa kohtuullisin hinnoin yleispalveluvelvollisuuden puitteissa. Tässä yhteydessä olisi erityisesti arvioitava odotettavissa olevat taloudelliset rasitteet yrityksille ja käyttäjille sähköisen viestinnän alalla.
- (212) Nimeämismenettelyssä asetetut vaatimukset koko kansallisen alueen kattavuuden varmistamiseksi ovat omiaan sulkemaan lähtökohtaisesti tietyt yritykset yleispalvelun tarjoajaksi nimeämisestä koskevan hakumenettelyn ulkopuolelle tai saamaan ne luopumaan hakumenettelyyn osallistumisesta. Nimeäminen yleispalveluvelvollisuuksien mukaisesti palveluntarjoajaksi liian pitkäksi tai määräämättömäksi ajaksi voi myös johtaa tiettyjen yritysten jäämiseen lähtökohtaisesti ulkopuolelle.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 9 kappale

~~Tämän direktiivin säännökset eivät estä sitä, että jäsenvaltiot nimeävät eri yritykset tarjoamaan yleispalvelun verkkoon liittyviä ja palveluihin liittyviä osia. Verkkoon liittyviä osia tarjoamaan nimettyjä yrityksiä voidaan vaatia varmistamaan sellaiset rakentamis- ja ylläpitotoiminnot, jotka täyttävät tarpeenmukaisella ja oikeasuhteisella tavalla kaikki kohtuulliset pyynnöt liittymän tarjoamisesta yleiseen puhelinverkkoon tietyssä sijaintipaikassa ja yleisen puhelinverkon käyttöoikeudesta tietyssä sijaintipaikassa.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 11 kappale (mukautettu)

~~Luettelotiedot ja numerotiedotuspalvelu ovat olennainen apuväline yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen käytön kannalta, ja ne ovat osa yleispalveluvelvollisuutta. Käyttäjät ja kuluttajat haluavat kattavia luetteloita ja sellaista numerotiedotuspalvelua, joka sisältää kaikki luetteloidut puhelinpalvelujen tilaajat ja heidän kaikki numeronsa (kiinteät ja matkapuhelinnumerot mukaan lukien), ja he haluavat, että tiedot on esitetty samanarvoisina. Henkilötietojen käsittelyä ja yksityisyyden suojaa televiestinnän alalla koskevassa 15 päivänä~~

~~joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/66/EY⁷² turvataan tilaajien oikeus yksityisyyteen heidän henkilötietojensa julkisessa luettelossa ilmoittamisen osalta.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 12 kappale (mukautettu)

~~Kansalaisille on tärkeää, että käytettävissä on riittävästi maksullisia yleisöpuhelimia ja että käyttäjät pystyvät soittamaan hätänumeroihin ja erityisesti eurooppalaiseen hätänumeroon (112) maksutta mistä tahansa puhelimesta, maksulliset yleisöpuhelimet mukaan luettuina, käyttämättä minkäänlaisia maksuvälineitä. Jollei kansalaisilla ole riittävästi tietoa numerosta 112, he eivät voi hyötyä tämän eurooppalaisen hätänumeron olemassaolon tuomasta lisäturvallisuudesta erityisesti matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 13 kappale

~~Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet taatakseen vammaisille ja käyttäjille, joilla on erityistarpeita, mahdollisuus käyttää kaikkia yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluita tietyssä sijaintipaikassa kohtuuhintaan. Vammaisia käyttäjiä palveleviin erityistoimenpiteisiin voivat sisältyä yleisöpuhelinien, yleisölle tarkoitettujen tekstipuhelinien tai vastaavien apuvälineiden asettaminen kuurojen tai puhehäiriöisten käyttäjien saataville, numerotiedotuspalvelujen tai vastaavien palvelujen tarjoaminen maksutta sokeille tai heikkonäköisille käyttäjille ja eriteltujen laskujen tarjoaminen vaihtoehtoisissa muodoissa sokeille tai heikkonäköisille käyttäjille heidän pyynnöstään. Lisäksi on ehkä toteutettava erityistoimenpiteitä, jotta vammaiset ja käyttäjät, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, voivat käyttää hätäpalveluja (112) ja valita eri operaattoreiden tai palveluntarjoajien välillä kuten muutkin kuluttajat. Palvelun laatustandardeja on kehitetty useiden muuttujien perusteella, jotta voidaan arvioida tilaajien saamien palvelujen laatua sekä sitä, miten yleispalveluvelvollisuuden alaisiksi nimetyt yritykset toimivat näiden standardien saavuttamiseksi. Vammaisia käyttäjiä koskevia palvelun laatustandardeja ei vielä ole. Olisi kehitettävä vammaisia käyttäjiä koskevia suoritusstandardeja ja vastaavia muuttujia, ja niistä säädetään tämän direktiivin 11 artiklassa. Lisäksi kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava vaatia palvelun laadun suoritus tasoa koskevien tietojen julkaisemista, jos ja kun tällaisia standardeja ja muuttujia kehitetään. Yleispalvelun tarjoaja ei saisi toteuttaa toimia, jotka estävät käyttäjiä hyödyntämästä kaikilta osin eri operaattoreiden tai palveluntarjoajien sellaisia palveluja yhdessä sen omien, yleispalvelun osana tarjottavien palvelujen kanssa.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 14 kappale

~~Mahdollisuus yleisen puhelinverkon käyttöön tietyssä sijaintipaikassa ja sen käyttö on niin tärkeää, että sen olisi oltava jokaisen sitä perustellusti pyytävän saatavilla. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden on puolueettomin perustein päätettävä, millä yrityksillä on tässä direktiivissä tarkoitettuja yleispalveluvelvollisuuksia, ottaen tarvittaessa huomioon yritysten kyky ja halukkuus hyväksyä kaikkien tai joidenkin yleispalveluvelvollisuuksiin kuuluvien palvelujen tarjoaminen. On tärkeää, että~~

⁷²

EYVL L 24, 30.1.1998, sp. 1.

yleispalveluvelvollisuudet täytetään mahdollisimman tehokkaalla tavalla siten, että käyttäjät yleensä maksavat hintoja, jotka vastaavat palvelun tarjoamisesta aiheutuvia tosiasiallisia kustannuksia. On myös tärkeää, että yleispalvelua tarjoavat operaattorit turvaavat verkon toimintakyvyn sekä palvelun jatkuvuuden ja laadun. Kilpailun ja valinnanvaran lisääntyminen tarjoaa enemmän mahdollisuuksia siihen, että kaikkia yleispalveluvelvollisuuksiin kuuluvia palveluja tai joitakin niistä tarjoavat muut kuin huomattavan markkinavoiman omaavat yritykset. Näin ollen yleispalveluvelvollisuuksia voidaan joissakin tapauksissa asettaa operaattoreille, jotka ovat osoittaneet tarjoavansa liittymiä ja palveluja kaikkein kustannustehokkaimmalla tavalla, ja käyttää tarjouskilpailuun perustuvia tai vertailevia valintamenettelyjä. Vastaavia velvollisuuksia voidaan asettaa edellytyksiksi sellaisten valtuutusten myöntämiselle, joita tarvitaan yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tarjoamiseen.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 10
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(213) Kun ☒ yritys, joka on nimetty tämän ☒ direktiivin ~~2002/22/EY (yleispalveludirektiivi)~~ 81 4 artiklan mukaisesti yleispalvelun tarjoajaksi ☒ varmistamaan tarkoituksenmukaisen internetyhteyden tai ääniviestintäpalvelun saatavuus tietyssä sijaintipaikassa ☒ ~~nimetty yritys~~ aikoo luovuttaa koko yleispalveluvelvoitteen mukaisen ja jäsenvaltion alueella sijaitsevan paikallisliityntäverkko-omaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on viime kädessä eri omistaja, kansallisen sääntelyviranomaisen olisi arvioitava suunnitellun liiketoimen vaikutukset, jotta yleispalveluvelvoitteen jatkuvuus jäsenvaltion kaikilla alueilla voidaan varmistaa. Tähän liittyen yrityksen olisi ilmoitettava luovutuksesta etukäteen sille kansalliselle sääntelyviranomaiselle, joka asetti yleispalveluvelvoitteet. Kansallisen sääntelyviranomaisen arvio ei saisi haitata liiketoimen suorittamista.

↓ uusi

(214) Vakauden turvaamiseksi ja vähittäisen siirtymän tukemiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava edelleenkin varmistaa sellaisten yleispalvelujen, joihin ei kuulu tarkoituksenmukainen internetyhteys ja ääniviestintäpalvelut tietyssä sijaintipaikassa, tarjoaminen alueellaan, jotka kuuluvat niiden yleispalveluvelvollisuuksien soveltamisalaan direktiivin 2002/22/EY perusteella tämän direktiivin tullessa voimaan, jos kyseisiä palveluja tai niihin verrattavissa olevia palveluja ei ole saatavilla tavanomaisissa kaupallisissa olosuhteissa. Jäsenvaltiot saisivat joustoa, jota tarvitaan erilaisten kansallisten olosuhteiden huomioon ottamiseen asianmukaisesti, jos sallitaan edelleen maksullisten yleisöpuhelimien, puhelinluetteloiden ja numerotiedotuspalvelujen tarjoaminen yleispalveluvelvollisuuden mukaisesti niin pitkään kuin tarve niihin pystytään osoittamaan. Tällaiset palvelut olisi kuitenkin rahoitettava julkisista varoista kuten muutkin julkisen palvelun velvoitteet.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 15
kappale
⇒ uusi

(215) Jäsenvaltioiden olisi seurattava kuluttajien ⇒ loppukäyttäjien tarkoituksenmukaisen internetyhteyden ja ääniviestintäpalvelujen ⇐ = käyttöä ja erityisesti niiden kohtuuhintaisuutta. Puhelinpalvelun ⇒ Tarkoituksenmukaisen internetyhteyden ja ääniviestintäpalvelujen ⇐ kohtuuhintaisuus liittyy tietoon, jota käyttäjät saavat puhelimen käyttökustannuksista ja sen käytön suhteellisista kustannuksista verrattuna muihin palveluihin, ja se liittyy myös kuluttajien mahdollisuuksiin tarkkailla kulujaan. Näin ollen kohtuuhintaisuus merkitsee päättävällän luovuttamista kuluttajille siten, että yleispalveluvelvollisuuksien alaisiksi nimetyille yrityksille asetetaan velvollisuuksia. Tällaisiin velvollisuuksiin kuuluu eritellyn laskutuksen määritelty taso ja kuluttajille annetut mahdollisuudet estää valikoivasti tietyt puhelut (kuten kalliit puhelut lisämaksullisiin palveluihin), hallita puhelinkuluja ennakkomaksujärjestelmien avulla ja suorittaa liittymämaksut ennakolta. Tällaisia toimenpiteitä on ehkä tarkasteltava uudelleen ja muutettava markkinoiden kehityksen perusteella. Nykyisin ei yleispalveluvelvollisuuksien alaisia operaattoreita vaadita lähettämään tilaajille ennakkoilmoitusta, jos ennalta määrätty kulumäärä ylittyy tai jos soitettujen puhelujen määrässä tai kohteissa huomataan jotain tavanomaisesta poikkeavaa. Asiaa koskevien säännösten uudelleentarkastelussa olisi tulevaisuudessa harkittava, onko tilaajille lähetettävä näistä seikoista ennakkoilmoitus.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 17
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(216) Lukuun ottamatta tapauksia, joissa laskut toistuvasti maksetaan myöhässä tai jätetään maksamatta, ⇒ kohtuuhintaisiin maksuihin oikeutettuja ⇐ kuluttajia olisi suojattava välittömältä verkkoyhteyden katkaisemiselta maksamattoman laskun perusteella, ja heidän olisi erityisesti riitatapauksissa, jotka koskevat lisämaksullisten palvelujen käytöstä aiheutuneita korkeita laskuja, voitava keskeytyksettä päästä käyttämään olennaisia puhelinpalveluja ☒ ääniviestintäpalveluja ☒, kunnes riita on ratkaistu. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tätä mahdollisuutta puhelinpalvelujen käyttöön jatketaan ainoastaan sillä edellytyksellä, että tilaaja maksaa edelleen liittymän perusmaksut.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 16
kappale

~~Laatu ja hinta ovat kilpailun avaintekijöitä avoimilla markkinoilla, ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava seurata yleispalveluvelvollisuuden alaisiksi nimettyjen yritysten saavuttamaa palvelun laatua. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava tarpeelliseksi katsomissaan tapauksissa toteuttaa kyseisten yritysten saavuttamaan palvelun laatuun liittyviä aiheellisia toimia. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi myös voitava seurata muiden, yleisiä puhelinverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tietyissä sijaintipaikoissa käyttäjille tarjoavien yritysten saavuttamaa palvelun laatua.~~

↕ uusi

(217) Jos tarkoituksenmukaisen internetyhteyden ja ääniviestintäyhteyden tarjoamisesta tai muiden yleispalvelujen tarjoamisesta 85 artiklan mukaisesti aiheutuu epäoikeudenmukaisia rasitteita yritykselle, ottaen asianmukaisesti huomioon kustannukset ja tulot sekä kyseisten palvelujen tarjoamisesta syntyvät aineettomat hyödyt, kyseiset epäoikeudenmukaiset rasitteet voidaan sisällyttää yleispalveluvollisuuksien nettokustannuslaskelmaan.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 18 kappale (mukautettu)

(218) Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa luotava järjestelmiä yleispalveluvollisuuksien nettokustannusten rahoittamiseksi, jos voidaan osoittaa, että kyseisiä palveluja voidaan tarjota ainoastaan tappiolla tai sellaisin nettokustannuksin, jotka poikkeavat tavanomaisista kaupallisista vaatimuksista. On tärkeää varmistaa, että yleispalveluvollisuuksien nettokustannukset lasketaan asianmukaisesti, että niiden rahoitus toteutetaan markkinoita ja yritysten toimintaa mahdollisimman vähän vääristävällä tavalla ja että rahoitus on perustamissopimuksen ☒ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ☒ 87 ☒ 107 ☒ ja 88 ☒ 108 ☒ artiklan mukaista.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 19 kappale

(219) Yleispalvelun nettokustannusten laskennassa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kustannukset ja tulot sekä yleispalvelun tarjoamisesta syntyvät aineettomat hyödyt, mutta laskentamenetelmä ei saisi estää toteuttamasta yleistä päämäärää, jonka mukaan hintarakenteiden on vastattava kustannuksia. Kaikki yleispalveluvollisuuksien nettokustannukset olisi laskettava selkeitä menettelyjä noudattaen.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 20 kappale

(220) Aineettomien etujen huomioon ottamisella tarkoitetaan sitä, että kokonaiskustannusten määrittämiseksi olisi yleispalveluvollisuuksien välittömistä nettokustannuksista vähennettävä niiden välillisten etujen arvioitu määrä, jotka yritykselle koituvat sillä olevan yleispalvelujen tarjoajan aseman ansiosta.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 21 kappale
⇒ uusi

~~(221)~~ Jos yleispalveluvollisuudesta aiheutuu yritykselle kohtuuton rasite, on aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus ottaa käyttöön järjestelmiä nettokustannusten kattamiseksi tehokkaalla tavalla. ⇒ Yleispalveluvollisuuden nettokustannukset olisi katettava julkisilla varoilla. Tarkoituksenmukainen internetyhteys hyödyttää paitsi sähköisen viestinnän alaa myös sähköistä taloutta laajemminkin sekä koko yhteiskuntaa. Laajakaistanopeuksia tukevan yhteyden tarjoaminen enenevälle määrälle loppukäyttäjää mahdollistaa näille sähköisten palvelujen käytön ja aktiivisen

osallistumisen sähköiseen yhteiskuntaan. Tällaisten yhteyksien varmistaminen yleispalveluvollisuuksien pohjalta palvelee yleistä etua vähintään yhtä paljon kuin sähköisen viestinnän tarjoajien etua. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi korvattava tällaisten laajakaistanopeuksia osana julkista palvelua tukevien yhteyksien nettokustannukset julkisista varoista, joihin on katsottava kuuluvan myös rahoitusta valtioiden talousarvioista. ↩ Eräs keino kattaa yleispalveluvollisuuksien nettokustannukset on julkisten varojen käyttäminen. On myös kohtuullista, että aiheutuneiden nettokustannusten kattamiseen osallistuvat avoimesti kaikki käyttäjät yrityksiltä perittävien maksujen kautta. Jos kustannukset katetaan yrityksiltä perittävillä maksuilla, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että maksut jaetaan niiden kesken puolueettomin perustein, ketään syrjimättä ja suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Tämä periaate ei estä jäsenvaltioita myöntämästä poikkeuksia uusille kilpailijoille, jotka eivät ole vielä saavuttaneet merkittävää asemaa markkinoilla. Kaikissa rahoitusjärjestelmissä olisi varmistettava, että yritykset osallistuvat ainoastaan yleispalveluvollisuuksien rahoittamiseen eivätkä muihin toimiin, jotka eivät suoraan liity yleispalveluvollisuuksiin kuuluvien palvelujen tarjontaan. Kaikissa rahoitusjärjestelmissä olisi varmistettava, että yritykset osallistuvat ainoastaan yleispalveluvollisuuksien rahoittamiseen eivätkä muihin toimiin, jotka eivät suoraan liity yleispalveluvollisuuksiin kuuluvien palvelujen tarjontaan. Kustannusten kattamiseksi perustetuissa järjestelmissä olisi kaikissa tapauksissa noudatettava yhteisön lainsäädäntöön sisältyviä periaatteita, ja erityisesti kustannustenjakojärjestelmissä olisi noudatettava syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita. Kaikissa rahoitusjärjestelmissä olisi varmistettava, etteivät yhden jäsenvaltion käyttäjät osallistu toisen jäsenvaltion yleispalvelukustannusten rahoittamiseen esimerkiksi soittaessaan puheluja jäsenvaltiosta toiseen.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 22 kappale

Jos jäsenvaltiot päättävät rahoittaa yleispalveluvollisuuksien nettokustannukset julkisista varoista, tällä on katsottava tarkoitettavan rahoittamista valtioiden yleisistä talousarvioista muut julkiset rahoituslähteet kuten valtion lotto ja veikkausyritykset mukaan lukien.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 23 kappale

Yleispalveluvollisuuksien nettokustannukset voidaan jakaa kaikkien tai tiettyjen määriteltyjen yritysryhmien kesken. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kustannusten jakoa koskevassa jakojärjestelmässä noudatetaan avoimuuden, markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita. Markkinoiden mahdollisimman vähäisellä vääristymisellä tarkoitetaan sitä, että maksut olisi kerättävä niin, että loppukäyttäjille aiheutuu mahdollisimman vähän rasitetta, esimerkiksi hajottamalla maksut mahdollisimman laajalle.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 24
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (222) ~~Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi vakuututtava siitä, että yleispalvelua varten annettavaa rahoitustukea saavienat yritystenkset esittävät olisi esitettävä~~ pyyntönsä perusteeksi ☒ kansallisille sääntelyviranomaisille ☒ riittävän yksityiskohtaisesti ne yleispalvelun osatekijät, joita varten ne tarvitsevat tätä rahoitusta. Yleispalveluvelvollisuuksien hinnoittelua ja rahoitusta koskevat jäsenvaltioiden suunnitelmat olisi annettava komissiolle tiedoksi, jotta se voi varmistaa, että ne ovat perustamissopimuksen mukaiset. ~~Yleispalvelun tarjontaan nimitettyjä operaattoreita rohkaistaan kannustimin hankkimaan yleispalveluvelvollisuuksien arvioituja nettokustannuksia vastaavat tulot. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi huolehdittava yleispalveluvelvollisuuksien rahoittamiseksi perittyjä varoja koskevasta todellisesta avoimuudesta ja varojen tehokkaasta valvonnasta. ⇒ Yleispalvelun tarjonnan nettokustannusten laskennan olisi perustuttava objektiiviseen ja läpinäkyvään metodologiaan, jotta voidaan varmistaa yleispalvelun mahdollisimman kustannustehokas tarjonta ja edistää markkinatoimijoiden tasavertaisia toimintaedellytyksiä. Läpinäkyvyyttä voitaisi lisätä siten, että metodologia, jota on tarkoitus käyttää yleispalvelun yksittäisten osatekijöiden nettokustannusten laskemiseen, olisi tiedossa jo ennen laskennan suorittamista.~~ ⇐

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 25
kappale

~~Viestintämarkkinat kehittyvät jatkuvasti niin, että käytettyjen palvelujen määrä kasvaa ja teknisten keinojen määrä tarjota niitä käyttäjille lisääntyy. Yleisön tasolla määriteltäjä yleispalveluvelvollisuuksia olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen ehdotusten tekemiseksi velvollisuuksien laajuuden muuttamisesta tai uudelleenmäärittelystä. Uudelleentarkastelussa olisi otettava huomioon sosiaalisten, kaupallisten ja teknisten olosuhteiden kehitys ja se, että kaikki yleispalvelun laajuuteen tehtävät muutokset olisi testattava siten, että palvelujen tullessa väestön huomattavan enemmistön ulottuville, vältetään sellaisten käyttäjien sosiaaliselta syrjäytymiseltä, joilla ei ole niihin varaa. Yleispalveluvelvollisuuksien laajuuden muutoksissa olisi aina huolehdittava siitä, ettei keinotekoisesti edistetä tiettyjä teknisiä ratkaisuja muiden ratkaisujen kustannuksella, ettei alan yrityksille aseteta kohtuutonta taloudellista rasitetta (mikä vaarantaisi markkinoiden kehityksen ja innovoinnin) ja ettei mahdollinen taloudellinen rasite lankea epäoikeudenmukaisesti pienituloisten kuluttajien kannettavaksi. Kaikki yleispalveluvelvollisuuden laajuuden muutokset merkitsevät ilman muuta sitä, että nettokustannukset voidaan rahoittaa tässä direktiivissä sallittujen menetelmien turvin. Jäsenvaltiot eivät saa määrätä yrityksille maksusuorituksia sellaisista toimenpiteistä, jotka eivät kuulu yleispalveluvelvollisuuksiin. Yksittäiset jäsenvaltiot voivat yhä vapaasti määrätä erityisistä toimenpiteistä (jotka eivät kuulu yleispalveluvelvollisuuksiin) ja rahoittaa ne yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta ne eivät saa periä tätä varten maksuja yrityksiltä.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 26
kappale

~~Tehokkaampi kilpailu kaikilla liittymä- ja palvelumarkkinoilla antaa kuluttajille enemmän valinnanvaraa. Todellisen kilpailun ja valinnanvaran määrä vaihtelee yhteisössä, sen~~

jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden maantieteellisillä alueilla sekä liittymä- ja palvelumarkkinoilla. Jotkut käyttäjät voivat olla täysin riippuvaisia jonkin sellaisen yrityksen liittymä- ja palvelutarjonnasta, jolla on huomattava markkinavoima. Tehokkuuden vuoksi ja todellisen kilpailun edistämiseksi on yleisesti ottaen tärkeää, että huomattavan markkinavoiman omaavan yrityksen tarjoamat palvelut vastaavat niiden aiheuttamia kustannuksia. Loppukäyttäjiltä veloittettavien hintojen on tehokkuuden ja sosiaalisten syiden vuoksi vastattava kysyntää ja kustannuksia, edellyttäen että tämä ei vääristä kilpailua. On olemassa vaara, että yritys, jolla on huomattava markkinavoima, voi monin eri tavoin estää uusien kilpailijoiden pääsyn markkinoille tai vääristää kilpailua esimerkiksi perimällä kohtuuttomia hintoja, asettamalla hinnat liian alhaisiksi, niputtamalla vähittäispalveluja niin, että ne on ostettava kokonaisuutena, tai suosimalla tiettyjä asiakkaita. Sen vuoksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava toimivalta asettaa viimeisenä keinona ja asianmukaisen harkinnan pohjalta vähittäismyyntiä koskevia sääntöjä, joita sovelletaan yrityksiin, joilla on huomattava markkinavoima. Hintakattoja, maantieteellisin perustein laskettuja keskiarvoja tai muita vastaavia keinoja sekä muita kuin lainsäädäntöön perustuvia toimenpiteitä kuten julkistettavia vähittäishintavertailuja voidaan käyttää niiden kahden tavoitteen saavuttamiseksi, jotka ovat todellisen kilpailun edistäminen ja pyrkimys ottaa huomioon yleisen edun mukaiset tarpeet, kuten yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen kohtuuhintaisuus joidenkin kuluttajien kannalta. Kansallisten sääntelyviranomaisten ulottuvilla on oltava asianmukaiset kustannuslaskentatiedot, jotta ne voivat suorittaa sääntelytehtävänsä tällä alalla, mahdollinen hintavalvonta mukaan luettuna. Vähittäispalvelut olisi kuitenkin asetettava sääntelyllisen valvonnan alaisiksi vain, jos kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat, että asiaan liittyvillä tukkumyyntiä koskevilla toimenpiteillä tai operaattorin valintaa ja ennaltavalintaa koskevilla toimenpiteillä ei saavutettaisi tehokkaan kilpailun ja yleisen edun varmistamisen tavoitetta.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 27 kappale

Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa velvollisuuksia, jotka koskevat kustannuslaskentajärjestelmän käyttöä hintavalvonnan tueksi, se voi itse toteuttaa vuosittaisen arvioinnin varmistaakseen kyseisen kustannuslaskentajärjestelmän noudattamisen, jos sillä on siihen tarvittava pätevä henkilöstö, tai se voi pyytää jotain muuta pätevää, kyseessä olevasta operaattorista riippumattomaa toimijaa toteuttamaan arvioinnin.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 29 kappale

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat lisäksi asianomaisia markkinoita koskevan analyysin perusteella vaatia, että huomattavan markkinavoiman omaavien matkaviestinoperaattoreiden on tarjottava tilaajilleen mahdollisuus käyttää minkä tahansa yhteenliitetyn, yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tarjoajan palveluja puhelukohtaisesti tai ennaltavalinnan avulla.

↓ uusi

(223) Jotta voidaan tehokkaasti tukea tavaroiden, palvelujen ja henkilöiden vapaata liikkumista unionissa, pitäisi voida käyttää tiettyjä kansallisia numerovaroja, erityisesti eräitä muita kuin maantieteellisiä numeroita, oman alueen rajat ylittävällä tavalla eli numeron antaneen jäsenvaltion alueen ulkopuolella kaikkialla unionin alueella. Henkilöiden väliseen viestintään liittyvän huomattavan petosriskin vuoksi tällainen

oman alueen ulkopuolinen käyttö olisi sallittava sähköisissä viestintäpalveluissa lukuun ottamatta henkilöiden välisiä viestintäpalveluja. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön, erityisesti kuluttajansuojaa koskevien sääntöjen ja muiden numeroiden käyttöön liittyvien sääntöjen, täytäntöönpanoa valvotaan riippumatta siitä, missä jäsenvaltiossa numeroiden käyttöä koskevat oikeudet on myönnetty. Tästä pitäisi seurata, että kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset jäsenvaltioissa, joissa numeroa käytetään, ovat toimivaltaisia soveltamaan kansallisia lakejaan yrityksiin, joille numero on osoitettu. Lisäksi tällaisten jäsenvaltioiden kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus pyytää numeron osoittamisesta vastaavaa kansallista sääntelyviranomaista tukemaan niitä niissä jäsenvaltioissa sovellettavien sääntöjen noudattamisen valvonnassa, joissa numeroa käytetään. Tällaisiin tukitoimenpiteisiin olisi sisällyttävä varoittavia seuraamuksia ja, erityisesti vakavissa sääntöjenvastaisuustapauksissa, kyseessä olevalle yritykselle osoitettujen numeroiden oman alueen ulkopuolista käyttöä koskevan oikeuden peruuttaminen. Oman alueen ulkopuolista käyttöä koskevat vaatimukset eivät saisi rajoittaa jäsenvaltioiden valtuuksia estää tapauskohtaisesti pääsy numeroihin tai palveluihin petosten tai väärinkäytösten vuoksi. Numeroiden oman alueen ulkopuolinen käyttö ei saisi rajoittaa verkkovierailupalvelujen tarjontaa koskevien unionin sääntöjen soveltamista, mukaan lukien säännöt, jotka koskevat sellaisten verkkovierailupalvelujen poikkeavan tai vilpillisen käytön ehkäisemistä, joihin sovelletaan vähittäishintojen sääntelyä ja jotka hyötyvät säännellyistä verkkovierailupalvelujen tukkuhinnoista. Jäsenvaltioiden olisi edelleenkin voitava tehdä numerovarojen oman alueen ulkopuolisesta käytöstä erityissopimuksia kolmansien maiden kanssa.

- (224) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä numerovarojen langatonta toimittamista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajan vaihtamisen helpottamiseksi. Numerovarojen langaton toimittaminen mahdollistaa televiestintälaitteiden tunnistamisen uudelleenohjelmoinnin ilman fyysistä kontaktia kyseisiin laitteisiin. Tällä on erityisen suuri merkitys laitteiden välisen viestinnän palveluissa eli palveluissa, joissa dataa ja tietoa siirretään automaattisesti laitteiden tai ohjelmistoihin perustuvien sovellusten välillä joko kokonaan tai osittain ilman ihmiskäyttäjien toimia. Tällaisten laitteiden välisen palvelujen tarjoajilla ei ole välttämättä fyysistä yhteyttä laitteisiin joko sijaintietäisyyden, käytettävien laitteiden suuren lukumäärän tai niiden käyttötapojen vuoksi. Laitteiden välisen viestinnän markkinoiden ja uuden teknologian kehittymisen vuoksi jäsenvaltioiden olisi kaikin keinoin pyrittävä varmistamaan teknologianeutraalius langattomassa palveluntarjonnassa.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 20 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- ~~(225)~~ Selkeisiin, puolueettomiin ja syrjimättömiin ehtoihin perustuva numerovarojen käyttömahdollisuus on keskeinen tekijä yrityksille, jotta ne voivat kilpailla sähköisen viestinnän alalla. ⇒ Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia muille kuin sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoaville yrityksille ottaen huomioon numeroiden kasvavan merkityksen esineiden internetin eri palveluissa. ⇐ Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi hallinnoitava kaikkia kansallisten numerointisuunnitelmien osia, myös verkkojen osoitejärjestelmissä käytettyjä pistekoodeja. Silloin kun numerovarojen käyttöä on yhdenmukaistettava

yhteisössä ☒ unionissa ☒ yleiseurooppalaisten palvelujen tai ⇒ rajat ylittävien palvelujen ja erityisesti laitteiden välisiin yhteyksiin perustuvien palvelujen, kuten verkkoyhteyksillä varustettujen autojen, ⇐ kehittämisen tukemiseksi ☒ ja jos kysyntään ei pystytä vastaamaan olemassa olevilla numerovaroilla ☒, komissio voi ~~toimenpanovaltansa turvin~~ ⇒ yhteistyöelimen avustuksella ⇐ toteuttaa ~~teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Jäsenvaltioiden olisi sovitettava yhteen kansalliset näkökantansa perustamissopimuksen mukaisesti niissä kansainvälisissä järjestöissä ja elimissä, joissa numerointipäätöksiä tehdään, jos tämä on tarpeen palvelujen täyden maailmanlaajuisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi. Tämän direktiivin säännöksillä ei luoda kansallisille sääntelyviranomaisille uusia vastuualueita Internetin nimi- ja osoitejärjestelmän alalla.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 19 kappale

- (226) Vaatimus julkaista ~~taajuuksien tai~~ numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä koskevat päätökset voidaan täyttää saattamalla nämä päätökset yleisön saataville Internet-sivustolla.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 43 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- ~~(227)~~ Koska kadonneiden lasten ilmoittamiseen liittyy erityisnäkökohtia ja ~~tällaisen palvelun saatavuus on nykyisin rajoitettu~~, jäsenvaltioiden ~~on~~ ☒ olisi ☒ numeron varaamisen lisäksi myös tehtävä kaikkensa varmistaa ~~☒~~ varmistettava ☒, että kadonneiden lasten ilmoittamiseen ~~tarkoitettu palvelu~~ on todella viipymättä käytettävissä niiden alueella ☒ todella käytettävissä oleva ☒ ⇒ ja hyvin toimiva ⇐ palvelu numerossa 116000. ~~Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa muun muassa järjestettävä tarjouskilpailuja, jotta kiinnostuneita osapuolia kehoitetaan tarjoamaan kyseinen palvelu.~~

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 46 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (228) Yhtenäismarkkinat merkitsevät sitä, että loppukäyttäjät voivat käyttää kaikkia toisten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita ☒, ilmaisnumerot ja erityismaksulliset palvelunumerot mukaan lukien, ☒ ja että he voivat käyttää palveluja ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ alueella muiden kuin maantieteellisten numeroiden, ~~kuten ilmaisnumeroiden ja erityismaksullisten palvelunumeroiden välityksellä~~ ⇒, paitsi jos puhelun vastaanottava loppukäyttäjä on kaupallisista syistä päättänyt rajoittaa käyttöoikeutta tietyiltä maantieteellisiltä alueilta ⇐. Loppukäyttäjien olisi myös voitava käyttää ~~eurooppalaisen numerointiavaruuden numeroita ja~~ kansainvälisiä ilmaisnumeroita (Universal International Freephone Numbers, UIFN). Mahdollisuutta käyttää ~~numerovaroja~~ ☒ numerovaroja ☒ ja niihin liittyviä palveluja rajojen yli ei pitäisi estää muulloin kuin objektiivisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi tiettyihin erityismaksullisiin palveluihin liittyvien petosten tai väärinkäytösten estämiseksi, jos numero on määritelty ainoastaan kansalliseksi (esimerkiksi kansallinen lyhytvalintanumero) tai

jos se ei ole teknisesti tai taloudellisesti toteutettavissa. ⇒ Asianomaisen jäsenvaltion ulkopuolelta soittavilta osapuolilta voidaan veloittaa eri hintoja kuin kyseisen jäsenvaltion alueelta soittavilta osapuolilta. ⇐ Käyttäjille olisi tiedotettava etukäteen selkeästi kaikista ilmaisnumeroihin liittyvistä maksuista, kuten vakiomuotoisten kansainvälisten suuntanumeroiden kautta käytettävissä oleviin numeroihin sovellettavista ulkomaanpuhelumaksuista.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 38
kappale
⇒ uusi

~~Se, että loppukäyttäjien käytössä ovat kaikki yhteisön numerovarot, on elintärkeä ennakkoodellytys yhtenäismarkkinoiden toteutumiselle. Tämän pitäisi kattaa muut kuin maantieteelliset numerot, ilmaisnumerot ja maksulliset palvelunumerot mukaan luettuina, paitsi silloin, kun vastaanottava tilaaja on kaupallisista syistä päättänyt rajoittaa tietyltä maantieteelliseltä alueelta tulevia puheluja. Asianomaisen jäsenvaltion ulkopuolelta soittavilta osapuolilta perittävien hintojen ei tarvitse olla samat, mitkä peritään kyseisen jäsenvaltion alueelta soittavilta osapuolilta.~~

↓ uusi

(229) Sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden toteuttaminen edellyttää esteiden poistamista siltä, että loppukäyttäjät voivat käyttää sähköisiä viestintäpalveluja yli valtioiden rajojen kaikkialla unionissa. Yleisen sähköisen viestinnän tarjoajien ei tulisi kieltää tai rajoittaa loppukäyttäjien verkkoon pääsyä tai syrjiä loppukäyttäjää kansallisuuden perusteella tai sen perusteella, missä jäsenvaltiossa he asuvat. Eriyttämisen pitäisi kuitenkin olla mahdollista, jos se perustuu objektiivisesti perusteltavissa oleviin eroihin kustannuksissa ja riskeissä, ja se voi olla laajakantoisempaa kuin asetuksessa (EU) 531/2012 säädetyt toimenpiteet säänneltyjen vähittäistason verkkovierailupalvelujen poikkeavan tai vilpillisen käytön estämiseksi

(230) Loppukäyttäjien suojelua koskevien sääntöjen vaihteleva täytäntöönpano on luonut sisämarkkinoille huomattavia esteitä, jotka vaikuttavat sekä sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajiin että loppukäyttäjiin. Näiden esteiden torjumista auttaisi se, että kaikkialla unionissa sovelletaan samoja korkeatasoisen suojelun turvaavia sääntöjä. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien loppukäyttäjien oikeuksien tarkistetun täysimittaisen yhdenmukaistamisen pitäisi lisätä huomattavasti oikeusvarmuutta sekä loppukäyttäjien että sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien kannalta ja lieventää merkittävästi markkinoille pääsyn esteitä sekä sääntöjen hajanaisuudesta aiheutuvaa noudattamisrasitetta. Täysimittainen yhdenmukaistaminen auttaa voittamaan sisämarkkinoiden esteitä, jotka ovat seurausta loppukäyttäjiin sovellettavista kansallisista säännöksistä, jotka suojelevat kansallisia palveluntarjoajia muista jäsenvaltioista tulevalta kilpailulta. Korkeatasoisen suojan toteuttamiseksi tässä direktiivissä olisi tehostettava kohtuullisesti monia loppukäyttäjää koskevia säännöksiä jäsenvaltioiden parhaiden käytäntöjen perusteella. Oikeuksien täysimittainen yhdenmukaistaminen lisää loppukäyttäjien luottamusta sisämarkkinoihin heidän hyötyessään sähköisiä viestintäpalveluja käyttäessään korkeatasoisesta suojasta paitsi omassa jäsenvaltiossaan myös asuessaan, työskennellessään tai matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden olisi säilytettävä mahdollisuus korkeatasoisempaan loppukäyttäjien suojaan, jos tässä direktiivissä säädetään sitä koskevasta

nimenomaisesta poikkeuksesta, sekä mahdollisuus toteuttaa toimia aloilla, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 30 kappale (mukautettu)

(231) Sopimukset ovat käyttäjän ja kuluttajan ☒ loppukäyttäjien ☒ kannalta tärkeä keino varmistaa tietojen saatavuus ja ☒ oikeusvarmuus ☒ oikeusturvan vähimmäistase. Useimmat kilpailluilla markkinoilla toimivat palveluntarjoajat tekevät sopimuksia asiakkaidensa kanssa, koska se on kaupallisesti toivottavaa. Sähköisen viestinnän verkkoihin ja palveluihin liittyviin, kuluttajia koskeviin liiketoimiin sovelletaan tämän direktiivin säännösten lisäksi sopimuksia koskevan voimassa olevan yhteisön ☒ unionin ☒ kuluttajansuojalainsäädännön vaatimuksia ja erityisesti kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/13/ETY⁷³ ja kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/7/EY⁷⁴ kuluttajan oikeuksista annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2011/83/EU⁷⁵ sekä kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/13/ETY. Kuluttajille olisi erityisesti turvattava sopimussuhteessa välittömään puhelinpalvelujensa tarjoajaan oikeusvarmuuden vähimmäistase siten, että sopimuksessa eritellään sopimusehdot ja edellytykset, palvelun laatu, sopimuksen ja palvelun päättämistä koskevat ehdot sekä korvaus- ja riitojenratkaisumenettelyt. Jos muut palveluntarjoajat kuin välittömät puhelinpalvelun tarjoajat tekevät sopimuksia kuluttajien kanssa, näihin sopimuksiin olisi sisällytettävä samat tiedot. Hintojen sekä sopimusehtojen avoimuuden varmistavat toimenpiteet lisäävät kuluttajien mahdollisuuksia tehdä mahdollisimman hyviä valintoja ja näin hyötyä kaikista kilpailun tarjoamista mahdollisuuksista.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 21 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(232) ☒ Tässä direktiivissä säädettyjä ☒ sopimuksia koskevia säännöksiä ☒ olisi sovellettava riippumatta asiakkaan suorittaman maksun määrästä. ☒ Niitä ☒ olisi sovellettava kuluttajien lisäksi myös loppukäyttäjiin, ensisijaisesti ☒ komission suosituksessa 2003/361/EY määriteltyihin ☒ mikroyrityksiin ja pk-yrityksiin ☒ pienyrityksiin ☒ , jotka voivat pitää parempana kuluttajien tarpeisiin mukautettua sopimusta ☒ joiden neuvotteluasema on verrattavissa kuluttajiin ja joiden olisi sen vuoksi saatava samantasoinen suoja ☒ . Palveluntarjoajiin kohdistuvan liiallisen hallinnollisen taakan sekä pk-yritysten määrittelemiseen liittyvän monimutkaisuuden välttämiseksi ☒ Sopimuksia koskevia säännöksiä ☒ , myös direktiiviin 2011/83/EU sisältyviä ☒ , ei pitäisi soveltaa näihin ☒ yrityksiin ☒ muihin loppukäyttäjiin automaattisesti, vaan pelkästään niiden pyynnöstä ☒ elleivät ne mieluummin

⁷³ EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29

⁷⁴ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

⁷⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, p. 64).

neuvottele yksilöllisiä sopimusehtoja sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien kanssa ⇐ . ⇒ Toisin kuin mikro- ja pienyrityksillä, suurilla yrityksillä on tavallisesti vahvempi neuvotteluasema, minkä vuoksi ne eivät ole riippuvaisia samoista sopimusten tietovaatimuksista kuin kuluttajat. Muita säännöksiä, esimerkiksi numeron siirrettävyydestä, olisi sovellettava edelleen kaikkiin loppukäyttäjiin, sillä niillä on merkitystä myös suurille yrityksille ⇐ ~~Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla parannetaan pk-yritysten tietämystä tästä mahdollisuudesta.~~

⇓ uusi

- (233) Sähköisen viestinnän alan erityispiirteet edellyttävät horisontaalisia sopimussääntöjä laajemmin eräitä lisäsäännöksiä loppukäyttäjien suojelemiseksi. Loppukäyttäjille olisi muun muassa tiedotettava palvelun tarjotuista laatutasoista, myyntikampanjoiden ehdoista ja sopimusten irtisanomisesta, sovellettavista hinnastoista sekä sellaisten palvelujen hinnoista, joihin liittyy erityisiä hinnoitteluehtoja. Näillä tiedoilla on merkitystä useimpien julkisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tapauksessa, mutta ei silloin, kun on kyse numeroista riippumattomista henkilöiden välisistä viestintäpalveluista. Jotta loppukäyttäjä voisi tehdä tietoon perustuvan valinnan, on välttämätöntä, että vaaditut merkitykselliset tiedot annetaan ennen sopimuksen tekemistä ja selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa. Samasta syystä palveluntarjoajien olisi esitettävä tiivistelmä keskeisistä sopimusehdoista. Vertailun helpottamiseksi ja vaatimusten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi yhteistyöelimen olisi annettava malli tällaisille sopimustiivistelmille.
- (234) Asetuksen (EU) N:o 2015/2120 hyväksymisen johdosta tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat tietojen palvelujen ja sovellusten käyttöoikeuden ja/tai käytön rajoittamisen edellytyksistä ja liikenteen rajoittamista, ovat vanhentuneet ja ne olisi kumottava.
-

⇓ 2009/136/EY johdanto-osan 24 kappale
⇒ uusi

- (235) Päätelaitteiden suhteen asiakassopimuksessa olisi määritettävä mahdolliset rajoitukset, joita palveluntarjoaja asettaa laitteiden käytölle, kuten SIM-kortin lukitseminen, jos tällaisia rajoituksia ei kielletä kansallisessa lainsäädännössä, sekä kustannukset, jotka peritään lopetettaessa sopimus ennen sovittua päättymispäivämäärää tai lopetettaessa se sovittuun aikaan, sekä laitteiden pitämisestä mahdollisesti perittävät kustannukset. ⇒ Mahdolliset sopimuksen ennaikaisesta irtisanomisesta perittävät maksut olisi laskettava päätelaitteiden osalta tavanomaisten poistomenetelmien perusteella ja muiden tarjousetujen osalta suhteessa kuluneeseen aikaan (*pro rata temporis* -periaatteen mukaisesti). ⇐
-

⇓ 2009/136/EY johdanto-osan 25 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (236) ~~Ilman, että palveluntarjoajaa veloitetaan yhteisön oikeuden vaatimuksia pidemmälle meneviin toimiin, asiakassopimuksessa olisi myös määriteltävä, minkä tyyppisiin toimiin palveluntarjoaja voi mahdollisesti ryhtyä turvallisuuteen tai ehyyteen liittyvien ongelmien, uhkien tai haavoittuvuuksien yhteydessä ☒~~, sanotun kuitenkaan

rajoittamatta niiden palveluntarjoajaa koskevien olennaisten velvollisuuksien noudattamista ☒ ⇒ , jotka liittyvät turvallisuuteen tämän direktiivin nojalla ⇐ .

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 32 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

~~(237) =~~ Avointen, ajan tasalla olevien ja vertailukelpoisten tietojen saaminen tarjonnasta ja palveluista on kuluttajille olennaisen tärkeä tekijä kilpailuun perustuvilla markkinoilla, joilla toimii useita palveluntarjoajia. ~~Sähköisten viestintäpalvelujen~~ Loppukäyttäjien ja ~~kuluttajien~~ olisi voitava verrata markkinoilla tarjottujen eri palvelujen hintoja helposti saatavilla olevassa muodossa julkaistujen tietojen perusteella. Jotta ~~hintavertailu~~ ⇒ hintojen ja palvelujen vertaaminen ⇐ olisi helppoa, kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus vaatia sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai ~~palveluja~~ ⇒ muita sähköisiä viestintäpalveluja kuin numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja ⇐ tarjoavilta yrityksiltä suurempaa tietojen (kuten hintojen, ⇒ palvelun laadun, päätelaitteita koskevien rajoitusten ⇐ ~~kulutusmallien~~ ja muiden asiaan liittyvien tilastotietojen) avoimuutta. ⇒ Tällaisissa vaatimuksissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kyseisten verkkojen tai palvelujen ominaispiirteet. ⇐ ☒ Niiden olisi myös varmistettava ☒ ~~sekä varmistaa~~, että kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää palveluja tarjoavien yritysten julkaisemia yleisesti saatavilla olevia tietoja ⇒ vertailuvälineiden tarjoamiseksi ⇐ . ~~Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi myös itse kyettävä asettamaan saataville hintaoppaita, erityisesti jos markkinat eivät ole niitä tarjonneet veloitusetta tai kohtuulliseen hintaan. Yrityksillä ei pitäisi olla oikeutta saada minkäänlaista korvausta tällaisten tietojen käytöstä, jos ne on jo julkaistu ja ovat siten julkista tietoa. Lisäksi loppukäyttäjille ja kuluttajille olisi tiedotettava riittävästi palvelun kustannuksista ja tarjotun palvelun tyypistä ennen palvelun ostamista, erityisesti jos ilmaispuhelupalveluihin liittyy lisämaksuja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava vaatia, että tällaisia tietoja annetaan yleisesti ja että ne annetaan tietyissä niiden määrittämissä palveluluokissa välittömästi ennen puhelun yhdistämistä, jollei siitä kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä. Määrittäessään, minkä tyyppiset puhelut edellyttävät hintatietoja ennen yhdistämistä, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon palvelun luonne, siihen sovellettavat hintaehdot sekä se, tarjoaako sitä palveluntarjoaja, joka ei tarjoa sähköisiä viestintäpalveluja. Lisäksi yritysten olisi jäsenvaltioiden sitä edellyttäessä annettava tilaajille toimivaltaisten viranomaisten tuottamaa yleiseen etuun liittyvää tietoa muun muassa yleisimmistä sääntöjenvastaisuuksista ja niiden oikeudellisista seuraamuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupasta) soveltamista.~~

↓ uusi

(238) Loppukäyttäjät eivät usein ole tietoisia kulutuskäyttäytymisensä kustannuksista tai heidän on vaikea arvioida sähköisiin viestintäpalveluihin käyttämänsä aikaa tai datankulutusta. Avoimuuden lisäämiseksi ja jotta loppukäyttäjät voisivat paremmin hallita viestintäkustannuksiaan, on tärkeää antaa loppukuluttajien käyttöön välineet kulutuksen seuraamiseksi reaaliajassa.

(239) Loppukäyttäjät voivat riippumattomien vertailuvälineiden, kuten verkkosivujen avulla tehokkaasti arvioida yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen, jotka

ovat muita kuin numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä palveluja, tarjoajien ansioita ja saada puolueetonta tietoa erityisesti vertailemalla hintoja ja laatumuuttujia yhdessä paikassa. Tällaisten välineiden avulla pitäisi saada selkeää, tiivistä, täydellistä ja kattavaa tietoa. Niihin olisi pyrittävä sisällyttämään mahdollisimman paljon tarjouksia, jotta yhteenveto olisi edustava ja kattaisi merkittävän osan markkinoista. Tällaisissa välineissä annettavien tietojen olisi oltava luotettavia, puolueettomia ja avoimia. Loppukäyttäjille olisi annettava tietoa tällaisten välineiden saatavuudesta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava alueellaan, että loppukäyttäjillä on vapaa käyttöoikeus vähintään yhteen tällaiseen välineeseen.

- (240) Riippumattomien vertailuvälineiden olisi toimittava riippumatta yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajista. Niitä voivat ylläpitää yksityiset yritykset tai toimivaltaiset viranomaiset tai niitä voidaan ylläpitää toimivaltaisten viranomaisten puolesta. Ne olisi kuitenkin toteutettava määriteltujen laatukriteerien mukaisesti, mukaan lukien vaatimus antaa tiedot niiden omistajista, tarjota täsmällistä ja ajantasaista tietoa, mainita viimeisimmän päivityksen ajankohta, asettaa vertailun perustana olevat selkeät puolueettomat kriteerit ja sisältää laaja valikoima tarjolla olevia yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja, jotka kattavat merkittävän osan markkinoista. Jäsenvaltioiden olisi voitava määritellä, miten usein vertailuvälineissä on tarkistettava ja ajantasaistettava loppukäyttäjille annettavat tiedot ottaen huomioon se, miten usein yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen, ei kuitenkaan numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja, jotka ovat muita kuin numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä palveluja, tarjoajat yleensä päivittävät hintojaan ja laatatietojaan. Jos jäsenvaltiossa on vain yksi väline, joka lakkaa toimimasta tai lakkaa olemasta laatukriteerien mukainen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että loppukäyttäjillä on kohtuullisessa ajassa pääsy toiseen välineeseen kansallisella tasolla.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 26 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (241) ⇒ Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalveluiden käyttöä koskevien yleiseen etuun liittyvien kysymysten käsittelemiseksi ja muiden oikeuksien ja vapauksien suojelun edistämiseksi kansallisten toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi voitava tuottaa ja levittää palveluntarjoajien avulla tällaisten palveluiden käyttöä koskevaa yleiseen etuun liittyvää tietoa. Näihin tietoihin voisi sisältyä yleiseen etuun liittyviä tietoja ⇒ yleisimmistä rikkomuksista ja niiden oikeudellisista seuraamuksista, joita ovat esimerkiksi ne, jotka koskevat tekijänoikeusrikkomuksia, muuta laitonta käyttöä ja haitallisen sisällön levittämistä, sekä neuvoja ja keinoja, joiden avulla voidaan suojautua sellaisilta henkilökohtaiseen turvallisuuteen kohdistuvilta riskeiltä, joita voi aiheutua esimerkiksi henkilötietojen ilmaisemisesta tietyissä olosuhteissa, sekä yksityisyyteen ja henkilötietoihin liittyviltä riskeiltä, ja saatavilla olevia helppokäyttöisiä ja konfiguroitavia ohjelmistoja tai ohjelmistovaihtoehtoja, joiden avulla voidaan suojella lapsia tai haavoittuvia henkilöitä. Tietoja voitaisiin koordinoita tämän direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 23 artiklan 3 kohdan mukaisella yhteistoimintamenettelyllä. Tällaiset yleiseen etuun liittyvät tiedot olisi saatettava tarvittaessa ajan tasalle ja esitettävä helposti ymmärrettävässä painetussa ja sähköisessä muodossa kunkin jäsenvaltion määrittämällä tavalla sekä kansallisten julkisten viranomaisten verkkosivuilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava velvoittaa

palveluntarjoajat välittämään nämä vakimuodossa olevat tiedot asiakkailleen kansallisten sääntelyviranomaisten asianmukaiseksi katsomalla tavalla. ~~Tiedot olisi myös sisällytettävä sopimuksiin jäsenvaltioiden sitä edellyttäessä.~~ Tällaisen tiedon antamisesta ei saisi kuitenkaan koitua liiallista rasitusta yrityksille. Jäsenvaltioiden olisi edellytettävä tietojen antamista keinoilla, joita yritykset hyödyntävät tavanomaisessa liiketoiminnassaan viestiesään ~~tilaajien~~ ⇨ loppukäyttäjien ⇨ kanssa.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 31 kappale (mukautettu)

- (242) Jos yhteisön ☒ unionin ☒ oikeudessa ei ole asiaa koskevia sääntöjä, sisällön, sovellutusten ja palveluiden laillisuus tai haitallisuus määräytyy kansallisen aineellisen oikeuden ja prosessioikeuden mukaisesti. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, ei sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen tarjoajien, vastuulla on päättää asianmukaista menettelyä noudattaen, ovatko sisältö, sovellukset tai palvelut joko laillisia tai haitallisia. ~~Puite ☒ Tämä ☒ direktiivi ja erityisdirektiivit ☒ ja sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi 2002/58/EY ☒ eivät rajoita tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁷⁶ (direktiivi sähköisestä kaupasta) soveltamista, joka sisältää muun muassa siinä määriteltyä ”pelkkää siirtotoimintaa” koskevan säännöksen, jota sovelletaan välityspalvelujen tarjoajiin.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 31 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (243) ~~Loppukäyttäjillä olisi oltava mahdollisuus tutustua yleisesti saatavilla olevaan tietoon viestintäpalveluista. Jäsenvaltioiden olisi voitava seurata alueellaan tarjottavien palvelujen laatua. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava kerätä järjestelmällisesti ☒ Kansallisille sääntelyviranomaisille olisi annettava valtuudet seurata palvelujen laatua ☒ ☒ ja ☒ kerätä ☒ järjestelmällisesti ☒ tietoja alueellaan tarjottujen palvelujen laadusta ☒, mukaan lukien tiedot vammaisille loppukäyttäjille tarjotuista palveluista. ☒ ☒ Nämä tiedot olisi kerättävä ☒ sellaisin perustein, jotka mahdollistavat eri palveluntarjoajien ja eri jäsenvaltioiden välisen vertailun. On todennäköistä, että kilpailluilla markkinoilla toimivat ☒ sähköisiä ☒ viestintäpalveluja tarjoavat yritykset asettavat yleisesti saataville riittävästi ajantasaista tietoa palveluistaan kaupallisten etujen vuoksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kuitenkin voitava edellyttää tällaisen tiedon julkaisemista niissä tapauksissa, joissa voidaan osoittaa, ettei tieto ole käytännössä yleisön saatavilla. ⇨ Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi myös vahvistettava mittausmenetelmät, joita palvelun tarjoajien on sovellettava toimitettujen tietojen vertailukelpoisuuden parantamiseksi. Yhteistyöelimen olisi vertailtavuuden helpottamiseksi unionissa ja vaatimusten noudattamisesta aiheutuvien kustannusten alentamiseksi vahvistettava suuntaviivat palvelun laatua koskeville muuttujille, jotka kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huolella huomioon. ⇨~~

⁷⁶

EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (244) Jotta kuluttajat voisivat saada täyden hyödyn kilpailuista markkinoista, heidän olisi voitava tehdä tietoisia valintoja ja vaihtaa palveluntarjoajaa silloin, kun se on heidän ☒ parhaan etunsa ☒ ~~etujensa~~ mukaista. On olennaisen tärkeää varmistaa, että he voivat tehdä näin ilman oikeudellisia, teknisiä tai käytännöllisiä esteitä, jotka voivat liittyä muun muassa sopimusehtoihin, menettelyihin ja maksuihin. ☒ ☒ ☒ ☒ ☒ ☒ Tämä ei estä ~~kohtuullisen vähimmäiskeston sisällyttämistä~~ ☒ yrityksiä ☒ ☒ sisällyttämästä ☒ kuluttajasopimukseen ⇒ kohtuullisia sopimusaikoja, jotka voivat olla enintään 24 kuukauden pituisia ⇐. ⇒ Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus vahvistaa lyhyempiä enimmäiskestoja kansallisten olosuhteiden perusteella, jollaisia ovat esimerkiksi kilpailun taso ja verkkoinvestointien vakaus. Kuluttajat saattavat haluta fyysisten yhteyksien osalta pidemmän korvausjakson ja hyötyä tällaisesta pidemmästä korvausjaksosta irrallaan sähköistä viestintäpalvelua koskevasta sopimuksesta. Tällainen kuluttajan sitoumus voi olla merkittävä tekijä, joka helpottaa erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoa loppukäyttäjän tiloissa tai hyvin lähellä niitä, myös kysynnän yhdistämisjärjestelmien kautta, jolloin verkkoihin investoijien alkuperäiset käyttöönottoon liittyvät riskit pienenevät. Tässä direktiivissä vahvistettua kuluttajien oikeutta vaihtaa sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajaa ei pitäisi rajoittaa tällaisilla korvausjaksoilla fyysisiä yhteyksiä koskevissa sopimuksissa. ⇐

~~Numeron siirrettävyys on keskeinen kuluttajan valinnanvaraa helpottava ja todellista kilpailua sähköisen viestinnän kilpailumarkkinoilla lisäävä tekijä, ja se olisi toteutettava mahdollisimman nopeasti siten, että numero otetaan käyttöön yhden työpäivän aikana ja palvelu on käyttäjältä poissa käytössä enintään yhden työpäivän ajan. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat määrätä numeroiden yleisestä siirtämisprosessista ottaen huomioon sopimuksia koskevat kansalliset säännökset ja teknologioiden kehityksen. Tietyistä jäsenvaltioista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että kuluttajien palveluntarjoajaa saatetaan vaihtaa ilman heidän suostumustaan. Asian hoitamisen olisi kuuluttava ensisijaisesti lainvalvontaviranomaisille, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa vaihtoprosessia varten käyttöön riskien minimoimiseksi tarpeen olevia oikeasuhteisia vähimmäistoimia, myös asianmukaisia seuraamuksia, ja taata, että kuluttajia suojataan koko vaihtoprosessin ajan vähentämättä prosessin houkuttelevuutta kuluttajien kannalta.~~

- (245) Kuluttajien olisi voitava irtisanoa sopimuksensa ilman kustannuksia myös silloin kun sopimus jatkuu ilman eri toimenpiteitä alkuperäisen sopimusjakson päätyttyä.
- (246) Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen, jotka ovat muita kuin numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä palveluja, tarjoajien asettamiin sopimusehtoihin tehtävien loppukäyttäjälle haitallisten muutosten, jotka koskevat esimerkiksi maksuja, hintoja, datamäärän rajoituksia, tiedonsiirtonopeutta, kattavuutta tai henkilötietojen käsittelyä, olisi katsottava antavan loppukäyttäjälle oikeuden irtisanoa sopimus kustannuksitta, vaikka tällaisten muutosten yhteydessä tehtäisiin myös kuluttajaa hyödyttäviä muutoksia.

(247) Mahdollisuus palveluntarjoajan vaihtamiseen on kilpailuympäristössä tehokkaan kilpailun avaintekijä. Kun loppukäyttäjien saatavilla on palveluntarjoajan vaihtamisen osalta läpinäkyvää, täsmällistä ja oikea-aikaista tietoa, ne voivat luottavaisemmin vaihtaa palveluntarjoajaa, mikä lisää niiden halukkuutta osallistua aktiivisesti kilpailuprosessiin. Palvelujen tarjoajien olisi varmistettava palvelun jatkuvuus, jotta loppukäyttäjät voivat vaihtaa palveluntarjoajaa ilman, että riski palvelun menettämisestä estää heitä.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 40
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(248) Numeron siirrettävyys on ~~niin~~ keskeinen kuluttajan valinnanvaraa helpottava ja todellista kilpailua ~~telealan kilpailumarkkinoilla~~ ⇒ sähköisen viestinnän markkinoilla ~~lisäävä tekijä.~~ ~~että sitä~~ Sitä pyytävien loppukäyttäjien olisi voitava säilyttää yleisen puhelinverkon numeronsa palvelua tarjoavasta ~~organisaatiosta~~ ~~yrityksestä~~ riippumatta. Tämän toiminnon tarjonta yleisen puhelinverkon kiinteiden ja ei-kiinteiden sijaintipaikkojen välillä ei kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin soveltaa säännöksiä numeroiden siirtämiseen tietyssä sijaintipaikassa palveluja tarjoavien verkkojen ja matkaviestinverkkojen välillä.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 41
kappale

(249) Numeron siirrettävyyden merkitys vahvistuu huomattavasti, kun saatavilla on selkeitä hintatietoja sekä niille loppukäyttäjille, jotka siirtävät numeronsa, että niille loppukäyttäjille, jotka soittavat numeronsa siirtäneille loppukäyttäjille. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi siinä määrin kuin mahdollista helpotettava asianmukaista hinnoittelun avoimuutta osana numeron siirrettävyyden toteuttamista.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 42
kappale

(250) Varmistaessaan, että numeron siirrettävyyteen liittyvän yhteenliittämisen hinnoittelu on kustannuslähtöistä, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat myös ottaa huomioon vertailukelpoisilla markkinoilla käytössä olevat hinnat.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 47
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(251) ~~Jotta kuluttajat voisivat saada täyden hyödyn kilpailuista markkinoista, heidän olisi voitava tehdä tietoisia valintoja ja vaihtaa palveluntarjoajaa silloin, kun se on heidän etujensa mukaista. On olennaisen tärkeää varmistaa, että he voivat tehdä näin ilman oikeudellisia, teknisiä tai käytännöllisiä esteitä, jotka voivat liittyä muun muassa sopimusehtoihin, menettelyihin ja maksuihin. Tämä ei estä kohtuullisen vähimmäiskeston sisällyttämistä kuluttajasopimuksiin.~~ Numeron siirrettävyys on keskeinen kuluttajan valinnanvaraa helpottava ja todellista kilpailua sähköisen viestinnän kilpailumarkkinoilla lisäävä tekijä, ja se olisi toteutettava mahdollisimman

nopeasti siten, että numero otetaan käyttöön yhden työpäivän aikana ja palvelu on käyttäjältä poissa käytössä enintään yhden työpäivän ajan. ☒ Jotta voidaan helpottaa sellaisen keskitetyn palvelupisteen perustamista, jonka ansiosta vaihtaminen käy loppukäyttäjän kannalta saumattomasti, vastaanottavan yleisen sähköisen viestinnän tarjoajan olisi johdettava vaihtamismenettelyä. ☒ ~~Toimivaltaiset~~ ~~Kansalliset~~ viranomaiset voivat määrätä numeroiden yleisestä siirtämisprosessista ottaen huomioon sopimuksia koskevat kansalliset säännökset ja teknologioiden kehityksen. Tietyistä jäsenvaltioista saadut kokemukset ovat osoittaneet, että kuluttajien palveluntarjoajaa saatetaan vaihtaa ilman heidän suostumustaan. Asian hoitamisen olisi kuuluttava ensisijaisesti lainvalvontaviranomaisille, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa vaihtoprosessia varten käyttöön riskien minimoimiseksi tarpeen olevia oikeasuhteisia vähimmäistoimia, myös asianmukaisia seuraamuksia, ja taata, että kuluttajia suojataan koko vaihtoprosessin ajan vähentämättä prosessin houkuttelevuutta kuluttajien kannalta.

↓ uusi

- (252) Paketeista, jotka koostuvat yleisesti saatavilla olevista sähköisistä viestintäpalveluista, jotka ovat muita kuin numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä palveluja, ja muista palveluista, kuten lineaarisista lähetyspalveluista, tai laitteiden kaltaisista tavaroista on tullut yhä yleisempiä, ja ne ovat tärkeä osa kilpailua. Vaikka niistä on usein hyötyä loppukäyttäjille, palveluntarjoajan vaihto voi niiden takia olla vaikeampaa tai kalliimpaa, ja ne myös lisäävät sopimukseen riskiä joutua tilanteeseen, jossa sopimuksesta ei pääse eroon. Koska eri palveluihin tai pakettiin kuuluvien tuotteiden hankintaan liittyviin sopimussitoumuksiin sovelletaan erilaisia sopimusten irtisanomista ja vaihtamista koskevia sopimusvelvoitteita, loppukäyttäjien on vaikea käyttää tästä direktiivistä johtuvia oikeuksiaan vaihtaakseen koko paketin tai sen osia kilpaileviin tarjouksiin. Tämän direktiivin säännöksiä, jotka koskevat sopimuksia, avoimuutta sekä sopimuksen kestoa, irtisanomista ja vaihtamista, olisi sen vuoksi sovellettava paketin kaikkiin osiin paitsi siltä osin kuin paketin ei-sähköisiin viestintäelementteihin sovellettavat muut säännöt ovat kuluttajalle suotuisampia. Muihin sopimuskäsitteisiin, joita ovat esimerkiksi keinot, joita sovelletaan jos sopimus ei ole vaatimusten mukainen, olisi sovellettava asianomaiseen paketin osaan sovellettavia sääntöjä, esimerkiksi tavaroiden myyntisopimusten sääntöjä tai digitaalisen sisällön toimittamisen sääntöjä. Samasta syystä kuluttajien ei pitäisi joutua lukkiutumaan palveluntarjoajaan sen vuoksi, että alkuperäisen sopimusjakson voimassaolo jatkuu ilman eri toimenpiteitä

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 23 kappale (mukautettu)

⇒ uusi

- (253) ~~Puhelut mahdollistavien sähköisten~~ ⇒ Numeroihin perustuvien henkilöiden välisten ⇐ viestintäpalvelujen tarjoajien ⇒ on annettava mahdollisuus käyttää hätäpalveluita hätäviestinnän avulla. ⇐ ⇒ Poikkeuksellisissa olosuhteissa, erityisesti teknisen toteutettavuuden puuttumisen vuoksi, ne eivät välttämättä pysty antamaan käyttömahdollisuutta hätäpalveluihin tai soittajan sijaintitietoja tai molempia. Tällaisissa tapauksissa niiden olisi ilmoitettava asiasta asianmukaisesti sopimuksessa. ⇐ ~~olisi varmistettava, että niiden asiakkaille tiedotetaan riittävästi siitä, onko heillä mahdollisuus käyttää hätäpalveluja, sekä kaikista palvelujen rajoituksista~~

(kuten soittajan sijaintitietojen antamista tai hätäpuhelujen reitittämistä koskevista rajoituksista). ~~Palvelujen tarjoajien~~ ☒ Näiden palveluntarjoajien ☒ olisi myös annettava asiakkailleen selkeitä ja avoimia tietoja alkuperäisessä sopimuksessa ja ⇒ pidettävä ne ajan tasalla, ⇐ jos ~~yhteyksien~~ ⇒ hätäpalvelujen käyttöoikeuden ⇐ tarjoamiseen tulee muutoksia, esimerkiksi ☒ laskuissa ☒ ~~laskutustiedoissa~~. Näiden tietojen olisi käsitettävä kaikki alueellisen peiton rajoitukset, ~~palvelun~~ ⇒ viestintäpalvelun ⇐ suunniteltujen teknisten käyttöparametrien perusta sekä käytettävissä oleva infrastruktuuri. Jos palvelua ei tarjota ~~kytkentäisen puhelinverkon kautta~~ ⇒ sellaisen yhteyden kautta, jota hallinnoidaan tietyn palvelun laadun tuottamiseksi ⇐ , tietoihin tulisi sisällyttää myös pääsyn luotettavuuden taso ja tiedot soittajan sijainnista verrattuna palveluun, joka tarjotaan ☒ tällaisen ☒ ~~kytkentäisen puhelinverkon~~ ⇒ yhteyden ⇐ kautta, ottaen huomioon tekniikan taso ja laatumit sekä mahdolliset ☒ tässä ☒ direktiivissä ~~2002/22/EY~~ (yleispalveludirektiivi) määritetyt palvelun laatua koskevat parametrit.

↓ 2009/140/EY johdanto-osan 22 kappale (mukautettu)

- (254) Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen tavoitteiden mukaisesti sääntelyjärjestelmän pitäisi varmistaa, että kaikki käyttäjät, mukaan luettuina vammaiset loppukäyttäjät, vanhukset ja sosiaalisia erityistarpeita omaavat henkilöt, voivat helposti käyttää edullisia ja laadukkaita palveluja. Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan liitettyssä julistuksessa 22 määrätään, että ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ toimet ottaen huomioon vammaisten tarpeet suunnitellessaan ~~Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 95~~ ☒ SEUT-sopimuksen 114 ☒ artiklan mukaisia toimenpiteitä.

↓ uusi

- (255) Loppukäyttäjien olisi päästävä käyttämään hätäpalveluja hätäviestinnän avulla maksutta ja tarvitsematta käyttää mitään maksutapaa, mistä tahansa laitteesta, joka mahdollistaa numeroihin perustuvan henkilöiden välisen palvelun, myös silloin kun he käyttävät verkkovierailupalveluja jäsenvaltiossa. Hätäviestintä on viestintäkeino, joka sisältää ääniviestinnän lisäksi tekstiviestit, pikaviestit, videoviestinnän ja muun tyyppisen viestinnän, jolla on mahdollisuus käyttää jäsenvaltiossa hätäpalveluja. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa 2015/758/EU⁷⁷ määritelty ajoneuvon asennettu eCall-järjestelmä voi käynnistää hätäviestinnän henkilön puolesta.
- (256) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat loppukäyttäjille numeroihin perustuvaa henkilöiden välistä viestintäpalvelua, tarjoavat luotettavan ja täsmällisen mahdollisuuden käyttää hätäpalveluja ja ottavat huomioon kansalliset eritelmät ja ehdot. Jos numeroihin perustuvaa henkilöiden välistä viestintäpalvelua ei tarjota sellaisen yhteyden kautta, jota hallinnoidaan palvelun tietyn laatuksen tuottamiseksi, palvelun tarjoaja ei välttämättä pysty varmistamaan, että sen palvelun kautta soitetut hätäpuhelut reititetään yhtä luotettavasti sopivimpaan hätäkeskukseen.

⁷⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/758, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, hätänumeroon 112 perustuvan ajoneuvon asennettavan eCall-järjestelmän käyttöönottoa koskevista tyyppihyväksyntävaatimuksista ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 77).

Tällaisten verkosta riippumattomien yritysten eli yritysten, jotka eivät ole osa yleisön saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajaa, ei aina ole teknisesti mahdollista antaa soittajan sijaintitietoja. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että standardit, jotka takaavat täsmällisen ja luotettavan reitityksen ja yhteydet hätäpalveluihin, pannaan täytäntöön mahdollisimman pian, jotta numeroihin perustuvia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja tarjoavat verkosta riippumattomat yritykset voivat täyttää velvollisuutensa, jotka liittyvät hätäpalvelujen käyttömahdollisuuteen ja soittajan sijaintitietojen antamiseen, vastaavalla tasolla kuin vaaditaan muilta tällaisten viestintäpalvelujen tarjoajilta.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 36 kappale (mukautettu)

~~On tärkeää, että käyttäjät voivat soittaa eurooppalaiseen hätänumeroon (112) ja mihin tahansa muihin jäsenvaltioiden hätänumeroihin maksutta mistä tahansa puhelimesta, myös maksullisista yleisöpuhelimista, käyttämättä minkäänlaisia maksuvälineitä. Jäsenvaltioiden olisi jo pitänyt toteuttaa tarpeelliset kansallisiin hätäpalveluihin parhaiten soveltuvat organisatoriset järjestelyt sen varmistamiseksi, että kyseiseen numeroon soitettuihin puheluihin vastataan ja ne välitetään asianmukaisesti. Hätäpalvelut saavat tiedon soittajan sijainnista siinä määrin kuin se on teknisesti mahdollista, mikä lisää 112 hätänumeron käyttäjien turvallisuutta ja auttaa hätäpalveluja suorittamaan tehtävänsä, edellyttäen että puhelujen ja niihin liittyvien tietojen välittäminen hätäpalveluille taataan. Näiden tietojen vastaanoton ja käytön olisi oltava asianomaisen henkilötietojen suojaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaista. Tietotekniikan vakaa kehitys johtaa vähitellen siihen, että verkoissa on mahdollista käsitellä useita eri kieliä samaan aikaan kohtuullisin kustannuksin, mikä puolestaan lisää edelleen hätänumeroa 112 käyttävien Euroopan kansalaisten turvallisuutta.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 37 kappale (mukautettu)

~~Euroopan kansalaisille ja liikeyrityksille on elintärkeää saada helposti käyttöoikeus kansainvälisiin puhelinpalveluihin. Tunnus 00 on jo vahvistettu yhteisössä ulkomaanpuhelujen vakiotunnukseksi. Erityisjärjestelyjä puhelujen soittamiseksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien vierekkäisten alueiden välillä voidaan toteuttaa tai jatkaa. Kansainvälinen teleliitto (International Telecommunications Union, ITU) on osoittanut ITU:n suosituksen E.164 mukaisesti aluetunnuksen '3883' eurooppalaiselle numeroavaruudelle (European Telephone Numbering Space, ETNS). Varmistaakseen puhelujen välittämisen eurooppalaiseen numeroavaruuteen yleisiä puhelinverkkoja tarjoavien yritysten olisi varmistettava, että puhelut, joissa käytetään aluetunnusta '3883', yhdistetään suoraan tai välillisesti eurooppalaisen numeroavaruuden palveluverkkoihin, jotka on määritelty asiaa koskeissa Euroopan telealan standardointilaitoksen (European Telecommunications Standards Institute, ETSI) standardeissa. Tällaisiin yhteenliittämisyjärjestelyihin olisi sovellettava sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi)⁷⁸ säännöksiä.~~

⁷⁸

Ks. Tämän virallisen lehden s. 7.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 41 kappale

- (257) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava erityistoimenpiteitä varmistaakseen, että vammaisilla loppukäyttäjillä, erityisesti kuuroilla, kuulovammaisilla, puhevammaisilla ja kuurosokeilla käyttäjillä, on tasapuoliset mahdollisuudet käyttää hätäpalveluja, myös numeroa 112. Tähän voivat sisältyä erityiset kuulovammaisille käyttäjille tarkoitetut päätelaitteet, tekstipuhelinpalvelut tai muut erityislaitteet.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 39 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- ~~(258) Loppukäyttäjien olisi voitava soittaa hätänumeroon ja saada hätäpalveluja käyttäen mitä tahansa puhelinpalvelua, joka pystyy muodostamaan puhelua kansallisessa numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla. Jäsenvaltiot, jotka käyttävät kansallisia hätänumeroita numeron 112 rinnalla, voivat asettaa yrityksille vastaavia velvollisuuksia, jotka koskevat mahdollisuutta käyttää tällaisia kansallisia hätänumeroita. Pelastusviranomaisten olisi voitava välittää numeroon 112 tehtyjä puhelua ja vastata niihin vähintään yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin kansallisiin hätänumeroihin tehtyihin puheluihin. On tärkeää lisätä numeron 112 tunnettuutta Euroopan unionissa matkustavien kansalaisten suojelun ja turvallisuuden parantamiseksi. Tästä syystä kaikki jäsenvaltioissa matkustavat kansalaiset olisi saatettava tietoisiksi, tiedottamalla erityisesti kansainvälisen liikenteen bussiterminaaleissa, rautatieasemilla, satamissa ja lentoasemilla sekä puhelinluetteloissa, puhelinkioskeissa ja tilaaja- ⇒ loppukäyttäjä- ⇐ ja laskutusmateriaalissa, siitä, että he voivat käyttää numeroa 112 yleisenä hätänumerona matkustaessaan missä tahansa jäsenvaltiossa. ☒ unionissa ☒. Tämä on ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla, mutta komission olisi edelleen sekä annettava tukea että täydennettävä jäsenvaltioiden aloitteita numeroa 112 koskevan tietoisuuden parantamiseksi, ja sen olisi säännöllisesti arvioitava yleisön tietoisuutta numerosta. Velvollisuutta antaa soittajan sijaintitietoja olisi tiukennettava kansalaisten suojelun parantamiseksi. Erityisesti yritysten olisi annettava soittajan sijaintitiedot hätäpalvelujen käyttöön heti, kun palvelu on ottanut puhelun vastaan käytetystä tekniikasta riippumatta. Jotta voitaisiin vastata teknologian kehitykseen, muun muassa kehitykseen, joka johtaa soittajan sijaintitietojen tarkkuuden parantamiseen, komissiolle olisi annettava valtuudet hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 112-palveluita on mahdollista käyttää tehokkaasti yhteisössä kansalaisten hyödyksi. Tällaiset toimet eivät saisi rajoittaa jäsenvaltioiden hätäpalveluuyksiköiden järjestämistä.~~

↓ uusi

- (259) Soittajan sijaintitiedot lisäävät loppukäyttäjien suojaa ja turvallisuutta sekä auttavat hätäpalveluja suorittamaan tehtävänsä, edellyttäen että hätäviestien ja niihin liittyvien tietojen välittäminen hätäpalveluille taataan kansallisella sopivimman hätäkeskuksen järjestelmällä. Soittajan sijaintitietojen vastaanoton ja käytön olisi oltava asianomaisen henkilötietojen suojaa koskevan unionin lainsäädännön mukaista. Yritysten, jotka antavat verkkoperusteisia paikkatietoja, olisi käytetystä tekniikasta riippumatta

annettava soittajan sijaintitiedot hätäpalvelujen käyttöön heti, kun palvelu on ottanut puhelun vastaan. Mobiililaitteisiin perustuvat paikallistamisteknologiat ovat osoittautuneet tarkemmiksi ja kustannustehokkaammiksi, koska käytettävissä olevat tiedot saadaan EGNOS- ja Galileo-satelliittijärjestelmistä ja muista maailmanlaajuisista satelliittinavigointijärjestelmistä sekä langattomien verkkojen tiedoista. Sen vuoksi mobiililaitteesta saatavien soittajan sijaintitietojen olisi täydennettävä verkkoperusteisia sijaintitietoja myös silloin kun mobiililaitteesta saadaan paikkatieto vasta sen jälkeen kun hätäviestintä on käynnistetty. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sopivimmat hätäkeskukset pystyvät vastaanottamaan ja hallinnoimaan käytettävissä olevia soittajan sijaintitietoja. Soittajan sijaintitietojen määrittelemisen ja siirtämisen olisi oltava maksutonta sekä loppukäyttäjälle että hätäviestiä käsittelevälle viranomaiselle riippumatta määrittelytavasta (mobiililaitteen vai verkon kautta) tai siirtotavasta (esim. äänikanavia pitkin, tekstiviestillä tai internet-protokolla perustuen).

- (260) Jotta voitaisiin vastata teknologian kehitykseen, joka liittyy soittajan sijaintitietojen tarkkuuteen, vammaisten loppukäyttäjien vastaaviin käyttömahdollisuuksiin ja puhelun reitittämiseen sopivimpaan hätäkeskukseen, komissiolle olisi annettava valtuudet hyväksyä toimenpiteitä hätäviestinnän johdonmukaisuuden, yhteentoimivuuden, laadun ja jatkuvuuden varmistamiseksi unionissa. Kyseisiin toimenpiteisiin voi kuulua toiminnallisia säännöksiä roolien määrittelemiseksi viestintäketjun eri osapuolille, esimerkiksi henkilöiden välisille viestintäpalvelujen tarjoajille, sähköisten viestintäverkkojen operaattoreille ja sopivimmille hätäkeskuksille, sekä teknisiä säännöksiä, joilla määritellään tekniset keinot toiminnallisten säännösten täytäntöönpanemiseksi. Tällaiset toimet eivät saisi rajoittaa jäsenvaltioiden omien hätäpalvelujen järjestämistä.

↓ 2009/136/EY johdanto-osan 36 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (261) Sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät hyötyvät kilpailusta ja mahdollisuudesta valita eri palveluntarjoajien välillä samalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi täsmennettävä tarvittaessa ja kansallisten olosuhteiden perusteella, mitä ⇒ vammaisten loppukäyttäjien ⇐ kuluttajansuojavaatimuksia yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten on noudatettava. Tällaisiin vaatimuksiin voi kuulua muun muassa, että yritykset huolehtivat siitä, että vammaiset loppukäyttäjät voivat hyödyntää niiden palveluja samoin ehdoin kuin niiden muutkin loppukäyttäjät, mukaan lukien hinnat ja maksut ⇒ ja laatu ⇐, ~~mitä~~ ☒ näille yrityksille ☒ aiheutuneista lisäkustannuksista riippumatta. ☒ ☒ Muita vaatimuksia voi liittyä yritysten välisiin tukkumyyntijärjestelyihin. ☒ ☒ ⇒ Jotta palvelun tarjoajille ei luotaisi liiallista hallinnollista taakkaa, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarkistettava, voidaanko vastaavia käyttömahdollisuuksia ja valinnanvaraa koskevat tavoitteet saavuttaa ilman tällaisia toimenpiteitä. ⇐

↓ uusi

- (262) Tässä direktiivissä säädettyjen vammaisia käyttäjiä koskevien kohtuuhintaisuustoimenpiteiden lisäksi tuotteiden ja palvelujen esteettömyysvaatimuksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten

määräysten lähentämisestä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä xxx/YYYY/EU säädetään useista pakollisista vaatimuksista sähköisten viestintäpalvelujen ja niihin liittyvien kuluttajien päätelaitteiden vammaisten käyttäjien esteettömyyteen liittyvien tiettyjen ominaisuuksien yhdenmukaistamiseksi. Sen vuoksi tässä direktiivissä oleva vastaava velvollisuus, jossa jäsenvaltioiden edellytetään edistämään vammaisille tarkoitettujen päätelaitteiden saatavuutta, on vanhentunut, ja se olisi poistettava.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 35
kappale (mukautettu)

- (263) Numerotiedotuspalvelujen ja luetteloiden tarjonnassa ☒ on kehittynyt todellista kilpailua ☒ ☒ muun muassa komission direktiivin 2002/77/EY⁷⁹ 5 artiklan nojalla ☒. ~~Kilpailu on jo vapautettu. Tämän direktiivin säännöksillä täydennetään direktiivin 97/66/EY säännöksiä siten, että tämän direktiivin säännösten mukaisesti tilaajilla on oikeus saada henkilötietonsa painettuun tai sähköiseen luetteloon ☒ Tämän todellisen kilpailun säilyttämiseksi ☒ kaikkien tilaajilleen ☒ loppukäyttäjilleen ☒ puhelinnumeroita jakavien palveluntarjoajien ☒ olisi edelleen ☒ asetettava numeroita koskevat tiedot saataville oikeudenmukaisesti, kustannuslähtöisesti ja ketään syrjimättä.~~

↓ uusi

- (264) Loppukäyttäjille olisi ilmoitettava heillä olevan oikeus päättää, mainitaanko heidät luettelossa. Numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen tarjoajien olisi kunnioitettava loppukäyttäjien päätöksiä antaessaan tietoja luettelopalvelujen tarjoajille. Direktiivin 2002/58/EY 12 artiklassa turvataan loppukäyttäjien oikeus yksityisyyteen heidän henkilötietojensa julkisessa luettelossa ilmoittamisen osalta.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 32
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (265) Loppukäyttäjien olisi voitava olla varmoja digitaalitelevisiolähetysten vastaanottoon yhteisössä ☒ unionissa ☒ myytävien laitteiden yhteentoimivuudesta. Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää tällaisia laitteita koskevia yhdenmukaistettuja vähimmäisstandardeja, joita voidaan ajoittain mukauttaa teknisen ja markkinoiden kehityksen perusteella.

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 33
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (266) On suotavaa, että kuluttajille tarjotaan mahdollisimman laaja liitettävyydens digitaalisiin televisiovastaanottimiin; yhteentoimivuus on dynaamisten markkinoiden kehittyvä periaate. Standardointielinten olisi tehtävä kaikkensa varmistaakseen, että

⁷⁹

Komission direktiivi 2002/77/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2002, kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla (EYVL L 249, 17.9.2002, s. 21).

asianmukaiset standardit kehittyvät rinnakkain kyseessä olevien tekniikkojen kanssa. Samoin on tärkeää varmistaa se, että ⇒ digitaalisiin ⇐ televisiovastaanottimiin on saatavilla liittimiä, jotka pystyvät välittämään kaikki tarvittavat digitaalitelevisiosignaalin osat kuten ääni- ja kuvavirrat, ehdollisen käyttöoikeuden (ehdollisen pääsyn) järjestelmien tiedot, palvelutiedot, sovellusohjelmaliitäntä- eli API-tiedot (Application Program Interface, API) ja kopiosuojaustiedot. Tämän vuoksi tällä direktiivillä varmistetaan ⊗ olisi varmistettava ⊗ se, että verkko-operaattorit, palvelujen tarjoajat tai laitteistojen valmistajat eivät rajoita ⇒ liittämiin liitettyjen ja/tai sisältyvien ⇐ digitaalisten televisiovastaanottimien avoimen liitäntän toimivuutta ja että tämä kehitty ⊗ nämä kehittyvät ⊗ jatkuvasti tekniikan kehittymisen mukaisesti. Digitaalisten interaktiivisten televisiopalvelujen ⇒ Hybriditelevisiopalvelujen ⇐ levittämiseksi ja esittämiseksi olisi markkinoiden toimintaan perustuvan mekanismin avulla toteutettava yhteinen standardi, sillä siitä olisi kuluttajalle etua. Jäsenvaltiot ja komissio voivat tämän kehityksen rohkaisemiseksi tehdä perustamissopimuksen puitteissa aloitteita, jotka koskevat noudatettavaa politiikkaa.

(267) Numerotiedotuspalveluja olisi tarjottava ja usein tarjotaan kilpailuun perustuvilla markkinaehdoilla kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen markkinoilla 16 päivänä syyskuuta 2002 annetun komission direktiivin 2002/77/EY⁸⁰ 5 artiklan mukaisesti. Tukkumyyntiä koskevista toimista, joilla varmistetaan loppukäyttäjien tietojen lisääminen (sekä kiinteiden verkkojen että matkaviestinverkkojen) tietokantoihin, olisi noudatettava ☒ direktiivin 95/46/EY, joka korvataan 25 päivänä toukokuuta 2018 asetuksella (EU) 2016/697⁸¹, mukaisia ☒ toimenpiteitä henkilötietojen suojaamiseksi sekä direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklaa. Näiden tietojen toimittaminen kustannuslähteisesti palveluntarjoajille siten, että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus perustaa keskitetty mekanismi, jonka avulla voidaan antaa kattavia yhdistettyjä tietoja numerotiedotuspalvelujen tarjoajille, sekä verkon käyttöoikeuden tarjoaminen kohtuullisten ja avointen ehtojen mukaisesti olisi saatava alkuun, jotta loppukäyttäjät voisivat kaikilta osin hyötyä kilpailusta, jonka perimmäisenä tarkoituksena on ☒ joka on suurelta osin mahdollistanut ☒ vähittäiskaupan sääntelyn poistamisen näiltä palveluilta ja numerotiedustelupalvelujen tarjoamisen kohtuullisin ja avoimin ehdoin.

(268) Koska yleispalveluvelvollisuus on poistettu luettelopalveluilta ja niillä on toimivat markkinat, luettelopalvelujen käyttöoikeus ei ole enää tarpeen. Käyttöoikeuden ja kilpailun säilyttämiseksi kyseisillä markkinoilla kansallisten sääntelyviranomaisten olisi silti voitava edelleen asettaa velvollisuuksia ja ehtoja yrityksille, joiden määräysvallassa loppukäyttäjien käyttöoikeus on.

80

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 43
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (269) ~~Jäsenvaltiot asettavat nykyisin tiettyjä siirtovelvollisuuksia, jotka koskevat radio- ja televisiolähetysten yleisölle lähettämiseen käytettäviä verkkoja. Jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa perustellun yleisen edun nimissä oikeasuhteisia velvollisuuksia niiden lainkäyttövaltaan kuuluville yrityksille, mutta tällaisia velvollisuuksia olisi asetettava ainoastaan silloin, kun se on välttämätöntä jäsenvaltioiden yhteisen ☒ unionin ☒ lainsäädännön mukaisesti selkeästi määrittämien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, velvollisuuksien olisi oltava oikeasuhteisia ja avoimia ja ne olisi tarkistettava säännöllisin väliajoin. ☒ Siirtovelvollisuuksia voidaan soveltaa tiettyjen mediapalvelun tarjoajien toimittamiin tiettyihin radio- ja televisiolähetyskanaviin sekä täydentäviin palveluihin. ☒ Jäsenvaltioiden asettamien siirtovelvollisuuksien olisi oltava kohtuullisia, eli niiden olisi oltava selkeästi määritellyt yleisen edun mukaiset tavoitteet huomioon ottaen oikeasuhteisia ja avoimia, minkä lisäksi niiden yhteydessä voidaan tarvittaessa määrätä kohtuullisesta korvauksesta. ☐ Jäsenvaltioiden olisi esitettävä kansallisessa lainsäädännössään asettamilleen siirtovelvollisuuksille puolueettomat perusteet sen varmistamiseksi, että velvollisuudet ovat avoimia, oikeasuhteisia ja selkeästi määritellyjä. Velvollisuudet olisi suunniteltava siten, että tarjotaan riittävät kannustimet tehokkaille investoinneille infrastruktuuriin. Velvollisuuksia olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen vähintään viiden vuoden välein, jotta ne voidaan pitää teknologian ja markkinoiden kehittymisen tasalla ja varmistaa niiden olevan jatkuvasti oikeassa suhteessa tavoitteisiin. ☐, minkä lisäksi niiden ☒ Velvollisuuksien ☒ yhteydessä voidaan tarvittaessa määrätä kohtuullisesta korvauksesta. Tällaisiin siirtovelvollisuuksiin voi sisältyä sellaisten erityispalvelujen välittäminen, jotka mahdollistavat vammaisten käyttäjien asianmukaisen palvelujen saannin.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 44
kappale (mukautettu)
⇒ uusi

- (270) Radio- ja televisiolähetysten yleisölle lähettämiseen käytettäviin verkkoihin kuuluvat kaapelitelevisiot, ☒ internetpohjainen televisio, ☐ sekä satelliitti- ja maanpäälliset lähetysverkot. Niihin voi kuulua myös muita verkkoja sikäli kuin merkittävä määrä loppukäyttäjiiä tällaisia verkkoja pääasiallisena keinona radio- ja televisiolähetysten vastaanottamiseen. ☐ Siirtovelvollisuuksiin voi sisältyä sellaisten erityispalvelujen välittäminen, jotka mahdollistavat vammaisten käyttäjien asianmukaisen palvelujen saannin. Vastaavasti täydentäviin palveluihin sisältyy muun muassa palveluja, joilla parannetaan vammaisten loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia, kuten tekstitelevisio, tekstitys, kuvailutulkkaus ja viittomakielinen tulkkaus. Hybriditelevisiopalvelujen tarjoamisen ja vastaanottamisen lisääntyessä ja sähköisten ohjelmaoppaiden säilyessä tärkeinä käyttäjien valinnanvaran kannalta näitä toimintoja tukevan ohjelmiin liittyvän datan välittäminen voidaan sisällyttää siirtovelvollisuuksiin. ☐

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 39 kappale

- (271) ~~Äänittäjävalinta ja~~ Kutsuvan tilaajan tunnistus ovat toimintoja, jotka ovat tavallisesti saatavilla uudenaikaisissa puhelinkesköksissä, ja näin ollen niitä voidaan tarjota yhä enemmän pienin kustannuksin tai kokonaan ilman kustannuksia. ~~Äänittäjävalintaa käytetään yhä enemmän vuorovaikutteisissa erikoispalveluissa ja toiminnoissa, joihin kuuluu myös lisäarvopalveluja, ja tämän toiminnon puuttuminen voi estää käyttäjiä käyttämästä näitä palveluja.~~ Jäsenvaltioita ei vaadita asettamaan näiden toimintojen tarjoamista koskevia velvollisuuksia, jos niitä on jo tarjolla. Direktiivissä ~~97/66/EY~~ 2002/58/EY turvataan käyttäjien yksityisyyden suoja eritellyn laskutuksen osalta siten, että käyttäjille annetaan kutsuvan tilaajan tunnistuksen yhteydessä keino suojella oikeuttaan yksityisyyteen. Näiden palvelujen kehittäminen Euroopan laajuisesti on kuluttajien edun mukaista, ja tämä direktiivi tukee sitä.
-

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 22 kappale

- (272) Julkaisemalla tietoja jäsenvaltiot varmistavat, että markkinoilla toimivat yritykset ja mahdolliset markkinatulokkaat ymmärtävät oikeutensa ja velvollisuutensa ja tietävät, mistä löytää merkitykselliset yksityiskohtaiset tiedot. Julkaiseminen kansallisessa virallisessa lehdessä auttaa muissa jäsenvaltioissa olevia asianomaisia osapuolia löytämään merkitykselliset tiedot.
-

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 23 kappale

- (273) Yleiseurooppalaisten sähköisen viestinnän markkinoiden olemassaolon ja tehokkuuden takaamiseksi komission olisi seurattava ja julkaistava tietoja kustannuksista, jotka osaltaan määräävät loppukäyttäjien maksamat hinnat.
-

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 24 kappale

~~Sähköisen viestinnän markkinoiden ja niihin liittyvän infrastruktuurin kehitys saattaa vaikuttaa haitallisesti ympäristöön ja maisemaan. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi seurattava tätä kehitystä ja tarvittaessa toteutettava toimia tällaisten vaikutusten saattamiseksi mahdollisimman vähin siten, että ne tekevät asianomaisten viranomaisten kanssa asianmukaisia sopimuksia ja muita järjestelyjä.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 25 kappale (mukautettu)

- (274) Jotta komissio voi todeta, että yhteisön ☒ unionin ☒ oikeutta sovelletaan asianmukaisesti, sen on tiedettävä, millä yrityksillä on määritelty olevan huomattava markkinavoima ja mitä velvollisuuksia kansalliset sääntelyviranomaiset ovat asettaneet markkinoilla toimiville yrityksille. Tällaisten tietojen kansallisen julkaisemisen lisäksi on siksi tarpeen, että jäsenvaltiot lähettävät ne komissiolle. Kun

jäsenvaltioita vaaditaan lähettämään tietoja komissiolle, ne voidaan toimittaa sähköisessä muodossa, kunhan asianmukaisista todentamismenettelyistä sovitaan.

uusi

(275) Markkinoiden, yhteiskunnan ja teknologian kehittymisen huomioon ottamiseksi, verkkojen ja palvelujen turvallisuuteen kohdistuvien riskien hallitsemiseksi ja sen turvaamiseksi, että hätäpalvelut ovat tosiasiallisesti käytettävissä hätäviestien välityksellä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä turvallisuusriskien käsittelemiseksi; digitaalitelevisio- ja radiolähetyspalvelun käyttöoikeusedellytysten mukauttamista; yhden yhtenäisen tukkutason terminointimaksun asettamista kiinteän verkon ja matkaviestinnän markkinoille; toimenpiteitä, jotka koskevat hätäviestintää unionissa, sekä tämän direktiivin II, IV, V, VI, VIII, IX, ja X mukauttamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että kyseiset kuulemiset toteutetaan niiden periaatteiden mukaan, jotka on vahvistettu 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä parempaa lainsäädäntöä koskevassa toimielinten sopimuksessa. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(276) Tämän direktiivin yhtenäisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä päätöksiä jäsenvaltioiden välisten raja-alueiden haitallisiin häiriöihin puuttumiseksi; standardien täytäntöönpanoon velvoittamiseksi taikka standardien ja/tai eritelmien poistamiseksi standardiluettelon pakollisesta osasta sekä päätöksiä siitä, olisiko oikeuksiin yhdenmukaistetulla taajuuskaistalla sovellettava yleisvaltuutusta vai yksittäisiä käyttöä koskevia oikeuksia; yhdenmukaistetun radiotaajuuskaistan perusteiden, sääntöjen ja edellytysten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä; niiden ehtojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, joita jäsenvaltiot voivat liittää yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien käyttöä koskeviin valtuutuksiin; sellaisten taajuuskaistojen yksilöinnistä, joiden osalta radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia voidaan siirtää tai vuokrata yritysten välillä; yhteisten enimmäismääräaikojen vahvistamisesta tiettyjen yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien käytön valtuuttamiselle; siirtymätoimenpiteistä radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien osalta; tiettyjen velvollisuuksien täytäntöönpanon koordinointia koskevista perusteista; pienalueen langattomien liityntäpisteiden suunnittelun, käyttöönoton ja toiminnan teknisten ominaisuuksien täsmästämisestä; valtioiden rajat ylittävään tai Euroopan laajuiseen numeroiden kysyntään vastaamisen puutteiden käsittelemiseksi ja niiden velvollisuuksien luonteen ja soveltamisalan täsmästämiseksi, joilla voidaan varmistaa hätäpalveluiden tosiasiallinen saavutettavuus tai päästä päähän -liitettävyyden loppukäyttäjien välillä yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai kaikkialla Euroopan unionissa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti.

(277) ⇨Lisäksi komission pitäisi voida hyväksyä mahdollisimman pian ja yhteistyöelimen lausunto mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen suosituksia merkityksellisten tuote- ja palvelumarkkinoiden yksilöinnistä, sisämarkkinoiden vakiinnuttamismenettelyn mukaisista ilmoituksista ja sääntelykehyksen säännösten yhdenmukaistetusta soveltamisesta. ⇨

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 39 kappale

(278) Tämän direktiivin säännöksiä olisi tarkasteltava säännöllisin väliajoin uudelleen erityisesti tekniikan ja markkinaolojen kehitykseen perustuvien muutostarpeiden selvittämiseksi.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 42 kappale

(279) Tietyt tämän alan direktiivit ja päätökset olisi kumottava.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 43 kappale (mukautettu)

(280) Komission olisi seurattava siirtymistä nykyisestä järjestelmästä uuteen järjestelmään, ja se voi erityisesti antaa sopivana ajankohtana ehdotuksen tilaajayhteyksien eriytetystä tarjonnasta annetun 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2887/2000⁸² kumoamiseksi.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 34 kappale

~~Olisi perustettava yksi ainoa komitea korvaamaan direktiivin 90/387/ETY 9 artiklalla perustettu ONP-komitea ja toimilupakomitea, joka on perustettu telepalvelualan yleisten valtuutusten ja yksittäisten toimilupien yhteisistä puitteista 10 päivänä huhtikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/13/EY⁸³ 14 artiklalla.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 35 kappale

~~Kansallisten sääntelyviranomaisten ja kansallisten kilpailuviranomaisten olisi annettava toisilleen tiedot, joita tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten soveltaminen edellyttää, jotta ne voivat toimia mahdollisimman hyvin yhteistyössä. Vaihnettavien tietojen osalta vastaanottavan viranomaisen olisi turvattava sama luottamuksellisuus kuin tiedot lähettävän viranomaisen.~~

⁸² EYVL L 336, 30.12.2000, s. 4.

⁸³ EYVL L 117, 7.5.1997, s. 15.

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 36 kappale

~~Komissio on ilmoittanut aikovansa perustaa sähköisiä viestintäverkkoja ja palveluja käsittelevän eurooppalaisten sääntelyelinten työryhmän, joka muodostaisi soveltuvan mekanismin kansallisten sääntelyviranomaisten välisen yhteistyön ja yhteensovittamisen tukemiseksi, jotta edistetään sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen sisämarkkinoita ja pyritään saavuttamaan kaikissa jäsenvaltioissa tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä vahvistettujen säännösten yhdenmukainen soveltaminen erityisesti aloilla, joilla yhteisön lainsäädännön täytäntöön panevassa lainsäädännössä kansallisille sääntelyviranomaisille annetaan merkittävä harkintavalta asiaan liittyvien sääntöjen soveltamisessa.~~

↓ 2002/21/EY johdanto-osan 41 kappale (mukautettu)
⇒ uusi

(281) Suunnitellun toiminnan tavoitetta, joka on sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen ja niiden liitännäistoimintojen ☒ ja -palvelujen ☒ ⇒, verkkoja ja palveluja koskevien valtuutusten ehtojen, taajuuksien ja numeroiden käytön, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuden ja yhteenliittämisen sääntelyn ja loppukäyttäjien suojelun ⇐ yhdenmukaistetun ⇒ ja yksinkertaistetun ⇐ sääntelyjärjestelmän luominen, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden tasolla, vaan se voidaan toiminnan laajuus ja vaikutukset huomioiden saavuttaa paremmin yhteisön ☒ unionin ☒ tasolla, joten yhteisö ☒ unioni ☒ voi toteuttaa toimenpiteitä perustamisopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)

~~Sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän vuoden 1999 uudelleentarkastelua koskeneen julkisen kuulemisen tulokset, joita käsiteltiin 26 päivänä huhtikuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa, sekä huomiot, joita komissio teki tiedonannoissaan televiestintäalan sääntelypaketin toteuttamista koskevasta viidennestä ja kuudennesta raportista, ovat vahvistaneet, että on tarpeen yhdenmukaistaa ja yksinkertaistaa sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen markkinoille pääsyn sääntelyä kaikkialla yhteisössä.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 2 kappale

~~Erilaisten sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen sekä niissä käytettävien tekniikoiden lähentyminen edellyttää sellaisen valtuutusjärjestelmän perustamista, joka kattaa yhdenmukaisella tavalla kaikki vertailukelpoiset palvelut riippumatta niissä käytetyistä tekniikoista.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 14 kappale

~~Jäsenvaltiot voivat myöntää tai olla myöntämättä kansallisesta numerointisuunnitelmasta numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia tai oikeuksia järjestelmien asentamiseen yrityksille, jotka eivät ole sähköisten viestintäverkkojen tai palvelujen tarjoajia.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 26 kappale

~~Jos yritykset toteavat, että niiden asennusoikeuksia koskevia hakemuksia ei ole käsitelty direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tai jos tällaisten päätösten tekeminen on aiheettomasti viivästynyt, niillä olisi oltava oikeus hakea päätösten tai päätösten viivästymisen osalta muutosta mainitun direktiivin mukaisesti.~~

↓ 2002/20/EY johdanto-osan 27 kappale

~~Yleisvaltuutuksen ehtojen täyttämättä jättämisestä aiheutuvien seuraamusten olisi oltava oikeassa suhteessa ehtojen rikkomiseen. Erityisiä olosuhteita lukuun ottamatta olisi kohtuutonta peruuttaa määräajaksi tai kokonaan oikeudet tarjota sähköisiä viestintäpalveluja tai käyttää radiotaajuuksia tai numeroita sellaiselta yritykseltä, joka ei ole täyttänyt yleisvaltuutuksen yhtä tai useampaa ehtoa. Tällä ei rajoiteta jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten oikeutta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, jos yleinen järjestys ja turvallisuus, kansanterveys tai muiden yritysten taloudellinen tai toiminnallinen etu on vakavasti uhattuna. Tällä direktiivillä ei myöskään olisi rajoitettava yritysten oikeutta hakea toisiltaan vahingonkorvausta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 4 kappale (mukautettu)

~~Televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/47/EY⁸⁴ ei säädetä minkään tietyn digitaalitelevisiolähetysten siirtojärjestelmän käytöstä eikä tietyistä palveluvaatimuksista, ja tämä tarjosi markkinoiden toimijoille mahdollisuuden tehdä aloite ja kehittää soveltuvia järjestelmiä. Euroopan markkinoiden toimijat ovat digitaalisia televisiolähetystyöryhmän (Digital Video Broadcasting Group, DVB) kautta kehittäneet joukon televisiolähetysten siirtojärjestelmiä, joita lähetystoiminnan harjoittajat ovat ottaneet käyttöön ympäri maailmaa. Euroopan telealan standardointilaitos (European Telecommunications Standards Institute, ETSI) on standardoinut nämä siirtojärjestelmät ja niistä on tullut kansainvälisen teleliiton (International Telecommunications Union, ITU) suosituksia. Digitaalisen laajakuvatelevision osalta 16:9 kuvasuhde on laajakuvatelevisiopalvelujen ja ohjelmien viitemuoto, joka on nyt vakiintunut jäsenvaltioiden markkinoilla kehittyneiden televisiopalvelujen käyttöönottoa Euroopassa koskevasta~~

⁸⁴ [EYVL L 281, 23.11.95, s. 51.](#)

~~toimintasuunnitelmasta 22 päivänä heinäkuuta 1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/424/EY⁸⁵ johdosta.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 26 kappale (mukautettu)

~~Kun otetaan huomioon tekniikan ja markkinoiden kehitysvauhti, olisi tämän direktiivin täytäntöönpanoa tarkasteltava uudelleen kolmen vuoden kuluessa päivästä, josta sitä sovelletaan, sen selvittämiseksi, päästäänkö sillä asetettuihin tavoitteisiin.~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 27 kappale (mukautettu)

~~Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁸⁶ mukaisesti,~~

↓ 2002/19/EY johdanto-osan 28 kappale (mukautettu)

~~Koska tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat yhdenmukaisten puitteiden luominen sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksien ja yhteenliittämisen sääntelylle, ei voida riittävällä tasolla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 7 kappale (mukautettu)

~~Jäsenvaltioiden olisi edelleenkin varmistettava, että II luvussa säädetyt palvelut ovat jäsenvaltioiden alueella kaikkien loppukäyttäjien saatavilla tietyn laatuosana maantieteellisestä sijainnista riippumatta ja kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen kohtuuhintaan. Jäsenvaltiot voivat yleispalveluvelvollisuuksien yhteydessä toteuttaa kansalliset olosuhteet huomioon ottaen kuluttajia koskevia erityistoimenpiteitä maaseudulla tai maantieteellisesti syrjäisillä seuduilla huolehtiakseen siitä, että kuluttajilla on oikeus käyttää II luvussa säädetyjä palveluja kohtuuhintaan, sekä siitä, että erityisesti vanhuksilla, vammaisilla ja sosiaalisia erityistarpeita omaavilla henkilöillä on samoin edellytyksin oikeus käyttää kyseisiä palveluja. Näihin toimenpiteisiin voi kuulua lisäksi toimenpiteitä, jotka kohdennetaan suoraan sosiaalisia erityistarpeita omaaviin kuluttajiin ja joilla tarjotaan tukea määritellyille kuluttajille, esimerkiksi sellaisten erityistoimenpiteiden avulla, jotka toteutetaan yksittäisten pyyntöjen, kuten maksuvelvollisuudesta vapauttamista koskevien, käsittelyn jälkeen.~~

⁸⁵ ~~EYVL L 196, 5.8.1993, s. 48.~~

⁸⁶ ~~EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 45 kappale (mukautettu)

~~Sisältöpalvelut kuten radio- tai televisiolähetys- ja sisällönsäilytyksen kaupallinen tarjoaminen eivät kuulu sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen yhteisen sääntelyjärjestelmän soveltamisalaan. Yleis- ja erikois- ja palveluvelvollisuuksien ei pitäisi koskea tällaisten palvelujen tarjoajia kyseisten toimien osalta. Tällä direktiivillä ei rajoiteta yhteisön oikeuden mukaisia, jäsenvaltion tasolla kyseisten palvelujen osalta toteutettavia toimenpiteitä.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 46 kappale (mukautettu)

~~Jos jäsenvaltio haluaa varmistaa muiden erityisten palvelujen tarjonnan koko alueellaan, tällaista tarjontaa koskevat velvollisuudet olisi toteutettava kustannustehokkaasti ja siten, ettei niitä sisällytetä yleis- ja erikois- ja palveluvelvollisuuksiin. Tämän mukaisesti jäsenvaltiot voivat toteuttaa lisätoimenpiteitä (kuten helpottaa infrastruktuurin tai palvelujen kehittämistä olosuhteissa, joissa markkinat eivät riittävästi vastaa loppukäyttäjien tai kuluttajien vaatimuksiin) yhteisön oikeuden mukaisesti. Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti vastauksena komission eEurope-aloitteeseen jäsenvaltioita varmistamaan, että Internetin ja multimedia-aineistojen käyttömahdollisuus on kaikkien koulujen ulottuvilla.~~

↓ 2002/22/EY johdanto-osan 52 kappale (mukautettu)

~~Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁸⁷ mukaisesti,~~

↓ uusi

(282) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁸⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde.

↓

(283) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.

(284) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä XI olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä

⁸⁷ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁸⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tuossa osassa mainittuja soveltamispäiviä,

↓ 2009/140/EY (mukautettu)

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSA. PUITTEET (YLEISET SÄÄNNÖT ALAN JÄRJESTÄMISEKSI)

1 OSASTO: SOVELTAMISALA, TAVOITTEET, MÄÄRITELMÄT

I LUKU

☒ KOHDE ~~☒ SOVELTAMISALA~~, TAVOITE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

~~Soveltamisala~~ ☒ Kohde ☒ ja tavoite

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 1
kohdan a alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

1. Tällä direktiivillä perustetaan yhdenmukaistettu järjestelmä sähköisten viestintäpalvelujen, sähköisten viestintäverkkojen, niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen sekä ~~vanhaisten verkkoonpääsyä helpottavien~~ tiettyjen päätelaitteiden sääntelylle. Siinä säädetään kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten ⇐ tehtävistä ja määritellään joukko menettelyjä, joilla varmistetaan, että sääntelyjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla yhteisössä ☒ unionissa ☒.

↓ 2002/20/EY

~~1 artikla~~

~~Tavoite ja soveltamisala~~

12. Tämän direktiivin tarkoituksena on ☒ yhtäältä ☒ toteuttaa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinat ~~yhdenmukaistamalla ja yksinkertaistamalla valtuutussääntöjä ja ehtoja, jotta näiden palvelujen ja verkkojen tarjonta helpottuisi kaikkialla yhteisössä.~~

~~2. Tätä direktiiviä sovelletaan sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamista varten myönnettäviin valtuutuksiin.~~

↓ 2002/19/EY (mukautettu)

⇒ uusi

~~1 artikla~~

Soveltamisala ja tavoite

~~1. Direktiivissä 2002/21/EY (puitedirektiivi) säädetyn järjestelmän mukaisesti tällä direktiivillä yhdenmukaistetaan tapa, jolla jäsenvaltiot sääntelevät sähköisten viestintäverkkojen ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä. Tavoitteena on luoda verkkojen ja palvelujen tarjoajien välisiä suhteita koskeva sisämarkkinoiden periaatteiden mukainen sääntelyjärjestelmä, joka ☒ mikä ☒ johtaa ⇒ erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoon ja hyödyntämiseen, ⇒ kestävään kilpailuun ja sähköisten viestintäpalvelujen yhteentoimivuuteen sekä tuo kuluttajille ⇒ loppukäyttäjille ⇒ hyötyjä.~~

~~2. Tässä direktiivissä säädetään operaattoreiden ja niiden yritysten oikeuksista ja velvollisuuksista, jotka hakevat yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia operaattoreiden verkkoihin tai niihin liittyviin toimintoihin. Siinä asetetaan kansallisille sääntelyviranomaisille käyttöoikeuksiin ja yhteenliittämiseen liittyviä tavoitteita ja säädetään menettelyistä sen varmistamiseksi, että kansallisten sääntelyviranomaisten asettamia velvollisuuksia tarkastellaan uudelleen ja että ne tarvittaessa poistetaan, kun toivotut tavoitteet on saavutettu. Käyttöoikeudella ei tässä direktiivissä tarkoiteta loppukäyttäjien käyttöoikeutta.~~

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 1 kohta
(mukautettu)

⇒ uusi

~~1 artikla~~

Aihe ja soveltamisala

~~1. Osana direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) soveltamista tässä direktiivissä säädetään sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen tarjonnasta loppukäyttäjille. Tavoitteena ☒ Toisaalta tarkoituksena ☒ on varmistaa hyvälaatuisten, ⇒ kohtuuhintaisten ⇒ ja yleisesti saatavilla olevien palvelujen saatavuus ⇒ tarjonta ⇒ kaikkialla yhteisössä ☒ unionissa ☒ todellisen kilpailun ja valinnanvapauden avulla, sekä antaa säännökset sellaisia tilanteita varten, joissa markkinat eivät tyydyttävästi täytä loppukäyttäjien ⇒, vammaiset käyttäjät mukaan lukien, ⇒ tarpeita ⇒, sekä vahvistaa loppukäyttäjien tarvittavat oikeudet ⇒. Direktiiviin sisältyy myös säännöksiä päätelaitteiden tietyistä näkökohdista, mukaan lukien säännökset, joiden tarkoituksena on helpottaa vammaisten loppukäyttäjien verkkoonpääsyä.~~

~~2. Tässä direktiivissä vahvistetaan loppukäyttäjien oikeudet sekä yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäverkkoja ja palveluja tarjoavien yritysten vastaavat velvollisuudet. Yleispalvelujen tarjoamisen varmistamiseksi avoimilla ja kilpailuun perustuvilla markkinoilla direktiivissä määritellään tiettyä laatutasoa edustavat vähimmäispalvelut, jotka ovat kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen kohtuuhintaan kaikkien loppukäyttäjien saatavilla siten, että kilpailu ei vääristy. Tässä direktiivissä säädetään myös velvollisuuksista, jotka koskevat tiettyjen pakollisten palvelujen tarjoamista.~~

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

23. Tällä direktiivillä ja erityisdirektiiveillä ei rajoiteta:

- yhteisön ☒ unionin ☒ oikeudessa asetettuja velvollisuuksia, jotka koskevat sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen avulla tarjottavia palveluja eikä yhteisön ☒ unionin ☒ oikeudessa asetettuja velvollisuuksia, jotka koskevat sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen avulla tarjottavia palveluja;

~~3.~~ Tällä direktiivillä ja erityisdirektiiveillä ei rajoiteta yhteisön ☒ unionin ☒ tasolla tai kansallisella tasolla yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn ja audiovisuaalialan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin.

~~4.~~ Tällä direktiivillä ja erityisdirektiiveillä ei rajoiteta direktiivin 2014/53/EU~~1999/5/EY~~ säännösten soveltamista.

↓ 544/2009 2 artikla (mukautettu)

~~5.~~ Tällä direktiivillä ja erityisdirektiiveillä ei rajoiteta mitään sellaista erityistoimenpidettä, joka toteutetaan yhteisön yleisissä matkaviestintäverkoissa tehtävien kansainvälisten verkkovierailujen sääntelemiseksi ☒ - asetusten (EU) No 531/2012 ja (EU) 2015/2120 soveltamista ☒.

↓ 2009/136/EC (mukautettu)

~~3.~~ Tässä direktiivissä ei määrätä pakollisiksi eikä rajoiteta yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen tarjoajien asettamia ehtoja, joilla rajoitetaan loppukäyttäjille tarjottavien palvelujen ja sovellusten saatavuutta ja käyttöä, jos ne ovat sallittuja kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukaisesti, mutta siinä säädetään velvollisuus antaa tällaisia ehtoja koskevat tiedot. Loppukäyttäjille tarkoitettujen sähköisissä viestintäverkoissa tarjottavien palvelujen ja sovellusten saatavuutta tai käyttöä koskevissa kansallisissa toimenpiteissä on kunnioitettava luonnollisten henkilöiden perusoikeuksia ja vapauksia, myös suhteessa yksityisyyteen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisena kuin se määritellään ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklassa.

4. Tämän direktiivin loppukäyttäjien oikeuksia koskevia säännöksiä sovelletaan rajoittamatta kuluttajansuojaa koskevien yhteisön ☒ unionin ☒ sääntöjen, erityisesti direktiivien 93/13/ETY ja 97/7/EY ☒ 2011/83/EU ☒, ja yhteisön ☒ unionin ☒ lainsäädännön mukaisten kansallisten sääntöjen soveltamista.

↓ 2002/21/EY

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 2
kohdan a alakohta
⇒ uusi

1a) 'sähköisellä viestintäverkolla' siirtojärjestelmiä ⇒ riippumatta siitä, perustuvatko ne pysyvään infrastruktuuriin vai keskitettyyn hallintokapasiteettiin ⇐, sekä soveltuvien osin kytkentä- tai reitityslaitteistoa ja muita välineitä – myös verkkoelementtejä, jotka eivät ole aktiivisia – joilla voidaan siirtää signaaleja johtojen välityksellä, radioteitse, optisesti tai muulla sähkömagneettisella tavalla, mukaan luettuina satelliittiverkot, kiinteät (piiri- ja pakettikytkentäiset, mukaan luettuna internet) ja maanpäälliset matkaviestintäverkot, sähkökaapelijärjestelmät siinä määrin kuin niitä käytetään signaalinsiirtoon, radio- ja televisiolähetyskäyttöön käytetyt verkot sekä kaapelitelevisioverkot riippumatta siitä, minkä tyyppistä informaatiota niissä siirretään;

↓ uusi

2) 'erittäin suuren kapasiteetin verkolla' sähköistä viestintäverkkoa, joka koostuu kokonaan valokuituelementeistä vähintään paikassa, jonne palvelu suoritetaan, olevaan jakelupisteeseen asti tai joka pystyy tarjoamaan tavanomaisissa ruuhka-aikaolosuhteissa vastaavan verkon suorituskyvyn laskevan ja nousevan siirtotien kaistanleveyden, selviytymiskyvyn, virheisiin liittyvien parametrien sekä vasteaikojen ja niiden varianssin osalta, ottamatta huomioon sitä, että loppukäyttäjän kokemus voi vaihdella siihen välineeseen erottamattomasti liittyvien eri ominaisuuksien vuoksi, jolla verkko lopulta yhdistyy verkon liityntäpisteeseen. Verkon suorituskyyä voidaan pitää vastaavana riippumatta siitä, vaihtelee loppukäyttäjän kokemus siihen välineeseen erottamattomasti liittyvien eri ominaisuuksien vuoksi, jolla verkko lopulta yhdistyy verkon liityntäpisteeseen;

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 2
kohdan b alakohta (mukautettu)

3b) 'valtioiden rajat ylittävillä markkinoilla' ~~1563~~ artiklan ~~4 kohdan~~ mukaisesti määritettyjä markkinoita, jotka kattavat yhteisön ☒ unionin ☒ tai suuren osan siitä ja jotka sijaitsevat useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa;

↓ 2002/21/EY (mukautettu)
⇒ uusi

e4) 'sähköisillä viestintäpalveluilla' tavallisesti korvausta vastaan ☒ sähköisen viestintäverkkojen kautta ☒ suoritettuja palveluja, jotka ~~muodostuvat~~ ⇒ sisältävät asetuksen (EU) 2015/2120 2 artiklan 2 kohdassa määritellyn internetyhteyden palvelun; ja/tai henkilöiden välisen viestintäpalvelun; ja/tai palveluja, jotka koostuvat ⇐ kokonaan tai pääosin signaalien siirtämisestä sähköisissä viestintäverkoissa, mukaan lukien televiestintäpalvelut ja ☒, kuten ☒ siirtopalvelut, verkoissa joita käytetään ⇒ M2M-palvelujen tarjoamiseksi ja ⇐ radio- ja televisiotoiminnassa, mutta jättäen ulkopuolelle sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen avulla siirretyt sisältöpalvelut tai sisältöä toimituksellisessa valvonnassaan pitävät palvelut; kyseinen palvelu ei käsitä myöskään direktiivin 98/34/EY ensimmäisessä artiklassa

määriteltyjä tietoyhteiskunnan palveluja, jotka eivät muodostu kokonaan tai pääosin signaalien siirtämisestä sähköisissä viestintäverkoissa;

↴ uusi

5) 'henkilöiden välisellä viestintäpalvelulla' tavallisesti korvausta vastaan suoritettua palvelua, joka mahdollistaa henkilöiden välisen suoran interaktiivisen tietojenvaihdon sähköisten viestintäverkkojen kautta rajallisen henkilömäärän välillä ja jossa viestinnän aloittavat tai siihen osallistuvat henkilöt määrittelevät sen vastaanottajan/vastaanottajat; siihen eivät kuulu palvelut, jotka mahdollistavat henkilöiden välisen interaktiivisen viestinnän pelkästään toiseen palveluun olennaisesti liittyvänä vähäisenä liitännäistoimintona;

6) 'henkilöiden välisellä numeroihin perustuvalla viestintäpalvelulla' henkilöiden välistä viestintäpalvelua, joka yhdistyy yleiseen kytkentäiseen puhelinverkkoon joko tiettyyn käyttöön osoitettujen numerovarojen eli kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai olevien numeroiden avulla tai mahdollistamalla viestinnän kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai olevien numeroiden kanssa;

7) 'henkilöiden välisellä numeroista riippumattomalla viestintäpalvelulla' henkilöiden välistä viestintäpalvelua, joka ei yhdisty yleiseen kytkentäiseen puhelinverkkoon joko tiettyyn käyttöön osoitettujen numerovarojen eli kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai olevien numeroiden avulla tai mahdollistamalla viestinnän kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai olevien numeroiden kanssa;

↴ 2009/140/EY 1 artiklan 2
kohdan c alakohta

48) 'yleisellä viestintäverkolla' sähköistä viestintäverkkoa, jota käytetään ainoastaan tai pääasiallisesti sellaisten yleisön saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan, jotka tukevat tiedonsiirtoa verkon liityntäpisteiden välillä;

↴ 2009/140/EY 1 artiklan 2
kohdan d alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

49) 'verkon liityntäpisteellä' ☒ tai ilmaisulla 'NTP' ☒ konkreettista pistettä, jossa ~~tilaajalle~~ ⇒ loppukäyttäjälle ⇐ tarjotaan liittymä yleiseen viestintäverkkoon; verkoissa, joissa käytetään kytkentää tai reititystä, verkon liityntäpiste määritellään tietyn verkko-osoitteen avulla, joka voidaan yhdistää ~~tilaajan~~ ⇒ loppukäyttäjän ⇐ numeroon tai nimeen;

↴ 2009/140/EY 1 artiklan 2
kohdan e alakohta

10) 'liitännäistoiminnolla' liitännäispalveluja, fyysisiä infrastruktuureja ja muita toimintoja tai elementtejä, jotka liittyvät sähköiseen viestintäverkkoon ja/tai sähköiseen viestintäpalveluun ja jotka mahdollistavat palvelujen tarjoamisen ja/tai tukevat palvelujen tarjoamista kyseisen verkon ja/tai palvelun kautta tai joilla on

mahdollisuus toimia näin ja joihin sisältyy muun muassa rakennuksia tai rakennusten sisäantuloja, rakennusten kaapelointia, antennoja, torneja ja muita tukirakennelmia, kaapelikanavia, tyhjiä putkia, mastoja, kaapelikaivoja ja jakomoja;

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 2
kohdan f alakohta
⇒ uusi

~~ea~~11) 'liitännäispalvelulla' palveluja, jotka liittyvät sähköiseen viestintäverkkoon ja/tai sähköiseen viestintäpalveluun ja jotka mahdollistavat palvelujen tarjoamisen ⇒, itsetuottamisen tai automaattisen tuottamisen ⇐ ja/tai tukevat näiden tarjoamista tai tuottamista kyseisen verkon ja/tai palvelun kautta tai joilla on mahdollisuus toimia näin ja joihin sisältyy muun muassa numeronmuunnos- tai vastaavia toimintoja tarjoavia järjestelmiä, ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmiä ja sähköisiä ohjelmaoppaita, ⇒ äänikomentoja, monikielisyyttä tai käännöksiä ⇐ sekä muita palveluja, kuten tunnistamis-, paikantamis- ja tilatietopalveluja;

↓ 2002/21/EY
⇒ uusi

~~§~~12) 'ehdollisen käyttöoikeuden (ehdollisen pääsyn) järjestelmällä' teknisiä toimenpiteitä, ⇒ tunnistusjärjestelmiä ⇐ ja/tai järjestelyjä, joissa oikeus käyttää suojattua ymmärrettävissä olevassa muodossa olevaa radio- tai televisiolähetyspalvelua edellyttää tilausta tai muunlaista yksittäistä ennakkolupaa;

~~g) 'kansallisilla sääntelyviranomaisilla' elintä tai elimiä, joiden hoidettavaksi jäsenvaltio on antanut tässä direktiivissä tai erityisdirektiiveissä tarkoitetut sääntelytehtävät;~~

~~h~~13) 'käyttäjällä' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai pyytää käyttöönsä yleisesti saatavilla olevaa sähköistä viestintäpalvelua;

~~n~~14) 'loppukäyttäjällä' käyttäjää, joka ei tarjoa käyttöön yleisiä viestintäverkkoja eikä yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja;

~~§~~15) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka käyttää tai pyytää käyttöönsä yleisesti saatavilla olevaa sähköistä viestintäpalvelua muuhun tarkoitukseen kuin liiketoimintaan ⇒, elinkeinotoimintaan ⇐ tai ammatinharjoittamiseen;

~~j) 'yleispalvelulla' direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) määriteltyä tietyn laatuisten palvelujen vähimmäiskokonaisuutta, joka on kaikkien käyttäjien saatavilla näiden maantieteellisestä sijainnista riippumatta ja kansalliset erityisolot huomioiden kohtuulliseen hintaan;~~

~~k) 'tilaajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on tehnyt sopimuksen yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajan kanssa näiden palvelujen toimittamisesta;~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 2
kohdan g alakohta

~~l) 'erityisdirektiiveillä' direktiiviä 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi), direktiiviä 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi), direktiiviä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi)~~

~~ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/58/EY⁸⁹ (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi);~~

↓ 2002/21/EY

~~m16)~~ 'sähköisen viestintäverkon tarjoamisella' tarkoitetaan tällaisen verkon luomista, ylläpitoa, valvontaa tai saataville asettamista;

~~e17)~~ 'parannetuilla digitaalisilla televisiolaitteilla' tarkoitetaan televisiovastaanottimien liittämiseen tarkoitettuja tv-sovittimia tai integroituja digitaalisia televisiolaitteita, joilla voidaan vastaanottaa interaktiivisia digitaali-televisiolähetysksiä;

p18) 'sovellusrajapinnalla (Application Program Interface, API)' tarkoitetaan sovellusten välisiä ohjelmistorajapintoja, joita lähetystoiminnan harjoittajat tai palveluntarjoajat asettavat käyttöön, sekä kehittyneiden digitaalisten televisiolaitteiden resursseja digitaalisia televisio- ja radiopalveluja varten;

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 2
kohdan h alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~e19)~~ 'taajuuksien varaamisella' tietyn taajuusalueen osoittamista yhden tai useamman tyyppisen radioviestintäpalvelun käyttöön, tarvittaessa erityisin ehdoin;

~~e20)~~ 'haitallisella häiriöllä' häiriötä, joka vaarantaa radionavigointipalvelun tai muun turvallisuuspalvelun toiminnan tai joka muutoin vakavasti heikentää sellaista radioviestintäpalvelua, joka toimii sovellettavien yhteisön ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒, kansainvälisten tai kansallisten säännösten mukaisesti, tai estää tai toistuvasti keskeyttää tällaisen palvelun toiminnan;

~~s21)~~ 'puhelulla' yleisesti saatavilla olevan ~~sähköisen~~ ⇒ henkilöiden välisen ⇐ viestintäpalvelun avulla luotua yhteyttä, joka mahdollistaa kaksisuuntaisen puheviestinnän;~~;~~

↓ uusi

22) 'verkkojen ja palvelujen turvallisuudella' sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen kykyä suojautua tietyllä varmuudella toimilta, jotka vaarantavat tallennettujen, siirrettyjen tai käsiteltyjen tietojen taikka muiden kyseisissä palveluissa tarjottujen tai niiden välityksellä saatavilla olevien palvelujen saatavuuden, aitouden, eheyden tai luottamuksellisuuden;

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 1 kohta
(mukautettu)

~~2. Lisäksi sovelletaan seuraavaa määritelmää:~~

⁸⁹ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

23) 'yleisvaltuutuksella' tarkoitetaan jäsenvaltion vahvistamaa oikeudellista kehystä, jolla turvataan oikeus sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamiseen ja jossa asetetaan alakohtaisia velvollisuuksia, joita voidaan soveltaa kaikkiin tai tiettyntyyppisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin tämän direktiivin mukaisesti;

↓ uusi

24) 'pienalueen langattomalla liityntäpisteellä' matalatehoista, pienikokoista ja lyhyellä kantamalla toimivaa langattoman verkkoyhteyden mahdollistavaa laitteistoa, joka voi olla osa yleistä maanpäällistä matkaviestintäverkkoa ja varustettu yhdellä tai useammalla, visuaaliselta vaikutukseltaan vähäisellä antennilla ja jonka kautta käyttäjillä on langaton pääsy sähköisiin viestintäverkkoihin riippumatta siitä, ovatko ne verkkotopologialtaan matkaviestintä- vai kiinteitä verkkoja;

25) 'langattomalla lähiverkolla' (RLAN) langattoman yhteyden mahdollistavaa matalatehoista ja lyhyellä kantamalla toimivaa järjestelmää, josta aiheutuu vain vähäinen häiriöriski muille järjestelmille, joita muut käyttäjät käyttävät sen välittömässä läheisyydessä, ja jossa käytetään yksinoikeudettomia radiotaajuuksia, joiden saatavuutta ja tehokasta käyttöä koskevat ehdot on tätä tarkoitusta varten yhdenmukaistettu unionin tasolla;

26) 'radiotaajuuksien yhteiskäytöllä' yhden tai useamman käyttäjän pääsyä käyttämään EU:n kilpailusääntöjen sallimissa puitteissa samoja taajuuksia määritellyn yhteiskäyttöjärjestelyn nojalla, jonka kansallinen sääntelyviranomainen on sallinut yleisvaltuutuksen tai yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien tai näiden yhdistelmän perusteella; tähän sisältyvät sääntelyratkaisut, muun muassa luvanvarainen yhteiskäyttö, jonka tarkoituksena on helpottaa taajuusalueen yhteiskäyttöä kaikkia osapuolia sitovan sopimuksen nojalla näiden käyttöä koskeviin oikeuksiin sisältyvien yhteiskäytön sääntöjen mukaisesti, jotta kaikille käyttäjille voidaan taata ennustettavissa olevat ja luotettavat yhteiskäyttöjärjestelyt;

27) 'yhdenmukaistetuilla radiotaajuuksilla' radiotaajuuksia, joiden saatavuutta ja tehokasta käyttöä koskevat yhdenmukaistetut ehdot on vahvistettu teknisellä täytäntöönpanotoimenpiteellä päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) 4 artiklan mukaisesti.

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 1
kohdan a alakohta
⇒ uusi

28) 'käyttöoikeudella' tarkoitetaan järjestelmien ja/tai palvelujen asettamista toisen yrityksen saataville määritellyin ehdoin joko yksinoikeudella tai muutoin sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamista varten, myös silloin kun niitä käytetään tietoyhteiskunnan palvelujen taikka radio- ja televisiosisältöpalvelujen toimittamiseen. Se kattaa muun muassa: verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuden, johon saattaa sisältyä laitteiden liittäminen kiinteää tai muuta kuin kiinteää tapaa käyttäen (tässä tarkoitetaan erityisesti tilaajayhteyksien sekä sellaisten toimintojen ja palvelujen käyttöoikeutta, joita tarvitaan palvelujen tarjoamiseksi tilaajayhteyksien kautta); fyysisten perusrakenteiden käyttöoikeuden, mukaan lukien rakennukset, kaapelikanavat ja mastot; asiaan liittyvien ohjelmistojen käyttöoikeuden, mukaan lukien käyttötukijärjestelmät; ennakotilauksia, palvelun

toimittamista, tilauksia, ylläpitoa, korjauspyyntöjä ja laskutusta koskevien tietojärjestelmien tai tietokantojen käyttöoikeuden; numeronmuuntoa tai vastaavia toimintoja tarjoavien järjestelmien käyttöoikeuden; kiinteiden ja matkaviestintäverkkojen käyttöoikeuden erityisesti verkkovierailua varten, ⇒ ohjelmistojen emuloimat verkot mukaan lukien ⇐; digitaalitelevisiopalvelujen ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmien käyttöoikeuden; virtuaaliverkkopalvelujen käyttöoikeuden;

↓ 2002/19/EY

~~b29)~~ 'yhteenliittämisellä' tarkoitetaan saman tai eri yrityksen käyttämien yleisten viestintäverkkojen fyysistä ja loogista yhdistämistä, jotta tietyn yrityksen käyttäjät voivat olla yhteydessä saman tai toisen yrityksen käyttäjien kanssa tai käyttää toisen yrityksen tarjoamia palveluja. Palveluja voivat tarjota yhteenliitetyt osapuolet tai muut osapuolet, joilla on verkon käyttöoikeus. Yhteenliittäminen on erityinen käyttöoikeuden tyyppi, joka toteutetaan yleisten verkkojen operaattoreiden kesken;

~~e30)~~ 'operaattorilla' tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa tai jolla on valtuutus tarjota yleistä sähköistä viestintäverkkoa tai sen liitännäistoimintoa;

~~d) 'laajakuvatelevisiopalvelulla' tarkoitetaan televisiopalvelua, joka koostuu kokonaan tai osittain sellaisista ohjelmista, jotka on tuotettu ja muokattu näytettäväksi täyden korkeuden laajakuvamuodossa. Laajakuvatelevisiopalvelujen viitemuoto on 16:9 kuvasuhde;~~

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 1
kohdan b alakohta (mukautettu)

~~e31)~~ 'tilaajayhteydellä' ☒ sähköisten viestintäsignaalien käyttämää fyysistä polkua, joka yhdistää ☒ johtoja, jotka yhdistävät liittymäpisteen ristikytkentätelineeseen tai vastaavaan kiinteän yleisen sähköisen viestintäverkon verkkoelementtiin.

↓ 2002/22/EY Art. 2

~~a) 'maksullisella yleisöpuhelimella' yleisesti käytettävissä olevaa puhelinta, jonka käytön maksuvälineitä voivat olla esimerkiksi kolikot ja/tai luotto- tai maksukortit ja/tai puhelukortit, myös valintatunnuksella käytettävät kortit;~~

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 2
kohdan b alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~e32)~~ ~~'yleisesti saatavilla olevalla puhelinpalvelulla'~~ ⇒ 'ääniviestinnällä' ⇐ yleisesti saatavilla olevaa palvelua, jonka avulla voidaan ottaa ja vastaanottaa suoraan tai välillisesti kotimaanpuheluja tai kotimaan- ja ulkomaanpuheluja kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla;

~~e33)~~ 'maantieteellisellä numerolla' tarkoitetaan kansallisen numerointisuunnitelman numeroa, jonka numerorakenteen osalla on maantieteellistä merkitystä reititettäessä puheluja verkon liittymäpisteen konkreettiseen sijaintipaikkaan;

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 2
kohdan d alakohta (mukautettu)

~~§34)~~ 'muulla kuin maantieteellisellä numerolla' tarkoitetaan kansallisen numerointisuunnitelman numeroa, joka ei ole maantieteellinen numero. ~~Näihin kuuluvat muun muassa~~ ☒, kuten ☒ matkapuhelinnumerot, ilmaisnumerot ja erityismaksulliset palvelunumerot;☒

↓ uusi

35) 'häätäkeskuksella (PSAP)' fyysistä paikkaa, jossa hätäviesti otetaan ensimmäisenä vastaan viranomaisen vastuulla tai jäsenvaltion hyväksymän yksityisen organisaation vastuulla;

36) 'sopivimmalla häätäkeskuksella' häätäkeskusta, jonka vastuuviranomaiset ovat etukäteen määränneet vastaamaan tietyltä alueelta tulevista tai tietyn tyyppisistä hätäviesteistä;

37) 'hätäviestillä' loppukäyttäjän ja häätäkeskuksen välistä viestintäpalvelujen avulla toteutettua viestintää, jonka tarkoituksena on pyytää ja saada hätäapua hätäpalvelulta;

38) 'hätäpalvelulla' jäsenvaltion sellaiseksi tunnustamaa palvelua, joka antaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti välitöntä ja pikaista apua tilanteissa, joissa on erityisesti olemassa välitön hengenvaara tai loukkaantumisen vaara, vaara yksilön tai yleisön terveydelle tai turvallisuudelle, yksityiselle tai julkiselle omaisuudelle tai ympäristölle.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)
⇒ uusi

II LUKU

TAVOITTEET

~~§3~~ artikla

☒ Yleiset ☒ tavoitteet ja sääntelyperiaatteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ☒ ja muut toimivaltaiset viranomaiset ☒ toteuttavat tässä direktiivissä ja ~~erityisdirektiiveissä~~ määriteltyjä sääntelytehtäviään hoitaessaan kaikki aiheelliset toimenpiteet, joilla pyritään ☒ jotka ovat tarpeen ja oikeassa suhteessa ☒ 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen tavoitteiden ☒ saavuttamiseksi ☒. ~~Toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia näihin tavoitteisiin nähden.~~ ☒ Myös jäsenvaltioiden ja yhteistyöelimen on osaltaan vaikutettava näiden tavoitteiden saavuttamiseen ☒.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 8
kohdan a alakohta

~~Jollei taajuuksia koskevassa 9 artiklassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin välttämään sitoutumista yksittäisiin tekniikoihin ja varmistettava suorittaessaan tässä~~

~~direktiivissä ja erityisdirektiiveissä säädettyjä sääntelytehtäviä ja erityisesti niitä tehtäviä, joiden tarkoituksena on varmistaa tehokas kilpailu, että kansalliset sääntelyviranomaiset toimivat samoin.~~

↓ 2002/21/EY

⇒ uusi

Kansalliset sääntelyviranomaiset ⇨ ja muut toimivaltaiset viranomaiset ⇩ voivat toimivaltuuksiensa rajoissa osallistua kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta sekä tiedotusvälineiden moniarvoisuutta edistävien politiikkojen toteuttamiseen.

~~2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä kilpailua sähköisten viestintäverkkojen, sähköisten viestintäpalvelujen ja niiden liitännäistoimintojen ja palvelujen tarjoamisessa muun muassa~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 8
kohdan b alakohta

~~a) varmistamalla, että käyttäjille, myös vammaisille, vanhuksille ja sosiaalisia erityistarpeita omaaville käyttäjille, koituu mahdollisimman paljon hyötyä valinnanvaran lisääntymisestä, hintojen alentumisesta ja laadun parantumisesta;~~

~~b) varmistamalla, ettei kilpailu sähköisen viestinnän alalla, sisällön siirto mukaan lukien, vääristy tai ettei sitä rajoiteta;~~

↓ 2002/21/EY

~~d) edistämällä radiotaajuuksien ja numerovarojen tehokasta käyttöä ja varmistamalla niiden tehokas hallinta.~~

↓ uusi

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten, muiden toimivaltaisten viranomaisten ja yhteistyöelimen on

a) edistettävä sekä kiinteiden että liikkuvien erittäin suuren kapasiteetin datayhteyksien saatavuutta ja käyttöönottoa kaikkien Euroopan kansalaisten ja yritysten keskuudessa;

b) edistettävä kilpailua sähköisten viestintäverkkojen ja liitännäistoimintojen tarjonnassa, mukaan lukien tehokas infrastruktuuriin perustuva kilpailu, ja sähköisten viestintäpalvelujen ja liitännäistoimintojen tarjonnassa;

c) kehitettävä osaltaan sisämarkkinoita poistamalla jäljellä olevat esteet sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen sekä sähköisten viestintäpalvelujen tarjonnalta koko unionissa, helpottamalla näihin sovellettavien edellytysten yhdenmukaistamista ja investointeja, kehittämällä yhteiset säännöt ja ennustettavissa olevat sääntelytavat, suosimalla taajuuksien tehokasta ja koordinoitua käyttöä ja avointa innovointia sekä luomalla ja kehittämällä Euroopan laajuisia

verkkoja, yleiseurooppalaisten palvelujen yhteentoimivuutta ja päästä päähän -liitettävyyttä;

d) edistettävä unionin kansalaisten etuja myös pitkällä aikavälillä varmistamalla sekä kiinteiden että liikkuvien erittäin suuren kapasiteetin yhteyksien ja henkilöiden välisten viestintäpalvelujen kattava saatavuus ja käyttöönotto, varmistamalla mahdollisimman suuri hyöty valinnanmahdollisuuksien, hintojen ja laadun suhteen tehokkaan kilpailun perusteella, säilyttämällä verkkojen ja palvelujen turvallisuus, varmistamalla korkeatasoinen ja yhtenäinen loppukäyttäjien suoja tarvittavin alakohtaisin säännöin sekä ottamalla huomioon erityisryhmien ja erityisesti vammaisten, vanhusten ja sosiaalisia erityistarpeita omaavien käyttäjien tarpeet.

↓ 2002/21/EY

~~3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on osaltaan vaikutettava sisämarkkinoiden kehittymiseen muun muassa~~

~~a) poistamalla jäljellä olevat esteet sähköisten viestintäverkkojen, niiden liitännäistoimintojen ja palvelujen sekä sähköisten viestintäpalvelujen Euroopan laajuiselta tarjonnalta;~~

~~b) edistämällä Euroopan laajuisten verkkojen luomista ja kehittämistä sekä yleiseurooppalaisten palvelujen yhteentoimivuutta ja päästä päähän -liitettävyyttä;~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 8
kohdan e alakohta

~~d) toimimalla yhteistyössä keskenään, komission ja yhteistyöelimen kanssa johdonmukaisen sääntelykäytännön kehittämiseksi sekä tämän direktiivin ja erityisdirektiivien johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.~~

↓ 2002/21/EY

~~4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä Euroopan unionin kansalaisten etuja muun muassa~~

~~a) varmistamalla, että kaikilla kansalaisilla on käytettävissään yleispalvelu, joka on määritelty direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi);~~

~~b) varmistamalla kuluttajille korkeatasoinen suoja heidän asioidessaan palvelujen tarjoajien kanssa erityisesti siten, että käytettävissä on yksinkertaisia ja kustannuksiltaan edullisia riitojenratkaisumenettelyjä, joista vastaa asianomaisista osapuolista riippumaton elin;~~

~~c) vaikuttamalla osaltaan korkeatasoisen henkilötietojen ja yksityisyyden suojan varmistamiseen;~~

~~d) edistämällä selkeää tiedottamista erityisesti edellyttämällä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen hinnoilta ja käyttöehdoilta selkeyttä;~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 8
kohdan f alakohta

~~e) ottamalla huomioon erityisryhmien ja erityisesti vammaisten, vanhusten ja sosiaalisia erityistarpeita omaavien käyttäjien tarpeet;~~

↓ 2002/21/EY

~~f) varmistamalla yleisten viestinnän verkkojen eheys ja turvallisuus;~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 8
kohdan g alakohta

~~g) edistämällä loppukäyttäjien mahdollisuuksia käyttää ja levittää tietoa tai käyttää valitsemiaan sovelluksia ja palveluja;~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 8
kohdan h alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

35. Kansallisten sääntelyviranomaisten ⇔ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten ⇔ on 2,3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin ☒ ja tässä kohdassa täsmennettyihin ☒ poliittisiin tavoitteisiin pyrkiessään sovellettava puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia sääntelyperiaatteita muun muassa:

a) edistämällä sääntelyn ennustettavuutta varmistamalla johdonmukainen sääntelytapa asianmukaisina tarkastelukausina ⇒ ja tekemällä yhteistyötä keskenään sekä yhteistyöelimen ja komission kanssa ⇔;

b) varmistamalla, ettei sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavien yritysten kohtelussa vastaavien olosuhteiden vallitessa esiinny syrjintää;

~~c) turvaamalla kuluttajia hyödyttävä kilpailu ja edistämällä tarvittaessa infrastruktuuriin perustuvaa kilpailua;~~

↓ uusi

c) soveltamalla asetusta niin, että vältetään sitoutumista yksittäisiin tekniikoihin siinä määrin kuin se on johdonmukaista sisältöä koskevien tavoitteiden saavuttamisen kanssa;

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 8
kohdan h alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

d) edistämällä tehokkaita uuteen ja parannettuun infrastruktuuriin tehtäviä investointeja ja niihin liittyviä innovaatioita muun muassa varmistamalla, että mahdollisissa käyttöoikeuksia koskevissa velvollisuuksissa otetaan asianmukaisesti huomioon investoivien yritysten ottamat riskit, ja sallimalla erilaiset investoijien ja käyttöoikeutta hakevien osapuolten väliset yhteistyöjärjestelyt investointiriskin

hajauttamiseksi varmistaen samalla, että kilpailua markkinoilla ja syrjimättömyyden periaatetta pidetään yllä;

e) ottamalla asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioissa ja niiden eri maantieteellisillä alueilla vallitsevat vaihtelevat ⇒ infrastruktuuri-, ⇐ kilpailu- ja kuluttajaolosuhteet;

f) asettamalla ennakkosääntelyvelvoitteita vain ⇒ siinä määrin kuin on tarpeen ⇐ silloin, kun todellista ja kestävä kilpailua ei ole ⇒ todellisen ja kestävän kilpailun turvaamiseksi ⇐ ☒ asianomaisilla vähittäismarkkinoilla ☒, ja lieventämällä niitä tai poistamalla velvoitteet heti, kun kyseinen edellytys täyttyy.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 9 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

8-a4 artikla

Radiotaajuuspolitiikan strateginen suunnittelu ja yhteensovittaminen

1. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä keskenään ja komission kanssa Euroopan yhteisön ☒ unionin ☒ radiotaajuuksien käytön strategisen suunnittelun, yhteensovittamisen ja yhdenmukaistamisen osalta. Tämän vuoksi niiden on otettava huomioon muun muassa Euroopan unionin politiikan taloudelliset, turvallisuuteen ja terveyteen liittyvät, julkista etua, ⇒ yleistä turvallisuutta ja puolustusta ⇐, ja sananvapautta koskevat, kulttuuriset, tieteelliset, sosiaaliset ja tekniset näkökohdat sekä radiotaajuuksien käyttäjäyhteisöjen erilaiset edut siten, että tavoitteena on optimoida taajuuksien käyttö ja torjua haitalliset häiriöt.

2. Jäsenvaltioiden on keskinäisen ja komission kanssa tehtävän yhteistyön kautta edistettävä radiotaajuuksia koskevien poliittisten toimintavaihtoehtojen yhteensovittamista Euroopan yhteisössä ☒ unionissa ☒ ja tarvittaessa radiotaajuuksien saatavuutta ja tehokasta käyttöä koskevia yhdenmukaisia ehtoja.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä komission päätöksellä 2002/622/EY perustetussa radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevässä ryhmässä keskenään ja komission kanssa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston pyynnöstä yhteistyötä, jolla tuetaan radiotaajuuksia koskevien poliittisten toimintavaihtoehtojen strategista suunnittelua ja yhteensovittamista.

~~34. Komissio voi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyllä komission päätöksellä 2002/622/EY⁹⁰ perustetun, radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säädösehdotuksia monivuotisten radiotaajuuspolitiikkaa koskevien ohjelmien perustamiseksi. Mainituissa ohjelmissa on vahvistettava poliittiset suuntaviivat ja tavoitteet radiotaajuuksien käytön strategista suunnittelua ja yhdenmukaistamista varten tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten mukaisesti.~~

~~4. Euroopan yhteisön etujen tehokkaan yhteensovittamisen varmistamiseksi radiotaajuskysymyksissä toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä komissio voi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen tarvittaessa ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisiä poliittisia tavoitteita.~~

⁹⁰

EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.

⊗ II OSASTO: INSTITUTIONAALINEN JA HALLINTORAKENNE ⊗

II LUKU

KANSALLISET SÄÄNTELYVIRANOMAISET ⊗ JA MUUT TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET ⊗

35 artikla

Kansalliset sääntelyviranomaiset ⊗ ja muut toimivaltaiset viranomaiset ⊗

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kustakin tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissa kansallisille sääntelyviranomaisille osoitetusta ⇒ säädetyistä ⇐ tehtävästä huolehtii toimivaltainen ~~elin~~ ⊗ viranomainen ⊗.

Kansallinen sääntelyviranomainen on vastuussa vähintään seuraavista tehtävistä:

- markkinoiden ennakkosääntelyn täytäntöönpano, mukaan lukien käyttöoikeus- ja yhteenliittämisvelvollisuuksien asettaminen,
- 22 artiklassa tarkoitetun maantieteellisen kartoituksen tekeminen,
- yritysten välisten sekä yritysten ja kuluttajien välisten riitojen ratkaisemisen varmistaminen,
- sellaisten päätösten tekeminen, jotka koskevat markkinoiden muokkaamiseen, kilpailuun ja sääntelyyn liittyviä tekijöitä radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen, muuttamiseen tai uusimiseen liittyvien kansallisten menettelyjen osalta tämän direktiivin mukaisesti,
- yleisvaltuutuksen antaminen,
- kuluttajansuojan ja loppukäyttäjien oikeuksien takaaminen sähköisen viestinnän alalla,
- rahoitusjärjestelymekanismien määrittelemine, kohtuuttoman taakan arvioiminen ja yleispalvelun tarjoamisen nettokustannusten laskeminen;
- avoimeen internetyhteyteen liittyvien ongelmien ratkaiseminen,
- numerovarojen myöntäminen ja numerointisuunnitelmien hallinnointi,
- numeroiden siirrettävyyden varmistaminen,
- muiden tästä direktiivistä kansallisille sääntelyviranomaisille johtuvien tehtävien suorittaminen.

Jäsenvaltio voi antaa kansallisille sääntelyviranomaisille muita tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä.

2. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla ja saman tai eri jäsenvaltion muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus tehdä toistensa kanssa yhteistyöjärjestelyjä sääntely-yhteistyön edistämiseksi.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)
⇒ uusi

43. Jäsenvaltioiden on julkaistava tiedot kansallisille sääntelyviranomaisille ⇒ ja muille toimivaltaisille viranomaisille ⇐ kuuluvista tehtävistä helposti saatavilla olevassa muodossa varsinkin silloin, kun tehtävistä vastaa useampi kuin yksi elin. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava näiden viranomaisten keskinäinen sekä näiden viranomaisten ja kilpailulainsäädännön ja kuluttajalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten välinen kuuleminen ja yhteistyö niitä yhteisesti koskevista kysymyksissä. Jos useampi kuin yksi viranomainen on tällaisissa asioissa toimivaltainen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot kullekin viranomaiselle kuuluvista tehtävistä julkaistaan helposti saatavilla olevassa muodossa.

64. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne kansalliset ⇒ sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset ⇐, joille on osoitettu tämän direktiivin ja erityisdirektiivien, mukaisia tehtäviä, sekä näiden viranomaisten vastualueet, ☒ ja vastuualueisiin tehdyt muutokset ☒.

6 artikla

~~Kansalliset sääntelyviranomaiset~~ ☒ **Kansallisten sääntelyviranomaisten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuus** ☒

21. Jäsenvaltioiden on taattava kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten ⇐ riippumattomuus varmistamalla, että nämä viranomaiset ovat oikeudellisesti erillisiä ja toiminnallisesti riippumattomia kaikista sähköisiä viestintäverkkoja, -laitteita tai -palveluja tarjoavista organisaatioista. Niiden jäsenvaltioiden, joilla on omistussuosuuksia tai päätäntävaltaa sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavissa yrityksissä, on varmistettava, että sääntelytoiminta ja omistajuuteen tai päätäntävaltaan liittyvä toiminta erotetaan rakenteellisesti tehokkaasti toisistaan.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

32. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ⇒ ja muut toimivaltaiset viranomaiset ⇐ käyttävät toimivaltuuksiaan puolueettomasti, avoimesti ja viivytyksittä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~kansallisilla sääntelyviranomaisilla~~ ☒ niillä ☒ on riittävät taloudelliset resurssit ja henkilöstöresurssit niille ~~annetun tehtävän~~ annettujen tehtävien hoitamiseen.

↓ uusi

7 artikla

Kansallisten sääntelyviranomaisten jäsenten nimeäminen ja irtisanominen

1. Kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai tätä tehtävää kansallisen sääntelyviranomaisen puitteissa hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet tai näiden sijaiset on nimitettävä avoimella valintamenettelyllä ansioiden, taitojen, tietämyksen ja kokemuksen perusteella vähintään [neljän] vuoden ajaksi sellaisten henkilöiden keskuudesta, jotka ovat arvostetussa asemassa ja joilla on ammattikokemusta. He saavat toimia enintään kaksi toimikautta riippumatta siitä, ovatko toimikaudet perättäisiä vai eivät. Jäsenvaltioiden on varmistettava päätöksenteon jatkuvuus ottamalla käyttöön kollegiaalisen elimen jäsenille tai johdolle asianmukainen kiertojärjestelmä muun muassa nimittämällä kollegiaalisen elimen ensimmäiset jäsenet eri ajanjaksoiksi, jotta jäsenten ja näiden seuraajien toimeksiannot eivät pääty yhtä aikaa.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 3
kohdan b alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~22a.~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun~~ kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenet tai hänen tai heidän sijaisensa voidaan irtisanoa ☒ toimikautensa aikana ☒ ainoastaan, jos asianomainen henkilö ei enää täytä ~~tehtäviensä suorittamiseen vaadittavia kansallisessa lainsäädännössä ennalta säädettyjä~~ ⇒ tässä artiklassa säädettyjä ☐ ehtoja.

3. Asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen johtajan tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenten irtisanomisesta tehty päätös on julkistettava irtisanomisen ajankohtana. Kansallisen sääntelyviranomaisen irtisanotulle johtajalle tai tarvittaessa tätä tehtävää hoitavan kollegiaalisen elimen jäsenille on annettava perustelut, ja asianomaisella henkilöllä on oikeus pyytää irtisanomisesta tehdyn päätöksen julkistamista, jollei niin muuten tehtäisi, missä tapauksessa päätös julkistetaan. ⇒ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseistä päätöstä valvoo tuomioistuin sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen osalta. ☐

8 artikla

☒ Kansallisten sääntelyviranomaisten poliittinen riippumattomuus ja vastuuvelvollisuus ☒

~~3a1.~~ Kansallisten sääntelyviranomaisten on oltava toiminnassaan riippumattomia ⇒ ja puolueettomia ☐, eivätkä ne saa pyytää tai ottaa vastaan miltään muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien hoitamisessa, jotka niille on annettu yhteisen ☒ unionin ☒ lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta ~~4 ja 5 kohdan~~ ☒ 10 artiklan ☒ säännösten soveltamista. Tämä ei estä kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaista valvontaa. Ainoastaan ~~431~~ artiklan mukaisesti perustetuilla muutoksenhakuelimillä on toimivalta keskeyttää kansallisten sääntelyviranomaisten tekemien päätösten soveltaminen tai kumota ne.

↓ uusi

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on raportoitava vuosittain muun muassa sähköisen viestinnän markkinoiden tilasta, tekemistään päätöksistä, henkilöresursseistaan ja taloudellisista resursseistaan sekä niiden jakamisesta, kuten myös tulevaisuuden suunnitelmista. Niiden raportit on julkistettava.

↓ 2009/140/EY (mukautettu)
⇒ uusi

9 artikla

⊗ Kansallisten sääntelyviranomaisten sääntelyllinen kelpoisuus ⊗

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuilla kansallisilla sääntelyviranomaisilla on erilliset vuosibudjetit ⇒ ja että ne toteuttavat itsenäisesti niille osoitettua talousarviota ⇐. Niiden budjetit on julkistettava.

↓ uusi

2. Taloudellinen itsenäisyys ei estä kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaista valvontaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta velvollisuutta varmistaa, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset ja henkilöresurssit, jotta ne voivat hoitaa niille osoitetut velvollisuudet. Kansallisten sääntelyviranomaisten talousarvioon kohdistuvan valvonnan on oltava avointa ja julkista.

↓ 2009/140/EY (mukautettu)

3. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset resurssit ja henkilöstöresurssit, jotta ne voivat aktiivisesti osallistua Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC), jäljempänä 'yhteistyöelin', toimintaan ja edistää sitä⁹¹.

10 artikla

⊗ Kansallisten sääntelyviranomaisten osallistuminen yhteistyöelimeen ⊗

~~3b~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset tukevat aktiivisesti yhteistyöelimen tavoitteita parantaa sääntelyn koordinoitua ja lisätä sen yhtenäisyyttä.

~~3c~~2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat mahdollisimman pitkälle huomioon yhteistyöelimen hyväksymät lausunnot ja yhteiset kannat tehdessään kansallisia markkinoita koskevia omia päätöksiään.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)
⇒ uusi

11 artikla

⊗ Yhteistyö kansallisten viranomaisten kanssa ⊗

~~5~~1. Kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒, muiden tämän direktiivin nojalla toimivaltaisten viranomaisten ⇐ ja kansallisten kilpailuviranomaisten on annettava toisilleen tiedot, joita

⁹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1211/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta.

tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten soveltaminen edellyttää. Vaihdeettavien tietojen osalta vastaanottavaa viranomaista sitoo sama luottamuksellisuus kuin tiedot lähettänyttä viranomaista.

↓ 2002/20/EY

~~1 artikla~~

~~Tavoite ja soveltamisala~~

~~1. Tämän direktiivin tarkoituksena on toteuttaa sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen sisämarkkinat yhdenmukaistamalla ja yksinkertaistamalla valtuutussääntöjä ja ehtoja, jotta näiden palvelujen ja verkkojen tarjonta helpottuisi kaikkialla yhteisössä.~~

~~2. Tätä direktiiviä sovelletaan sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen tarjoamista varten myönnettäviin valtuutuksiin.~~

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

⇒ uusi

II LUKU

YLEISVALTUUTUS

1 JAKSO. YLEINEN OSA

312 artikla

Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskeva yleisvaltuutus

1. Jäsenvaltioiden on taattava vapaus tarjota sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tässä direktiivissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Tämän vuoksi jäsenvaltiot eivät saa estää yritystä tarjoamasta sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja, ellei tämä ole tarpeen perustamissopimuksen ~~46~~ ☒ 52 ☒ artiklan 1 kohdassa määrätyistä syistä. ⇒ Jokainen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamisvapauden rajoitus on perusteltava asianmukaisesti ja annettava tiedoksi komissiolle. ⇐

2. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen ⇒ , jotka ovat muita kuin henkilöiden väliset numeroista riippumattomat viestintäpalvelut, ⇐ tarjoajilta voidaan vaatia ainoastaan yleisvaltuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta ~~613~~ artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia tai ~~546~~ ja ~~88~~ artiklassa tarkoitettuja ☒ käyttöä koskevia oikeuksia ☒ .

3. ⇒ Jos jäsenvaltio katsoo ilmoitusvelvollisuuden olevan perusteltu, se voi edellyttää yrityksiltä ⇐ ~~Asianomaiselta yritykseltä voidaan edellyttää~~ ilmoituksen tekemistä ⇒ yhteistyöelimelle ⇐, mutta ☒ se ☒ ei voi ☒ edellyttää niiltä ☒ kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ tai muun viranomaisen ⇐ nimenomaisen päätöksen tai muun hallinnollisen toimenpiteen saamista ennen kuin valtuutukseen perustuvia oikeuksia voidaan käyttää. Yritys voi aloittaa toiminnan tehtyään mahdollisesti edellytettävän ilmoituksen ⇒ yhteistyöelimelle ⇐, noudattaen tarvittaessa kuitenkin ~~5, 6 ja 7 artiklassa olevien~~ ☒ tämän direktiivin mukaisten ☒ käyttöä koskevista oikeuksista annettujen säännösten soveltamista. ⇒ Yhteistyöelin toimittaa viipymättä kaikki ilmoitukset sähköisesti kaikkien niiden

jäsenvaltioiden kansallisille sääntelyviranomaisille, joita sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoaminen koskee. ⇐

⇒ Sellaisia olemassaolevia ilmoituksia, jotka on jo tehty kansalliselle sääntelyviranomaiselle päivänä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, koskevat 3 kohdan mukaiset tiedot on toimitettava yhteistyöelimelle viimeistään [päivä, jona direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä]. ⇐

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 2 kohta

~~Useassa eri jäsenvaltiossa toimiville yrityksille rajat ylittäviä sähköisiä viestintäpalveluita tarjoavien yritysten tarvitsee tehdä ainoastaan yksi ilmoitus kutakin asianomaista jäsenvaltiota kohden.~~

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

⇒ uusi

~~3.4.~~ Tämän artiklan ~~2~~ ☒ 3 ☒ kohdassa tarkoitettu ilmoitus merkitsee vain sitä, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ilmoittaa kansalliselle sääntelyviranomaiselle ⇐ yhteistyöelimelle ⇐ aikomuksestaan aloittaa sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjonta ja niiden vähimmäistietojen toimittamista, jotka ⇐ yhteistyöelin ja ⇐ kansalliset sääntelyviranomaiset tarvitsevat voidakseen pitää rekisteriä tai luetteloa sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajista. Tietoihin on sisällyttävä ainoastaan

~~tarjoajan tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, kuten yrityksen rekisterinumero, tarjoajan yhteyshenkilöt, tarjoajan osoite, lyhyt kuvaus verkosta tai palvelusta sekä arvioitu toiminnan aloittamispäivä.~~

↓ uusi

- 1) tarjoajan nimi;
- 2) tarjoajan oikeudellinen asema ja muoto sekä rekisterinumero, jos tarjoaja on rekisteröity EU:ssa kaupparekisteriin tai muuhun vastaavaan julkiseen rekisteriin;
- 3) tarjoajan EU:ssa sijaitsevan päätoimipaikan maantieteellinen osoite ja mahdollinen jäsenvaltiossa oleva sivutoimipaikka;
- 4) yhteyshenkilö ja yhteystiedot;
- 5) lyhyt kuvaus tarjottaviksi aiotuista verkoista tai palveluista;
- 6) asianomainen jäsenvaltio; ja
- 7) arvioitu toiminnan aloittamispäivä.

Jäsenvaltiot eivät voi asettaa ilmoitusta koskevia lisävaatimuksia tai erillisiä vaatimuksia.

↓ 2002/20/EY

⇒ uusi

613 artikla

Yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskeviin oikeuksiin sisällytettävät ehdot ja erityisvelvollisuudet

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 4
kohdan a alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

1. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaa koskevaan yleisvaltuutukseen sekä radiotaajuuksien ja numeroiden ☒ käyttöä koskeviin oikeuksiin ☒ voidaan soveltaa ainoastaan liitteessä ☒ I ☒ lueteltuja ehtoja. Näiden ehtojen on oltava syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja avoimia ja, radiotaajuuksien ☒ käyttöä koskevien oikeuksien ☒ osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 945, ja 51 artiklan mukaisia. ⇒ Numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien osalta niiden on oltava 88 artiklan mukaisia ⇐ .

↓ 2002/20/EY (mukautettu)
→₁ 1 2009/140/EY 3 artiklan 4
kohdan b alakohta

2. ☒ Tämän ☒ d ~~direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 13 ja 36 artiklan, 546 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 48 artiklan 2 kohdan 6 ja 8 artiklan ja →₁ direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan~~ ← mukaisesti sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai mainitun direktiivin mukaisesti yleispalveluvollisuuden alaisiksi nimetyille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille mahdollisesti asetetut erityisvelvollisuudet on oikeudellisesti erotettava yleisvaltuutukseen perustuvista oikeuksista ja velvollisuuksista. Jotta järjestelmä olisi yritysten kannalta avoin, yleisvaltuutuksessa on viitattava niihin perusteisiin ja menettelyihin, joita sovelletaan määrättäessä tällaisia erityisvelvollisuuksia yksittäisille yrityksille.

3. Yleisvaltuutus voi sisältää ainoastaan kyseistä alaa koskevia ehtoja, jotka luetellaan liitteessä I olevassa A, B ja C osassa, eikä siinä saa toistaa ehtoja, joita muun kansallisen lainsäädännön mukaisesti sovelletaan yrityksiin.

4. Jäsenvaltiot eivät myöntäessään radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia saa toistaa yleisvaltuutuksen ehtoja.

↓ 2002/20/EY
⇒ uusi

914 artikla

Järjestelmien asennusoikeuksien ja yhteenliittämisoikeuksien käyttöä helpottavat lausunnot

~~Kansallisten sääntelyviranomaisten~~ ⇒ Yhteistyöelimen ⇐ on yrityksen pyynnöstä viikon kuluessa annettava standardimuotoinen lausunto, jossa tarvittaessa vahvistetaan, että yritys on tehnyt 312 artiklan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen ja jossa eritellään, missä olosuhteissa sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja yleisvaltuutuksen perusteella tarjoavalla yrityksellä on oikeus hakea oikeutta asentaa järjestelmiä, neuvotella yhteenliittämisestä ja/tai saada käyttöoikeus tai yhteenliittäminen, ja jonka tarkoituksena on helpottaa näiden oikeuksien käyttöä esimerkiksi muilla hallinnon tasoilla tai suhteissa muihin. Silloin kun se on tarkoituksenmukaista, tällainen lausunto voidaan myös antaa ilman eri toimenpiteitä vastauksena 312 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen.

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

415 artikla

Luettelo yleisvaltuutuksesta johtuvista vähimmäisoikeuksista

1. Tämän direktiivin ~~312~~ artiklan mukaisesti valtuutuksen saaneilla yrityksillä on oikeus:

- a) tarjota sähköisiä viestintäpalveluja ja -verkkoja;
- b) ☒ saada ☒ järjestelmien asentamista varten tarvittavia oikeuksia koskevat hakemuksensa käsiteltäviksi ☒ tämän ☒ direktiivin ~~2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 43 artiklan mukaisesti.

↓ uusi

c) käyttää radiotaajuuksia sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteydessä 13, 46 ja 54 artiklassa säädetyn edellytyksin.

d) saada numeroiden käyttöä varten tarvittavia oikeuksia koskevat hakemuksensa käsiteltäviksi 88 artiklan mukaisesti.

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

2. Jos kyseiset yritykset tarjoavat sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja yleisölle, yleisvaltuutus antaa niille myös oikeuden:

- a) neuvotella yhteenliittämisestä muiden tietyn yleisvaltuutuksen piiriin ~~yhteisössä~~ ☒ unionissa ☒ kuuluvien, yleisölle sähköisten viestintäverkkoja ja -palveluja ja tarjoavien yritysten kanssa ja tarvittaessa saada näiltä käyttöoikeus tai yhteenliittäminen ☒ tässä ☒ direktiivissä ~~2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi)~~ säädetyn edellytyksin ja ☒ tämän ☒ direktiivin mukaisesti;

b) saada mahdollisuus tulla nimetyiksi tarjoamaan yleispalveluvelvollisuuteen kuuluvia eri osatekijöitä ja/tai kattamaan jäsenvaltion alueen eri osat ~~yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY⁹² (yleispalveludirektiivi)~~ ☒ 81 tai 82 artiklan ☒ mukaisesti.

↓ 2002/20/EY

⇒ uusi

4216 artikla

Hallinnolliset maksut

1. Yleisvaltuutuksen mukaisesti palvelua tai verkkoa tarjoaville tai käyttöä koskevan oikeuden saaneille yrityksille asetetut hallinnolliset maksut on:

⁹²

Ks. tämän virallisen lehden s. 51.

a) määriteltävä niin, että ne kattavat kokonaisuudessaan ainoastaan yleisvaltuutusjärjestelmän, käyttöä koskevien oikeuksien ja ~~613~~ artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien hallinnoinnista, valvonnasta ja toteuttamisesta aiheutuvat hallinnolliset kustannukset, joihin voivat sisältyä kustannukset, jotka aiheutuvat kansainvälisestä yhteistyöstä, yhdenmukaistamisesta ja standardisoinnista, markkina-analyyseista, ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen seurannasta sekä muusta markkinoiden valvonnasta, samoin kuin sekundäärilainsäädännön ja hallinnollisten päätösten, kuten käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä koskevien päätösten valmistelusta ja voimaan saattamisesta; ja

b) määrättävä yksittäisille yrityksille puolueettomalla, avoimella ja oikeasuhteisella tavalla, jolla saadaan hallinnolliset lisäkustannukset ja niistä aiheutuvat maksut saadaan mahdollisimman pieniksi. $\Rightarrow$ Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta hallinnollisia maksuja yrityksiin, joiden liikevaihto on tietyn kynnyksen alapuolella tai joiden toiminta ei johda vähimmäismarkkinaosuuteen tai joiden toiminta-alue on hyvin pieni. $\Leftarrow$

2. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset $\Rightarrow$ tai muut toimivaltaiset viranomaiset $\Leftarrow$ perivät hallinnollisia maksuja, niiden on julkaistava vuosikatsaus hallinnollisista kustannuksistaan ja perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärästä. Näitä maksuja on tarkistettava asianmukaisesti perittyjen hallinnollisten maksujen kokonaismäärän ja hallinnollisten kustannusten välinen erotus huomioon ottaen.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)
 $\Rightarrow$ uusi

~~131~~7 artikla

Kirjanpidon erillisuus ja tilinpäätökset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava yrityksiä, jotka tarjoavat yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja ja joilla on erityis- tai yksinoikeuksia palvelujen tarjoamiseen muilla aloilla samassa tai jossain toisessa jäsenvaltiossa

a) pitämään erillistä kirjanpitoa sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaan liittyvän toiminnan osalta samassa laajuudessa, kuin se vaatisi siinä tapauksessa, että kyseistä toimintaa harjoittaisi oikeudellisesti itsenäinen yhtiö, jotta voidaan yksilöidä kaikki meno- ja tuloerät sekä niiden laskentaperuste ja käytetyt yksityiskohtaiset kohdentamismenetelmät, jotka koskevat niiden sähköisiin viestintäverkkoihin tai -palveluihin liittyvää toimintaa, mukaan luettuna eritelty selvitys kiinteästä omaisuudesta ja rakenteellisista kustannuksista, tai

b) erottamaan sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaan liittyvä toiminta rakenteellisesti muista toiminnoista.

Jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sellaisiin yrityksiin, joiden sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaan liittyvä vuosittainen liikevaihto kyseisessä jäsenvaltiossa on alle 50 miljoonaa euroa.

2. Jos yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavia yrityksiä eivät koske yhtiöoikeuden mukaiset vaatimukset eivätkä ne täytä yhteisön $\boxtimes$ unionin $\boxtimes$ oikeuden kirjanpitosäännöissä olevia pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevia vaatimuksia, niiden tilinpäätökset on laadittava ja annettava riippumattoman tilintarkastajan

tarkastettavaksi ja julkaistava. Tilintarkastuksen on tapahduttava asiaankuuluvien kansallisten ja yhteisön ☒ unionin ☒ sääntöjen mukaisesti.

Tätä vaatimusta sovelletaan myös 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa vaadittuun erilliseen kirjanpitoon.

3 JAKSO. MUUTTAMINEN JA PERUUTTAMINEN

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 8 kohta
⇒ uusi

1418 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksia, ⇒ radiotaajuuksien tai numeroiden ⇐ käyttöoikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevia oikeuksia, ehtoja ja menettelyjä voidaan muuttaa ainoastaan objektiivisesti perustelluissa tapauksissa ja oikeasuhteisesti, ottaen tarvittaessa huomioon radiotaajuuksien ⇒ ja numeroiden ⇐ siirrettäviin käyttöoikeuksiin sovellettavat erityisehdot.

2. Aikomuksesta tehdä tällaisia muutoksia on tehtävä ilmoitus asianmukaisella tavalla, ja asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, on annettava riittävä aika, joka on poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta vähintään neljä viikkoa, ilmaista näkemyksensä ehdotetuista muutoksista, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ehdotetut muutokset ovat vähäisiä ja niistä on sovittu oikeuksien tai yleisvaltuutuksen haltijan kanssa ⇒ , sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 artiklan soveltamista ⇐.

↓ uusi

Päätökseen tehtävät muutokset on julkaistava perusteluineen.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 8 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

19 artikla

☒ Oikeuksien rajoittaminen tai peruuttaminen ☒

21. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa tai peruuttaa järjestelmien asennusoikeuksia tai radiotaajuuksien ⇒ tai numeroiden ⇐ käyttöoikeuksia ennen niiden voimassaoloajan päättymistä muutoin kuin ☒ 2 kohdan mukaisesti ☒ perustelluissa tapauksissa ja soveltuvien osin liitteen ☒ I ☒ sekä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, jotka koskevat oikeuksien peruutusten johdosta myönnettävää korvausta.

↓ uusi

2. Ottaen huomioon tarve varmistaa radiotaajuuksien tehokas käyttö tai päätöksen 676/2002/EY nojalla hyväksytyjen yhdenmukaisten edellytysten täytäntöönpano jäsenvaltiot voivat sallia lainsäädännössä etukäteen vahvistettujen perusteiden ja menettelyjen mukaisesti oikeuksien syrjimättömän ja oikeasuhteisen peruuttamisen, mukaan lukien ne, joiden vähimmäiskesto on 25 vuotta.

3. Tämän direktiivin 45 artiklan 4 tai 5 kohdan soveltamisesta johtuva radiotaajuuden käytön muutos ei ole peruste radiotaajuuden käyttöoikeuden peruttamiselle.

4. Kaikista aikeista rajoittaa tai peruuttaa radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevia valtuutuksia tai yksittäisiä oikeuksia on järjestettävä 23 artiklan mukaisesti julkinen kuuleminen.

↓ 2002/21/EY 5 artikla
(mukautettu)

III LUKU

TIEDONVAIHTO, KARTOITUKSET JA KUULEMISMENETTELY

520 artikla

~~Tiedonvaihto~~ ☒ Tietopyyntö yrityksille ☒

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 5 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja ⇒ tai liitännäistoimintoja tai -palveluja ⇐ tarjoavat yritykset toimittavat kaikki tarvittavat tiedot, taloudelliset tiedot mukaan lukien, jotta kansalliset sääntelyviranomaiset, ⇒ muut toimivaltaiset viranomaiset ja yhteistyöelin ⇐ voivat varmistua siitä, että tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännöksiä tai niiden mukaisesti tehtyjä päätöksiä noudatetaan. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet vaatia näitä yrityksiä toimittamaan erityisesti tiedot sellaisista tulevista verkkojen tai palvelujen uudistuksista, joilla voi olla vaikutuksia tukkutason palveluihin, joita ne tarjoavat kilpailijoille. ⇒ Ne voivat myös pyytää sähköisiä viestintäverkkoja ja liitännäistoimintoja koskevia paikallistason tietoja, jotka ovat riittävän yksityiskohtaisia siihen, että kansallinen sääntelyviranomainen voi suorittaa maantieteellisen kartoituksen ja nimetä digitaaliset katvealueet 22 artiklan mukaisesti Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 29 artiklan mukaisesti määrätä seuraamuksia yrityksille, jotka tarkoituksella antavat harhaanjohtavia, virheellisiä tai puutteellisia tietoja. ⇐

Yrityksiä, joilla on huomattava markkinavoima tukkumarkkinoilla, voidaan myös vaatia toimittamaan kirjanpitolietoa vähittäismarkkinoista, jotka liittyvät kyseisiin tukkumarkkinoihin.

↓ uusi

Kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää tietoja toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi annetulla direktiivillä 2014/61/EU perustetusta yhtenäisestä tiedotuspisteestä.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 5 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

Yritysten on pyynnöstä toimitettava tiedot viipymättä ~~kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämän~~ ☒ edellytetyn ☒ aikataulun mukaisesti ja ☒ vaaditulla ☒ ~~sen vaatimalla~~ tarkkuudella. ~~Kansallisen sääntelyviranomaisen pyytämien~~ ☒ Pyydettyjen ☒ tietojen on oltava oikeasuhteisia tehtävien suorittamiseen nähden. ~~Kansallisen sääntelyviranomaisen~~ ☒ Toimivaltaisen viranomaisen ☒ on perusteltava tietojen antamista koskeva pyyntönsä ja käsiteltävä tiedot 3 kohdan mukaisesti.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)
⇒ uusi

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ☒ ja muut toimivaltaiset viranomaiset ☒ toimittavat komissiolle sen perustellusta pyynnöstä tiedot, joita se tarvitsee suorittaessaan perustamissopimuksen mukaisia tehtäviään. Komission pyytämien tietojen on oltava oikeasuhteisia näiden tehtävien suorittamiseen nähden. Jos annetuissa tiedoissa viitataan tietoihin, joita yritykset ovat aiemmin toimittaneet ~~kansallisen sääntelyviranomaisen~~ pyynnöstä, näille yrityksille on ilmoitettava asiasta. Siinä määrin kuin se on tarpeen ja jollei tiedot antanut viranomaisen nimenomaisesti ja perustellusti toisin pyydä, komissio asettaa tiedot myös muiden jäsenvaltioiden vastaavien viranomaisten saataville.

Jollei 3 kohdan vaatimuksista muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietyille ~~kansalliselle sääntelyviranomaiselle~~ toimitetut tiedot voidaan perustellusta pyynnöstä asettaa saman tai muun jäsenvaltion jonkin vastaavan viranomaisen ☒ ja yhteistyöelimen ☒ saataville, jos näiden viranomaisten ☒ tai yhteistyöelimen ☒ yhteisen ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisten tehtävien hoitaminen sitä edellyttää.

3. Jos kansallinen sääntelyviranomaisen ☒ tai muu toimivaltainen viranomaisen ☒ katsoo, että tiedot ovat liikesalaisuuksia ☒ tai henkilötietojen suojaa ☒ koskevien yhteisen ☒ unionin ☒ ja kansallisten sääntöjen mukaisesti luottamuksellisia, komission ☒, yhteistyöelimen ☒ ja kyseisten ~~kansallisten sääntelyviranomaisten~~ on turvattava tällainen luottamuksellisuus. ☒ Vilpittömän yhteistyön periaate edellyttää, että kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset eivät saa kieltää pyydettyjen tietojen toimittamista komissiolle, yhteistyöelimelle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle vetoamalla luottamuksellisuuteen tai tarpeeseen kuulla tiedot toimittaneita osapuolia. Kun komissio, yhteistyöelin tai muu viranomaisen sitoutuu pitämään luottamuksellisina tiedot, jotka tiedot hallussaan pitävä viranomaisen on merkinnyt luottamuksellisiksi, kyseisen viranomaisen on pyynnöstä annettava tiedot ilmoitettua käyttötarkoitusta varten ilman että sen tarvitsee vielä kuulla tiedot toimittaneita osapuolia. ☒

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ☒ ja muut toimivaltaiset viranomaiset ☒ julkaisevat nämä tiedot, jos ne edistävät avoimia ja kilpailuun

perustuvia markkinoita, kuitenkin niin, että yleisön oikeutta tutustua tietoihin koskevaa kansallista lainsäädäntöä sekä liikesalaisuuksia $\Rightarrow$ ja henkilötietojen suojaa $\Leftarrow$ koskevia kansallisia ja yhteisön $\boxtimes$ unionin $\boxtimes$ sääntöjä noudatetaan.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten $\Rightarrow$ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten $\Leftarrow$ on julkistettava 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen yleistä saatavuutta koskevat ehdot sekä myös tiedonsaantiin liittyvät menettelyt.

↓ 2002/20/EY

$\Rightarrow$ uusi

1121 artikla

Yleisvaltuutuksen, käyttöä koskevien oikeuksien tai erityisvelvollisuuksien nojalla vaadittavat tiedot

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset $\Rightarrow$ ja muut toimivaltaiset viranomaiset $\Leftarrow$ voivat, tämän kuitenkaan rajoittamatta muuhun kansalliseen lainsäädäntöön kuin yleisvaltuutukseen perustuvia raportointi- ja tiedonantovelvollisuuksia, vaatia yrityksiltä yleisvaltuutuksen, käyttöä koskevien oikeuksien tai 613 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien nojalla vain sellaisia tietoja, jotka ovat asiaankuuluvia ja objektiivisesti perusteltavissa seuraavista syistä:

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 7

kohdan a alakohta (mukautettu)

a) liitteessä $\boxtimes$ I $\boxtimes$ olevan A osan 1 ja 2 kohdan, ~~B~~ $\boxtimes$ D $\boxtimes$ osan 2 ja 6 kohdan ja $\boxtimes$ E $\boxtimes$ osan 2 ja 7 kohdan ehtojen ja 136 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien noudattamisen tarkastaminen järjestelmällisesti tai tapauskohtaisesti;

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

$\Rightarrow$ uusi

b) liitteen I ehtojen noudattamisen tapauskohtainen tarkastaminen, jos asiasta on tehty valitus tai jos ~~kansallisella sääntelyviranomaisella~~ $\Rightarrow$ toimivaltaisella viranomaisella $\Leftarrow$ on muita syitä olettaa, ettei jotain ehtoa noudateta, tai jos ~~kansallinen sääntelyviranomainen~~ $\Rightarrow$ toimivaltainen viranomainen $\Leftarrow$ aloittaa tutkinnan omasta aloitteestaan;

c) käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseen liittyvät menettelyt ja niitä koskevien pyyntöjen arviointi;

d) palvelujen laatua ja hintoja koskevien, kuluttajien eduksi suoritettavien vertailevien katsausten julkaiseminen;

e) selkeästi määritellyt tilastolliset tarkoitukset;

f) $\boxtimes$ tässä $\boxtimes$ direktiivissä ~~2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) tai direktiivissä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi)~~ tarkoitetun markkina-analyysin tekeminen;

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 7
kohdan b alakohta
⇒ uusi

g) radiotaajuuksien ⇒ ja numerovarojen ⇐ tehokkaan käytön ja tuloksellisen hallinnoinnin vahvistaminen;

h) sellaisten tulevien verkkojen tai palvelujen uudistusten arvioiminen, joilla voi olla vaikutuksia kilpailijoille tarjottaviin tukkutason palveluihin ⇒, loppukäyttäjien käytettävissä oleviin yhteyksiin tai digitaalisten katvealueiden nimeämiseen ⇐.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 7
kohdan c alakohta

Ensimmäisen alakohdan a, b, d, e, f, g ja h alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa vaatia ennen markkinoille pääsyä eikä markkinoille pääsyn edellytyksenä.

↓ uusi

2. Radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien osalta tällaiset tiedot liittyvät erityisesti radiotaajuuksien tehokkaaseen käyttöön sekä radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvien palvelun kattavuutta ja laatua koskeviin velvollisuuksiin sen varmistamiseksi, että niiden noudattaminen tarkastetaan.

↓ 2002/20/EY
⇒ uusi

23. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset ⇒ tai muut toimivaltaiset viranomaiset ⇐ vaativat yrityksiltä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja, niiden on ilmoitettava yrityksille tietojen tarkka käyttötarkoitus.

↓ uusi

4. Kansallinen sääntelyviranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen ei voi toistaa tietopyyntöä, jonka yhteistyöelin on jo tehnyt asetuksen [xxxx/xxxx/EY⁹³ (yhteistyöelintä koskeva asetus)] 30 artiklan nojalla.

22 artikla

Verkkojen käyttöönottoa koskevat maantieteelliset kartoitukset

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tehtävä maantieteellinen kartoitus laajakaistan tarjoamiseen pystyvien sähköisten viestintäverkkojen (laajakaistaverkkojen) kattavuudesta kolmen vuoden kuluessa [määräpäivä, johon mennessä direktiivi on saatettava osaksi lainsäädäntöä], ja se on päivitettävä vähintään joka kolmas vuosi.

Maantieteellinen kartoitus koostuu seuraavista:

⁹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o xxxx/xxxx, annettu [], Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) perustamisesta (EUVL L []).

a) laajakaistaverkkojen nykyistä maantieteellistä kattavuutta kyseisten viranomaisten alueella koskeva kartoitus, jotta voidaan suorittaa 62, 65 ja 81 artiklassa vaaditut tehtävät, määrätä 66 artiklan mukaisesti velvollisuuksia ja tehdä valtioneuvoston päätösten soveltamiseksi tarvittavia kartoituksia; ja

b) laajakaistaverkkojen kattavuutta kyseisten viranomaisten alueella koskeva kolmivuotisen ennusteen ja alakohdan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella, jos ne ovat saatavilla ja asianmukaiset.

Ennusteessa on otettava huomioon sähköisten viestintäverkkojen alan taloudelliset näkymät ja operaattorien investointiaikeet tietojen keruuhetkellä, jotta voidaan ennakoivasti määrittellä saatavilla olevat liittymät eri alueilla. Ennusteeseen on sisällyttävä tiedot yritysten tai viranomaisten käyttöönottoaikeista erityisesti erittäin suuren kapasiteetin verkkojen osalta, sekä merkittävistä parannuksista tai laajennuksista, joilla vanhat laajakaistaverkot saatetaan vähintään seuraavan sukupolven liittymäverkkojen suorituskyvyn mukaisiksi. Tätä varten kansallisten sääntelyviranomaisten on pyydettävä yrityksiltä asianmukaiset tiedot tällaisten verkkojen käyttöönottoaikeista.

Kartoituksessa kerättyjen tietojen on oltava paikallisesti riittävän yksityiskohtaisia ja sisällettävä riittävästi tietoa palvelun laadusta ja muuttujista.

2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat nimetä "digitaalisia katvealueita", joiden aluerajat on tarkasti määritelty ja joilla 1 kohdan mukaisesti kerättyjen tietojen perusteella yksikään yritys tai viranomainen ei ole ottanut eikä suunnittele ottavansa asianomaisella ennustejaksolla käyttöön erittäin suuren kapasiteetin verkkoa tai tekevänsä tai suunnittelevansa merkittäviä parannuksia tai laajennuksia, joilla verkon suorituskyky nostetaan vähintään 100 Mbps:n latausnopeuteen. Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkaistava nimetyt digitaaliset katvealueet.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat julkaista nimetyllä digitaalisella katvealueella avoimen kiinnostuksenilmaisupyynnön, jossa pyydetään yrityksiä ilmoittamaan aikeistaan ottaa käyttöön erittäin suuren kapasiteetin verkkoja asianmukaisella ennustejaksolla. Kansallisten sääntelyviranomaisten on täsmennettävä tällaisiin ilmoituksiin sisällytettävät tiedot, jotta voidaan varmistaa vähintään sama yksityiskohtaisuustaso kuin se, joka on otettu huomioon 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa ennusteessa. Sen on myös kerrottava kiinnostuksensa ilmaisemisesta yritykselle, onko nimetyllä digitaalisella katvealueella NGA-verkko, jonka latausnopeus on alle 10 Mbps, tai onko tällaisen NGA-verkon ilmaantuminen todennäköinen 1 kohdan b alakohdan perusteella kerättyjen tietojen perusteella.

4. Kun kansalliset sääntelyviranomaiset toteuttavat toimenpiteitä 3 artiklan nojalla, niiden on noudatettava tehokasta, puolueetonta, avointa ja syrjimätöntä menettelyä, jossa yhtäkään yritystä ei suljeta etukäteen toimien ulkopuolelle. Jos tietoja ei toimiteta 1 kohdan b alakohdan mukaisesti tai jos 3 kohdan mukaiseen kiinnostuksenilmaisupyyntöön ei vastata, sitä pidetään 20 tai 21 artiklan mukaisena harhaanjohtavana tietona.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikallis-, alue- ja kansalliset viranomaiset, jotka ovat vastuussa julkisten varojen myöntämisestä sähköisten viestintäverkkojen käyttöönottamiseen, kansallisten laajakaistasuunnitelmien laatimisesta, radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvien kattavuusvelvoitteiden määrittelemisestä ja yleispalveluvelvoitteen soveltamisalaan kuuluvien palvelujen saatavuuden tarkistamisesta alueellaan, ottavat huomioon tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toteutettujen kartoitusten tulokset ja nimetyt digitaaliset katvealueet, ja että kansalliset sääntelyviranomaiset antavat tällaiset tiedot sillä edellytyksellä, että vastaanottava

viranomainen takaa saman luottamuksellisuuden ja liikesalaisuuksien suojelun tason kun tiedot antava viranomainen. Kyseiset tulokset on annettava pyynnöstä myös yhteistyöelimen ja komission saataville samoin edellytyksin.

6. Jotta loppukäyttäjät voisivat tarkastella eri alueiden liittymien saatavuutta, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat antaa loppukäyttäjien saataville tietovälineitä sellaisella yksityiskohtaisuustasolla, joka on hyödyllinen loppukuluttajien liittytäpalveluja koskevien valintojen kannalta, luottamuksellisten tietojen ja liikesalaisuuksien suojeluun liittyviä kansallisten sääntelyviranomaisten velvollisuuksia noudattaen.

7. Maantieteellisten kartoitusten ja ennusteiden johdonmukaisen soveltamisen edistämiseksi yhteistyöelin vahvistaa viimeistään [päivämäärä] sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa suuntaviivat kansallisille sääntelyviranomaisille tästä artiklasta johtuvien velvoitteiden johdonmukaisen täytäntöönpanon edistämiseksi.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 6 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

623 artikla

Kuulemismenettelyt ja avoimuus

Lukuun ottamatta ~~732~~ artiklan 9 kohdan, ~~2026~~ 20 artiklan tai ~~24~~ 27 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tapauksia jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kansalliset sääntelyviranomaiset ☒ tai muut toimivaltaiset viranomaiset ☒ aikovat tämän direktiivin tai erityisdirektiivien mukaisesti toteuttaa sellaisia toimenpiteitä tai jos ne aikovat ~~9 artiklan 3 ja 4 kohdan~~ 45 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti säätää sellaisista rajoituksista, jotka vaikuttavat merkittävästi keskeisiin markkinoihin, ne antavat asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää kohtuullisessa määräajassa lausuntonsa toimenpide-ehdotuksesta ⇒ ottaen huomioon asian monitahoisuus ja joka tapauksessa 30 päivän kuluessa, poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta ⇐.

Kansallisten sääntelyviranomaisten ☒ ja muiden toimivaltaisten viranomaisten ☒ on julkaistava tiedot kansallisista kuulemismenettelyistään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perustetaan yhtenäinen tiedotuspiste, jonka kautta on mahdollista saada tietoa kaikista senhetkisistä kuulemisista.

~~Kansallisten sääntelyviranomaisten~~ Kuulemisten tulokset on annettava julkisesti saataville, jollei tietoja ole luokiteltu salassa pidettäviksi liikesalaisuuksia koskevan yhteisen ☒ unionin ☒ ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

↓ 2002/22/EY

324 artikla

Asianomaisten osapuolten kuuleminen

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 23
kohdan a alakohta

1. Jäsenvaltioiden on siinä määrin kuin se on asianmukaista varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat huomioon loppukäyttäjien, kuluttajien, mukaan lukien erityisesti vammaiset kuluttajat, sekä valmistajien ja sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien yritysten näkemykset kysymyksissä, jotka koskevat kaikkia loppukäyttäjien ja kuluttajien oikeuksia yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen alalla, erityisesti silloin kun näillä kysymyksillä on huomattava vaikutus markkinoihin.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset perustavat kuulemismekanismin, jolla varmistetaan, että niiden päätöksissä, jotka koskevat kysymyksiä, jotka liittyvät loppukäyttäjien ja kuluttajien oikeuksiin yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen alalla, otetaan asianmukaisesti huomioon kuluttajien edut sähköisen viestinnän alalla.

↓ 2002/22/EY

2. Asianomaiset osapuolet voivat tarvittaessa kehittää kansallisten sääntelyviranomaisten johdolla järjestelmiä, joihin osallistuu kuluttajia, käyttäjäryhmiä ja palveluntarjoajia ja joiden tavoitteena on parantaa palvelujen yleistä laatua muun muassa kehittämällä käytäntösääntöjä ja toimintastandardeja ja valvomalla niiden soveltamista.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 23
kohdan b alakohta (mukautettu)

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat edistää sellaisten yritysten välistä yhteistyötä, jotka tarjoavat sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja, sekä yhteistyötä sellaisten alojen välillä, jotka pyrkivät tukemaan laillista sisältöä sähköisissä viestintäverkoissa ja -palveluissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten kansallisten sääntöjen soveltamista, jotka ovat yhdenmukaisia kulttuuri- ja mediapolitiikan tavoitteita, kuten kulttuurinen monimuotoisuus ja monikielisyys sekä tiedotusvälineiden moniarvoisuus, edistävän yhteisen ~~yhteisön~~ unionin oikeuden kanssa. Tällainen yhteistyö voi kattaa myös 21 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisten yleiseen etuun liittyvien tietojen koordinoinnin. Tällainen yhteistyö voi kattaa myös 96 artiklan 3 kohdan ja 95 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisten yleiseen etuun liittyvien tietojen koordinoinnin.

↓ 2002/22/EY

3425 artikla

Tuomioistuimen ulkopuoliset riitojenratkaisumenettelyt

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 24 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ☒ kuluttajilla on ☒ käytettävissä ~~on~~ avoimet, syrjimättömät, yksinkertaiset ☒, nopeat, oikeudenmukaiset ☒ ja halvat tuomioistuimen ulkopuoliset menettelyt ~~kuluttajien ja sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai palveluja~~ ⇒ yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja, jotka ovat muita kuin henkilöiden väliset numeroista riippumattomat viestintäpalvelut, ☒ tarjoavien yritysten ☒ kanssa esiintyvien ☒ välisen sellaisten tästä direktiivistä aiheutuvien ratkaisemattomien riitojen ☒ osalta ☒ käsittelemiseksi, jotka liittyvät näiden verkkojen ⇒ ja/ ☒ tai palvelujen tarjoamista koskevien sopimusten sopimusehtoihin tai täytäntöönpanoon. Jäsenvaltioiden on ~~toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että~~ ☒ mahdollistettava se, että kansallinen sääntelyviranomainen toimii riitojenratkaisuelimenä. ☒ ~~Tällaisten menettelyjen~~ ☒ on oltava direktiivin 2013/11/EU II luvussa esitettyjen laatuvaatimusten mukaiset. ☒ ~~avulla on mahdollista ratkaista riidat oikeudenmukaisesti ja nopeasti, ja ne voivat ottaa tarvittaessa käyttöön korvaus- ja/tai hyvitysjärjestelmän. Tällaisten menettelyjen on mahdollistettava kiistojen puolueeton ratkaisu, eivätkä ne saa viedä kuluttajalta kansallisen lainsäädännön tarjoamaa oikeudellista suojaa. Jäsenvaltiot voivat ulottaa nämä velvoitteet koskemaan myös riitoja~~ ⇒ myöntää pääsyn näihin menettelyihin muille loppukäyttäjille sellaisten riitojen kattamiseksi ☒ ~~sellaisten riitojen kattamiseksi, joiden osapuolina on muita loppukäyttäjää~~ ⇒, erityisesti mikro- ja pienyrityksille. ☒

↓ 2002/22/EY (mukautettu)
⇒ uusi

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lainsäädäntö ei vaikeuta asianmukaisella alueellisella tasolla sellaisten valituselinten ja on-line-palvelujen käyttöönottoa, joilla helpotetaan kuluttajien ja ☒ muiden ☒ loppukäyttäjien pääsyä riitojenratkaisumenettelyjen piiriin ⇒ Kun kyseessä ovat asetuksen (EU 524/2013 soveltamisalaan kuuluvat kuluttajariidat, sovelletaan mainitun asetuksen säännöksiä, jos asianomainen riitojenratkaisuelin on ilmoitettu komissiolle direktiivin 2013/11/EU 20 artiklan mukaisesti. ☒

3. ☒ Sen estämättä, mitä direktiivissä 2013/11/EU säädetään, ☒ ~~Ji~~ jos tällaisten riitojen osapuolet ovat eri jäsenvaltioista, jäsenvaltioiden on sovittava toimintaansa yhteen riidan ratkaisemiseksi.

4. Tämä artikla ei rajoita kansallisten tuomioistuinmenettelyjen noudattamista.

↓ 2002/21/EY

2026 artikla

Yritysten välisten riitojen ratkaisu

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 22 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

1. Mikäli jossakin jäsenvaltiossa syntyy tämän direktiivin tai ~~erityisdirektiivien~~ nojalla asetettuihin olemassa oleviin velvoitteisiin liittyvä riita sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoavien yritysten välille tai tällaisten yritysten ja sellaisten muiden jäsenvaltiossa toimivien yritysten välille, jotka hyötyvät ~~tästä direktiivistä tai erityisdirektiiveistä johtuvista käyttöoikeuksista ja/tai yhteenliittämistä koskevista velvoitteista~~, ⇒ tai jäsenvaltiossa sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoavien yritysten ja liitännäistoimintojen tarjoajien välille ⇨, asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on jommankumman osapuolen pyynnöstä ja 2 kohdan säännösten soveltamista rajoittamatta tehtävä mahdollisimman pian ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa sitova päätös riidan ratkaisemiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion on vaadittava, että kaikki osapuolet toimivat täydessä yhteistyössä kansallisen sääntelyviranomaisen kanssa.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat päättää olla ratkaisematta riita-asiaa sitovalla päätöksellä, jos on olemassa muita keinoja, kuten sovittelu, jotka edistävät paremmin riidan nopeaa ratkaisemista ~~38~~ artiklan säännösten mukaisesti. Kansallisen valvontaviranomaisen on ilmoitettava tästä osapuolille mahdollisimman pian. Jos riitaa ei ole ratkaistu neljän kuukauden kuluessa ja jos muutosta hakeva osapuoli ei ole saattanut sitä tuomioistuimen käsiteltäväksi, kansallisen sääntelyviranomaisen on jomman kumman osapuolen pyynnöstä tehtävä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa sitova päätös riidan ratkaisemiseksi.

3. Riitoja ratkaistessaan kansallisen sääntelyviranomaisen on tehtävä päätöksiä, joilla pyritään ~~38~~ artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen. Niiden velvollisuuksien, joita kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat jollekin yritykselle riitaa ratkaistaessa, on oltava tämän direktiivin tai ~~erityisdirektiivien~~ säännösten mukaisia.

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös on julkistettava liikesalaisuutta koskevia määräyksiä noudattaen. Asianomaisille osapuolille on esitettävä päätöksen täydelliset perustelut.

5. Tämän artiklan 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettu menettely ei estä osapuolia panemasta vireille oikeudenkäyntiä tuomioistuimessa.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 23 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~2127~~ artikla

Rajat ylittävien riitojen ratkaisu

1. Tämän direktiivin tai ~~erityisdirektiivien~~ soveltamisalaan kuuluvissa, eri jäsenvaltioista tulevien ~~osapuolten~~ ☒ yritysten ☒ välisissä rajat ylittävissä riidoissa, ~~joita kuuluvat vähintään kahden jäsenvaltion kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltaan~~, sovelletaan 2,

3 ja 4 kohdan säännöksiä. ⇒ Kyseisiä säännöksiä ei sovelleta 28 artiklan soveltamisalaan kuuluviin radiotaajuuksien koordinaatiota koskeviin riitoihin. ⇐

2. Riidan osapuoli voi antaa riidan ~~asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten~~ ☒ yhden tai useamman asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen ☒ käsiteltäväksi. Toimivaltaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on ~~sovitettava toimintansa yhteen, ja niillä on oikeus kuulla~~ ⇒ ilmoitettava riidasta ⇐ yhteistyöelimelle riidan ratkaisemiseksi johdonmukaisella tavalla 83 artiklassa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti.

~~Kansallinen sääntelyviranomainen, jolla on toimivalta tällaisessa riidassa, voi pyytää yhteistyöelintä antamaan lausunnon toimenpiteistä, joihin puitedirektiivin ja/tai erityisdirektiivien säännösten mukaisesti olisi ryhdyttävä riidan ratkaisemiseksi.~~

⇓ uusi

3. Yhteistyöelimen on annettava lausunto, jossa kehoitetaan yhtä tai useampaa asianomaista kansallista sääntelyviranomaista toteuttamaan riidan ratkaisemiseksi jokin toimenpide tai pidättäytymään toimenpiteestä, mahdollisimman lyhyessä ajassa ja joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa, lukuun ottamatta poikkeuksellisia olosuhteita.

⇓ 2009/140/EY 1 artiklan 23 kohta

~~Kun yhteistyöelimelle tehdään tällainen pyyntö, jokaisen kansallisen sääntelyviranomaisen, jolla on toimivalta riidan jonkin näkökohdan suhteen, on odotettava yhteistyöelimen lausuntoa ennen kuin se ryhtyy toimenpiteisiin riidan ratkaisemiseksi. Tämä ei kuitenkaan rajoita kansallisten sääntelyviranomaisten mahdollisuutta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä tarpeen vaatiessa.~~

⇓ uusi

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen, jolla on toimivalta riidan jonkin näkökohdan suhteen, on odotettava yhteistyöelimen lausuntoa ennen kuin se ryhtyy toimenpiteisiin. Jos kilpailun turvaamiseksi ja loppukuluttajien etujen suojaamiseksi on poikkeuksellisissa olosuhteissa toimittava kiireellisesti, kansallinen sääntelyviranomainen voi joko osapuolten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan hyväksyä oikeasuhteiset ja tilapäiset toimenpiteet.

⇓ 2009/140/EY 1 artiklan 23 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~Kansallisten sääntelyviranomaisten yritykselle asettamien kaikkien riidanratkaisua koskevien velvoitteiden on oltava tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia.~~

5. Niiden velvollisuuksien, jotka kansallinen sääntelyviranomainen asettaa yritykselle ☒ osana riidan ratkaisua ☒ ~~riitaa ratkaistaessa~~, on oltava tämän direktiivin ~~ja erityisdirektiivien säännösten~~ mukaisia, ja niissä on otettava yhteistyöelimen antama lausunto mahdollisimman tarkasti huomioon ⇒ ja ne on vahvistettava yhden kuukauden kuluessa tällaisesta lausunnosta ⇐.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 23 kohta, muutettu oikaisulla, EUVL L 241, 10.9.2013, s. 8

~~3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat yhdessä päättää olla ratkaisematta riitaa, jos on olemassa muita keinoja, kuten sovittelu, jotka edistävät paremmin riidan nopeaa ratkaisemista 8 artiklan säännösten mukaisesti.~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 23 kohta

~~Sääntelyviranomaisten on ilmoitettava tästä osapuolille mahdollisimman pian. Jos riitaa ei ole ratkaistu neljän kuukauden kuluessa ja jos muutosta hakeva osapuoli ei ole saattanut sitä tuomioistuimen käsiteltäväksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on jommankumman osapuolen pyynnöstä sovittava yhteen toimintansa riidan ratkaisemiseksi 8 artiklan säännösten mukaisesti ja ottaen yhteistyöelimen antaman lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon.~~

46. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu menettely ei estä osapuolia panemasta vireille oikeudenkäyntiä tuomioistuimessa.

↓ uusi

28 artikla

Radiotaajuuksien koordinointi jäsenvaltioiden kesken

1. Jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että radiotaajuuksien käyttö on järjestetty niiden alueella niin, ettei mitään muuta jäsenvaltiota estetä erityisesti jäsenvaltioiden rajat ylittävien häiriöiden vuoksi sallimasta alueellaan yhdenmukaistetun taajuusalueen käyttöä unionin lainsäädännön mukaisesti.

Niiden on toteutettava tätä varten kaikki tarvittavat toimenpiteet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisestä lainsäädännöstä ja asiaan kuuluvista kansainvälisistä sopimuksista, kuten ITU:n radio-ohjesäännöistä, johtuvien velvoitteiden soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä radiotaajuuksien käyttöä koskevan rajatylittävän koordinoinnin yhteydessä yhteistyötä radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän kautta, jotta voidaan

a) varmistaa 1 kohdan noudattaminen;

b) ratkaista rajatylittävään koordinaatioon tai rajatylittäviin haitallisiin häiriöihin liittyvät ongelmat tai riidat.

3. Jäsenvaltiot, joita asia koskee, ja komissio voivat pyytää radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevältä ryhmältä tukea ja tapauksen mukaan ehdotusta koordinoidusta ratkaisusta lausunnossa jäsenvaltioiden avustamiseksi 1 ja 2 kohdan noudattamisessa.

4. Komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä sellaisten yhden tai useamman jäsenvaltion rajat ylittävien haitallisten häiriöiden korjaamiseksi, jotka estävät niitä käyttämään alueellaan yhdenmukaistettua taajuusaluetta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

III OSASTO: TÄYTÄNTÖÖNPANO

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 24 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~21a~~29 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä ⇒ tapauksen mukaan ⇐ seuraamuksista ⇒, sakoista ja uhkasakoista ⇐, joita sovelletaan tämän direktiivin ja erityisdirektiivien ⇒ tai kansallisen sääntelyviranomaisen tai muun toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesti sitovan päätöksen ⇐ täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden soveltamisen varmistamiseksi. ⇒ Kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä tällaisia seuraamuksia kansallisen valtiosääntöoikeuden mukaisissa rajoissa. ⇐ Seuraamusten on oltava asianmukaisia, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään ~~25 päivänä toukokuuta 2011~~ [päivänä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä] sekä ilmoitettava viipymättä kaikista niihin vaikuttavista muutoksista.

↓ 2002/20/EY 10 artikla

~~10~~30 artikla

Yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen ja erityisvelvollisuuksien noudattaminen

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 6 kohdan a alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

1. ⇒ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut toimivaltaiset viranomaiset ⇐ ~~Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava ja valvottava seuraavat ja valvovat yleisvaltuutuksen tai~~ ⇒ radiotaajuuksien ja numeroiden ⇐ käyttöoikeuksien ehtojen, ~~noudattamista sekä~~ 613 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien ⇒ sekä velvollisuuden käyttää radiotaajuuksia tehokkaasti 4 ja 45 artiklan ja 47 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti ⇐ ~~noudattamista 41 artiklan mukaisesti.~~

Kansallisilla sääntelyviranomaisilla ⇒ ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla ⇐ on oltava valtuudet ~~41~~21 artiklan mukaisesti edellyttää, että yritykset, jotka ⇒ kuuluvat ⇐ tarjoavat yleisvaltuutuksen piiriin ~~kuuluvia sähköisiä viestintäverkkoja tai palveluja~~ tai joilla on radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöoikeuksia, antavat kaikki tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 613 artiklan 2 kohdassa [X] tai 47 artiklan 1 ja 2 kohdassa [X] tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia noudatetaan.

2. Jos kansallinen ⇒ toimivaltainen ⇐ sääntelyviranomainen toteaa, ettei yritys täytä yhtä tai useampaa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoa tai ei noudata 613 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia, sen on ilmoitettava tästä yritykselle ja annettava sille mahdollisuus esittää näkemyksensä kohtuullisen määräajan kuluessa.

3. Asianomaisella viranomaisella on valtuudet vaatia 2 kohdassa tarkoitetun laiminlyönnin lopettamista joko välittömästi tai kohtuullisen määräajan kuluessa ja sen on toteutettava tarpeelliset ja oikeasuhteiset toimenpiteet ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi.

Tältä osin jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomaiset viranomaiset

a) määräämään tarvittaessa varoittavia taloudellisia seuraamuksia, joihin voi sisältyä takautuvia uhkasakkoja; ja

b) antamaan määräyksiä sellaisen palvelun tai palvelupaketin tarjoamisen lopettamisesta tai lykkäämisestä, joka jatkuessaan voisi aiheuttaa huomattavaa haittaa kilpailulle, kunnes direktiivin ~~2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 16 65 artiklan mukaisen markkina-analyysin jälkeen asetettuja käyttöoikeuksia koskevia velvollisuuksia noudatetaan.

Toimenpiteistä ja niiden perusteluista on ilmoitettava kyseiselle yritykselle viipymättä, ja yritykselle on tällöin asetettava kohtuullinen määräaika toimenpiteen noudattamiseksi.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 6
kohdan b alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomainen viranomainen määräämään tarvittaessa yritykselle taloudellisia seuraamuksia, jos se ei ole noudattanut velvollisuuttaan toimittaa ~~tämän direktiivin 11~~ 21 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa ja ~~direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi)~~ 9 67 artiklassa edellytetyt tiedot kansallisen ~~⇒ toimivaltaisen~~ ⇒ sääntelyviranomaisen määräämän kohtuullisen ajan kuluessa.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 6
kohdan c alakohta (mukautettu)

5. Tapauksissa, joissa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai ~~613~~ artiklan 2 kohdassa ☒ tai 47 artiklan 1 tai 2 kohdassa ☒ tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia on rikottu vakavasti tai toistuvasti ja joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat toimenpiteet ovat epäonnistuneet, ☒ jäsenvaltioiden on varmistettava, että ☒ kansalliset sääntelyviranomaiset ☒ ja muut toimivaltaiset viranomaiset ☒ voivat estää yritystä jatkamasta sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoamista taikka peruuttaa käyttöoikeudet toistaiseksi tai kokonaan. ☒ Jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomainen viranomainen määräämään ☒ ~~Seuraamusten on oltava~~ asianmukaisia, tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia. ☒ Tällaisia seuraamuksia ☒ voidaan soveltaa minkä tahansa rikkomuksen koko ajalta vaikka se olisi sittemmin oikaistu.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 6
kohdan d alakohta (mukautettu)

6. Sen estämättä, mitä 2, 3 ja 5 kohdassa säädetään, jos asianomaisella viranomaisella on näyttöä siitä, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen tai ~~613~~ artiklan 2 kohdassa ☒ tai 47 artiklan 1 ja 2 kohdassa ☒ tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien rikkomisesta

aiheutuu välitöntä ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai aiheutuu vastedes vakavia taloudellisia tai toiminnallisia ongelmia muille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai käyttäjille tai muille radiotaajuuksien käyttäjille, se voi toteuttaa kiireellisiä väliaikaistoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa ratkaisuja puutteiden korjaamiseksi. Tarvittaessa asianomainen viranomainen voi vahvistaa väliaikaistoimenpiteet, jotka ovat voimassa enintään kolme kuukautta, mutta joita voidaan jatkaa enintään kolmella kuukaudella tapauksissa, joissa täytäntöönpanotoimenpiteitä ei ole saatettu päätökseen.

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

7. Yrityksillä on oikeus hakea ☒ tämän ☒ direktiivin ~~2002/21/EY (puitteiden direktiivi)~~ 4 31 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti muutosta tämän artiklan mukaisesti toteutettuihin toimenpiteisiin.

↓ 2002/21/EY

431 artikla

Muutoksenhakuoikeus

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 4
kohdan a alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaat järjestelmät, joiden avulla jokainen käyttäjä tai sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoava yritys, johon ⇒ toimivaltaisen ⇐ ~~kansallisen sääntely~~ viranomaisen tekemä päätös vaikuttaa, voi hakea muutosta päätökseen muutoksenhakuelimeltä, joka on ⇒ täysin ⇐ riippumaton asianomaisista osapuolista ⇒ ja ulkopuolisesta väliintulosta tai poliittisesta painostuksesta, joka voisi vaarantaa sen käsiteltäväksi tulevien asioiden riippumattoman arvioinnin ⇐. Tällä elimellä, joka voi olla tuomioistuin, on oltava tehtäviensä tehokkaan hoitamisen edellyttämä asiantuntemus. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapaukseen liittyvät tosiseikat otetaan asianmukaisesti huomioon ja että käytettävissä on toimiva muutoksenhakujärjestelmä.

⇒ Toimivaltaisen ⇐ ~~Kansallisen sääntely~~ viranomaisen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakuprosessissa on annettu ratkaisu, jollei määrätä tilapäisiä toimenpiteitä kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

↓ 2002/21/EY

2. Jollei 1 kohdassa tarkoitettu muutoksenhakuelin ole luonteeltaan tuomioistuin, sen on aina annettava päätökselleen kirjalliset perustelut. Päätöksestä on tällöin voitava lisäksi valittaa perustamissopimuksen 267 artiklassa tarkoitettuun jäsenvaltion tuomioistuimeen.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 4
kohdan b alakohta
⇒ uusi

3. Jäsenvaltioiden on kerättävä tiedot muutoksenhakujen aiheista, muutoksenhakujen määrästä, muutoksenhakumenettelyjen kestosta ja tilapäisten toimenpiteiden määräämisestä tehtyjen päätösten määrästä. Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot ⇒ sekä päätökset tai tuomiot ⇐ komissiolle ja yhteistyöelimelle jommankumman perustellusta pyynnöstä.

IV OSASTO: SISÄMARKKINAMENETTELYT

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 6 kohta
(mukautettu)

732 artikla

Sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden vakiinnuttaminen

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia tehtäviään toteuttaessaan otettava 8 3 artiklassa vahvistetut tavoitteet mahdollisimman tarkasti huomioon siltä osin kuin ne liittyvät sisämarkkinoiden toimintaan.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myötävaikutettava sisämarkkinoiden kehittymiseen toimimalla avoimella tavalla yhteistyössä sekä keskenään että komission ja yhteistyöelimen kanssa, tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Tätä varten niiden on erityisesti toimittava yhteistyössä komission ja yhteistyöelimen kanssa sellaisten välineiden ja keinojen löytämiseksi, jotka soveltuvat parhaiten tietyn tyyppisten markkinatilanteiden hoitoon.

3. Jollei 74 34 artiklan mukaisesti hyväksytyissä suosituksissa tai suuntaviivoissa toisin määrätä, jos kansallinen sääntelyviranomainen aikoo 6 23 artiklassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen toteuttaa toimenpiteitä, jotka

a) kuuluvat tämän direktiivin 59, 62, 65 tai 66 15 tai 16 artiklan taikka direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 tai 8 artiklan soveltamisalaan; ja

b) vaikuttaisivat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan,

sen on asetettava toimenpide-ehdotus perusteluineen samaan aikaan komission, yhteistyöelimen ja muiden jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten saataville 520 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä ilmoitettava siitä komissiolle, yhteistyöelimelle ja muille kansallisille sääntelyviranomaisille. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla, yhteistyöelimellä ja komissiolla on mahdollisuus antaa lausuntonsa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle yhden kuukauden kuluessa. Tätä yhden kuukauden määräaikaa ei voida pidentää.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettulla aiotulla toimenpiteellä pyritään

a) sellaisten merkityksellisten markkinoiden määrittelemiseen, jotka eroavat 15 62 artiklan 1 kohdan mukaisessa suosituksessa määritellyistä; tai

b) päättämään, onko jollakin yrityksellä joko yksin tai yhdessä muiden kanssa huomattava markkinavoima 1665 artiklan 3 tai 4 5 kohdan mukaisesti,

ja jos toimenpide vahingoittaisi jäsenvaltioiden välistä kauppaa, ja komissio on ilmoittanut kansalliselle sääntelyviranomaiselle, että se katsoo toimenpide-ehdotuksen muodostavan esteen yhtenäismarkkinoille tai että se epäilee vakavasti ehdotuksen yhteensopivuutta yhteisön ~~unionin~~ oikeuden ja erityisesti ~~83~~ 83 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden kanssa, toimenpiteen hyväksymistä on lykättävä vielä kahdella kuukaudella. Tätä määräaika ei voida pidentää. Komissio ilmoittaa tässä tapauksessa muille kansallisille sääntelyviranomaisille varaumistaan.

5. Komissio voi 4 kohdassa tarkoitettun kahden kuukauden määräajan kuluessa

- a) tehdä päätöksen, jolla asianomaista kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan perumaan toimenpide-ehdotus, ja/tai
- b) päättää poistaa 4 kohdassa tarkoitettua toimenpide-ehdotusta koskevat varaumansa.

Komission on ennen päätöksen tekemistä otettava mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunto. Päätökseen on liitettävä yksityiskohtainen ja objektiivinen selvitys siitä, miksi komissio katsoo, että toimenpide-ehdotusta ei pidä hyväksyä, sekä yksityiskohtaiset ehdotukset toimenpide-ehdotuksen muuttamiseksi.

6. Kansallisen sääntelyviranomaisen on muutettava toimenpide-ehdotusta tai peruttava se kuuden kuukauden kuluessa komission 5 kohdan mukaisesti tekemästä päätöksestä, jolla komissio vaatii kansallista sääntelyviranomaista perumaan toimenpide-ehdotuksen. Jos toimenpide-ehdotusta muutetaan, kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestettävä julkinen kuuleminen ~~623~~ 623 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti ja tehtävä uusi ilmoitus muutetusta toimenpide-ehdotuksesta komissiolle 3 kohdan säännösten mukaisesti.

7. Asianomaisten kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava muiden kansallisten sääntelyviranomaisten, yhteistyöelimen ja komission lausunnot mahdollisimman tarkasti huomioon ja se voi, 4 kohdassa ja 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta, hyväksyä lopullisen toimenpide-ehdotuksen ja antaa sen tällöin tiedoksi komissiolle.

8. Kansallisen sääntelyviranomaisen on annettava komissiolle ja yhteistyöelimelle tiedoksi kaikki hyväksytyt lopulliset toimenpiteet, jotka kuuluvat ~~tämän artiklan 7 artiklan~~ tämän artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan soveltamisalaan.

9. Jos kansallinen sääntelyviranomainen poikkeuksellisissa olosuhteissa katsoo, että kilpailun turvaamiseksi ja kuluttajien etujen suojaamiseksi on toimittava kiireellisesti 3 ja 4 kohdassa säädetystä menettelystä poiketen, se voi hyväksyä oikeasuhteiset ja tilapäiset toimenpiteet välittömästi. Sen on viipymättä ilmoitettava näistä toimenpiteistä perusteluineen komissiolle, muille kansallisille sääntelyviranomaisille ja yhteistyöelimelle. Kansallisen sääntelyviranomaisen päätökseen tällaisten toimenpiteiden muuttamisesta pysyviksi tai niiden soveltamisajan pidentämiseen sovelletaan 3 ja 4 kohdan säännöksiä.

~~7a~~33 artikla

Menettely korjaavien toimien johdonmukaiseksi soveltamiseksi

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 7 kohta
(mukautettu)

1. Kun ~~732~~ 732 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla aiotulla toimenpiteellä pyritään asettamaan, muuttamaan tai poistamaan toimijaa koskeva velvoite soveltaen ~~16~~ 65 artiklaa yhdessä

~~direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 59 ja 967– 1374 artiklan sekä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan kanssa, komissio voi tämän direktiivin 732 artiklan 3 kohdassa säädetyn yhden kuukauden määräajan kuluessa ilmoittaa asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja yhteistyöelimelle syyt, joiden vuoksi se katsoo, että toimenpide-ehdotus muodostaisi esteen yhtenäismarkkinoille, tai epäilee vakavasti ehdotuksen yhteensopivuutta yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden kanssa. Tällöin toimenpide-ehdotuksen hyväksymistä on lykättävä vielä kolmella kuukaudella komission ilmoituksesta.~~

Jos tällaista ilmoitusta ei tehdä, asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen voi hyväksyä toimenpide-ehdotuksen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon komission, yhteistyöelimen tai muun kansallisen sääntelyviranomaisen mahdollisesti antamat lausunnot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan kuluessa komissio, yhteistyöelin ja asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen tekevät läheistä yhteistyötä yksilöidäkseen 83 artiklassa säädettyjen tavoitteiden kannalta asianmukaisimman ja tehokkaimman toimenpiteen ottaen samalla huomioon markkinatoimijoiden näkemykset sekä tarpeen kehittää johdonmukaista sääntelykäytäntöä.

3. Kuuden viikon kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan alkamisesta yhteistyöelin antaa 1 kohdassa tarkoitetusta komission ilmoituksesta jäsentensä enemmistöllä hyväksyttävän lausunnon, jossa se ilmaisee, pitääkö se tarpeellisenä toimenpide-ehdotuksen muuttamista tai perumista, ja esittää tältä osin tarvittaessa yksityiskohtaisia ehdotuksia.

4. Jos yhteistyöelin yhtyy lausunnossaan komission esittämiin vakaviin epäilyihin, se tekee läheistä yhteistyötä asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen kanssa yksilöidäkseen asianmukaisimman ja tehokkaimman toimenpiteen. Kansallinen sääntelyviranomainen voi ennen 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan päättymistä

a) muuttaa toimenpide-ehdotustaan tai perua sen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon 1 kohdassa tarkoitetun komission ilmoituksen sekä yhteistyöelimen lausunnon ja neuvot;

b) pitää toimenpide-ehdotuksensa voimassa.

~~5. Jos yhteistyöelin ei yhdy komission esittämiin vakaviin epäilyihin tai jos se ei anna lausuntoa taikka jos kansallinen sääntelyviranomainen muuttaa toimenpide-ehdotustaan tai pitää sen voimassa 4 kohdan mukaisesti, k~~ Komissio voi kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan päättymisestä ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen mahdollisen lausunnon

a) antaa suosituksen, jossa asianomaista kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan muuttamaan toimenpide-ehdotusta tai perumaan se ja esitetään tältä osin yksityiskohtaisia ehdotuksia ja ilmoitetaan suosituksen perusteet varsinkin, jos yhteistyöelin ei yhdy komission esittämiin vakaviin epäilyihin;

b) päättää poistaa 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut varauksensa.

↓ uusi

c) tehdä päätöksen, jossa asianomaista kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan perumaan toimenpide-ehdotus, jos yhteistyöelin yhtyy komission esittämiin vakaviin epäilyihin. Päätökseen on liitettävä yksityiskohtainen ja objektiivinen selvitys siitä, miksi komissio katsoo, että toimenpide-ehdotusta ei pidä hyväksyä, sekä yksityiskohtaiset ehdotukset toimenpide-ehdotuksen muuttamiseksi. Tällöin sovelletaan 32 artiklan 6 kohtaa soveltuvin osin.

6. Asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on antanut suosituksen 5 kohdan a alakohdan mukaisesti tai poistanut varaumansa ☒ tämän artiklan ☒ 5 kohdan b alakohdan mukaisesti, annettava komissiolle ja yhteistyöelimelle tiedoksi hyväksytty lopullinen toimenpide.

Määräaikaa voidaan jatkaa, jotta kansallinen sääntelyviranomainen voi järjestää julkisen kuulemisen ~~623~~ artiklan mukaisesti.

7. Jos kansallinen sääntelyviranomainen päättää olla muuttamatta tai perumatta toimenpideehdotusta 5 kohdan a alakohdan mukaisesti annetun suosituksen perusteella, sen on ilmoitettava päätöksensä perusteet.

8. Kansallinen sääntelyviranomainen voi perua toimenpide-ehdotuksen missä tahansa menettelyn vaiheessa.

~~7634~~ artikla

Täytäntöönpanosäännökset

~~1.~~ Kuultuaan asiaan liittyviä tahoja ja kansallisia sääntelyviranomaisia julkisesti ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunnon komissio voi hyväksyä ~~732~~ artiklaan liittyviä suosituksia ja/tai suuntaviivoja, joissa määritellään ~~732~~ artiklan 3 kohdan mukaisesti vaadittavissa ilmoituksissa annettavien tietojen muoto, sisältö ja yksityiskohtaisuuden taso, olosuhteet, joissa ilmoituksia ei vaadita, sekä määräaikojen laskenta.

~~2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet hyväksytään 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.~~

II LUKU

TAAJUUKSIEN JOHDONMUKAINEN JAKAMINEN

35 artikla

Vertaisarviointiprosessi

1. Kansallisille sääntelyviranomaisille on radiotaajuuksien hallinnoinnin osalta annettava valtuudet toteuttaa ainakin seuraavat toimenpiteet:

- a) valintaprosessi 54 artiklan yhteydessä, kun kyseessä ovat radiotaajuuksien yksittäiset käyttöä koskevat oikeudet;
- b) tarjoajan tukikelpoisuusperusteet tapauksen mukaan 48 artiklan 4 kohdan yhteydessä;
- c) taajuuksien taloudellista arviointia koskevien toimenpiteiden muuttajat, kuten rajahinta, 42 artiklan yhteydessä;

- d) käyttöä koskevien oikeuksien kesto ja uusimiseen sovellettavat ehdot 49 ja 50 artiklan mukaisesti;
- e) tarvittaessa toimenpiteet kilpailun edistämiseksi 52 artiklan nojalla;
- f) ehdot, jotka liittyvät radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien jakamiseen ja siirtämiseen, mukaan lukien kauppa ja vuokraus 51 artiklan yhteydessä, taajuuksien tai langattoman infrastruktuurin jakamiseen 59 artiklan 3 kohdan yhteydessä tai käyttöä koskevien oikeuksien kasautumiseen 52 artiklan 2 kohdan c ja e alakohdan yhteydessä; ja
- g) kattavuusedellytysten muuttajat jäsenvaltioiden tältä osin noudattamien yleisten poliittisten tavoitteiden mukaisesti 47 artiklan yhteydessä.

Kansallisten sääntelyviranomaisen on näitä toimenpiteitä toteuttaessaan otettava huomioon jäsenvaltion vahvistamat asiaankuuluvat kansalliset poliittiset tavoitteet ja muut unionin lainsäädännön mukaiset asiaankuuluvat radiotaajuuksien hallinnointia koskevat kansalliset toimenpiteet sekä perustettava toimenpiteensä markkinoiden kilpailutilanteen sekä teknisen ja taloudellisen tilanteen perusteelliseen ja puolueettomaan arviointiin.

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen aikoo toteuttaa 1 kohdan a–g alakohdan soveltamisalaan kuuluvan toimenpiteen, sen on annettava toimenpideluonnos ja toimenpiteen perusteet samaan aikaan yhteistyöelimen, komission ja muiden jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten saataville.

3. Yhteistyöelimen on yhden kuukauden, tai jos kansallinen sääntelyviranomainen sallii määrääjän pidentämisen, pidemmän ajan kuluessa annettava toimenpide-ehdotuksesta perusteltu lausunto, jossa on analysoitava, olisiko kyseinen toimenpide asianmukaisin tapa

- a) edistää sisämarkkinoiden kehittämistä ja kilpailua sekä maksimoida kuluttajille koituvat hyödyt ja yleisesti ottaen saavuttaa 3 artiklan ja 45 artiklan 2 kohdassa säädetyt tavoitteet ja periaatteet;
- b) varmistaa radiotaajuuksien tehokas käyttö; ja
- c) varmistaa radiotaajuuksien nykyisille ja tuleville käyttäjille vakaat ja ennustettavissa olevat investointiedellytykset otettaessa käyttöön verkkoja radiotaajuuksista riippuvaisten sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamista varten.

Perustellussa lausunnossa on mainittava, pitääkö toimenpideluonnosta muuttaa tai pitääkö se perua. Yhteistyöelimen on tarvittaessa esitettävä tätä varten suosituksia. Myös kansalliset sääntelyviranomaiset ja komissio voivat esittää päätösluonnoksesta huomautuksia asianomaiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle.

4. Yhteistyöelimen ja kansallisten sääntelyviranomaisten on tämän artiklan mukaisia tehtäviään hoitaessaan otettava erityisesti huomioon

- a) tässä direktiivissä säädetyt tavoitteet ja periaatteet, tämän direktiivin mukaisesti annetut asiaankuuluvat komission täytäntöönpanopäätökset sekä päätökset 676/2002/EY ja 243/2012/EY;
- b) jäsenvaltion unionin lainsäädännön mukaisesti vahvistamat erityiset kansalliset tavoitteet;
- c) tarve estää kilpailun vääristyminen tällaisia toimenpiteitä annettaessa;
- d) tuoreimman 22 artiklan mukaisesti tehdyn verkkoja koskevan maantieteellisen kartoituksen tulokset;

e) tarve varmistaa johdonmukaisuus muiden jäsenvaltioiden hiljattaisten ja vireellä olevien jakomenettelyjen kanssa, sekä mahdolliset vaikutukset jäsenvaltioiden väliseen kauppaan; ja

f) radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän asiaankuuluvat lausunnot.

5. Kansallisen sääntelyviranomaisen on ennen lopullisen päätöksen tekemistä otettava mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunto sekä komission ja muiden kansallisten sääntelyviranomaisten huomautukset. Sen on annettava lopullinen hyväksytty päätös tiedoksi yhteistyöelimelle ja komissiolle.

Jos kansallinen sääntelyviranomainen päättää olla muuttamatta tai perumatta toimenpideehdotusta tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti perustellun lausunnon perusteella, sen on ilmoitettava päätöksensä perusteet.

Asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen voi perua toimenpideluonnoksensa missä tahansa menettelyvaiheessa.

6. Kansallinen sääntelyviranomainen voi tämän artiklan mukaista toimenpideluonnosta laatiessaan pyytää tukea yhteistyöelimeltä.

7. Yhteistyöelimen, komission ja asianomaisen kansallisen sääntelyviranomaisen on tehtävä läheistä yhteistyötä, jotta löydetäisiin tässä direktiivissä säädettyjen sääntelytavoitteiden ja periaatteiden kannalta asianmukaisin ja tehokkain ratkaisu, ja otettava asianmukaisesti huomioon markkinatoimijoiden näkemykset ja tarve kehittää johdonmukaista sääntelykäytäntöä.

8. Kansallisen sääntelyviranomaisen tekemä lopullinen päätös on julkaistava.

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

836 artikla

Radiotaajuuksien yhdenmukaistettu jakaminen

Jos radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu, niiden käyttöä koskevien oikeuksien ehdoista ja menettelyistä on sovittu, ja yritykset, joille radiotaajuudet jaetaan, on valittu kansainvälisten sopimusten ja yhteisen unionin sääntöjen mukaisesti, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaisten radiotaajuuksien käyttöä koskevat oikeudet sen mukaisesti. Edellyttäen, että kaikki kyseisten radiotaajuuksien käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvät kansalliset edellytykset on täytetty yhteisen valintamenettelyn ollessa kyseessä, jäsenvaltiot eivät saa soveltaa muita ehtoja, lisäperusteita tai menettelyjä, jotka saattaisivat rajoittaa, muuttaa tai viivästyttää tällaisten radiotaajuuksien yhteistä jakamista asianmukaisella tavalla.

↓ uusi

37 artikla

Yhteinen valtuutusprosessi radiotaajuuksien yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseksi

1. Kaksi tai useampi jäsenvaltio voi 13, 46 ja 54 artiklan mukaisten velvoitteidensa noudattamiseksi tehdä yhteistyötä toistensa, komission ja yhteistyöelimen kanssa määrittelemällä yhdessä valtuutusprosessin yhteiset osatekijät ja myös toteuttamalla yhdessä valintaprosessin radiotaajuuksien yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiseksi

tapauksen mukaan 53 artiklan mukaisesti vahvistettujen yhteisten aikataulujen mukaisesti. Yhteisen valtuutusprosessin on oltava seuraavien perusteiden mukainen:

- a) kansalliset toimivaltaiset viranomaiset käynnistävät yksittäiset kansalliset valtuutusprosessit yhteisen aikataulun mukaisesti;
- b) siinä on tarvittaessa määriteltävä asianomaisten jäsenvaltioiden yhteiset ehdot ja menettelyt yksittäisten oikeuksien valinnalle ja myöntämiselle;
- c) siinä on tarvittaessa määriteltävä asianomaisten jäsenvaltioiden yksittäisiin käyttöä koskeviin oikeuksiin liitettävät yhteiset tai vertailukelpoiset ehdot, joiden perusteella käyttäjille voidaan muun muassa myöntää samanlaisia radiotaajuuslohkoja;
- d) sen on oltava aina avoinna muille jäsenvaltioille siihen asti kun valtuutusprosessi on saatettu päätökseen.

2. Jos 1 kohdan soveltamiseksi toteutetut toimenpiteet kuuluvat 35 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on noudatettava kyseisessä artikkelissa säädettyä menettelyä samanaikaisesti.

III LUKU

YHDENMUKAISTAMISMENETTELYT

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 21 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

1938 artikla

Yhdenmukaistamismenettelyt

1. Jos komissio toteaa, että eroavaisuudet kansallisten sääntelyviranomaisten ~~toimivaltaisten viranomaisten~~ ^{⇒ tai muiden} tavoissa panna täytäntöön tässä direktiivissä ~~ja erityisdirektiiveissä~~ [↔] määritettyjä sääntelytehtäviä voivat luoda esteen sisämarkkinoille, komissio voi yhteistyöelimen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen antaa suosituksen tai tehdä päätöksen tämän direktiivin ~~ja erityisdirektiivien~~ säännösten soveltamisen yhdenmukaistamisesta ~~38~~ ³⁸ artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta ~~37 ja 45 artiklan, 46 artiklan 3 kohdan, 47 artiklan 3 kohdan ja 53~~ [☒] ~~tämän direktiivin 9 artiklan ja direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 6 ja 8 artiklan soveltamista.~~

2. ~~Antaessaan 1 kohdan mukaisen suosituksen komissio toimii 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvon antavaa menettelyä noudattaen.~~

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ^{⇒ ja muut} ~~toimivaltaiset~~ [↔] viranomaiset ottavat ~~nämä~~ suositukset toiminnassaan mahdollisimman tarkasti huomioon [☒] 1 kohdan mukaisesti [☒]. Jos kansallinen sääntelyviranomainen ^{⇒ tai} ~~muu toimivaltainen viranomainen~~ [↔] päättää olla noudattamatta suositusta, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle ja perusteltava kantansa.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehdyissä päätöksissä voidaan ainoastaan yksilöidä yhdenmukaistettu tai koordinoitu lähestymistapa, jolla puututaan seuraaviin seikkoihin:

- a) kansallisten sääntelyviranomaisten harjoittama yleisten sääntelytapojen epäyhdenmukainen täytäntöönpano sähköisen viestinnän markkinoiden sääntelyssä ~~15~~ 62 ja ~~16~~ 65 artiklaa sovellettaessa siltä osin kuin se muodostaa esteen sisämarkkinoille. Tämänkaltaisissa päätöksissä ei viitata kansallisten sääntelyviranomaisten ~~7~~ a33 artiklan mukaisesti antamiin erityisiin ilmoituksiin;

Tällaisissa tapauksissa komissio tekee päätösehdotuksen vasta

- kun komission samasta asiasta antaman suosituksen hyväksymisestä on kulunut vähintään kaksi vuotta, ja
- ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon tällaisen päätöksen hyväksymistä koskevan yhteistyöelimen lausunnon, jonka yhteistyöelin antaa kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnöstä;

- b) numerointi, mukaan luettuina numeroalueet, numeroiden ja tunnisteiden siirrettävyys, numeron- tai osoitteenmuunnosjärjestelmät sekä 112-hätäpalvelujen käyttömahdollisuus.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu päätös, ~~jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä~~, tehdään ~~22~~ 110 artiklan ~~3~~ 4 kohdassa tarkoitettua ~~valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä~~ ⇒ tarkastelumenettelyä ⇐ noudattaen.

5. Yhteistyöelin voi omasta aloitteestaan antaa komissiolle neuvoja sen suhteen, pitäisikö sen 1 kohdan mukaisesti hyväksyä jokin toimenpide.

↓ 2002/21/EY
→₁ 2009/140/EY 1 artiklan 19
kohdan a alakohta

1739 artikla

Standardointi

1. Komissio laatii ~~22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen~~ ja julkaisee Euroopan unionin ~~yhteisöjen~~ virallisessa lehdessä →₁ muista kuin pakollisista standardeista ⇐ ja/tai eritelmistä luettelon, joka toimii perustana sähköisten viestintäverkkojen, sähköisten viestintäpalvelujen ja niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen yhdenmukaisen tarjonnan edistämisessä. Tarvittaessa komissio voi ~~22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja~~ direktiivillä 2015/1535/EU ~~98/34/EY~~ perustettua komiteaa kuultuaan pyytää eurooppalaisia standardisoimisjärjestöjä, joita ovat Euroopan standardointikomitea (European Committee for Standardisation, CEN), Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (European Committee for Electrotechnical Standardisation, CENELEC) ja Euroopan telealan standardointilaitos (European Telecommunications Standards Institute, ETSI), laatimaan standardeja.

2. Jäsenvaltioiden on edistettävä 1 kohdassa tarkoitettujen standardien ja/tai eritelmien käyttöä palvelujen, teknisten rajapintojen ja/tai verkkotoimintojen tarjoamiseksi siinä määrin kuin se on ehdottoman välttämätöntä palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja käyttäjien valinnanvapauden lisäämiseksi.

Kunnes standardit ja/tai eritelvät on 1 kohdan mukaisesti julkaistu, jäsenvaltioiden on edistettävä eurooppalaisten standardisoimisjärjestöjen hyväksymien standardien ja/tai eritelmien käyttöä.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 19
kohdan b alakohta

Jos tällaisia standardeja ja/tai eritelmiä ei ole, jäsenvaltioiden on edistettävä kansainvälisen teleliiton (International Telecommunications Union, ITU), Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökonferenssin (European Conference of Postal and Telecommunications Administrations, CEPT), kansainvälisen standardisoimisjärjestön (International Organisation for Standardisation, ISO) ja kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (International Electrotechnical Committee, IEC) antamien kansainvälisten standardien tai suositusten käyttöä.

↓ 2002/21/EY

Jos kansainvälisiä standardeja on olemassa, jäsenvaltioiden on rohkaistava eurooppalaisia standardisoimisjärjestöjä käyttämään niitä tai niiden merkityksellisiä osia perustana standardeja kehittäessään, lukuun ottamatta tilanteita, joissa tällaiset kansainväliset standardit tai niiden merkitykselliset osat olisivat tehottomia.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja standardeja ja/tai eritelmiä ei ole noudatettu riittävän hyvin, jotta palvelujen yhteentoimivuus yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa voitaisiin taata, kyseisten standardien ja/tai eritelmien noudattaminen voidaan tehdä pakolliseksi 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos tämä on ehdottoman välttämätöntä tällaisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja käyttäjien valinnanvapauden lisäämiseksi.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 19
kohdan c alakohta

4. Jos komissio aikoo säätää tiettyjen standardien ja/tai eritelmien noudattamisen pakolliseksi, se julkaisee asiasta ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja pyytää kaikkia asianomaisia osapuolia esittämään asiasta näkemyksensä. Komissio toteuttaa tarvittavat täytäntöönpanotoimet ja säätää kyseessä olevien standardien noudattamisen pakolliseksi viittaamalla niihin pakollisina standardeina *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavassa 1 kohdassa tarkoitettujen standardien ja eritelmien luettelossa.

5. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettut standardit ja/tai eritelvät eivät enää edistä yhdenmukaistettujen sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa tai että ne eivät enää täytä kuluttajien tarpeita tai että ne estävät tekniikan kehittämistä, se poistaa ne ~~22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa antavaa menettelyä noudattaen~~ 1 kohdassa tarkoitettusta standardien ja/tai eritelmien luettelosta.

↓ 2002/21/EY
→₁ 2009/140/EY 1 artiklan 19
kohdan d alakohta

6. Jos komissio katsoo, että 4 kohdassa tarkoitettut standardit ja/tai eritelvät eivät enää edistä yhdenmukaistettujen sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa tai että ne eivät enää täytä kuluttajien tarpeita tai että ne estävät tekniikan kehittämistä, se →₁ toteuttaa asianmukaiset

tekniset täytäntöönpanotoimenpiteet ja poistaa nämä standardit ja/tai eritelvät 1 kohdassa tarkoitettu standardien ja/tai eritelmien luettelosta ◀ .

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 19
kohdan e alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~6a7.~~ Edellä 4 ja 6 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään ~~22~~ 110 artiklan ~~3~~ 4 kohdassa tarkoitettua ~~valvonnan~~ käsittävää sääntelymenettelyä ⇒ tarkastelumenettelyä ⇐ noudattaen.

↓ 2002/21/EY

~~78.~~ Tätä artiklaa ei sovelleta niihin olennaisiin vaatimuksiin, rajapintojen eritelmiin tai yhdenmukaistettuihin standardeihin, joihin sovelletaan direktiivin ~~2014/53/EU~~ ~~1999/5/EY~~ säännöksiä.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

~~18 artikla~~

~~Interaktiivisten digitaalitelevisiopalvelujen yhteentoimivuus~~

~~1. Vapaan tiedonkulun, tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja kulttuurillisen monimuotoisuuden edistämiseksi jäsenvaltioiden on edistettävä 17 artiklan 2 kohdan määräysten mukaisesti sitä, että:~~

~~a) interaktiivisten digitaalitelevisiopalvelujen tarjoajat käyttävät avointa sovellusrajapintaa palvelujen jakelussa yleisölle interaktiivisten digitaalitelevisiojärjestelmien avulla siirtotavasta riippumatta,~~

~~b) interaktiivisten digitaalitelevisiopalveluiden vastaanottamiseen interaktiivisissa digitaalitelevisiojärjestelmissä tarkoitettujen kehittyneiden digitaalitelevisiolaitteiden tarjoajat käyttävät avointa sovellusrajapintaa asiaankuuluvien standardien ja eritelmien vähimmäisvaatimusten mukaisesti,~~

~~c) digitaalitelevisiopalvelujen ja laitteiden tarjoajat tekevät yhteistyötä yhteentoimivien digitaalitelevisiopalvelujen tarjonnassa vammaisille loppukäyttäjille.~~

~~2. Vaikuttamatta siihen, mitä säädetään direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa jäsenvaltioiden on rohkaistava sovellusrajapinnan oikeuksien haltijoita antamaan oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin sekä asianmukaista korvausta vastaan kaikki sellaiset tiedot, joita interaktiivisten digitaalitelevisiopalveluiden tarjoajat tarvitsevat, jotta ne voivat tarjota kaikkia sovellusrajapinnan tukemia palveluita täysin toimivassa muodossa.~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 15
kohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~13a~~40 artikla

☒ Verkkujen ja palvelujen ☒ ~~Turvallisuus ja eheys~~

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat tarvittavat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet hallitakseen asianmukaisesti verkkojen tai palvelujen turvallisuuteen kohdistuvia riskejä. Näillä toimenpiteillä on voitava varmistaa riskiin suhteutettu turvallisuustaso, ottaen huomioon uusin tekniikka. Erityisesti on toteutettava toimenpiteitä turvallisuuden vaarantumistilanteista käyttäjille ja ~~yhteensidettyille~~ ⇒ muille ⇐ verkoille ⇒ ja palveluille ⇐ aiheutuvien vaikutusten ehkäisemiseksi ja minimoimiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tarjoavat yritykset toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen verkkojensa eheyden ja turvatakseen siten näiden verkkojen kautta tarjottavien palvelujen tarjonnan jatkuvuuden.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset ilmoittavat toimivaltaiselle ~~kansalliselle sääntelyviranomaiselle~~ ⇒ viipymättä ⇐ kaikki sellaiset turvallisuuden loukkaukset ~~tai eheyden menetykset~~, joilla on ollut huomattava vaikutus verkkojen tai palvelujen toimintaan.

Turvallisuuden vaarantumistilanteen vaikutuksen merkityksen määrittelemiseksi on otettava huomioon erityisesti seuraavat muuttujat:

- a) niiden käyttäjien lukumäärä, joita loukkaus koski;
- b) loukkauksen kesto;
- c) maantieteellinen levinneisyys alueella, johon loukkaus vaikuttaa;
- d) palvelun toiminnan keskeytymisen laajuus;
- e) talouden ja yhteiskunnan toimintoihin kohdistuva vaikutus.

Asianomainen ⇐ toimivaltainen ⇐ ~~kansallinen sääntelyviranomainen~~ ilmoittaa asiasta tarvittaessa muiden jäsenvaltioiden ⇒ toimivaltaisille ⇐ ~~kansallisille sääntelyviranomaisille~~ ja Euroopan verkko- ja tietoturvavirastolle (ENISA). Asianomainen ⇐ toimivaltainen ⇐ ~~kansallinen sääntelyviranomainen~~ voi tiedottaa asiasta yleisölle tai vaatia yrityksiä tiedottamaan siitä, jos se katsoo loukkauksen julkistamisen olevan yleisen edun mukaista.

⇒ Toimivaltaisen ⇐ ~~Kansallisen sääntelyviranomaisen~~ on kerran vuodessa toimitettava komissiolle ja ENISAlle tiivistelmäraportti vastaanotetuista ilmoituksista ja tämän kohdan mukaisesti toteutetuista toimista.

~~4. Komissio voi ENISAn lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen hyväksyä tarvittavia täytäntöönpanotoimenpiteitä 1, 2 ja 3 kohdissa tarkoitettujen toimenpiteiden yhdenmukaistamiseksi, mukaan lukien toimenpiteet, joilla määritellään ilmoitusvelvollisuuksiin liittyvät olosuhteet, ilmoitusten muoto ja niihin sovellettavat menettelyt. Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden on mahdollisimman pitkälle perustuttava eurooppalaisiin ja kansainvälisiin standardeihin, ja ne eivät saa estää~~

~~jäsenvaltioita hyväksymistä lisävaatimuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.~~

~~Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitteävää sääntelymenettelyä noudattaen.~~

↓ uusi

4. Tämä artikla ei estä luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun asetuksen (EU) 2016/679 eikä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY soveltamista.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 109 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täsmentämiseksi, mukaan lukien toimenpiteet, joilla määritellään ilmoitusvelvollisuuksiin liittyvät olosuhteet, ilmoitusten muoto ja ilmoitusvelvollisuuksiin sovellettavat menettelyt. Delegoitujen säädösten on mahdollisimman pitkälle perustuttava eurooppalaisiin ja kansainvälisiin standardeihin, eivätkä ne saa estää jäsenvaltioita hyväksymistä lisävaatimuksia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 15 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~13b~~ 41 artikla

Täytäntöönpano ja sen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla ~~kansallisilla sääntely~~viranomaisilla on valtuudet antaa sitovia ohjeita, myös ⇒ loukkauksen korjaamiseksi tarvittavista toimenpiteistä ja ⇐ täytäntöönpanon määräaajoista, yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoaville yrityksille ~~13a40~~ artiklan täytäntöön panemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla ~~kansallisilla sääntely~~viranomaisilla on valtuudet vaatia yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavia yrityksiä

a) antamaan tiedot, jotka tarvitaan niiden palvelujen ja verkkojen turvallisuuden ja/tai eheyden arvioimiseksi ja joihin kuuluvat dokumentoidut turvallisuusohjeet; ja

b) teettämään pätevällä riippumattomalla elimellä ⇒ tai toimivaltaisella viranomaisella ⇐ turvallisuustarkastuksen ja toimittamaan sen tulokset ⇒ toimivaltaiselle ⇐ ~~kansalliselle sääntely~~viranomaiselle. Yritys maksaa tarkastuksen kustannukset.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ⇒ toimivaltaisilla ⇐ ~~kansallisilla sääntely~~viranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet tutkia määräysten noudattamatta jättämistä ja sen vaikutuksia verkkojen ☒ ja palvelujen ☒ turvallisuuteen ja eheyteen.

↓ uusi

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on 40 artiklan täytäntöönpanemiseksi oikeus saada direktiivin 2016/1148/EU 9 artiklan nojalla apua CSIRT-toimijoilta (Computer Security Incident Response Team) kysymyksissä, jotka kuuluvat CSIRT-toimijoiden tehtäviin kyseisen direktiivin liitteessä I olevan 2 kohdan mukaisesti.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti kuultava asiaankuuluvia kansallisia lainvalvontaviranomaisia, direktiivin (EU) 2016/118 8 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia ja kansallisia tietosuojaviranomaisia sekä tehtävä yhteistyötä niiden kanssa.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 15 kohta

~~4. Nämä säännökset eivät rajoita tämän direktiivin 3 artiklan soveltamista.~~

↓ 2002/20/EY

~~13 artikla~~

~~Käyttöä koskevia oikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevat maksut~~

~~Jäsenvaltiot voivat antaa asianomaiselle viranomaiselle mahdollisuuden asettaa maksuja radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien johdosta koskevia maksuja tai maksuja oikeuksista asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen, tarkoituksena näiden voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistaminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä maksut ovat objektiivisesti perusteltavissa, avoimia, syrjimättömiä ja tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia, ja niiden on otettava huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa esitetyt tavoitteet.~~

↓ 2002/20/EY (mukautettu)
⇒ uusi

⊠ II OSA. VERKOT ⊠

⊠ I OSASTO: MARKKINOILLE PÄÄSY JA KÄYTTÖÖNOTTO ⊠

~~13~~42 artikla

⊠ Radiotaajuuksien ⊠ ~~Käyttöä~~ käyttöä koskevia oikeuksia ja järjestelmien asennusoikeuksia koskevat maksut

Jäsenvaltiot voivat antaa ~~asianomaiselle~~ ⊠ toimivaltaiselle ⊠ viranomaiselle mahdollisuuden asettaa maksuja radiotaajuuksien ~~ja numeroiden~~ käyttöä koskevien oikeuksien johdosta ~~koskevia maksuja~~ tai maksuja oikeuksista asentaa ~~järjestelmiä~~ julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen ⊠ järjestelmiä ⊠ ⇒, joita käytetään sähköisten viestintäpalvelujen tai -verkkojen ja liitännäistoimintojen tarjoamiseen ⇐, tarkoituksena näiden voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön

~~varmistaminen~~ varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä maksut ovat objektiivisesti perusteltavissa, avoimia, syrjimättömiä ja tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia, ~~ja niiden on otettava~~ ☒ että niissä otetaan ☒ huomioon ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 8 3 ja 4 artiklassa ja 45 artiklan 2 kohdassa esitetyt tavoitteet ☒ ja että: ☒

↓ uusi

- a) ne ovat palvelu- ja teknologianeutraaleja eivätkä muiden kuin 45 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisten rajoitusten alaisia ja että niillä edistetään taajuuksien tehokasta ja toimivaa käyttöä sekä maksimoidaan taajuuksien yhteiskunnallinen ja taloudellinen hyöty;
- b) niissä otetaan huomioon tarve edistää innovatiivisten palvelujen kehittämistä; ja
- c) niissä otetaan huomioon resurssien mahdolliset vaihtoehtoiset käyttötavat.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että radiotaajuuksien käyttöoikeuksien vähimmäismaksuiksi vahvistettavissa rajahinnoissa otetaan huomioon lisäkustannukset, joita aiheutuu ehdoista, kuten tavanomaisista kaupallisista ehdoista poikkeavista kattavuusvelvoitteista, joita näihin oikeuksiin on liitetty 3 ja 4 artiklan ja 45 artiklan 2 kohdan mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi 1 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on sovellettava maksujärjestelyjä, jotka ovat suhteessa kyseeseen tulevien radiotaajuuksien todelliseen saatavuuteen eivätkä tarpeettomasti haittaa lisäinvestointeja verkkoihin ja liitännäistoimintoihin sekä ovat radiotaajuuksien tehokkaan käytön ja liitännäispalvelujen tehokkaan käytännön kannalta tarpeellisia.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat maksuja asettaessaan huomioon muut tämän direktiivin mukaisesti vahvistettuihin yleisvaltuutuksiin tai käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyvät hallinnolliset ja muut maksut, jotta sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoaville yrityksille ei koituisi aiheettomia taloudellisia rasitteita ja jotta kannustettaisiin varattujen resurssien optimaaliseen käyttöön.

5. Tämän artiklan mukaisen maksujen asettamisen on noudatettava 23 artiklan ja tarvittaessa 35 artiklan, 48 artiklan 6 kohdan ja 54 artiklan vaatimuksia.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

ILUKU

☒ MAA-ALUEIDEN KÄYTTÖOIKEUDEN SAAMINEN ☒

↓ 2002/21/EY

143 artikla

Asennusoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisen viranomaisen käsitellessä

- hakemusta, joka koskee oikeuksien myöntämistä yritykselle, jolla on lupa tarjota yleisiä viestintäverkkoja, asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen,
- hakemusta, joka koskee oikeuksien myöntämistä yritykselle, jolla on lupa tarjota sähköisiä viestintäverkkoja muille kuin yleisölle, asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen,

toimivaltainen viranomainen

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 13
kohdan a alakohta

- noudattaa yksinkertaisia, tehokkaita, avoimia ja yleisesti saatavilla olevia menettelyjä, joita sovelletaan syrjimättömästi ja viivytyksettä, ja tekee kaikissa tapauksissa päätöksensä kuuden kuukauden kuluessa hakemuksesta, pakkolunastustapauksia lukuun ottamatta, ja

↓ 2002/21/EY

- noudattaa avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita liittäessään ehtoja kyseisiin oikeuksiin.

Edellä mainitut menettelyt voivat erota toisistaan riippuen siitä, tarjoaako hakija yleisiä viestintäverkkoja vai ei.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 13
kohdan b alakohta

2. Jos valtion viranomaisilla tai paikallisviranomaisilla on omistusoosuksia tai päätäntävaltaa yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavissa yrityksissä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen oikeuksien myöntämiseen liittyvät toiminnot erotetaan rakenteellisesti tehokkaasti omistajuuteen ja päätäntävaltaan liittyvistä toiminnoista.

↓ 2002/21/EY

~~3. Jäsenvaltioiden on varmistettava tehokkaat järjestelmät, joiden avulla yritykset voivat hakea asianomaisista osapuolista riippumattomalta taholta muutosta asennusoikeuksien myöntämistä koskevaan päätökseen.~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 14
kohta

~~12 artikla~~

~~Rinnakkain sijoittaminen ja verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen yhteiskäyttö sähköisten viestintäverkkojen tarjoajien osalta~~

~~1. Jos sähköisiä viestintäverkkoja tarjoavalla yrityksellä on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen tai mahdollisuus käyttää omaisuuden pakkolunastus- tai käyttöönottomenettelyä,~~

kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava suhteellisuusperiaate täysimääräisesti huomioon ottaen määrätä tällaisten järjestelmien tai tällaisen omaisuuden yhteiskäytöstä, mukaan luettuina rakennukset, rakennusten sisääntulot, rakennusten kaapelointi, mastot, antennit, tornit ja muut tukirakennelmat, kaapelikanavat, tyhjätkä putket, kaapelikaivot ja jakomot.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettujen oikeudenhaltijoiden on myönnettävä järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuus (fyysinen rinnakkain sijoittaminen mukaan luettuna) tai toteutettava julkisten töiden yhteensovittamista helpottavia toimenpiteitä ympäristön, kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden suojelemiseksi tai kaupunkisuunnittelun ja maankäytön tavoitteiden toteuttamiseksi ja vasta sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla viranomaisilla on sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille annetaan mahdollisuus esittää näkemyksensä, myös valtuudet asettaa 1 kohdassa tarkoitetuille oikeudenhaltijoille ja/tai kaapeloinnin omistajalle velvollisuus rakennuksen sisäisen tai ensimmäiseen rakennuksen ulkopuolella sijaitsevaan keskittimeen tai jakelupisteeseen rajoittuvan kaapeloinnin yhteiskäyttöön, jos tämä on perusteltua siksi, että tämänkaltaisen infrastruktuurin päällekkäisyys olisi taloudellisesti tehotonta tai fyysisesti mahdotonta toteuttaa. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista tarvittaessa riskiin suhteutettuna.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat vaatia yrityksiä toimittamaan tarvittavat tiedot, jotta kyseiset viranomaiset voivat yhdessä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa laatia yksityiskohtaisen luettelon 1 kohdassa mainittujen järjestelmien luonteesta, saatavuudesta ja maantieteellisestä sijainnista ja saattaa sen asianosaisten saataville.

↓ uusi

44 artikla

Verkkoelementtien ja liitännäistoimintojen rinnakkain sijoittaminen ja yhteiskäyttö sähköisten viestintäverkkojen tarjoajien osalta

1. Jos operaattori on käyttänyt kansallisen lainsäädännön mukaista oikeutta asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen tai mahdollisuutta käyttää omaisuuden pakkolunastus- tai käyttöönottonenettelyä, toimivaltaisten viranomaisten on voitava määrätä asennettujen verkkoelementtien ja liitännäistoimintojen rinnakkain sijoittamisesta tai yhteiskäytöstä ympäristön, kansanterveyden tai yleisen turvallisuuden suojelemiseksi tai kaupunkisuunnitteluun ja maankäytön tavoitteiden toteuttamiseen liittyvistä syistä. Asennettujen verkkoelementtien ja toimintojen rinnakkain sijoittamisesta ja yhteiskäytöstä ja omaisuuden yhteiskäytöstä saa määrätä vasta, kun on toteutettu kestoaltaan asianmukainen julkinen kuuleminen, jonka kuluessa kaikille osapuolille, joita asia koskee, on annettava mahdollisuus ilmaista näkemyksensä, sekä ainoastaan tietyillä sellaisilla alueilla, joilla yhteiskäyttöä pidetään välttämättömänä tässä artikkelissa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi. Toimivaltaisten

viranomaisten on voitava määrätä tällaisten toimintojen tai omaisuuden yhteiskäytöstä, mukaan luettuina maa-alueet, rakennukset, rakennusten sisääntulot, rakennusten kaapelointi, mastot, antennit, tornit ja muut tukirakennelmat, kaapelikanavat, tyhjat putket, kaapelikaivot ja jakomot, tai toteuttaa julkisten töiden yhteensovittamista helpottavia toimenpiteitä. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tarvittaessa annettava sääntöjä, jotka koskevat toimintojen tai omaisuuden yhteiskäytöstä ja yhdyskuntarakentamisen koordinoinnista aiheutuvien kustannusten jakamista.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 14 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

52. Kansallisen ~~sääntelyviranomaisen~~ ⇒ toimivaltaisen viranomaisen ⇐ tämän artiklan mukaisesti toteuttamien toimenpiteiden on oltava puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia. Toimenpiteet on tarvittaessa toteutettava koordinoidusti ~~paikallisviranomaisten~~ ⇒ kansallisten sääntelyviranomaisten ⇐ kanssa.

II LUKU

RADIOTAAJUUKSIEN SAATAVUUS

1 JAKSO VALTUUTUKSET

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 10 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

945 artikla

Radiotaajuuksien hallinnointi ~~sähköisten viestintäpalvelujen osalta~~

1. Ottaen asianmukaisesti huomioon, että radiotaajuudet ovat julkinen voimavara, jolla on tärkeä yhteiskunnallinen, kulttuurinen ja taloudellinen arvo, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisissä viestintäpalveluissa ⇒ ja -verkoissa ⇐ niiden alueella käytettäviä radiotaajuuksia hallinnoidaan tehokkaasti ~~83~~ ja ~~48a~~ artiklan mukaisesti. Niiden on varmistettava, että toimivaltaiset ~~kansalliset~~ viranomaiset sähköisiin viestintäpalveluihin ⇒ ja -verkkoihin ⇐ käytettäviä ⇒ radiotaajuuksia ⇐ ~~taajuuksia~~ varatessaan ja yleisvaltuutuksia tai yksittäisiä käyttöoikeuksia myöntäessään soveltavat puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia perusteita.

Jäsenvaltioiden on tätä artiklaa soveltaessaan noudatettava asiaankuuluvia kansainvälisiä sopimuksia, ITU:n radio-ohjesäännöt ⇒ ja muut ITU:n puitteissa hyväksytyt sopimukset ⇐ mukaan lukien, ja ne voivat ottaa huomioon yleiseen etuun liittyviä näkökohtia.

2. Jäsenvaltioiden on edistettävä radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamista ~~yhteisössä~~ ☒ unionissa ☒ ja otettava samalla huomioon tarve varmistaa niiden tehokas käyttö ja pyrittävä saavuttamaan kuluttajia hyödyttäviä mittakaavaetuja ~~ja~~ sekä palvelujen ☒ ja verkkojen ☒ yhteentoimivuutta. Tällöin niiden on toimittava ~~8a~~ 4 artiklan sekä päätöksen ~~N:o 676/2002/EY (radiotaajuuksipäätös)~~ mukaisesti ⇒ muun muassa ⇐ ~~13~~

- a) varmistamalla kansalliselle alueelleen ja väestölleen laadukkaat ja nopeat yhteydet sekä sisä- että ulkotiloissa ja myös tärkeimmillä liikenneväylillä, Euroopan laajuinen liikenneverkko mukaan lukien;
- b) varmistamalla, että alueisiin, jotka ovat ominaisuuksiltaan samanlaisia erityisesti verkon käyttöönottoasteen ja väestötiheyden suhteen, sovelletaan yhdenmukaisia kattavuusehtoja;
- c) helpottamalla uuden langattoman viestintäteknologian ja –sovellusten nopeaa kehittämistä unionissa, tarvittaessa myös monialaisesti;
- d) varmistamalla rajat ylittävien tai valtioiden sisäisten häiriöiden ehkäiseminen 28 ja 46 artiklan mukaisesti ja toteuttamalla sitä varten aiheellisia ennalta ehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä;
- e) edistämällä asianmukaisten vakiinnutettujen yhteiskäyttöä koskevien sääntöjen ja ehtojen avulla radiotaajuuksien yhteiskäyttöä samanlaisten ja/tai erilaisten käyttötarkoitusten välillä, ottaen huomioon olemassa olevien käyttöoikeuksien suojaaminen unionin lainsäädännön mukaisesti;
- f) soveltamalla mahdollisimman asianmukaista ja yksinkertaista valtuutusjärjestelmää 46 artiklan mukaisesti siten, että voidaan maksimoida radiotaajuuksien käytön joustavuus, jakaminen ja tehokkuus;
- g) varmistamalla, että radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämistä, siirtämistä, uusimista, muuttamista ja peruuttamista koskevat säännöt ovat selkeästi ja läpinäkyvästi määriteltäviä ja että niitä sovelletaan siten, että voidaan turvata sääntelyn varmuus, yhdenmukaisuus ja ennakoitavuus;
- h) varmistamalla kaikkialla unionissa yhdenmukaisuus ja ennakoitavuus radiotaajuuksien käytön sallimisessa siten, että voidaan suojella kansanterveyttä haitallisilta sähkömagneettisilta kentiltä.

Kun komissio hyväksyy teknisiä yhdenmukaistamistoimenpiteitä päätöksen N:o 676/2002/EY mukaisesti, se voi radiotaajuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteen, jolla täsmennetään, sovelletaanko tämän direktiivin 46 artiklan mukaisesti oikeuksiin yhdenmukaistetulla taajuuskaistalla yleisvaltuutusta vai yksittäisiä käyttöoikeuksia. Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet hyväksytään 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Kun komissio aikoo toteuttaa toimenpiteitä 39 artiklan mukaisesti, se voi pyytää radiotaajuspolitiikkaa käsittelevältä ryhmältä neuvoa siitä, miten tällainen vaatimus tai eritelmä vaikuttaisi radiotaajuuksien koordinointiin, yhdenmukaistamiseen ja saatavuuteen. Komission on otettava radiotaajuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän neuvot mahdollisimman tarkasti huomioon mahdollisia jatkotoimia toteuttaessaan.

3. Jos yhdenmukaistetun taajuuskaistan käytölle ei ole kysyntää kansallisilla tai alueellisilla markkinoilla ja jollei päätöksen N:o 676/2002/EY mukaisesti hyväksytystä yhdenmukaistamistoimenpiteestä muuta johdu, jäsenvaltiot voivat sallia kyseisen taajuuskaistan tai sen osan vaihtoehtoisen käytön, aikaisempi käyttö mukaan lukien, 4 ja 5 kohdan mukaisesti edellyttäen, että:

- a) yhdenmukaistetun taajuuskaistan markkinakysynnän puuttuminen on todettu julkisen kuulemisen perusteella 23 artiklan mukaisesti;
- b) vaihtoehtoinen käyttö ei estä tai haittaa yhdenmukaistetun taajuuskaistan saatavuutta tai käyttöä muissa jäsenvaltioissa; ja
- c) asianomainen jäsenvaltio ottaa asianmukaisesti huomioon yhdenmukaistetun taajuuskaistan pitkäaikaisen saatavuuden tai käytön unionissa sekä laitteistoihin liittyvät mittakaavaedut, joita on saatavilla yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien käytöstä unionissa.

Vaihtoehtoisen käytön saa sallia ainoastaan poikkeustapauksissa. Sitä on tarkasteltava uudelleen joka kolmas vuosi tai jos mahdollinen käyttäjä pyytää sitä yhdenmukaistamistoimenpiteen mukaisen taajuuskaistan käytön suhteen toimivaltaiselta viranomaiselta. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tehdystä päätöksestä sekä mahdollisen tarkastuksen tuloksista perusteluineen.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 10 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

34. Jollei toisessa alakohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla ~~taajuusalueilla~~ ⇒ radiotaajuuksilla ⇐ voidaan käyttää kaiken tyyppistä sähköisissä viestintäpalveluissa ⇒ tai -verkoissa ⇐ käytettävää teknologiaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäviä radioverkko- tai langattoman liityntäteknologian tyyppisiä koskevia oikeasuhteisia ja syrjimättömiä rajoituksia, silloin kun se on tarpeen

- a) haitallisten häiriöiden välttämiseksi,
- b) ~~yleisen~~ ☒ kansanterveyden ☒ suojelemiseksi sähkömagneettisilta kentiltä ☒ , ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon neuvoston suositus 1999/519/EY⁹⁴ , ☒
- c) palvelun teknisen laadun varmistamiseksi,
- d) ~~taajuuksien~~ ⇒ radiotaajuusresurssien ⇐ mahdollisimman laajan yhteiskäytön varmistamiseksi ⇒ unionin lainsäädännön mukaisesti, ⇐
- e) ~~taajuuksien~~ ⇒ radiotaajuuksien ⇐ tehokkaan käytön varmistamiseksi, tai
- f) yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi 54 kohdan mukaisesti.

45. Jollei toisessa alakohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisissa radiotaajuussuunnitelmissa ~~yhteisön~~ ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistetuilla ~~taajuusalueilla~~ ⇒ radiotaajuuksilla ⇐ voidaan tarjota kaiken tyyppisiä sähköisiä viestintäpalveluja. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä tarjottavien sähköisten viestintäpalvelujen tyyppisiä koskevia oikeasuhteisia ja syrjimättömiä rajoituksia, tarvittaessa myös ITU:n radio-ohjesääntöjen mukaisen vaatimuksen täyttämiseksi.

⁹⁴ Neuvoston suositus 1999/519/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 1999 väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz–300 GHz) altistumisen rajoittamisesta) (EYVL L 1999, 30.7.1999, s. 59).

Toimenpiteet, jotka edellyttävät sähköisen viestintäpalvelun tarjoamista tietyllä sähköisille viestintäpalveluille avoimella taajuusalueella, on perusteltava, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltioiden yhteisen unionin lainsäädännön mukaisesti määrittelemän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttaminen. Näihin kuuluvat esimerkiksi:

- a) ihmishengen turvaaminen elämän turvallisuuden takaaminen,
- b) sosiaalisen, alueellisen tai maantieteellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen,
- c) taajuuksien radiotaajuuksien tehottoman käytön välttäminen, tai
- d) kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistäminen esimerkiksi tarjoamalla radio- ja televisiopalveluja.

Toimenpiteeseen, jolla kielletään minkään muun sähköisen viestintäpalvelun tarjoaminen tietyllä taajuusalueella, voidaan ryhtyä ainoastaan silloin, kun se on perusteltavissa tarpeella suojata elämän turvallisuuden takaamiseen ihmishengen turvaamiseen liittyviä palveluja. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisesti myös laajentaa tällaista toimenpidettä jäsenvaltioiden yhteisen unionin oikeuden mukaisesti määrittelemien muiden yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

65. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen 34 ja 45 kohdassa tarkoitettujen rajoitusten tarpeellisuutta ja julkistettava näiden tarkastelujen tulokset.

↓ uusi

7. Ennen 25 päivää toukokuuta 2011 asetettujen rajoitusten on oltava tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivään mennessä 4 ja 5 kohdan mukaisia.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 10 kohta

~~6. Edellä olevaa 3 ja 4 kohtaa sovelletaan sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäväksi varattuihin taajuuksiin ja radiotaajuuksia koskevien yleisvaltuuksien tai yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiseen 25 päivän toukokuuta 2011 jälkeen.~~

~~Taajuuksien varaamisiin, yleisvaltuuksiin ja yksittäisiin käyttöoikeuksiin, jotka olivat olemassa 25 päivänä toukokuuta 2011, sovelletaan 9 a artiklan säännöksiä.~~

~~7. Asiaan liittyvät kansalliset olosuhteet huomioon ottaen jäsenvaltiot voivat vahvistaa sääntöjä taajuuksien varastoon keräämisen estämiseksi erityisesti asettamalla tiukkoja määräaikoja oikeudenhaltijan käyttöoikeuden varsinaiselle käytölle ja soveltamalla seuraamuksia, rahalliset seuraamukset ja käyttöoikeuden peruuttaminen mukaan lukien, jos näitä määräaikoja ei noudateta, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityisdirektiivien soveltamista. Nämä säännöt on vahvistettava ja niitä on sovellettava oikeasuhteisella, syrjimättömällä ja avoimella tavalla.~~

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 3 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

Article 5 46

~~Rights of use for radio frequencies and numbers~~ ☒ **Valtuutus radiotaajuuksien käyttöön** ☒

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä yleisvaltuutuksen alaisten radiotaajuuksien käyttöä ⇨ , yhteiskäyttö mukaan lukien, ja rajoitettava radiotaajuuksien käyttöä koskevien yksittäisten oikeuksien myöntäminen tilanteisiin, joissa tällaiset oikeudet ovat tarpeen käytön tehostamiseksi suhteessa kysyntään ja ottaen huomioon toisessa alakohdassa säädetyt perusteet ⇨. ⇨ Kaikissa muissa tapauksissa niiden on vahvistettava radiotaajuuksien käyttöehdot yleisvaltuutuksessa. ⇨

⇨Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on valittava radiotaajuuksien käytön valtuuttamiseen sopivin järjestely, ottaen huomioon ⇨ : ~~Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa myöntää yksittäisiä käyttöoikeuksia~~

⇨ uusi

a) kyseisten radiotaajuuksien erityispiirteet;

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 3 kohta
(mukautettu)
⇨ uusi

b) ⇨ tarve suojautua ⇨ ☒ haitallisilta häiriöiltä ☒ ~~haitallisten häiriöiden välttämiseksi~~

⇨ uusi

c) tarvittaessa luotettavan yhteiskäyttöjärjestelyn vaatimukset;

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 3 kohta
(mukautettu)
⇨ uusi

d) ⇨ vastaanottimen häiriönsietokyvyn asianmukainen taso viestinnän tai ⇨ palvelun teknisen laadun varmistamiseksi;

~~taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi, tai~~

f) jäsenvaltioiden yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti määrittelemätien yleisen edun mukaisesti muut iden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⇨ uusi

Soveltaessaan yleisvaltuutusta tai yksittäisiä oikeuksia ottaen huomioon päätöksen N:o 676/2002 mukaisesti hyväksytyt toimenpiteet, kun kyseessä oleva radiotaajuuskaista on yhdenmukaistettu, jäsenvaltioiden on pyrittävä minimoimaan haitallisista häiriöistä aiheutuvat ongelmat, myös tapauksissa, joissa on kyse radiotaajuuksien yhteiskäytöstä yleisvaltuutuksen ja yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien yhdistelmän perusteella. Näin tehdessään niiden on otettava huomioon, että on tarpeen:

– säilyttää kannustimia häiriönsietokykyisen vastaanotinteknologian käyttämiseen laitteissa;

– ehkäistä vaihtoehtoisista käyttäjistä aiheutuvia esteitä;

- välttää mahdollisuuksien mukaan häiriöttömyyden ja suojaamattomuuden periaatteen soveltamista yleisvaltuutusjärjestelmiin; ja
- jos kyseistä periaatetta edelleen sovelletaan, suojata kaistan ulkopuolisilta häiriöiltä.

2. Kun toimivaltaiset viranomaiset tekevät 1 kohdan mukaisesti päätöksen radiotaajuuksien yhteiskäytön helpottamiseksi, niiden on varmistettava, että radiotaajuuksien yhteiskäytön säännöt ja ehdot esitetään selvästi ja täsmennetään konkreettisesti valtuutuksissa.

3. Komissio voi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden, sääntöjen ja ehtojen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien osalta. Se hyväksyy nämä täytäntöönpanotoimenpiteet 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

47 artikla

Radiotaajuuksien käyttöä koskeviin yleisvaltuutuksiin ja käyttöoikeuksiin liitetyt ehdot

1. Toimivaltaisten viranomaisten on liitettävä radiotaajuuksien käyttöä koskeviin yksittäisiin oikeuksiin ja yleisvaltuutuksiin ehtoja 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti sen varmistamiseksi, että yleisvaltuutuksen saajat tai yksittäisten oikeuksien haltijat tai mahdollinen kolmas osapuoli, jolle yksittäinen oikeus tai osa siitä on myyty tai vuokrattu, käyttävät radiotaajuuksia mahdollisimman tehokkaasti ja toimivasti. Niiden on määriteltävä selkeästi nämä ehdot, mukaan lukien vaadittu käytön taso sekä mahdollisuus käydä kauppaa ja vuokrata suhteessa tähän velvollisuuteen, jotta voidaan varmistaa ehtojen toteutuminen 30 artiklan mukaisesti. Radiotaajuuksien käyttöoikeuksien uusimiseen liitetyt ehdot eivät saa tuottaa ansaitsematonta hyötyä oikeuksien nykyisille haltijoille.

Radiotaajuuksien tehokkuuden maksimoimiseksi toimivaltaisen viranomaisen on jaettavien radiotaajuuksien määrästä ja tyypistä päättäessään otettava huomioon erityisesti:

- a. mahdollisuus yhdistää toisiaan täydentäviä taajuuskaistoja yhteen jakomenettelyyn; ja
- b. radiotaajuuslohkojen koon merkityksellisyys tai mahdollisuus yhdistää lohkoja niiden mahdollisten käyttötarkoitusten mukaan, ottaen erityisesti huomioon uusien kehittyvien viestintäjärjestelmien tarpeet.

Toimivaltaisten viranomaisten on hyvissä ajoin kuultava osapuolia, joita asia koskee, sekä annettava näille tiedot yksittäisiin käyttöä koskeviin oikeuksiin ja yleisvaltuutuksiin liitettävistä ehdoista ennen niiden asettamista. Niiden on läpinäkyvästi määritettävä ennalta ja tiedotettava osapuolille, joita asia koskee, näiden ehtojen täyttymisen arviointiperusteet.

2. Kun toimivaltaiset viranomaiset liittävät radiotaajuuksien yksittäisiin käyttöä koskeviin oikeuksiin ehtoja, ne voivat sallia passiivisen tai aktiivisen infrastruktuurin tai radiotaajuuksien yhteiskäytön ja kaupalliset verkkovierailupalvelujen käyttöoikeussopimukset, taikka infrastruktuurin yhteisen käyttöönoton radiotaajuuksien käyttöön perustuvien palvelujen ja verkkojen tarjoamiseksi erityisesti radiotaajuuksien tehokkaan ja toimivan käytön varmistamiseksi tai kattavuuden edistämiseksi. Käyttöä koskeviin oikeuksiin liitetyt ehdot eivät saa estää radiotaajuuksien yhteiskäyttöä. Tämän kohdan mukaisesti liitettyjen ehtojen toteuttaminen yrityksissä säilyy kilpailulainsäädännön piirissä.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä täsmentääkseen yksityiskohtaisia sääntöjä niiden ehtojen soveltamisesta, joita jäsenvaltiot voivat liittää yhdenmukaistettujen

radiotaajuuksien käyttöä koskeviin valtuutuksiin 1 ja 2 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta 42 artiklan mukaisia maksuja.

Liitteessä I olevan D osan mukaisen kattavuusvaatimuksen osalta täytäntöönpanotoimenpide saa koskea ainoastaan niiden perusteiden täsmentämistä, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät määritellessään ja mitatessaan kattavuusvelvoitteita, ottaen huomioon samankaltaisuudet, joita on alueellisten maantieteellisten piirteiden, väestötiheyden, taloudellisen kehityksen tai verkon kehittämisen sähköisen viestinnän tiettyjä erityistyypppejä varten sekä kysynnän kehittymisen välillä. Täytäntöönpanotoimenpiteitä ei saa ulottaa erityisten kattavuusvelvoitteiden määrittelyyn.

Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet hyväksytään 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän mahdollinen lausunto.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 3 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

⊠ 2 JAKSO KÄYTTÖÄ KOSKEVAT OIKEUDET ⊠

48 artikla

⊠ Radiotaajuuksien yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien myöntäminen ⊠

21. Jos on välttämätöntä myöntää yksittäisiä radiotaajuuksien ~~ja numeroiden~~ käyttöä koskevia oikeuksia, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällainen oikeus pyynnöstä kaikille yrityksille, jotka tarjoavat 312 artiklassa tarkoitettuja yleisvaltuutuksen mukaisia palveluja tai verkkoja, jollei tämän direktiivin 613 ja 754 artiklan sekä 1121 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksistä ja muista tällaisten voimavarojen tehokkaan käytön ⊠ tämän ⊠ direktiivin 2002/21/EY (~~puitedirektiivi~~) mukaisesti varmistavista säännöistä muuta johdu.

2. Radiotaajuuksien ~~ja numeroiden~~ käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjen on oltava avoimia, puolueettomia, läpinäkyviä, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia ja, radiotaajuuksien osalta, ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 945 artiklan säännösten mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden erityisperusteiden ja -menettelyjen soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat määritelleet radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseksi radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi ~~yhteisön~~ ⊠ unionin ⊠ oikeuden mukaisesti.

3. Poikkeusta avoimia myöntämismenettelyjä koskevasta vaatimuksesta voidaan soveltaa tapauksissa, joissa radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien myöntäminen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille on tarpeen jäsenvaltioiden ~~yhteisön~~ ⊠ unionin ⊠ oikeuden mukaisesti määrittelemän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi.

↓ uusi

4. Kun toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät hakemuksia radiotaajuuksien yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien saamiseksi valintamenettelyssä, niiden on käytettävä puolueettomia, läpinäkyviä, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä kelpoisuusperusteita, jotka on asetettava ennakolta ja joissa on otettava huomioon kyseisiin oikeuksiin liitetyt ehdot. Niiden on voitava pyytää hakijoilta kaikki tarvittavat tiedot arvioidakseen edellä mainituilla

perusteilla hakijan kyky noudattaa ehtoja. Jos viranomainen katsoo arvioinnin perusteella, että hakijalla ei ole vaadittavaa kykyä, sen on tehtävä asiasta asianmukaisesti perusteltu päätös.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 3 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

5. Käyttöoikeuksia myöntäessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava, voiko oikeuksien haltija siirtää ☐ tai vuokrata ☐ kyseiset oikeudet ja millä ehdoin. Radiotaajuuksien osalta tällaisten säännösten on oltava tämän direktiivin ~~2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 945 ja ~~9b~~ 51 artiklan mukaisia.

~~Jos jäsenvaltiot myöntävät määräaikaista käyttöoikeuksia, määräajan on oltava tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukainen tavoiteltavaa päämäärää silmällä pitäen, ja siinä on otettava huomioon tarve jättää riittävästi aikaa investointien kuoletukselle.~~

~~Kun radiotaajuuksien yksittäinen käyttöoikeus myönnetään vähintään kymmeneksi vuodeksi ja sitä ei voida siirtää tai vuokrata yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on varmistettava, erityisesti oikeudenhaltijan perustellusta pyynnöstä, että perusteita yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiselle sovelletaan ja noudatetaan luvan voimassaoloaikana. Jos kyseiset perusteet eivät enää ole sovellettavissa, yksittäinen käyttöoikeus muutetaan radiotaajuuksien käytön yleisvaltuutukseksi etukäteisilmoituksella kohtuullisen ajan kuluttua, tai se tehdään vapaasti siirrettäväksi tai vuokrattavaksi yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti.~~

36. Päätökset käyttöoikeuksien myöntämisestä on tehtävä, niistä on ilmoitettava ja ne on julkistettava mahdollisimman pian sen jälkeen kun kansallinen sääntelyviranomainen on saanut täydellisen hakemuksen, ~~kolmen viikon kuluessa sellaisten numeroiden osalta, jotka on kansallisessa numerointisuunnitelmassa varattu tiettyihin tarkoituksiin, ja ☒ kansallisessa radiotaajuussuunnitelmassa sähköisille viestintäpalveluille avoimiksi julistettujen ☒ kuuden viikon kuluessa sellaisten radiotaajuuksien tapauksessa kuuden viikon kuluessa osalta, jotka on kansallisessa radiotaajuussuunnitelmassa varattu sähköisten viestintäpalvelujen käyttöön.~~ Jäljimmäinen ☒ Tämä ☒ määräaika ei rajoita radiotaajuuksien tai kiertoratapaikkojen käyttöä koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 3 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

49 artikla

☒ Oikeuksien kesto ☒

Jos jäsenvaltiot ☐ valtuuttavat radiotaajuuksien käyttöön yksittäisillä käyttöä koskevilla oikeuksilla ☐ myöntävät määräaikaista käyttöoikeuksia ☒ määräajaksi ☒ , ☐ niiden on varmistettava, että valtuutus myönnetään ajaksi, joka ☐ määräajan on oltava tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukainen tavoiteltavaa päämäärää silmällä pitäen, ja siinä on otettava huomioon tarve ☐ turvata tehokas ja toimiva käyttö ja tehokkaiden investointien edistäminen, myös ☐ jättää ☒ jättämällä ☒ riittävästi aikaa investointien kuoletukselle.

2. Jos jäsenvaltiot myöntävät yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia määräajaksi, tällaisten yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien on oltava voimassa vähintään 25 vuotta, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse väliaikaisista oikeuksista, oikeuksien väliaikaisesta jatkamisesta 3 kohdan mukaisesti tai oikeuksista toissijaiseen käyttöön yhdenmukaistetuilla taajuuskaistoilla.

3. Jäsenvaltiot voivat jatkaa käyttöä koskevien oikeuksien voimassaoloa lyhyeksi ajaksi, jos sillä voidaan varmistaa oikeuksien voimassaolon samanaikainen päättyminen yhdellä tai useammalla taajuuskaistalla.

50 artikla

Oikeuksien uusiminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien uusimisesta viimeistään kolme vuotta ennen kyseisten oikeuksien voimassaolon päättymistä. Niiden on tarkasteltava tällaista uusimista, joka voi tapahtua niiden omasta aloitteesta tai oikeudenhaltijan pyynnöstä, jälkimmäisessä tapauksessa aikaisintaan viisi vuotta ennen kyseisten oikeuksien voimassaolon päättymistä. Tämä ei saa rajoittaa olemassa oleviin oikeuksiin sovellettavia uusimislausekkeita.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä tehdessään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon seuraavat:

- a) 3 artiklan, 45 artiklan 2 kohdan ja 48 artiklan 2 kohdan tavoitteiden samoin kuin kansallisen tai unionin lainsäädännön mukaisten yleisten tavoitteiden toteutuminen;
- b) päätöksen N:o 676/2002/EY 4 artiklan mukaisesti hyväksytyn toimenpiteen täytäntöönpano;
- c) kyseiseen oikeuteen liitettyjen ehtojen asianmukaisen toteuttamisen uudelleentarkastelu;
- d) tarve edistää kilpailua tai välttää sen vääristymistä 52 artiklan mukaisesti;
- e) radiotaajuuksien käytön tehostaminen teknologian tai markkinoiden kehittymisen myötä;
- f) tarve välttää vakavia palveluhäiriöitä.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset harkitsevat sellaisten radiotaajuuksien yksittäisten käyttöä koskevien oikeuksien uusimista, joiden osalta oikeuksien lukumäärä on rajoitettu, niiden on toteutettava avoin, läpinäkyvä ja syrjimätön menettely 2 kohdassa esitettyjen perusteiden tutkimiseksi ja erityisesti:

- a) annettava kaikille osapuolille, joita asia koskee – käyttäjät ja kuluttajat mukaan luettuina – mahdollisuus ilmaista näkemyksensä julkisessa kuulemisessa 23 artiklan mukaisesti; ja
- b) ilmoitettava selvästi tällaisen mahdollisen uusimisen syyt.

Jos ensimmäisen alakohdan mukaisen kuulemisen tuloksena ilmenee, että markkinoilla esiintyy kysyntää myös muiden yritysten kuin kyseisen taajuuskaistan taajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien haltijoiden taholta, toimivaltaisen viranomaisen on myönnettävä oikeudet 54 artiklan mukaisesti.

4. Oikeuksien uusimista koskevaan päätökseen on liitettävä selvitys siihen liittyvistä maksuista. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa tarkistaa käyttöä koskeviin oikeuksiin liittyviä maksuja 42 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä periaatteita noudattaen.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 11 kohta (mukautettu)

~~9a-artikla~~

~~Olemassa olevia oikeuksia koskevien rajoitusten uudelleentarkastelu~~

~~1. Jäsenvaltiot voivat viiden vuoden ajan 25 päivästä toukokuuta 2011 alkaen sallia radiotaajuuksien käyttöoikeuden haltijoiden, joille on myönnetty ennen kyseistä päivämäärää tämä oikeus, joka on voimassa vähintään viisi vuotta sen jälkeen, tehdä toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus oikeuksiaan koskevien rajoitusten arvioimiseksi uudelleen 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.~~

~~Ennen päätöksen tekemistä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on ilmoitettava oikeudenhaltijalle rajoituksia koskevasta arvioinnistaan ja oikeuden laajuudesta arvioinnin jälkeen, sekä annettava oikeudenhaltijalle kohtuullinen määräaika hakemuksen peruuttamiseen.~~

~~Jos oikeudenhaltija peruuttaa hakemuksensa, oikeus pysyy muuttumattomana voimassaolokautensa loppuun tai viisivuotiskauden loppuun asti, sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.~~

~~2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun viisivuotiskauden jälkeen jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 9 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan kaikkiin sellaisiin jäljelle jääviin yleisvaltuutuksiin tai yksittäisiin käyttöoikeuksiin ja sähköisiin viestintäpalveluihin käytettäviin radiotaajuuksien varauksiin, jotka olivat olemassa 25 päivänä toukokuuta 2011.~~

~~3. Tätä artiklaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet terveen kilpailun edistämiseksi.~~

~~4. Tämän artiklan nojalla hyväksytyt toimenpiteet eivät merkitse uusien käyttöoikeuksien myöntämistä, eikä niihin sen vuoksi sovelleta direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 5 artiklan 2 kohdan asiaa koskevia säännöksiä.~~

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

~~17 artikla~~

~~Voimassa olevat valtuutukset~~

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 10 kohta (mukautettu)

~~1. Jäsenvaltioiden on saatettava 31 päivänä joulukuuta 2009 voimassa olevat yleisvaltuutukset ja yksittäiset käyttöoikeudet tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan sekä liitteen mukaisiksi viimeistään 19 päivänä joulukuuta 2011, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 a artiklan soveltamista.~~

~~2. Jos 1 kohdan soveltaminen vähentää voimassa oleviin yleisvaltuutuksiin sisältyviä oikeuksia tai laajentaa jo voimassa olevia yleisvaltuutuksia tai yksittäisiä käyttöoikeuksia, jäsenvaltiot voivat pidentää näiden valtuutusten ja yksittäisten käyttöoikeuksien voimassaoloaikaa enintään 30 päivään syyskuuta 2012, edellyttäen, että muiden yritysten yhteisön oikeuden mukaisia oikeuksia ei loukata. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista pidennyksistä ja perusteltava ne.~~

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

~~3. Jos asianomainen jäsenvaltio voi osoittaa, että sähköisten viestintäverkkojen käyttöoikeuksia koskevan, ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää voimassa olevan valtuutusehdon poistaminen saa aikaan kohtuuttomia vaikeuksia yrityksille, joilla on ollut oikeus käyttää jotain toista verkkoa, ja jos kyseisten yritysten ei ole mahdollista neuvotella uusia sopimuksia kohtuullisin kaupallisin ehdoin ennen 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua soveltamispäivää, jäsenvaltiot voivat pyytää kyseisen yhden tai useamman ehdon soveltamisen tilapäistä pidentämistä. Tällaiset pyynnöt on esitettävä 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun soveltamispäivään mennessä ja niissä on mainittava asianomainen yksi tai useampi ehto ja pyydetyn tilapäisen pidennyksen kesto.~~

~~Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle pidennyksen pyytämisen syyt. Komissio tarkastelee pyyntöä ottaen huomioon tämän jäsenvaltion ja kyseisen yhden tai useamman yrityksen erityistilanteen sekä sen, että on tarpeen varmistaa yhdenmukaiset sääntelypuitteet yhteisön tasolla. Se tekee päätöksen pyynnön hyväksymisestä tai hylkäämisestä ja, jos se hyväksyy pyynnön, myönnettävän pidennyksen laajuudesta ja kestosta. Komissio ilmoittaa päätöksensä kyseiselle jäsenvaltiolle kuuden kuukauden kuluessa pidentämistä koskevan hakemuksen vastaanottamisesta. Tällaiset päätökset julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 11 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

9b51 artikla

Radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien siirto tai vuokraus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset voivat radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin liitettyjä ehtoja ja kansallisia menettelyjä noudattaen siirtää tai vuokrata radiotaajuuksien yksittäisiä käyttöoikeuksia muille yrityksille niillä taajuusalueilla, joiden osalta tästä säädetään ~~määrätään~~ 3 kohdan mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä ⇨ tai muussa unionin toimenpiteessä, kuten 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksytyissä radiotaajuuspoliittisessa ohjelmassa ⇨.

Myös muilla taajuusalueilla jäsenvaltiot voivat antaa yrityksille mahdollisuuden siirtää tai vuokrata radiotaajuuksien yksittäisiä käyttöoikeuksia muille yrityksille kansallisia menettelyjä noudattaen.

Radiotaajuuksien yksittäisiin käyttöoikeuksiin liitettyjen ehtojen soveltamista jatketaan siirron tai vuokrauksen jälkeen, jollei toimivaltainen ~~kansallinen~~ viranomainen ole toisin määrännyt ☒, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista ☒.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos yritys on alun perin saanut radiotaajuuksien yksittäisen käyttöoikeuden maksutta.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietyn yrityksen aikomuksesta siirtää radiotaajuuksien käyttöoikeuksia samoin kuin niiden tosiasiallisesta siirrosta ilmoitetaan kansallisia menettelyjä noudattaen $\Rightarrow$ kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja $\Leftarrow$ yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämisestä vastaavalle toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle $\boxtimes$, jos se ei ole sama, $\boxtimes$ ja että se julkistetaan. Jos radiotaajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu päätöstä N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) tai muuta yhteisön $\boxtimes$ unionin $\boxtimes$ toimenpidettä soveltamalla, tällainen siirto ei saa olla ristiriidassa tämän yhdenmukaistetun käytön kanssa.

↓ uusi

3. Jäsenvaltioiden on sallittava radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirto tai vuokraus, jos käyttöä koskeviin oikeuksiin liitettyt alkuperäiset ehdot säilytetään. Jäljempänä sanotun rajoittamatta tarvetta varmistaa kilpailun vääristymisen välttäminen, erityisesti tämän direktiivin 52 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on:

- a) sovellettava kaupankäyntiin ja vuokraukseen mahdollisimman yksinkertaista menettelyä;
- b) saatuaan vuokralleantajan ilmoituksen oltava epäamättä radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien vuokrausta, paitsi jos vuokralleantaja ei sitoudu pysymään vastuussa käyttöoikeuksiin liitettyjen alkuperäisten ehtojen täyttämistä;
- c) saatuaan osapuolten pyynnön hyväksyttävä radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirto, paitsi jos uusi haltija ei kykene täyttämään käyttöoikeuksien alkuperäisiä ehtoja.

Edellä a–c alakohdassa säädetty ei rajoita jäsenvaltioiden toimivaltaa valvoa käyttöä koskeviin oikeuksiin liitettyjen ehtojen noudattamista sekä vuokralleantajan että vuokraajan osalta kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on helpotettava radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirtoa ja vuokrausta käsittelemällä ripeästi pyynnöt, jotka koskevat oikeuksiin liittyvien ehtojen mukauttamista sekä varmistamalla, että oikeudet tai niihin liittyvät radiotaajuudet voidaan mahdollisimman hyvin jakaa osiin tai erotella.

Radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien jakamiseksi tai vuokraamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on annettava kaikki tiedot vaihtokelpoisista yksittäisistä oikeuksista julkisesti saataville vakioidussa sähköisessä muodossa, kun oikeudet luodaan, sekä säilytettävä kyseiset tiedot niin pitkään kuin oikeudet ovat olemassa.

↓ 2009/140/EY (mukautettu)

$\Rightarrow$ uusi

~~43.~~ Komissio voi hyväksyä aiheellisia täytäntöönpanotoimenpiteitä sellaisten taajuusalueiden yksilöimiseksi, joiden osalta radiotaajuuksien käyttöoikeuksia voidaan siirtää tai vuokrata yritysten kesken. Toimenpiteet eivät saa koskea taajuuksia, joita käytetään yleisradiolähetyksiin.

Nämä tekniset täytäntöönpanotoimenpiteet, ~~joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä,~~ hyväksytään $\boxtimes$ 110 artiklan 4 kohdassa $\boxtimes$ ~~22 artiklan 3 kohdassa~~ tarkoitettua ~~valvonnan~~ ~~käsittävää~~ ~~sääntelymenettelyä~~ tarkastelumenettelyä noudattaen.

52 artikla

Kilpailu

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä tosiasiallista kilpailua ja ehkäistävä kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla, kun ne päättävät myöntää, muuttaa tai uusia radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia sähköisiin viestintäpalveluihin ja –verkkoihin tämän direktiivin mukaisesti.

2. Kun jäsenvaltiot myöntävät, muuttavat tai uusivat radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia, niiden kansalliset sääntelyviranomaiset voivat toteuttaa esimerkiksi seuraavanlaisia aiheellisia toimenpiteitä:

- a) rajoittaa radiotaajuuksien määrää, joiden käyttöä koskevia oikeuksia myönnetään jollekin yritykselle, tai liittää tällaisiin käyttöä koskeviin oikeuksiin ehtoja, kuten tukkutason käyttöoikeuksien tai kansallisten tai alueellisten verkkovierailujen tarjoaminen tietyillä taajuuskaistoilla tai taajuuskaistojen ryhmillä, joilla on samanlaisia piirteitä;
- b) varata tietty osa taajuusalueesta tai taajuusalueiden ryhmästä myönnettäväksi uusille tulokkaille, jos se on asianmukaista kansallisten markkinoiden poikkeuksellisen tilanteen kannalta;
- c) olla myöntämättä uusia radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia tai olla sallimatta radiotaajuuksien uudenlaista käyttöä tietyillä taajuuskaistoilla tai asettaa edellytyksiä uusien radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämiselle tai uusien käyttötarkoitusten valtuuttamiselle, jotta vältetään kilpailun vääristyminen sen johdosta, että käyttöä koskevia oikeuksia myönnetään tai siirretään tai että ne kasautuvat;
- d) estää radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirto tai asettaa sille ehtoja, jos se ei kuulu kansallisen tai unionin harjoittaman yrityskeskittymien valvonnan piiriin ja jos se todennäköisesti häiritäisi merkittävästi kilpailua;
- e) tehdä olemassa oleviin oikeuksiin muutoksia tämän direktiivin mukaisesti, jos se on tarpeen radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirtämisestä tai kasautumisesta aiheutuneen kilpailun vääristymisen korjaamiseksi jälkikäteen.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on markkinaolosuhteet ja käytettävissä olevat vertailukohteet huomioon ottaen perustettava päätöksensä puolueettomaan ja ennakoivaan arvioon markkinoiden kilpailuedellytyksistä ja siitä, ovatko toimenpiteet tarpeen tosiasiallisen kilpailun säilyttämiseksi ja toteuttamiseksi, sekä toimenpiteiden todennäköisistä vaikutuksista markkinatoimijoiden nykyisiin ja tuleviin investointeihin erityisesti verkon käyttöönoton osalta.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on 2 kohtaa soveltaessaan noudatettava tämän direktiivin 18, 19, 23 ja 35 artiklassa säädettyjä menettelyjä.

3 JAKSO MENETTELYT

53 artikla

Jakamisen ajoituksen koordinointi

Yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien käytön koordinoimiseksi unionissa ja ottaen asianmukaisesti huomioon eri kansallisten markkinoiden tilanteet komissio voi täytäntöönpanotoimenpiteillä:

- a) vahvistaa yhden tai tarvittaessa useamman määräpäivän, johon mennessä tiettyjen yhdenmukaistettujen radiotaajuuskaistojen käyttö on valtuutettava;
- b) tarvittaessa koordinoinnin toimivuuden varmistamiseksi hyväksyä siirtymätoimenpiteitä oikeuksien kestosta 49 artiklan mukaisesti, esimerkiksi jatkamalla tai lyhentämällä niiden kestoa olemassa olevien oikeuksien tai valtuutuksien mukauttamiseksi yhdenmukaistettuun määräaikaan.

Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet annetaan 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunto.

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

⇒ uusi

54 artikla

☒ Radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien määrän rajoittamista koskeva menettely ☒

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 5 kohdan a alakohta (mukautettu)

⇒ uusi

1. ☒ Jäljempänä sanotun rajoittamatta 53 artiklan nojalla mahdollisesti annettavien täytäntöönpanosäädösten soveltamista, ☒ Jos jäsenvaltio ⇒ katsoo, että radiotaajuuksien käyttöä koskevaa oikeutta ei voida myöntää 46 artiklan mukaisesti ⇒ ☒ ja ☒ harkitsee, onko myönnettävien radiotaajuuksien käyttöoikeuksien määrää rajoitettava tai onko olemassa olevien oikeuksien kestoa jatkettava muuten kuin näissä oikeuksissa määritettyjen ehtojen mukaisesti, sen on muun muassa

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

⇒ uusi

a) ⇒ ilmoitettava selvästi käyttöoikeuksien rajoittamisen syyt erityisesti ⇒ ☒ siten, että otetaan ☒ otettava asianmukaisella tavalla huomioon tarve tarjota käyttäjille mahdollisimman suuri hyöty ja helpottaa kilpailun kehittymistä ⇒ , sekä tarkasteltava rajoittamista uudelleen säännöllisesti tai niiden yritysten, joihin asia vaikuttaa, kohtuullisesta pyynnöstä ⇒ ;

b) annettava kaikille asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, mahdollisuus esittää näkemyksensä mahdollisista rajoituksista ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6~~ 23 artiklan ☒ mukaisen julkisen kuulemisen

välityksellä ~~☒~~ mukaisesti. ⇒ Yhdenmukaistettujen radiotaajuuksien tapauksessa tämä julkinen kuuleminen on aloitettava kuuden kuukauden kuluessa päätöksen N:o 676/2002 mukaisen täytäntöönpanotoimenpiteen hyväksymisestä, elleivät sen tekniset syyt edellytä pitempää määräaika. ⇐

↓ uusi

2. Jos jäsenvaltio toteaa, että käyttöä koskevien oikeuksien määrää on rajoitettava, sen on määriteltävä selkeästi sekä perusteltava valintamenettelyn tavoitteet ja mahdollisuuksien mukaan ilmoitettava ne määrällisesti, ottaen huomioon tarve saavuttaa kansalliset ja sisämarkkinoiden tavoitteet. Tavoitteet, joita jäsenvaltiot voivat asettaa tietyn valintamenettelyn määrittämiseksi, voivat olla vain yksi tai useampi seuraavista:

a) kattavuuden parantaminen;

b) vaadittu palvelun laatu;

c) kilpailun edistäminen;

d) innovoinnin ja liiketoiminnan kehittämisen edistäminen; ja

e) sen varmistaminen, että maksut kannustavat radiotaajuuksien optimaaliseen käyttöön 42 artiklan mukaisesti.

Kansallisen sääntelyviranomaisen on määriteltävä selkeästi ja perusteltava valintamenettelyn valinta, mukaan lukien mahdolliset esivaiheet valintamenettelyyn pääsemiseksi. Lisäksi sen on ilmoitettava selvästi sellaisten asiaan liittyvien arviointien tulokset, jotka koskevat kilpailullista, teknistä ja taloudellista tilannetta markkinoilla sekä annettava syyt 35 artiklan mukaisten toimenpiteiden mahdolliselle käytölle ja valinnalle.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 5
kohdan a alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

3. ~~☒~~ Jäsenvaltioiden on ~~☒~~ julkaistava mahdollinen päätös ⇒ valitusta valintamenettelystä ja siihen liittyvistä tekijöistä ⇐ ~~käyttöoikeuksien myöntämisen tai käyttöoikeuksien uusimisen rajoittamisesta~~ ☒ sekä esitettävä selkeästi sen perustelut ~~☒ perusteluineen~~ ⇒ ja miten se on ottanut huomioon kansallisen sääntelyviranomaisen 35 artiklan mukaisesti hyväksymän toimenpiteen. Sen on myös julkaistava käyttöä koskevaan oikeuteen liitettävät ehdot. ⇐

↓ 2002/20/EY (mukautettu)
⇒ uusi

~~4. d) Menettelystä päätettyään ☒ jäsenvaltion on ☒ kehotettava tekemään käyttöä koskevia oikeuksia koskevia hakemuksia, ja~~

~~e) tarkasteltava rajoitusta uudelleen kohtuullisin väliajoin tai asianomaisten yritysten perustellusta pyynnöstä.~~

~~52. Jos jäsenvaltio toteaa, että radiotaajuuksien käyttöä koskevia oikeuksia voidaan myöntää lisää ⇒ tai että voidaan myöntää erilaisten oikeuksien yhdistelmä ⇐ , ⇒ ottaen huomioon edistyneet menetelmät haitallisilta häiriöiltä suojautumiseksi, ⇐ sen on julkaistava tämä tieto ja ⇒ aloitettava tällaisten oikeuksien myöntämismenettely ⇐ ~~kehotettava tekemään niitä koskevia hakemuksia.~~~~

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 5
kohdan b alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~63.~~ Jos radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien myöntämistä on rajoitettava, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaiset oikeudet ⇒ käyttäen valintaperusteita ja kansallisten sääntelyviranomaistensa 35 artiklan mukaisesti määrittämiä menettelyjä, joiden on oltava ⇐ puolueettomia, avoimia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia valintaperustein. Valintaperusteissa on otettava asianmukaisesti huomioon ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 3, 4, 28 ja 45 artiklan tavoitteiden ja ~~9 artiklan~~ vaatimusten saavuttaminen.

↓ uusi

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla asetetaan perusteet 1–3 kohdan mukaisten velvoitteiden toteutumisen koordinoimiseksi jäsenvaltioissa. Täytäntöönpanotoimenpiteet annetaan 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunto.

↓ 2002/20/EY
→₁ 2009/140/EY 3 artiklan 5
kohdan c alakohta
⇒ uusi

~~84.~~ Jos käytetään kilpailuun perustuvia tai vertailevia valintamenettelyjä, jäsenvaltiot voivat pidentää ~~485~~ artiklan ~~63~~ kohdassa tarkoitettua kuuden viikon enimmäisaikaa tarpeen mukaan enintään kahdeksalla kuukaudella varmistaakseen, että tällaiset menettelyt ovat tasapuolisia, kohtuullisia, selkeitä ja avoimia kaikille asianomaisille osapuolille ⇒ ja jollei 53 artiklan mukaisesti vahvistetusta aikataulusta muuta johdu ⇐ .

Nämä määräajat eivät rajoita radiotaajuuksien käyttöä ja satelliittien koordinointia koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

~~95.~~ Tämä artikla ei vaikuta radiotaajuuksien käyttöä koskevien oikeuksien siirtoon tämän direktiivin ~~2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ →₁ ~~519-b~~ artiklan ⇐ artiklan mukaisesti.

↓ uusi

III LUKU

LANGATTOMAN VERKON LAITTEISTOJEN KÄYTTÖÖNOTTO JA KÄYTTÖ

55 artikla

Langattomien lähiverkkojen käyttöoikeus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on mahdollistettava käyttöoikeuden tarjoaminen yleiseen viestintäverkkoon langattoman lähiverkon välityksellä sekä yhdenmukaistettujen

radiotaajuuksien käyttö tähän tarjoamiseen, ellei sovellettavista yleisvaltuutuksen ehdoista muuta johdu.

Jos tällainen käyttöoikeuden tarjoaminen ei ole luonteeltaan kaupallista tai on muun sellaisen kaupallisen toiminnan tai julkisen palvelun oheispalvelu, joka ei ole riippuvainen signaalien siirtämisestä näihin verkkoihin, tällaista käyttöoikeutta tarjoavalta miltä tahansa yritykseltä, viranomaiselta tai loppukäyttäjältä ei edellytetä yleisvaltuutusta sähköisten viestintäverkkojen tai –palvelujen tarjoamiseen 12 artiklan mukaisesti, loppukäyttäjän oikeuksia koskevia velvoitteita tämän direktiivin III osaston III osan mukaisesti eikä velvoitetta liittää verkkonsa yhteen 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa estää yleisesti saatavilla olevien viestintäverkkojen tai yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia antamasta yleisölle käyttöoikeutta verkkoihinsa langattomien lähiverkkojen kautta, jotka voivat sijaita loppukäyttäjän tiloissa, edellyttäen että yleisvaltuutuksen ehtoja noudatetaan ja loppukäyttäjältä on saatu tähän etukäteen tietoinen suostumus.

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2015/2120⁹⁵ 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevien viestintäverkkojen tai yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat eivät yksipuolisesti rajoita:

- a) loppukäyttäjien oikeutta liittyä valitsemiinsa kolmansien osapuolten tarjoamiin langattomiin lähiverkkoihin;
- b) loppukäyttäjien oikeutta sallia muille loppukäyttäjille vastavuoroisesti tai yleisemmin pääsy tällaisten tarjoajien verkkoihin langattomien lähiverkkojen kautta, myös hyödyntäen sellaisia kolmansien osapuolten aloitteita, joilla eri loppukäyttäjien langattomia lähiverkkoja kootaan yhteen ja asetetaan yleisesti saataville.

Tässä tarkoituksessa yleisesti saatavilla olevien viestintäverkkojen tai yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien on annettava saataville ja aktiivisesti tarjottava selvästi ja läpinäkyvästi tuotteita tai erikoistarjouksia, jotka mahdollistavat sen, että loppukäyttäjät voivat tarjota kolmansille osapuolille käyttöoikeuksia langattoman lähiverkon välityksellä.

4. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa rajoittaa loppukäyttäjien oikeutta antaa muille loppukäyttäjille vastavuoroisesti tai yleisemmin käyttöoikeus langattomiin lähiverkkoihinsa, myös hyödyntäen sellaisia kolmansien osapuolien aloitteita, joilla eri loppukäyttäjien langattomia lähiverkkoja kootaan yhteen ja asetetaan yleisesti saataville.

5. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa rajoittaa yleisen käyttöoikeuden tarjoamista langattomiin lähiverkkoihin:

- a) kun sitä tarjoavat viranomaiset omissa tiloissaan tai niiden välittömässä läheisyydessä ja sitä tarjotaan näissä tiloissa tarjottavien julkisten palvelujen oheispalveluna;
- b) kun sitä tarjotaan valtiosta riippumattomien järjestöjen tai viranomaisten aloitteilla, joissa eri loppukäyttäjien langattomia lähiverkkoja kootaan yhteen ja tuodaan

⁹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2120, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY sekä verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EUVL L 310, 26.11.2015, s. 1).

vastavuoroisesti tai yleisemmin saataville, mukaan lukien soveltuvin osin langattomat lähiverkot, joihin tarjotaan yleinen käyttöoikeus a alakohdan mukaisesti.

56 artikla

Pienalueen langattomien liityntäpisteiden käyttöönotto ja toiminta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on sallittava huomaamattomien pienalueen langattomien liityntäpisteiden käyttöönotto, liitanta ja toiminta yleisvaltuutusjärjestelmän puitteissa rajoittamatta aiheuttomasti tätä käyttöönottoa, kytkentää tai toimintaa erillisillä kaavoitusluvilla tai muilla tavoilla, jos tällainen käyttö on 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaista. Pienalueen langattomille liityntäpisteille ei saa asettaa maksuja, jotka ylittävät ne hallinnolliset maksut, joita yleisvaltuutukseen voidaan liittää 16 artiklan mukaisesti.

Tämä kohta ei rajoita pienalueen langattomien liityntäpisteiden toimintaan käytettävien radiotaajuuksien valtuutusjärjestelmän soveltamista.

2. Jotta voidaan varmistaa yleisvaltuutusjärjestelmän yhdenmukainen täytäntöönpano pienalueen langattomien liityntäpisteiden käyttöönoton, liitännän ja toiminnan osalta, komissio voi täytäntöönpanosäädöksellä täsmentää pienalueen langattomien liityntäpisteiden käyttöönottoa, kytkentää ja toimintaa varten tekniset ominaisuudet, joiden on noudatettava vähintään direktiivissä 2013/35/EU⁹⁶ säädettyjä vaatimuksia ja joissa on otettava huomioon neuvoston asetuksessa N:o 1999/519/EY⁹⁷ määritellyt raja-arvot. Komissio täsmentää nämä tekniset ominaisuudet pienalueen langattomien liityntäpisteiden suurinta sallittua kokoa, tehoa, sähkömagneettisia ominaisuuksia ja visuaalista vaikutusta varten. Täsmennettyjen ominaisuuksien noudattamisella varmistetaan, että pienalueen langattomat liityntäpisteet ovat huomaamattomia niiden ollessa käytössä erilaisissa paikallisissa oloissa.

Tekniset ominaisuudet, jotka täsmennetään, jotta pienalueen langattomien liityntäpisteiden käyttöönottoon, liitantaan ja toimintaan voidaan soveltaa 1 kohtaa, eivät saa rajoittaa direktiivin 2014/53/EU⁹⁸ olennaisten vaatimusten soveltamista.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

⁹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/35/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013 terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fyysisistä tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeskymmenes direktiivin 89/391/EY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ja direktiivin 2004/40/EY kumoamisesta (EUVL L 179, 29.6.2013, s. 1).

⁹⁷ Neuvoston suositus 1999/519/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 1999, väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz-300 GHz) altistumisen rajoittamisesta (EYVL L 1999, 30.7.1999, s. 59)

⁹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EC, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta (EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10)

⊠ II OSASTO: KÄYTTÖOIKEUS ⊠

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET ⊠ , KÄYTTÖOIKEUKSIEN PERIAATTEET ⊠

357 artikla

Käyttöoikeuksien ja yhteenliittämisen yleiset puitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että samassa jäsenvaltiossa tai eri jäsenvaltioissa olevilla yrityksille ei aseteta rajoituksia, jotka estävät niitä neuvottelemasta keskenään käyttöoikeuksien ja/tai yhteenliittämisen teknisiä ja kaupallisia järjestelyjä koskevista sopimuksista yhteisön ⊠ unionin ⊠ oikeuden mukaisesti. Käyttöoikeutta tai yhteenliittämistä hakevalla yrityksellä ei tarvitse olla valtuutusta toimia siinä jäsenvaltiossa, jossa käyttöoikeutta tai yhteenliittämistä haetaan, jollei se tarjoa palveluja eikä ylläpidä verkkoa kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Rajoittamatta ~~106 yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi)~~⁹⁹ ~~31~~ artiklan soveltamista, jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa oikeudellisia tai hallinnollisia toimenpiteitä, joiden johdosta operaattorien on käyttöoikeuden tai yhteenliittämisen sallimisen yhteydessä tarjottava eri yrityksille samankaltaisia palveluja erilaisin ehdoin ja edellytyksin ja/tai joilla asetetaan velvollisuuksia, jotka eivät liity varsinaisiin tarjottaviin käyttöoikeus- ja yhteenliittämispalveluihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta ⊠ tämän ⊠ direktiivin ~~2002/20/EY (valtuutusdirektiivi)~~ liitteessä I vahvistettujen edellytysten soveltamista.

458 artikla

Yritysten oikeudet ja velvollisuudet

1. Yleisten viestintäverkkojen operaattoreilla on oikeus ja, ⊠ tämän ⊠ direktiivin ~~2002/20/EY (valtuutusdirektiivi)~~ ~~4~~ ~~15~~ artiklan mukaisesti valtuutetun toisen yrityksen sitä pyytäessä, velvollisuus neuvotella keskenään yhteenliittämisestä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseksi, jotta varmistetaan palvelujen tarjonta ja yhteentoimivuus koko yhteisössä ⊠ unionissa ⊠ . Operaattoreiden on tarjottava käyttöoikeutta ja yhteenliittämistä muille yrityksille ehdoilla, jotka eivät ole ristiriidassa kansallisen sääntelyviranomaisen ~~5, 6, 7~~ ~~59, 60~~ ja ~~8~~ ~~66~~ artiklan nojalla asettamien velvollisuuksien kanssa.

⁹⁹

~~Ks. tämän virallisen lehden s. 51.~~

↓ 2002/19/EY (mukautettu)

~~2. Digitaalitelevisiopalvelujen jakelua varten perustettujen yleisten sähköisten viestintäverkkojen on sovelluttava laajakuvatelevisiopalvelujen ja ohjelmien levitykseen. Laajakuvatelevisiopalveluja ja ohjelmia vastaanottavien ja edelleen jakelevien verkko-operaattoreiden on säilytettävä laajakuvamuoto.~~

~~23.~~ Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritykset, jotka saavat tietoja toiselta yritykseltä ennen käyttöoikeus- tai yhteenliittämisjärjestelyistä käytäviä neuvotteluja, niiden aikana tai niiden jälkeen, käyttävät näitä tietoja ainoastaan siihen tarkoitukseen, johon niitä on annettu, ja pitävät luovutetut tai tallennetut tiedot aina luottamuksellisina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ~~☒~~ tämän ~~☒~~ direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ~~11~~ 21 artiklan soveltamista. Saatuja tietoja ei saa välittää edelleen, varsinkaan yrityksen muille osastoille, tytäryhtiöille tai yhteistyökumppaneille, joille tällaiset tiedot saattaisivat antaa kilpailuetua.

II LUKU

KÄYTTÖOIKEUDET JA YHTEENLIITTÄMINEN

559 artikla

Kansallisten sääntelyviranomaisten toimivaltuudet ja tehtävät käyttöoikeuden ja yhteenliittämisen osalta

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 3
kohdan a alakohta
⇒ uusi

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 3~~ ~~8~~ artiklassa säädettyihin tavoitteisiin pyrkiessään edistettävä tämän direktiivin säännösten mukaisia riittäviä käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä sekä palvelujen yhteentoimivuutta, ja tarvittaessa varmistettava ne täyttäen tehtävänsä tavalla, joka edistää tehokkuutta, kestäväää kilpailua, ⇒ erittäin suurikapasiteettisten yhteyksien käyttöönottoa, ⇐ tehokkaita investointeja ja innovointia ja antaa mahdollisimman suuren hyödyn loppukäyttäjille. ⇒ Niiden on annettava ohjeita ja asetettava yleisesti käytettäviksi menettelyt, joita sovelletaan käyttöoikeuden saamiseksi ja yhteenliittämiseksi, sen varmistamiseksi, että pienet ja keskisuuret yritykset ja operaattorit rajoitetulla maantieteellisellä alueella voivat hyötyä asetetuista velvollisuuksista. ⇐

↓ 2002/19/EY
⇒ uusi

Kansallisten sääntelyviranomaisten on, tämän kuitenkaan rajoittamatta toimenpiteitä, joita voidaan ~~866~~ artiklan nojalla toteuttaa sellaisten yritysten osalta, joilla on huomattava markkinavoima, voitava erityisesti:

- a) jos se on välttämätöntä päästä päähän -liitettävyyden varmistamiseksi, asettaa velvollisuuksia ⇒ yleisvaltuutuksen alaisille ⇐ yrityksille, joiden määräämisvallassa

ovat yhteydet loppukäyttäjiin, mukaan lukien perustelluissa tapauksissa velvollisuus liittää verkkonsa yhteen, mikäli tätä ei ole vielä tehty,

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 3 kohdan a alakohta, muutettu oikaisulla, EUVL L 241, 10.9.2013, s. 8
⇒ uusi

ab) perustelluissa tapauksissa ja siinä määrin kuin se on välttämätöntä asettaa ⇒ yleisvaltuutuksen alaisille ⇐ yrityksille, joiden määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjiin, velvollisuus tehdä palveluistaan yhteentoimivia,

↓ uusi

c) perustelluissa tapauksissa asettaa numeroista riippumattomien henkilöiden välisten viestintäjärjestelmien tarjoajille velvollisuus tehdä palveluistaan yhteentoimivia, etenkin jos hätäpalvelujen saatavuus tai päästä päähän -liitettävyyden vaarantuu henkilöiden välisten viestintäpalvelujen yhteentoimivuuden puuttumisen vuoksi.

↓ 2002/19/EY

db) jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion määrittelemät digitaaliset radio- ja televisiolähetyskannat saatetaan loppukäyttäjän saataville, asettaa operaattoreille velvollisuus tarjota käyttöoikeutta muihin liitteessä II olevassa II osassa tarkoitettuihin toimintoihin oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin.

↓ uusi

Toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien voidaan asettaa vain:

i) jos se on tarpeen henkilöiden välisten viestintäpalvelujen yhteentoimivuuden kannalta ja siten, että niihin voi sisältyä velvollisuuksia, jotka liittyvät 39 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin standardeihin ja eritelmiin tai muihin asiaa koskeviin eurooppalaisiin tai kansainvälisiin standardeihin; ja

ii) jos komissio on yhteistyöelimeltä pyytämänsä raportin perusteella havainnut hätäpalvelujen tai päästä päähän -liitettävyyden toimivan saatavuuden olevan merkittävästi uhattuna yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai koko Euroopan unionissa ja jos se on hyväksynyt täytäntöönpanotoimenpiteitä, joissa täsmennetään mahdollisesti asetettavien velvollisuuksien luonne ja soveltamisala, 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

↓ uusi

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kohtuullisesta pyynnöstä asetettava johtojen tai kaapeleiden omistajille tai yrityksille, joilla on oikeus niiden käyttöön, velvollisuuksia myöntää käyttöoikeus johtoihin ja kaapeleihin rakennuksissa tai ensimmäiseen rakennuksen ulkopuolella sijaitsevaan keskittimeen tai jakelupisteeseen saakka, jos tämä on perusteltua

siksi, että tämänkaltaisten verkkoelementtien toisintaminen olisi taloudellisesti tehotonta tai fyysisesti mahdotonta toteuttaa. Käyttöoikeuden ehtoihin voi sisältyä erityisiä sääntöjä käyttöoikeudesta, avoimuudesta ja syrjimättömyydestä ja käyttöoikeuden kustannusten jakamisesta sekä siitä, että niitä on mukautettava riskitekijöiden huomioon ottamiseksi.

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin ja edellytyksin edellä mainituille omistajille tai yrityksille tällaisia käyttöoikeutta koskevia velvollisuuksia myös ensimmäisen keskittimen tai jakelupisteen jälkeen niin lähelle loppukäyttäjiä kuin mahdollista, jos se on ehdottoman välttämätöntä toisintamisen ylitsepääsemättömien taloudellisten tai fyysisten esteiden vuoksi alueilla, joilla väestötiheys on alhainen.

Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa asettaa velvollisuuksia toisen alakohdan mukaisesti, jos:

- a) yrityksen saatavilla on toteutettavissa oleva samanlainen vaihtoehto käyttöoikeuden saamiseksi loppukäyttäjille edellyttäen, että käyttöoikeuden erittäin suuren kapasiteetin verkkoon tarjoaa oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin ja edellytyksin yritys, joka täyttää 77 artiklan a ja b alakohdassa esitetyt perusteet; ja
- b) äskettäin käyttöön otettujen verkkoelementtien tapauksessa, erityisesti pienissä paikallisissa hankkeissa, käyttöoikeuden myöntäminen vaarantaisi käyttöönoton taloudellisen ja rahoituksellisen toteutettavuuden.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet asettaa sähköisiä viestintäverkkoja tarjoaville tai tarjoamaan valtuutetuille yrityksille passiivisen tai aktiivisen infrastruktuurin yhteiskäyttöön liittyviä velvollisuuksia tai velvollisuuksia tehdä paikallisia verkkovierailun käyttöoikeuksia koskevia sopimuksia taikka vaatia sellaisen infrastruktuurin yhteistä käyttöönottoa, joka on välittömästi tarpeen radiotaajuuksien käyttöön perustuvien palvelujen tarjoamiseksi paikallisesti, unionin lainsäädäntöä noudattaen ja jos se on perusteltua siksi, että:

- a) tällaisen infrastruktuurin toisintaminen olisi taloudellisesti tehotonta tai fyysisesti mahdotonta toteuttaa, ja
- b) liitettävyyden alueella, myös sen pääasiallisilla liikenneväylillä, olisi vakavasti puutteellista tai paikalliseen väestöön kohdistuisi palvelun laadun tai valikoiman tai kummankin osalta vakavia rajoituksia.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon:

- a) tarve maksimoida liitettävyyden kaikkialla unionissa ja sen alueilla;
- b) radiotaajuuksien tehokas käyttö;
- c) yhteiskäytön tekninen toteutettavuus ja siihen liittyvät ehdot;
- d) infrastruktuuri- ja palveluperusteisen kilpailun tilanne;
- e) mahdollisuus lisätä merkittävästi loppukäyttäjien saatavilla olevaa palveluvalikoimaa ja parantaa palvelujen laatua;
- f) teknologinen innovointi;
- g) ratkaiseva tarve luoda infrastruktuurin haltijalle kannustimia sen laajaan käyttöönottoon.

Tällaisista yhteiskäyttöä, käyttöoikeutta tai koordinoitua koskevista velvollisuuksista on tehtävä sopimuksia oikeudenmukaisin ja kohtuullisin ehdoin ja edellytyksin. Riitojenratkaisutapauksissa kansalliset sääntelyviranomaiset voivat muun muassa asettaa

yhteiskäyttö- tai käyttöoikeusvelvollisuuden edunsaajalle velvollisuuden antaa taajuusalueensa infrastruktuurin haltijan yhteiskäyttöön kyseeseen tulevalla alueella.

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 3
kohdan b alakohta
⇒ uusi

~~42.~~ Edellä 1 ⇨ , 2 ja 3 ⇩ kohdan mukaisesti asetettavien velvollisuuksien ja ehtojen on oltava puolueettomia, avoimia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, ja ne on pantava täytäntöön ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 236, 732 ja 7-a33~~ artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen. ⇨ Kansallisten sääntelyviranomaisten on viiden vuoden kuluessa samojen operaattorien osalta hyväksytyn edellisen toimenpiteen hyväksymisestä arvioitava tällaisten velvollisuuksien ja ehtojen tuloksia, sekä sitä, olisiko aiheellista peruuttaa tai muuttaa niitä olosuhteiden kehittyessä. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava arviointinsa tulos samoja menettelyjä noudattaen ⇩ .

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 3
kohdan d alakohta (mukautettu)

~~53.~~ Edellä 1 kohdassa mainittujen käyttöoikeuksien ja yhteenliittämisen osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella sääntelyviranomaisella on toimivalta puuttua asiaan omasta aloitteestaan mikäli tämä on perusteltua ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 3~~ 8 artiklan sisältämien tavoitteiden turvaamiseksi sekä tämän direktiivin säännöksiä ja ~~direktiivin 27/21/EY (puitedirektiivi) 236, 327, 2620~~ ja ~~21~~ 27 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.

↓ uusi

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten toteuttaman verkon liityntäpisteiden sijaintipaikan määrittelyn yhdenmukaistamiseksi yhteistyöelin antaa [voimaantulo + 18 kuukautta] mennessä, sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, suuntaviivat yhteiselle lähestymistavalle verkon liityntäpisteen yksilöintiin erilaisissa verkkotopologioissa. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava kyseiset suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon määritellössään verkon liityntäpisteiden sijaintia.

↓ 2002/19/EY (mukautettu)

~~660~~ artikla

Ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmät ja muut toiminnot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarjottaessa ~~yhteisössä~~ ☒ unionissa ☒ digitaalitelevisio- ja -radiolähetyksiä katselijoiden ja kuuntelijoiden ehdollisen käyttöoikeuden (ehdollisen pääsyn) järjestelmien avulla noudatetaan siirtotavasta riippumatta liitteessä II olevassa I osassa vahvistettuja ehtoja.

↓ 2009/140/EY Art. 2.4
(mukautettu)
⇒ uusi

2. Markkinoiden ja tekniikan kehityksen perusteella komissio ~~voi hyväksyä~~ ☒ valtuutetaan hyväksymään ☒ täytäntöönpanotoimenpiteitä ⇒ 109 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä ⇐ liitteen II muuttamiseksi. ~~Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.~~

↓ 2002/19/EY (mukautettu)

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden kansallinen sääntelyviranomaisen arvioi mahdollisimman pian tämän direktiivin tultua voimaan ja sen jälkeen säännöllisin väliajoin uudelleen tämän artiklan mukaisesti sovellettavia ehtoja tekemällä markkina-analyysin ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6516~~ artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti sen määrittämiseksi, säilytetäänkö, muutetaanko vai poistetaanko sovellettavat ehdot.

Jos kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo markkina-analyysin tulosten osoittavan, että yhdellä tai useammalla operaattorilla ei ole huomattavaa markkinavoimaa merkityksellisillä markkinoilla, se voi muuttaa tai poistaa ehdot kyseisten operaattorien osalta ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 23 ja 327~~ artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vain siltä osin ~~kun~~ kuin:

- a) tällainen muuttaminen tai poistaminen ei vaikuta haitallisesti ~~direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 31 106~~ artiklan mukaiseen loppukäyttäjien oikeuteen saada saatavilleen radio- ja televisiolähetyksiä sekä oikeuteen käyttää ohjelmakanavia sekä -palveluja; ja
- b) tällainen muuttaminen tai poistaminen ei vaikuta haitallisesti tehokkaan kilpailun mahdollisuuksiin
 - i) digitaalitelevisio- ja digitaali radiopalvelujen vähittäismarkkinoilla, ja
 - ii) ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmien ja muiden liitännäistoimintojen markkinoilla.

Osapuolille, joita ehtojen muuttaminen tai poistaminen koskee, on ilmoitettava asiasta hyvissä ajoin.

4. Tämän artiklan mukaisesti sovellettavat ehdot eivät rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta asettaa velvollisuuksia sähköisten ohjelmaoppaiden ja vastaavien luettelo- ja selailutoimintojen esitystavan osalta.

III LUKU

MARKKINA-ANALYYSI JA HUOMATTAVA MARKKINAVOIMA

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

1461 artikla

Yritykset, joilla on huomattava markkinavoima

1. Jos kansallisten sääntelyviranomaisten on ~~erityisdirektiivien~~ ☒ tämän direktiivin ☒ mukaan määriteltävä ~~1465~~ artiklan menettelyä noudattaen, onko tietyillä operaattoreilla huomattava markkinavoima, sovelletaan tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa.

2. Tietyillä yrityksellä katsotaan olevan huomattava markkinavoima, jos sillä on yksin tai yhdessä muiden kanssa määräävää asemaa vastaava asema eli sellaista taloudellista vaikutusvaltaa, jonka turvin se voi toimia huomattavassa määrin riippumattomana kilpailijoista, asiakkaista ja viime kädessä kuluttajista.

Erityisesti arvioidessaan, onko kahdella tai useammalla yrityksellä yhteinen määräävä asema markkinoilla, kansallisten sääntelyviranomaisten on toimittava ~~yhteisen~~ ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti ja otettava erittäin tarkasti huomioon komission ~~1562~~ artiklan mukaisesti julkaisemat ”Markkina-analyysia ja merkittävän markkina-aseman arviointia koskevat suuntaviivat”. ~~Liitteessä II on vahvistettu perusteet tällaisen arvioinnin tekemistä varten.~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 16 kohta

~~3. Jos yrityksellä on tietyillä markkinoilla, jäljempänä ensimmäiset markkinat, huomattava markkinavoima, sillä voidaan määritellä olevan huomattava markkinavoima myös niihin tiiviissä yhteydessä olevilla muilla markkinoilla, jäljempänä ”toiset markkinat”, jos näiden kaksien markkinoiden väliset yhteydet mahdollistavat ensimmäisillä markkinoilla saavutetun merkittävän markkinavoiman hyödyntämisen toisilla markkinoilla siten, että yrityksen markkinavoima vahvistuu. Näin ollen toisilla markkinoilla voidaan soveltaa tällaisen markkina-aseman hyväksikäytön estämiseen tähtäviä korjaavia toimia direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9, 10, 11 ja 13 artiklan nojalla. Jos nämä korjaavat toimet osoittautuvat riittämättömiksi, voidaan määrätä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan mukaisia korjaavia toimia.~~

↓ 2002/21/EY 15 artikla

1562 artikla

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 17 kohdan a alakohta

Markkinoiden yksilöinnissä ja määrittelyssä noudatettava menettely

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 17
kohdan b alakohta (mukautettu)

1. Kuultuaan asiaan liittyviä tahoja, muiden muassa kansallisia sääntelyviranomaisia julkisesti ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunnon, komissio antaa ~~22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa antavaa menettelyä noudattaen~~ suosituksen merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista, jäljempänä ”suositus”. Suosituksessa yksilöidään ne sähköisen viestinnän alan tuote- ja palvelumarkkinat, jotka ominaisuuksiensa perusteella saattavat edellyttää ~~erityisdirektiiveissä~~ ☒ tässä direktiivissä ☒ vahvistettujen sääntelyvelvoitteiden asettamista, sanotun kuitenkin rajoittamatta tällaisten markkinoiden määrittelyä kilpailulainsäädännön mukaisesti yksittäisissä tapauksissa. Komissio määrittelee markkinat kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti.

↓ uusi

Komissio sisällyttää tuote- ja palvelumarkkinat suositukseen, jos se katsoo unionin yleisiä suuntauksia seurattuaan, että jokainen 65 artiklan 1 kohdassa luetelluista perusteista täyttyy.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)
⇒ uusi

Komissio arvioi suositusta säännöllisin väliajoin uudelleen.

2. Komissio julkaisee viimeistään päivänä, jona tämä direktiivi tulee voimaan, markkina-analyysia ja huomattavan markkinavoiman arviointia koskevat ja kilpailulainsäädännön periaatteiden kanssa yhdenmukaiset suuntaviivat, jäljempänä ”☒ huomattavaa markkinavoimaa koskevat ☒ suuntaviivat”.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 17
kohdan c alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on, ottaen suosituksen ja ☒ huomattavaa markkinavoimaa koskevat ☒ suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon, määriteltävä kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti kansallisia olosuhteita vastaavat merkitykselliset markkinat, erityisesti alueellaan vallitsevat merkitykselliset maantieteelliset markkinat. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ☒ otettava huomioon 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyn maantieteellisen kartoituksen tulokset. Niiden on ☒ noudatettava ~~623~~ ja ~~732~~ artiklassa tarkoitettuja menettelyjä ennen kuin ne määrittelevät markkinoita, jotka poikkeavat suosituksessa yksilöidyistä.

↓ uusi

63 artikla

Menettely valtioiden rajat ylittävien markkinoiden määrittelemiseksi

1. Yhteistyöelin voi tiiviissä yhteistyössä komission kanssa ja sidosryhmiä kuultuaan antaa päätöksen, jossa määritellään valtioiden rajat ylittävät markkinat kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti ja ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon 62 artiklan mukaisesti

hyväksytty suositus ja huomattavaa markkinavoimaa koskevat suuntaviivat. Yhteistyöelimen on tehtävä analyysi mahdollisista valtioiden rajat ylittävistä markkinoista, jos komissio tai vähintään kaksi kansallista sääntelyviranomaista esittää asiaa koskevan perustellun pyynnön ja näyttöä sen tueksi.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 18
kohdan b alakohta
⇒ uusi

52. Edellä ~~15 artiklan 4 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä~~ ⇒ olevan 1 kohdan mukaisesti ⇐ määriteltyjen valtioiden rajat ylittävien markkinoiden osalta asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten on yhdessä suoritettava markkina-analyysi ottamalla suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon ja tehtävä yhteensovitetusti päätös ~~tämän 65 artiklan 2 4~~ kohdassa tarkoitettujen sääntelyvelvollisuuksien asettamisesta, voimassa pitämisestä, muuttamisesta tai poistamisesta. ⇒ Kansallisten sääntelyviranomaisten, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteisesti komissiolle markkina-analyysia koskevat toimenpide-ehdotuksensa ja mahdolliset sääntelyvelvollisuudet 32 ja 33 artiklan mukaisesti. ⇐

↓ uusi

Vaikka valtioiden rajat ylittäviä markkinoita ei olisi, vähintään kaksi kansallista sääntelyviranomaista voivat ilmoittaa markkina-analyysia koskevat toimenpide-ehdotuksensa ja mahdolliset sääntelyvelvollisuudet yhdessä, jos ne katsovat markkinaolojensa lainkäyttöalueellaan olevan riittävän yhtenäiset.

64 artikla

Menettely valtioiden rajat ylittävän kysynnän määrittelemiseksi

1. Yhteistyöelimen on tehtävä analyysi valtioiden rajat ylittävästä loppukäyttäjien sellaisten tuotteiden ja palvelujen kysynnästä, joita tarjotaan unionissa yhdellä tai useammalla suosituksessa luetelluista markkinoista, jos se saa perustellun pyynnön ja sitä tukevaa näyttöä komissiolta tai vähintään kahdelta kansalliselta sääntelyviranomaiselta, jotka ilmoittavat vakavasta kysyntäongelmasta, johon on tarpeen puuttua. Yhteistyöelin voi tehdä tällaisen analyysin myös, jos se saa markkinatoimijoilta perustellun pyynnön, jonka tueksi esitetään riittävästi näyttöä, ja katsoo, että kyseessä on vakava kysyntäongelma, jota on tarpeen käsitellä. Yhteistyöelimen analyysi ei rajoita valtioiden rajat ylittävien markkinoiden määrittelyä 63 artiklan 1 kohdan mukaisesti eikä kansallisen sääntelyviranomaisen toteuttamaa kansallisten tai alueellisten maantieteellisten markkinoiden määrittelyä 62 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Tämä analyysi valtioiden rajat ylittävästä loppukäyttäjien kysynnästä voi koskea myös tuotteita ja palveluja, joita toimitetaan yhden tai useamman kansallisen sääntelyviranomaisen kansalliset olosuhteet huomioon ottaen eri tavoin määrittelemillä tuote- tai palvelumarkkinoilla, jos nämä tuotteet ja palvelut ovat korvattavissa sellaisilla, joita toimitetaan jollakin suosituksessa luetelluista markkinoista.

Jos yhteistyöelin katsoo, että valtioiden rajat ylittävää loppukäyttäjien kysyntää esiintyy, että se on merkittävää ja että siihen ei pystytä riittävällä tavalla vastaamaan kaupallisilla tai säännellyillä toimituksilla, sen on sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa annettava suuntaviivoja yhteisistä lähestymistavoista, joiden pohjalta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vastata määriteltyyn valtioiden rajat ylittävään kysyntään,

mukaan lukien tapauksen mukaan silloin, kun ne toteuttavat korjaavia toimia 66 artiklan mukaisesti. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava nämä suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon suorittaessaan sääntelytehtäviä lainkäyttöalueellaan.

2. Komissio voi hyväksyä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteistyöelimen suuntaviivojen perusteella 38 artiklan mukaisesti päätöksen, jolla yhdenmukaistetaan sellaisten tukkukaupan käyttöoikeustuotteiden tekniset eritelvät, joilla voidaan vastata määritelyyn valtioiden rajat ylittävään kysyntään, kun sääntelyviranomaiset asettavat niitä operaattoreille, joilla on huomattava markkinavoima markkinoilla, joilla tällaisia käyttöoikeustuotteita tarjotaan, siten kuin on määritelty kansallisten olosuhteiden mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa ei sovelleta 38 artiklan 3 kohdan a alakohtaa.

↓ 2002/21/EY

46 65 artikla

Markkina-analyysissä noudatettava menettely

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 18
kohdan a alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on

~~suoritettava analyysi merkityksellisistä markkinoista ottaen huomioon suosituksessa yksilöidyt markkinat sekä ottaen suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon~~
⇒ määritettävä, voidaanko 62 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritellyillä merkityksellisillä markkinoilla perustella tässä direktiivissä säädettyjen sääntelyvelvollisuuksien asettaminen ⇐. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~tämä analyysi suoritetaan~~ tarvittaessa ☒ suoritetaan analyysi ☒ yhteistyössä kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa.
⇒ Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava mahdollisimman tarkasti huomioon huomattavaa markkinavoimaa koskevat suuntaviivat sekä noudatettava analyysia tehdessään 23 ja 32 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä. ⇐

↓ uusi

Markkinoita voidaan käyttää perustana tässä direktiivissä säädettyjen sääntelyvelvollisuuksien asettamiselle, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät kumulatiivisesti:

- a) markkinoille tulolle on suuria ja pysyväisluonteisia rakenteellisia, oikeudellisia tai sääntelyllisiä esteitä;
- b) markkinarakenne ei ole omiaan johtamaan todelliseen kilpailuun merkityksellisellä aikavälillä, kun otetaan huomioon markkinoille pääsyn esteiden taustalla olevan infrastruktuuripohjaisen ja muun kilpailun tila;
- c) pelkän kilpailuoikeuden soveltaminen ei riitä korjaamaan todettuja markkinoiden toimintapuutteita.

Jos kansallinen sääntelyviranomainen tekee analyysin markkinoista, jotka sisältyvät suositukseen, sen on katsottava toisen alakohdan a, b ja c alakohdan edellytysten täyttyneen, ellei kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, että yksi tai useampi edellytyksistä ei täyty kansallisissa erityisolosuhteissa.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 18
kohdan a alakohta

~~2. Jos kansallisen sääntelyviranomaisen on tämän artiklan 3 tai 4 kohdan, direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan tai direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8 artiklan nojalla tehtävä päätös siitä, onko sen tarpeen asettaa, pitää voimassa, muuttaa tai poistaa tiettyjä yrityksiä koskevia velvoitteita, sen on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun markkina-analyysinsä perusteella määriteltävä, vallitseeko merkityksellisillä markkinoilla todellinen kilpailu.~~

↓ uusi

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen tekee 1 kohdan mukaisesti vaadittavan analyysin, sen on tarkasteltava kehityssuuntia ennakoivasta näkökulmasta, jos kyseisille merkityksellisille markkinoille ei ole asetettu sääntelyä tämän artiklan perusteella, ja ottaen huomioon:

a) markkinoiden kehityssuunnat, jotka voivat lisätä todennäköisyyttä merkityksellisten markkinoiden suuntautumiselle kohti tosiasiallista kilpailua, kuten operaattorien väliset kaupalliset yhteisinvestointi- tai käyttöoikeussopimukset, jotka edistävät kilpailudynamiikkaa kestäväällä tavalla;

b) kaikki asiaan vaikuttavat kilpailun rajoitukset, myös vähittäismyyntitasolla, riippumatta siitä, pidetäänkö tällaisten rajoitteiden lähteinä sähköisiä viestintäverkkoja, sähköisiä viestintäpalveluja tai muita palveluja tai sovelluksia, jotka ovat verrattavissa loppukäyttäjän näkökulmasta, ja riippumatta siitä, ovatko tällaiset rajoitukset osa merkityksellisiä markkinoita;

c) muunlainen sääntely tai toimenpiteet, joita asetetaan merkityksellisille markkinoille tai niihin liittyville vähittäismarkkinoille koko kyseeseen tulevan ajan ja jotka vaikuttavat niihin, mukaan lukien rajoituksetta 44, 58 ja 59 artiklan mukaisesti asetetut velvollisuudet; ja

d) muille merkityksellisille markkinoille tämän artiklan perusteella asetettu sääntely.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)
⇒ uusi

3. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, että merkityksellisillä markkinoilla ⇒ ei voida perustella sääntelyvelvollisuuksien asettamista tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisella menettelyllä tai jos tämän artiklan 4 kohdassa säädetty edellytykset eivät täyty, ⇐ ~~vallitsee todellinen kilpailu~~, se ei saa asettaa eikä pitää voimassa minkäänlaisia 2 kohdassa tarkoitettuja ☒ 66 artiklan mukaisia ☒ erityisiä sääntelyvelvollisuuksia. Jos alakohtaisia sääntelyvelvollisuuksia ☒ on jo asetettu 66 artiklan mukaisesti ☒ ~~jo on voimassa~~, sen on poistettava tällaiset yrityksille merkityksellisillä markkinoilla asetetut velvollisuudet. ~~Niille osapuolille, joita velvollisuuksien poistaminen koskee, on ilmoitettava asiasta hyvissä ajoin.~~

↓ uusi

Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että osapuolille, joita tällaisten velvollisuuksien poistaminen koskee, ilmoitetaan hyvissä ajoin, mikä määritellään tasapainottamalla tarve turvata näiden velvollisuuksien edunsaajille ja loppukäyttäjille kestävä siirtymä, loppukäyttäjien valinnanvara sekä se, että sääntely ei ylitä sitä, mikä on tarpeen.

Ilmoituksen määräaikaa määritettäessä kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vahvistaa erityisedellytyksiä ja irtisanomisaikoja olemassa olevien käyttöoikeussopimusten osalta.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 18
kohdan b alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

4. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, ~~ettei~~ ⇒ että tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten sääntelyvelvollisuuksien asettaminen on perusteltua ⇐ merkityksellisillä markkinoilla ~~ole todellista kilpailua~~, sen on määriteltävä ☒ mahdolliset ☒ yritykset, joilla on yksin tai yhdessä kyseisillä markkinoilla huomattava markkinavoima ~~14~~ 61 artiklan mukaisesti. ~~ja kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava tällaisille yrityksille tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja~~ ☒ 66 artiklan mukaisesti ☒ asianmukaisia erityisvelvoitteita tai, jos niitä jo on, pidettävä tällaiset velvoitteet edelleen voimassa tai muutettava niitä ⇒ , jos se katsoo, että yksillä tai useammilla vähittäismarkkinoilla ei olisi tällaisten velvoitteiden puuttuessa todellista kilpailua ⇐ .

~~56.~~ Edellä olevan 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa on noudatettava ~~623~~ ja ~~732~~ artiklassa tarkoitettuja menettelyjä. Kansalliset sääntelyviranomaiset laativat markkina-analyysin asianomaisista markkinoista ja ilmoittavat niihin liittyvän toimenpide-ehdotuksensa ~~327~~ artiklan mukaisesti

- a) ~~kolmen~~ ⇒ viiden ⇐ vuoden kuluessa edellisen ~~kyseiseen markkinaan liittyvän toimenpiteen~~ hyväksymisestä ⇒ , jos kansallinen sääntelyviranomainen on määritellyt merkitykselliset markkinat ja sen, millä yrityksillä on huomattava markkinavoima ⇐ . Poikkeuksellisesti tätä ☒ viiden vuoden ☒ ajanjaksoa voidaan vielä pidentää enintään ~~kolmella~~ ⇒ yhdellä ⇐ vuodella, jos kansallinen sääntelyviranomainen on tehnyt komissiolle ilmoituksen perustellusta ehdotetusta pidentämisestä ⇒ viimeistään neljä kuukautta ennen viisivuotisajanjakson päättymistä ⇐ eikä komissio ole esittänyt eriävää mielipidettä kuukauden kuluessa pidentämisestä koskevan ilmoituksen tekemisestä;
- b) kahden vuoden kuluessa merkityksellisiä markkinoita koskevan tarkistetun suosituksen hyväksymisestä niiden markkinoiden osalta, joista ei ole aiemmin tehty ilmoitusta komissiolle, tai
- c) kahden vuoden kuluessa EU:hun liittymisestä äskettäin liittyneiden jäsenvaltioiden osalta.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 18
kohdan c alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~76.~~ Mikäli kansallinen sääntelyviranomainen ⇒ katsoo, että se ei saa valmiiksi tai ⇐ ei ole saanut valmiiksi suosituksessa yksilöityjen merkityksellisten markkinoiden analyysiään 6 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, yhteistyöelin avustaa asianomaista kansallista sääntelyviranomaista tämän pyynnöstä saattamaan päätökseen erityisten markkinoiden analyysin ja asetettavat erityisvelvoitteet. Tämän avun saatuaan asianomainen kansallinen sääntelyviranomainen ilmoittaa toimenpide-ehdotuksen komissiolle ~~kuuden kuukauden kuluessa~~ 732 artiklan mukaisesti ☒ kuuden kuukauden kuluessa 5 kohdassa säädetystä aikarajasta ☒ .

↓ 2002/19/EY 8 artikla
(mukautettu)
→₁ 2009/140/EY 2 artiklan 6
kohdan a alakohta
→₂ 2009/140/EY 2 artiklan 6
kohdan b alakohta
⇒ uusi

IV LUKU

⊠ KÄYTTÖOIKEUKSIIN LIITTYVÄT KORJAAVAT TOIMET JA HUOMATTAVA MARKKINAVOIMA ⊠

966 artikla

Velvollisuuksien asettaminen, muuttaminen tai poistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on toimivalta asettaa →₁ ~~967–1378~~ artiklassa ← määritellyt velvollisuudet.

2. Jos operaattorilla on ⊠ tämän ⊠ direktiivin ~~2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ ~~16~~ 65 artiklan mukaisesti suoritetun markkina-analyysin perusteella määritelty olevan huomattava markkinavoima tietyillä markkinoilla, kansallisten sääntelyviranomaisten on ⇒ voitava ⇐ ~~asetettava~~ tarpeen mukaan ⇒ asettaa mikä tahansa ⇐ tämän direktiivin ~~9~~ 67–13 75 ja 77 artiklassa säädetyistä velvollisuuksista.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät voi asettaa ~~9–13~~ artiklassa tarkoitettuja velvollisuuksia operaattoreille, joita ei ole määritelty 2 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta:

- →₂ ~~595(1)~~ ja 6 60 ← artiklan säännösten noudattamista,
- tämän direktiivin ~~2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ ~~12~~ 44 ja ~~13~~ 17 artiklan säännösten, direktiivin ~~2002/20/EY (valtuutusdirektiivi)~~ liitteessä I olevassa ~~B~~ D osassa esitetyn ehdon 7 sellaisena kuin sitä sovelletaan kyseisen ⊠ tämän ⊠ direktiivin ~~6~~ 13 artiklan 1 kohdan ja ~~27, 28~~ 91 ja ~~30~~ 99 artiklan mukaisesti, ja direktiivin ~~2002/22/EY (yleispalveludirektiivi)~~ ~~27, 28~~ ja ~~30~~ artiklan säännösten tai →₂ henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla ~~12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston~~ direktiivin ~~2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi)~~ ¹⁰⁰ ← asiaankuuluvien säännösten noudattamista, jotka sisältävät sellaisia yrityksiä koskevia velvollisuuksia, joilla ei ole määritelty olevan huomattavaa markkinavoimaa, tai
- tarvetta noudattaa kansainvälisiä sitoumuksia,

voi asettaa ~~967–1375~~ ⊠ ja 77 ⊠ artiklassa tarkoitettuja velvollisuuksia operaattoreille, joita ei ole määritelty 2 kohdan mukaisiksi.

¹⁰⁰ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

↓ 2009/140/EY Art. 2.6(b)
(mukautettu)
⇒ uusi

Jos kansallinen sääntelyviranomaisen poikkeuksellisissa olosuhteissa aikoo asettaa huomattavan markkinavoiman operaattoreille muita kuin tämän direktiivin ~~967~~ – ~~1375~~ artiklassa ☒ ja 77 artiklassa ☒ asetettuja velvollisuuksia, jotka koskevat käyttöoikeuksia tai yhteenliittämistä, se esittää tätä koskevan pyynnön komissiolle. Komissio ottaa yhteistyöelimen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon. Komissio päättää ~~14 artiklan 2 kohdan mukaisesti~~ 110 artiklan 3 kohdassa ⇒ tarkoitettua menettelyä noudattaen ⇐ siitä, hyväksyykö vai estääkö se kansallisen sääntelyviranomaisen toimenpiteiden toteuttamisen.

↓ 2002/19/EY (mukautettu)
⇒ uusi

4. Tämän artiklan mukaisten velvollisuuksien on perustuttava havaitun ongelman luonteeseen ⇒ , erityisesti vähittäismyyntitasolla ja ottaen tarvittaessa huomioon valtioiden rajat ylittävän kysynnän yksilöinti tämän direktiivin 64 artiklan mukaisesti. Niiden ⇐ ~~ja niiden~~ on oltava ~~oikeasuhteisia~~ ☒ oikeassa suhteessa ☒ ⇒ kustannuksiin ja hyötyihin ⇐ ja perusteltuja tämän direktiivin ~~2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ ~~83~~ artiklan tavoitteisiin nähden. Tällaisia velvollisuuksia voidaan asettaa ainoastaan ~~kyseisen direktiivin 6 23 ja 732~~ artiklan mukaisen kuulemisen jälkeen.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan osalta ilmoitettava ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ ~~732~~ artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissiolle päätöksistä asettaa, muuttaa tai poistaa markkinoilla toimivia yrityksiä koskevia velvollisuuksia.

↓ uusi

6. Kansallisten viranomaisten on tarkasteltava, millaisia vaikutuksia on sellaisilla kilpailudynamiikkaan vaikuttavilla markkinoiden uusilla kehityssuunnilla, jotka voivat liittyä esimerkiksi kaupallisiin sopimuksiin, yhteisinvestointisopimukset mukaan lukien, joita on tehty tai odottamatta loukattu tai jotka on irtisanottu. Jos nämä kehityssuunnat eivät ole riittävän merkittäviä, jotta niiden perusteella voitaisiin määrittää, onko tarpeen tehdä uusi markkina-analyysi 65 artiklan mukaisesti, kansallisen sääntelyviranomaisen on arvioitava, onko tarpeen tarkastella uudelleen velvollisuuksia, joita on asetettu operaattoreille, joilla on määritelty olevan huomattava markkinavoima, jotta voidaan varmistaa, että velvollisuudet täyttävät edelleen 4 kohdassa säädetyt edellytykset. Tällaisia muutoksia voidaan tehdä ainoastaan 23 ja 32 artiklan mukaisen kuulemisen jälkeen.

↓ 2002/19/EY

967 artikla

Avoimuusvelvollisuus

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 7
kohdan a alakohta (mukautettu)

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat ~~866~~ artiklan säännösten mukaisesti asettaa yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia koskevia avoimuusvelvollisuuksia, joiden mukaan operaattoreiden on julkistettava määrätyt tiedot, kuten kirjanpitoliedot, tekniset eritelvät, verkon ominaisuudet, tarjonnan ja käytön ehdot, mukaan lukien palvelujen ja sovellusten käyttöoikeutta ja/tai käyttöä rajoittavat ehdot, jos kyseiset ehdot ovat jäsenvaltioiden yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden mukaisesti sallimia, sekä hinnat.

↓ 2002/19/EY

2. Erityisesti tilanteessa, jossa operaattorilla on syrjimättömyysvelvollisuuksia, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia sitä julkaisemaan viitetarjouksen, jonka on oltava riittävästi eritelty sen varmistamiseksi, että yrityksiä ei vaadita maksamaan toiminnoista, jotka eivät ole halutun palvelun kannalta välttämättömiä, ja joka sisältää tarjottavan palvelun eriteltynä markkinoiden tarpeiden mukaisiin osatekijöihin sekä siihen liittyvät ehdot, mukaan lukien hinnat. Kansallisella sääntelyviranomaisella on muun muassa oltava mahdollisuus vaatia muutoksia viitetarjouksiin tämän direktiivin perusteella asetettujen velvollisuuksien soveltamiseksi.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määritellä tarkemmin julkistettavat tiedot, niiden yksityiskohtaisuuden tason ja julkaisutavan.

↓ 2009/140/EY Art. 2.7(b)
(mukautettu)
⇒ uusi

4. ⇒ Avoimuusvelvollisuuksien johdonmukaisen soveltamisen edistämiseksi yhteistyöelimen on, sidosryhmiä kuulutaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa annettava viimeistään [1 vuoden kuluttua tämän direktiivin hyväksymisestä] suuntaviivat viitetarjouksen vähimmäisvaatimuksista sekä tarkasteltava niitä uudelleen aina tarpeen vaatiessa niiden mukauttamiseksi teknologian ja markkinoiden kehitykseen. Tällaisia vähimmäisvaatimuksia laatiessaan yhteistyöelimen on toimittava 3 artiklassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti ja otettava huomioon useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimivien käyttöoikeusvelvollisuuksien edunsaajien ja loppukäyttäjien tarpeet sekä yhteistyöelimen mahdollisesti antamat suuntaviivat, joissa määritellään valtioiden rajat ylittävä kysyntä 64 artiklan mukaisesti, ja asiaan mahdollisesti liittyvä komission päätös. ⇐

Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava ⇒ – ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen suuntaviivat viitetarjouksen vähimmäisperusteista – ⇐ ~~vähintään liitteessä II esitetyt osat sisältävän~~ viitetarjouksen julkaiseminen, jos operaattorilla on ~~42~~ ☒ 70 tai 71 ☒ artiklan mukaisia velvollisuuksia, jotka koskevat käyttöoikeutta tukkutason verkkorakenteisiin.

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 7
kohdan c alakohta

~~5. Komissio voi hyväksyä tarvittavia muutoksia liitteeseen II sen mukauttamiseksi tekniikan ja markkinoiden kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän~~

~~direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Yhteistyöelin voi avustaa komissiota tämän kohdan säännösten täytäntöönpanossa.~~

↓ 2002/19/EY (mukautettu)
⇒ uusi

~~1068~~ artikla

Syrjimättömyysvelvollisuus

1. Kansallinen sääntelyviranomainen voi ~~668~~ artiklan mukaisesti asettaa yhteenliittämiseen ja/tai käyttöoikeuksiin liittyviä syrjimättömyysvelvollisuuksia.
2. Syrjimättömyysvelvollisuuksilla on varmistettava erityisesti, että operaattori soveltaa vastaavia ehtoja vastaavissa olosuhteissa muihin yrityksiin, jotka tarjoavat vastaavia palveluja, sekä tarjoaa palveluja ja tietoja muille samoilla ehdoilla ja samanlaatuisina kuin omille yksiköilleen, tytäryhtiöilleen tai kumppaneilleen. ⇒ Erityisesti, jos operaattori ottaa käyttöön uusia järjestelmiä, kansallinen sääntelyviranomainen voi asettaa kyseiselle operaattorille velvollisuuksia toimittaa käyttöoikeustuotteita ja -palveluja kaikille yrityksille, myös itselleen, samoilla aikatauluilla, ehdoilla ja edellytyksillä, myös hintojen ja palvelun tason osalta, sekä käyttäen samoja järjestelmiä ja prosesseja, jotta voidaan turvata käyttöoikeuksien vastaavuus. ⇐

~~1169~~ artikla

Kirjanpidon erillisyyttä koskeva velvollisuus

1. Kansallinen sääntelyviranomainen voi ~~966~~ artiklan säännösten mukaisesti asettaa yhteenliittämiseen ja/tai käyttöoikeuksiin liittyvän tietyn toiminnon osalta kirjanpidon erillisyyttä koskevia velvollisuuksia.
- Kansallinen sääntelyviranomainen voi erityisesti vaatia useassa tarjontaketjun vaiheessa toimivaa yritystä saattamaan tietoon tukkuhintansa ja sisäiset siirtohintansa muun muassa ~~6810~~ artiklan mukaisen syrjimättömyysvelvollisuuden noudattamisen varmistamiseksi tai tarvittaessa epärehellisen ristiintukemisen estämiseksi. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määritellä käytettävän menettely- ja kirjanpitoavan.
2. Avoimuus- ja syrjimättömyysvelvollisuuksien noudattamisen tarkistamisen helpottamiseksi kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava valtuudet vaatia, että kirjanpito tiedot, mukaan lukien tiedot kolmansilta saatuja tuloja koskevat, luovutetaan pyynnöstä, sanotun kuitenkin rajoittamatta ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 20 5~~ artiklan noudattamista. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat julkaista sellaiset tiedot, jotka edistävät avoimia ja kilpailuun perustuvia markkinoita kuitenkin niin, että kaupallisten tietojen luottamuksellisuutta koskevia kansallisia ja yhteisön ☒ unionin ☒ sääntöjä noudatetaan.

↓ uusi

Article 70

Rakennusteknisen infrastruktuurin käyttöoikeus

1. Kansallinen sääntelyviranomainen voi 66 artiklan mukaisesti asettaa operaattoreille velvollisuuksia täyttää kohtuullisina pidettävät pyynnöt, jotka koskevat rakennusteknisen infrastruktuurin käyttöoikeutta ja käyttöä, mukaan luettuina mutta kuitenkin näihin rajoittumatta rakennukset, rakennusten sisääntulot, rakennusten kaapelointi, mastot, antennit, tornit ja muut tukirakennelmat, kaapelikanavat, tyhjät putket, kaapelikaivot ja jakomot, jos markkina-analyysi osoittaa, että käyttöoikeuden epääminen tai käyttöoikeuden antaminen saman vaikutuksen aiheuttavin kohtuuttomin ehdoin estäisi kestävien kilpailumarkkinoiden kehittymistä vähittäismyyntitasolla eikä olisi loppukäyttäjien edun mukaista.

2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa operaattorille velvollisuuksia antaa käyttöoikeus tämän artiklan mukaisesti riippumatta siitä, onko velvollisuuden kohteena oleva omaisuus osa merkityksellisiä markkinoita markkina-analyysin mukaisesti, jos velvollisuus on tarpeellinen ja oikeassa suhteessa 3 artiklassa esitettyihin tavoitteisiin.

↓ 2002/19/EY (mukautettu)
⇒ uusi

4271 artikla

Erityisten verkkotoimintojen käyttöoikeuksia ja käyttöä koskevat velvollisuudet

1. ☒ Vain jos ☒ ~~K~~kansallinen sääntelyviranomainen ⇒ katsoo, että 70 artiklan mukaisesti asetetuista velvollisuuksista ei itsessään ole tuloksena 3 artiklassa esitettyjen tavoitteiden toteutuminen, se ⇐ voi ~~866~~ artiklan säännösten mukaisesti asettaa operaattoreille velvollisuuksia toteuttaa kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat erityisten verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeutta tai oikeutta hyödyntää niitä ~~muun muassa~~ silloin, kun kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että käyttöoikeuden epääminen tai saman vaikutuksen aiheuttavat kohtuuttomat ehdot estäisivät kestävien kilpailumarkkinoiden kehittymistä vähittäismyyntitasolla ☒ ja ☒ ~~tai~~ että se ei olisi loppukäyttäjien edun mukaista.

Operaattoreita voidaan vaatia muun muassa:

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 8 kohdan a alakohta, muutettu oikaisulla, EUVL L 241, 10.9.2013, s. 8 (mukautettu)
⇒ uusi

a) antamaan kolmansille osapuolille tiettyjen verkkoelementtien ja/tai toimintojen, ⇒ tarvittaessa ⇐ myös verkkoelementtien, jotka ~~eivät ole aktiivisia~~ ☒ ovat joko ei-aktiivisia ☒ ⇒ tai fyysisiä ⇐, käyttöoikeus ja/tai ⇒ aktiivinen tai virtuaalinen ⇐ tilaajayhteyksien eriytetty ☒ käyttöoikeus ☒ ~~tarjonta, muun muassa operaattorin valinnan ja/tai ennaltavalinnan ja/tai tilaajaliittymän jälleenmyynnin mahdollistamiseksi;~~

↓ 2002/19/EY

b) neuvottelemaan käyttöoikeutta pyytävien yritysten kanssa vilpittömässä mielessä;
c) olemaan peruuttamatta jo myönnettyä toimintojen käyttöoikeutta;

~~d) tarjoamaan tiettyjä palveluja tukkumyynnissä kolmansille osapuolille jälleenmyyntiä varten;~~

de) myöntämään teknisten rajapintojen, yhteyskäytäntöjen tai muiden keskeisten palvelujen tai virtuaaliverkkopalvelujen yhteentoimivuuden kannalta välttämättömien tekniikkojen avoin käyttöoikeus;

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 8
kohdan b alakohta

ef) tarjoamaan rinnakkain sijoittamista tai muita liitännäistoimintojen yhteiskäyttötapoja;

↓ 2002/19/EY
⇒ uusi

fe) tarjoamaan tiettyjä sellaisia palvelua, joita tarvitaan päästä päähän -palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi käyttäjille, mukaan lukien ⇒ ohjelmistolla emuloituihin verkkoihin ⇐ ~~älyverkkopalveluihin~~ tai matkaviestinverkkojen verkkovierailuihin liittyvät toiminnot;

gh) antamaan käyttötukijärjestelmien tai samankaltaisten ohjelmistojärjestelmien käyttöoikeus terveen kilpailun varmistamiseksi palvelujen tarjonnassa;

hi) liittämään yhteen verkot tai verkkotoiminnot;

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 8
kohdan c alakohta

ij) tarjoamaan liitännäispalvelujen, kuten tunnistamis-, paikantamis- ja tilatietopalvelujen käyttöoikeuden.

↓ 2002/19/EY

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat liittää tällaisiin velvollisuuksiin vilpittömyyttä, kohtuullisuutta ja määräaikoja koskevia ehtoja.

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 8
kohdan d alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

2. ☒ Kun kansalliset sääntelyviranomaiset harkitsevat ~~☒ Harkitessaan, onko~~ 1 kohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia tarpeen asettaa ⇒ tarkoitettujen mahdollisten erityisvelvollisuuksien asettamisen asianmukaisuutta ⇐ ~~ja erityisesti arvioidessaan~~ ☒ kun ne arvioivat suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, olisiko velvollisuuksia asetettava ja ☒ ~~miten~~ ☒ se olisi tehtävä ☒ ~~velvollisuudet voidaan asettaa siten, että ne ovat oikeassa suhteessa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin,~~ ⇒ niiden on analysoitava, olisivatko muunlaiset tukkutason hyödykkeiden käyttöoikeudet joko samoilla tai niihin liittyvillä vähittäismarkkinoilla riittävä keino käsitellä vähittäistasolla yksilöityä ongelmaa. Arvioinnissa on käsiteltävä olemassa olevia tai ennakoituja kaupallisia käyttöoikeustarjouksia, 59 artiklan mukaista säänneltyä käyttöoikeutta taikka olemassa olevaa

tai suunniteltua säänneltyä käyttöoikeutta muihin tukkutason hyödykkeisiin tämän artiklan mukaisesti. ⇐ kansallisten sääntelyviranomaisten ☒ Viranomaisten ☒ on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

a) kilpailevien toimintojen käytön tai asentamisen tekninen ja taloudellinen kannattavuus markkinoiden kehitysasteen kannalta katsottuna, ottaen huomioon kyseessä olevan yhteenliittämisen ja/tai käyttöoikeuden luonne ja laatu, sekä muiden alkuvaiheen käyttöoikeustuotteiden kuten kaapelikanavien käyttöoikeuden kannattavuus;

↓ uusi

b) odotettavissa oleva teknologian kehitys, joka vaikuttaa verkon suunnitteluun ja hallintaan;

↓ 2002/19/EY

cb) ehdotetun käyttöoikeuden toteuttamiskelpoisuus suhteessa käytettävissä olevaan kapasiteettiin;

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 8
kohdan e alakohta
⇒ uusi

de) toiminnon omistajan tekemät perusinvestoinnit ottaen huomioon tehdyt julkiset investoinnit ja investointeihin liittyvät riskit ⇒ ja erityisesti erittäin suuren kapasiteetin verkkoon tehtävät investoinnit ja niihin liittyvät riskitasot ⇐ ;

ed) tarve turvata kilpailu pitkällä aikavälillä ottaen erityisesti huomioon taloudellisesti tehokkaan infrastruktuuriin perustuvan kilpailun ⇒ ja verkkoihin tehtäviin yhteisinvestointeihin perustuvan kestävä kilpailun ⇐ ;

↓ 2002/19/EY

fe) mahdolliset asiaan liittyvät teollis- ja tekijänoikeudet;

g) yleiseurooppalaisten palvelujen tarjoaminen.

↓ 2009/140/EY Art. 2.8(f)

3. Asettaessaan operaattorille velvollisuuden tarjota käyttöoikeus tämän artiklan säännösten mukaisesti kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, jos se on verkon normaalin toimivuuden varmistamiseksi tarpeen, asettaa teknisiä tai käyttöä koskevia ehtoja tällaisen käyttöoikeuden tarjoajalle ja/tai käyttöoikeuden saajalle. Erityisten teknisten standardien tai eritelmien noudattamisvelvoitteiden on oltava ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ 39 17 artiklan mukaisesti säädettyjen standardien ja/tai eritelmien mukaisia.

↓ 2002/19/EY

1372 artikla

Hintavalvontaa ja kustannuslaskentaa koskevat velvollisuudet

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 9 kohta
(mukautettu)
⇒ uusi

1. Kansallinen sääntelyviranomainen voi 668 artiklan mukaisesti asettaa kustannusvastaavuutta ja hintavalvontaa koskevia velvollisuuksia, mukaan lukien hintojen kustannuslähtöisyyttä ja kustannuslaskentaa koskevat velvollisuudet, tietäntyyppisten yhteenliittämisten ja/tai käyttöoikeuksien tarjonnassa, jos markkina-analyysi osoittaa, että todellinen kilpailu puuttuu ja tämä saattaa johtaa siihen, että kyseinen operaattori saattaa pitää hintoja liian korkealla tasolla tai harjoittaa hintapainostusta loppukäyttäjien haitaksi.

⇒ Hintavalvontaa koskevien velvollisuuksien aiheellisuutta määrittäessään kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon loppukäyttäjien pitkän aikavälin edut, jotka liittyvät seuraavan sukupolven verkkojen ja erityisesti erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoon. Erityisesti ⇐ ~~Operaattoreiden~~ kannustamiseksi tekemään investointeja, myös seuraavan sukupolven verkkoihin, kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon operaattorin tekemät investoinnit. ⇒ Jos kansalliset sääntelyviranomaiset pitävät hintavalvontaa aiheellisenä, niiden on ⇐ ja sallittava ~~tälle~~ ☒ operaattorille ☒ kohtuullinen tuotto sijoitetulle pääomalle, ottaen huomioon tiettyyn uuteen investointiverkkohankkeeseen mahdollisesti liittyvät riskit.

↓ uusi

Kansallisten sääntelyviranomaisten ei pidä asettaa tai pysyttää voimassa tämän artiklan mukaisia velvollisuuksia, jos ne havaitsevat osoitettavissa olevan vähittäishinnan rajoituksen ja toteavat, että 67–71 artiklan mukaisesti asetetut vaatimukset, mukaan lukien erityisesti 68 artiklan mukaisesti mahdollisesti asetettu taloudellisen toisinnettavuuden testi, turvaavat tosiasiallisen ja syrjimättömän käyttöoikeuden.

Jos kansalliset sääntelyviranomaiset pitävät aiheellisenä asettaa hintavalvontaa olemassa olevien verkkoelementtien käyttöoikeuksille, niiden on otettava huomioon myös hyödyt, joita voi koitua ennakoitavissa olevista ja vakaista tukkuhinnoista kaikkien operaattorien tosiasialliselle pääsyle ja riittäville kannustimille uusien ja parempien verkkojen käyttöönottoon.

↓ 2002/19/EY
⇒ uusi

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kaikki pakollisiksi määrättävät kustannusvastaavuusjärjestelmät tai hinnoittelumenetelmät edistävät ⇒ uusien ja parempien verkkojen käyttöönottoa ⇐ , tehokkuutta ja kestävästä kilpailusta sekä tuovat kuluttajille mahdollisimman paljon ⇒ kestäviä ⇐ hyötyjä. Tässä yhteydessä kansalliset

sääntelyviranomaiset voivat myös ottaa huomioon vastaavilla kilpailluilla markkinoilla käytössä olevan hintatason.

3. Jos operaattorien hinnoille on asetettu kustannuslähtöisyyttä koskeva velvollisuus, kyseisen operaattorin on osoitettava, että hinnat perustuvat kustannuksiin ja investoinneille saatavaan kohtuulliseen tuottoon. Palvelujen tehokkaasta tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten selvittämiseksi kansalliset sääntelyviranomaiset voivat suorittaa yrityksen kustannuslaskennasta riippumattoman kustannuslaskennan. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia operaattoria toimittamaan täydelliset perustelut hinnoilleen ja vaatia tarvittaessa hintojen tarkistamista.

4. Jos jonkin kustannuslaskentajärjestelmän käyttäminen määrätään hintavalvonnan tukemiseksi pakolliseksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että tästä kustannuslaskentajärjestelmästä julkistetaan kuvaus, josta käyvät ilmi vähintään kustannusten pääluokat ja säännöt, joiden mukaan kustannukset kohdennetaan. Hyväksytyn riippumattoman elimen on tarkastettava kustannuslaskentajärjestelmän noudattaminen. Noudattamisesta on julkaistava vuosittain lausunto.

↕ uusi

73 artikla

Terminointimaksut

1. Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa kustannusvastaavuutta ja hintavalvontaa koskevia velvollisuuksia operaattoreille, joilla on määritelty olevan huomattava markkinavoima puheliikenteen tukkumarkkinoilla, sen on vahvistettava symmetriset terminointimaksut, jotka perustuvat tehokkaan operaattorin kustannuksiin. Tosiasiallisten kustannusten arvioinnin on perustuttava nykyarvoon. Kustannusmetodologian todellisten kustannusten laskemisen on perustuttava alhaalta ylöspäin suuntautuvan mallintamisen lähestymistapaan, jossa käytetään tukkuhintaisten laskevan puheensiirtopalvelun kolmansille osapuolille toimittamisen liikenneperusteisia pitkän aikavälin lisäkustannuksia.

Kustannusmetodologian yksityiskohdat vahvistetaan 38 artiklan mukaisesti annettavassa komission päätöksessä.

2. Komissio hyväksyy [päivämäärä] mennessä, yhteistyöelintä kuultuaan, 109 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yhdestä enimmäismääräisestä terminointimaksusta, jonka kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat yrityksille, joilla on määritelty olevan huomattava markkinavoima kiinteän verkon ja matkaviestintäverkon laskevan liikenteen markkinoilla.

Näitä delegoituja säädöksiä hyväksyessään komissio noudattaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä periaatteita sekä liitteessä III esitettyjä perusteita ja parametrejä.

4. Komissio varmistaa 2 kohtaa soveltaessaan, että vahvistettu yksi puheensiirron terminointimaksu matkaviestintäverkoissa on enintään 1,23 senttiä minuutilta ja kiinteissä verkoissa enintään 0,14 senttiä minuutilta. Kun komissio ensimmäisen kerran vahvistaa terminointimaksun yhden enimmäismäärän, se ottaa huomioon painotetun keskiarvon niistä terminointimaksujen enimmäismääristä kiinteissä verkoissa ja matkaviestinverkoissa, jotka on vahvistettu 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti ja joita sovelletaan kaikkialla unionissa.

5. Hyväksyessään delegoituja säädöksiä 2 kohdan mukaisesti komissio ottaa huomioon loppukäyttäjien kokonaismäärän kussakin jäsenvaltiossa, jotta voidaan varmistaa

terminointimaksujen enimmäismäärien asianmukainen painottaminen, sekä kansalliset olosuhteet, joista aiheutuu merkittäviä eroja jäsenvaltioiden välillä, kun määritetään terminointimaksujen enimmäismääriä unionissa.

6. Komissio voi pyytää yhteistyöelintä kehittämään taloudellisen mallin komission avustamiseksi määritettäessä terminointimaksujen enimmäismääriä unionissa. Komissio ottaa huomioon markkinoita koskevat tiedot, joita on saatu yhteistyöelimeltä, kansallisilta sääntelyviranomaisilta tai suoraan sähköisiä viestintäverkkoja ja –palveluja tarjoavilta yrityksiltä.

7. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti annettuja delegoituja säädöksiä uudelleen joka viides vuosi.

74 artikla

Uusien verkkoelementtien kohtelu sääntelyssä

1. Kansallinen sääntelyviranomainen ei saa asettaa velvollisuuksia uusien verkkoelementtien osalta, jotka ovat osa niitä merkityksellisiä markkinoita, joille se aikoo asettaa tai pysyttää voimassa velvollisuuksia 66 artiklan ja 67–72 artiklan mukaisesti, ja joita operaattori, jolla on määritelty olevan huomattava markkinavoima kyseisillä merkityksellisillä markkinoilla, on ottanut käyttöön tai suunnittelee ottavansa käyttöön, jos seuraavat kumulatiiviset edellytykset täyttyvät:

- a) uuden verkkoelementin käyttöönotto on avointa yhteisinvestointitarjouksille läpinäkyvää menettelyä noudattaen ja ehdoilla, jotka suosivat kestävästä kilpailusta pitkällä aikavälillä, mukaan lukien muun muassa seuraavat: oikeudenmukaiset, kohtuulliset ja syrjimättömät ehdot mahdollisille yhteissijoittajille; joustavuus suhteessa kunkin yhteissijoittajan sitoumuksen arvoon ja ajoitukseen; mahdollisuus kasvattaa sitoumusta tulevaisuudessa; vastavuoroiset oikeudet yhteissijoittajille sen jälkeen, kun yhteisinvestointeja saanut infrastruktuurin on otettu käyttöön;
- b) uusien verkkoelementtien käyttöönotto edistää merkittävästi erittäin suuren kapasiteetin verkkojen käyttöönottoa;
- c) käyttöoikeutta haluavat, jotka eivät osallistu yhteisinvestointeihin, saavat saman laadun, nopeuden, edellytykset ja loppukäyttäjien saavutettavuuden, mitkä olivat saatavilla ennen käyttöönottoa, joko oikeudenmukaisiin ja kohtuullisiin ehtoihin perustuvilla kaupallisilla sopimuksilla tai säännellyin käyttöoikeuksin, joita kansallinen sääntelyviranomainen pitää voimassa tai mukauttaa;

Arvioidessaan ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yhteisinvestointitarjouksia ja menettelyjä kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että tarjoukset ja menettelyt täyttävät liitteessä IV esitetyt perusteet.

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 10 kohta
→₁ 2009/140/EY 2 artiklan 10 kohta, muutettu oikaisulla EUVL L 241, 10.9.2013, s. 8

~~13-a~~75 artikla

Toimintojen eriyttäminen

1. Jos kansallinen sääntelyviranomainen päättyy siihen, että ~~67-729-13~~ artiklassa säädettyjen velvollisuuksien avulla ei ole saavutettu todellista kilpailua ja että havaitaan merkittäviä ja pysyviä kilpailuongelmia ja/tai markkinahäiriöitä suhteessa tiettyjen käyttöoikeustuotteiden tukkumarkkinoilla tapahtuvaan tarjontaan, se voi poikkeuksellisenä toimenpiteenä ~~866~~ artiklan 3 kohdan toisen alakohdan säännösten mukaisesti asettaa vertikaalisesti integroituneille yrityksille velvoitteen siirtää käyttöoikeustuotteiden tukkutarjontaan liittyvät toiminnot riippumattomasti toimivaan liiketoimintayksikköön.

Tämän liiketoimintayksikön on tarjottava käyttöoikeustuotteita ja -palveluja kaikille yrityksille, myös emoyhtiön muille liiketoimintayksiköille, samoin aikatauluin ja ehdoin, mukaan lukien hinta- ja palvelutasoon liittyvät ehdot, sekä samoin järjestelmin ja prosessein.

2. Kun kansallinen sääntelyviranomainen aikoo asettaa toimintojen eriyttämistä koskevan velvoitteen, sen on toimitettava komissiolle ehdotus, johon sisältyy

a) näyttöä kansallisen sääntelyviranomaisen 1 kohdassa tarkoitettujen johtopäätösten perustelemiseksi;

b) näyttöä siitä, että infrastruktuuriin perustuvan kilpailun syntymisestä kohtuullisessa aikataulussa on hyvin vähän tai ei lainkaan merkkejä;

c) analyysi odotetusta vaikutuksesta sääntelyviranomaiseen, yritykseen, erityisesti eriytetyn yrityksen työvoimaan ja koko sähköisen viestinnän alaan, ja kannustimiin investoida kokonaiseen alaan, erityisesti sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi, →₁ sekä muihin sidosryhmiin, mukaan lukien erityisesti odotettu vaikutus infrastruktuurikilpailuun ja mahdolliset vaikutukset kuluttajiin ← ;

d) analyysi syistä, joiden perusteella tämä velvoite olisi tehokkain keino ottaa käyttöön korjaavia toimia, joilla puututaan yksilöityihin kilpailuongelmiin tai markkinahäiriöihin.

3. Toimenpide-ehdotuksessa on oltava seuraavat elementit:

a) eriyttämisen tarkka luonne ja taso ja erityisesti erillisen liiketoimintayksikön oikeudellisen aseman määrittely;

b) erillisen liiketoimintayksikön omaisuuden yksilöinti ja sen tarjoamat tuotteet tai palvelut;

c) hallintojärjestelyt erillisen liiketoimintayksikön henkilöstön riippumattomuuden varmistamiseksi ja vastaava kannustinrakenne;

d) säännöt velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi;

e) säännöt menettelyjen avoimuuden varmistamiseksi erityisesti suhteessa muihin sidosryhmiin;

f) valvontaohjelma määräysten noudattamisen varmistamiseksi, mukaan lukien vuosikertomuksen julkaiseminen.

4. Kun komissio on tehnyt toimenpide-ehdotuksesta päätöksen ~~866~~ artiklan 3 kohdan mukaisesti, kansallisen sääntelyviranomaisen on suoritettava koordinoitu analyysi liityntäverkkoon liittyvistä eri markkinoista ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16~~ 65 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tekemänsä arvioinnin perusteella kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava, säilytettävä, muutettava tai peruutettava velvollisuuksia tämän ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 236~~ ja ~~327~~ artiklan mukaisesti.

5. Yritykselle, jolle on asetettu toimintojen eriyttämistä koskeva velvollisuus, voidaan asettaa mitä tahansa ~~967–7243~~ artiklassa yksilöityjä velvollisuuksia millä tahansa erityismarkkinoilla, joilla sillä on määritelty olevan huomattava markkinavoima ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6516~~ artiklan mukaisesti, tai muita komission ~~866~~ artiklan 3 kohdan nojalla hyväksymiä velvollisuuksia.

~~13 b~~ 76 artikla

Vertikaalisesti integroituneen yrityksen suorittama vapaaehtoinen eriyttäminen

1. Yritysten, jotka on nimetty huomattavan markkinavoiman yrityksiksi yksillä tai useammilla merkityksellisillä markkinoilla ~~tämän~~ ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6516~~ artiklan mukaisesti, on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle etukäteen ja viipymättä aikeestaan siirtää paikallisverkko-omaisuutensa tai huomattava osa siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, tai perustaa erillinen liiketoimintayksikkö tarjotakseen kaikille vähittäistason tarjoajille, mukaan lukien sen omat vähittäistason osastot, täysin samanarvoisia käyttöoikeustuotteita, jotta kansallisella sääntelyviranomaisella on mahdollisuus arvioida aiotun liiketoimen vaikutuksia.

Yritysten on myös ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle kaikista tätä aietta koskevista muutoksista sekä eriyttämisprosessin lopullisesta tuloksesta.

↴ uusi

Yritykset voivat myös tarjota sitoumuksia käyttöoikeusehdoista, joita sovelletaan niiden verkkoon täytäntöönpanokaudella ja sen jälkeen, kun ehdotettu eriyttämisen muoto on pantu täytäntöön, jotta voidaan turvata tosiasiallinen ja syrjimätön käyttöoikeus kolmansille osapuolille. Sitoumustarjoukseen on sisällyttävä riittävästi yksityiskohtia, myös täytäntöönpanon ajoituksesta ja kestoista, jotta kansallinen sääntelyviranomainen voi suorittaa tehtävänsä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tällaiset sitoumukset voivat jatkaa markkinakatsauksille 65 artiklan 6 kohdassa asetetun enimmäisajan jälkeen.

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 10 kohta (mukautettu)

⇒ uusi

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on arvioitava aiotun toimen vaikutukset ⇒ , tarvittaessa yhdessä ehdotettujen sitoumusten kanssa, ⇐ ☒ tämän ☒ ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi)~~ mukaisiin voimassa oleviin sääntelyvelvoitteisiin.

Tätä varten kansallisen sääntelyviranomaisen on suoritettava ~~koordinoitu~~ analyysi liityntäverkkoon liittyvistä eri markkinoista ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 65 46~~ artikkelissa säädettyä menettelyä noudattaen.

↓ uusi

Kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava huomioon yrityksen tarjoamat sitoumukset, ottaen erityisesti huomioon 3 artikkelissa esitetyt tavoitteet. Näin tehdessään kansallisen sääntelyviranomaisen on kuultava kolmansia osapuolia 23 artiklan mukaisesti ja erityisesti rajoituksetta niitä kolmansia osapuolia, joihin aiottu toimi välittömästi vaikuttaa.

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 10 kohta
⇒ uusi

Tekemänsä arvioinnin perusteella kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava, säilytettävä, muutettava tai peruutettava velvollisuuksia ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 236~~ ja ~~32 7~~ artiklan mukaisesti ⇒, soveltaen tarvittaessa 77 artiklan säännöksiä. Kansallinen sääntelyviranomainen voi päätöksessään tehdä sitoumuksista kokonaan tai osittain sitovia. Poiketen siitä, mitä 65 artiklan 6 kohdassa säädetään, kansallinen sääntelyviranomainen voi tehdä joistakin tai kaikista sitoumuksista sitovia koko siksi ajaksi, jonka ne kattavat. ⇐

3. Oikeudellisesti ja/tai toiminnallisesti eriytetylle yritykselle voidaan asettaa ⇒ tarvittaessa ⇐ mitä tahansa ~~679 4372~~ artikkelissa yksilöityjä velvollisuuksia millä tahansa erityismarkkinoilla, joilla se on nimetty huomattavan markkinavoiman yritykseksi ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 65 46~~ artiklan mukaisesti, tai muita komission ~~866~~ artiklan 3 kohdan nojalla hyväksymiä velvollisuuksia ⇒ ja jos mahdolliset tarjotut sitoumukset eivät riitä täyttämään 3 artikkelissa esitettyjä tavoitteita, sanotun kuitenkin rajoittamatta 77 artiklan säännösten soveltamista ⇐.

↓ uusi

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen on seurattava yritysten tarjoamien sitoumusten, joista se on tehnyt sitovia tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, täytäntöönpanoa ja harkittava niiden jatkamista, kun ajanjakso, jolle niitä alun perin tarjottiin, on päättynyt.

77 artikla

Vertikaalisesti eriytetyt yritykset

1. Kansallisen sääntelyviranomaisen, joka määrittelee yrityksellä, joka ei toimi millään sähköisten viestintäpalvelujen vähittäismarkkinoilla, olevan huomattava markkinavoima yksillä tai useammilla tukkumarkkinoilla 65 artiklan mukaisesti, on tarkasteltava, onko kyseisellä yrityksellä seuraavat ominaisuudet:

a) kaikki yrityksen yhtiöt ja liiketoimintayksiköt, mukaan lukien kaikki yhtiöt, jotka ovat saman lopullisen omistajan tai omistajien määräamisvallassa mutta eivät välttämättä kokonaan näiden omistuksessa, harjoittavat joko nykyistä tai tulevaisuudessa suunniteltua toimintaa ainoastaan sähköisten viestintäpalvelujen

tukkumarkkinoilla eivätkä sen vuoksi toimi millään vähittäismarkkinoilla, joilla tarjotaan sähköisiä viestintäpalveluja loppukäyttäjille unionissa;

b) yrityksellä ei ole yksinoikeussopimusta taikka tosiasiallisesti yksinoikeutta merkitsevää sopimusta ketjun loppupään toimintaa harjoittavan yhden erillisen yrityksen kanssa, joka toimii millä tahansa vähittäismarkkinoilla, joilla tarjotaan sähköisiä viestintäpalveluja yksityisille tai kaupallisille loppukäyttäjille.

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, että tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, se saa ainoastaan asettaa kyseiselle yritykselle velvollisuuksia 70 tai 71 artiklan mukaisesti.

3. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tarkasteltava yritykselle tämän artiklan mukaisesti asetettuja velvollisuuksia uudelleen milloin tahansa, jos se toteaa, että tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetty edellytykset eivät enää täyty, ja sovellettava tarvittaessa 65–72 artiklaa.

4. Kansallisen sääntelyviranomaisen on tarkasteltava yritykselle tämän artiklan mukaisesti asetettuja velvollisuuksia uudelleen myös silloin, jos se katsoo yrityksen ketjun loppupään asiakkailleen tarjoamia ehtoja ja edellytyksiä koskevan näytön perusteella, että on syntynyt loppukäyttäjiin haitallisesti vaikuttavia kilpailuongelmia, jotka vaativat asettamaan yhden tai useamman 67, 68, 69 tai 72 artiklassa säädetystä velvollisuudesta tai muuttamaan 2 kohdan mukaisesti asetettuja velvollisuuksia.

5. Velvollisuuksien asettaminen ja niiden uudelleentarkastelu tämän artiklan mukaisesti on toteutettava 23, 32 ja 33 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.

78 artikla

Siirtyminen aikaisemmasta infrastruktuurista

1. Yritysten, joilla on määritelty olevan huomattava markkinavoima yhdellä tai useammalla merkityksellisistä markkinoista 65 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava ennalta ja hyvissä ajoin kansalliselle sääntelyviranomaiselle, milloin ne aikovat poistaa käytöstä osia verkosta, mukaan luettuna kupariverkon toimintaan tarvittu aikaisempi infrastruktuuri, joita koskevat 66–77 artiklan mukaiset velvollisuudet.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että käytöstä poistamisen yhteydessä sovelletaan läpinäkyvää aikataulua ja edellytyksiä, myös muun muassa asianmukaista irtisanomis- ja siirtymäaikaa, ja varmistetaan sellaisten vastaavien vaihtoehtoisten tuotteiden saatavuus, joilla voi saada käyttöoikeuden käytöstä poistetun infrastruktuurin korvaaviin verkkoelementteihin, jos se on tarpeen kilpailun ja loppukäyttäjien oikeuksien turvaamiseksi.

Kansallinen sääntelyviranomainen voi peruuttaa velvollisuudet käytöstä poistettaviksi esitettyjen omaisuususerien osalta todettuaan, että:

a) käyttöoikeuden tarjoaja on todistettavasti vahvistanut asianmukaiset edellytykset siirtymiselle, myös antamalla saataville verrattavissa olevan vaihtoehtoisen käyttöoikeustuotteen, joka mahdollistaa samojen loppukäyttäjien saavuttamisen kuin aikaisemmassa infrastruktuurissa; ja

b) käyttöoikeuden tarjoaja on noudattanut kansalliselle sääntelyviranomaiselle tämän artiklan mukaisesti säädettyjä edellytyksiä ja menettelyjä.

Tällainen peruuttaminen on toteutettava 23, 32 ja 33 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä noudattaen.

III OSA. PALVELUT

I OSASTO: YLEISPALVELUVELVOITTEET

79 artikla

Kohtuuhintainen yleispalvelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla loppukäyttäjillä niiden alueella on kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen kohtuuhintainen käyttöoikeus saatavilla oleviin tarkoituksenmukaisiin internetyhteyksiin ja ääniviestintäpalveluihin alueelle määritellyllä laatutasolla, varsinainen yhteys mukaan luettuna, vähintään kiinteässä sijaintipaikassa.

2. Jäsenvaltioiden on määriteltävä 1 kohdassa tarkoitettu tarkoituksenmukainen internetyhteydspalvelu siten, että se vastaa riittävän hyvin loppukäyttäjien enemmistön käyttämiä palveluja niiden alueella. Tässä tarkoituksessa tarkoituksenmukaisen internetyhteydspalvelun on voitava tukea liitteessä V vahvistettua palvelujen vähimmäisjoukkoa.

3. Loppukäyttäjän pyynnöstä 1 kohdassa tarkoitettu yhteys voidaan rajoittaa koskemaan ainoastaan ääniviestintää.

80 artikla

Kohtuuhintaisen yleispalvelun tarjoaminen

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava markkinoilla saatavilla olevien, 79 artiklan 1 kohdassa yksilöityjen palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa, erityisesti suhteessa kansallisiin hintoihin ja kansallisiin loppukäyttäjien tuloihin.

2. Jos jäsenvaltiot katsovat, että 79 artiklan 1 kohdassa yksilöityjen palvelujen vähittäishinnat eivät kansallisten edellytysten perusteella ole kohtuuhintaisia, koska pienituloisilla loppukäyttäjillä tai loppukäyttäjillä, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, ei ole pääsyä tällaisiin palveluihin, ne voivat vaatia näitä palveluja tarjoavia yrityksiä tarjoamaan kyseisille loppukäyttäjille hintavaihtoehtoja tai –paketteja, jotka poikkeavat tavallisilla kaupallisilla edellytyksillä tarjotuista. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltiot voivat vaatia tällaisia yrityksiä soveltamaan koko alueellaan yhteisiä tariffeja, mikä voi tarkoittaa myös maantieteellisiä keskiarvoja. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisiin hintavaihtoehtoihin tai –paketteihin oikeutetuilla loppukäyttäjillä on oikeus tehdä sopimus 79 artiklan 1 kohdassa yksilöityjä palveluja tarjoavien yrityksen kanssa ja että tällainen yritys tarjoaa niille numeron riittävän saatavuusajan ja välttää palvelun tarpeetonta keskeyttämistä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat hintavaihtoehtoja tai –paketteja pienituloisille loppukäyttäjille tai loppukäyttäjille, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, 2 kohdan mukaisesti, tiedottavat kansallisille sääntelyviranomaisille tällaisten tarjousten yksityiskohdista. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että edellytykset, joilla yritykset tarjoavat hintavaihtoehtoja tai –paketteja 2 kohdan mukaisesti, ovat täysin läpinäkyviä ja että ne julkistetaan ja niitä sovelletaan syrjimättömyysperiaatteen mukaisesti. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia erityisjärjestelyjen muuttamista tai lopettamista.

4. Jäsenvaltiot voivat kansallisten edellytysten mukaisesti varmistaa, että pienituloisia loppukäyttäjiä tai loppukäyttäjiä, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, tuetaan kohtuuhintaisen

tarkoituksenmukaisen internetyhteyden ja ääniviestintäpalvelujen saamisessa vähintään kiinteässä sijaintipisteessä.

5. Jäsenvaltioiden on kansallisten edellytysten mukaisesti varmistettava, että tarvittaessa tuetaan vammaisia loppukäyttäjiä tai että toteutetaan muita erityistoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tasavertaista käyttöoikeutta edistäviä päätelaitteita, erityislaitteita ja erityispalveluja on saatavilla kohtuulliseen hintaan.

6. Jäsenvaltioiden on tätä artiklaa soveltaessaan pyrittävä minimoimaan markkinoiden vääristyminen.

↓ 2002/22/EY

~~3 artikla~~

~~Yleispalvelun saatavuus~~

~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä luvussa mainitut palvelut ovat jäsenvaltioiden alueella kaikkien loppukäyttäjien saatavilla tietyn laatuaisina maantieteellisestä sijainnista riippumatta ja kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen kohtuuhintaan.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on määritettävä tehokkain ja asianmukaisin tapa varmistaa yleispalvelun toteuttaminen puolueettomuuden, avoimuuden, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita noudattaen. Niiden on pyrittävä pitämään markkinoiden vääristyminen ja erityisesti palvelujen tarjonta sellaiseen hintaan tai sellaisin ehdoin, jotka poikkeavat tavanomaisista kaupallisista ehdoista, niin vähäisenä kuin mahdollista, ja samalla niiden on turvattava yleinen etu.~~

↓ 2002/22/EY (mukautettu)

~~8 artikla~~

~~Yritysten nimeäminen~~

~~1. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden tai useamman yrityksen takaamaan yleispalvelun tarjonnan sellaisena kuin se määritelty 4, 5, 6 ja 7 artiklassa ja soveltuvin osin 9 artiklan 2 kohdassa siten, että koko jäsenvaltion alue voidaan kattaa. Jäsenvaltiot voivat nimetä eri yrityksiä tai yritysyhmiä tarjoamaan yleispalvelun eri osatekijöitä ja/tai kattamaan jäsenvaltion alueen eri osat.~~

~~2. Kun jäsenvaltio nimeää yrityksiä yleispalveluvelvollisuuksien alaisiksi yrityksiksi koko alueellaan tai jossakin osassa sitä, sen on käytettävä tehokkaita, puolueettomia, avoimia ja syrjimättömiä nimeämismekanismeja siten, ettei minkään yrityksen mahdollisuutta tulla nimetyksi ole lähtökohtaisesti suljettu pois. Tällaisilla nimeämismenetelmillä on varmistettava yleispalvelun kustannustehokas tarjonta, ja niiden avulla voidaan määrittää yleispalveluvelvollisuuden nettokustannukset 12 artiklan mukaisesti.~~

~~3. Kun 1 kohdan mukaisesti nimetty yritys aikoo luovuttaa koko paikallisliityntäverkko-omaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, sen on ilmoitettava asiasta kansalliselle sääntelyviranomaiselle hyvissä ajoin etukäteen, jotta tämä viranomainen voi arvioida suunnitellun liiketoimen vaikutukset 4 artiklassa tarkoitettuihin liittymän tarjoamiseen tietyssä sijaintipaikassa ja puhelinpalvelujen tarjoamiseen. Kansallinen~~

↴ uusi

81 artikla

Yleispalvelun saatavuus

1. Jos jäsenvaltio on osoittanut asianmukaisesti, 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutetun maantieteellisen kartoituksen tulokset huomioon ottaen, että 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun saatavuutta tietyssä sijaintipaikassa ja ääniviestintäpalvelujen saatavuutta ei voida varmistaa tavallisissa kaupallisissa olosuhteissa tai mahdollisesti muilla julkisen politiikan välineillä, se voi asettaa aiheellisia julkisen palvelun velvoitteita kaikkiin kyseisten palvelujen käyttöoikeuden saamista koskeviin kohtuullisina pidettäviin pyyntöihin vastaamiseksi alueellaan.

2. Jäsenvaltioiden on määritettävä tehokkain ja asianmukaisin lähestymistapa 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun sekä ääniviestintäpalvelujen saatavuuden varmistamiseksi tietyssä sijaintipaikassa siten, että noudatetaan puolueettomuuden, avoimuuden, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita. Niiden on pyrittävä pitämään markkinoiden vääristyminen ja erityisesti palvelujen tarjonta sellaiseen hintaan tai sellaisiin ehdoin, jotka poikkeavat tavanomaisista kaupallisista ehdoista, niin vähäisenä kuin mahdollista, ja samalla niiden on turvattava yleinen etu.

3. Erityisesti jos jäsenvaltiot päättävät asettaa velvollisuuksia turvata tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun saatavuus kiinteässä sijaintipaikassa, siten kuin 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellään, sekä ääniviestintäpalvelujen saatavuus, ne voivat nimetä yhden tai useampia yrityksiä turvaamaan tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun saatavuuden kiinteässä sijaintipaikassa, siten kuin 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellään, sekä ääniviestintäpalvelujen saatavuuden koko kansallisen alueen kattamiseksi. Jäsenvaltiot voivat nimetä eri yrityksiä tarjoamaan tarkoituksenmukaisia internetyhteyspalveluja ja ääniviestintäpalveluja kiinteässä sijaintipaikassa ja/tai kattamaan eri osia kansallisesta alueesta.

4. Kun jäsenvaltiot nimeävät yrityksiä, joilla on koko kansallisella alueella tai osalla siitä velvollisuus turvata tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun saatavuus kiinteässä sijaintipaikassa, siten kuin 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellään, sekä ääniviestintäpalvelujen saatavuus, niiden on käytettävä tehokasta, puolueetonta, avointa ja syrjimätöntä nimeämismekanismia, jossa yhtäkään yritystä ei lähtökohtaisesti suljeta pois nimeämisen piiristä. Tällaisilla nimeämismenettelyillä on varmistettava, että tarkoituksenmukaista internetyhteyttä ja ääniviestintäpalveluja kiinteässä sijaintipaikassa tarjotaan kustannustehokkaasti, ja niitä voidaan käyttää keinona määrittää yleispalveluvelvoitteen nettokustannukset 84 artiklan mukaisesti.

5. Kun 3 kohdan mukaisesti nimetty yritys aikoo luovuttaa koko paikallisliityntäverkko-omaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, sen on ilmoitettava asiasta kansalliselle sääntelyviranomaiselle hyvissä ajoin etukäteen, jotta tämä viranomais voi arvioida suunnitellun liiketoimen vaikutukset 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun tarjoamiseen kiinteässä sijaintipaikassa sekä ääniviestintäpalvelujen tarjoamiseen. Kansallinen sääntelyviranomais voi asettaa, muuttaa tai peruuttaa erityisvelvollisuuksia 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 3 kohta

~~4 artikla~~

~~Liittymän tarjoaminen tietyssä sijaintipaikassa ja puhelinpalvelujen tarjoaminen~~

~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat liittymän saamista yleiseen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa.~~

~~2. Tarjotun liittymän on oltava sellainen, että se tukee puheen, telekopioiden ja tiedon siirtoa sellaisin siirtonopeuksin, jotka riittävät mahdollistamaan tarkoituksenmukaisen internetyhteyden, ottaen huomioon vallitseva tilaajien enemmistön käytössä oleva tekniikka ja tekninen toteutettavuus.~~

~~3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat sellaisen yleisesti saatavilla olevan puhelinpalvelun tarjoamista 1 kohdassa tarkoitetun verkkoliittymän kautta, joka mahdollistaa kotimaan ja ulkomaanpuhelujen soittamisen ja vastaanottamisen.~~

↓ 2002/22/EY

~~5 artikla~~

~~Numerotiedotuspalvelut ja luettelot~~

~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että~~

~~a) loppukäyttäjien saatavilla on vähintään yksi kattava asianomaisen viranomaisen hyväksymässä muodossa oleva painettu tai sähköinen luettelo tai molemmat ja että se saatetaan ajan tasalle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa;~~

~~b) kaikkien loppukäyttäjien, myös maksullisten yleisöpuhelimien käyttäjien, saatavilla on vähintään yksi kattava numerotiedotuspalvelu.~~

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 4 kohta

~~2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden on sisällettävä kaikki yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tilaajat, jollei henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi)¹⁰¹ 12 artiklan säännöksistä muuta johdu.~~

↓ 2002/22/EY

~~3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja palveluja tarjoava yksi tai useampi yritys soveltaa syrjimättömyyden periaatetta muiden yritysten sille toimittamien tietojen käsittelyssä.~~

¹⁰¹ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 5 kohta

Maksulliset yleisöpuhelimet ja muut yleisen puhelintoiminnan liityntäpisteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa yrityksille velvollisuuksia sen varmistamiseksi, että maksullisia yleisöpuhelimia tai muita yleisen puhelintoiminnan liityntäpisteitä on tarjolla siten, että täytetään loppukäyttäjien kohtuulliset tarpeet maantieteellisen kattavuuden, puhelinten ja muiden liityntäpisteiden lukumäärän ja niiden vammaisten käyttäjien saatavilla olon sekä palvelujen laadun osalta.

↓ 2002/22/EY

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että sen kansallisella sääntelyviranomaisella on mahdollisuus päättää olla asettamatta 1 kohdan mukaisia velvollisuuksia koko alueellaan tai joissakin alueensa osissa, jos se asianomaisia osapuolia 33 artiklassa tarkoitetulla tavalla kuultuaan katsoo, että kyseisiä laitteita tai vastaavia palveluja on laajasti saatavilla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksullisista yleisöpuhelimista voi soittaa eurooppalaiseen hätänumeroon 112 ja muihin kansallisiin hätänumeroihin hätäpuheluja maksutta ja tarvitsematta käyttää minkäänlaista maksuvälinettä.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 6 kohta

Article 7

Toimenpiteet vammaisia loppukäyttäjiä varten

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava erityistoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 4 artiklan 3 kohdassa ja 5 artiklassa määritetyt palvelut ovat vammaisten loppukäyttäjien saatavilla kohtuuhintaan ja ne ovat muiden loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia vastaavalla tasolla, jollei ole vahvistettu IV luvun mukaisia vaatimuksia, joilla saavutetaan vastaava vaikutus. Jäsenvaltiot voivat velvoittaa kansalliset sääntelyviranomaiset arvioimaan yleisen tarpeen ja erityisvaatimukset, mukaan lukien tällaisten vammaisia käyttäjiä koskevien erityistoimenpiteiden laajuus ja konkreettinen muoto.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteitä kansallisten erityisolosuhteiden perusteella sen varmistamiseksi, että vammaisilla loppukäyttäjillä on sama mahdollisuus kuin loppukäyttäjien enemmistöllä valita eri yritysten ja palveluntarjoajien välillä.

3. Jäsenvaltioiden on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä toteuttaessaan kannustettava noudattamaan direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 ja 18 artiklan mukaisesti julkaistuja standardeja tai eritelmiä.

↓ 2002/22/EY

Article 9

Kohtuuhintaisuus

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava sellaisten palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa, joiden on 4–7 artiklassa määritelty kuuluvan yleispalveluvelvollisuuksien piiriin ja joita joko tarjoavat nimetyt yritykset tai, jos näitä palveluja varten ei ole nimetty yhtäkään yritystä, ovat saatavilla markkinoilla, erityisesti suhteessa jäsenvaltion kuluttajahintoihin ja tulotaseon.

2. Jäsenvaltiot voivat kansallisten olosuhteiden perusteella vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille tavanomaisten kaupallisten ehtojen mukaan asetetuista hinnoista poikkeavia hintavaihtoehtoja tai paketteja erityisesti sen varmistamiseksi, että pienituloisilla käyttäjillä tai käyttäjillä, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, on mahdollisuus käyttää 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua verkkoa tai käyttää palveluja, joiden on 4 artiklan 3 kohdassa sekä 5, 6 ja 7 artiklassa määritelty kuuluvan yleispalveluvelvollisuuksien piiriin ja joita tarjoavat nimetyt yritykset.

3. Sen lisäksi, että jäsenvaltiot antavat nimettyjä yrityksiä koskevia säännöksiä, joissa säädetään erityisistä hintavaihtoehtoista tai hintakattojen noudattamisesta tai maantieteellisin perustein määrättyistä keskihinnoista tai muista vastaavista järjestelmistä, ne voivat varmistaa, että tukea annetaan kuluttajille, jotka on määritelty pienituloisiksi tai joilla on todettu olevan sosiaalisia erityistarpeita.

4. Jäsenvaltiot voivat kansallisten erityisolosuhteiden perusteella tai hintakattojen noudattamiseksi vaatia 4, 5, 6 ja 7 artiklaan perustuvien velvollisuuksien alaisia yrityksiä soveltamaan jäsenvaltion koko alueella yhtenäisiä hintoja, maantieteellisin perustein määrätty keskihinnat mukaan lukien.

5. Jos sellainen nimetty yritys, jolla on velvollisuus tarjota erityisiä hintavaihtoehtoja, soveltaa yhtenäisiä hintoja maantieteellisin perustein määrätty keskihinnat mukaan lukien tai noudattaa hintakattoja, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että hinnoittelua koskevat ehdot ovat kaikilta osin selkeät, ne julkistetaan ja niitä sovelletaan syrjimättömyyden periaatetta noudattaen. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia erityisjärjestelyjen muuttamista tai lopettamista.

11 artikla

Nimettyjen yritysten palvelujen laatu

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kaikki nimetyt 4, 5, 6 ja 7 artiklaan ja 9 artiklan 2 kohtaan perustuvien velvollisuuksien alaiset yritykset julkaisevat liitteessä III esitettyjen palvelun laadun muuttujiin, määritelmiin ja mittausmenetelmiin perustuen riittävät ja ajantasaiset tiedot suorituksistaan yleispalvelun tarjonnassa. Julkaistut tiedot on toimitettava myös kansalliselle sääntelyviranomaiselle.

2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat siinä tapauksessa, että on kehitetty vastaavia muuttujia, määritellä muun muassa palvelun laadun lisästandardeja, joilla arvioidaan yritysten suorituskykyä palvelujen tarjonnassa vammaisille loppukäyttäjille ja kuluttajille. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että tiedot, jotka koskevat yritysten suorituskykyä näiden muuttujien suhteen, julkaistaan ja että ne ovat kansallisen sääntelyviranomaisen saatavilla.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat lisäksi määritellä julkaistavien tietojen sisällön, muodon ja julkaisutavan, jotta voidaan varmistaa, että loppukäyttäjien ja kuluttajien ulottuvilla on kokonaisvaltaista, vertailukelpoista ja käyttäjäystävällistä tietoa.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 9 kohta

4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava asettaa suoritustavoitteita niille yrityksille, joilla on yleispalveluvelvollisuuksia. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tällöin otettava huomioon asianomaisten, erityisesti 33 artiklassa tarkoitettujen osapuolten näkemykset.

↓ 2002/22/EY

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat seurata, missä määrin nimetyt yritykset täyttävät suoritustavoitteet.

6. Jos toistuvasti käy niin, ettei yritys pysty saavuttamaan asetettuja suoritustavoitteita, voidaan toteuttaa sähköisiä viestintäverkkoja ja palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi)¹⁰² mukaisia erityistoimenpiteitä. Kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava määrätä yrityksen suoritustasoa koskevien tietojen riippumattomia tarkastuksia tai vastaavia arviointoja kyseisen yrityksen kustannuksella varmistaa yleispalveluvelvollisuuksien alaisten yritysten antamien tietojen oikeellisuuden ja vertailukelpoisuuden.

↕ uusi

82 artikla

Nykyisten yleispalvelujen tilanne

Jäsenvaltiot voivat jatkaa muiden, ennen [päivämäärä] voimassa olleiden palvelujen kuin 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun ja ääniviestintäpalvelun saatavuuden kiinteässä sijaintipaikassa sekä kohtuuhintaisuuden turvaamista, jos on selvästi osoitettu tarve tällaisille palveluille kansallisissa olosuhteissa. Kun jäsenvaltiot nimeävät yrityksiä tarjoamaan tällaisia palveluja koko kansallisella alueella tai osalla siitä, sovelletaan 81 artiklaa. Näiden velvollisuuksien rahoittamisessa on noudatettava 85 artiklaa.

Jäsenvaltioiden on tarkasteltava uudelleen tämän artiklan mukaisesti asetettuja velvollisuuksia viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen kerran vuodessa.

¹⁰²

Ks. tämän virallisen lehden s. 21.

~~1083~~ artikla

Kulujen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~nimettyjen yritysten tarjotessa~~ ☒ tarjottaessa ☒ ~~4, 5, 6 ja 7~~ ☒ 79 ☒ artiklassa ~~sekä 9 artiklan 2 kohdassa~~ tarkoitettujen lisäksi muita toimintoja ja palveluja, ☒ 79, 81 ja 82 artiklan mukaisia palveluja tarjoavat ☒ yritykset määrittelevät ehtonsa siten, ettei ~~tilaajan~~ ⇒ loppukäyttäjän ⇐ tarvitse maksaa tarpeettomista tai pyydetyn palvelun kannalta aiheuttomista toiminnoista tai palveluista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~4, 5, 6 ja 7 artiklaan sekä 9 artiklan 2 kohtaan perustuvien velvollisuuksien alaiset nimetyt~~ yritykset ☒, jotka tarjoavat 79 artiklassa tarkoitettuja ja 80 artiklan mukaisesti toteutettuja ääniviestintäpalveluja, ☒ tarjoavat liitteessä I olevassa A osassa lueteltuja erikoistoimintoja ja -palveluja, jotta ~~tilaajat~~ ⇒ loppukäyttäjät ⇐ voivat seurata ja tarkkailla kulujaan ⇒, ja ottavat käyttöön järjestelmän, jolla ääniviestintäpalveluun oikeutetut loppukäyttäjät voivat ⇐ välttää palvelun tarpeettoman keskeyttämisen ⇒, sekä myös asianmukaisen mekanismin, jolla voidaan tarkistaa jatkuva kiinnostus palvelun käyttämiseen ⇐.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~asianomainen~~ ⇒ toimivaltainen ⇐ viranomaisen voi jättää soveltamatta 2 kohdan vaatimuksia valtion koko alueella tai joissakin sen osassa, jos se katsoo, että toiminto on laajalti saatavilla.

~~12~~ 84 artikla

Yleispalveluvelvollisuuksista aiheutuvat kustannukset

1. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat, että ~~3-10 artiklan mukainen yleispalvelun~~ ⇒ 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti määritellyn tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun ja ääniviestintäpalvelun ⇐ tarjoaminen ☒ siten kuin säädetään 79, 80 ja 81 artiklassa tai olemassa olevan yleispalvelun jatkaminen 82 artiklan mukaisesti ☒ voi muodostaa kohtuuttoman raskaita ~~yleispalvelun tarjoajiksi nimetyille~~ ⇒ tällaisia palveluja tarjoaville ⇐ yrityksille, ⇒ jotka pyytävät korvausta, ⇐ niiden on laskettava sen tarjoamisen nettokustannukset.

Tätä tarkoitusta varten kansallisten sääntelyviranomaisten on:

a) laskettava yleispalveluvelvollisuudesta aiheutuvat nettokustannukset ottamalla huomioon ~~yleispalvelun tarjoajaksi nimetyt~~ yrityksen ⇒, joka tarjoaa 79 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tarkoituksenmukaisen internetyhteyspalvelun käyttöoikeutta ja ääniviestintäpalvelua 79, 80 ja 81 artiklan mukaisesti tai olemassa olevien yleispalvelujen jatkamista 82 artiklan mukaisesti, ⇐ mahdollisesti saamat markkinaedut liitteessä ~~IVII~~ IVII ~~olevan A osan~~ mukaisesti; tai

b) käytettävä nimeämismenettelyn avulla ~~8~~ 81 artiklan ~~2~~ 3, 4 ja 5 kohdan mukaisesti määritettyjä yleispalvelun tarjoamisen nettokustannuksia.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yleispalveluvelvollisuuksien nettokustannusten laskennan pohjana käytettävien tilien ja/tai muiden tietojen on oltava kansallisen sääntelyviranomaisen tai asianomaisista osapuolista riippumattoman elimen tarkastamat tai varmistamat ja kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymät.

Kustannusten laskennan tulosten ja tarkastuksen päätelmien on oltava yleisesti saatavilla.

1385 artikla

Yleispalveluvollisuuden rahoittaminen

~~1.~~ Jos kansalliset sääntelyviranomaiset toteavat ~~84~~ artiklassa tarkoitetun nettokustannusten laskennan perusteella, että yritykselle aiheutuu kohtuuton rasite, jäsenvaltion on ~~nimetty~~ ☒ kyseisen ☒ yrityksen pyynnöstä päätettävä:

~~a)~~ ottaa käyttöön järjestelmä, joka korvaa määritetyt nettokustannukset kyseiselle yritykselle julkisista varoista siten, että korvauksen saamisen edellytykset ovat julkisia. ~~⇒ Rahoittaa voidaan ainoastaan 79, 81 ja 82 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien nettokustannukset, jotka on määritelty 84 artiklan mukaisesti. ⇐~~

~~b) jakaa yleispalveluvollisuuden nettokustannukset sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen tarjoajien kesken.~~

~~2. Jos nettokustannukset jaetaan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on perustettava kustannusten jakojärjestelmä, jota hallinnoi kansallinen sääntelyviranomainen tai edunsaajista riippumaton elin kansallisen sääntelyviranomaisen valvonnassa. Järjestelmästä voidaan rahoittaa ainoastaan 3-10 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien nettokustannukset, jotka on määritelty 12 artiklan mukaisesti.~~

~~3. Kustannusten jakojärjestelmässä on noudatettava liitteessä IV olevan B osan mukaisesti avoimuuden, markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristymisen, syrjimättömyyden ja oikeasuhteisuuden periaatteita. Jäsenvaltiot voivat päättää, etteivät ne vaadi maksuja yrityksiltä, joiden liikevaihto alittaa tietyn rajan.~~

~~4. Yleispalveluvollisuuden kustannusten jakamiseen mahdollisesti liittyvät maksut on eriytettävä ja yksilöitävä erikseen kunkin yrityksen osalta. Maksuvelvollisuutta ei saa asettaa eikä maksuja periä yrityksiltä, jotka eivät tarjoa palveluja kustannustenjakojärjestelmän perustaneen jäsenvaltion alueella.~~

1486 artikla

Avoimuus

1. Jos ~~13~~ artiklassa tarkoitettu yleispalveluvollisuuden ☒ nettokustannukset on laskettava 85 artiklan mukaisesti ☒ nettokustannusten jakojärjestelmä perustetaan, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kustannusten jakoperiaatteet ☒ nettokustannusten laskennan periaatteet, mukaan lukien ☒ ja yksityiskohtaiset tiedot käytetystä järjestelmästä ☒ käytettävistä menetelmistä, ☒ ovat yleisesti saatavilla.

2. Kun rahasto on käytännössä perustettu ja toiminnassa, ~~K~~Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että ~~sen toiminnasta~~ julkaistaan vuosikertomus, jossa ilmoitetaan ☒ yksityiskohtaiset tiedot ☒ yleispalveluvollisuuden lasketuista kustannuksista, yksilöidään kaikkien rahastoon osallistuvien yritysten suorittamat maksut ja ☒ mukaan lukien ☒ mahdolliset markkinaedut, joita yleispalvelun tarjoajaksi nimetty yritys on voinut saada ☒ 79, 81 ja 82 artiklassa säädettyjen yleispalveluvollisuuden johdosta ☒ , jollei liikesalaisuutta koskevista kansallisista ja yhteisön ☒ unionin ☒ säännöistä muuta johdu.

↓ 2002/22/EY (mukautettu)

~~VLUKU~~

~~YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET~~

~~32 artikla~~

~~Pakolliset lisäpalvelut~~

~~Jäsenvaltiot voivat päättää, onko II luvussa määriteltyihin yleispalveluvelvollisuuksiin kuuluvien palvelujen lisäksi joitakin lisäpalveluja saatettava niiden omalla alueella yleisesti saataville, mutta ne eivät saa tällaisessa tapauksessa säätää tiettyjä yrityksiä koskevasta korvausjärjestelmästä.~~

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

⊠ II OSASTO: NUMEROT ⊠

~~1087~~ artikla

~~Numerovarannot~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 12 kohdan a alakohta (mukautettu)

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat kaikkien kansallisten numerovarantojen käyttöoikeuksien ⊠ käyttöä koskevien oikeuksien ⊠ myöntämistä ja kansallisten numerointisuunnitelmien hallinnointia. ~~Jäsenvaltioiden on varmistettava~~ ⊠ ja että ne tarjoavat ⊠ kaikille yleisesti saatavilla oleville sähköisille viestintäpalveluille riittävän määrän numeroita ja numerointialueita. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava käyttöön puolueettomat, avoimet ja syrjimättömät menettelyt kansallisten numerovarantojen käyttöoikeuksien myöntämistä varten.

↓ uusi

2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat myöntää kansallisista numerointisuunnitelmista oikeuksia numeroiden käyttöön erityispalvelujen tarjoamiseksi muille kuin sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoaville yrityksille, jos ne osoittavat kykenevänsä hallinnoimaan kyseisiä numeroita ja saatavilla on riittävästi asianmukaisia numerovaroja nykyiseen ja ennakoitavissa olevaan tulevaan kysyntään vastaamiseksi. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat keskeyttää numerovarojen myöntämisen tällaisille yrityksille, jos osoitetaan olevan olemassa riski numerovarojen loppumisesta. Tämän kohdan johdonmukaisen soveltamisen edistämiseksi yhteistyöelin antaa, sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, viimeistään [voimaantulo + 18 kuukautta] suuntaviivat yhteisille perusteille numerovarojen hallinnointikyvyn ja numerovarojen loppumisriskin arvioimiseksi.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 12
kohdan a alakohta
⇒ uusi

23. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kansallisia numerointisuunnitelmia ja -menettelyjä sovelletaan tavalla, joka kohtelee yhdenvertaisesti kaikkia yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia ⇒ sekä muita yrityksiä, jos niitä pidetään kelpoisina 2 kohdan mukaisesti ⇐ . Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että yritys, jolle on myönnetty käyttöoikeus numerointialueeseen, ei syrji muita sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajia niiden palvelujen käyttöön tarvittavien numeroiden osalta.

↓ uusi

4. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä muiden kuin maantieteellisten numerovarojensa numeroalue, jota voidaan käyttää muiden sähköisten viestintäpalvelujen kuin henkilöiden välisen viestinnän tarjoamiseen kaikkialla unionissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 531/2012 ja sen nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten sekä tämän direktiivin 91 artiklan 2 kohdan soveltamista. Jos numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia on annettu 2 kohdan mukaisesti muille yrityksille kuin sähköisten viestintäverkkojen tai – palvelujen tarjoajille, tätä kohtaa on sovellettava kyseisten yritysten tarjoamiin erityispalveluihin. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että edellytykset sellaisten numeroiden käyttöä koskeville oikeuksille, joita käytetään palvelujen tarjoamiseen maatunnuksen jäsenvaltion ulkopuolella, eivät ole tiukempia kuin edellytykset ja niiden noudattamisen valvonta, joita sovelletaan maatunnuksen jäsenvaltion sisällä tarjottaviin palveluihin. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myös varmistettava, että palveluntarjoajat, jotka käyttävät maatunnuksensa numeroita muissa jäsenvaltioissa, noudattavat numeroiden käyttöön liittyviä kuluttajansuojaa koskevia ja muita kansallisia sääntöjä, joita sovelletaan jäsenvaltioissa, joissa numeroita käytetään. Tämä velvollisuus ei rajoita kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten lainvalvontavaltuuksia.

Yhteistyöelimen on avustettava kansallisia sääntelyviranomaisia niiden koordinoimissa toimintaansa numerovarojen ja oman alueen ulkopuolisen käytön tehokkaan hallinnoinnin turvaamiseksi sääntelykehyksen mukaisesti.

Yhteistyöelimen on perustettava sellaisille numeroille, jotka ovat oikeutettuja oman alueen ulkopuoliseen käyttöön, keskusrekisteri, johon kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava asiaa koskevat tiedot.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tunnus 00 on vakiomuotoinen ulkomaanpuhelutunnus. Erityisjärjestelyjä puhelujen soittamiseksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien vierekkäisten alueiden välillä voidaan toteuttaa tai jatkaa. Tällaisista järjestelyistä on ilmoitettava loppukäyttäjille näillä alueilla.

Jäsenvaltiot voivat sopia yhteisen numerointisuunnitelman käytöstä kaikissa tai tietyissä numeroluokissa.

6. Jäsenvaltioiden on edistettävä numerovarojen langatonta toimittamista – jos se on teknisesti toteutettavissa – jotta muiden loppukäyttäjien kuin kuluttajien, erityisesti koneiden välisten palvelujen tarjoajien ja käyttäjien, olisi helpompi vaihtaa sähköisten viestintäverkkojen ja – palvelujen tarjoajaa.

↓ 2002/21/EY

37. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset numerointisuunnitelmat ja niihin tehtävät lisäykset ja muutokset julkaistaan, jolloin julkaisemista voidaan rajoittaa ainoastaan kansallisen turvallisuuden perusteella.

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 12 kohdan b alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

48. Jäsenvaltioiden on tuettava erityisnumeroiden tai numerointialueiden yhdenmukaistamista yhteisössä ☒ unionissa ☒ silloin, kun se edistää sekä sisämarkkinoiden toimintaa että yleiseurooppalaisten palvelujen kehittämistä. Komissio ⇒ jatkaa markkinoiden kehittymisen seurantaa ja osallistuu päätöksentekoon kansainvälisissä organisaatioissa ja foorumeilla, joissa numeroista päätetään. Jos komissio pitää sitä perusteltuna ja aiheellisenä, se ⇐ voi toteuttaa tältä osin asianmukaisia teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä ⇒ sisämarkkinoiden eduksi, jotta voidaan puuttua siihen, jos valtioiden rajat ylittävään tai koko Euroopan laajuiseen numeroiden kysyntään ei pystytä vastaamaan, mikä muodostaisi kaupan esteen jäsenvaltioiden välille ⇐ .

⇒ Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 110 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. ⇐ Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

↓ 2002/21/EY

5. Silloin kun se on tarpeen palvelujen maailmanlaajuisen yhteentoimivuuden varmistamiseksi, jäsenvaltioiden on sovitettava yhteen kannanottojaan kansainvälisissä organisaatioissa ja foorumeissa, joissa tehdään päätöksiä sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen numerointiin, nimeämiseen ja osoitteisiin liittyvissä kysymyksissä.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 3 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

88 artikla

Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeudet ☒ käyttöä koskevien oikeuksien myöntäminen ☒

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä yleisvaltuutuksen alaisten radiotaajuuksien käyttöä. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa myöntää yksittäisiä käyttöoikeuksia

haitallisten häiriöiden välttämiseksi,

palvelun teknisen laadun turvaamiseksi,

taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi, tai

jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelemien yleisen edun mukaisten muiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

21. Jos on välttämätöntä myöntää yksittäisiä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia, ⇒ kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ jäsenvaltioiden on myönnettävä tällainen oikeus pyynnöstä kaikille yrityksille, jotka tarjoavat 312 artiklassa tarkoitettuja yleisvaltuutuksen mukaisia ☒ sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja ☒ palveluja tai verkkoja, jollei tämän direktiivin 613 artiklan ja 7 artiklan sekä 41 21 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännöksistä ja muista tällaisten voimavarojen tehokkaan käytön tämän direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti varmistavista säännöistä muuta johdu. ⇒ Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat myös myöntää numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia muille yrityksille kuin sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoajille 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti. ⇒ 2. Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksien ☒ käyttöä koskevien oikeuksien ☒ myöntämismenettelyjen on oltava avoimia, puolueettomia, läpinäkyviä, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia ja radiotaajuuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan säännösten mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden erityisperusteiden ja menettelyjen soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat määritelleet radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseksi radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti. Poikkeusta avoimia myöntämismenettelyjä koskevasta vaatimuksesta voidaan soveltaa tapauksissa, joissa radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien myöntäminen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille on tarpeen jäsenvaltioiden yhteisön oikeuden mukaisesti määrittelemän yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi.

Käyttöoikeuksia ⇒ Numeroiden ⇒ ☒ käyttöä koskevia oikeuksia ☒ myöntäessään ⇒ kansallisten sääntelyviranomaisten ⇒ jäsenvaltioiden on ilmoitettava, voiko oikeuksien haltija siirtää kyseiset oikeudet ja millä ehdoin. Radiotaajuuksien osalta tällaisten säännösten on oltava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 ja 9 b artiklan mukaisia.

Jos ⇒ kansalliset sääntelyviranomaiset ⇒ jäsenvaltiot myöntävät määräaikaista käyttöoikeuksia ☒ käyttöä koskevia oikeuksia ☒, määräajan on oltava tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukainen tavoiteltavaa päämäärää silmällä pitäen, ja siinä on otettava huomioon tarve jättää riittävästi aikaa investointien kuoletukselle.

Kun radiotaajuuksien yksittäinen käyttöoikeus myönnetään vähintään kymmeneksi vuodeksi ja sitä ei voida siirtää tai vuokrata yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on varmistettava, erityisesti oikeudenhaltijan perustellusta pyynnöstä, että perusteita yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiselle sovelletaan ja noudatetaan luvan voimassaoloaikana. Jos kyseiset perusteet eivät enää ole sovellettavissa, yksittäinen käyttöoikeus muutetaan radiotaajuuksien käytön yleisvaltuutukseksi etukäteisilmoituksella kohtuullisen ajan kuluttua, tai se tehdään vapaasti siirrettäväksi tai vuokrattavaksi yritysten kesken direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti.

3. Päätökset käyttöoikeuksien ⇒ numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien ⇒ myöntämisestä on tehtävä, niistä on ilmoitettava ja ne on julkistettava mahdollisimman pian sen jälkeen, kun kansallinen sääntelyviranomainen on saanut täydellisen hakemuksen, ja kolmen viikon kuluessa sellaisten numeroiden osalta, jotka on kansallisessa numerointisuunnitelmassa varattu tiettyihin tarkoituksiin, ja kuuden viikon kuluessa sellaisten radiotaajuuksien osalta, jotka on kansallisessa radiotaajuussuunnitelmassa varattu sähköisten viestintäpalvelujen käyttöön. Jälkimmäinen määräaika ei rajoita radiotaajuuksien tai kiertoratapaikkojen käyttöä koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

4. Jos asianomaisten osapuolten direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 623 artiklan mukaisesti tapahtuneen kuulemisen jälkeen on päätetty, että ☒ taloudelliselta arvoltaan

poikkeuksellisten numeroiden käyttöä koskevat oikeudet ~~poikkeuksellista taloudellista arvoa omaavia numeroita koskevat käyttöoikeudet~~ on myönnettävä kilpailuun perustuvalla tai vertailevalla valintamenettelyllä, ~~⇒ kansalliset sääntelyviranomaiset~~ ~~⇒ jäsenvaltiot~~ voivat pidentää kolmen viikon enimmäismääräaikaa enintään kolmella viikolla.

~~Radiotaajuuksien jakamista koskevaan kilpailuun perustuvaan tai vertailevaan valintamenettelyyn sovelletaan 7 artiklaa.~~

5. ~~Jäsenvaltiot~~ ~~⇒ Kansalliset sääntelyviranomaiset~~ eivät saa rajoittaa myönnettävien käyttöoikeuksien määrää, paitsi jos tämä on välttämätöntä ~~⇒ numerovarojen~~ ~~radiotaajuuksien~~ tehokkaan käytön varmistamiseksi ~~7 artiklan mukaisesti.~~

~~6. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on varmistettava, että radiotaajuuksia käytetään tehokkaasti ja tosiasiallisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Niiden on varmistettava, ettei radiotaajuuksien käyttöoikeuksien siirto tai kerääminen vääristä kilpailua. Tätä varten jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä, kuten radiotaajuuksien käyttöoikeuden myyntiin valtuuttaminen tai käyttöoikeuden vuokraaminen.~~

↓ uusi

6. Jos numeroiden käyttöä koskevaan oikeuteen sisältyy niiden oman alueen ulkopuolinen käyttö unionissa 87 artiklan 4 kohdan mukaisesti, kansallisen sääntelyviranomaisen on liitettävä käyttöä koskevaan oikeuteen erityisehtoja, jotta voidaan varmistaa jäsenvaltiossa, jossa numeroita käytetään, sovellettavien kansallisten kuluttajansuojasääntöjen ja kaikkien numeroiden käyttöä koskevien kansallisten lakien noudattaminen.

Jos toisen jäsenvaltion kansallinen sääntelyviranomainen esittää pyynnön, jossa se osoittaa asiaa koskevien kansallisten kuluttajansuojasääntöjen tai numeroita koskevan kansallisen lainsäädäntönsä rikkomisen, sen jäsenvaltion kansallisen sääntelyviranomaisen, jossa numeroiden käyttöä koskevat oikeudet on myönnetty, on toteutettava ensimmäisen alakohdan mukaisesti liitettyjen ehtojen noudattamisen varmistamiseksi toimia 30 artiklan mukaisesti, myös vakavissa tapauksissa peruuttamalla oikeus kyseiselle yritykselle myönnettyjen numeroiden oman alueen ulkopuoliseen käyttöön.

Yhteistyöelimen on helpotettava ja koordinoitava tietojen vaihtamista asiaan liittyvien eri jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten välillä ja varmistettava työskentelyn asianmukainen koordinointi niiden kesken.

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

⇒ uusi

1389 artikla

Numeroiden käyttöä koskevia oikeuksia koskevat maksut

Jäsenvaltiot voivat antaa ~~asianomaiselle viranomaiselle~~ ~~⇒ kansalliselle sääntelyviranomaiselle~~ mahdollisuuden asettaa maksuja ~~radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöä koskevien oikeuksien johdosta koskevia maksuja tai maksuja oikeuksista asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen, tarkoituksena näiden voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistaminen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä maksut ovat objektiivisesti perusteltavissa,~~

avoimia, syrjimättömiä ja tavoitteeseen nähden oikeasuhteisia, ja niiden on otettava huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 3 8 artiklassa esitetyt tavoitteet.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 17 kohta

27 artikla

Eurooppalaiset tunnusnumerot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tunnus 00 on vakiomuotoinen ulkomaanpuhelutunnus. Erityisjärjestelyjä puhelujen soittamiseksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien vierekkäisten alueiden välillä voidaan toteuttaa tai jatkaa. Tällaisista järjestelyistä on ilmoitettava loppukäyttäjille näillä alueilla.

2. Yhteisössä perustetulle ja komission nimeämälle oikeushenkilölle on myönnettävä yksinomainen vastuu eurooppalaisen numeroavaruuden (ETNS) hallinnoinnista ja edistämisestä, numeroiden myöntäminen mukaan lukien. Komissio hyväksyy tarvittavat täytäntöönpanosäännöt.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki yleisesti saatavilla olevia, ulkomaanpuhelut mahdollistavia puhelinpalveluja tarjoavat yritykset välittävät kaikki ETNS-alueelle menevät ja sieltä tulevat puhelut samanlaisin hinnoin kuin muihin jäsenvaltioihin menevät ja niistä tulevat puhelut.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 18 kohta

27 a artikla

Yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaiset puhelinnumerot, myös kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä 116-alkuiseen kansalliseen numerointialueeseen kuuluvia erityispuhelinnumeroita, jotka on määritelty 116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyssä komission päätöksessä 2007/116/EY¹⁰³. Jäsenvaltioiden on kannustettava alueellaan niiden palvelujen tarjontaa, joita varten numerot on varattu.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää 116-numerointialueella tarjottuja palveluja mahdollisimman suuressa määrin. Sen edistämiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää mainittuja palveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, toteutettavien toimenpiteiden on perustuttava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti julkaistujen standardien tai eritelmien noudattamiseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaiset saavat riittävästi tietoa 116-numerointialueella tarjottujen palvelujen olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu eri jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.

¹⁰³ EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.

~~4. Jäsenvaltioiden on kaikkiiin 116-numerointialueen numeroihin yleisesti 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti sovellettavien toimenpiteiden lisäksi pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että kansalaiset voivat käyttää vihjepuhelinta, johon voi tehdä ilmoituksen kadonneista lapsista. Vihjepuhelimen on oltava käytettävissä numerossa 116000.~~

~~5. Komissio voi Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä (BEREC) kuultuaan hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä varmistukseen, että 116-numerointialue ja erityisesti kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero 116000 otetaan tosiasiallisesti käyttöön jäsenvaltioissa, sekä taatakseen vammaisten loppukäyttäjien mahdollisuuden käyttää palvelua matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa. Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksyminen ei saa kuitenkaan vaikuttaa näiden palvelujen organisointiin, joka kuuluu edelleen jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.~~

~~Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.~~

↓ uusi

90 artikla

Kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaisilla on käyttöoikeus vihjepuhelinnumeropalveluun kadonneista lapsista ilmoittamiseksi. Vihjepuhelimen on oltava käytettävissä numerossa 116000.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää 116000-numerointialueella tarjottuja palveluja mahdollisimman suuressa määrin. Sen edistämiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää mainittuja palveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, toteutettavien toimenpiteiden on perustuttava 39 artiklan mukaisesti julkaistujen standardien tai eritelmien noudattamiseen.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 19 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~289~~1 artikla

~~Mahdollisuus käyttää numeroita ja palveluja~~ Numerojen ja palvelujen käyttöoikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~toimivaltaiset~~ kansalliset ☒ sääntelyviranomaiset ☒ viranomaiset toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet – jos ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa ja lukuun ottamatta tilannetta, jossa ~~vastaanottava tilaaja~~ ⇒ loppukäyttäjä ⇐ on kaupallisista syistä rajoittanut tietyiltä maantieteellisiltä alueilta tulevia puheluja – sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjät voivat:

a) saada ja käyttää palveluja käyttäen yhteisön ☒ unionin ☒ alueella muita kuin maantieteellisiä numeroita; ja

b) operaattorin käyttämästä tekniikasta ja laitteista riippumatta käyttää kaikkia yhteisössä ☒ unionissa ☒ tarjottuja numeroita, kuten jäsenvaltioiden kansallisiin

numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita, ~~ETNS:n numeroita~~ ja kansainvälisiä ilmaisnumeroita (UIFN).

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~toimivaltaiset viranomaiset~~ ⇒ kansalliset sääntelyviranomaiset ⇐ voivat vaatia yleisesti saatavilla olevia viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavia yrityksiä estämään tapauskohtaisesti numeroiden tai palvelujen käytön, jos tämä on perusteltua petosten tai väärinkäytösten vuoksi, ja vaatia, että tällaisissa tapauksissa sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat pidättävät kyseisestä yhteenliittämisestä tai muista palveluista saadut tulot.

~~III LUKU~~

~~CHAPTER III~~

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 10 kohta (mukautettu)

~~TIETYILLÄ VÄHITTÄISMARKKINOILLA HUOMATTAVAN MARKKINAVOIMAN OMAAVIEN YRITYSTEN SÄÄNTELY~~

↓ 2002/22/EY (mukautettu)

~~17 artikla~~

~~Vähittäispalvelujen sääntely~~

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 12 kohdan a alakohta (mukautettu)

~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat asianmukaisia sääntelyvelvollisuuksia yrityksille, joilla on todettu olevan tietyillä vähittäismarkkinoilla huomattava markkinavoima direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 14 artiklan mukaisesti, jos:~~

~~— a) kansallinen sääntelyviranomainen toteaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti toteutetun markkina-analyysin tuloksena, että mainitun direktiivin 15 artiklan mukaisesti määritellyillä tietyillä vähittäismarkkinoilla ei ole todellista kilpailua; ja~~

~~— b) kansallinen sääntelyviranomainen päättyy siihen, että direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9–13 artiklassa säädettyjen velvollisuuksien avulla ei saavuteta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa määritellyjä tavoitteita.~~

↓ 2002/22/EY (mukautettu)

~~2. Edellä 1 kohdassa säädetyn mukaisesti asetettavien velvollisuuksien on perustuttava havaitun ongelman luonteeseen ja niiden on oltava oikeasuhteisia ja perusteltuja direktiivin 2001/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteisiin nähden. Asetettaviin velvollisuuksiin voi sisältyä vaatimuksia siitä, että huomattavan markkinavoiman omaaviksi todetut yritykset eivät~~

~~peri kohtuuttomia hintoja, eivät estä markkinoille pääsyä tai rajoita kilpailua asettamalla hinnat liian alhaisiksi, eivät suosi epäasianmukaisesti tiettyjä loppukäyttäjiä tai niputa palveluja kohtuuttomasti yhteen. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat loppukäyttäjien etujen suojelemiseksi ja todellisen kilpailun edistämiseksi soveltaa tällaisiin yrityksiin asianmukaisia vähittäishintakattoja koskevia toimenpiteitä, toimenpiteitä yksittäisten hinnoittelujen valvomiseksi tai toimenpiteitä hintojen määrittämiseksi kustannuslähteisesti tai vastaavilla markkinoilla käytettävän hinnoittelun mukaisesti.~~

~~4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava sellaisen yrityksen osalta, jonka vähittäishintoja säännellään tai jonka vähittäiskauppaa valvotaan muutoin, että sovelletaan tarpeellisia ja asianmukaisia kustannuslaskentajärjestelmiä. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määritellä käytettävän menettely- ja kirjanpitolavan. Hyväksytyn riippumattoman elimen on tarkastettava kustannuslaskentajärjestelmän noudattaminen. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että vuosittain julkaistaan lausunto, jossa todetaan, onko sitä noudatettu.~~

~~5. Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa soveltaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vähittäishintojen sääntelymenetelmiä maantieteellisiin markkinoihin eikä käyttäjämarkkinoihin, jos ne ovat vakuuttuneet, että kyseisillä markkinoilla vallitsee todellinen kilpailu, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklan 2 kohdan ja 10 artiklan soveltamista.~~

↓ uusi

III OSASTO: LOPPUKÄYTTÄJIEN OIKEUDET

92 artikla

Syrjimättömyys

Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajat eivät saa soveltaa loppukäyttäjiin syrjiviä käyttöoikeuksiin tai käyttöön liittyviä vaatimuksia tai ehtoja loppukäyttäjän kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella, paitsi jos tällaiset erot ovat objektiivisesti perusteltuja.

↓ 2015/2120 8 artikla
(mukautettu)
⇒ uusi

93 artikla

☒ Perusoikeuksien suoja ☒

~~31. Loppukäyttäjille tarkoitettujen sähköisissä viestintäverkoissa tarjottavien palvelujen ja sovellusten ~~saatavuutta~~ ☒ käyttöoikeutta ☒ tai käyttöä koskevissa kansallisissa toimenpiteissä on kunnioitettava ☒ Euroopan unionin perusoikeuskirjalla ja unionin lainsäädännön yleisillä periaatteilla taattuja ☒ luonnollisten henkilöiden perusoikeuksia ja -vapauksia, myös suhteessa yksityisyyteen ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisena kuin se määritellään ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklassa.~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 1
kohdan b alakohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~3 a. Jäsenvaltioiden toimenpiteissä, jotka koskevat loppukäyttäjien oikeutta käyttää palveluja ja sovelluksia sähköisissä viestintäverkoissa taikka tällaista käyttöä, on otettava huomioon luonnollisten henkilöiden perusoikeudet ja vapaudet, sellaisina kuin ne taataan Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) ja yhteisön oikeuden yleisissä periaatteissa.~~

2. Tällaisia toimenpiteitä, jotka koskevat loppukäyttäjien ☒ käyttöoikeutta palveluihin ja sovelluksiin ☒ ~~oikeutta käyttää palveluja ja sovelluksia~~ sähköisissä viestintäverkoissa taikka tällaista käyttöä ja joilla todennäköisesti rajoitetaan näitä perusoikeuksia tai -vapauksia, saa toteuttaa ainoastaan, jos ne ovat ⇒ niistä säädetään lainsäädännössä sekä kyseisten oikeuksien ja vapauksien keskistä sisältöä kunnioittaen ja jos ne ovat ⇐ asianmukaisia, oikeasuhteisia ja välttämättömiä ~~demokraattisessa yhteiskunnassa~~, ja ⇒ vastaavat tosiasiallisesti unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita tai tarvetta suojella muiden henkilöiden oikeuksia ja vapauksia ⇐ ~~niiden toteuttamiseen on sovellettava Euroopan ihmisoikeussopimuksen (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi) ja~~ ☒ Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan ja ☒ yhteisön ☒ unionin ☒ oikeuden yleisten periaatteiden ☒ mukaisesti ☒ ~~mukaisia riittäviä menettelytapoja~~, mukaan lukien tehokas oikeussuoja ja oikeudenmukainen oikeudenkäynti. Sen vuoksi näitä toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan ottamalla asianmukaisella tavalla huomioon syyttömyysolettaman periaate ja oikeus yksityisyyteen. On taattava etukäteen tapahtuva, oikeudenmukainen ja puolueeton käsittely, mukaan lukien asianomaisen henkilön tai asianomaisten henkilöiden oikeus tulla kuulluksi, ottaen huomioon asianmukaisten edellytysten ja menettelyllisten järjestelyjen tarve asianmukaisesti osoitetuissa kiireellisissä tapauksissa ~~Euroopan ihmisoikeussopimuksen (Yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi)~~ ☒ Euroopan unionin perusoikeuskirjan ☒ mukaisesti. Oikeus tehokkaaseen ja oikea-aikaiseen tuomioistuINVALVONTAAN on taattava.

↓ uusi

94 artikla

Yhdenmukaistamisen taso

Ellei tässä osastossa toisin säädetä, jäsenvaltiot eivät saa kansallisessa lainsäädännössään pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä osastossa vahvistetuista säännöksistä poikkeavia säännöksiä eivätkä myöskään tiukempia tai sallivampia säännöksiä kuluttajan suojan erilaisen tason varmistamiseksi.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 14
kohta

~~20 artikla~~

Sopimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilatessaan palveluja, joissa tarjotaan liittymä yleiseen viestintäverkkoon, ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja, kuluttajilla, ja muilla sitä pyytävillä loppukäyttäjillä, on mahdollisuus tehdä sopimus tällaista liittymää ja/tai tällaisia palveluja tarjoavan yrityksen tai yritysten kanssa. Sopimuksessa on yksilöitävä selvässä, kattavassa ja helposti saatavassa muodossa ainakin

a) yrityksen nimi ja osoite;

b) tarjotut palvelut, mukaan lukien erityisesti

se, tarjotaanko hätäpalveluja ja soittajan sijainnin paikantamista, ja mahdolliset 26 artiklan mukaisten hätäpalvelujen tarjoamista koskevat rajoitukset,

tiedot kaikista muista palvelujen ja sovellusten saatavuutta ja/tai käyttöä rajoittavista ehdoista, kun kyseiset ehdot ovat sallittuja yhteisön lainsäädännön mukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla,

tarjottavien palvelujen laadun vähimmäistaso, mukaan lukien perusliittymän toimitusaika ja tarvittaessa muut kansallisten sääntelyviranomaisten määrittelemät palvelun laatua koskevat muuttujat,

tiedot kaikista menettelyistä, joita yritys on ottanut käyttöön mitataksaan ja muokataksaan tietoliikennettä välttääkseen verkkoyhteyden kuormittumisen tai ylikuormittumisen, sekä tiedot siitä, miten nämä menettelyt saattavat vaikuttaa palvelun laatuun,

tarjottavat ylläpitopalvelutyypit ja asiakastukipalvelut sekä menetelmät yhteyden saamiseksi näihin palveluihin,

kaikki toimitettavan päätelaitteen käyttöä koskevat rajoitukset, jotka palveluntarjoaja on määrännyt;

c) jos on olemassa 25 artiklan mukainen velvollisuus, tilaajan valinnat siitä, sisällytetäänkö hänen henkilötietojaan luetteloon, ja mitä tietoja siinä mainitaan;

d) yksityiskohtaiset tiedot hinnoista ja maksuista, mukaan lukien menetelmät, joiden avulla voidaan saada ajantasaiset tiedot kaikista sovellettavista hinnoista ja ylläpitomaksuista, tarjotut maksumenetelmät ja maksumenetelmästä johtuvat kustannusten erot;

e) sopimuksen kesto sekä palvelujen ja sopimuksen uusimiseen ja irtisanomiseen sovellettavat ehdot, mukaan lukien

kaikki edullisempien ehtojen saamiseksi tarvittavat vähimmäiskäyttöä tai vähimmäiskestoja koskevat vaatimukset,

numeroiden ja muiden tunnisteen siirrettävyyteen liittyvät maksut,

maksut, jotka peritään sopimuksen päättyessä, mukaan lukien päätelaitteista perittävät maksut; f) mahdolliset korvausmenettelyt ja ne hyvitysmenettelyt, joita sovelletaan, jos palvelun laatu ei ole sovitun tasoinen;

g) keinot riitojen ratkaisumenettelyn aloittamiseksi 34 artiklan mukaisesti;

h) minkä tyyppisiä toimia yritys voi toteuttaa tietoturvan tai tietojen eheyden vaarantuessa taikka uhkien tai haavoittuvuuksien johdosta.

Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että sopimus sisältää sellaiset 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tarjotun palvelun kannalta merkitykselliset tiedot, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tätä tarkoitusta varten toimittaneet ja jotka koskevat sähköisten viestintäverkkojen ja

palveluiden käyttämistä laittomiin tarkoituksiin tai haitallisen sisällön levittämiseen sekä sitä, miten henkilön turvallisuutta, yksityisyyden suojaa ja henkilötietoja uhkaavilta riskeiltä suojaudutaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilaajilla on oikeus sanoa irti sopimuksensa seuraamuksitta heti kun heille on ilmoitettu sopimusehtoihin aiotuista muutoksista, joita sähköisiä viestintäpalveluja ja/tai verkkoja tarjoavat yritykset ehdottavat. Tilaajille on annettava riittävästi tietoa näistä muutoksista vähintään yhtä kuukautta ennen niiden toteuttamista ja heille on ilmoitettava samanaikaisesti, että heillä on oikeus sanoa irti sopimuksensa seuraamuksitta, jos he eivät hyväksy uusia ehtoja. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrittää tällaisten ilmoitusten muodon.

↕ uusi

Article 95

Sopimukseen liittyvät tietovaatimukset

1. Ennen kuin sopimus tai sitä vastaava tarjous sitoo kuluttajaa, yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen, jotka eivät ole numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja, tarjoajien on annettava direktiivin 2011/83/EU 5 ja 6 artiklan mukaisesti vaaditut tiedot riippumatta mahdollisen maksun suuruudesta, sekä seuraavat tiedot selkeästi ja ymmärrettävästi:

a) osana kunkin tarjottavan palvelun keskeisiä ominaisuuksia:

i) palvelujen laadun vähimmäistasot siinä määrin kuin niitä tarjotaan ja yhteistyöelimen sidosryhmien kuulemisen jälkeen tiiviissä yhteistyössä komission kanssa antamien suuntaviivojen mukaisesti seuraavien osalta:

- internetyhteyspalvelut: vähintään vasteaika, viivevaihtelu ja pakettihävikki
- yleisesti saatavilla olevat numeroihin perustuvat henkilöiden väliset viestintäpalvelut: vähintään perusliittymän toimitusaika, vian todennäköisyys, puhelun merkinannon viiveet ja
- asetuksen 2015/2120 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut muut palvelut kuin internetyhteyspalvelut: varmistetut erityiset laatuparametrit,

ii) jäljempänä sanotun rajoittamatta loppukäyttäjien oikeutta käyttää valitsemiaan päätelaitteita asetuksen 2015/2120/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, palveluntarjoajan mahdollisesti asettamat rajoitukset toimitettujen päätelaitteiden käytölle;

b) mahdolliset korvausmenettelyt ja ne hyvitysmenettelyt, joita sovelletaan, jos palvelun laatu ei ole sovitun tasoinen;

c) osana hintatietoja:

i) yksityiskohtaiset tiedot sopimukseen sisältyvistä hinnoittelumalleista ja tarvittaessa viestintävolyyymeista (MB, minuutit, tekstiviestit) myös laskutuskausittain, ja lisäyksikköjen hinta,

ii) hintatiedot kaikista numeroista ja palveluista, joihin sovelletaan erityisiä hinnoittelu-ehtoja; yksittäisten palveluluokkien osalta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia, että tällaiset tiedot annetaan välittömästi ennen puhelun yhdistämistä;

iii) palveluyhdistelmien ja sekä palveluja että laitteita sisältävien palvelukokonaisuuksien tapauksessa kokonaisuuden yksittäisten osien hinta, jos niitä markkinoidaan myös erikseen,

iv) yksityiskohtaiset tiedot myynnin jälkeisistä palveluista ja ylläpitomaksuista, ja

v) menetelmät, joiden avulla voi saada ajantasaisia tietoja kaikista sovellettavista tariffeista ja ylläpitomaksuista;

d) osana tietoja sopimuksen kestosta ja sen uusimista ja irtisanomista koskevista ehdoista;

i) kaikki edullisempien ehtojen saamiseksi tarvittavat vähimmäiskäyttöä tai vähimmäiskestoja koskevat vaatimukset,

ii) kaikki palveluntarjoajan vaihtamiseen sekä numeroiden ja muiden tunnisteen siirrettävyyteen liittyvät maksut sekä korvausjärjestelyt vaihtoon liittyvän viivästymisen tai väärinkäytösten varalta;

iii) sopimuksen ennakko- tai irtisanomisesta mahdollisesti perittävät maksut, mukaan lukien kustannusten takaisinmaksu päätelaitteista ja muista tarjouseduista ;

iv) palveluyhdistelmien osalta palvelukokonaisuuden tai sen osien irtisanomisehdot;

e) yksityiskohtaiset tiedot tuotteista ja palveluista, jotka on suunniteltu vammaisia loppukäyttäjää varten, ja siitä, miten näiden tietojen päivitykset voi saada;

g) keinot riitojen ratkaisumenettelyn aloittamiseksi 25 artiklan mukaisesti;

h) toimet, joita yritys voi toteuttaa tietoturvan tai tietojen eheyden vaarantuessa taikka uhkien tai haavoittuvuuksien johdosta.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi yleisesti saatavilla olevien numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen tarjoajien on annettava seuraavat tiedot selkeästi ja ymmärrettävästi:

– teknisen toteuttavuuden puutteista mahdollisesti johtuvat rajoitukset hätäpalvelujen ja/tai soittajan sijaintia koskevan tiedon saatavuudessa;

– loppukäyttäjän oikeus päättää, antaako hän tietojaan ja mitä tietoja itsestään numerotiedotuspalveluun direktiivin 2002/58/EY mukaisesti;

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa sovelletaan myös mikro- tai pienyrityksiin loppukäyttäjinä, elleivät ne ole nimenomaisesti sopineet jättäytyvänsä kaikkien kyseisten säännösten tai osan niistä ulkopuolelle,

4. Internetyhteyspalvelujen tarjoajien on annettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot asetuksen (EU) 2015/2120 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavien tietojen lisäksi.

5. Yhteistyöelin tekee viimeistään [voimaantulo + 12 kuukautta] päätöksen sopimustiivistelmän mallista, jossa esitetään keskeiset osat 1 ja 2 kohdan mukaisista tietovaatimuksista. Näihin keskeisiin osiin on sisällyttävä vähintään täydelliset tiedot seuraavista:

a) palveluntarjoajan nimi ja osoite,

b) kunkin tarjottavan palvelun keskeiset ominaisuudet,

c) eri palvelujen hinnat,

d) sopimuksen voimassaoloaika sekä ehdot sen uusimiselle ja irtisanomiselle,

- e) tieto siitä, missä määrin tuotteet ja palvelut on suunniteltu vammaisille loppukäyttäjille,
- f) internetyhteyspalvelujen osalta asetuksen (EU) 2015/2120 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot.

Palveluntarjoajien, joihin sovelletaan 1–4 kohdan mukaisia velvollisuuksia, on täytettävä vaadittavat tiedot asianmukaisesti sopimustiivistelmän malliin ja annettava se kuluttajille ja mikro- ja pienyrityksille ennen sopimuksen tekemistä. Sopimustiivistelmän malli muodostaa erottamattoman osan sopimusta.

6. Internetyhteyspalvelujen ja yleisesti saatavilla olevien numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen tarjoajien on tarjottava loppukäyttäjille mahdollisuutta seurata kunkin tällaisen palvelun käyttöä, josta laskutetaan joko käytetyn ajan tai määrän perusteella. Tähän on sisällyttävä oikeus saada ajan tasalla olevat tiedot hinnoittelumalliin sisältyvien palvelujen käytöstä.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 14 kohta

21 artikla

Avoimuus ja tietojen julkaiseminen

~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat velvoittaa yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset julkaisemaan avoimia, vertailukelpoisia, riittäviä ja ajantasaisia tietoja hinnoista ja kaikista sopimuksen päättymiseen liittyvistä maksuista sekä loppukäyttäjille ja kuluttajille tarjoamiensa palvelujen käyttöoikeuteen ja käyttöön sovellettavista vakioehdoista liitteen II mukaisesti. Tällaiset tiedot on julkaistava selvässä, kattavassa ja helposti saatavassa muodossa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa lisävaatimuksia, jotka koskevat julkaistavien tietojen muotoa.~~

~~2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä vertailukelpoisten tietojen tarjoamista esimerkiksi interaktiivisten oppaiden tai vastaavien tekniikoiden avulla, jotta loppukäyttäjät ja kuluttajat voivat arvioida itsenäisesti vaihtoehtoisten käyttötapojen kustannuksia. Jos tällaisia järjestelyjä ei ole saatavilla markkinoilla veloituksetta tai kohtuulliseen hintaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa tällaiset oppaat tai tekniikat saataville itse tai kolmannen osapuolen hankintana. Kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää korvauksetta sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten julkaisemia tietoja tällaisten interaktiivisten oppaiden tai samankaltaisten tekniikoiden myyntiä tai saataville asettamista varten.~~

~~3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset kykenevät velvoittamaan yleisiä sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset muun muassa:~~

- ~~a) antamaan tilaajille hintatietoja kaikista tiettyjen hinnoitteluehtojen alaisista palveluista; yksittäisten palveluluokkien osalta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia, että tällaiset tiedot annetaan välittömästi ennen puhelun yhdistämistä;~~
- ~~b) ilmoittamaan tilaajille hätäpalvelujen tai soittajan sijaintitietojen saatavuuteen liittyvistä muutoksista heidän tilaamassaan palvelussa;~~

c) ilmoittamaan tilaajille kaikista muista palvelujen ja sovellusten saatavuutta ja/tai käyttöä rajoittavien ehtojen muutoksista, kun kyseiset ehdot ovat sallittuja yhteisön lainsäädännön mukaisen kansallisen lainsäädännön nojalla;

d) ilmoittamaan tiedot kaikista menettelyistä, joita palveluntarjoaja on ottanut käyttöön mitataksaan ja muokataksaan tietoliikennettä välttääkseen verkkoyhteyden kuormittumisen tai ylikuormittumisen, sekä siitä, miten nämä menettelyt saattavat vaikuttaa palvelun laatuun;

e) ilmoittamaan tilaajille heidän oikeudestaan päättää, mainitaanko heidän henkilötietonsa luettelossa ja minkätyyppisiä tietoja luettelossa mainitaan, direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklan mukaisesti; sekä

f) säännöllisesti ilmoittamaan vammaisille tilaajille heille tarkoitettuja tuotteita ja palveluja koskevista yksityiskohdista.

Kansainväliset sääntelyviranomaiset voivat edistää itsesääntely- tai yhteissääntelytoimia ennen velvoitteiden asettamista, jos tämä katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

4. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että 3 kohdassa tarkoitetut yritykset jakavat tarvittaessa veloituksetta yleiseen etuun liittyvää tietoa olemassa oleville ja uusille tilaajille käyttäen niitä samoja keinoja, joita ne käyttävät tavanomaisesti tilaajien kanssa viestiesään. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on tuotettava tieto vakio muodossa, ja sen on sisällettävä muun muassa seuraavat asiat:

a) tavallisimmat sähköisten viestintäpalveluiden käyttötavat liittyen laittomaan toimintaan tai haitallisen sisällön levittämiseen etenkin, kun tämä voi haitata muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien noudattamista, mukaan lukien tekijänoikeuteen ja siihen liittyvään oikeuteen kohdistuvat rikkomukset ja niiden oikeudelliset seuraukset; sekä

b) keinot henkilön turvallisuuden, yksityisyyden ja henkilötietojen suojaamiseksi sähköisiä viestintäpalveluja käytettäessä.

↓ uusi

96 artikla

Avoimuus, tarjousten vertailu ja tietojen julkaiseminen

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat muita yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja kuin numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja, julkaisevat liitteessä VIII tarkoitetut tiedot selkeässä, ymmärrettävässä ja helposti saatavilla olevassa muodossa tai että kansallinen sääntelyviranomainen itse julkaisee ne. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa lisävaatimuksia, jotka koskevat julkaistavien tietojen muotoa.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että loppukäyttäjillä on maksuton käyttöoikeus vähintään yhteen riippumattomaan vertailuvälineeseen, joka mahdollistaa yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen, jotka eivät ole numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja, hintojen ja tariffien sekä palvelun laadun suoritustason vertailun ja arvioinnin.

Vertailuväline on:

- a) oltava toiminnallisesti riippumaton siten, että palveluntarjoajilla on tasapuolinen asema hakutuloksia käytettäessä;
- b) ilmoitettava selvästi omistajat ja operaattorit;
- c) asetettava selkeät ja puolueettomat vertailuperusteet;
- d) käytettävä selkeää ja yksiselitteistä kieltä;
- e) annettava täsmällisiä ja ajantasaisia tietoja sekä ilmoitettava viimeinen päivitysjankkohta;
- f) sisällettävä monia erilaisia tarjouksia, jotka kattavat merkittävän osan alan markkinoista, ja mikäli esitetyt tiedot eivät anna täyttä käsitystä markkinoista, siitä on ilmoitettava selkeästi ennen tulosten esittämistä;
- g) tarjottava tehokas menettely vääristä tiedoista ilmoittamiseksi.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on pyynnöstä sertifioitava vertailuvälineet, jotka täyttävät a–g alakohdan vaatimukset. Kolmansilla osapuolilla on oltava oikeus käyttää veloituksetta yritysten, jotka tarjoavat muita yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja kuin numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja, julkaisemia tietoja tällaisten riippumattomien vertailuvälineiden saataville asettamiseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että internetyhteyksiä tai yleisesti saatavilla olevia numeroihin perustuvia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset jakavat tarvittaessa veloituksetta yleiseen etuun liittyvää tietoa olemassa oleville ja uusille loppukäyttäjille käyttäen niitä samoja keinoja, joita ne käyttävät tavanomaisesti loppukäyttäjien kanssa viestissään. Tällaisessa tapauksessa viranomaisten on tuotettava tieto vakio muodossa, ja sen on sisällettävä muun muassa seuraavat asiat:

- a) tavallisimmat internetyhteyspalvelujen ja yleisesti saatavilla olevien numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen käyttötavat liittyen laittomaan toimintaan tai haitallisen sisällön levittämiseen etenkin, jos se voi haitata muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien noudattamista, mukaan lukien tekijänoikeuteen ja siihen liittyvään oikeuteen kohdistuvat rikkomukset ja niiden oikeudelliset seuraukset; sekä
- b) keinot henkilöturvallisuutta, yksityisyyden suojaa ja henkilötietoja uhkaavilta riskeiltä suojautumiseksi käytettäessä internetyhteyttä ja yleisesti saatavilla olevia numeroihin perustuvia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 14 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

9722 artikla

Palvelujen laatu

1. ~~Otettuaan kaikkien asianomaisten osapuolten näkemykset huomioon jäsenvaltioiden on varmistettava, että~~ Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia
⇒ internetyhteyspalvelujen ja ⇐ yleisesti saatavilla olevien sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai palveluja tarjoavia yrityksiä ⇒ numeroihin perustuvien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen ⇐ ☒ tarjoajia ☒ julkaisemaan loppukäyttäjien käyttöön

vertailukelpoisia, riittäviä ⇒ luotettavia, käyttäjäystävällisiä ⇐ ja ajantasaisia tietoja palvelujensa laadusta sekä toimenpiteistä, joilla on pyritty varmistamaan vammaisten loppukäyttäjien ☒ yhtäläiset käyttöoikeudet ☒ ~~vastaavat mahdollisuudet käyttää näitä verkkoja ja/tai palveluja.~~ Nämä tiedot on pyynnöstä toimitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle ennen niiden julkaisemista.

2. Kansallisten ~~sääntelyviranomaisten~~ ⇒ on, ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen suuntaviivat, yksilöitävä ⇐ ~~voivat yksilöidä muun muassa~~ palvelun laatua koskevat mitattavat muuttujat sekä julkaistavien tietojen sisältöön, ~~muotoon ja julkaisutapaan,~~ mukaan lukien mahdolliset laadunvarmistusmekanismit, ~~sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjien, myös vammaisten loppukäyttäjien, ulottuvilla on kokonaisvaltaista, vertailukelpoista, luotettavaa ja käyttäjäystävällistä tietoa.~~ Tarvittaessa voidaan käyttää ⇒ on käytettävä ⇐ liitteessä ~~III IX~~ mainittuja muuttujia, määritelmiä ja mittausmenetelmiä.

~~3. Estääkseen palvelun heikkenemisen ja liikenteen rajoittumisen tai hidastumisen verkoissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa palvelun laatuun liittyviä vähimmäisvaatimuksia yleisiä viestintäverkkoja tarjoavalle yritykselle tai tarjoaville yrityksille.~~

~~Kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava komissiolle hyvissä ajoin ennen tällaisten vaatimusten asettamista yhteenveto toimien perusteista, suunnitellut vaatimukset sekä ehdotettu toimintatapa. Kyseisten tietojen on myös oltava Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) käytettävissä. Komissio voi tarkasteltuaan kyseisiä tietoja antaa niistä huomautuksia tai suosituksia etenkin varmistaakseen, etteivät suunnitellut vaatimukset vaikuta haitallisesti sisämarkkinoiden toimintaan. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava komission huomautukset tai suositukset mahdollisimman tarkasti huomioon päättäessään vaatimuksista.~~

Tämän kohdan johdonmukaisen soveltamisen edistämiseksi yhteistyöelin vahvistaa [voimaantulo + 18 kuukautta] mennessä, sidosryhmiä kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, suuntaviivat palvelun laatua koskeville parametreille, vammaisia loppukäyttäjiä koskevat parametrit mukaan luettuna, sovellettaville mittausmenetelmille, julkaistavien tietojen sisällölle ja muodolle sekä laadunvarmistusmenetelmille.

↕ uusi

98 artikla

Sopimusten kesto ja irtisanominen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät sopimuksen irtisanomista koskevat ehdot ja menettelyt estä palveluntarjoajien vaihtamista ja että kuluttajien ja muita yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja kuin numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten välisissä sopimuksissa ei sopimuksen alkaessa määrätä sitoumusajasta, joka ylittää 24 kuukautta. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä tai pitää voimassa lyhyempiä alkuperäisiä sitoumusaikoja.

Tätä kohtaa ei sovelleta sellaisen osamaksusopimuksen keston, jossa kuluttaja on erillisellä sopimuksella sopinut fyysisen yhteyden käyttöönoton maksamisesta erissä.

2. Jos sopimuksen tai kansallisen lainsäädännön mukaan määräaikaista sopimusta jatketaan automaattisesti, jäsenvaltion on varmistettava, että ellei kuluttaja ole nimenomaisesti suostunut sopimuksen jatkamiseen, kuluttajilla on alkuperäisen sopimuskauden päätyttyä

oikeus irtisanoa sopimus milloin tahansa yhden kuukauden irtisanomisajalla ja joutumatta vastaamaan muista kustannuksista kuin palvelun tarjoamisen kustannukset irtisanomisaikana.

3. Loppukäyttäjillä on oltava oikeus sanoa sopimus irti kuluitta, kun muiden yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen kuin numeroista riippumattomien henkilöiden välisten viestintäpalvelujen tarjoaja ilmoittaa sopimusehtojen muuttamisesta, paitsi jos ehdotetuista muutoksista on yksinomaan etua loppukäyttäjälle tai ne ovat ehdottoman välttämättömiä lainsäädännön tai sääntelyn muutosten täytäntöönpanemiseksi. Palveluntarjoajien on ilmoitettava tällaisista muutoksista loppukäyttäjille vähintään kuukausi etukäteen, ja ilmoitettava näille samanaikaisesti, että heillä on oikeus sanoa sopimuksensa irti kuluitta, jos he eivät hyväksy uusia ehtoja. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitus tehdään pysyvällä välineellä selkeästi ja ymmärrettävästi sekä loppukäyttäjän sopimuksentekohetkellä valitsemassa muodossa.

4. Jos loppukäyttäjä voi tämän direktiivin, unionin lainsäädännön muiden säännösten tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti irtisanoa yleisesti saatavilla olevaa sähköistä viestintäpalvelua koskevan sopimuksen, loppukäyttäjä ei saa muuta korvausta kuin korvaus sellaisten päätelaitteiden arvosta, jotka liitettiin sopimukseen sitä tehtäessä, ja aikaan suhteutettu (*pro rata temporis*) korvaus mahdollisista muista tarjouseduista, jotka ilmoitettiin sellaisiksi sopimusta tehtäessä. Palveluntarjoajan on poistettava mahdolliset rajoitukset, jotka koskevat päätelaitteiden käyttöä muissa verkoissa, maksutta viimeistään silloin kun kyseinen korvaus maksetaan.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 21 kohta (mukautettu)

2009 artikla

Palveluntarjoajan vaihtamisen helpottaminen ☒ ja numeron siirrettävyys ☒

↓ uusi

1. Internetyhteyspalvelun tarjoajaa vaihdettaessa palveluntarjoajien, joita asia koskee, on annettava loppukäyttäjälle riittävästi tietoja ennen vaihtoa ja sen aikana sekä varmistettava palvelun jatkuvuus. Vastaanottavan palveluntarjoajan on varmistettava, että palvelu aktivoidaan loppukäyttäjän kanssa sovittuna päivänä. Luovuttavan palveluntarjoajan on jatkettava palvelujensa toimittamista entisillä ehdoilla siihen asti, kun vastaanottavan palveluntarjoajan palvelut aktivoidaan. Palvelu ei saa vaihdon aikana olla poissa käytöstä kauempaa kuin yhden työpäivän.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että vaihdot sujuvat loppukäyttäjän kannalta tehokkaasti.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 21 kohta
⇒ uusi

12. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tilaajat ⇒ loppukäyttäjät ⇐, joilla on kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvä numero, voivat halutessaan säilyttää numeronsa liitteessä IVI olevan C osan säännösten mukaisesti riippumatta siitä, mikä yritys palveluja tarjoaa.

23. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että numeron siirrettävyyteen liittyvä hinnoittelu operaattorien ja/tai palveluntarjoajien välillä on kustannuslähtöistä ja että ⇒ loppukäyttäjille ei aiheudu välittömiä kustannuksia ⇐ ~~tilaajille mahdollisesti aiheutuvat välittömät kustannukset eivät estä tilaajaa vaihtamasta palveluntarjoajaa.~~

34. Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa määrätä numeron siirrettävyyttä koskevia kuluttajahintoja kilpailua vääristävällä tavalla, esimerkiksi määräämällä tietyt tai yhteiset kuluttajahinnat.

45. Numeroiden siirtäminen ja niiden aktivointi siirron jälkeen on toteutettava mahdollisimman nopeasti ~~tilaajan esittämästä pyynnöstä. Tilaajien~~ ⇒ Loppukäyttäjien ⇐ , jotka ovat tehneet sopimuksen numeron siirtämisestä toiselle yritykselle, on joka tapauksessa saatava numeronsa aktivoiduksi yhden työpäivän kuluessa ⇒ tällaisen sopimuksen tekemisestä ⇐ .

⇒ Vastaanottavan palveluntarjoajan on johdettava vaihto- ja siirtämisprosessia. ⇐ ~~Toimivaltaiset~~ ~~Kansalliset viranomaiset~~ voivat määrätä numeroiden yleisestä ⇒ vaihto- ja ⇐ siirtämisprosessista, ottaen huomioon sopimuksia koskevat kansalliset säännökset, teknisen toteutettavuuden ja tarpeen varmistaa palvelujen jatkuvuus ⇒ loppukäyttäjälle ⇐ , ~~sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista.~~ Palvelu ei saa siirtämisen aikana missään tapauksessa olla poissa käytöstä kauempaa kuin yhden työpäivän. ⇒ Jos siirto epäonnistuu, luovuttavan palveluntarjoajan on aktivoitava loppukäyttäjän numero uudelleen siihen asti, että siirto onnistuu. ⇐ ~~Toimivaltainen~~ ~~Kansallisten sääntelyviranomaisten~~ on myös ⇒ toteutettava aiheelliset ⇐ ~~otettava tarvittaessa huomioon~~ toimenpiteet ~~tilaajien~~ ⇒ varmistaakseen asianmukaisen tiedottamisen loppukäyttäjille ja loppukäyttäjien ⇐ suojan ~~varmistamiseksi~~ koko vaihtoprosessin ajan ja sen varmistamiseksi, että tilaajien palveluntarjoaja ei vaihdu heidän tahtomattaan.

56. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksille määrätään asianmukaisia seuraamuksia, mukaan luettuna velvoite maksaa ~~tilaajille~~ ⇒ loppukäyttäjille ⇐ korvauksia, jos numeroiden siirtäminen viivästyy tai jos siirtämisen yhteydessä tapahtuu väärinkäytöksiä yritysten toimesta tai nimissä.

~~5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuluttajien ja sähköisen viestinnän palveluja tarjoavien yritysten välisissä sopimuksissa ei sopimuksen alkaessa määrätä sitoumusajasta, joka ylittää 24 kuukautta. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että yritykset tarjoavat käyttäjille mahdollisuuden tehdä enintään 12 kuukauden pituinen sopimus.~~

~~6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät sopimuksen irtisanomista koskevat ehdot ja menettelyt estä palveluntarjoajien vaihtamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sopimuksen vähimmäiskeston soveltamista.~~

↓ uusi

100 artikla

Yhdistetyt tarjoukset

1. Jos kuluttajalle tarjottuun palvelujen tai palvelujen ja tavaroiden yhdistelmään sisältyy vähintään yleisesti saatavilla oleva sähköinen viestintäpalvelu, joka ei ole numeroista riippumaton henkilöiden välinen viestintäpalvelu, 95 artiklaa, 96 artiklan 1 kohtaa, 98 artiklaa ja 99 artiklan 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin kaikkiin yhdistelmän osiin, elleivät toiseen yhdistelmän osaan sovellettavat säännökset ole suotuisampia loppukäyttäjälle.

2. Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen, jotka eivät ole numeroista riippumattomia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja, saman tarjoajan tarjoamien lisäpalvelujen tai -hyödykkeiden tilaaminen ei saa käynnistää uudelleen alkuperäisen sopimuksen sopimuskautta, paitsi jos lisäpalvelut tai -hyödykkeet tarjotaan erityiseen tarjoushintaan, joka kytketään voimassa olevan sopimuksen uusimiseen.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 14 kohta

23101 artikla

Palvelujen saatavuus

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut, joita tarjotaan yleisiä viestintäverkkoja käyttäen, ovat mahdollisimman kattavasti käytettävissä laajamittaisissa verkon toiminnan keskeytyksissä tai ylivoimaisen esteen sattuessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet taatakseen keskeytymättömän pääsyn hätäpalveluihin.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 17 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

26102 artikla

Hätäpalvelut ☒ Hätäviestintä ☒ ja eurooppalainen hätänumero

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen loppukäyttäjät, maksullisten yleisöpuhelinien käyttäjät mukaan luettuina, voivat ~~soittaa hätäpuheluja~~ ⇒ tavoittaa hätäpalvelut hätäviesteillä ⇐ veloituksetta ja ilman, että heidän tarvitsee käyttää minkäänlaista maksuvälinettä, käyttämällä eurooppalaista hätänumeroa 112 ja jäsenvaltioiden määrittelemiä kansallisia hätänumeroita.

2. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten, hätäpalveluiden ja ⇐ sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien ⇐ ~~palvelutarjoajien~~ kanssa varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat loppukäyttäjille ⇐ numeroihin perustuvia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja ⇐ ~~sähköistä viestintäpalvelua, jonka avulla voidaan ottaa kotimaan puheluja yhden tai useamman kansallisessa numerointisuunnitelmassa olevan numeron avulla,~~ tarjoavat mahdollisuuden käyttää hätäpalveluja ⇒ hätäviesteillä sopivimpaan hätäkeskukseen. Jos hätäpalvelujen saatavuus on merkittävästi uhattuna, yrityksille asetettu velvollisuus voidaan ulottaa koskemaan kaikkia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja 59 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjen edellytysten ja menettelyn mukaisesti. ⇐

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ⇐ kaikkeen ⇐ eurooppalaiseen hätänumeroon 112 ~~soitettuihin puheluihin~~ ⇒ tulevaan hätäviestintään ⇐ vastataan asianmukaisesti ja että ~~puhelu välitetään~~ ☒ viestit käsitellään ☒ kansallisen hätäpalvelun organisaatioon parhaiten sopivalla tavalla. Näihin ~~puheluihin~~ ⇒ hätäviesteihin ⇐ on vastattava ja ne on ~~välitettävä~~ ⇒ käsiteltävä ⇐ vähintään yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin ~~puhelu~~ ⇒ hätäviestit ⇐ kansallisiin hätänumeroihin, jos kansalliset hätänumerot ovat edelleen käytössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hätäpalvelut ovat ~~⇒ hätäviestien välityksellä~~ ~~⇐~~ vammaisten loppukäyttäjien saatavilla muiden loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia vastaavalla tavalla. Toimenpiteiden sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää ~~⇒ hätäviestien välityksellä~~ ~~⇐~~ hätäpalveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, on perustettava mahdollisimman suuressa määrin ~~direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 39~~ artiklan mukaisesti julkaistuihin eurooppalaisiin standardeihin tai eritelmiin, eivätkä ne saa estää jäsenvaltiota hyväksymästä lisävaatimuksia tässä artikkelissa esitettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ~~kyseessä olevat yritykset antavat~~ soittajan sijaintia koskevat tiedot ~~⇒ ovat hätäkeskuksen saatavilla viipymättä~~ ~~⇐~~ ~~veloituksetta hätäpuheluja käsittelevälle viranomaiselle~~ heti, kun ~~⇒ hätäviestiyhteydenotto on tehty~~ ~~⇐~~ ~~kyseessä oleva viranomainen saa tällaisen puhelun.~~ ~~⇒~~ Jäsenvaltioiden on ~~⇐~~ ~~Tämä koskee kaikkia kaikkien~~ eurooppalaiseen hätänumeroon 112 ~~⇒~~ hätäviestillä tehtyjen yhteydenottojen osalta varmistettava, että soittajan sijaintia koskevien tietojen vahvistamisesta ja siirtämisestä ei seuraa kustannuksia loppukäyttäjälle ja hätäviestintää käsittelevälle viranomaiselle ~~⇐~~ . Jäsenvaltiot voivat laajentaa tämän velvoitteen koskemaan myös ~~puheluja~~ ~~⇒~~ hätäviestejä ~~⇐~~ kansallisiin hätänumeroihin. Toimivaltaisten sääntelyviranomaisten on vahvistettava annettujen sijaintitietojen täsmällisyyttä ja luotettavuutta koskevat perusteet.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaisille tiedotetaan riittävästi eurooppalaisen hätänumeron 112 olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.

7. ~~Komissio voi hyväksyä Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä (BEREC) kuultuaan teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä~~ ~~Sen~~ varmistamiseksi, että ~~112-palveluja voidaan~~ ~~⇒~~ hätäpalvelut ovat ~~⇐~~ tosiasiallisesti ~~☒~~ saavutettavissa ~~☒~~ käyttää jäsenvaltioissa ~~⇒~~ hätäviestillä ~~⇐~~ ~~☒~~ 112-palveluun ~~☒~~ , ~~☒~~ siirretään komissiolle valta antaa ~~☒~~ 109 artiklan mukaisesti ~~⇒~~ delegoituja säädöksiä toimenpiteistä, joilla varmistetaan hätäviestinnän yhteensopivuus, yhteentoimivuus, laatu, luotettavuus ja jatkuvuus unionissa soittajan sijaintia koskevien ratkaisujen, vammaisten loppukäyttäjien palvelun saavuttamisen ja sopivimpaan hätäkeskukseen ohjaamisen osalta ~~⇐~~ .

~~Näiden teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden~~ ~~☒~~ Näiden toimenpiteiden ~~☒~~ hyväksyminen ei saa kuitenkaan vaikuttaa hätäpalvelujen organisointiin, joka kuuluu edelleen jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

~~Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.~~

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 15 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

~~23a~~103 artikla

~~☒~~ Vastaavat ~~☒~~ ~~Käyttö- ja valintamahdollisuuksien~~ ~~vastaavuuden takaaminen~~ vammaisille loppukäyttäjille

1. Jäsenvaltioiden on ~~mahdollistettava~~ ~~☒~~ varmistettava ~~☒~~ , että toimivaltaiset ~~kansalliset~~ viranomaiset määrittävät tarvittaessa vaatimukset, jotka yleisesti saatavilla olevia sähköisiä

viestintäpalveluja tarjoavien yritysten on täytettävä, sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät:

- a) voivat käyttää sähköisiä viestintäpalveluja vastaavalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä; ja
- b) hyötyvät mahdollisuudesta valita yritykset ja palvelut samalla tavalla kuin suurin osa loppukäyttäjistä.

~~2. Vammaisia loppukäyttäjää koskevien erityissäännösten hyväksymiseksi ja panemiseksi täytäntöön jäsenvaltioiden on kannustettava sellaisten päätelaitteiden saatavuutta, jotka tarjoavat välttämättömät palvelut ja toiminnot.~~

↓ uusi

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä toteuttaessaan jäsenvaltioiden on kannustettava noudattamaan 39 artiklan mukaisesti julkaistuja standardeja ja eritelmiä.

↓ 2002/22/EY 25 artikla
→₁ 2009/136/EY 1 artiklan 16 kohdan a alakohta

~~25~~104 artikla

→₁ Numerotiedustelupalvelut ←

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 16 kohdan b alakohta

~~1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tilaajilla on oikeus saada tietonsa 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun yleisesti saatavilla olevaan luetteloon ja numerotiedotuspalvelujen ja/tai luetteloiden tarjoajien käyttöön 2 kohdan mukaisesti.~~

↓ 2002/22/EY
⇒ uusi

21. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki ~~tilaajille~~ ⇒ loppukäyttäjille ⇐ numeroita osoittavat yritykset täyttävät kaikki kohtuulliset pyynnot, jotka koskevat asianmukaisten tietojen asettamista saataville yleisesti saatavilla olevien numerotiedotuspalvelujen ja luetteloiden tarjontaa varten sovitussa muodossa oikeudenmukaisin, puolueettomin, kustannuslähtöisin ja syrjimättömin ehdoin.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 16 kohdan c alakohta (mukautettu)

~~32. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki loppukäyttäjät, joille tarjotaan yleisesti saatavilla olevaa puhelinpalvelua, voivat käyttää numerotiedotuspalveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava asettaa numerotiedotuspalvelujen tarjoamiseen liittyviä velvollisuuksia ja ehtoja yrityksille, joiden määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjiin, direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 59 artiklan säännösten mukaisesti.~~

Tällaisten velvollisuuksien ja ehtojen on oltava puolueettomia, tasapuolisia, syrjimättömiä ja avoimia.

~~43.~~ Jäsenvaltiot eivät saa pitää sääntelyn avulla voimassa rajoituksia, jotka estävät jonkin jäsenvaltion loppukäyttäjiä käyttämästä suoraan toisen jäsenvaltion numerotiedotuspalvelua soittamalla puhelun tai lähettämällä tekstiviestin, ja niiden on ~~9128~~ artiklan mukaisesti ryhdyttävä toimenpiteisiin tällaisen käyttömahdollisuuden varmistamiseksi.

~~54.~~ Edellä olevaa 1–~~43~~ kohtaa sovelletaan, jollei henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa koskevan ~~yhteisen~~ ☒ unionin ☒ lainsäädännön vaatimuksista ja erityisesti direktiivin 2002/58/EY (~~sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi~~) 12 artiklan säännöksistä muuta johdu.

↓ 2002/22/EY

~~24~~105 artikla

Kuluttajille tarkoitettujen digitaalitelevisiolaitteiden yhteentoimivuus

Jäsenvaltioiden on liitteen ~~VIX~~ säännösten mukaisesti varmistettava mainitun liitteen mukainen kuluttajille tarkoitettujen digitaalitelevisiolaitteiden yhteentoimivuus.

↓ 2002/22/EY 31 artikla

~~34~~106 artikla

Siirtovelvollisuudet

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 22 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

1. Jäsenvaltiot voivat asettaa tiettyjen radio- ja televisiolähetyskanavien ja ☒ niihin liittyvien ☒ täydentävien palvelujen, erityisesti vammaisten loppukäyttäjien asianmukaiselta palvelujen saatavuudelta esteitä poistavien palvelujen ☒ sekä hybriditelevisiopalveluja ja sähköisiä ohjelmaoppaita tukevan datan ☒ , välittämistä koskevia kohtuullisia siirtovelvoitteita lainkäyttövaltaansa kuuluville sellaisia sähköisiä viestintäverkkoja tarjoaville yrityksille, joita käytetään radio- ja televisiolähetyskanavien välittämiseen yleisölle, jos merkittävä määrä kyseisten verkkojen loppukäyttäjiä käyttää niitä pääasiallisena keinonaan vastaanottaa radio- ja televisiolähetyskanavia. Tällaisia velvoitteita voidaan asettaa ainoastaan, jos se on välttämätöntä kunkin jäsenvaltion selkeästi määrittelemien yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, ja niiden on oltava oikeasuhteisia ja avoimia.

Jäsenvaltioiden on arvioitava uudelleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia viimeistään vuoden kuluessa ~~25 päivästä toukokuuta 2014~~ ☒ [tämän direktiivin voimaantulopäivästä] ☒ , paitsi jos jäsenvaltiot ovat tehneet tällaisen uudelleenarvioinnin ~~kahden~~ ☒ neljän ☒ edeltävän vuoden aikana.

Jäsenvaltioiden on arvioitava siirtovelvollisuuksia uudelleen ~~säännöllisin väliajoin~~ ☒ vähintään joka viides vuosi ☒ .

↓ 2002/22/EY

2. Tämän artiklan 1 kohta tai ~~direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 357~~ artiklan 2 kohta eivät rajoita jäsenvaltioiden mahdollisuutta määrittää asianmukainen korvaus tämän artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden osalta, jos ne varmistavat, että sähköisiä viestintäverkkoja tarjoavia yrityksiä ei kohdella syrjivästi samankaltaisissa olosuhteissa. Jos korvaus suoritetaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sitä sovelletaan oikeasuhteisella ja avoimella tavalla.

↓ 2002/22/EY

29107 artikla

Lisätoimintojen tarjoaminen

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 20 kohdan a alakohta
⇒ uusi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia kaikkia ⇒ internetyhteyksiä ⇐ ~~yleisesti saatavilla olevia puhelupalveluja~~ ja/tai ⇒ yleisesti saatavilla olevia numeroihin perustuvia henkilöiden välisiä viestintäpalveluja ⇐ ~~yleisiä viestintäverkkoja~~ tarjoavia yrityksiä asettamaan osittain tai kokonaan saataville liitteessä ~~IVI~~ olevassa B osassa luetellut lisätoiminnot, jos ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, sekä liitteessä ~~IVI~~ olevassa A osassa luetellut lisätoiminnot, sanotun kuitenkin rajoittamatta ~~8340~~ artiklan 2 kohdan soveltamista.

↓ 2002/22/EY (mukautettu)

2. ~~Jäsenvaltio voi päättää olla~~ ☒ Jäsenvaltion on oltava ☒ soveltamatta 1 kohtaa koko alueellaan tai sen osissa jos se, otettuaan huomioon asianomaisten osapuolten näkemykset, katsoo, että tällaisia toimintoja on riittävästi saatavilla.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 25 kohta (mukautettu)
⇒ uusi

35108 artikla

Liitteiden mukauttaminen

⇒ Siirretään komissiolle valta antaa 109 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä ⇐ ~~Komissio hyväksyy toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka ovat tarpeen~~ liitteiden ~~V, VI, H, VIII, III~~ IX ja ~~VI~~ X mukauttamiseksi ⇒ teknologian ja yhteiskunnallisten kehityssuuntien ⇐ ~~teknikan~~ ~~kehitykseen~~ tai markkinakäytännön ~~muutosten~~ ⇒ huomioon ottamiseksi ⇐ ~~muutoksiin~~, 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

IV OSA. LOPPUSÄÄNNÖKSET

↓ 2002/21/EY

~~22 artikla~~

~~Komitea~~

~~1. Komissiota avustaa komitea, jäljempänä ”viestintäkomitea”.~~

~~2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 25
kohdan a alakohta

~~3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.~~

↓ 2002/19/EY (mukautettu)

~~IV LUKU~~

~~MENETTELYTAPASÄÄNNÖKSET~~

~~14 artikla~~

~~Komitea~~

~~1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 22 artiklan nojalla perustettu viestintäkomitea, jäljempänä ”komitea”.~~

~~2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.~~

↓ 2009/140/EY 2 artiklan 11
kohdan a alakohta

~~3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.~~

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 27
kohta

~~37 artikla~~

~~Komiteamenettely~~

~~1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 22 artiklan nojalla perustettu viestintäkomitea, jäljempänä ”komitea”.~~

~~2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.~~

↕ uusi

109 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Siirretään 40, 60, 73, 102 ja 108 artiklassa tarkoitettu valta komissiolle määräämättömäksi ajaksi ... päivästä ...kuuta [perussäädöksen voimaantulopäivä tai muu lainsäädäntövallan käyttäjien asettama päivä].

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 40, 60, 73, 102 ja 108 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevan 40, 60, 73, 102, ja 108 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole [kahden kuukauden] kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan [kahdella kuukaudella].

110 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivillä 2002/21/EY perustettu komitea, jäljempänä 'viestintäkomitea'. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Edellä 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden osalta komitea on päätöksen N:o 676/2002/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu radiotaajuuskomitea.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa. Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsen sitä pyytää. Tällaisessa tapauksessa puheenjohtaja kutsuu komitean koolle kohtuullisen ajan kuluessa.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa ottaen huomioon mainitun asetuksen 8 artiklan säännökset.

5. Kun komitean lausunto on tarkoitus hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsen sitä pyytää. Tällaisessa tapauksessa puheenjohtaja kutsuu komitean koolle kohtuullisen ajan kuluessa.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

23111 artikla

Tiedonvaihto

1. Komissio antaa viestintäkomitealle kaikki merkitykselliset tiedot verkko-operaattorien, palveluntarjoajien, käyttäjien, kuluttajien, laitevalmistajien ja ammattiyhdistysten sekä kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen edustajien kanssa käytyjen säännöllisten neuvottelujen tuloksista.

2. Viestintäkomitean on sähköistä viestintää koskevan ~~yleisen~~ ☒ unionin ☒ politiikan mukaisesti edistettävä jäsenvaltioiden sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä tiedonvaihtoa sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevien sääntelytoimien tilanteesta ja kehityksestä.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

24112 artikla

Tietojen julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajantasaiset tiedot tämän direktiivin ja ~~erityisdirektiivien~~ soveltamisesta ovat yleisesti saatavilla tavalla, joka takaa, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten osapuolten käytettävissä. Jäsenvaltioiden on julkaistava virallisessa lehdessään ilmoitus siitä, miten ja missä tiedot julkaistaan. Ensimmäinen tällainen ilmoitus on julkaistava ennen ~~11829~~ artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua soveltamispäivää, ja sen jälkeen ilmoitus on julkaistava aina kun sen sisältämiin tietoihin tulee muutoksia.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jäljennös tällaisista ilmoituksista niiden julkaisuajankohtana. Komissio toimittaa tiedot tarpeen mukaan viestintäkomitealle.

↓ 2009/140/EY 3 artiklan 9 kohta

~~13~~ 13. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksiin, käyttöoikeuksiin ja järjestelmien asennusoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja sekä päätöksiä koskevat tiedot julkistetaan ja pidetään ajan tasalla niin, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla.

↓ 2002/20/EY

~~24~~ 24. Jos ~~13~~ kohdassa tarkoitettut tiedot, erityisesti järjestelmien asennusoikeuksia koskevia menettelyjä ja ehtoja koskevat tiedot, ovat hallinnon eri tasojen hallussa, kansallisen

sääntelyviranomaisen on järjestelmien asennusoikeuksien hakemista helpottaakseen kustannukset huomioon ottaen pyrittävä kaikin asianmukaisin keinoin laatimaan käyttäjäystävällinen yhteenveto kaikista näistä tiedoista mukaan lukien toimivaltaisia hallinnon tasoja ja niiden viranomaisia koskevat tiedot.

↓ 2002/19/EY

~~15.~~ Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksille tämän direktiivin mukaisesti asetettavat erityisvelvollisuudet julkaistaan ja että tuote-/palvelumarkkinat ja maantieteelliset markkinat yksilöidään. Niiden on varmistettava, että ajantasaiset tiedot ovat yleisesti ja helposti kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla, jolleivät tiedot ole luottamuksellisia eivätkä erityisesti sisällä liikesalaisuuksia.

~~26.~~ Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle jäljennös kaikista tällaisista julkaistuista tiedoista. Komissio julkaisee mainitut tiedot helposti saatavilla olevassa muodossa ja toimittaa ne tarvittaessa viestintäkomitealle.

↓ 2002/22/EY

~~36~~113 artikla

Ilmoittaminen ja seuranta

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle viimeistään ~~11838~~ artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna soveltamispäivänä ja tämän jälkeen välittömästi kaikkien muutosten jälkeen niiden yritysten nimet, jotka on nimetty ~~984~~ artiklan 1 kohdan ~~tai~~ 85 artiklan mukaisesti yleispalveluvelvollisuuksien alaisiksi yrityksiksi.

Komissio asettaa mainitut tiedot saataville helposti käytettävässä muodossa ja toimittaa ne ~~11137~~ artiklassa tarkoitettulle viestintäkomitealle.

↓ 2009/136/EY 1 artiklan 26 kohta

~~2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle yleispalveluvelvollisuuksien alaisiksi nimetyille yrityksille asetetuista yleispalveluvelvollisuuksista. Muutoksista, joilla on vaikutusta velvollisuuksiin tai yrityksiin, joita tämän direktiivin säännökset koskevat, on ilmoitettava komissiolle viipymättä.~~

↓ 2002/22/EY

~~3. Komissio tarkastelee säännöllisin väliajoin uudelleen tämän direktiivin toimivuutta ja antaa asiaa koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään kolmen vuoden kuluttua 38 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna soveltamispäivästä. Jäsenvaltioiden ja kansallisten sääntelyviranomaisten on toimitettava komissiolle tätä tarkoitusta varten tarvittavat tiedot.~~

↓ 2002/19/EY 16 artikla

~~1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna soveltamispäivänä kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat tässä direktiivissä säädettyistä tehtävistä.~~

24. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle niiden operaattoreiden nimet, joilla katsotaan olevan huomattava markkinavoima tässä direktiivissä tarkoitettulla tavalla, ja niille tämän direktiivin mukaisesti asetetut velvollisuudet. Kaikki muutokset, jotka vaikuttavat operaattoreille asetettuihin velvollisuuksiin, tai muutokset yrityksissä, joita tämän direktiivin säännökset koskevat, on ilmoitettava komissiolle viipymättä.

↓ 2002/21/EY

⇒ uusi

25114 artikla

Uudelleentarkastelua koskevat menettelyt

1. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tämän direktiivin toimintaa ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään ~~kolmen~~ ⇒ viiden ⇐ vuoden kuluttua ~~11528~~ artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna soveltamispäivästä. Tätä varten komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja, jotka niiden on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä.

↓ 2002/19/EY

~~2. Komissio tarkastelee säännöllisin väliajoin uudelleen tämän direktiivin toimivuutta ja antaa asiaa koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään kolmen vuoden kuluttua 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna soveltamispäivästä. Tätä varten komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja, jotka niiden on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä.~~

↓ 2002/20/EY

~~3. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen kansallisten valtuutusjärjestelmien toimintaa ja rajat ylittävän palvelujen tarjonnan kehittymistä yhteisössä ja laatii asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin 18 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuna soveltamispäivästä. Tätä varten komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja, jotka niiden on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä.~~

↓ 2002/22/EY 15 artikla

(mukautettu)

⇒ uusi

42. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen yleispalvelun laajuutta tarkoituksenaan erityisesti ehdotusten tekeminen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yleispalvelun laajuuden muuttamisesta tai uudelleenmäärittelystä. ~~Ensimmäinen~~ Tarkastelu suoritetaan

~~kahden vuoden kuluessa 34 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta soveltamispäivästä ja sen jälkeen kolmen ⇒ viiden ⇐ vuoden välein.~~

23. Uudelleentarkastelu perustuu yhteiskunnalliseen, taloudelliseen ja tekniseen kehitykseen, ja siinä otetaan muun muassa huomioon liikkuvuus ja siirtonopeudet, jotka perustuvat niihin vallitseviin tekniikoihin, jotka ovat ~~tilaajien ⇒ loppukäyttäjien ⇐~~ enemmistön käytössä. ~~Tarkastelu toteutetaan liitteen V mukaisesti.~~ Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen uudelleentarkastelun tuloksista.

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

~~26 artikla~~

~~Kumoaminen~~

~~Kumotaan direktiivit ja päätökset 28 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta soveltamispäivästä alkaen seuraavasti:~~

- ~~– direktiivi 90/387/ETY,~~
- ~~– yhtenäisen Euroopan hätänumeron käyttöön ottamisesta 29 päivänä heinäkuuta 1991 tehty neuvoston päätös 91/396/ETY¹⁰⁴,~~
- ~~– avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin 5 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/44/ETY¹⁰⁵,~~
- ~~– kansainväliseen puhelinverkkoon pääsyyn tarvittavan yhteisen tunnuksen käyttöönotosta yhteisössä 11 päivänä toukokuuta 1992 tehty neuvoston päätös 92/264/ETY¹⁰⁶,~~
- ~~– direktiivi 95/47/EY,~~
- ~~– direktiivi 97/13/EY,~~
- ~~– direktiivi 97/33/EY,~~
- ~~– avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/10/EY¹⁰⁷.~~

↓ 2009/140/EY 1 artiklan 26 kohta

¹⁰⁴ ~~EYVL L 217, 6.8.1991, s. 31.~~

¹⁰⁵ ~~EYVL L 165, 19.6.1992, s. 27, direktiivi sellaisena kuin on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 98/80/EY (EYVL L 14, 20.1.1998, s. 27).~~

¹⁰⁶ ~~EYVL L 137, 20.5.1992, s. 21.~~

¹⁰⁷ ~~EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24.~~

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

~~28 artikla~~

~~Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä~~

~~1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 24 päivänä heinäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.~~

~~Niiden on sovellettava näitä 25 päivänä heinäkuuta 2003.~~

~~2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.~~

~~3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.~~

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

~~18 artikla~~

~~Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä~~

~~1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 24 päivänä heinäkuuta 2003 direktiivin voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.~~

~~Niiden on sovellettava näitä 25 päivänä heinäkuuta 2003.~~

~~Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.~~

↓ 2002/19/EY (mukautettu)

~~18 artikla~~

~~Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä~~

~~1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 24 päivänä heinäkuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.~~

~~Niiden on sovellettava näitä 25 päivänä heinäkuuta 2003.~~

~~Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.~~

↓ 2002/22/EY (mukautettu)

~~38 artikla~~

~~Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä~~

~~1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 24 päivänä heinäkuuta 2003 direktiivin voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Niiden on sovellettava näitä 25 päivänä heinäkuuta 2003.~~

~~2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.~~

~~3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset sekä niihin myöhemmin tehtävät muutokset kirjallisina komissiolle.~~

↓ 2002/19/EY (mukautettu)

~~19 artikla~~

~~Voimaantulo~~

~~Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.~~

~~20 artikla~~

~~Osoitus~~

~~Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.~~

↓ 2002/20/EY (mukautettu)

~~Article 19~~

~~Voimaantulo~~

~~Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.~~

~~20 artikla~~

~~Osoitus~~

~~Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.~~

↓ 2002/21/EY (mukautettu)

~~29 artikla~~

~~Voimaantulo~~

~~Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.~~

~~30 artikla~~

~~Osoitus~~

~~Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.~~

↓ 2002/22/EY

~~39 artikla~~

~~Voimaantulo~~

~~Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.~~

~~40 artikla~~

~~Osoitus~~

~~Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.~~

↓

115 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava [...] artiklan ja liitteiden [...] noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...]kuuta [...].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä tällainen viittaus. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava hyväksymänsä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat keskeisimmät kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

116 artikla

Kumoaminen

Kumotaan liitteessä XI olevassa A osassa luetellut direktiivit 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/21/EY ja 2002/22/EY [...] päivästä [...]kuuta [...], sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia, liitteessä XI olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä XII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

117 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

118 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja